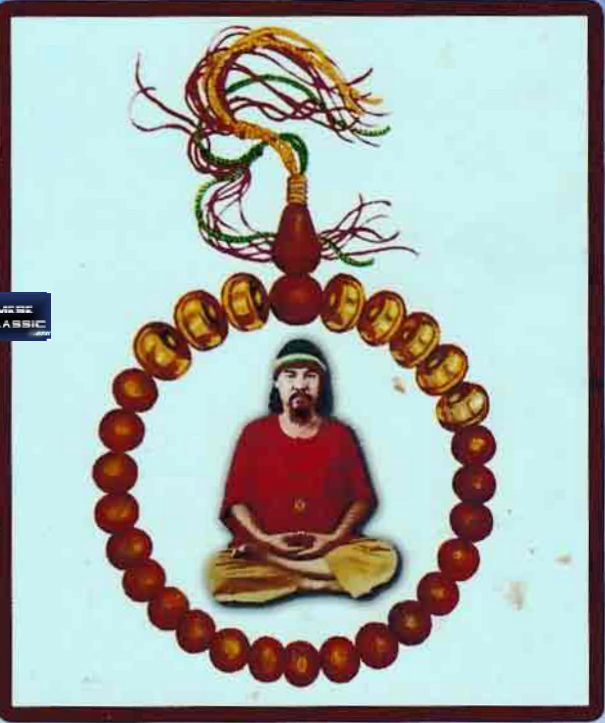

အရာတို့၏ မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

မဟိဒ္ဓိရှင်

ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခံ ၏

ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး (စာ - ၇၃)

မသိကြလျှင် မေးကြည့်ဦး (၃) (စာ - ၁၂၆)

- ရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော်မှ ဓမ္မစေတီ (စာ - ၃၇)
- အိမ်ခြံမြေ သန့်စင်နည်း (စာ - ၄၈)
- ကိန်းဂဏန်းတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာများ (စာ - ၆၉)
- အိုးသစ်အိမ်သစ်ဖြင့် နေလိုသော် (စာ - ၈၂)
- မင်းသိင်္ခံ၏ ဘိုးဘေးဘီဘင် အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည် (စာ - ၁၉၆)

လာဘ်မိုးစွေဂါထာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ၊

ဒေဝေဟိမနုဿေဟိစ။

အာဘတောနန္တလာဘောမေ၊

သဒါဟောတုဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၈-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ် (၂၈၈)

⊗ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ⊗

အယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)	အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အယ်ဒီတာအယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြွယ်၊ သန္တာဇင်	အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - စိုးစိုး
ပထမဦးဆောင်သူ၊ အင်ကြင်ဖြူဖြူ	

ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(၀၀၁၂၆)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဂ္ဂန်တောင်ပြင်နယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အုပ်ရေး - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၄၀၀ ကျပ်

ရက်စွဲ - ရက်စွဲ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - စံလွင်မောင်၊ ကျော်ဝင်းမောင်၊ ပိုးအောင် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍

အုပ်ချုပ်ရေးကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့

အခြေအနေအထားကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်

ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း

ဘဝသဘောထား၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော

ဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်

အားလုံးကို ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

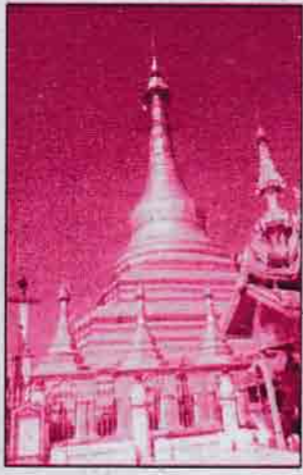
၁၁ ယာဝတီခရိုင်၊ ဇီးကုန်းမြို့

မြသိန်းတန်စေတီ

၇၆

ထူးခြားသော ကျောက်ဖျာကြီး

ကိုရီး(ရွှေပြည်သာ)

၈ - ၁၇

ရောင်ပြန် ရသ

တဝခြားတဲ့ သံယောဇဉ်

အစ်နိုင်(Oasis) ----- ၁၇၆

တမလွန်မှ ပြန်ခေါ်ကြသူများ

ပီတာမြဦး ----- ၁၈၂

ဦးဖုလိုင်မှ ဗိုလ်ကောင်းပြည့်သို့

နှင်းနှင်း ----- ၁၈၈

သေးပြီးသော်မှ ပြန်ရှင်ရ၏

မနုဿကျော်ဝင်း ----- ၂၁၀

၈ - ၁၀၅

မြေးလေးဖတ်ဖို့ - ၁

ချစ်တဲ့ဘိုးဘိုးကြီး

မြန်မာ့ရေးရာ

၁၁ ယာဝတီခရိုင်၊ ဇီးကုန်းမြို့၊ မြသိန်းတန်စေတီနှင့် ကျောက်ဖျာကြီး (ရွှေပြည်သာ) ----- ၁၇

တောင်မြို့ဟောင်းတစ်နေရာ၌ စေတီတော်မြတ်ကြီးဆီသို့ ကြီးဦးအောင်သူ ----- ၂၁

မြတ်မော်တင်စေတီ ----- ၂၅

စင်ပူပိုက်ထူး တောင်သုံးလုံးအဘိုသံ ဝိန်း(နံ့သာ) ----- ၃၀

ဝိပဿနာ

တမလွန်မှ ပြန်ခေါ်ကြသူများ

၈ - ၁၈၂

ပင်ဒီတာအဖွဲ့ / ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

စာမင်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

မောင်ယဉ်မွန် (မောင်နေခြည်)

မာမာဒေဝီဒီး ကျေးဇူးပြု၍ အပူပေးပေးပါ။
ယခင်လူအောင်

စာ - ၂၃၄

လောကီရေးရာ

ကျန်းမာ၍ ချမ်းသာစေရန် ပုံပြင်ယတြာများ

မောင်မောင်မြင့်အေး ----- ၈၃

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြကွဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ----- ၉၂

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
နွယ်သာကီအောင် ----- ၉၃

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ
တောကကိုရင် ----- ၉၅

သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေမျိုးထွင်ခေါင် ----- ၉၆

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်
မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ----- ၉၇

သည်လမွှားအတွက် ကံဇာတာ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ----- ၉၈

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချောင်း၏
၂၀၁၇ ကြက်နှစ် တစ်လချင်း ဟောစာတမ်း(ဒီဇင်ဘာလ)
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ----- ၉၉

ရှင်တစ်ထောင်ကျွတ်တမ်းဝင်သည် ပြာသိုလ်ပြည့်နေ့
တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ ----- ၁၀၃

မြေးလေးဖတ်ဖို့(၁)
ချစ်တဲ့ဘိုးဘိုးကြီး ----- ၁၀၅

ချစ်သူလက်စွဲ(၂)
ကိုတိုး(ရန်ကင်း) ----- ၁၀၈

ယတြာတောင်းလျှင်(ဘယ်တော့မှ မကြည့်စေရ)
မောင်မောင်မြင့်အေး ----- ၁၁၁

မင်းသိင်္ခနှင့် စကားပြောခြင်း
မြတ်ခိုင် ----- ၁၁၄

မသိကြလျှင် မေးကြည့်ဦး(၃)
မင်းသိင်္ခ ----- ၁၂၆

ကောသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကို တပုသောမြေခွေး
ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) ----- ၁၃၀

US ပုံပြင်များ(၂)
မောင်ကောင်းမြင့် ----- ၁၃၃

တန်ဖိုးထားအပ်သောအရာ
တက္ကသိုလ်သစ် ----- ၁၃၆

လှပခေတ်မီ မြို့တော်ဆီသို့(၅)
မောင်အေးသန်း ----- ၁၃၈

ချဲ့ချစ်ချစ် ချွတ်ခန်း
မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ) ----- ၁၄၂

ပုဏ္ဏားအကြောင်း သိကောင်းစရာများ(၁)
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ ----- ၁၅၆

ကုန်ဆုံး
၂၀၁၇ ခု ဝါဆိုလ
စာ - ၁၇၆

စာ - ၁၈၈

ဦးစုလိုင်မှ ဝိသင်္ဇာတန်းဖြည့်သို့

နင်းနင်း

လောကီရေးရာ

ရည်ဆရာတော်ကြီးပေးသော ဗုဒ္ဓယတြာချေနည်း ၁၆၁

မြောက်ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ကြီး... .. ၁၆၂

လူ့အဖွဲ့ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း) ၁၆၆

ဤနှင့် ကံဉာဏ်စီရိယ တာတိအမှတ်(၂) ၁၆၆

ဤမြေ ဝိပဿနာတရားတော်(၁၂) ၁၇၁

ဤလူ့အဖွဲ့ချုပ် လမ်းနှစ်သွယ် ၂၅၆

ဤအောင်စိုး ၂၆၀

ဤသော အတိတ်၊ နိမိတ်၊ အိပ်မက်ဆိုးမှ ၂၆၄

ဤမြောက်သည့် ပုဗ္ဗဏှသုတ် ၂၆၄

ဤ(မအေ) ၂၆၄

ဤကိမြမောင် ၂၆၄

ဤအောင်စိုး ၂၆၄

ဤဆရာဝန်အရာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာစေရန်) ၂၆၉

ဤအောင်စိုး(အကံသ) ၂၇၁

ဤအောင်စိုးပျောက်လေရာတွင် ၂၇၁

ဤအောင်စိုး(အကံသ) ၂၇၁

ဤအောင်စိုးကွာ ယတြာ ၂၇၃

ဤအောင်စိုး(အကံသ) ၂၇၃

ဓမ္မဝေတီမင်းကြီး ဟံသာဝတီ၌ မင်းအဖြစ် ခံယူတော်မူ

ကျော်ကေတိန်း [နဲ့သာ]

စာ - ၄၀

ဓမ္မဝေတီမင်း

ပုဏ္ဏားအကြောင်း သိကောင်းစရာများ (၁)

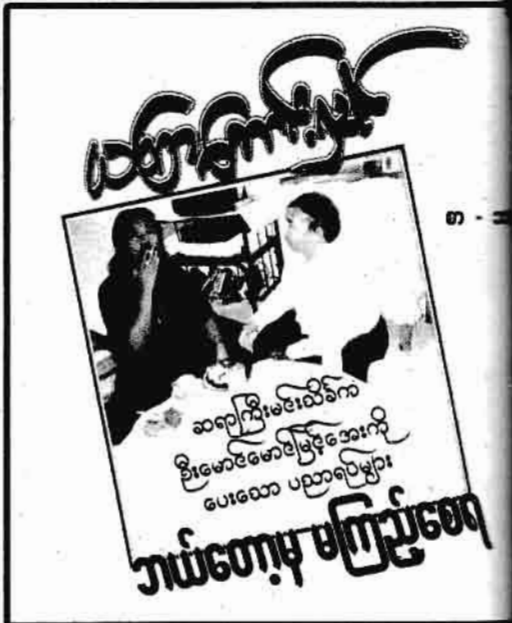
ပထမဆရာကြီးအောင်သူ

စာ - ၁၅၆

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော်မှ မွေစေတီ
ဦးအောင်(ယုဝနဥယျာဉ်ကြီးတော်) _____ ၃၇
မွေစေတီမင်းကြီး ဟံသာဝတီ၌ မင်းအဖြစ် ခံယူတော်မူ
ကျော်စောဟိန်း(နံ့သာ) _____ ၄၀
မွေစေတီမင်းနှင့် ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ _____ ၄၃
အိမ်သစ်တက်လျှင် ဆောင်ရန်၊ ရောင်ရန်များ
မောင်မောင်လင်းအောင် _____ ၄၅
အိမ်ခြံမြေ သန့်စင်နည်း
မစိုးရိမ်စာသင်သာ: _____ ၄၈
အိမ်ကြမ်း မြေကြမ်း ကာကွယ်စမ်း
ဆရာဝန်အောင်ထွဋ် _____ ၅၂
သိန်သရေယုက်ဖြာ အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ
မော်တင်သိန်းတော်ဝ _____ ၅၄
အိုးမဲ့အိမ်မဲ့သမျှ အိုးအိမ်ရ၍...သမိုင်းထဲက အိမ်တော်ရာဘုရား
မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး: _____ ၅၆

ကန္တီရနယ်မြေ မွေရက္ခိတာကုန်းမြေ
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ _____ ၅၉
ထွက်ရပ်ပေါက်ရဟန္တာ... ရသေ့မယ်တော်ကြီးများအကြောင်း
သိကောင်းစရာ
ပထမဝိဇ္ဇာအောင် _____ ၆၁
မစိုက်အပ် ဓာတ်ခိုက်တဲ့ အပင်တွေ
ကန္တီရဆရာပွင့် _____ ၆၇
မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုနစ်နှင့် ကိန်းဂဏန်းတို့၏
စရိုက်လက္ခဏာများ
ပေရယ်နိုင်: _____ ၆၉
ဣန္ဒြာဿ သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရား
ဟံသာဝတီဦးအုန်းကြိုင် _____ ၇၁
ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် တိုးတက်ကြီးပွားစေရန်
အေးကြည်ဖြူ _____ ၇၃
အိုးသစ်အိမ်သစ်ဖြင့် နေလိုသော်
မောင်ညွန့်လှိုင် _____ ၇၅
သင် ဘာဂဏန်းသမားနည်း
မောင်စံထား(ခနဖြူ) _____ ၇၆

လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူခထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ
မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ)
ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါမည်။
စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်း မရှိပါက တာဝန်ယူမည် မဟုတ်ပါ။

မင်းသိင်္ခ
အိုးကော့ကော့

ရောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

လက်တွေ့အသုံးချ မြန်မာ့ရိုးရာ ဆေးဗြူးတိုများ(၄)
သုတေသီဆရာငြိမ်း _____ ၂၇၅

ရောင်ပြန်အခန်းဆက်စုသ

မနုဿကျော့ပုဒ်
လေးဗြူးလေးမှ ပြန်အံ့ရစေ

၈ - ၂၀၀

လှပခေတ်မီ - မြို့တော်ဆိသို့ ၈ - ၁၃၇

ဟော်အေးသန့်

ကမ်းနားလမ်း(၁၉၃၈)

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိဂိတ်ကောင်း
ဒေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၇၅

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်မြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း
ဒေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၉၄

သင်္ဘောတက္ကသိုလ်/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

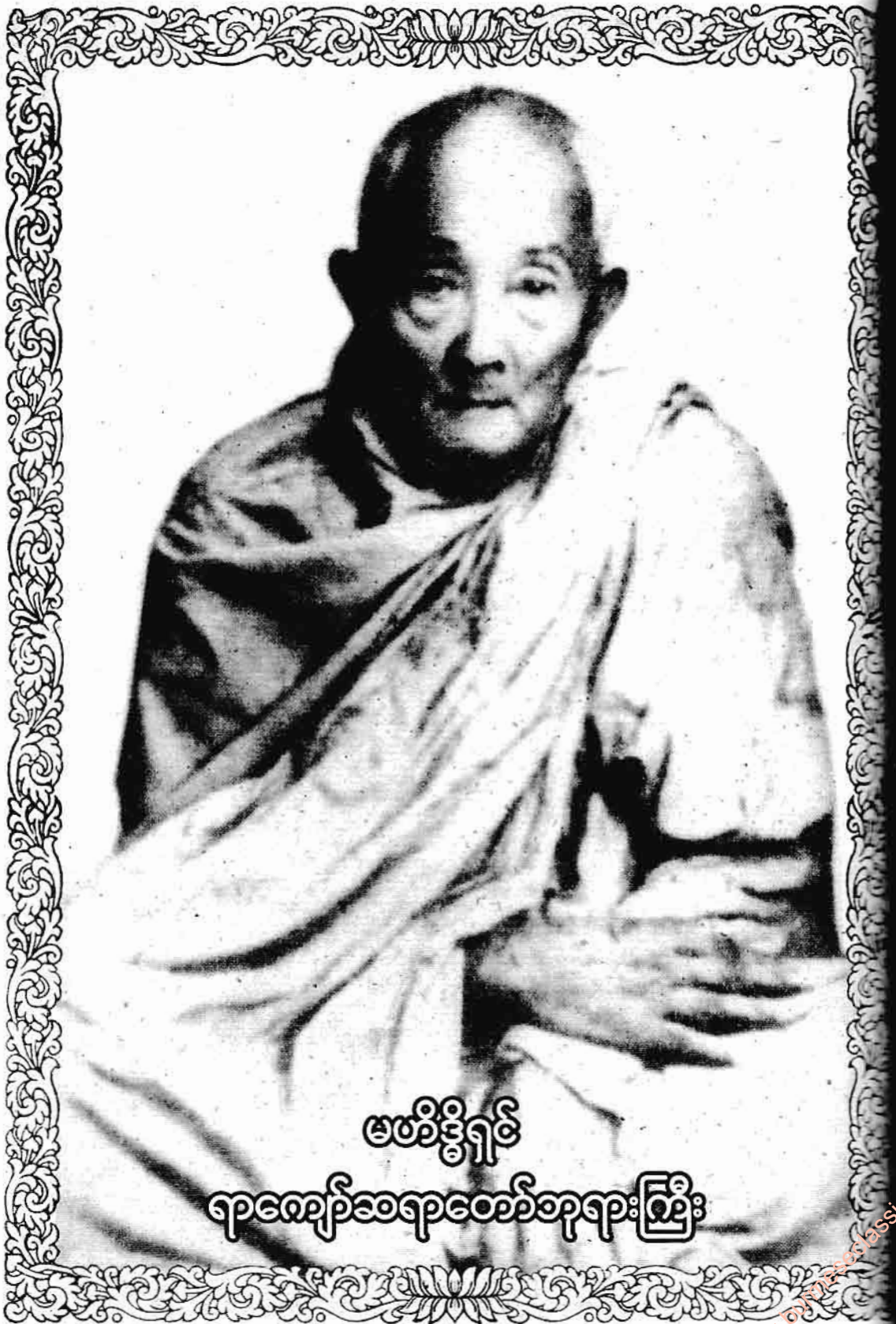
တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

မင်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၇၇၇

လူတွေသိ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ _____ ၂၉၆

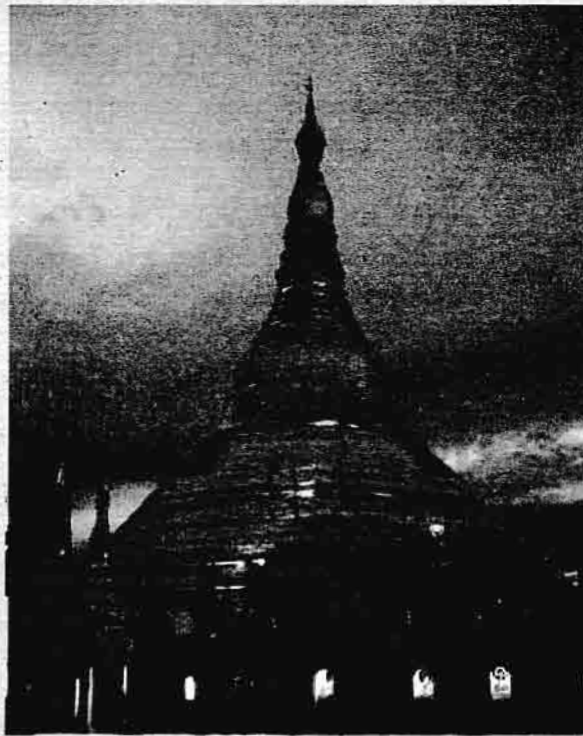
မဟာဒိရင်
ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

တောင်းဆိုပြည့်စုံ ရွှေတိဂုံ

ရွှေတိဂုံပျို့(ပေမူ)

ရွှေထီးတင်၍၊ ရွှေစင်ရောင်လှုံ
 ရွှေပြားမံလျက်၊ ထက်ယံတိမ်ခွင်
 ကောင်းကင်ဝင်းဝင်း၊ မိုးလုံးလင်းမျှ
 နေမင်းစကြာ၊ သူရိယာလျှင်
 ထွန်းဝါပြောင်ပြောင်၊ ခြည်တစ်ထောင်နှင့်
 တိမ်မှောင်လင်းလျက်၊ ပြန်လာရောက်သို့
 ကျော်ခြောက်နတ်ရွာ၊ ဗြဟ္မာကစ
 ထိုမှအများ၊ သုံးဘုံသားတို့
 ခုနစ်ပါးရတနာ၊ ကိုယ်စီပါလျက်
 များစွာဖျော်ဖျော်၊ ပုတော်ကြလှာ
 လိုရာယူလှိုင်း၊ ဆိုကြီးခိုင်းက
 တောင်းတိုင်းပြည့်စုံ၊ တန်ခိုးဖုံသည်
 တိဂုံစေတီ၊ လှ၏တည်း။

မြတ်ရွှေတိဂုံ အံ့ဖွယ်ခုံ

စာညွှန်ပြုစု ကောပိုင်ရတု

ဆရာဦးဋ္ဌမိုး (စိန်မိုက်ကယ်)

သိကြားမင်းနှင့်၊ ရင်တွင်းသည်းချာ၊ ဥက္ကလာပမင်း၊ မယွင်းပေါင်းကြ၊ တဖဿနှင့်၊ ထိုမှပေါင်းညှိ၊ ဘလ္လိကဟု၊ နာမထင်ပေါ်၊ ဒကာတော်တို့၊ ဖူးမြော်ဝပ်တွာ၊ ဘုရားစေတီ၊ တည်ထားသည်က၊ သိဂုံထွာရ၊ ကုန်းမမည်တွင်၊ ရင်ပြင်တော်ဝယ်၊ ထူးဖွယ်ပြည့်စုံ၊ ရွှေတိဂုံတည်၊ လူဘုံကစ၊ ဒေဝနတ်များ၊ အားထားကြရန်၊ ပြန်လှန်သက္ကရာဇ်၊ ၁၀၃ နှစ်တွင်၊ လလျှင်ထည့်ပေါင်း၊ တပေါင်းလ၏၊ လပြည့်နေ့၌၊ ဦးခိုက်ကြရန်၊ တည်ထားဟန်ကာ၊ ဂုဏ်လုံညီးညီး၊ နောင်တော်ကြီးမှ၊ နောက်ပြီးတစ်ဖန်၊ သန်-ဂုံ-ပ-မ၊ ပွင့်ကြလေးချ၊ ဇမ္ဗူတွင်အောင်၊ ကုန်းဘောင်စဉ်ကူး၊ ရည်စူးနိဗ္ဗာန်၊ တည်ခဲ့ပြန်၏၊ စိတ်သန်သူငါ၊ ဖူးစေပါရန်၊ စိတ်မှာရည်၍၊ ဘွဲ့မည်မပေါ်၊ စေတီတော်များ၊ ဦးတော်တင်ရန်၊ တည်ထားပြန်၏၊ ဘုန်းကံကြီးမြတ်၊ ပတ္တမြားမျက်ရှင်၊ ရှင်အဇ္ဈဂေါဏ၊ ပြဒါးရှင်ပေါင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်တွင်၊ ရှင်မထီးဆက်၊ လက်ပက်လက်နှင့်၊ ဖူးခွင့်ရအောင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်ဘုရား၊ အခေါင်ဖျားတို့၊ ပျိုကြမေတ္တာ၊ ပူဇော်ရာ၏၊ နေရာဌာန၊ အဓိဋ္ဌာန်မြေ၊ အောင်မြေဌာန၊ ကိုးခုရ၏၊ ထိုမှတစ်လျှောက်၊ ဇော်ဂျီသူယောင်၊ ဂူချောင်ရှင်မထီး၊ မင်းကြီးဥက္ကလာ၊ မြပစ္စာသားပိုက်၊ ပိုက်၍ချီထား၊ သိကြားမယ်လမ၊ ရုပ်တုဘီလူး၊ ထူးသည့်တောက်တုံး၊ သွန်းတဲ့ရေစင်၊ ဗောဓိပင်ပေါင်း၊ ခေါင်းလောင်းခြံရံ၊ သံသေဆည်းလည်း၊ ရွှေထီးရိပ်မြုံ၊ ရွှေတိဂုံမှာ၊ ခိုလှုံကြရာ၊ ထူးလှပါသည်၊ သူငါကြည်ညိုကြစေသော်။ ။

ပထမရွှေတိဂုံ

မကြယ်ကြယ်

ရိုးမတောင်စွန်း၊ တောက်ထွန်းဂုဏ်ရှိန်
ဦးနှိမ်ခြွေသွန်း၊ ကုဋေလွန်ပေါကြွယ်
အံ့ဖွယ်ပြည့်စုံ ရွှေတိဂုံ။

ရွှေတိဂုံလျှင်၊ ရွှေစင်ရောင်ရွှန်း
အမတာညွှန်းသို့၊ ပုံမွန်းဂုဏ်လှိုင်
ကမ္ဘာတိုင်လင်း၊ သတင်းမွှေးကြူ
ဆုယူဆုပန်း၊ ဘဝင်လှုံမျှ

လှူကြလုံးစုံ၊ ရွှေတိဂုံ။
တို့ဌာနီဖွား၊ ညီနောင်နှစ်ပါးတို့
ထူးခြားပေးလှူ၊ ဘောဇဉ်အလှူကို
ဦးစွာလှူရ ပထမလေ...။

တို့ဌာနီဖွား၊ ညီနောင်နှစ်ပါးသို့
ထူးခြားစွန်ပြန်၊ ဆံတော်ရစ်ဆူ
ပထမယူခဲ့၊ ပူဇော်ခဲ့လေ...။

လှူရအဦး၊ အဦးစွန်ဆံ
လက်ခံပြန်ရောက်၊ ကုန်းမို့မောက်တွင်
တည်ဆောက်စေတီ၊ သရီမ္မေအစု
ဌာပနာပြုထား၊ အစထားရွှေပုံ
ရွှေတိဂုံလျှင်၊ လုံးစုံပထမ
ငါတို့ရခဲ့၊ ပထမဘွဲ့လေ...။

အို...

ကံထူးပေစွ၊ တို့ဘဝလေ
လေးဆူရှင်တော်၊ ပုံတော်ခပ်နှိပ်
တိဂုံရိပ်သွင်၊ ချွေးသိပ်နားခို
ဆွမ်းဆိုဆွမ်းပန်း၊ ရေချမ်းလည်းကပ်
ဆီမီးကပ်နှင့်၊ လှည့်ပတ်သန်ရှင်း
ကုသိုလ်ရင်းခွင့်၊ သက်နှင့်အမျှ
ပူဇော်ရသည်။

ထာဝရပြည့်စုံ ရွှေတိဂုံလေ...

ဂုဏ်ယူပါ၏၊ ရွှေတိဂုံရှိ၍
ဂုဏ်ယူပါတိ၊ သမိုင်းသိ၍
ဦးဦးဖျားဖျား၊ တို့များမြန်မာ
ဂုဏ်ယူစရာစုံ၊ ရွှေတိဂုံပါ။

ရွှေထီးတော်တင်၊ ရွှေရောင်လွင်၍
 ရွှေစင်ရွှေပြား၊ မွမ်းမံထားလို့
 ရွှေသားရောင်ဆင်း၊ မိုးလုံးလင်းဖြာ
 ဝင်းဝါကောင်းကင်၊ ရွှေတိမ်မျှင်နှင့်
 ဝန်းကျင်ထိန်ညီ၊ ရွှေတောင်ကြီးနယ်
 အံ့ချီးမကုန်၊ ရွှေတိဂုံတည်။
 ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၊ မဇ္ဈိမ၌
 သတင်းသုံးစဉ်၊ ရှေးယခင်ချစ်
 တပည့်ဖြစ်ကြ၊ တပုဿနှင့်
 ဘလ္လိကညီနောင်၊ ကုန်သယ်ဆောင်လာ
 ဘုန်းရောင်လွှမ်းပါတ်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်ထံ
 ဆည်းကပ်ကောင်းမှု၊ ဒါနပြုရာ
 မုနိရှင်တော်၊ ရှေ့ရည်မျှော်၍
 ပူဇော်ဝေနေယျ၊ ကိုးကွယ်ကြဖို့
 ဆံမြစွန်ကြ၊ သီလမြစေ
 တည်ဆဲသာသနာ ဇွန်ရှည်ရာတည့်...။
 မြတ်ဘုရားသခင်၊ ဆံတော်ရှင်အား
 အစဉ်ဝေစည်၊ စေတီတည်ရန်
 ခိုင်ကြည်အေးရိပ်၊ မနောစိတ်ဖြင့်
 ဗျာဒိတ်ပေးဝေ၊ ဆောင်ရွက်စေသည်
 ဝေနေယျသတ္တဝါ၊ လွတ်လမ်းပါတည့်...။

ဤကမ္ဘာပေါ်၊ ပွင့်ခဲ့ကျော်သော
 နောင်တော်ဘုရား၊ သုံးဆူများတို့
 ထားခဲ့မွေကျန်၊ “ကကုသန်”နှင့်
 တစ်ဖန် “ကောဏဂုံ”၊ “ကဿပ”စုံသော်
 တောင်ဝေးတော်စ၊ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစစ်တော်၏
 ရေသနပ်တော်ပါ၊ တည်ရာရှိကြ
 သိဂုံတ္တရကုန်းပေါ်၊ မြတ်ဆံတော်အား
 ပူဇော်ဂုဏ်ရည်၊ ရွှေစေတီကြီး
 တည်ထားကိုးကွယ်ကြရန်တည့်...။
 ဘုန်းတန်ခိုးပြည့်စွာ၊ ဥက္ကလာပမင်းကြီး
 ဆံတော်ဆီးကြို၊ ဝံ့ချီးရပ်ရွာ
 နတ်ဗြဟ္မာနှင့်၊ သံဃာစုပေါင်း
 ခြိမ်းခြိမ်းညောင်းခဲ့၊ သောင်းသောင်းဖြဖြ
 တည်ဆောက်ကြပြီး၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ
 ရောင်ဝါထွန်းလင်း၊ မင်းများစဉ်ဆက်
 ဦးထိပ်ရွက်လို့၊ ဘက်စုံပြုပြင်
 သမိုင်းဝင်ဖြစ်၊ နှိုင်းယှဉ်သော်မော်
 ကမ္ဘာကျော်ခဲ့၊ ဖူးမြော်စည်ကား
 နေ့ညများပါ၊ ခိုနားရင်ခွင်
 အေးမြလွင်လို့၊ ပန်ဆင်ဆုတောင်းပြည့်တကာ။

ဆုတောင်းပြည့်စုံ ရွှေတိဂုံ
 ပျဉ်းမနားမြင့်လှိုင်

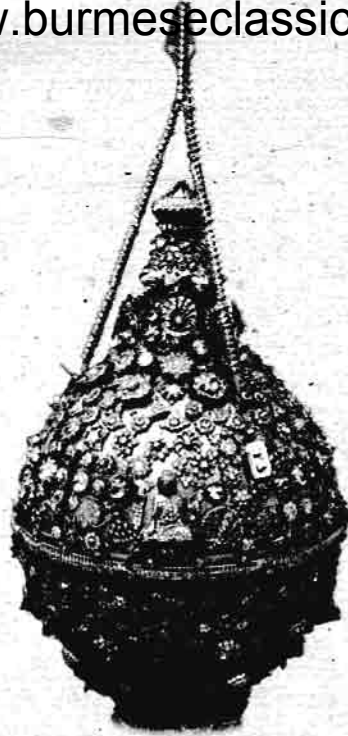

ရွှေတိဂုံဝေတီဦး

နန္ဒာမိုးကြယ်

ဗွေဝဋ္ဋကပဲ ကြည့်ကြည့်...
 ရေလောကပဲ ကြည့်ကြည့်...
 မြေလွှာကပဲ ကြည့်ကြည့်...။
 မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံက
 မီးရေစုံ ခြောက်သွယ်ဖြာလို
 ထူးထွေလာ အံ့ဘနန်း
 ဆန်းကြယ်ပါဘိ။
 ဘုရားရှင် လေးဆူဓာတ်တွေနဲ့
 ကိန်းဝပ်တဲ့ ရွှေတိဂုံ။
 ကမ္ဘာမှာ မြန်မာဟေ့ရယ်လို့
 ကြွားစေမယ့် ဂုဏ်။
 စေတီရိပ် ဝပ်စင်းလုံ
 စိတ်အာရုံ လန်းကြည်မွေ။
 တရားဓာတ် လွှမ်းပတ်ခြံ
 မနောထုံ ချမ်းကြည်မြေ။
 ရွှေတိဂုံ စေတီဦးကိုဖြင့်
 ညွတ်နူးကာ ဖူးမဝ
 ကာလသက်စေ့။ ။

လေးဖြာဇာတ်ဖို ဖြတ်ရွှေတိဂုံ

မောင်မိုးလှိုင် (သစ္စာမြေ)

လူနတ်ဗြဟ္မာ
 သဒ္ဓါထူးခြား၊ ပေါင်းစုအားနှင့်
 ရွှေသားရုပ်တု၊ သွန်းဖွဲ့ပြု၍
 ကောင်းမှုစေတနာ၊ ရတနာမျိုးစုံ
 နှိုင်းမကုန်အောင်၊ ပြည့်စုံအလှူ၊
 ပန်ဆုယူကြ၊ ပြည်သူနှင့်မင်း
 အောင်ပွဲခင်းပြီ
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ ကမ္ဘာကျော်။
 လူကတစ်ရစ်
 နတ်တစ်ရစ်ဟု၊ ပေါင်းစုညီညာ
 အခြေသာစွာ၊ “သိဂုံတ္တရ”တွင်
 ထွန်းပဘုန်းရောင်၊ ပင့်ယူဆောင်သည့်
 ညီနောင်အလှ၊ “တဖယသ”နှင့်
 “ဘလ္လိက”တို့၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
 ချီးမြှင့်ပါသော၊ “မဟာမေဃသရီ”
 ဇာတ်ညီရစ်စုံ၊ ဆံတော်ဂုဏ်နှင့်
 “သံ-ဂုံ-ပ”ရှင်၊ ထွတ်သခင်တို့
 သုံးလိုစံပျော်၊ တောင်စုးတော်နှင့်

သောက်တော်ရေစစ်၊ သင်္ကန်းစစ်မှန်
 မကျန် “သင်းပိုင်”၊ နတ်ပြိုင်ညွှန်ပြ
 “ပရိဘောဂ”၊ ရကြစုညီ
 ပေါင်းစုတည်ခဲ့၊ ထည့်သွင်းဌာပနာ
 လေးဖြာဇာတ်စုံ၊ “ရွှေတိဂုံ”ကို
 အာရုံစိတ်တွင်၊ မိတ္တန်တင်၍
 ပြည်ခွင်နိဗ္ဗာန်၊ တရားမှန်နှင့်
 စိမ့်ပူဇော်ခဲ့ပါ၏။
 ဪ...ကမ္ဘာတစ်လွှား
 ထူးခြားဂုဏ်ရည်၊ ရွှေစေတီဟု
 ရွှေပြည်မြန်မာ၊ “ဥက္ကလာပ”
 မင်းကြီးမှသည်၊ စေတီဒါယကာ
 အဖြာဖြာလင်း၊ မင်းအဆက်ဆက်
 ကောင်းမှုဆက်တည်၊ ပြည်သူပြည်သား
 ဆင့်ပွားယနေ့၊ ဖူးတွေ့မဝ
 “ဩကာသ”နှင့်၊ ဓမ္မအမွေ
 ကျော်ကြားပေ၏
 မြတ်ရွှေတိဂုံ အံ့ချီးမကုန်။ ။

အံ့ချီးမကျန် မြတ်ရွှေတိဂုံ

နတ်မောက်ကြိုင်သင်း

ခြောက်ရောင်ခြည် မြူးကာကွန်
 တိမ်ညွန့်က ထီးတော်
 သိဂုံတ္ထရ မြတ်တောင်တော်ဝယ်
 ကိန်းဝပ်ပျော်ထင်ရှား။
 သိကြားနတ် ဖေးမကူ
 ရှေးကမူ ကနတ်ပန်းတွေကကြွား။
 လေးဆူမြတ် ဓာတ်လေးဖြာ
 ဌာပနာတည်ထား
 များစိုလ်လူ ရှင်အများရယ်က
 ဆင့်ကာပွားကြည်သိ။
 စာပလွေခွေကာ ကမ်းကာပ
 ခေမာနန်း လှမ်းလင့်လို့ကြီး။
 ပြည်တွင်းနဲ့ ပြည်ပထိုထို
 သဒ္ဓါဝိကြည်ရွှင်မြူးပါလို့
 ဘုရားဖူးခရီးကြုံ
 ရေစက်ကယ်ဆုံ။
 မိုးယံဘဝင် ကမ္ဘာတုန်အောင်
 သာသနာဂုဏ် ထုံမွမ်းပြီကွယ်လေး။
 ခေတ်အဆက်ဆက် သဒ္ဓါအဟုန်
 လွှမ်းပတ်ခြုံ ဂုဏ်တင့်ပါလို့လေး။
 အောင်ပန္နက် ကနက်ဗွေဘုံ
 မြတ်ရွှေတိဂုံ မော်ဖူးပါလှည့်လေး။

မြန်မာတို့ရဲ့ ရွှေစေတီ

သူရဇော်

သင်္ဘောထွက်ဝင်၊ ပင်လယ်ပြင်မှ
 ဖူးမြင်တွေ့ရှိ၊ ဦးခိုက်မိသည်
 အတိရွှေစင် ရွှေသားတည်း။
 လေယာဉ်ဝင်ထွက်၊ ကောင်းကင်ထက်မှ
 လက်အုပ်ချီကာ၊ မြင်တွေ့ပါသည်
 ပမာရွှေတောင်သို့တကာ။
 ကားနှင့်ထွက်ဝင်၊ ဖူးတွေ့မြင်သည်
 ညိုလွင်မြင့်မား၊ ပင်ထိပ်ဖျားတွင်
 ငွားငွားစွင့်သည် ရွှေစေတီ။
 ရထားဝင်ထွက်၊ ဖူးမြင်လျက်တည်
 ပြီးပြန်ရောင်ဝါ၊ မိုးပြာပြာတွင်
 ဖြာဖြာဝင်းသည် ရွှေစေတီ။

“ရွှေတိဂုံ”ဟု
 ခိုလှုံမွေ့မြတ်၊ လေးဆူဓာတ်နှင့်
 နှံ့စပ်ထင်ပေါ်၊ စေတီတော်ကား
 ကျော်ပါပေတိ၊ ကမ္ဘာသိ၍
 ကျော်သည့်စဉ်လာ၊ တို့မြန်မာကား
 ထေရဝါဒ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏
 ဓမ္မအစစ်၊ တည်ကျန်ရစ်၍
 နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာ၊ ခိုင်မြဲကာလျှင်
 ကမ္ဘာတည်သရွေ့တိုင်တကာ။ ■

သ ဘ ယ ဘ ဝ တီ ခ ရိုင် ၊ ဇီး ၊ ကု န ၊ မြို့

မြို့သိန်းတန်စေတီ

ထူးခြားသော ကျောက်ဖျာကြီး

ကိုမိုး(ရွှေပြည်သာ)

စာရေးဆရာ မောင်သာမာန်(ဇီးကုန်း)က လက်ရှိ
 သာယာဝတီခရိုင်၊ ဇီးကုန်းမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း၏
 အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့ထဲ
 ဆရာများ စုဝေးရာ လမ်း ၄၀ လေအန်ကုန်းတွင်
 နှင့်တစ်ဦး မိတ်ဆက်ခဲ့ရာမှ သိကျွမ်းခဲ့ရာ ဆရာ
 သာမာန်က ရွှေပြည်သာမြို့၌ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လျက်
 ငြင်း လွန်ခဲ့သည့် လေးနှစ်ကတည်းက မိတ်ဆက်ခဲ့ရင်း
 အလည်အပတ်ခေါ်ယူခဲ့ဖူး၍ ရင်းနှီးနေသူဖြစ်ပါသည်။
 ရွှေပြည်သာမှ မြို့ထဲသွားစဉ် စာပေမိတ်ဆွေတစ်ဦး
 ခေါ်ပြီး မိမိက ဇီးကုန်း၌ စာပေကိစ္စပွဲများရှိခဲ့လျှင်
 သူ သတင်းကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးသူအဖြစ် လိုက်ပါ
 နှင့် ဆရာမောင်သာမာန်ထံ တောင်းဆိုမှုပြုခဲ့မိသည်။
 ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ စာဆိုတော်နေ့ အထိမ်းအမှတ်
 သောပြောပွဲ ဇီးကုန်းမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းမှ
 ကျင်းပရန် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာပါသည်။ ဇီးကုန်း
 ဆရာအသင်း အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ၏ သဘောတူ
 အရ ဟောပြောမည့် စာရေးဆရာ သုံးဦးအပြင်
 ဆောင်းပါးများ ဖြန့်ကျက်ရေးသားပေးမည့် ရန်ကုန်
 စာရေးဆရာ မိမိနှင့် ဆရာကိုမြင့်အောင်တို့ပါ စာပေ
 ပွဲအခမ်းအနားကို လိုက်ပါခွင့်ပြုခဲ့ပါသည်။

ဇီးကုန်းမြို့ မြို့သိန်းတန်စေတီ

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့ ညပိုင်း ဇီးကုန်းမြို့နယ် ဘိုးဘွား

မောင်သာဟန်(ဇီးကုန်း)နှင့်အတူ မိမိတို့စာရေးဆရာ နှင့် သိဒ္ဓိအောင် အဝေးပြေးကားဖြင့် စတင်ခရီးစဉ်လိုက်သည်။ ၂၀၁၆ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက် နေ့လယ် ၂ နာရီတွင် ဇီးကုန်းမြို့သို့ရောက်ခဲ့ပြီး မိမိတို့စာရေးဆရာများအဖွဲ့ ဇီးကုန်းစာရေးအသင်းဝင်များက မြသိန်းတန်စေတီနှင့် မြသိန်း မျက်ပွင့်စာကြည့်တိုက်သို့ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

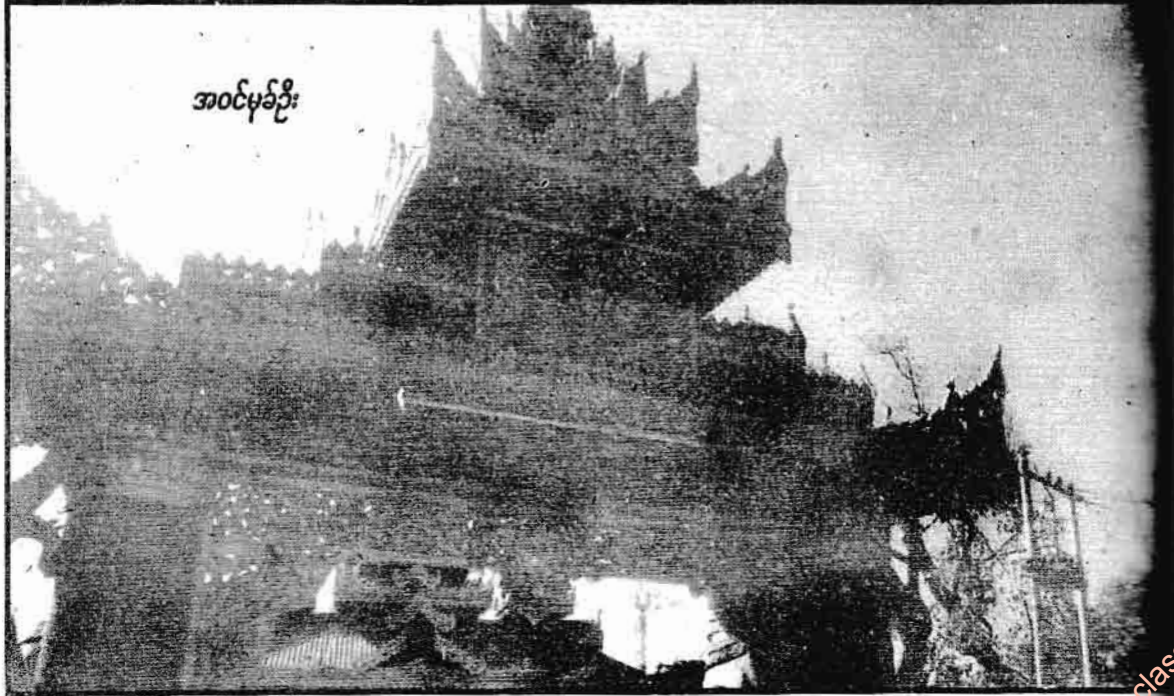
၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ စာဆိုတော်နေ့ စာပေဟောပြောပွဲတိုက်ဆိုင်၍ ဇီးကုန်းမြို့သို့ ရောက်ခွင့်ကြုံခဲ့ရင်း ဇီးကုန်းမြို့ မြသိန်းတန်စေတီနှင့် ထူးခြားသော ကျောက်ဖျာကြီးအကြောင်းကို ရေးသားရန် စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ရပါသည်။

မြသိန်းတန်စေတီသမိုင်း

နရသီဟပတေ့မင်းလက်ထက် ပုဂံ ပျက်သုဉ်းအချိန်တွင် ပုဂံမှထွက်ပြေးလာသော မင်းမျိုးမင်းနွယ် မေတ္တမာတစ်စုက သာယာဝတီမြို့ပြနိုင်ငံကို တည်ထောင်ခဲ့သော သက္ကရာဇ် ၆၄၉ တွင်တည်၍ ပုဂံနှင့် ထီးပြိုင်နန်းတော် မင်းပြုခဲ့သည်။ အင်းဝ၊ တောင်ငူ၊ ကုန်းဘောင်မင်း၊ အေးတော်၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် မြို့ပြနိုင်ငံငယ်အဖြစ်

မူလာရာမ မြသိန်းရံစေတီ ဇီးကုန်း စွယ်တော်မြတ်စေတီ

ရိပ်သာ မင်္ဂလာခန်းမ၌ ကျင်းပပြုလုပ်မည့် စာပေဟောပြောပွဲတွင် ဆရာလင်းသိုက်ညွန့်၊ ဆရာချစ်ကိုကိုယု (နလုံးလှလှမိုက်)နှင့် ဆရာမောင်မိုးလှိုင်(သစ္စာမြေ)တို့က စာပေစကားရပ်များ ဟောပြောပေးကြမည်ဖြစ်ပြီး စာရေးဆရာ

အဝင်မှခဲဦး

သည်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုစဉ်က သာယာဝတီမြို့ နန်းတည် သတိုး
ဆန်ရထားမင်းသည် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ခဲ့ရင်း ဇီးကုန်းမြို့ဟု
တွင်သည့် မြို့လယ်နေရာကို ရောက်ခဲ့ရာ စိတ်တော်
ညီလင်မှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုစိတ်ရင်းနှင့်ပင် စေတီတော်
ဆင်ဆူတည်ရန် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ခဲ့ရာ မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၂၅၄ ခုနှစ် (အေဒီ ၁၃၁၂) တွင် ထိုနေရာ၌ စေတီတည်
ဆောက်မှုခဲ့ပါသည်။

သတိုးနော်ရထားမင်းက ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဓာတ်တော်မွေ
ဆောက်များ၊ အဖိုးအနုထိုက်သော ရွှေငွေရတနာများ၊ ဥတ္တရ
သီအေဝီမိဖုရားကြီးက တစ်သိန်းတန်မြတ်ဘက်၊ နမတော်
ဆင်လှကလေးကတော်) မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးက တစ်သိန်း
တန် မြသားစစ်စစ် ဆင်းတုတော်တစ်ဆူနှင့် ဆံပင်ကို နရထီ
ဆွဲကပ်၍ထည့်လျက် ကျန်မင်းညီမင်းသားတို့ကလည်း အဖိုး
တန်ရတနာများစွာတို့ကို ဌာပနာတိုက်တွင် ထည့်သွင်း၍
ဆင်တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သိန်းတန်သော ရတနာပစ္စည်းများကို ဌာပနာထား
ခဲ့၍ မြသိန်းတန်စေတီဟု ဘွဲ့နာမည်ခေါ်တွင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိ
ရပါသည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ မြသိန်းတန်စေတီတော်
မြတ် ဌာပနာတိုက်ကိုပိတ်ရန် သတိုးနော်ရထားမင်း ညီတော်
ဆင်တိုင်းလတ်နှင့် ကျန်ညီနောင်နှစ်ပါးတို့က ဇီးကုန်းမြို့
အရှေ့ဘက် ၁၃ မိုင်ကျော်ဝေးသည့် ဘော်ဘင်ချောင်းဖျား
အထိ ကျောက်တုံးကျောက်ဖျာ အရွှာထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဘော်
ဘင်ချောင်းဖျားမှ ဗျက် ၁၀ တောင်ကျော်၊ ထု လေးတောင်
အသီးသီးရှိသည့် ကျောက်ဖျာနှစ်ချပ်ကို ဖိုမသဖွယ်
တပ်ထွက်တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုကျောက်ဖျာ နှစ်ချပ်အနက်က
တစ်ချပ်ကို ဆင် ၁၀ ကောင်ဖြင့် ဆွဲယူခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ်က ဆင် ၁၀ ကောင်ဖြင့် ဆွဲခဲ့ရာ တစ်နေ့လျှင်
ဆင်ထဲမှသာ ဆွဲယူနိုင်ခဲ့သည်။ အချိန်တိုတိုနှင့် ရောက်လို
သောကြောင့် သတိုးနော်ရထားမင်းမြတ်ထံ လျှောက်ထား
သည့်အရာ ဆင်ဦးစီး ခြေရာတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်နှင့်
ဆင်ဦးစီး ဆင်တော် လော်ရိုန်းဖြင့် ဆွဲယူစေခဲ့ရာ တစ်နေ့
အံ့ဖြင့် ဘော်ဘင်ချောင်းမှ မြသိန်းတန်စေတီအထိ
ဆင်တို့သည်ဟု အဆိုရှိပေသည်။ ယင်းကျောက်ဖျာသည်
ဌာပနာပစ္စည်းများကို ထူးခြားစွာ ပိတ်ဖုံးထားခဲ့သော

ကျောက်ဖျာကြီးပင် ဖြစ်သည်။
သက္ကရာဇ် ၆၇၄ ခုနှစ်၊ အေဒီ ၁၃၁၂ တွင် ဇီးကုန်း
မြို့ကို သတိုးနော်ရထားမင်းက တည်ထောင်ခဲ့သည်။ နောက်
ပိုင်း ဆက်ခံသည့် မင်းများက တန်ခိုးအာဏာကြီး ထွားခြင်း
မရှိ၊ ပဒေသရာဇ်အာဏာစူးရှပြီး နိုင်ငံတော်ကို စည်းရုံးနိုင်
သည့် (အင်းဝ၊ တောင်ငူ၊ ဟံသာဝတီ) ကုန်းဘောင်မင်းတို့၏
လက်အောက်ခံအဖြစ်သာ ဆက်လက်ရှင်သန်ခဲ့ပါသည်။

ရတနာပုံနိဂုံး မတိုင်မီကပင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့၏
ဒုတိယကျူးကျော်စစ် (အေဒီ ၁၈၅၂) အပြီး ဇီးကုန်းမြို့က
အင်္ဂလိပ်လက်အောက်ကျရောက်ခဲ့သည်။ ၁၂၄၀ (အေဒီ-
၁၈၇၈) တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရက မြို့အဖြစ် သတ်မှတ်ကြောင်း
ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

မြသိန်းတန်စေတီကို ပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်ခြင်း

အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီအစိုးရက မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၄
ခုနှစ် (အေဒီ ၁၈၉၂) တွင် မြသိန်းတန်စေတီတော်ကို မြို့
မြောက်ဘက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်မှု
ဘုရားတည်၊ ဆေးမည်ရည်စုတ်ထိုး ဣသုံးမျိုးချက် မပိုင်
လျှင် နောင်ပြင်ရန်ခက်သည့်အမျိုးဟု မြန်မာဆိုရိုးစကား
ရှိခဲ့သော်လည်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ထင်တိုင်းကျ ပြုပြင်
ပြောင်းလဲမှုကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဇီးကုန်းမြို့သူမြို့သားများအနေဖြင့် သဘောတူညီမှု
မရှိသော်လည်း ဗြိတိသျှအစိုးရက မန္တလေးမြို့ သာသနာပိုင်
ဆရာတော်ကြီးများထံ ခွင့်ပြုမိန့်တောင်းကာ ဆက်လက်လုပ်
ဆောင်ပါသည်။ မန္တလေး သာသနာပိုင် ဆရာတော်တို့မှ
အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပြောင်းရွှေ့စေတီတည်ရမည်ဆို
ပါက မူလစေတီတော်မြတ်ထက် နှစ်ဆကြီးမြင့်အောင် တည်ရ
မည်အပြင် မူလစေတီတော်မြတ်မှ ဌာပနာပစ္စည်းများ အတ်
ကျိုးတစ်စမကျန် အလေအလွင့်မရှိစေရဟူ၍ အကြောင်းပြန်
ကြားခဲ့ပါသည်။

သို့နှင့်ပင် မြသိန်းတန်စေတီတော်ကို ဖြိုဖျက်ခဲ့ပြီး
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၄ ခုနှစ်တွင် ယခု မြသိန်းတန်စေတီ
ပရဝဏ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တည်ဆောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။
ဘုရားဌာပနာတိုက်ကို ဖောက်သည့်အခါ ရွှေဆင်းတု၊ ကြေး

မြသိန်းတန်စေတီ
တံခွန်တိုင်

ဆင်းတုတော်များနှင့်အတူ ရွှေချထားသည့် ဆင်အံကြီးတစ်
ချောင်းကိုပါ ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ ဘိနပ်တော်ကို
လှန်၍ ၁၂ တောင်အနက်အထိ ရေတွင်းသဖွယ် ကျင်းများ
တူး၍ ရှာဖွေသော်လည်း ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာမျှ မတွေ့ရ
တော့ပေ။ ဌာပနာတိုက်အောက်ခြေကို တူးဖော်ခဲ့ရာတွင်
ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ် ခံနေကြောင်း တွေ့မြင်ကြရသည်။
အမျိုးမျိုးခွဲကြည့်သော်လည်း လုပ်ဆောင်၍မရဘဲ လက်
လျှော့ခဲ့ရသည်။ ဆင် ၁၀ ကောင်ဖြင့် ဆွဲယူရန် ကြိုးစား
သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။ နောက်ဆုံး ဆင်နှင့်လူများပါ
ကျန်းမာရေး ထိခိုက်လာခဲ့၍ ကျောက်ဖျာကြီးကို မလှန်တော့
ဘဲ ဒီအတိုင်းထားခဲ့ကြသည်ဟု သမိုင်းအချက်အလက်များ
က အဆိုရှိခဲ့ပါသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးရပြီးခေတ်အထိ မူလ
မြသိန်းတန်စေတီ မြေနေရာဟောင်းသည် မြေကွက်လပ်
အလွတ်ဖြစ်ကာ ရှိနေခဲ့သည်။ ၁၉၅၀-၅၁ ခုနှစ်က အစိုးရ
အထက်တန်းကျောင်း မြေအဖြစ်နှင့် ပညာရေးဌာနပိုင်

အဆောက်အဦ ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် ယခု ဦး
အထက်တန်း ကျောင်းမြေနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့သည်။
ကျောင်းဟောင်းမှာ ဖျက်မယူခင်မှာပင် မီးလောင်ပျက်
သည်ဟု ဇီးကုန်း မြသိန်းတန်သမိုင်းကြောင်းက ဖော်ပြ
ပါသည်။

မူလမြသိန်းတန်စေတီ မြေနေရာသည် မြက်ချ
ပင်မပေါက်ဘဲ ချိုင့်ဝှမ်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။ ထို
မူတစ်ခုမှာ တစ်ခါတစ်ရံ ညအချိန်များ၌ ဌာပနာထု
မြေအနီးတစ်ဝိုက်တွင် အရပ်တစ်တောင်ခန့်သာ ငို
လူနီကလေးများ သွားလာနေကြသည်ကို အနီးအနားရှိ
များမှ လူများ၊ လမ်းပေါ် ဖြတ်သွားဖြတ်လာပြုလုပ်
လူအချို့တို့ မြင်ခဲ့ကြရကြောင်း ပြန်လည်ပြောဆိုမှုတစ်
သိရှိခွင့်ရသည်။ ဘုရားဌာပနာပစ္စည်းများကို စောင့်ရှောက်
ရသော ပရလောကသားများဟု ထင်မြင်ယူဆနိုင်သည့်
ဇီးကုန်းမြို့ခံအချို့က မှတ်ချက်ပြုပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီး ဇီးကုန်း
သမားတော်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးဦးဣန္ဒာစာရ၏ ဦးဆောင်
မှုဖြင့် မြသိန်းတန်စေတီ ဌာပနာတိုက်ဟောင်းနေရာ
မြို့လယ်သံဃောရုံတစ်ခုကို အစပျိုးတည်ဆောက်ခဲ့ကြသ
ဓမ္မာရုံကျောင်းဆရာတော် ဦးအာစိန္တဗုဒ္ဓ သက္ကရာဇ် ၁၂
ခုနှစ်တွင် သီဟိုဠ်နိုင်ငံမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပင့်ဆောင် ခဲ့
ဗုဒ္ဓစွယ်တော်ပွား တစ်ဆူကိုပါ ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ
ဇီးကုန်းမြတ်စွယ်တော် (သို့မဟုတ်) မူလာရာမ မြသိ
စွယ်တော်မြတ်စေတီအဖြစ် မူလမြသိန်းတန်စေတီ ပင်
နေရာတွင် ထူးခြားထင်ရှားစွာ တည်ရှိနေပါကြောင်း မြေ
တန်စေတီသမိုင်းနှင့်အတူ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကိုရီး(ရွှေပြည်ဆ)

ကိုးကား

ငွေရတုအထိမ်းအမှတ် ထုတ်ဝေသော ဇီးကုန်း
မူလာရာမ မြသိန်းရုံစေတီတွင် ကိန်းဝပ်စံပျော်သည့် ဗုဒ္ဓ
စွယ်တော်-စာစောင်။

သက်သာပန်းတောင်း မြို့ဟောင်းတစ်နေရာရှိ

ရွှေရင်အေးစေတီတော်မြတ်ကြီးဆီသို့

ပထမံဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ကျွန်ုပ်ဟာ လှိုင်သာယာမြို့မှာ ယခင်
နေထိုင်လိုစိတ် မရှိခဲ့ပါ။ ဘာကြောင့်
ထိုသို့သောအချိန်က မြက်ရိုင်းပင်များနဲ့
ကြီးပျားက မင်းမူနေတဲ့အပြင် ရွံနွံက
ဒူးလောက်ငါ နှစ်မြုပ်နေတာကြောင့်ပင်
တယ်။

ယခင် ကောင်စီခေတ် ကောင်းစားစဉ်
မြို့နယ် ကောင်စီပါတီမှ လူကြီးဖြစ်တဲ့
ဆရာဦးက ဆရာဦး "အောင်သူ... လှိုင်သာ
မြေကွက်ယူမလား" လို့ မေးခဲ့ဖူးပါတယ်။
မယူချင်ပါဘူးဟု ငြင်းခဲ့ပါတယ်။ မကြာ
အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့သားကြီး မောင်နေဝင်း
(နိုသီး) မစန်းစန်းအောင်တို့ မိသားစုဟာ
သာယာမှာနေထိုင်ခဲ့ကြလို့ သူတို့ဆီ အလည်
တယ်။

အဲဒီအခါမှာ သူတို့နေတဲ့အိမ်ကို ရောက်ဖို့
လောက်မြုပ်တဲ့ ရွံ့ဗွက်ကိုရမ်းပြီး သွားခဲ့ရ
သူတို့မိသားစုများဟာ ခက်ခဲကြမ်းတမ်း
ဘဝကို ကြုံကြုံခဲနေထိုင်ရင်း နှစ်အတော်
သူတို့မိသားစုများဟာ လမ်းပန်းဆက်သွယ်
အောင်းမွန်လာချိန်မှာ ကျောက်ခင်းသော
မြို့မှာ လျှောက်လှမ်းနေကြရပါပြီ...။

ရွှေရင်အေးစေတီတော်

တစ်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း လှိုင်သာယာမှာရှိတဲ့ သားများနေထိုင်ရာ ကို သွားခဲ့ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရင့်နောင်တံတားကြီးကလည်း ခုံခုံ ညားညား တည်ရှိဖြစ်ပေါ်နေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရင့်နောင်တံတားကြီး မတည် ဆောက်မီအချိန်က လှိုင်သာယာမှာ နေ ထိုင်ကြတဲ့ လူများဟာ လှိုင်သာယာမှ ဇက်ကို အလှအယက်စီးပြီးမှ ရန်ကုန် မြို့ကို အသက်စွန့်ပြီး သွားလာခဲ့ရ ကြောင်း သိရပါတယ်။ တချို့ဟာဆိုရင် လှိုင် သာယာမှ လှိုင်မြစ်ကို ဖြတ်ပြီး အင်းစိန်ဘက်ကို လှေနဲ့ အသက်စွန့်ပြီး သွားခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။

ဒါဟာ သမိုင်းကပြောသော ဖြစ် စဉ်တွေပဲလား။ သူတို့ဟာ ဟိုယခင် ဘဝပေါင်းများစွာကတည်းက သက်သာ ပန်းတောင်းဟူသော ရွှေနန်းတော်ကြီး ရှိစဉ်က မြို့သူမြို့သားတွေဖြစ်နေမလား လို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့စိတ်အာရုံမှာ ထင်မြင်နေမိ ပါတယ်။

ဒီ သက်သာပန်းတောင်းမြို့ကြီး ဟာ တစ်ချိန်က အလွန်စည်ကားသော မင်းနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်ဟန်ရှိခြင်းရဲ့ အကြောင်းမှာ ဒီလိုပါ...။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၂ ခုနှစ်ခန့်က မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆံတော်မြတ် နှစ်ဆူ ကို သက်သာပန်းတောင်းစေတီကိုတည် ပြီး ထိုစေတီမှာ ဌာပနာသွင်း လှူဒါန်း ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားဒါယကာမှာ အလွန် တန်ခိုးကြီးတဲ့ စူဠဝရမဟိန္ဒက နတ် ဘီလူး ဖြစ်ပါတယ်။ စေတီတော်ရဲ့ ဘွဲ့ တော်ကိုလည်း သက်သာပန်းတောင်းမြို့

ကို အစွဲပြုပြီး “သက်သာပန်းတောင်း ရွှေရင်အေးစေတီ” လို့ အမည်တွင် စေခဲ့ပါတယ်။

ယခုလှိုင်သာယာမြို့ရဲ့ နေရာမှာ ယခင်က သက်သာပန်းတောင်းမြို့ ရှိခဲ့ တယ်လို့ ကျောက်စာသမိုင်းက ဆိုခဲ့ပြန် ပါတယ်။ လှိုင်သာယာ အနီးဝန်းကျင်မှာ အင်း(ကန်)ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိခဲ့ဖူးတယ် လို့ သိမိသူများက တစ်ဆင့်စကား တစ် ဆင့်ကြားခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ် လေ့လာခဲ့ ပါတယ်။

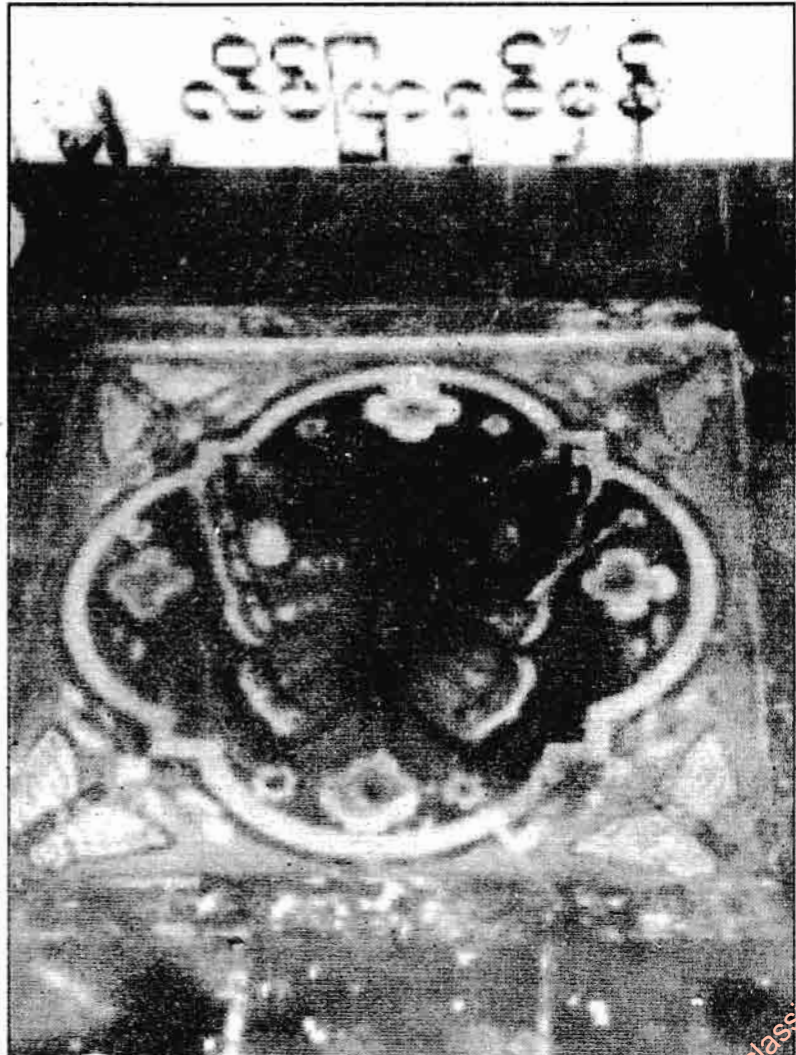
ဘာကြောင့် လှိုင်သာယာမြို့ မှည့်ခေါ်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို ကျွန်ုပ် လေ့လာမိသလောက် ဆိုရရင် လှိုင်သာယာရဲ့ ကမ်းနဖူးမှာ တည်ရှိတာကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင် မင်းနေပြည်တော် ခဲ့ဖူးတဲ့ သက်သာပန်းတောင်းမြို့ ဟာ စည်ပင်သာယာရှိခဲ့တာကြောင့် လှိုင်မြစ်နဲ့တွဲပြီး သာယာခဲ့သော ပန်းတောင်းကို အစွဲပြု၍ မှည့်ခေါ်ခြင်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ ရင်တွင်းက ဖြစ်ပေါ်တာ ဆိုပါရစေ။

နတ်ဘီလူးရဲ့ ဆုတောင်း
 ဤသို့ ဘုရားရှင်ရဲ့ဆံတော် နှစ်ဆူ
 ဘုရားစေတီမှာ ဌာပနာသွင်း လှူ
 ကောင်းမှုအစုစုတို့ကြောင့်
 သုံးပါး၌ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်ရ
 အကယ်၍ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရား
 သော်လည်း ဘုရားတစ်ဆူဆူမှာ
 ခံယူရသေးတဲ့ အခါမှာ ဘဝ
 မှာ အဖန်ဖန်ကျင့်လည်တဲ့
 အကယ်၍ ဤစေတီတော်ရဲ့
 မြေခြား ဖြစ်သော်လည်း ဤမြေ
 မှာ ကောင်းမှုပြုခဲ့ရာဖြစ်တဲ့
 ဘုရား ခြေတော်ရင်းမှာ တစ်
 ခါ တစ်ခါ တစ်ခါ ပြန်လည်
 ပြီး ကောင်းမှုအစုစုပြုပါရစေ
 ဘုရားတပည့်တော်သည် မူလ၍
 တော်မှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဆံတော်ပွား နှစ်
 ဌာပနာသွင်း လှူဒါန်းခဲ့သည့်
 ရတနာစီခြယ်လျက်ရှိတဲ့ ရွှေစင်
 အတူ ဖူးတွေ့ရတဲ့အချိန်မှာ
 တပည့်တော်သည် သောကမီး
 ထောက်လောင်းနေရာမှ တပည့်
 ရွှေရင်ဟာ အေးရပါလို၏ဟု
 မှာနတ်ဘီလူးက ကျောက်စာ
 ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါ
 ဤစေတီတော်မြတ်ကို ရွှေရင်
 တော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါ

စေတီတော်ရဲ့ ဉာဏ်တော်အမြင့်
 သာဓကျော်ခန့်ရှိ ရွှေစေတီတော်
 မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆံတော်

ပွား နှစ်ဆူကို ဌာပနာပြုခဲ့ပါတယ်။
 ဤစေတီတော်ရဲ့ အပေါ်မှာ ငွေ
 စေတီတော်ကို ငိုပြီး တည်ပါတယ်။ ငွေ
 စေတီတော်အပေါ်မှာ ကြေးစေတီတော်
 တည်ပြီး ၎င်းပေါ်မှာ သံစေတီတော်ကို
 ငိုကာ တည်ပြီးတဲ့အခါမှာ စူဠဟိန္ဒူက
 နတ်ဘီလူးက ရွှေရင်အေးစေတီတော်
 ဟု သမုတ်ခဲ့ပါတယ်။
 သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ်
 (ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ်) ခရစ်မပေါ်

မီ ဘီစီ ၂၁၆ ခန့်က သီရိဓမ္မာသောက
 မင်းကြီးက စေတီပေါင်း ၈၄၀၀၀ တည်
 ချိန်မှာ စေတီဟောင်းဖြစ်တဲ့ ဤသက်
 သာပန်းတောင်းစေတီတော်ကိုလည်း
 မွမ်းမံခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပါတယ်။
 မြန်မာသက္ကရာဇ် ၅၉၀ ခုနှစ်
 ခန့်က ဤသက်သာပန်းတောင်း ရွှေရင်
 အေးစေတီကို အလောင်းစည်သူမင်း
 ကြီးက ရေကြောင်းနဲ့ ကရဝိက်ဖောင်
 စကြာစီးလျက် ရောက်ခဲ့ကြောင်း ဆိုပါ

ဆုဝေလျှင် လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်စေသော်။

ရွှေရင်အေးစေတီ ရဲ့ ပရိဝဏ်အတွင်းကို ဝင်လိုက်သည်နှင့်... အရှေ့ဘက်မှခံရို ဆု တောင်းပြည့်ဘုရားရှင် ရဲ့ ရှေ့တော်မှာ မှန်လိပ် ပြာဟု မှန်ပေါ်မှ လိပ် ပြာရုပ်ကလေးကို တွေ့ ရမှာပါ။ ဒီလိပ်ပြာဟာ သိုက်နန်းရှင် လိပ်ပြာ ကလေးပင်ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ဖော်ပြပါ မှန်လိပ်ပြာရှင်ရဲ့ စာ သားလေးအတိုင်း အဓိ

တယ်။ ထိုနောက်တစ်ဖန် အရိဋ္ဌကေ သာစန္ဒီမင်းသမီးက ဉာဏ်တော် ၁၀ တောင်ရှိ မူလရွှေရင်အေး စေတီတော် မြတ်ကို ငုံ့ပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့် ၁၇ တောင်ခန့် ထပ်မံ၍ တည်ဆောက်ခဲ့ပါ တယ်။

နှောင်းခေတ် ဘုရားဒါယကာများ မှ ဆက်လက်ပြီး မွမ်းမံခဲ့ရာ ယနေ့ ဖူးမြင်ရသော စေတီတော်ရဲ့အမြင့်မှာ ဉာဏ်တော် ၁၀၈ တောင်ခန့် ရှိပါတယ်။

သိုက်လိပ်ပြာရှင်

ရွှေတိဂုံမှာ ဆေးတောက်တဲ့ ရွှေ ရင်အေးမှာ ဓာတ်လိပ်ပြာ၊ ဓာတ်သက် ဝင်စွာ ငါးကောင်ရှိတာ၊ ထောင့်လေး ထောင့်မှာ ပြောင်းရွှေ့နေတာ၊ သူတော် စင်များ ရူပွားဆင်ခြင်၊ မိတ္တန်တင်ပါ စုန်ဝင်ကာရု၊ မြတ်သောဒုဗ္ဘေ တောင်း

ဋ္ဌာန်ဝင်ပါက လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံ မယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

လောကလူသားတို့ရဲ့ သောက အပူများကို ဤရွှေရင် အေးစေတီတော် ရဲ့ ပရိဝဏ်အတွင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့် ရှင်ကို အေးမြခြင်းဆိုတဲ့အရာကို ခံစား ကြရပါလိမ့်မယ်။

စေတီရဲ့ပရိဝဏ်အတွင်းမှာ အစ်မ တော် မြနန်းနွယ်ရဲ့ မိသားစုဓာတ်နန်း ကိုလည်း မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ စော စောပိုင်းက ကျွန်ုပ်တင်ပြခဲ့တဲ့ လှိုင်သာ ယာမြို့မှာ မနေချင်ကြောင်း ဖော်ပြ တဲ့အကြောင်းမှာ မဖွံ့ဖြိုးသေးတဲ့အချိန် ဖြစ်တာကတစ်ကြောင်း၊ လူနေမှုဘဝ နိမ့်ကျနေချိန်ဖြစ်ပြီး လမ်းပန်းဆက် သွယ်ရေးခက်ခဲပြီး လူသွားလမ်းများမှာ ရွံ့နွံ့များထူထပ်ပြီး လမ်းသွားရာမှာ ခူး ဆစ်မြှုပ်အောင် ရွံ့များကို ရုန်းရခြင်း

ခုကွတွေနှင့် ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်ဟာ ထို သာမှာ မနေပါဘူးလို့ ငြင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ် တယ်။ ဒါပေမဲ့ ယခုမှာတော့ သူ့အ လာလမ်းက သာယာနေပြီဖြစ်လို့ သူ ဟာ လှိုင်သာယာမြို့မှာ အခြေချ ထိုင်ရပါတော့တယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကလည်း ချိန်က သက်သာပန်းတောင်းမြို့ သွယ်နေလိုလား။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်တိုင်ကလည်း သက်သာ တောင်းမြို့ဟောင်းက လူများ ဖြစ် မလားဟူ၍သာ စဉ်းစားရင်း ရွှေရင် စေတီမှာ ဒီလို ဆုတောင်းခဲ့ပုံထဲ ဘဝပေါင်းများစွာက ဖြစ်စေ၊ ယခု မှာဖြစ်စေ မိမိရင်း ငှ မအေးနိုင်သ ကိစ္စမှန်သမျှ ဒီဘဝနဲ့ နောင်ဘဝ များစွာအထိ ရွှေရင်အေးရပါလိုက် ရွှေရင်အေးစေတီတော်မြတ်ထဲ သို့ တောင်းဆုခြွေခဲ့ပြီး အပြန်ခရီးမှာ ကားကိုစီးပြီး ပြန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ရွှေရင်အေးစေတီတော်နှင့် သက်၍ ကျွန်ုပ်ထက် သမိုင်းအ ဘာရုံကို သိမိသူများရှိက ဝိဝဿ သားပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်

၀၉-၂၅၁၀၂၂၄

စီခြင်း

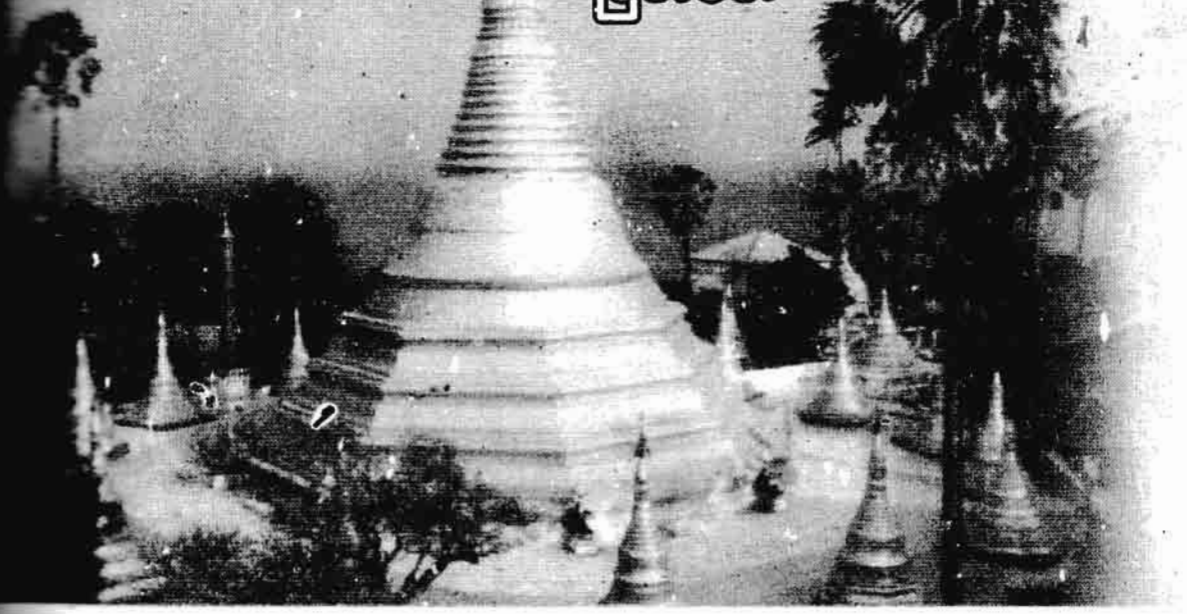
ကျောက်စာသမိုင်း ကိုယ်တိုင် ကွင်းဆင်းလေ့လာချက်။

www.burmeseclassic.com

ရောက်ခဲ့ပါပြီ

မြတ်မော်တင်စေတီ

ဖြစ်မင်း

ခရီးသွားလာရမှုကို နှစ်ခြိုက်သော စာရေးသူသည် မြန်မာ့ (မြန်မာ) လူမျိုးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ဘုရားများကို ပိုမိုအလေးထားမြတ်နိုးသဒ္ဓါ ကြည်လင်လှသည့် သင်္ဃာတော်ဝန်ထမ်းဘဝ၌ တာဝန်ဖြင့် ခရီးသွားအခါများတွင် ရောက်ရာဒေသရှိ စေတီပုထိုးများကို မြတ်နိုးစွာ ဖူးမြော်ကော်ရော်လေ့ရှိပါသည်။ သက်ကြွယ်ဝသည့် ယင်းအလေ့အထကို ပိုမိုအာရုံစိုက် အလေးထား ဆောင်ကြဉ်းနေပါသည်။

(တစ်)

မြတ်တော်ဘုရားဖူးခရီးစဉ်များကို အခွင့်အခါရတိုင်း

သွားလာခဲ့ပါသည်။ တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခုဖြစ်သော ရောဝတီတိုင်းရှိ မဟာမကုဋ်ရံသီဆံတော်ရှင်မြတ် မော်တင်စွန်းစေတီဟော်ကြီးသို့ မရောက်ခဲ့သေးပါ။

ကိုရီးယားနိုင်ငံမှ (ဗီဂန်) ကျွန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု ပရဟိတလုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို ရန်ကုန်မြို့တွင် အကောင်အထည်ဖော်ရာသို့ ကျွန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုများခံယူရန် စာရေးသူသည် ၁၅.၃.၂၀၁၃ နေ့၌ စတင်ရောက်ရှိသွားပါသည်။ စာရေးသူကဲ့သို့ပင် အရွယ်သုံးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးလည်း ဗီဂန်မိသားစု၏ ဘဝများသို့ မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ နိစ္စဓူဝ တွေ့ခြင်းကြောင့် ရင်းနှီးခင်မင်မှုလည်း ဖြစ်တည်သွားခဲ့ပါသည်။ ယင်းသို့ ရင်းနှီးမှု၏ (ပဋ္ဌာန်းဆက်ကြောင့်) ဘုရားဖူးခရီးစဉ်များကို အစုလိုက်ပါကြရာ

စိတ်တူကိုယ်တူ တစ်ဖွဲ့အဖြစ် အလိုအလျောက် ဖြစ်တည် သွားပါတော့သည်။ ယင်းအစုအဖွဲ့လေးမှာ မြတ်မော်တင်စွန်း စေတီသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြံရွယ်ခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့ အကောင်အထည်မဖော်နိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့ရာတွင် ကောင်းမြတ်သော မဏာသီကယ၏ ကောင်းကျိုးကြောင့် ၁၈၂၂၀၁၇ ရက်နေ့တွင် လက်တွေ့ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါတော့သည်။

(နစ်)

မြတ်မော်တင်စွန်း ဘုရားဖူးခရီးစဉ်ကို ဒေါ်စန်းစန်း တင့် (၆၀၁၁) က ဦးဆောင်စီစဉ်ပေးပါသည်။ ၁၈၂၂၀၁၇ နေ့တွင် စုရပ်အဖြစ် စာရေးသူ (၅၆၅၅) နေထိုင်ရာ ဗဟန်း မြို့နယ် ကိုယ့်မင်းကိုယ်ချင်းရပ်ကွက်၊ ရွှေဂုံရိပ်မွန်အိမ်ရာရှိ ၂၄ နာရီ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ပွင့်သစ်စမ်း စားသောက် ဆိုင်အား သတ်မှတ်စုဝေးကြပါသည်။

တကယ်တမ်းအားဖြင့် ဘုရားဖူးခရီးသွား အဖွဲ့ဝင်

အများစုသည် ယခုအခါ ဗီဂန် ပရဟိတကျန်းမာရေးဆောင် ရောက်မှုစင်တာသို့ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မလာသော သူများဖြစ်ကြသည်။ စာရေးသူ ဒေါ်စန်းစန်းတင့်တို့နှင့်အတူ ဦးမြင့်ဌာ (၇၁၅၆)၊ ဦးသန်းစင် (၆၄၆၁)၊ ဒေါ်ခင်ဖြူ (၆၉၂၀)၊ ဒေါ်ချိုချိုရီ (၄၉၁၉)၊ ဒေါ်ခင်မေဦး (၆၄၆၀)၊ ဒေါ်အုန်းမြင့်၊ ဒေါ်ထားထားလတ်၊ ဦးမောင်မောင်စိန်၊ ဦးအောင်ဦး၊ ဒေါ်နှင်းအိခိုင်နှင့် ဒေါ်ခိုင်ခိုင်ဝင်းတို့ ပါဝင်သော ဘုရားဖူး အဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

စုရပ်သို့ ၀၄:၁၅ နာရီတွင် စုဝေးရောက်ရှိကာ နံနက် စောစော သုံးဆောင်ကြရာ ဦးမြင့်ဌာက စိုက်ထုတ်လှူဒါန်း ပါသည်။ ဒေါ်စန်းစန်းတင့်မှ စီစဉ်ထားရမ်းထားသော ရွှေသံ ပတ္တမြားခရီးသွားလုပ်ငန်း Hiace (အန်စာတုံးကား) အမှတ် MDY-1M-5741 သည်လည်း စုရပ်သို့ မရှေးမဆေး ရောက်လာခြင်းကြောင့် ခရီးသွားပစ္စည်း အသုံးအဆောင် အစားအသောက်များ တင်ကြသည်။

မော်တင်စွန်းဆရာတော် ဦးသုဇာတအား လှူဖွယ်ဝတ္ထုများ ကပ်လှူစဉ်

(သုံး)

စုရပ်မှ ၀၅:၀၀ နာရီတွင် စတင်ထွက်ခွာပါသည်။ သွားလျှင် ကျင့်သုံးလေ့ရှိသော စာရေးသူ၏ ထုံးစံတစ်ရပ် ဖြစ်သည့် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီးကို သက်စေ့ခေါက်ရေ နှစ်ဆိပ်ပါသည်။ ထို့နောက် ယူဆောင်လာသော MP-3 အသံ နှင်း အသံဖမ်းစက်ကလေးဖြင့် (၁) မွေစကြာတရားတော်၊ (၂) မဟာပဉ္စာန်းဒေသနာတော်၊ (၃) စာရဏပရိတ်တော်၊ (၄) ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် (နေ့အလိုက်)တရားတော်များကို နှစ်ဆိပ်ပြီး ဝတ်ရွတ်ဆိုကြပါသည်။

နံနက် ၀၇:၀၀ နာရီတွင် ပန်းတနော်မြို့သို့ ရောက် ခြင်း ရွှေမင်္ဂလာ စားသောက်ဆိုင်၌ ခေတ္တနားပါသည်။ ၀၉:၀၀ နာရီတွင် ဆက်လက်ထွက်ခွာရာ ၀၉:၀၀ နာရီ၌ မြို့မြို့သို့ ရောက်ရှိဖြတ်သန်းကြသည်။ ရန်ကုန်နှင့် ပုသိမ် အကြား ၁၁၃ မိုင် ဝေးပါသည်။ လေးနာရီခန့် ကြာမြင့်ပါသည်။

ပုသိမ်မြို့ ၉၆ မိုင်ဝေးသော မော်တင်စွန်းထိ လမ်း ကြမ်းတမ်းလှသည့် ရခိုင်ရိုးမ၏ အစွန်းဒေသဖြစ်သည့် အလျော်စွာ အကွေ့အကောက်၊ တောင်တက်တောင်ဆင်း ရာများလှသည်။ ၁၁:၅၆ နာရီခန့်တွင် လမ်းဘေးရှိ တစ်ဖက် မြစ်ကလေးတစ်ဆောင်ရှေ့၌ ခေတ္တရပ်နားပြီး ဒေါ်ခင်မေဦး ဦးစွာ ချက်ပြုတ်ယူဆောင်လာသော ထမင်းနှင့် ဟင်းလျာ များကို နေ့လယ်စာအဖြစ် စားသုံးလိုက်ကြသည်။ ဆက်လက် သွားခွာကြရာ မြတ်မော်တင်စွန်းစေတီတော် တည်ရှိရာသို့ ၁၂:၀၀ နာရီခန့်တွင် ရောက်ရှိပါသည်။ တည်းခိုမည့်အဆောင် များအား တခြားသော ဘုရားဖူးအဖွဲ့မှ ယူသွားသဖြင့် ပစ္စည်း များ နေရာမချနိုင်ဘဲရှိရာ စေတီတော်တည်ရှိရာ ကုန်းတော် မြို့သွားရောက်ဖူးမြော်ကြရသည်။ ဖူးမြော်လိုသည့် စေတီ တော်ကို ဖူးမြော်ရပါပြီကော။

မြတ်မော်တင်စွန်းစေတီတော်အား ပဏာမအဆင့် အဆင့်ဖြင့် ဖူးမြော်ပြီး ပြန်ဆင်းလာသည်အထိ အဆောင် များကို အဆင်မပြေသေးပါ။ စောင့်ရပါဦးမည်။ ထို့ကြောင့် အစွန်းတွင် တစ်ရစ်ရစ်လုပ်နေသော ကားအငှားလုပ်ငန်း လုပ် သူများ၏ တိုက်တွန်းချက်အရ Hi Jet ကားငယ်တစ်စီး ကို ငွေတောင်(မြေတောင်) (ဖီးချိုင်)သို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကားကို ယာဉ်မောင်းနှင့် ထားခဲ့ရသည်။

ယခုခေတ်တွင် ခေတ်စားနေသည့် ပင်လယ်ရေလှိုင်း များအကြား ရေချိုးရေကူးသော ဓလေ့တစ်ရပ်အတိုင်း စာရေး သူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့လည်း ပင်လယ်ရေချိုး၊ ရေချိုးပြန်ချိုး အလုပ်လုပ်ရတော့သည်။ ရောမရောက်လျှင် ရောမလိုကျင့် ဟူသော စကားရပ်အတိုင်း လုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ညနေ ၄:၃၀ နာရီခန့်တွင် မော်တင်စွန်းသို့ ပြန်လာရာ တည်းခိုရန် အဆောင်ကိစ္စ အဆင်ပြေသွားတော့သည်။ ထို့နောက် ခရီး ဆောင်ပစ္စည်းများ နေရာချရပါသည်။

ထိုနေ့ည ညစာကိုလည်း ဒေါ်ခင်မေဦးတို့ ယူဆောင် လာသော ထမင်းဟင်းလျာများဖြင့် ပြီးငြိမ်းခဲ့ရပါသည်။

ည ၇:၀၀ နာရီတွင် မော်တင်စွန်းဆရာတော် ဦးသု ဇာတအား ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး နဝကမ္မအလှူငွေများကို ဘုရားဖူးအဖွဲ့၏ကိုယ်စား စာရေးသူက ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရ ပါသည်။

ထို့နောက် မဟာမကုဋရုံသီ(ကြီး)မြတ်တော်မူသော မော်တင်စွန်း၌ တောက်ပသော ရောင်ခြည်ဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် အဆင်းရှိသော စေတီဟု ဘွဲ့တော်ရှိသော စေတီတော်ကြီး၏ ပစ္စယံတွင် အဖွဲ့သားများ စုပေါင်း၍ မဟာပဉ္စာန်းဒေသနာ တရားတော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မှုလည်း ကြည်နူးဝမ်း မြောက်စွာ ပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။

(လေး)

မြတ်မော်တင်စွန်း စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အံ့ဖွယ် ၁၈ ပါးကို မြတ်မော်တင်စွန်း ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပရေး ကော်မတီမှ တာဝန်ခံထုတ်ဝေထားသည့် လက်ကမ်းစာစောင် တွင် ဖော်ပြထားသည်ကိုလည်း တစ်ဆင့် ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မြတ်မော်တင်စွန်းစေတီတော်မြတ်ကြီး၏

အံ့ဖွယ် ၁၈ ပါး

- ၁။ ညအခါ စေတီတော်အား တစ်ယောက်တည်း အဓိဋ္ဌာန်၍ ခုနစ်ပတ်ရစ်ပတ်ပါက ရွှေသံ၊ ငွေသံကြားရခြင်း။

ဆောင်သို့ ဒုတိယအကြိမ်သွားကြသည်။ နံနက် ၇:၃၀ နာရီ နှစ်ရက် ထိုနေ့တွင် စာရေးသူသည် ပင်လယ်ရေမချိုးတော့ပါ။ အဖွဲ့အဖွဲ့သားများသာ ရေငန်ချိုး/ရေချိုပြန်ချိုးကြကာ ဒေသ သူ၏ အစားအသောက်များလည်း ဝယ်ခြမ်းကြသည်။

(ခြောက်)

ငွေတောင်(ဇီးချိုင့်) အနီးရှိ စေတီတော်သို့ ဘုရားဖူး ဆွဲဝင်များ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြပါသည်။ ၁၁:၀၀ နာရီ တွင် ငွေတောင်(ဇီးချိုင့်)မှ ခရီးဆန်ပါသည်။ ဟိုင်းကြီး ချွန်သို့ဖြစ်သည်။ ဟိုင်းကြီးကျွန်းမြို့ အမှတ်(၁) ရပ်ကွက်ရှိ ချွန်ခိုကုတ်ပိပိသုဿနာ ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းသို့ ၁၂:၀၀ နာရီ သာတွင် ရောက်ရှိပါသည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သာသရာမှာ ဒေါ်စန်းစန်းတင့်နှင့် ဆရာရင်း၊ ဒကာရင်းကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခသည်ဖြစ်၍ နေရေးစားရေးတို့ကို အားလုံး တာဝန် ခုခံပေးထားသဖြင့် နေလယ်စာ စားသုံးကြရသည်။

ထို့နောက် ၁၂:၅၀ နာရီတွင် ဆရာတော်ဘုရားအား ဝတ်လှူပစ္စည်းများ၊ နဝကမ္မအလှူတော်နေရာများ ဆက် လှူဒါန်းပါသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ၁၇.၇.၁၉၉၂ နေ့က ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားသော ဝန်းသည် ဆင်ခင်ဝင်းအား ရည်စူး၍ စာရေးသူတစ်ဦးတည်း၏ သီးသန့် အလှူတော်ငွေများ ဆက်ကပ်ကာ အမျှဝေ သာဓု အာဇာနည် ပြုခဲ့ပါသည်။

နေ့လည်ပိုင်းတွင် တည်းခိုရာအဆောင်၌ အနားယူ ကြသည်။ ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ မဟာကံထူးကံသာ ရုပ် တော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြပါသည်။

ညနေစောင်း ၄:၀၀ နာရီသာသာတွင် အနီးရှိ ကံငါ ဝေးမှတစ်ဆင့် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန်းတော်ရုပ်ပွားတော် နေရာ ပင်လယ်ကမ်းစပ်သို့ သွားရောက်လေ့လာဖူးမြော် ကြသည်။

ညနေ ၆:၀၀ နာရီခန့်တွင် တည်းခိုရာနေရာသို့ရောက် ဆရာတော်၏ အစီအစဉ်အရ ညစာထမင်းဟင်းများ စားသောက်ကြပါသည်။

ညစာသုံးဆောင်ပြီးသော် စေတီတော်ရင်ပြင်သို့ တက်

ရောက်ကာ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သား စုံလင်စွာဖြင့် (မဟာပဏ္ဍန်း ဒေသနာတော်ကြီး)ကို ညီညာဖျဖြူ ရွတ်ဆိုပူဇော်အမျှဝေ သာဓုအနုမောဒနာခေါ်ကြပါသည်။ ထိုစဉ် ထူးခြားချက်တစ် ရပ်ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ စေတီတော်၏ အထက်ဖောင်းရစ် တွင် ထွန်းညှိပူဇော်ထားသော Flosecent Light မီးလုံး သုံးလုံး၏ အလယ်ဗဟိုတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှာတော် ပုံသဏ္ဍာန်ကို နဖူးတော်၊ မျက်ခုံးတော်၊ နှုတ်ခမ်းတော်၊ မေးစေ တော်ပုံသဏ္ဍာန် စုံလင်စွာ ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါ သေးသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀ ရက် နံနက် ၅ နာရီခန့်တွင် ဘုရားဖူးများ အိပ်ရာမှန်းကြသည်။ ကိုယ့်အစီ အစဉ်ဖြင့် အသီးသီး စေတီတော်ကြီးသို့ တက်ရောက်ပြီး ဘုရားရှိခိုး ဖူးမြော်ကြပြီးသော် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာတော်ဖြင့် နံနက်စောစောကို အားနာစွာ စားသုံးကြပါ သည်။

နံနက် ၇ နာရီတွင် ဟိုင်းကြီးကျွန်းမှ ပြန်လည် ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ မွန်းတည့် ၁၂ နာရီတွင် ပုသိမ်မြို့သို့ ရောက်ရှိကာ ခခဲကြီး ထမင်းဆိုင်၌ နေ့လယ်စာ စားသုံးကြ ပါသည်။ ထို့နောက် ပုသိမ်မြို့ ကျက်သရေဆောင် ရွှေမုဆေ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော်ကာ အလှူ တော်ငွေများ လှူဒါန်းကြပါသည်။

ယင်းနောက် ညနေ ၂ နာရီခန့်တွင် ပုသိမ်မြို့မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာရာ ရန်ကုန်သို့ ည ၆:၃၀ နာရီတွင် ပြန် လည်ရောက်ရှိခြင်းဖြင့် ဘုရားဖူးခရီးစဉ်လည်း ပြီးမြောက် အောင်မြင်ခဲ့တော့သတည်း။

မြတ်မင်း

၀၉-၃၂၇၇၉၃၄၇

သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး တောင်သုံးလုံး အဘိုးသံ ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)

မြတ်စွာဗုဒ္ဓ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် အချိန်ကပင် လျှင် ဗုဒ္ဓ၏ ဩဝါဒနှင့်အညီ တရားဓမ္မများ ကျင့်ကြံအား ထုတ်၍ ရဟန္တာသူမြတ်များ အများအပြား ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြလေသည်။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပြီးနောက်ပိုင်း ယခု အချိန်ထိလည်း ရဟန္တာများ ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ရဟန်းကိစ္စပြီးမြောက်ပြီး ရဟန္တာဖြစ်သော သူတော်စင် အရှင်သူမြတ်များသည် မိမိကိုယ်မိမိ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမြောက် ပြီဖြစ်သည်ဟူ၍ ပြောဆို၍မရပေ။ ရဟန်းတော်များသည် ရာန်မဂ်ဖိုလ်တရားများ ထင်ရှားမရှိဘဲလျက် ရှိသည်ပြောဆို မိလျှင် ပါရာဇိက (ခေါ်) သာသနာတော်မှ ခံစားရုံသော အာပတ်သင့်လေသည်။ အကယ်၍ ရာန်မဂ်ဖိုလ်တရား မိမိတွင် ရနေသော်လည်း ထိုကဲ့သို့ရနေကြောင်း ပြောဆိုမိလျှင်လည်း ပါစိပ်အာပတ်သင့်ပေမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြောခွင့် မရှိပေ။

အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီး၏ အလုပ်အကျွေး ရဟန်းတစ်ပါးသည် မိမိ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သော အရှင်မဟာကဿပကိုယ်တော်ကြီးအပါး ကြာမြင့်စွာဆေးပေးမီးယူ လုပ်ကျွေးသမှုပြုခဲ့သော်လည်း မိမိ၏ဆရာသည် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကို မသိရှာခဲ့ပေ။ တစ်နေ့တွင် ဆွမ်းခံအတူသွားစဉ် ဆရာတော်ဘုရား၏ နောက်မှလိုက်ရင်း ဤသို့ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ “အရှင်ဘုရား လောက၌ ရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဟု တပည့်တော်မှာ ကြားဖူးရုံသာ ကြားဖူးပါသည်။ ရဟန္တာကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးပါဘုရား”ဟု လျှောက်ထားသော် အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးက “ငါ့ရှင် ယခုအခါ သပိတ်ပရိက္ခရာကိုယူကာ ရဟန္တာနောက်က လိုက်နေရလျက်ပင် ထိုသူသည် ရဟန္တာမှန်း မသိနိုင်ချေ”ဟု ဆင်စေ့ရန်ရှောင်သဘောဖြင့် မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယခု

အခါ ရဟန္တာများရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း မသိသော အရှင်သူမြတ်များကလည်း မိန့်ကြားမပြုနိုင်၍ ရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်ကြီး၏ နောက်ပါသံသာကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် ထွက်ရပ်ပေါက်လူပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ပေါက်ခဲ့သည်။ သိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ၊ မဟိဒ္ဓိပေါက်ဝိဇ္ဇာများကိုပင် အရှင်

သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး တောင်သုံးလုံး အဘိုးသံ

...ကောင်း “စိတ်မနှံ့သူ” ဟူ၍လည်းကောင်း ထင်မှတ်
...ရုံခဲကြသည် မဟုတ်လော။ အခြားသူများကို
...မဟိန္ဒဝိဇ္ဇာ အဘအောင်မင်းခေါင်-ပဋ္ဌမံဘိုးဘိုး
...သို့သော သာသနာပြုထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
...၍ကဲ့သို့ အထင်အမြင်သေးခံရသေးသည် မဟုတ်ပါ
... သူတော်စင်သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဆိုသည်မှာ
...နားစာကပ်၍ ပါလာသည်မဟုတ်။ အများသူငါကဲ့သို့
...သနားတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဆိုသည်
...မန်လူများထက် ပို၍ ထူးခြားစွာ တရားကျင့်ကြံအား
...ပင် ဖြစ်သည်။

မိမိတို့၏ စိတ်အစဉ်တွင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟု
... သိက္ခာသုံးရပ် ဓာတ်ထူးဓာတ်မြတ်ကို သတိအသိ
...ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြ
...ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံအမှုများအားလုံး နူးညံ့
...လာကြသည်။ သာမန်လူတို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်သော
...ကို လုပ်ဆောင်နိုင်ကြသည်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို
...သင်တန်းရင်း သတ္တဝါများကို ကယ်တင်ကြသည်။ ယင်းကဲ့သို့
...ဆောင်မှုများကို မြင်တွေ့ ဆန်းစစ်မိသောအခါမှပင်
...သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းသိရှိ
...လေသည်။

သာသနာပြု သူတော်စင် အဘိုးသံ၏ ဘဝအစ

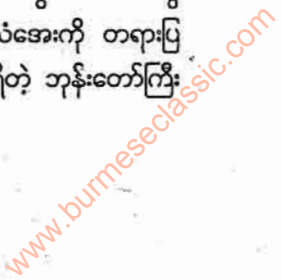
အဘိုးသံသည် ဖခင်ဦးရွှေလုံး မိခင်ဒေါ်အေးလှတို့မှ
... ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၀ ရက် သောကြာနေ့တွင်
... နှစ်လှော်ကားစမ်းချောင်းရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။
...သံ၏ဖခင် ဦးရွှေလုံးသည် ရှမ်းအမျိုးသားဖြစ်ပြီး မိခင်
...လှမှာ ကရင်အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဘိုး
...သည် ရှမ်းကရင်ဖြစ်လေသည်။ အဘိုးသံ၏ အမည်ရင်းမှာ
...သံအေးဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်က ဝါးနက်ကုန်း မူလတန်း
...ကလေးတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုကျောင်းကို
...ရာကျောင်းဟုလည်း ခေါ်ဆိုခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။
...သံအေးဟု ခေါ်ဆိုခြင်းမပြုဘဲ အဖျားဆွတ်၍ အဘိုး
...သံအေးသာ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အဘိုးသံသည်

အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ်တွင် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်၊ ပိန္နဲကုန်း
ရွာသူ ဒေါ်သာယာနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။ သားသုံး
ယောက်၊ သမီးသုံးယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ ထို့နောက်
မိသားစုတို့ ပဲခူး အင်းတကော် သာယာကုန်းရွာကလေးသို့
ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးမရမီ လွတ်လပ်ရေးရ
ပြီးစ ကာလတွေမှာ ပြည်တွင်းဂယက် မငြိမ်သေးတဲ့အတွက်
လယ်သမားကြီး အဘိုးသံနေထိုင်တဲ့ သာယာကုန်းရွာကလေး
သည်လည်း ထိုအချိန်က မသာယာဖြစ်နေသောကြောင့်
သာယာကုန်းရွာနဲ့ လေးမိုင်ခန့်ကွာဝေးသော “ကုန်းသံအင်း”
ဆိုသော ရွာကလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ ထိုရွာကလေး
သို့ အဘိုးသံ ရောက်ရှိလာခြင်းသည် ဘုမိနက်သန်အောင်မြေ
မှန်သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် လယ်သမားကြီးဦးသံဘေးဘဝမှ “သူတော်စင်
အဘိုးသံ”ဘဝသို့ ပြောင်းလဲစေခဲ့သော ဇာတ်လမ်းအစသည်
ထိုကုန်းသံအင်းရွာကလေးမှ စတင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်
လေသည်။

ပါရမီလမ်းကြောင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့ပြီ

အဘိုးသံသည် အသက် ၃၀ အတွင်း အခက်အခဲ
အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှား ဘဝကို ကြိုးစားရုန်းကန်ခဲ့ရ
သည်။ ယောက်ျားပီပီ စွန့်စားလျက် အသက် ၃၅ နှစ်
နောက်ပိုင်းတွင် မိမိဘဝကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းလျက် အခြေ
အနေကောင်းများကို ဖန်တီးယူခဲ့ရလေသည်။ ဆေးပညာ
လိုက်စားခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ ဖိုထိုးခြင်း၊ လျှို့ဝှက်
ဆန်းကြယ်သော ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များကို လိုက်စားခဲ့သည်။
မယားတစ်ဖက်၊ နွားတစ်ဖက်နဲ့ လောကဓံကို ကြံ့ကြံ့ခံပြီး
ရုန်းကန်ပြီး ဘယ်သူမှ မမျှော်မှန်းနိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိရှင် သူတော်စင်
ဘဝကို မရောက်မီ ဦးသံအေးတစ်ယောက် နွားကျောင်း၊
လယ်လုပ်၊ နီးထိုးရင်းနဲ့ အင်္ဂါရတ်ထိုးခြင်း၊ တရားရှုမှတ်ခြင်း
တွေကို ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။ ဘိုးသံအေးအတွက် မိတ်ဆွေ
ကောင်းများလည်း တိုးပွားခဲ့သည်။ ဦးသံအေးကို တရားပြ
ပေးတဲ့ ဦးဝေန၊ ဦးသောဘိတ ဘွဲ့မည်ရှိတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး

တွေလည်း ရှိနေခဲ့သည်။

မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦးဖြစ်သော ဦးသိန်းမှာလည်း ဦးသံအေးနှင့် တရားဆွေးနွေးဘက်၊ လယ်လုပ်ဘက် ဖိုထိုးဘက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဦးသံအေးတို့ လယ်လုပ်ရင်း သံသရာမှ ထွက်ရာလမ်းကို ရှာဖွေနေခြင်း။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တရားဓမ္မဆွေးနွေးခြင်းတို့ကို မိမိတို့နှင့် ဘာမှမဆိုင်သော အလုပ်တစ်ခုကို “လေ” ကိုပမ်းသကဲ့သို့ အိပ်မက်မက်နေသူလို ဦးနောက်မကောင်းသူလိုလို အများက ပြောဆိုလာကြသည်။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရက်တိုတိုနှင့် ရောက်ရန် တရားဓမ္မ ဆွေးနွေးသံများသည် ပါရမီနည်းသူများအတွက် ရယ်မောဖွယ်ရာ၊ အပြစ်တင်ဖွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့စရာများ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ပါရမီရှိသူများကတော့ စီးလာသော ရေအလျဉ်ကို လက်ဖြင့်ကာဆီး၍ မရသလို ဦးသံအေး၏စိတ်ဓာတ်၊ ဖြစ်လိုမှုတို့ကို မည်သူမျှ တားဆီး၍ မရနိုင်ပေ။ ထို့နောက် မဟာဂန္ဓာရီခရီးကိုလည်း စတင်လိုက်လေသ်။

ပဏ္ဍန်းဆက်တို့ ကူညီကြပြီ

အဘိုးသံတစ်ယောက် ပါရမီလမ်းကြောင်း လျှောက်လှမ်းရာတွင် လိုအပ်ချက်များ ရှိနေခဲ့သည်။ ဘဝဘဝများက ဆုပန်ခဲ့သည့်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ရေးအတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများက ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသည်။ ရှေးဦးစွာ ရတနာများပါသော ပလိုင်တစ်ခုကို လာ၍ပေးသွားခြင်း။ ထို့နောက် ဝါတွင်းကာလ ပထမဝါဆိုလပြည့်နေ့ ညနေငါးနာရီလောက်တွင် ဖားဖိုတစ်လုံး၊ လုံးငါးလုံးနှင့် မုန့်နှင့် ငှက်ပျောသီးများကိုလည်း ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက လာရောက်ပေးသွားခဲ့ပြန်သည်။ အင်္ဂိုရတ်ပညာကို ဆက်လက်ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရန်နှင့် အာဟာရအတွက်ပါ ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိလေသည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင်လည်း နွားနက်နှစ်ကောင်ပါသော လှည်းတစ်စီးဖြင့် ရောက်လာပြီး ငွေကြွတ်တစ်ခုနှင့် ဓာတ်လုံးတစ်လုံးတို့ကို ရရှိခဲ့ပြန်သည်။ ငွေကြွတ်ထဲတွင် “ပြာ” ကိုတွေ့ရပြီး သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်က သိဒ္ဓိရှိသောပြာကို ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဦးသံအေးဘဝမှ အဘိုးသံဘဝသို့ ရောက်ရှိအောင်

အထောက်အပံ့ပြုခဲ့သော အကြောင်းတရားတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ အရက်ဖြတ်လိုပြတ်လိုသူများအား ထိုပြာအနည်းငယ် တိုက်ကျွေးခဲ့ရာ အရက်ကို ကြည့်ချင်စိတ်ပင်မရှိ အရက်ပြုတ်ကုန်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပြာကိုပွား၍ အရက်ဖြတ်လိုသူများစွာကို အရက်ဖြတ်ပေးနိုင်ခဲ့ကြောင်း ဝန်းသည် ဖော်သောဟာက ပြောပြခဲ့လေသည်။ ရရှိလာသော အခါ ဓာတ်လုံးကို (အောင်ကြစေရန်) မြသိန်းတန်ဖော်ပြန်လည်ပြုပြင်ရာတွင် ဌာပနာပြုခဲ့ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

အင်္ဂိုရတ်ပညာ ဆေးပညာများကို ရည်မှန်းချက်ကြီးမားစွာဖြင့် မဆုတ်မနစ် ငွေလုံလဝီရိယရှိစွာ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သည့်အတွက်လည်း ဆရာတစ်ဆူဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့ဆရာများ ချမ်းသာကြစေရန်အတွက် “အဘိုးသံ” ၏ မြန်မာ့ဆေးဝါးများသည် အစွမ်းထက်လှပေသည်ဟု သုံးစွဲခဲ့သူများမှ ကြားသိခဲ့ရသည်။ အဘိုးသံကိုယ်တိုင် အမိန့်ရှိသည်လည်း သူ၏ဆေးများကို စားသုံးလျှင် အင်္ဂလိပ်ဆေးများထက် မစားရန် ဆေးညွှန်းအတိုင်း စားသုံးလျှင် ‘သန္ဓေခေတ်’ ကုရန်နတ္ထိ ဆေးမရှိသော အေအိုင်ဒီအေ ဘဲ(စ်)ရောဂါကင်းပျောက်ကင်းချမ်းသာစေမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုခဲ့သည်။ သိရှိရပေသည်။

သာသနာပြုဖို့ ကတိတောင်းကြပြီ

တစ်နေ့တွင် ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ဆင်ထားသော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးနှင့် ယောဂီဝတ်စုံ ဆင်မြန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးတို့ အဘိုးသံထံ ရောက်ရှိလာကြပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက အဘိုးသံအား “သာသနာပြုရန်” ကတိတောင်းခဲ့ကြသည်။ အဘိုးသံလည်း ထိုအချိန်က ဘာမှမုန်းမသိခဲ့သည့်အတွက် ငြင်းပယ်လိုက်သဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ပြန်သွားခဲ့သည်။ ထူးဆန်းမှုတစ်ခုမှာ ထိုကဲ့သို့ ငြင်းပယ်လိုက်သဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ပြန်ကြွသွားပြီးနောက်ပိုင်း အဘိုးသံတစ်ယောက် သွေးဝမ်းသွားခြင်း ရောဂါဝေဒနာ အလူးအလဲ ခံစားခဲ့ရသည်။ သွေးဝမ်းများ ဆက်တိုက်လျက် သွားခဲ့သည်မှာ ၃၆ နာရီကြာခဲ့ပြီ။ မည်သည့်ဆေးဝါးကုစား၍မရ၊ လူမှာလည်း မသေရုံတမယ် မြောတော့

သည်။

ထိုအချိန်တွင် ယခင်က သာသနာပြုရန် ကတိလာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး သူတော်စင်နှစ်ဦးတို့ ရောက်ရှိလာ
သည်။ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အဘိုးသံထံသို့
လာပြန်သည်ဆိုသော ကတိစကားရရှိအောင် လာရောက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ အဘိုးသံလည်း နားလည်သဘော
အတိုင်း ပထမအကြိမ် ငြင်းပယ်လိုက်သည့်အတွက်
အလှူအလဲခံစားခြင်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခံခဲ့ရပြီ မဟုတ်
ထို့ကြောင့် ဒုတိယအကြိမ် လာရောက်ကတိတောင်း
တော့ အချိန်ကျ၍ လုပ်ဆောင်ပေးရမည့် သာသနာပြု
ရန်များ လုပ်ဆောင်ရန်အတွက် ရင်ထဲအသံထဲမှ နှစ်နှစ်
လိုက်လှဲစွာဖြင့် “ကျွန်ုပ်သည် ယခုအချိန်မှစ၍
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပါမည်ဟု ကတိပြုပါ
မည်ဟူ၍ ကတိစကား ပြောကြားလိုက်လေတော့သည်။

သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်တော့မည်ဟု ကတိ
တော်သည်နှင့် ဆေးမတိုးသော သူ၏ ဝမ်းကိုဌ်သွေးပါ
နားလည်း ယူပစ်လိုက်သလို ပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်။
ကြောင်းခြင်းရာသည် မဟာဂန္ဓာရီခရီးသည်များ အထူး
ကျော်ညီအကြောင်းတစ်ချက် ဖြစ်ပေမည်။ ပါရမီရင့်လို့
သာသနာပြုရန် အချိန်ကျရောက်လာလျှင် သာသနာ့တာဝန်
အသွေ ထမ်းဆောင်ပေးကြရမည်ဖြစ်သည်။ အချိန်ကျ
သော်နေသော်လည်း သာသနာမပြုဘဲနေပါက ကျန်းမာ
ပိုင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးအပိုင်းများတွင်
အပြစ်ဒဏ်ကျခံကြရနိုင်လေသည်။

အဘိုးသံ သာသနာပြုရန် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

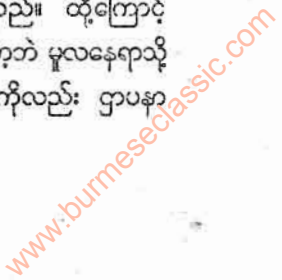
အဘိုးသံသည် သာသနာပြုပါမည်ဆိုသော ကတိ
အရ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ဟောကြားတော်မူခဲ့
အနိစ္စ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို
မြတ် ဆင်ခြင်ပွားများရာမှ ယခုတောင်သုံးလုံးနေရာ
၂၀ ခန့် အကွာတွင်ရှိသော “ဘီးပဒုတ်”တောင်သို့
ထုတ်ကာ အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ဝင်ခဲ့သည်။ ထိုအဓိဋ္ဌာန်
တွင် ထူးခြားမှုတစ်ခုကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

ဆဲ သုံးရက်မြောက်သော နေ့တစ်နေ့တွင် အဘိုးသံတစ်
ယောက် ရေကလည်းတမ်း ရေကလည်းပြတ်ခဲ့သည်။ သောက်
ရေပင် လုံးဝမရှိ။ ထိုကဲ့သို့ ရေအတွက် အခက်အခဲဖြစ်နေ
ချိန်တွင် တရားအားထုတ်သည့် နေရာအနီးတွင်ရှိသော
အမှတ် မလင်ထွန်းမိရာမှ ထိုကျောက်တုံးသည် နေရာရွှေ့လျား
သွားပြီး အောက်တွင် ကျောက်ရေတွင်းငယ်ကလေးတစ်ခုကို
အမှတ်မထင် တွေ့မြင်မိလိုက်မိသည်။

ရေကြည်ရေသန့်ကလည်း တွင်းအပြည့်ရှိနေသည်။
ထို့ကြောင့် မဆိုင်းမတွပင် ခပ်ယူသောက်သုံးလိုက်သည်။
ပို၍ထူးခြားသည်မှာ အဘိုးသံ ရေသောက်ပြီးသည်နှင့်
ကျောက်တုံးသည် အလိုလို ပြန်ရွှေ့လာကာ ကျောက်ရေတွင်း
အား ပိတ်မိစေခဲ့သည်။ ထိုအချက်သည် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် တရား
ကျင့်သူတို့ကို ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော်ကြီးများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးများနှင့် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက ကြည့်ရှုစောင့်
ရှောက်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားစေခဲ့သည်။
ထို့ နောက်ပိုင်းတွင် အဘိုးသံသည် တောင်သုံးလုံး ပထမ
အဓိဋ္ဌာန်စခန်းများကို ငါးနှစ်ကြာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ အောင်မြင်ခဲ့
သည်။

တောင်သုံးလုံးတွင် သာသနာပြုမည်ဆိုလျှင် ထိုနေရာ
တွင်ရှိသော ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူကို ရှာဖွေပြုပြင်ရမည်
ဟု ဆရာသခင်များက အမိန့်ပေး ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ထို
ကြောင့်လည်း ရှေးဘုရင်များဖြစ်ကြသော သမလ၊ ဝိမလမင်း
များ တည်ထားခဲ့သောကြောင့် ရှေးဟောင်းစေတီတစ်ဆူ
ရှာဖွေဖော်ထုတ် ပြုပြင်ပေးခဲ့လေသည်။ ထိုရှေးဟောင်းစေတီ
တော်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရာတွင် တွေ့ရှိသော စေတီပျက်တွင်
ရွှေသားပကတိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တွေ့ရှိရာတွင် တွေ့ရှိ
သော စေတီပျက်တွင် ရွှေသားပကတိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
နှင့် သော့ခတ်ထားသော ကျောက်သေတ္တာတစ်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့
ရသည်။

ထိုကျောက်သေတ္တာ၏သော့ကို ထိကိုင်လိုက်မိသည်
အခါ ငလျင်လှုပ်သကဲ့သို့ တောင်တစ်ခုလုံး လှုပ်ခါသွားပြီး
တော်လဲသံကြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
ကျောက်သေတ္တာသော့ကို မထိမကိုင်ခဲ့တော့ဘဲ မူလနေရာသို့
ပြန်ထားခဲ့ရသည်။ ရွှေသားဆင်းတုတော်ကိုလည်း ဌာပနာ

အဖြစ် ပြန်လည်ထည့်ပြီး ထိုစေတီကို ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့သည်။ ထိုစေတီမှာ တောင်သုံးလုံးသို့ရောက်သူတိုင်း ဖူးမြော်ခဲ့ကြရသော အောင်ကြစေရ မြသိန်းတန်စေတီတော်ပင် ဖြစ်လေသည်။

တောင်သုံးလုံး သာသနာပြုစခန်း

တောင်သုံးလုံးတွင် အဘိုးသံသည် သူတော်စင်ဘဝဖြင့် နေထိုင်ပြီး ရရှိသမျှငွေကြေးများကို သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင်သာ အသုံးပြုခဲ့သည်။ အဘိုးသံ၏ ဘဝအခြေခံသည် ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတို့ကို ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရပြီး ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော ထိုဒုက္ခများကို ဒုက္ခသစ္စာတရားအဖြစ် သိမြင်၊ သမုဒယသံယောဇဉ်ကို ပယ်ပျောက်ပြီး တရားစစ်တရားမှန်ကို သိရှိရန် ထူးထူးကဲကဲ ကျင့်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အသိထူး၊ အမြင်ထူးတွေ ရရှိပြီးဖြစ်သော အဘိုးသံအတွက် လောကီဒုက္ခ ရတနာရွှေငွေများ မလိုလည်း၊ လိုလည်းရ ပြည့်လုံမှုများစွာ ဖြစ်ပေါ်ရရှိခဲ့လေသည်။ ထိုငွေကြေးများဖြင့် တောင်သုံးလုံးသာသနာပြုစခန်းကို တိုးတက်စေခဲ့သည်။

တောင်သုံးလုံး သာသနာပြုစခန်းတွင် အစပိုင်းကာလ တောကြီးမျက်မည်း တောင်အထပ်ထပ် သွားလာရခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော နေရာတွင် တဲကြီးတစ်လုံးတွင် သာသနာပြုအလံ လွှင့်ထူပြီး ဆင်းဆင်းရဲရဲ ချိုချိုတဲ့ဘဝ၊ ဘဝဆုပန်ခဲ့သော ဆုပန်ချက်နှင့်အညီ တရားကျင့်ကြံအားထုတ် မေတ္တာပွားများ ထူးထူးကဲကဲဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုကြောင့် အသိထူး အမြင်ထူးတွေ ရရှိခဲ့သည်။ လူချင်းတူသော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟူသော ဂုဏ်ထူးမိသေသကို ရရှိခဲ့သည်။ အများကြည်ညိုလေးစားသော အဘိုးသံဘဝကို ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ယခုအခါ တောင်သုံးလုံးတည်ရာ ဒေသလည်း စိမ်းစိမ်းစိုစို တောတောင်များထဲတွင် ရွှေရောင်ဝင်းပနေသော စေတီများဖြင့် ကြည့်နူးတင့်တယ် သာယာအေးချမ်းသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။ “ပုဂ္ဂိုလ်မင်တော့ တရားခင်” ဆိုသော စကားကဲ့သို့ပင် ကုန်းတစ်တန် ရေတစ်တန် ဖြတ်သန်းလာရသော ခရီးကြမ်းကိုပင် ခက်ခဲသည်ဟုသဘောမထားနိုင်ကြ။ အဘိုးသံထံသို့ တကူးတက လာရောက်၍ ကျင့်ကြံကြံ တရားရှာ

ကြသူတွေ များလာကြသည်။
ဤသို့ဖြင့် အဘိုးသံ၏ဂုဏ်သတင်းသည် ပန်းသတင်းလေညှင်းဆောင် လူသတင်း လူချင်းဆောင်ဆိုသလို မြန်ပြည်တစ်ဝှမ်းလုံးသို့ ပြန့်နှံ့သွားခဲ့သည်။ ယခင်က တိတ်ဆိပ်နေသော တောင်သုံးလုံးသည် ယခု ဆန့်ကျင်ဘက် ဆူညံတွေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မူလကတည်းက အေးအေးဆေးဆေးနေပြီး တရားကျင့်ကြံပြီး ကျော်ကြားမှုကို အလိုမရှိသော အဘိုးသံသည် ၁၉၈၁ ခုနှစ်အထိ လူအများနှင့် အတွေ့မခံခဲ့ပေ။ ညနေစောင်းအချိန်တွင်သာ သင့်သည့်သူများ ခေတ္တတွေ့ဆုံပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင် တရားအားထုတ်ခြင်းအကိ်သာ ပြုလုပ်နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ဘဝအဆက်ဆက်မှ ဆွေမျိုးစပ်ခဲဖူးကြသောသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြပြီး ဘဝပစ္စည်းဆက်ပံ့များ အကြောင်းဆက်ရှိ၍ ရောက်ရှိလာကြသော ဝေနေသူများကို ကယ်တင်နိုင်ရန်အတွက် အဘိုးသံသည် ၁၉၈၃ ခုနှစ်မှစ၍ အတွေ့ခံ အဖူးခံပြီး မေတ္တာတရားဖြင့် ကယ်တင်ခဲ့သည်။ အဘိုးသံ၏ မေတ္တာကြောင့် အေးချမ်းမှုကို လိုလိုစိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ စီးပွားဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသွားကြသူများ အများအပြားရှိခဲ့လေသည်။ အဘိုးသံ၏ တောင်သုံးလုံးသာသနာပြုနယ်မြေသို့ လာရောက်၍ တရားအားထုတ် ကျင့်ကြံမည်ဆိုပါက တရားကျင့်ဖို့ နေရာမရပါ။ တရားကျင့်စဉ် ပူပင်ကြောင့်ကြသောကမရိတ် ဝတ်လက်ချမ်းသာစေရေးအတွက် သက်သတ်လွတ်စားသောကံရေးကိုလည်း စီစဉ်ထားရှိသည်။ ထို့ပြင် တရားမိုးကြသူများ ကျန်းကျန်းမာမာ တရားကျင့်နိုင်ရန်အတွက်လည်း အဘိုးသံက ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ်ထားသော ဆေးပေးဝေငှခြင်းလည်း ပြုလုပ်လေ့ရှိပေသည်။ အဘိုးသံက တိုင်ချက်ထားသော ဆေးသည် “ရုက္ခမူဆေး” ဖြစ်ပြီး စာတည်းနှင့် နမ်းဆီတို့ကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းများ ပါဝင်နေသော အဘိုးသံ၏ နမ်းဆီ

အလင်းတိုင် ငါးတိုင်၊ အမွှေးတိုင် ငါးတိုင်ဖြင့်

တော့ပြီး နမ်းဆီချက်မည် ဒယ်အိုးထဲတွင် နဝင်းကြော်
 ဆတ်လုံး ၁၁ လုံးနှင့် အင်းတစ်ချက်ထည့်ကာ ကျိုချက်သည်။
 ဆတ်လုံး ၁၁ လုံး ထည့်သည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ ဆနေယျအများ
 သို့ ၁၁ မီး ငြိမ်းကြစေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ထိုဓာတ်လုံးများ
 သည် အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးရှိကြသော သိဒ္ဓိဝင်ဓာတ်လုံးများ
 ဖြစ်သည်။ အကြီးဆုံးဓာတ်လုံးမှာ ပြည်မြို့ရှိ ဆံတော်
 ဆရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ်က အတိတ်ဘဝက ဆရာသခင်
 ဆရာရှင်၏ ဓာတ်လုံးဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ နမ်းဆီတို့
 သဘောသည် မီးနှင့်တွေ့က မီးကျ၊ ဝေကျ၊ လျှံကျ
 ဆက်သော်လည်း သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းများ ပါဝင်နေသော အဘိုးသံ
 သံဆီသည် မီးဘယ်လောက်ပေးပေး ဝေကျလျှံကျမှု
 မရှိ။ အဆိုပါ သိဒ္ဓိဝင်နမ်းဆီသည် ရောဂါဝေဒနာပေါင်း
 ရှေးရာကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော သိဒ္ဓိဆေးအဖြစ် လူသိ
 ရသွားသည်။ အဘိုးသံချက်သော ရုက္ခမူပြာနှင့် နမ်းဆီတို့
 သဘောအခါ မူလချက်ထားသော နမ်းဆီသည် နို့နှစ်
 ဆိုင်ပြောင်းသွားကြောင်း အများက “ရုက္ခမူနို့ဆေး” ဟု
 ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

အဘိုးသံ၏ စေတနာကား ဝေနေယျအပေါင်းတို့
 ကျန်းမာရေးကောင်းခါမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း တရားအားထုတ်နိုင်
 ဖြစ်ခြင်း၍ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးများ ဝေငှပေးခြင်း
 ဖြစ်သည်။ အသက်ရာကျော်ရှိနေသော်လည်း အဘိုးသံသည်
 နှစ်ပျောက် နားမထိုင်၊ ခါးမကိုင်၊ သွားမကျိုးဘဲ ဇရာကို
 မခံဘဲလျက် ကျန်းမာသန်စွမ်းစွာ တရားအားထုတ်ခြင်း၊
 ဘာဝနာပွားခြင်း၊ သတ္တဝါဝေနေယျတို့ကို မိမိတတ်
 ကွယ်တင်ခြင်းတို့သာမက မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏ သာသနာ
 တို့ကို ပွင့်လင်းအောင် ကြိုးစားအားထုတ်မှု ပြုနေသည်
 ဖြစ်သောအခါ အဘိုးသံ၏ လေးစားကြည်ညိုဖွယ် ကောင်း
 သောသမား

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ သာသနာတော်
 ဆီနီသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြစေရန်မှာ အဘိုးသံ၏ဆန္ဒ
 ဖြစ်သည်။ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုမှု ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို
 ကြည်ညိုမှု ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ် ဖြစ်ကြဖို့ နေ့တိုင်း ဘုရား
 ရှင်အနီးပါး ပူဇော်ကန်တော့၊ သာသနာပွဲကြီး အပြုပူဇော်
 တော်ကြီး ရောဂါတွေ ဝင်လာမှ၊ ကပ်ဘေးဆိုးကြီးတွေ

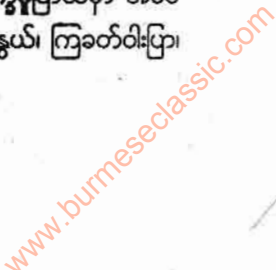
ဝင်လာမှ ဘုရား ဘုရားဆိုပြီး ဘုရားမတကြနဲ့။ ဂုဏ်တော်
 တစ်ပါးပါးကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ပုတီးစိပ်၊ ပုတီးစိပ်ရာမှာလည်း ပြီးချင်
 တောနဲ့ အပတ်ပြည့်ရင် ပြီးရောဆိုပြီး ကဆုန်ပေါက် မစိပ်ကြ
 နဲ့။ ပြီးသလိုစိပ်ရင် အချည်းနှီးဘဲဟု ပြောဆိုဆုံးမလေ့ရှိသည်။
 အဘိုးသံသည် တော်လဲဆရာတော်၊ ညောင်ပင်အိုင်ဆရာ
 တော်၊ သာမညဆရာတော် အစရှိသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ထူး
 ဆရာတော်ကြီးများထံသို့လည်း နှစ်စဉ် သွားရောက်ပူဇော်
 အထူးပြုပြီး သြဝါဒခံယူ အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံလေ့ရှိ
 ပေသည်။

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကြန်အင်လက္ခဏာ

အဘိုးသံသည် အသားဖြူ၍ မျက်လုံးမျက်ဖန်
 ကောင်းပြီး နှာတံပေါ်သည်။ နှာခေါင်းပေါက်ကျယ်၍ နှုတ်ခမ်း
 အစုံသည် ပန်းနုရောင်ဖြစ်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းကိုစေ့လျက်
 ပိရိသေသပ်စွာ မျက်နှာမုင်မောင်းကောင်းလှသည်။ ဝေ့ပြင်
 တစောင်းကို ပဝါဖြူဖြင့် ပေါင်းထားပြီး အဖြူရောင်ရှေးရိုး
 ရုပ်အင်္ကျီလည်ကတုံးကို အိတ်များ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီ
 တွင် ချုပ်ထားသည်။ ရှေးလူကြီးများဝတ်သည့်ပုံစံ အင်္ကျီကို
 ဝတ်ထားပြီး အဖြူရောင်ပုဆိုးကိုပင် ဝတ်ဆင်လေ့ရှိပါသည်။
 ဖြူဖွေးသော နှုတ်ခမ်းမွေးများသည် စွယ်စုံကျလျက် ဖြူဖွေး
 သော မုတ်ဆိတ်များသည်လည်း ကြည့်ကောင်းအောင် သွယ်
 ၍ကျနေသည်မှာ ရှည်လျားပြီး ကျယ်ပြန့်အားကောင်းလှပေ
 သည်။ မဟာနဖူးနှင့် မျက်လုံးမျက်နှာတို့မှာ လိုက်လျောညီထွေ
 ရှိနေပြီး အရပ်အမောင်းမှာ အနေတော်ဖြစ်သည်။ အဘိုး
 သံသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဥပဓိရုပ်ကောင်းသူတစ်ယောက်
 ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်လေသည်။

**အဘိုးသံ၏ အသက်ရှည်ကျန်းမာရေးနှင့်
 အောင်မြင်ရေး သြဝါဒများမှာ**

အဘိုးသံ အသက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းမှာ သက်သတ်
 လွတ်စားခြင်း၊ တရားမှတ်ခြင်း၊ ရုက္ခမူသားကို နေ့စဉ်မှန်မှန်
 စားသုံးခြင်းသည် အဓိကကျပါတယ်။ ရုက္ခမူပြာထဲမှာ အပင်
 တွေအနေနဲ့ ကြက်မောက်ဆူးပျံ၊ ဟင်းနုနွယ်၊ ကြာခတ်ဝါးပြာ၊

သမဂ္ဂ၊ ဖုံးမသိနိ၊ ဇီဝကလက်ထောက် အစုံပါဝင်ပါတယ်။ ရုက္ခမူဆေးကို ပျားရည်နှင့် သောက်ရတယ်။ နှမ်းဆီနဲ့စပ်ပြီး ဖျော်သောက်လိုရတယ်။ ရေတစ်ဖန်ခွက်မှာ သကြားနစ်ခွန်း၊ ရုက္ခမူဆေး မန်ကျည်းစေ့တစ်စေ့ခန့်၊ ဆီနစ်ခွန်းထည့်ဖျော်ရင် နို့လိုဖြစ်သွားတယ်။ ပျောက်တဲ့ရောဂါတွေကို စာရွက်ကလေး တွေ ရိုက်ဝေပြီး အခမဲ့ ဆေးကုသပေးခဲ့တယ်။ အဘိုးသံ သည် နံနက်စောစောမှာ ယာဂုသောက်တယ်။ နေ့လယ်မွန်း မလွဲခင် တစ်နပ်စားတယ်။ နေ့ခင်းမှာ တရားမှတ်တယ်။ ညမှာ ၁၂ နာကျော်က ၄ နာရီအထိ တရားထိုင်ပါတယ်။

အဘိုးသံရဲ့ ဩဝါဒစကားတွေအနေနဲ့ကတော့

(၁) သူများချည်း အားမကိုးကြနဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုး။ တရားလည်း မပြတ်အားထုတ်။ မျှတတဲ့အလှူ လည်းလုပ်။

(၂) ပုတီးစိပ်တဲ့အခါ ရေတွက်တာကို အဓိကမထား နဲ့။ အာရုံထည့်နေဖို့က အရေးကြီးတယ်။ ဖယောင်းတစ်တိုင် ငြိမ်းရုံမျှပဲဖြစ်ဖြစ် မရေမတွက်ဘဲ စိတ်တည်ငြိမ်စေတဲ့အထဲ ရောက်နေဖို့ ဂရုစိုက်ကြ။

(၃) ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး မမေ့နဲ့ ကြားလား။ အခက်အခဲရှိရင် ဆိုင်ရာနတ်ပင်းကြီးတွေ၊ ဘိုးဘိုး ကြီးတွေဆီ အကူအညီတောင်းလို့ ရနိုင်တယ်။ အကူအညီရ ဖို့က ကိုယ်ကလည်း သူတော်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း၊ မနော ကောင်းရှိအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်။ ဒါမှ သူတော် အချင်းချင်း သတင်းလွေလွေ ပေါင်းဖက်တွေ့လို့ အကြံအစည် ဟူသရွေ့ အောင်မြင်နိုင်တော့မှာပေါ့။

လွှဲရှောင်မရ မရဏ

အဘိုးသံသည် အသက်ထင်ရှား ရှိနေစဉ်အတွင်း မိမိရည်မှန်းချက်များအတိုင်း သာသနာတိုးတက်စည်ပင်ရေး ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ နေ့ညမနား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၃၆၁ ခုနှစ် အသက် ၁၀၄ နှစ် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၅၅ မိနစ်တွင် မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့သော အနိစ္စတရားကြောင့် အဘိုးသံသည်

တပည့်အပေါင်းတို့ကို စွန့်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။

သမုဒယသံယောဇဉ်ကို ပယ်နိုင်ကြသေးတဲ့ ဆေး ကီသားတွေ ပူဆွေးတမ်းတနေကြသော်လည်း အဘိုးသံ တော့ ရဲခဲလှတဲ့ လူ့ဘဝခဏတာမှာ သူပြုချင်တဲ့ သာသနာ တွေပြုခဲ့ပြီး သတ္တဝါတွေလည်း ကယ်လို့ရနိုင်သလောက် ကယ် တင်ခဲ့ပြီး ဤလောကမှ ထွက်သွားခဲ့ပြီ။ သစ္စာတရားနဲ့ မေတ္တာ တရားကို နှစ်နှစ်ကာကာ မြတ်နိုးကိုးကွယ်ခဲ့ကြတဲ့ သူတို့ တပည့်ကြီးများကလည်း တောင်သုံးလုံးမှ မခွဲမခွာခဲ့။ ဆေး ကောင်းတပည့် ပီသစ္စာ ဆရာဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ့ သာသနာ့တာဝန်တွေကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသဖြင့် ၁၀၈ တောင် ဓေတီတော်ကြီးလည်း ရွှေထီးတော် ရွှေသင်္ကေ တွေရောင်တွေဝင်းလို့ နေခဲ့ပြီ။

တောင်သုံးလုံး စခန်းမှာ အဘိုးသံမြင်လိုတဲ့အတိုင်း တစ်ထောင်မျှသော ဗောဓိပင်များ စိမ်းရောင်လွမ်းလို့ နေ ပြီ။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကိုလည်း ဖူးမြော်နိုင်ကြပြီ ဖြစ် သည်။ အဘိုးသံ မရှိတော့ပြီဖြစ်သော်လည်း အဘိုးသံ၏ ဩဝါဒစကားများဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးနှင့် မိဘဆရာသင် အနန္တငါးပါးကို နေ့စဉ်ကန်တော့ကြ။ ငါးပါးသီလကို ခံသည့် ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံကြ။

တစ်သက်လုံး နှစ်ပေါင်းများစွာ တစ်အိပ်ထဲ အိပ်သ ကြတာ အိပ်ရေးဝကြဖို့ အတွက်ကြောင့် မေ့လျော့သော နေ့ ကို မထားဘဲ မအိပ်ကြဘဲ အနန္တငါးပါးကို နေ့စဉ်ပူဇော်ပြီး မေတ္တာဘာဝနာပွားကြဖို့ ကုသိုလ်စိတ်တွေမွေးပြီး အကုသိုလ် စိတ်တွေ ပယ်ဖျောက်ကြပါဟူသော ဆုံးမဩဝါဒစကားများ ဖြစ်ပယ်မကျ နားထောင်လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး သာသနာ့တာ ဝန်ကို ပခုံးပြောင်း တာဝန်ယူကြမည်ဖြစ်ပေတော့သည်။

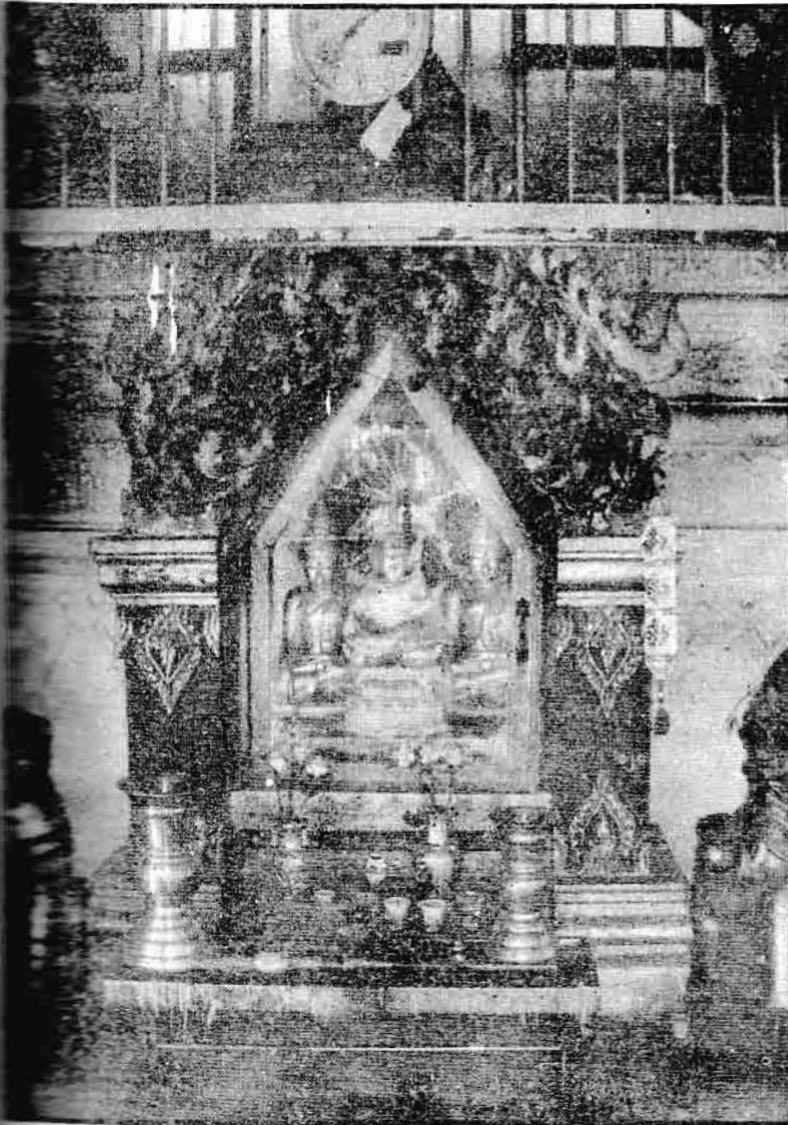
သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးမခ အေးမြရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့စေ ကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)

ကိုးကား
ကျော်စံလင်း ရေးသားပြုစုသည့် သာသနာပြု ဝေဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ။

ရွှေတိဂုံဂူ၏ပြင်စောက်မှု ဓမ္မဝေတီ

ဦးအောင်(ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်)

လူ့ဘောင်လောက သဘာဝ ကြီးသည် အလွန်ဆန်းကြယ်သည်။ အချိန်အခါ၊ အခွင့်အခါ ကျရောက် မှသာ ထင်ရှားသည်။ ပေါ်လွင်သည်၊ ကျော်ကြားသည်။ စွန်းလွန်းဆရာ တော်ဘုရားကြီးသည် လယ်ထွန်ရင်း ထွန်တုံးကို ထောင်ထားခဲ့ပြီး တံပိုးမှ နွားများကို ဘေးမဲ့လွတ်လိုက်ပြီးသည့် အခါတွင်မှသာ တရားဓမ္မကို တစိုက် မတ်မတ်အားထုတ်နိုင်ပြီး တောထွက် ကြီးဘဝမှ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်အဖြစ် သို့ ရောက်ရှိကာ ထင်ရှားကျော်စော လာသည်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ကြီးမှာလည်း နစဉ်ငယ်ဘဝတွင် လူ ဆိုး၊ လူမိုက်၊ ဓားပြကြီးအဖြစ် နာမည် ကြီးခဲ့ပြီး အရာအားလုံးကို စွန့်လွှတ် ကာ တရားဓမ္မလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး ရဟန္တာမထေရ်မြတ် ဟူ၍ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ အချိန် အခါနှင့် ဘဝဗဠာန်းဆက်များအရ ဖြစ် လာခဲ့မှုများပင် ဖြစ်သည်။

(၁၉၇၅-၇၆) ခုနှစ်လောက က ဖြစ်မည်ထင်သည်။ ကျွန်တော်

သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဘဏ္ဍာတော်ထိန်းအဖွဲ့တွင် စာရင်းကိုင်အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေစဉ်က ဖြစ်သည်။ ဘဏ္ဍာတော်ထိန်းအဖွဲ့ဝင် လူကြီးအဖြစ် ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးမြင့်(စေတီယင်္ဂါဏ)နှင့် ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဦးဘခင်တို့ ဖြစ်ကြပြီး ကျန်အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများမှာ ဆိပ်ကမ်းနာယကကြီး သိရီပျံ့ချီ ဗိုလ်မှူးကြီးလှမြင့်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးအောင်ငေါ၊ ဗိုလ်မှူးအောင်သိမ်း(၈၅)၊ ဦးထွန်းလွင် (မ-ထ-သ)တို့ ဖြစ်ကြပြီး အတွင်းရေးမှူးမှာ ရုံးအဖွဲ့မှူး ဦးလှတင်ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားကြီးတွင် အပတ်စဉ် မိမိတို့နေအလိုက် ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ကြသော အထက်ပစ္စယံ တံမြက်လှည်းအသင်း၊ တနင်္လာသန့်ရှင်းရေး၊ စေတနာကြည်လင် သောကြာသန့်ရှင်းရေး၊ အင်္ဂါအောင်သစ္စာသမာဓိ၊ စနေတံမြက်လှည်းအသင်း၊ ကုဋ်နှင့် အိမ်သာသန့်ရှင်းရေး၊ ရောင်တော်ဖွင့်အသင်း၊ ပါရမီ ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်း စသည်ဖြင့် အသင်းပေါင်း ၂၀ ကျော်ရှိကာ စေတီတော်ကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်တော်များကို စေတနာ့ဝန်ထမ်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကုသိုလ်တော်ယူကြပါသည်။

ထိုသို့ ဆောင်ရွက်နေကြသည်များကို အားကျကာ ပါဝင်ကုသိုလ်ယူချင်ကြသော ကျွန်တော်ပံတံဆွေ ဦးသန်းတင်မှ အပေါင်းအသင်းများ ၂၀ ယောက်ခန့်သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ကုသိုလ်တော်ပါဝင်နိုင်ရန်နှင့် စုပေါင်းလှူဒါန်းနိုင်ရန် တစ်နေရာလောက် စီစဉ်ပေးပါရန် ကျွန်တော်အား အကူအညီတောင်းခံလာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသူများမှာ ကန်တော်ကလေးအရှေ့ပိုင်း ၉၂ လမ်းတွင်ရှိ (Hambee) သုံးဘီးယာဉ်ပိုင်ရှင်များနှင့် ယာဉ်မောင်းသမားတို့အသင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသည့် တံစောင်းများ၊ စေတီရံများနှင့် ဂူပြဿာဒ်များ စသည်ဖြင့် ရှိနေပြီး မူလအလှူရှင်မှ ဆက်လက်မပြုပြင်နိုင်ပါက ပြုပြင်လှူဒါန်းလိုသူများမှ ပြုပြင်ခွင့် လျှောက်ထားနိုင်ရာ ကျွန်တော်မှ ဦးစီး၍ ဟောင်းနွမ်း၍ ရွှေသင်္ကန်းရောင်ပျက်နေပြီး ထီးတော်ကျီးကျနေသည့် စေတီတစ်ဆူဖြစ်သော တနင်္လာထောင့် ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်းဘေးရှိ မဟာရံတံတိုင်း

အတွင်း၌ရှိသော ဘုရားတစ်ဆူကို စုပေါင်းပြုပြင်ခွင့်အား ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူကြီးမင်း ဗိုလ်မှူးအောင်သိမ်း အလှူကျသောအချိန်တွင် တင်ပြတောင်းခံ လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်မှာ ဘိုဘိုးအောင်ဘုရားနှင့် ကျောချင်းကပ် ခြေနှင့် ကျားဘုရားဘေး ကပ်လျက်ရှိသော ဂူငယ်တစ်ခုဖြင့် ဘုရားထိုဂူထဲတွင် ဆင်းတုတော်သုံးဆူလည်း ကိန်းဝပ်စံပေတော်မူလျက် ရှိပါသည်။

ထိုစေတီတော်အား ရွှေသင်္ကန်း ပြန်လည်ကပ်ဆွဲထီးတော်အသစ် ပြန်လည်တင်လှူခွင့်၊ နတ်ဂူဘုရားများအလည်း ပြုပြင်၍ လှုပ်စစ်မီတာ တပ်ဆင်ပူဇော်ခွင့်နှင့် မီတာမှ ကျသင့်သမျှသော မီတာခအားလည်း လစဉ်ပေးသွင်းခွင့်တို့ကို တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ရာ ပြုပြင်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ အခွင့်ရရှိပြီးသည်နှင့် ဦးသန်းတင်အဖွဲ့အား အကြောင်းကြားခဲ့ပြီး ၎င်းတို့မှလည်း ဝမ်းသာအားရ လက်ခံဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ စေတီတော်တစ်ဆူလုံး ထီးတော်အသစ်နှင့် ကွေ့ပြုပြင်ခွင့်ခံခဲ့ပြီး အုတ်ဂူအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်များအား ဘွက်လည်း ချောတော်ဖွင့်ခြင်း၊ မီးပူဇော်နိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ခြင်းများအပြင် စေတီတော်နှင့်တွဲလျက်ရှိသော ပြဿာဒ်အတွင်းမှ ဆင်းတုတော်အားလည်း ပြုပြင်မွမ်းမံကာ သံပန်း၊ သံတံခါး၊ မီး စုံလင်စွာ လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုစဉ်က ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်း အနောက်မဟာရံတံတိုင်းအောက်ခြေတည့်တည့် အလယ်ပစ္စယံဘုရားဓမ္မစေတီမင်း၏ ကျောက်စာတိုင်များကို ပြဿာဒ်တင်ဆွဲထားရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ပြုပြင်သည့် စေတီနှင့် ဘုရားမှာလည်း ခြင်္သေ့နှင့် ကျားဘုရားဘေး ဓမ္မစေတီကျောက်တိုင်များ အပေါ်တည့်တည့်နေရာတွင် တည်ရှိနေပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးတွင် ထင်ရှား၍ လူသိများသော အထက်ပစ္စယံ တဝဂူမျက်ရှင်တော်ဘုရား၊ ဘိုဘိုးအောင်ဘုရား၊ ရှင်မထီး၊ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၊ ရှင်စောပု၊ ဘိုဘိုးခေါင်၊ ဝိဇ္ဇာဘုရား၊ နေလဘုရား စသည်များရှိခဲ့ရာ ကျွန်တော်အဖွဲ့မှလည်း ထီးတင်သောနေ့တွင် မိမိတို့ ပြုပြင်လှူဒါန်းအပ်သော စေတီတော်နှင့် ဆင်းတုတော်မှာ ဓမ္မစေတီကျောက်စာတိုင် တည့်တည့်တွင် ရှိနေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ

ဘက်မှာလည်း မင်းဝတ်တန်ဆာငါးပါးဖြင့် ဇမ္ဗူပတိမင်း
နှင်းပုံသဏ္ဍာန်တော် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း
ဘက်ကို ပညတ်ယူ၍ ဓမ္မစေတီဘုရားဟု အမည်တော်ပေး
ခြင်းကောင်းမည်ဟု ကျွန်တော်မှ အကြံဉာဏ်ပေးရာ အား
သဘောတူညီကြပြီး အဖြူရောင်သစ်သားဆိုင်းဘုတ်
တံတွင် ဓမ္မစေတီဘုရားဟူသော အနီရောင်စာလုံးကို
တံဆေးနှင့် လှပဝိုင်းစက်စွာရေးကာ ဆင်းတုတော်၏
အောက်ထပ်မုခ်ဦး၌ ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ကြပြီး ထီးတော်တင်
၌နေ့တွင် မိမိတို့စေတီသို့ လာရောက်ကြသော ဘုရားဖူး
တို့အား ခံပေါက်ထမင်းများ၊ အအေးများဖြင့် ကျွေး
ကျွေးဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့ လှူဒါန်းပြီး အပတ်စဉ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း
စေတီနှင့် နီးစပ်ရာ မဟာရံတံတိုင်းအတွင်း သန့်ရှင်း
ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ခြင်း၊ ဘုရားပန်းများလဲခြင်း၊
အစားအသွယ်များလှူခြင်း၊ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကြသော ဘုရားဖူး
တစ်ဦးတိုင် ကျွေးမွေးလှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့
ကြပါသည်။ ထိုစဉ်က အလှူခံခြင်း၊ ကန်တော့ပွဲများထိုးခြင်း
အစရှိသော ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၏ အပတ်စဉ် ဝေယျာဝစ္စ
တော်များ ရှိခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး စုပေါင်းအလှူပြုလုပ်နေရာမှ
တော်သည် ဘဏ္ဍာထိန်း စာရင်းကိုင်ဘဝမှ အခြားဌာန
တွင် စာရင်းမန်နေဂျာအဖြစ် အလုပ်ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရာ
တစ်ဘဝတို့အဖွဲ့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး ရံဖန်ရံခါ တနင်္ဂနွေ
နေ့တွင်သာ ဘုရားသို့လာရင်း ကျွန်တော်တို့ ဆုံဖြစ်ပါ
ကြပါသည်။ တစ်စတစ်စဖြင့် မိမိတို့ဘုရားမှာလည်း ဓမ္မစေတီ
တော်၌ ထင်ရှားလာကာ နောင်တွင် ဦးသန်းတင့်တို့လူစု
တို့၌ နိုင်ငံခြားရောက်သူရောက်၊ နယ်ပြောင်းသူပြောင်း
ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ကုန်ကြပြီး ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် လွှဲပြောင်း
ရွှေ့ပြောင်းနေကြသော လူသစ်များကိုသာ တွေ့ရတော့ရာ
ကျွန်တော်လည်း ရောက်သည့်အနိက်တွင် ဘုရားဖူးလာသော
လူသစ်များကိုသာ အနေနဲ့သာ ရောက်ရှိခဲ့ပါတော့သည်။

နောင်တွင် ဘုရားရှေ့၌ သံပန်းများနှင့် အမိုးအကာ
အရံတော်ပွဲတင်လှူရန်စင်များ၊ အလှူခံပုံးများနှင့်

အဓိဋ္ဌာန်အောင်သော ဓမ္မစေတီဘုရားဟူ၍လည်းကောင်း၊
အံ့ဖွယ်စာရင်းဝင်အဖြစ်လည်းကောင်း စာအုပ်များတွင်ပါ တွေ့
ရှိလာရပြီး ကျွန်တော်အနေဖြင့် မိမိစတင်ဆောင်ရွက်ပြုပြင်
ခဲ့သော ဤစေတီနှင့် ဘုရားဆင်းတုတော်မှာ ဟိုးယခင်
အဆက်ဆက်ကပင် ဓမ္မစေတီမင်းကြီးနှင့်နွယ်လျက် ကုသိုလ်
ကောင်းမှုများ ရှိခဲ့မည်ဖြစ်ပြီး ကာလရှည်ကြာ၍ ပျောက်ကွယ်
ခဲ့ရာမှ တစ်ဖန် အချိန်အခါသင့်၍ ပြန်လည်ထင်ရှားလာကာ
အကျော်အေးယူဖြစ်ခဲ့ပြီး ပစ္စန်းဆက်က တစ်ဖန်ပြန်လည်၍
လည်ပတ်ကာ ဓမ္မစေတီဘုရားဟူ၍ ထင်ရှားလာခဲ့ခြင်းသာ
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ဟောင်းနွမ်းပျက်စီး၍ ထီးတော်ကျိုးကျနေခဲ့သည့်
မူလအလှူရှင် ပြန်လည်မပြုပြင်နိုင်သောကြောင့် ကျွန်တော်
တို့ ပြုပြင်ခဲ့ရသော စေတီတော်နှင့် ဆင်းတုတော်သည် ယခင်
က ဓမ္မစေတီမင်းကြီးနှင့် ပစ္စန်းဆက် ပါရှိနွယ်ယက်ခဲ့သော
ကောင်းမှုတော်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၍သာ ယခုကဲ့သို့ ၁၉၇၅-၇၆
နောက်ပိုင်းမှ အချိန်အခါနှင့် အခွင့်အခါအရ ပြန်လည်ထင်
ရှားလာပြီး အဓိဋ္ဌာန်အောင်သော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်လာခဲ့
ခြင်းကိုမူ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ရတနာပီတိ ဝမ်းဆီထိသည့်
အလား ကြည်နူးဝမ်းမြောက်၍ တင်စားမဖော်ပြနိုင်အံ့သော
သဒ္ဓါပီတိဖြစ်ရပါကြောင်း ဤဆောင်းပါးဖြင့် တင်ပြကုသိုလ်
ရယူအပ်ပါသည်။

(အမှန်ဖြစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင် ကတိပြုပါ
သည်။)

သပြေနန္ဒကဝါ ဝေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလာ
ဦးအောင် (ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်)

ဓမ္မစေတီမင်းကြီး ဟံသာဝတီ၌ မင်းအဖြစ် ခံယူတော်မူ

ကျော်လေဟိန်း (နိဿာ)

ဓမ္မစေတီမင်း

ဓမ္မစေတီမင်းကြီးသည် သက ဘုရင် ၈၃၃ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်တော်မူလာသည်။ အချိန်မှစ ဟံသာဝတီနှင့် ရာမညတိုင်း ဗြိတိကို အမာခံ စည်းလုံးညီ ဖက်စေပြီး ထိုစဉ်က ရင်းသားပြည်သူ ရဟန်းရှား ခုတို့၏ အကျိုးစီးပွားတရားများကို လျော်ညီညွတ်အောင် အကျိုးရှိအောင် အုပ်ချုပ်နိုင်သော ဘုရင်လေသည်။ ဓမ္မစေတီမင်းသည် အရည်အချင်းပြည့်ဝ ထင်ပေါ်ကျော်စောသော ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ် ထိုကြောင့် ဘုရင်မကြီး ရှင်မာပုသည် နိုင်ငံတော်ကောင်းကျိုးအတွက် ထူးခြားစေရမည့်အောင် ရွေးချယ်ခဲ့သည်ဟု ပေမည်။ ဓမ္မစေတီမင်း၏ ကောင်းမှုများအား အထူးစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ကောင်းတစ်ခုကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ ပဲခူးကလေး သိမ်တော်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ သိမ်မပိတ်ရဟန်းမဖြစ်ပေ။ သိမ်ရှိပြန်သော်လည်း ထိုစဉ်က မစင်ကြယ်လျှင် ရဟန်း မဖြစ်သည်သာ ဓမ္မစေတီခေါ် ရာဇာဓိပတိမင်းသည် ရာမည (မွန်များနေထိုင်ရာ) တစ်ဝန်းလုံးရှိ သိမ်အပေါ်၌လည်းကောင်း ရဟန်းခံပေးသော ကမ္မဝါဆရာသံဃာများအပေါ်၌လည်းကောင်း သံဃာယနိဋ္ဌာန်၊ သီမာဝပ တီပရိသ၊ သင်္ဃာတင် ဖြစ်ဖို့အတွက် အထူးစဉ်းစား၏။

ဓမ္မစေတီမင်း၏ သီဟိုဠ်ခရီး

ပိဋကတ်တတ်ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ဆွေးနွေးရာ ဆရာတော်ကြီးများကလည်း ထိုနှစ်ချက်မပြည့်စုံလျှင် ခြေထောက် မစင်ကြယ်လျှင် ရဟန်းမဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော် မူကြသည်။ ဓမ္မစေတီမင်း၏ စိတ်ထဲ၌ များစွာ ထိခိုက်တုန် ရွဲခဲ့သွားသည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်း မဟာဝိဟာရသီရိဏ်းဝင် သောများ အလွန်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်ဟု ယုံကြည်လေ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်များအား သီဟိုဠ်သို့ ကြွ၍ လေ့လာ (သိမ်ထပ်မင်္ဂလာပြု)ရန် လျှောက်ထားလေသည်။ ဆရာတော်များကလည်း သဘောတူတော်မူကြသည်။ မဟာဂ္ဂလာန်စသော ၁၁ ပါးတို့သည် ရာမဒုတအမတ် တစ်ယူသော သင်္ဘောဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရှင်သီဝလီ စသော ၁၁ ပါးတို့သည် စိတြဒူအမတ် တာဝန်ယူသော သင်္ဘောဖြင့်လည်းကောင်း သီဟိုဠ်သို့ ကြွတော်မူကြသည်။ မဟာဝိဟာရများနှင့်ပါဆိုလျှင် ၄၄ ပါး ဖြစ်သည်။

သီဟိုဠ်သို့ရောက်လျှင် သီဟိုဠ်မင်းဘုဝနေကဗာဟု ခေါ်ဝမ်းသာအားရ လက်ခံကြိုဆိုသည်။ ပါသွားသည့် သင်္ဘောဆောင်များ၊ သဝဏ်လွှာများကိုလည်း ပေးဆပ် ဆောင်ရွက်ကြသည်။ လက်ဝဲစွယ်တော်နှင့် ဗောဓိပင်ခြေတော် မဟာဝိဟာရကျောင်းတော်ဟောင်း စသည်တို့ကို မြှောက်ကြသည်။ သီဟိုဠ်ဘာသာကေလနီ အင်္ဂါခေါ် ကျောက်မြစ်တွင် ဘုရားရှင် ရေသုံးသပ်တော်မူခဲ့ဖူးသည် စသော အစဉ်အလာကို ယုံကြည်ကြသည်။

ထိုမြစ်သည် စေတီပါဒ (ခေါ်) ခြေတော်ရာတောင် မြစ်ဖြစ်ဖျားခံကာ မိုင် ၉၀ မျှ စီးဆင်းလာလျက် မြောက်ဘက်စွန်းကိုဖြတ်၍ ပင်လယ်တွင်းသို့ စီးသွားသည်။ ဓမ္မစေတီမင်း၏ အမှာစာတွင်ပါသည့် အတိုင်း ထိုမြစ်အတွင်း၌ ပြာဿဒိဖောင်ဖွဲ့ကာ လက်ရွေးစင် သီဟိုဠ်ဆရာတော် ၂၄ ပါးတို့က မြန်မာ့ဆရာတော် ၄၄ ပါးအား ရဟန်းခံ သိမ်ထပ်မင်္ဂလာ ပြု၍ပေးတော်မူကြ သည်။ သိမ်ထပ်မင်္ဂလာမပြုလုပ်မီ လူဝတ်လဲကာ သာမ ဝတ်ပြီးမှ ပြန်၍ ရဟန်းတက်ပေးသည်ဟု အချို့က ယုံကြည်သည်။

မှတ်ချက် - သီဟိုဠ်၌ ဆရာတို့ထံ ထပ်မံပွင်းခံ သော အရှင်တို့သည် မူလဥပသမ္ပဒကံကို သံသယရှိ မှု၍ ထပ်မံ ပွင်းခံလိုကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် ထို

သံသယ ကင်းပျောက်စိမ့်သောငှာ သီဟိုဠ်ဆရာတို့က လူ ဝတ်လဲစေပြီးမှ (ဝါ) မူလသိက္ခာကို စွန့်ပြီးမှ ပွင်းခံပေးလေ့ ရှိသည်။ တောင်ဘီလာ ဆရာတော်ကား လူဝတ်လဲရန်မလို ဒဗ္ဗိကမ္မဖြစ်စေရန် ပွင်း ထပ်မံခံခြင်းမျိုးဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ ဒုတိယအုပ်၊ ကမ္မာကမ္မဝိနိစ္ဆယ ကထာ၌ မိန့်တော်မူထားသည်။

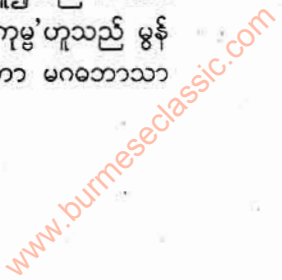
သီဟိုဠ်မှတစ်ဖန် အပြန်ခရီးတွင်

အပြန်တွင် ရာမဒုတသင်္ဘောတစ်စင်းသာ ချော မောစွာ ရောက်လာ၏။ စိတြဒူတမှာ လှိုင်းလေအန္တရာယ်တို့ ကြောင့် ထိုသင်္ဘောမှ ရဟန်းတော်များ ကုန်းလမ်းမှ အခက် အခဲများစွာကို ဖြတ်ကျော်ကာ ပြန်လာခဲ့ကြရ၍ လမ်းခရီး တွင် မထေရ်ကြီး ခြောက်ပါး၊ တပည့် လေးပါး ပျံလွန်တော့ မှုခဲ့ကြသည်။ ကျန်ရဟန်းတော်များသည် ကာလအတန် ကြာမှ ဒဂုန်မှတစ်ဆင့် ဟံသာဝတီသို့ ရောက်လာကြသည်။

ကလျာဏီသိမ်ကို ဓမ္မစေတီမင်းသမုတ်ခြင်း

ဓမ္မစေတီမင်းသည် သီဟိုဠ်မှ ပြန်ရောက်ကြသော သံဃာတော် ၂၂ ပါးအနက် ၁၄ ပါးတို့ဖြင့် ရွှေမော်ခေ စေတီ၏ အနောက်စူးစူးမကာအစွန်၌ သိမ်သမုတ်တော် မူသည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကလျာဏီမြစ်ရေသိမ်ကို အကြောင်း ပြု၍ ကလျာဏီသိမ်ဟုတွင်သည်။ ရာမဒုတ သင်္ဘောနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ထေရ် အဖွဲ့တို့သည် ၈၃၈ ခုနှစ်၊ သီတင်း ကျွတ်လဆုတ် ၈ ရက်နေ့တွင် ဟံသာဝတီသို့ ပြန်ရောက် လာကြသည်။ ကလျာဏီမြစ်အတွင်း ရွှေဖောင်အထက်၌ ၄ ရက်တွင် ၄ ကြိမ် ကမ္မဝိစာ ဖတ်ပေးတော်မူကြသည်။ ကလျာဏီသိမ်မြေမှာ နုရသုရအမတ်၏ရွာ လယ်မြေဖြစ် သည်။ သက္ကရာဇ် ၈၃၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၄ ရက် စနေနေ့တွင် စတင်သိမ်နုတ်ပြီး ၈ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ တွင် သိမ်သမုတ်ခြင်း ကိစ္စအားလုံးပြီးသည်။

ကလျာဏီကျောက်စာမူ ရန်ကုန်၏ ခေါ်ဝေါ် အဓိပ္ပာယ်မှာ တိဂုဗ္ဗနဂရကို အစွဲပြု၍ တိဂုံမြို့ဟု ဆိုကြ၏။ ယခင် ကာလ၌ ဒဂုံမြို့နယ်ဟု ဆိုကြပြန်သည်။ ထိုမြို့ကို အစွဲပြု၍ စေတီကြီးကိုလည်း ရွှေတိဂုံဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။ မွန်ဝေါဟာရဖြစ်သည့် 'ကုမ္မ'ဟူသည် မွန် ဘာသာနှင့် ချောင်းတည်း၊ တိ-သဒ္ဒါကာ မဂဓဘာသာ

သုံးခု သချာဟောသည်။ ထို့ကြောင့် ချောင်းသုံးချာအဆို မြို့ဟု ဆိုလိုသည်။

- (၁) ပဲခူးချောင်း
- (၂) ငမိုးရိပ်ချောင်း
- (၃) ပုဇွန်တောင်ချောင်းတို့ဖြစ်ကြပါသည်။

ကလျာဏီသိမ်သမုတ်ရာတွင် ပါဝင်သော သံဃာတော် ၁၄ ပါး

ထေရ်စဉ်ဝါလိုက်ဘွဲ့တော်များမှာ

- (၁) သီရိသဃံဗေဓိ၊ (၂) ကိတ္တိသီရိမေဃ၊ (၃) ပရက္ကမဗာဟု၊ (၄) ဗုဒ္ဓဃောသ၊ (၅) ဇိနာလင်္ကာရ၊ (၆) ရတနာမာလိ၊ (၇) သဒ္ဓမ္မတေဇ၊ (၈) သုဓမ္မာရာမ၊ (၉) ဘူပဝနေက

ထို့နောက် မထေရ်ငယ် (၅)ပါးမှာ

- (၁၀) သဃံရက္ခိတ၊ (၁၁) ဓမ္မဝိလာသ၊ (၁၂) ဥတ္တရ၊ (၁၃) ဥတ္တမ၊ (၁၄) ဓမ္မသာရ

ပေါင်း ၁၄ ပါးတို့သည် ပဲခူးကလျာဏီထိမ်ကြီးကို သမုတ်ပေးခဲ့ကြပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၁၂ ခုနှစ်ကတည်းက သီဟိုဠ်သာသနာပိုင်၊ ဝနရတနဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ယူခဲ့သော အရှင်သုဝဏ္ဏ သောဘာန မဟာထေရ်ကို ကလျာဏီသိမ်နှင့် ကျောင်း၌ ပထမဆရာတော် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရာမညတစ်တိုင်း လုံး၏ သံဃာရာဇာအဖြစ်လည်းကောင်း ချီးမြှင့်တော်မူ သည်။ ပဲခူးဟံသာဝတီမှ မုတ္တမအထိဟု ဆိုလိုသည်။

တစ်ဆက်တည်း ယင်းကလျာဏီသိမ်၌ သာမဏေ ၂၄၅ ပါးတို့ကို ဓမ္မစေတီမင်းက “ပထမဆုံးအကြိမ် ပဉ္စင်းခံ စေလေသည်။ ယင်းလဆန်း ၉ ရက်မှ ၁၃ ရက်နေ့အထိ ပဉ္စင်းခံပွဲကျင်းပလေသည်။ ရာမညတိုင်းအတွင်း ဝိနည်း တော်နှင့် မညီသော ရဟန်းပျက်များကိုလည်း လူထွက်စေ လေသည်။ (ရာမညတိုင်းအတွင်း၌ ကလျာဏသိမ်တော် ကြီးအပြင် သိမ်ပေါင်း ၃၉၆ လုံးကို ဓမ္မစေတီမင်းကြီး တည်ဆောက်ပွားတော်မူလေသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ ခေါင်းလောင်းတော်လှူ

ဓမ္မစေတီမင်းကြီးသည် မွန်နေပြည်တော် ဟံသာ ဝတီ၌ စိုးစံခဲ့ရာတွင် အောက်မြန်မာနိုင်ငံသည် စစ်မက်

ကင်း၍ အေးချမ်းသာယာခဲ့သည်။ ယောက္ခမဖြစ်သူ ရှင်မာ ပုကဲ့သို့ပင် ပဲခူးရွှေမော်စောစေတီတော်နှင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော် အား ရွှေစင်ရွှေပြားများ ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း၊ ဘက်စုံရွှေ မွမ်းမံခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်၌ တွင် သာသနာတော်ဆိုင်ရာ အထောက်အပံ့များစွာ ကောင်းမှုတော်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်မည်ဟု ယူဆ၍ ဓမ္မစေတီ မေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို ခရစ်နှစ် ၁၄၇၆ ခုနှစ် ဟံသာဝတီပြည်ရှင် ဓမ္မစေတီမင်းနှင့် အများပြည်သူများ ကောင်းမှုတော်အဖြစ် အလေးချိန် ပိဿာတစ်သိန်း သောင်း၊ တန်ချိန်အားဖြင့် ၂၉၀ ကျော်၊ ဇောက် တောင်၊ အဝ ၇ တောင်ရှိသော ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင် လှူ ဝေလေသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းကြီးသည် စေတီဘုရား ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များနှင့် ဇရပ်တန်ဆောင်း၊ သိမ်ကျောင်း ရေကန်၊ သုတ္တန်၊ ပိဋကတ်သာသနာတော်အရပ်ရပ် များပြားကြီးစားအားထုတ်တော်မူလျက် နန်းသက်တမ်း နှစ်အရောက် ၈၃၃-၈၅၄-တွင် သားတော် ဗညားရံမင်း ထီးနန်းလွှဲပြောင်း၍ နတ်ကောင်းနတ်ရွာစံ ကံတော်ကံ လေတော့သည်။

ကိုးကား -

- (၁) မဟာစေတီတော်ဩဝါဒစရိယ-မဟာဝဂ္ဂါဒိက ပါရဂူကျမ်းပြု အရှင်ဇောတိပါလ ပြုစုရေးသား အပ်သော ဆင်ဖြူများရှင် ဘုရင့်နောင်မင်းတော် တည်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓစွယ်တော်စစ်မြတ် ကိန်းဝပ်တော် ပဲခူးမြို့ကောင်းမှု တော်မဟာစေတီတော် သမိုင်း
- (၂) ဦးပဏ္ဍိ(ခ)ဦးမင်းညွန့်ရေးသားပူဇော်သည့် ပဲခူး ဒေသကြီး ရွှေဂူလေးစေတီတော်သမိုင်း။

သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးမခ အေးမြရွှင်လန်းပါစေ

ကျော်ဇောဟိန်း (နဲ့သ)

ဓမ္မစေတီမင်း (နှင့်)

ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး

● ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

ဓမ္မစေတီမင်း အေဒီ ၁၄၉၀-၁၄၉၂ သက္ကရာဇ် ၅၅၁ ခုနှစ်၊ ဩစာလကလေးလက လူဖြစ်သည်။

ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး

မင်းမော်ဝေ ကွယ်လွန်သောအခါ ရှင်စောပုသည် သက်တော် ၅၀ ရာဇာဓိရာဇ်၏ ဟံသာဝတီရဲ့ နန်းမွေကို ဝေပေးရန် ၈၁၄ ခုတွင် နန်းရပြီးနောက် ဓမ္မစေတီမင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခံရကာ ရှင်ဓမ္မဝရကို လူထွက်စေပြီး သက္ကရာဇ် ၈၁၅ ခုနှစ်တွင် တွဲဘက်မင်းပြုကာ ၎င်းက ဘုရင်မအဖြစ် ခန့်အပ်ခံရသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းသည် သက္ကရာဇ် ၅၅၁ ခု တနင်္လာလက်လက်ဖြစ်သည့် သက်တော် ၄၈ နှစ်အတွင်းမှ စတင်တည်ထောင်သည်။ မင်းစည်းစိမ်ကို ၂၇ နှစ်မျှ မင်းအဖြစ် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ထိုမင်းသည် သက်တော် ၇၅ နှစ်တွင် ကံကြမ္မာကောင်းစွာ ဓမ္မစေတီမင်းဖြစ်စဉ် ရွှေတိဂုံစေတီတော် အရှေ့မှန်ဘူးတန်းတွင် ဘုရားကပ်ဆူ တည်ခဲ့သည်။ ဓမ္မစေတီဘုရားဟု ခေါ်တွင်သည်။

ဓမ္မစေတီဘုရားရှေ့တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပုတီးစိပ်တပ်ထားပြီးပါက လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြောင်း သိရ၏။

ရှင်စောပု ၈၀၃-၈၃၃

ရှင်စောပုသည် ရာဇာဓိရာဇ်၏ သမီးတော်ဖြစ်၍ ဝေပေးသော တိုင်းကြီးရှင် ဘုရင်မဖြစ်လာသည်။ ခမည်းတော် နောင်တော်၊ သားတော်၊ တူတော်တို့သည် မင်းများ

ဖြစ်ကြ၏။

ရှင်စောပုသည် အင်းဝမြန်မာဘုရင်၏ မိဖုရားဖြစ်ခဲ့၏။ သက္ကရာဇ် ၇၈၄ ခုနှစ်တွင် ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူ လက်ထက် အင်းဝသို့ ရောက်ခဲ့၏။

သက္ကရာဇ် ၇၉၁ ခုနှစ် မိုးညှင်းမင်းတရားလက်ထက် ဓမ္မဝရဉာဏ မွန်ရဟန်းနှစ်ဦးတို့ ဟံသာဝတီသို့ရောက်မည့် ဟံသာဝတီတွင် ဗညားကျန်းတောအမည်ကို အမည်ခံသည်။ ရှင်စောပုကို မွန်တို့က စောပုမယ်ဟု ခေါ်သည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့ ကြည်ဖြူနှစ်သက်ကြသည်။ ဤမင်းလက်ထက် နိုင်ငံ အေးချမ်းသည်။ ရှင်စောပုသည် ဓမ္မဝရ ရဟန်းကို လူထွက်စေ၍ သမီးတော်နှင့် ထိမ်းမြားပြီးလျှင် ဓမ္မစေတီအမည်ဖြင့် အိမ်ရှေ့အရာပေးသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၂၁ ခုတွင် သမက်တော် ဓမ္မစေတီအား နန်းအုပ်၍ ဒဂုံသို့သွားပြီးလျှင် ရွှေတိဂုံအနောက်တောင်ဘက်တွင် မြို့နန်းတည်၍ နေသည်။ ထိုမြို့ကို မစောပုမြို့ဟု ခေါ်သည်။ ရှင်စောပုကား ထိုမြို့တွင် သက္ကရာဇ် ၈၃၃ ခုနှစ်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဓမ္မစေတီ ၈၃၃-၈၄၄ သည် ရှင်စောပု၏သမက်တော်ဖြစ်သည်။ ဓမ္မစေတီမင်းသည် အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်ကို တတ်မြောက်သည်။ သာသနာတော်ကို ကောင်းစွာပြုစုသည်။ စေတီပုထိုးများလည်း တည်ခဲ့သည်။

သီဟိုဠ်သို့ သံဃာတော်များကို စေလွှတ်၍ သိက္ခာချပြီးမှ ကလျာဏီမြစ်တွင် သိက္ခာအသစ်တည်စေသည်။ ထိုသံဃာတို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဟံသာဝတီမြို့အနောက်တွင် ကလျာဏီသိမ်ကိုတည်၍ ၎င်းအကြောင်းအရာတို့ကို

ကျောက်စာရေးမှတ်ထားသည်။

ကလျာဏီကျောက်စာဟူ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း ရပ်ဝေးရပ်နီးရှိ ရဟန်းသံဃာတော်တို့က ကလျာဏီသိမ်တွင် ရဟန်းအသစ်ခံကြသည်။ ဟံသာဝတီရဟန်းသို့ သီဟိုဠ်သို့ ကူးသော သက္ကရာဇ်မှာ ၈၃၇ ဖြစ်သည်။ အချို့သော ရဟန်းတော်များမှာ သင်္ဘောပျက်၍ ပျံလွန်ခဲ့ရ၏။ ဓမ္မစေတီမင်းလက်ထက် သီဟိုဠ်သို့ကူးသည်။ ရဟန်းတော်တို့အထဲတွင် ရှင်ဗုဒ္ဓယောသမထေရ်သည် ဝါရီဂူဓမ္မသတ်ကို မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုကြောင်း ဓမ္မစေတီ၏ တရားစီရင်ထုံးတို့ကို ဓမ္မစေတီ ဖြတ်ထုံးဟု အချို့ရာဇဝင်က ဆို၏။

ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်း စီရင်တော်မူခြင်း

ဓမ္မစေတီမင်းသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် လျှာတော်မူသည့် ခေါင်းလောင်းကြီးသည် ကြေးချိန် တစ်သိန်းရှစ်သောင်း ၂၉၂ တန်ခန့်ရှိသည်ဟု အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်တွင် ပေမူအမှတ် ၁၁၅ (ဘားနတ်)ဖြင့် ရှိနေသည်။ သန်လျင်ရာဇဝင် ပေမူမျက်နှာတော် (ဝမ်း)တွင် ဖော်ပြထားသည်။

အေဒီ ၁၉၂၉ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မစေတီ ဘံစွပ်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည့် သန်လျင်ရာဇဝင်မှာ ဆရာတင့် ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ထားသည့် စာမူဖြစ်သည်။ ဆရာတင့် ပြုပြင်ထားသည့် သန်လျင်ရာဇဝင်တွင်လည်း ဤသန်လျင်ပါ ရာဇဝင်များ ဖော်ပြချက်များအရဆိုလျှင် ခေါင်းလောင်းမှာ ကြေးချိန် ၅၅၅၅၅ မင်းဖြူမှန်မှန်မပြော သို့မဟုတ် တန်ချိန် ၉၀ ကျော်ရှိသော မင်းကွန်းခေါင်းလောင်းထက်လည်းကောင်း၊ ပိဿာချိန် ၁၂၃၂၀၀ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းထောင်နှစ်ရာ တန်ချိန်ရှိသော မော်စကိုမြို့ရှိ ဇာကိုလိုခေါင်းလောင်းထက်လည်းကောင်း၊ မော်စကိုမြို့တွင်ပင်ရှိသည့် တန်ချိန် ၁၂၈ တန်လေးသော ခေါင်းလောင်းထက်လည်းကောင်း များစွာကြီးမားသည်မှာ ထင်ရှားလှပေ၏။

အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်ရှိ သန်လျင်ရာဇဝင်ပေမူ မြန်မာနိုင်ငံ သုတေသနအသင်း ဂျာနယ်အတွဲ(၅)ပါ သန်လျင်ရာဇဝင်နှင့် ဆရာတင့် ပြင်ဆင်သည့် သန်လျင်ရာဇဝင် သုံးစောင်လုံးတွင် ခေါင်းလောင်းကြီး၏ အတိုင်းအတာမှာ အဝရှစ်တောင်၊ စောက် ၁၂ တောင် ရှိသည်ဟု ဆို၏။

တက္ကသိုလ်သမိုင်းသုတေသနဌာနရှိ မှန်ရာဇဝင်တော်ကြီး ပေမူအရဆိုလျှင် ဓမ္မစေတီမင်းသည် တိုင်တိုင်တော်အတွင်း အမြို့မြို့ရှိ အိမ်စာရင်းကို ကောက်ယူ၍ အမတ်လေးယောက်တို့အား တာဝန်ပေးခဲ့ဖူးကြောင်း ဆိုသည်။

ထိုအမတ်တို့သည် အိမ်ခြေစာရင်းသာမက အိမ်ထောင်မှ ငွေကြေးကိုပါ ကောက်ခံယူခဲ့ကြသည်။ ထိုသတင်းကို မင်းကြီးကြားသိရသောအခါ မင်းကြီးက ဆင်းရဲသားတို့ကြေးကို ပြန်၍ပေးစေသည်။

ဆင်းရဲသားတို့ကလည်း ပြန်မယူလိုကြောင်း ခေါင်းလောင်းကြီးသွန်းရန် လျှာခြန်းပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းလောင်းကြီးကို အဝ ခုနစ်တောင်စောက် ၁၂ တောင်ရှိသည်ဆို၏။ ခေါင်းလောင်းသွန်း၍ အခါတော်ပေးသောသူတို့မှာ ဂဇပေါဟု ရာဇဗာဟု သမုဒ္ဒရာ နန္ဒဝေသူကျော် သယံဇာတဆရာလေးပါးတို့ ဖြစ်ကြောင်းဆို၏။

ခေါင်းလောင်းကြီးသွန်းပြီးသောအခါ ခေါင်းလောင်းကို ထိုးကြည့်ကြ၏။ အသံမမြည်ဟု ဆိုသည်။ ခေါင်းလောင်းသွန်းသည့်အခါမှာ နက္ခတ်ခြောက်လုံး ပိကျောင်းနက္ခတ်ဖြည့် အသံမမြည်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပညာရှိတို့က ဆိုကြ၏။

နန္ဒဘုရင်လက်ထက်တွင် ဘုရင့်နောင်၏ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကြီး ပျက်သုဉ်းသောအခါ ငဝင်ကာ ခေါင်းလောင်းသော ပေါ်တူဂီတို့သည် ပဲခူးဒေသ အပါအဝင် သန်လျင်ကျင်ဒေသကို လွှမ်းမိုး၍ စေတီပုထိုးများကို ဖျက်ဆီးရွှေငွေ ဓွာပနာပစ္စည်းများကို ယူကြ၏။ ခေါင်းလောင်းမှာ ယူ၍ အမြောက်သွန်းလုပ်ခဲ့ကြ၏။

ပေါ်တူဂီတို့သည် ရွှေတိဂုံစေတီရှိ ဓမ္မစေတီမင်းလောင်းကြီးကိုလည်း သန်လျင်သို့ယူဆောင်ရန် လေ့လာတင်ကြသည်။ ထိုလေ့ဖြင့် သန်လျက်ဘက်ကမ်းသို့ ကူးသောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်ချောင်းတွင် လေ့ကွဲ၍ ခေါင်းလောင်းသည် ထိုနေရာတွင် နစ်မြုပ်ခဲ့ရတော့၏။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

အိမ်သစ်တက်လျှင် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ

မောင်မောင်လင်းအောင်

အိမ်သစ်တက်သည့်နေ့သည် ထိုမိသားစုအဖို့ အရေးကြီးသည်။ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးတို့ကို ထိုနေ့က အဆုံးအဖြတ်ချက်ပေးနိုင်သည်။ တစ်ခုခုမှားယွင်းပါက ထိုအိမ်တွင်နေသမျှကာလပတ်လုံး ခိုက်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်သစ်တက်ရာတွင် ကောင်းကျိုးဝေပြောနေဖို့အတွက် နည်းစံနစ်မှန်ကန်စွာ သတိသင့်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အိမ်သစ်တက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး မှားယွင်းပါဦးမည်။ ကိုယ်ပိုင်ဝယ်ယူထားသည့် အိမ် (သို့) အိမ်အိမ်သို့ စတင်ပြောင်းသည့်နေ့သည် အိမ်သစ်တက်သည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် မိမိ လချုပ်(သို့) နှစ်ချုပ်(သို့) လိုက်သည့် အိမ် (သို့) တိုက်ခန်းသို့ ပထမဆုံးစတင်

ပြောင်းရွှေ့သည့်နေ့သည်လည်းကောင်း၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်က အိမ်စောင့်ပေးရန်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီအနေနှင့် ဖြစ်စေ သူပိုင်သည့် အိမ် (သို့) တိုက်ခန်းအား ခေတ္တနေစေသဖြင့် ထိုနေရာသို့ စတင်ပြောင်းရွှေ့သည့်နေ့သည်လည်းကောင်း အိမ်သစ်တက်သည့်နေ့ပဲ ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ မိမိတို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မည့် အိမ် (သို့) တိုက်ခန်းသည် အခြားသူများနေထိုင်ပြီးသား ပြောင်းရွှေ့သွားပြီးဖြစ်ပါက အိမ်မပြောင်းမီ တစ်ရက်ကြိုတင်၍ တရော်ကင်ပွန်းနှင့် အိမ်(သို့) တိုက်ခန်းအား ဦးစွာပထမ ဆေးကြောပစ်ဖို့ လိုပါသည်။ ပြီးမှ အမွှေးနံ့သာများ ပက်ဖျန်းထားသည်။ ဤအချက်ကို မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ရန်မှာလည်း

အရေးကြီးပါသည်။

ပြီးလျှင် ထိုအိမ်သစ်သို့ တက်မည်နေသည် မည်သည့်နေ့ဖြစ်သည်ကို ကြည့်ရှုရပါမည်။ နေ့သီပါက ထိုနေ့အိမ်သစ်သို့ ပထမဆုံးတက်သူသည် ဤသို့ တက်ရမည်ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ - ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာပစ္စည်းများကို ယူဆောင်ဝတ်ဆင်ပြီးမှ တက်ပါ။

တနင်္လာနေ့ - အဝတ်အထည်များ ယူဆောင်လာပြီးတက်ပါ။

အင်္ဂါနေ့ - အဖိုးတန်ကျောက်သံပတ္တမြား ယူဆောင်ပြီး တက်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ - ထမင်းစားပြီးမှ တက်ပါ။

ကြာသပတေးနေ့ - ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာကို ပြုပြီးမှသာလျှင် တက်ပါ။

သောကြာနေ့ - အချိန်အခါမရွေး တက်ပါ။

စနေနေ့ - တစ်ရေးအိပ်ပါ။ အိပ်ပြီးမှ တက်ပါ။

အိမ်သစ်တက်သည့် အချိန်သည်လည်း အရေးကြီးပါသည်။ အချိန်ကောင်းကို တက်မိဖို့လိုသည်။ ထိုအခါ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူ၏ မွေးနေ့မွေးနံအမြင့်ဆုံးအချိန်ကို ရွေးသင့်ပါသည်။ မွေးနံအမြင့်ဆုံးအချိန်မှာ ကံကောင်းခြင်းများစွာကို ဖြစ်စေသည်။ လာဘ်လာဘ ပွင့်လန်းစေသည်။ ရန်အတိုက်အခိုက် မှန်သမျှကို အောင်စေသည်။ ပိတ်ဆို့တားဆီးထားသည်များကို ကျော်ဖြတ်နိုင်သည်။ အများ၏ ချစ်ခင်နှစ်သက်မှုကို ရစေသည်။

ထို့ကြောင့် မှတ်သား၍လည်း လွယ်ကူသည့် အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ မွေးနေ့မွေးနံကိုးနာရီကို ရွေးသင့်ပါသည်။ တနင်္လာနေ့ ရွေးပါက တနင်္လာနေ့ ကိုးနာရီ မည်သည့်နေ့ရွေးရွေး ထိုရွေးသည့်နေ့သည် နံနက်ကိုးနာရီဖြစ်သင့်၏။ ပြောင်းရွှေ့အသစ်တက်မည့် အိမ်များသို့ ၉ နာရီမထိုးမီ အရောက်သွားထားပြီး ကိုးနာရီထိုးသည်နှင့် ထိုအိမ်သို့ မိသားစုဝင်များ တက်ကြရန်ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူမှ ပထမဆုံး တက်သင့်ပါသည်။ ဤနည်းသည် မှတ်သားရလွယ်ကူပြီး အမှားမရှိနိုင်သဖြင့် သုံးစွဲသင့်လှသည်။

မည်သည့်နေ့တွင် အိမ်သစ်တက်သည်ဖြစ်စေ၊

မတက်မီ တစ်ရက်ကြိုပြီး ဘုရားစင်တွင် နေ့ခုနစ်နံပန်းအမျိုး လှပဝေဆာစွာ ပူဇော်ထားပါ။ ရေချမ်းများလည်း ကပ်ထားပါ။ ဤသည်မှာ အိမ်သစ်သို့ ကြွရောက်လာမည့် ဘုရင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ကြိုဆိုပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်သည် မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ထားပါ။

သတ်မှတ်ထားသည့်နေ့ သတ်မှတ်ထားသည့်အချိန်တွင် အိမ်ထောင်ဦးစီးက ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ရုပ်တုတော်ကို ပင့်ပြီး ရှေ့ဆုံးမှဝင်ပါ။ အိမ်ထောင်စုဝင်တစ်ချင်းဆန်ပန်းပေါက်ပေါက် ရွှေမိုးငွေမိုးရွာပြီး ကြိုဆိုပါ။

အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ နောက်တွင် တရားဓမ္မစာအုပ်များ၊ တရားဓမ္မတိတ်ခွေများ စသည်ဖြင့် ရှိရာကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ဝင်ပါ။ ထိုသူ၏နောက်တွင် မိဘတို့၏ အဝတ်အစားအသုံးအဆောင်များကို ကိုင်လာသူဝင်ပါ။

ရုပ်ပွားတော်ကိန်းဝပ်စံပါယ်တော်မူပြီးမှသာလျှင် ထိုအိမ်ထောင်ပရိဘောဂ အသုံးအဆောင်များကို ရွှေပါ။ နေချထားပါ။ အားလုံး နေသားတကျဖြစ်ပြီဆိုမှ ပရိတ်ပတ္တနဓမ္မတေးများ အဆင်ပြေသလို ဖွင့်သင့်ပါသည်။ ပြီးလျှင် ချက်ပြုတ်ထားသည့် ထမင်းဟင်းများကို မိသားစု စုံစုံညီညီ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြပါ။ ထိုနေ့တွင် မကျေလည်မှုများ၊ အဆင်မသင့်မှုများရှိပါက ခိုက်ရန်ပြစ်မှုများကို ရှောင်ပြီး သင့်မြတ်အောင် နေပါ။ ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိပါစေ။

ပြီးနောက် . . . ဗီစီဒီတိတ်ခွေ စသည်များဖွင့်သီချင်းဖွင့်လျှင်လည်း ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်သည့် သီချင်းများကိုသာ ရွေး၍ဖွင့်ပါ။ အမင်္ဂလာဖြစ်စေသော သီချင်းစာသားများပါသည့် သီချင်းကို မဖွင့်မိပါစေနှင့်။ ဇာတ်လမ်းခွေ ဖြစ်ပါကလည်း မည်သည့်အမျိုးအစား၊ မည်သော ဇာတ်လမ်းဖြစ်နေပါစေ ဇာတ်ကားအမည် အရေးကြီးပါသည်။

ဥပမာ - မင်္ဂလာပါ။ ရွှေအလင်း၊ ဥမကွဲသိုက်မလှကဲ့သို့သော နိမိတ်ကောင်းသည့် ဇာတ်ကားအမျိုးအမည်များသာ ပြပါ။ ဇာတ်ကားအမည်ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ကျက်သရေကင်းမဲ့သော အနိစ္စရှာဆိုးကျိုးပြသော ဇာတ်ကားများကို ထိုနေ့တစ်နေ့တွင် ကြည့်ရှုခြင်းမှ ရှောင်ပါ။

ပန်းခုနစ်မျိုးကို ညှိုးသည်ဖြစ်စေ၊ မညှိုးသည်ဖြစ်စေ

နောက်ဆက်တိုက် နေ့စဉ် အသစ်လဲပူတော်ခြင်းသည်
ဘေးကျိုးမင်္ဂလာ ဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။ ထိုနေ့တွင် အိမ်
အပြင်ရပ်၌ ဆန်၊ ဆီ၊ သယ်ယူရာတွင်လည်း ကရပြုရပါ
သည်။ ဆန်အိတ်လိုက်၊ ဆီပုံးလိုက် သယ်ယူနိုင်သူများသည်
အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း အဆင်မပြေသူများ သတိပြု
ကာ မိမိတို့တတ်နိုင်သည့် ဆန်၊ ဆီတို့ကို သင့်လျော်သည့်
အိုး၊ ပုလင်းတို့တွင် ပြည့်နေဖို့ လိုပါသည်။ သို့မှသာ
အပြည့်၊ ဆီအပြည့်ဟူသည့် မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံပါမည်။

အိမ်ပြောင်းသည့်နေ့ ဘုရားပင့်လာချိန်တွင် လမ်း
စင်လျှောက်၌လည်း ဖြစ်နိုင်ပါက ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာလာနိုင်
သည့် ပိုကောင်းပါသည်။ အခက်အခဲရှိလျှင်လည်း အိမ်ထဲ
အဝင်တွင်သာ ပြုလုပ်ပါ။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့နေစဉ် မင်္ဂလာယူ
သည့်အချိန်တွင် အမင်္ဂလာဖြစ်စေမည့် စကားများကို
မပြောအိမ်သားများကသော်လည်းကောင်း၊ ဝိုင်းဝန်းကျည်ကြ
သောကသော်လည်းကောင်း နှုတ်မှ ဖွင့်ဟမပြောမိစေရန်
သတိထားပါ။ အရေးကြီးပါသည်။

နောက်ထပ် တစ်နည်းရှိပါသေးသည်။ ထိုနည်းကို
သုံးနိုင်ပါသည်။ ထိုနည်းမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီး မွေးနေ့မှာ သောကြာနေ့ဖြစ်ပါက
အသပတေးနေ့၊ အင်္ဂါနေ့မွေးသူဖြစ်ပါက တနင်္လာနေ့၊
အင်္ဂါနေ့မွေးသူဖြစ်ပါက စနေနေ့ နံနက် ၅ နာရီထက်
ခဏမကျစေဘဲ မိုးမလင်းခင် အရုဏ်တက်ချိန်တွင် ပြောင်း
ရွှေ့နိုင်ပါသည်။ ပြောင်းရွှေ့စဉ်အချိန်စောနေသဖြင့် ကောင်း
ပိုမိုလင်းသေးသဖြင့် ကသီလင်တင်နိုင်သော်လည်း အကျိုး
မရှိပါ။

ဘုရားရှင်အား ပန်း ခုနစ်မျိုးဖြင့် ကြိုဆိုပူဇော်ထား
ပြီး အိမ်ထောင်ဦးစီးက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ရှေ့ဆုံးမှ ပင့်
ဆောင်ပြီး ဆန်ပန်းပေါက်ပေါက်နှင့် ရွှေမိုးငွေမိုးရွာစေခြင်း၊
အင်္ဂါသော မေ့တေးများ၊ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် စသည်
တို့ကို ပြုရပါမည်။

ထို့နောက် ဘုရားရှင်အား သက်သတ်လွတ် ကြာဆံ
ထပ်လှူပူဇော်သကဲ့သို့ အိမ်သူအိမ်သားများ ဝိုင်းဝန်း
ပြုသောအား ကြာဇံကြော် တပျော်တပါး စားစေခြင်း
သည် (ခေါက်ဆွဲမကျွေးလျှင် ပိုကောင်းသည်။)

ပြီးနောက် မီးသွေးမီးဖိုဖြင့် ရေနွေးတည်စေပြီးနောက်
ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်ဖျော်ပြီး မိသားစုများ ဝိုင်းဝန်းကျည်
သူများကို တိုက်ပါ။ အရုဏ်တက်ချိန် မီးသွေးခဲမှ မီးများရဲရဲ
နီ၍ တက်လာချိန်၊ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင် ငှက်ကလေးများ
၏ တိတိတာတာအသံတို့ ပေါင်းစပ်ပါက အတိတ်နိမိတ်ရ
ကာ သာယာလှပနေမှာ သေချာပါသည်။

ထိုအိမ်သစ်တက်သည့် နေ့သည် ကောင်းသော
အတိတ်ကောင်း နိမိတ်တို့ ဝေဖြာနေဖို့ လိုပါသည်။ အမင်္ဂလာ
စကားပြောဆိုခြင်း၊ ထိုနေ့အဖို့ အသုဘပို့ခြင်း ရှောင်ရပါ
မည်။ နာရေးသတင်းပင်လျှင် မမေးသင့်ပါ။

ပြီးနောက် အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ မိသားစုဝင်
များတွင် နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်နေသူရှိပါက ခေါ်ဆောင်လာ
ခြင်းမပြုသင့်ပါ။ ၎င်းနေထိုင်ကောင်းပြီးမှ ပြောင်းလျှင်ပြောင်း။
မဟုတ်ပါကလည်း မလွဲသာမရှောင်သာလျှင် ကျန်သူများ
ဦးစွာပြောင်းပြီးမှ ရက်ခြားပြီး အဆိုပါလူနာအား ပြောင်းစေ
သင့်ပါသည်။

မော်တော်ကားဖြင့် ပြောင်းပါက ကားအရောင်အနက်
ကို သုံးစွဲခြင်း၊ နံပါတ် ၁၃ ၀၀၀နန်းကျသည့် ကားနံပါတ်
များကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြင့်သော်လည်း ကောင်းမွန်စေပါသည်။
ကားဖြင့် စီးလာကြစဉ် လမ်းခရီးတွင် ဘုရားစေတီများ တွေ့ပါ
က ဦးချုဖူးမဝဖြစ်ဖို့ လိုအပ်သကဲ့သို့ ဆွမ်းခံကြွသဖြင့် သံဃာ
တော်များအား စိတ်ထဲမှ ကြည်ညိုခြင်း (သို့) ကားရပ်၍
အလှူလုပ်ခြင်း ပြုသင့်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါက အိမ်ပြောင်း
သည့်လမ်းတစ်လျှောက် ပုံသကူအဖြစ် ပိုက်ဆံများ ပစ်ခဲသင့်
သည်။

အိမ်ပြောင်းပြီး အိမ်သစ်တက်ပြီးသည့် မင်္ဂလာနေ့တွင်
လာသမျှ အလှူခံများကို မညည်းမညူ နည်းများမဆို လှူ
ဒါနသင့်ပါသည်။ ငှက်ကလေးများ အနီးဝန်းကျင်ရှိ တိရစ္ဆာန်
လေးများကိုလည်း အစာကျွေးသင့်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီး အိမ်သစ်တက်လျှင်
ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်တို့ကို နည်းယူမှတ်သားဆောင်ရွက်ခြင်း
ဖြင့် ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာအပြုအစဉ်တို့ ကျရောက်ပါစေသတည်း။

မောင်မောင်လင်းအောင်

အိမ်ခြံမြေ သန့်စင်နည်း

မ စိ : ရိ မ စ ဝ သ င သ ဝ :

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာတို့တွင် အိမ်ခြံမြေ သန့်စင်ခြင်း အစဉ်အလာတစ်ခု ရှိပါသည်။ အိမ်ဆောက် မည့်နေရာမြေ အဆောက်အအုံဆောက်မည့် နေရာမြေတို့ကို သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် သီးပင်စားပင်စသည်များ စိုက်ပျိုးမည့်နေရာမြေတို့ကို သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

သန့်စင်အောင်ပြုလုပ်ရာတွင် မသန့်စင်ခြင်းနှင့် သန့်စင်ခြင်းဟု နှစ်မျိုးရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ သန့်စင်သည့် နေရာမြေကို သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်စရာမလိုပါ။ မသန့်စင်သော နေရာမြေကိုသာ သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် မြေနေရာ သန့်စင် မသန့်စင်ကို မည်မျှ တိတိကျကျမသိနိုင်သဖြင့် မည်သည့်နေရာမြေကိုဖြင့် သန့်စင်အောင်ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် နေရာမြေသန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် ယုဆမိပါသည်။

* * *

နေရာမြေ သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ရာ၌ သိမ်မွေ့ ကမ္ဘာဝါစာ၊ အန္တရာယ်ကင်းကမ္ဘာဝါစာတို့ဖြင့် ပရိတ်တရားကို အသုံးပြုလျက် ပြုလုပ်ကြပါသည်။ စာရေးသူသည် ၉-၂၀၀၂ နေ့တွင် မြေသန့်စင်ကိစ္စတစ်ခုသို့ ဆရာတော်

သိမ်သိမ်းလည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ရင်းပြု၍ မြေသန့်အောင်
သိမ်းထုံးလုပ်နည်းများကို သတိထားမိပါသည်။

ရှေးဦးစွာ သိမ်နတ်ကမ္မဝါစာကို ရွတ်ဖတ်ရပါသည်။
အထူးနှင့် ထောင့်လေးထောင့်တို့၌ ရွတ်ဖတ်ရပါသည်။
ရွတ်ဖတ်မိ အရပ်နှစ်မျက်နှာ အတိုင်းအတာ အပိုင်းအခြား
သတ်မှတ်ရပါသည်။ အရှေ့အရပ်တွင် အုတ်တံတိုင်းအဆုံး
ထိ သေသည်ဖြင့် အရပ်စုံပြောကြားပိုင်းခြားထားရပါသည်။
အခြားသတ်မှတ်ထားပြီးမှ သိမ်နတ်ကမ္မဝါစာကို ရွတ်ဖတ်
ရပါသည်။

သိမ်နတ်ကမ္မဝါစာ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၌ ရည်ရွယ်
ချက်မှာ -

“နေရာမြေသည် ဘုရားပိုင်မြေ၊ သာသနာပိုင်မြေ
ဖြစ်လျှင် အထူးသဖြင့် သိမ်ဟောင်းမြေဖြစ်ခဲ့လျှင် လူ
သားတို့အတွက် အသုံးမပြုကောင်းသောကြောင့် အဆိုပါ
အခြားအဖြစ်ကို ယုတ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းအောင် ရည်ရွယ်
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားပိုင်မြေ၊ သာသနာပိုင်မြေ၊ သိမ်နေရာဟောင်း
ဖြစ်ခဲ့လျှင် သိမ်နတ်ကမ္မဝါစာကို ရှေးဦးစွာ ဖတ်ရပါသည်။
အန္တရာယ်ကင်း ကမ္မဝါစာဖတ်ခြင်း၌ ရည်ရွယ်ချက်မှာ
အန္တရာယ်များနှင့် ပညာစက်မိစ္ဆာများ ကင်းပျောက်သွားစေ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နေရာမြေ၌ အဆိုပါမိစ္ဆာများ ရှိနေလျှင်
အန္တရာယ်ရှိသဖြင့် မသန့်သောမြေနေရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤကမ္မဝါစာကို မရွတ်မီ မေတ္တာသုတ်ရွတ်၍ မေတ္တာ
သုတ် ကမ္မဝါစာရွတ်ပြီးမှ မေတ္တာပို့ခြင်း နှစ်မျိုးရှိပါသည်။

ကမ္မဝါစာမရွတ်မီမှာပင် မေတ္တာပို့ခြင်းက ပို၍သင့်
တော်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓအလိုတော်အရ မိတ်ဆွေကိုဖြစ်စေ ရန်သူ
ကိုဖြစ်စေ သူကောင်းကောင်း မကောင်းကောင်း ကိုယ်ကောင်း
ကောင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ဖတ်၍ မေတ္တာပို့သ
ဖြင့် နေသူအဖြစ်မှ မိတ်ဆွေအဖြစ်သို့လည်း ရောက်လာ
တော်ပါသည်။

မေတ္တာသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာရာ ဝတ္ထုဇာတ်တော်
အဆင့်မြင့်ကြည့်နိုင်ပါသည်။ ရဟန်းတော်ငါးရာတို့သည်
အုပ်တစ်ခုသို့ ကြွသွား၍ တရားအားထုတ်ကြသည်။
အုပ်တို့ရှိကြသော ရက္ခစိုစသော နတ်များမှာ သီလရှိ

သမာဓိရှိ၊ ဝိပဿနာရှိ၊ မေတ္တာရှိသော ရဟန်းတို့၏ အထက်
အရပ် သစ်ပင်ပေါ်၌ မနေနိုင်သဖြင့် သစ်ပင်ခြေရင်း ချုံငယ်
များအတွင်း နေကြရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းတော်
ငါးရာတို့ ပြန်ကြွကြစေရန် မနေရဲအောင် အန္တရာယ်ပြုလျက်
ခြိမ်းခြောက်ကြပါသည်။

ရဟန်းငါးရာတို့သည်လည်း မြတ်စွာဘုရားထံ ပြန်ကြွ
ခဲ့ကြသည်။ နေရာသစ်ရာအားထုတ်ရန် စီရင်လေသည်။
ထိုအခါ ယခင်တောအုပ်ကို အမှီပြု၍ အားထုတ်ပါမူ တရား
ရမည်ကို သိသဖြင့် မြတ်ဘုရားက ယခင်တောအုပ်သို့ပင်
ပြန်ကြွကြရန်ကိုလည်းကောင်း၊ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တရား
တော် ရွတ်ဖတ်ပွားများရန်ကိုလည်းကောင်း ညွှန်ပြသင်ပြ
လိုက်သည်။ တောအုပ်ဆီသို့ ရဟန်းတော်များ ပြန်ကြွသွားရာ
နတ်များက ကျောင်းငယ်များ ပြုလုပ်၍ ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

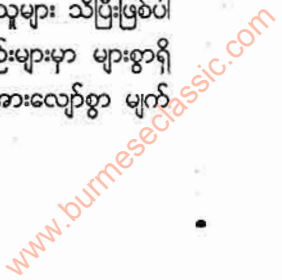
ဤဇာတ်တော်၌ ရဟန်းတော်ငါးရာတို့သည် သူတော်
ကောင်းလောင်းလျာ အစစ်များဖြစ်၍ ယခင်က မေတ္တာ ပို့ခဲ့
ကြသော်လည်း မရခဲ့ကြပါ။ မြတ်ဘုရား၏ မေတ္တာသုတ်တော်
ရွတ်ဖတ်ပွားများသော်မှ ပူဇော်(ခံခဲ့)ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးရိုး မိမိဘာသာ မေတ္တာပို့ခြင်းထက် မေတ္တာ
သုတ်တော်မြတ်ဘုရားမှခပင့်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပို့ခြင်းက
ပို၍ အထူးကျေးဇူးရှိကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်သောအခါ မေတ္တာသုတ်မျှသာမက
မြေ့ စသော အန္တရာယ်များ ကင်းစေရန်အတွက် ခန္ဓသုတ်
တော်၊ အဖမ်းအဆီး အနှောင်အဖွဲ့များ ကင်းစေရန် မောရ
သုတ်တော်၊ မီးဘေးကင်းစေရန် ဝဋ္ဋသုတ်တော်တို့ကိုပါ ရှေး
ဆရာတော်ကြီးများက ချီးမြှင့်တော်မူလေ့ရှိကြောင်း ဆရာ
တော်က ရှင်းပြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်လေးသုတ်တို့ကို
ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ ချီးမြှင့်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုနောက် ရေစက်ချ၍ အမျှဝေပြီး အိမ်ခြံမြေသန့်
စင်ခြင်းကိစ္စ အဆုံးသတ်ခဲ့ရပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် လောက၌ မြင်ရသော အန္တရာယ်များ
နှင့် မမြင်ရသော အန္တရာယ်များဟု အန္တရာယ်နှစ်မျိုးရှိကြောင်း
အထက်ပါစာတို့ကို ဖတ်ခဲ့သော စာဖတ်သူများ သိပြီးဖြစ်ပါ
သည်။ မြင်ရသော အန္တရာယ်ဖြေရှင်းနည်းများမှာ များစွာရှိ
ပါသည်။ အကြောင်းကိစ္စ အနေအထားအားလျော်စွာ မျက်

မြင်ဖြေရှင်း၍ရသဖြင့် လွယ်ကူပါသည်။ မမြင်ရသော အန္တရာယ်များကိုမူ အထက်ပါအတိုင်း ဖြေရှင်းရပါသည်။

ရဟန်းတော်များ ပင့်ဖိတ်ခြင်း၊ ကမ္မဝါစာများ ရွတ်ဖတ်နာကြားခြင်း၊ ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်နာကြားခြင်း စသည်ဖြင့် စီစဉ်လုပ်ဆောင်ရသဖြင့် မျက်မြင်အန္တရာယ်များကို ဖြေရှင်းရသည်လောက် မလွယ်ကူပါ။ သို့ရာတွင် ပုံသေကားကျတော့ မဟုတ်။ မျက်မြင်အန္တရာယ်ကိုလည်း ကြီးမားသော အန္တရာယ်ဖြစ်ပါက ဖြေရှင်း၍ လွယ်မည်မဟုတ်ပါ။ မမြင်ရသော အန္တရာယ်ကိုမူ မမြင်ရသဖြင့် ကြီးသော အန္တရာယ်အရာထားလျက် ဂရုတစိုက် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မမြင်ရသော အန္တရာယ်များ ရှိမရှိ တိတိကျကျမသိရသဖြင့် အိမ်ခြေနေရာသစ်ကိုဖြစ်စေ၊ ခြံမြေနေရာသစ်ကိုဖြစ်စေ သန့်စင်ပြုလုပ်ပြီးမှ အိမ်ဆောက်ခြင်း စားပင်ပျိုးပင်စိုက်ခြင်း စသည်များ ပြုလုပ်လေ့ထုံးစံ “မူ”တစ်ခုကို ရှေးရှေးသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ချမှတ်ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိပါသည်။

* * *

**ဝေ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊ ဓမ္မံ သယဉ္ဇ ဘိက္ခုဝေါ၊
ဘယံ ဝါ ဆတ္တိတတ္ထံဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။**

ဟူသော ဝေဂ္ဂသုတ်ပါဠိတော်လာအတိုင်းပင် ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်တို့ကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်သည့် မိစ္ဆာကောင်များ အလွန်ကြောက်လန့်လေ့ရှိပါသည်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို အလွန် ကြောက်လန့်လေ့ရှိပါသည်။

အမှန်အားဖြင့်မူ အဆိုပါ မိစ္ဆာများသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို ကြောက်ခြင်းစင်စစ်တော့ မဟုတ်ပါ။ မိစ္ဆာများကို အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော လောကပါလ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးကို ကြောက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကုဝေရနတ်မင်းကြီးသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်ကြည်ညိုသော နတ်မင်းကြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ကို ဆန့်ကျင်သော မိစ္ဆာများအား ဒဏ်ခတ်လေ့ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိစ္ဆာနတ်များ၏ အန္တရာယ်

ပြုမှုကို ကြောက်လျှင် -

“ပုရတ္ထိမေန၊ ဇောရတ္ထော၊ ဒက္ခိဏေန၊ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌဇော၊
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံဒိသံ၊
စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသင်္ဃိနော။
တေပိအမေ နရက္ခန္တံ၊ အရောဂေန သုခေန၊
ဟူသော နတ်မင်းကြီးလေးပါး တိုင်တည်ဂါထာနှစ်
တို့ကို သတိရှိရှိ ရွတ်ဖတ်ကြပါရန် အပိုဆင့်လျက် အလေး
ဆက်အောင် လက်ဆောင်ပါးလိုက်ပါသည်။

* * *

သိမ်နတ်ပါမု ရိုးရိုးပုံမှန်မြေ ပြန်ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားမြေ၊ သာသနာမြေ၊ သိမ်မြေစသည်တို့ကို သုံးစွဲလျှင် အကြီးလှကြောင်း ဘုရားဟောဖော်တရားတော်များအား အထောက်အထား အပြောက်အပြား လာရှိပါသည်။ လောကီထုပ္ပတ် ဘဝဇာတ်တို့၌လည်း လက်တွေ့ဖြစ်စဉ်များ အား အရှား ရှိပါသည်။ (အကျယ်ကိုကား မရေးသာ။)

ထို့ကြောင့် ဘုရားပိုင်မြေ၊ သာသနာပိုင်မြေ၊ သိမ်မြေများသည် မီးကဲ့သို့ လောင်တတ်သောမြေများဖြစ်ပါသည်။ မီးသည် သုံးတတ်သူအဖို့ ကောင်းကျိုးရရှိနိုင်ပါသည်။ တတ်သူအဖို့ အန္တရာယ်ကြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့် နေရာသန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ရာ၌ ရှေးဦးစွာ သိမ်နတ်ကမ္မဝါစာအသုံးပြုခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဒုတိယအနေဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းကမ္မဝါစာကို ဖတ်လျက် အန္တရာယ်ကင်းအောင်ပြုလုပ်ရပါသည်။ အန္တရာယ်ဆိုသည်မှာ မြေနေရာတွင် မြေဘုတ်ဘီလူး၊ အစိမ်းစသော မိစ္ဆာများနှင့် ဝန်းကဝေ အောက်လမ်း၊ မှော်ပညာများ စေလွှတ်ထား စီရင်ထားသော တစ္ဆေ၊ သရဲ စသော မိစ္ဆာများ အင်းကွက်၊ ငွေလိပ်၊ လှရိုး အစရှိသော အန္တရာယ်ဓာတ်ရှိပညာစက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဤပညာစက်များ မိစ္ဆာကောင်များသည် ပိုင်ရသူ လူတို့ကို အသံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ရုပ်အထည်ကိုယ်ဖြင့် ဖြစ်စေ အနံ့ဆိုးများဖြင့်ဖြစ်စေ အမျိုးမျိုး အစားစား ကိုယ်စိတ်အောင် ပြုတတ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အန္တရာယ်များ

ကင်းပျောက်သွားအောင် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဤတပ်ရာတွင် အန္တရာယ်ကင်း ကမ္ဘာဝိစာမဖတ်မီ အိမ်ခြံမြေ
အပိုင်ရှင်တို့ကို မေးမြန်းရပါသည်။

“ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဦး... + ဒေါ်...တို့ မိသားစုသည်
အန္တရာယ်ရသော မိစ္ဆာများနှင့် လောကီပညာရှင်တို့၏ ပညာ
အင်အား ဤမြေနေရာ၌ ရှိခြင်းကို နှစ်သက်ပါသလား၊ မရှိ
ခြင်းကို နှစ်သက်ပါသလား” ဟု မေးရပါသည်။ မနှစ်သက်
ခြင်း သိကြားပြီးမှ...

“ရိုးရိုးမိစ္ဆာများနှင့် ပညာစက်မိစ္ဆာများတို့ ဤမြေနေ
ရာ၌ သင်တို့ရှိနေခြင်းကို ပိုင်ရှင်များက မနှစ်သက်ကြကုန်၊
အခု ကြရောက်လာကြသော သံယာတော်တို့ကလည်း မနှစ်
သက်ကြကုန်။

ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သင်တို့ကို အုပ်ချုပ်လျက်ရှိ
သော လောကပါလ နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ထံ ခွင့်ပန်၍
သင်တော်ရာနေရာသစ်ကို တောင်းယူပြောင်းရွှေ့ကြကုန်လော့။
အထူးအားဖြင့် ကုဝေရနတ်မင်းကြီးထံ အခွင့်ပန်၍ နေရာ
သစ်တောင်း ပြောင်းရွှေ့ကြကုန်လော့။

ဤမြေနေရာ၌ သင်တို့ နေခွင့်မရှိ၊ ယခု ကမ္ဘာဝိစာ
အင်အားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထက်သွားကြရမည်။ သံယာ
အင်အားတော်” စသည့် အမိန့်ပြန်တမ်း ထုတ်ရပါသည်။

“ပါဠိဂါထာများ မြန်မာပြန်မှာ -

“ဤသို့ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ (ပ) ဘဂဝါ။
ဗုဒ္ဓတော (ပ) ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။ သုပ္ပဋိပ္ပန္နော
သမဝတော သာဝသကံယော (ပ) အနတ္တရံ ပုညခေတ္တံ
သဘကဿ ဟူ၍ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံယာဂုဏ်တို့
အောက်မေ့သတိရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား (ဤသို့ အောက်
မေ့သတိရနေခြင်းကြောင့်) ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဘေး
အန္တရာယ်များ ကြောက်သဖြင့် ကိုယ်လက်တောင့်တင်း ခိုင်မာ
ခြင်းများ၊ ကြောက်သဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းများ
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

“အရှေ့အရပ်၌ တေရဋ္ဌနတ်မင်းကြီး၊ တောင်အရပ်၌
ဗြဟ္မာနတ်မင်းကြီး၊ အနောက်အရပ်၌ ဝိဂ္ဂဟနတ်မင်းကြီး၊
မြောက်အရပ်၌ ကုဝေရနတ်မင်းကြီး (ရှိ၏။) အခြံအရံများစွာ
ရှိသော လောကစောင့် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်

လည်း ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်းသာသာဖြင့် ငါတို့ကို
စောင့်ရှောက်ကြပါစေသော်”

ဤသို့ မြန်မာဘာသာပြန်ပြခြင်းမှာ ဘာသာရေး
အမည်ခံလျက် ပါဠိပြု၍ အဓိပ္ပာယ်တခြားယူသော စာပေများ
နှင့် ပါဠိပျက် ရောတိရောယောင်စာပေများကို စာမျက်နှာတို့
တွင် အမြောက်အမြား တွေ့နေရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
သာသနာတော်၌ အန္တရာယ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးစာနယ်ဇင်းတို့တွင် -

(၁) တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်စာတည်းများသည် ပိဋကတ်
ကျမ်းကျင်မှုရှိဖို့ (သို့မဟုတ်) ကျမ်းကျင်သော ဆရာတော်၊
ရဟန်းတော်၊ လူပြန်တော်တစ်ဦးဦး ထားရှိဖို့ လိုပါသည်။

(၂) ပြထားရာ ပါဠိများနှင့် အဓိပ္ပာယ်ရှင်းချက်များ
မှန်ကန်မှ ရှိ/မရှိ မှုရင်းကျမ်းဂန်များနှင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှု
ညှိနှိုင်းမှုပြုပြီး မှန်ကန်မှုရှိမှ ရွေးချယ်ဖော်ပြဖို့ လိုပါသည်။
ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ပါဠိဖြင့် တွေ့ရ
သမျှ စာတို့ကို ဘုရားဟောချည်းထင်၍ -

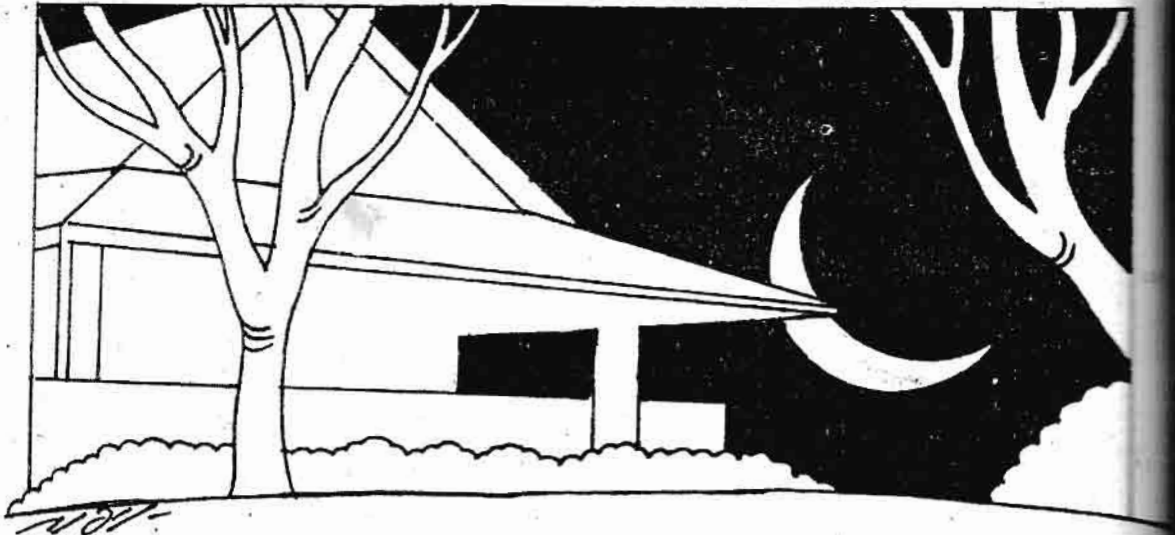
(၁) ပါဠိမှန်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ရှင်းချက်ယူဆပုံ အမှား
များ

(၂) လိုသလို မွှေးစိုရေးဖွဲ့ထားသော ပါဠိသစ်စာပေ
များကို အမှန်များဟု (စိစစ်မှုမရှိ) လက်ခံတတ်ကြပါသည်။
ကြီးမားသော အန္တရာယ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအချက်များ
ကို ဘာသာရေးစာတည်းများသည် မြင်နိုင်ကြပါသည်။ ထို့
ကြောင့် မျက်မြင်အန္တရာယ်များဟု ယူဆရပါသည်။ ကမ္ဘာဝိ
စာရွတ်စရာမလိုဘဲ ဖြေရှင်း၍ ရနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ “လောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးပါး
လောကကို စောင့်ရှောက်ပါစေ” ဟု ဆန္ဒပြုမိသည်နှင့်
ထပ်တူညီမျှပင် ဘာသာရေးစာတည်းများတည်းဟူသော
သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီးများလည်း သာသနာတော်
အပေါ် ကျရောက်နေသော အန္တရာယ်များကို ဖယ်ရှားပစ်
လျက် သာသနာမြေသန့်စင်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါ
စေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

မစိုးရိမ်စာသင်သား

အိမ်ကြမ်းမြေကြမ်း ကာကွယ်စမ်း

ဆရာဇိဝအောင်ထွဋ်

သည်မြေနှင့် သည်အိမ်ကို အမြန်ဆုံးရောင်း၍ ထွက်စေချင်လှသည်။ ဈေးက များသည်လည်းမဟုတ်။ နည်းသည်လည်းမဟုတ်။ ကာလပေါက်ဈေးဝန်းကျင်လောက် ရလျှင်ပင် ကျေနပ်လှပါပြီ။ သည့်အတွက် နေအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများ၊ ပွဲစားများကို ၎င်း၏မြေနှင့်အိမ်ကို ရောင်းချလိုသည့်အကြောင်း ပြောထားခဲ့သည်။ မပြော၍လည်းမဖြစ်။ သူလက်ရှိနေသည်က အရပ်တစ်ပါးမှာ။ မိဘများ အမွေအနှစ်ထားခဲ့သည့် မြေနှင့်အိမ်က တခြားနေရာမှာ။ သည်တော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မဆောင်ရွက်သာသောအမှုကိစ္စအတွက် တစ်ပါးသူတို့ကိုသာ အားကိုးအားထားပြုရပေတော့မည်။

ခြံက ပေခြောက်ဆယ်၊ ပေရှစ်ဆယ်။ ခြံခေါင်းရင်းနှင့် ကပ်လျက် လေးပင်သုံးခဲ နှစ်ထပ်သစ်သားအိမ်ကို ဆောက်ထားသည်။ သစ်အားလုံးမှာ ကျွန်းထည်ကြီးဖြစ်သည်။ တိုင်တွေက ရှစ်ပေပတ်လည်တိုင်တွေ။ ပြီးတော့ နှစ်စဉ် နွေရာသီ

ရောက်လာတိုင်း သုတ်လိမ်းနေကျဖြစ်သည့် ရေနံချေးခြင်ပမာ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် အိမ်မည်းကြီးဖြစ်လိုနေသည့် ခြံထဲမှာတော့ ဝါးနက်ရုံများ၊ ရေသနပ်ပင်များ၊ သရက်သီးဟိုဠ်ပင်၊ သစ်ဆိမ့်ပင် စသဖြင့် နှစ်ရှည်ပင် တို့ ရှိနေသည့် မည်ရွှေမည်မျှ ပူပြင်းသောရာသီဖြစ်ပါစေ သည်အိမ်ကို ကျင်သည် အေးမြလေ့ရှိလေစမြဲပင်။ လမ်းသွားလမ်းအပေါင်းတို့သည် အဆိုပါခြံနှင့် အိမ်ကို ဖြတ်သွားဖြတ်သလုပ်လေတိုင်း သဘောမကျဘဲ မနေနိုင်ကြ။

သည်လိုမျိုး လူတကာ သဘောကျနေသော ဝင်းနှင့်အိမ်၊ ဈေးကလည်း တင်ထားသည်မဟုတ်။ ကာလပေါက်ဈေးအတိုင်း ရှိပါလျက် ရောင်းမထွက်ဖြစ်နေခြင်းက ဆန်းသလိုလို ရှိရသည်။ ကနဦးတုန်းက သူ ဘာမျှနားမဝဲခဲ့လင့်ကစား နောက်များကျတော့ ရိပ်စားနားလည်လာသည်။ ထိုအခါဝယ် စိတ်အာရုံတစ်ခုလုံး လေးလံဖိသည့်

ဘာသာ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမုန်းမသိအောင် ခံစားရပါ
သွားသည်။

“ဟုတ်တယ် ကိုသိုက်ထွန်း။ ခင်ဗျားရဲ့ ဝင်းခြံမြေနဲ့
အိမ်ကြီးဟာ ကောင်းလွန်းလှပါပေရဲ့။ ခေါ်ထားတဲ့ဈေးက
သည်း အဆင်ပြေတဲ့ဈေး၊ ဟုတ်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့
မြေဟာ အိမ်ကြမ်း၊ မြေကြမ်းဖြစ်နေတော့ ဘယ်သူက
ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲခံပြီး ဝယ်မတဲ့လဲဗျာ။ အဲဒါကြောင့်
ဆင်းရဲပါလျက် အဝယ်ခက်ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။”

အိမ်ကြမ်းမြေကြမ်းဆိုသည်ကား မကောင်းသော
တစ္ဆေ နာနာဘာဝများ ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ အနှောင့်
အယှက်ပေးခြင်းဟူ၍ ဖြစ်၏။ ပုထုဇဉ်သာမန်လူသားတို့အဖို့
ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုအင်အား ပါးလျှလေရကား ဈေးချိုသည်
သည်တိုင် အဘယ်မှာလျှင် ဝယ်ယူရဲပါမည်နည်း။

“သိပ်လည် စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ ကိုသိုက်ထွန်းရယ်။
ကမ္ဘာမှာ အနာသိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ခင်ဗျားကိစ္စမျိုးနဲ့
ဆက်သက်ပြီး ရှေ့လည်အောင် ဖြေရှင်းပေးနိုင်မယ့် ဆရာတစ်
ယောက် ရှိပါတယ်။”

“ဘယ်သူများပါလိမ့် တစ်ခါတ ကျေးဇူးပြုလို့ ကျွန်
တို့ကို အဲဒီဆရာဆီ ပို့ပေးပါလား။”

“ပို့ပေးရမှာပေါ့ဗျာ။ ပို့ပေးရမှာပေါ့။
သည်လိုနဲ့ပင် ကိုသိုက်ထွန်းသည် မိတ်ဆွေတစ်
ယောက်၏ အကူအညီဖြင့် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေ
သည်။ ကိုသိုက်ထွန်းသည် စာဖတ်ဝါသနာပါသူတစ်ဦးဖြစ်ပေ
သည်။ သွင်းဘတ်အုပ်အချို့၌ ကျွန်ုပ် ကြိုကြားကြိုကြား ရေး
သားလက်ရှိသော စာတိုပေစများကို ဖတ်ရှုဖူးသူဖြစ်ကြောင်း
အိမ်ထောင်အတွက် ကိုသိုက်ထွန်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခင်မင်
အချင်းအမောင်တို့အတွင်း မြန်ဆန်သွားခဲ့ပါချေပြီ။

“အိမ်ကြမ်း မြေကြမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အမှောင့်
အနွှာရယ်တွေဘေးက ကင်းဝေးအောင် လုပ်လို့ရပါ
သလား။ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုသိုက်ထွန်း။”

“ပြောပါ ဆရာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာပါလဲ။”

“အင်း...လုပ်ရမှာက ကြေးပြား ရှစ်ပြားကို ရှာပါ။
တစ်တန်း တစ်ပြားစီရဲ့ အပေါ်မှာ ကညစ်နဲ့ ပတ္တန်း ၂၄
တန်းထဲက သုံးပစ္စည်းစီ၊ အဲ... သုံးပါဒီစီရယ်ပေါ့။ တစ်ချပ်

စီ ၂၄ ပစ္စည်းပြည့်သွားအောင် ရှစ်ပြားတိတိပေါ်မှာ ရေးချ
လိုက်ပါ။

အဲသည်နောက် ပုလင်းလွတ် ရှစ်ပုလင်းရာပါ။
တစ်ပုလင်းစီမှာ ပြဒါးအနည်းငယ် ထည့်ပါ။ ပြီးရင် ပတ္တန်း
သုံးပစ္စည်းစီ ရေးထားတဲ့ ကြေးပြားကို လိပ်ပြီးထည့်ပါ။ အားလုံး
ရှစ်ပုလင်း ပြည့်သွားလျှင် လူရှစ်ယောက် တစ်ယောက်
တစ်ပုလင်းစီ ကိုင်ထားရမည်။ ပြီးရင် ခင်ဗျား အိမ်ခြံဝင်း
အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှာ အရပ်တစ်ပါးကို တစ်ယောက်ကျက
ပုလင်းမြှုပ်ဖို့ တစ်ကျင်းစီ တူးထားရမယ်။

အဲသည်အချိန်မှာ သံယာတော်တွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး
ဆွမ်းခဲဖွယ် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတွေ လှူဒါန်းရမယ်။ ပြီးတဲ့အခါ
သံယာတော်တွေက အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်တွေ ရွတ်ဖတ်ပေး
ကြလိမ့်မယ်။ ကမ္မဝါစာဖတ်ပေးကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့
မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အမျှအတန်းပေးဝေပါ။
အားလုံး ပြီးပြီဆိုရင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှာ ရပ်နေတဲ့ လူတွေ
က ပုလင်းတွေကို ကျင်းထဲထည့်ပြီး မြေမြှုပ်လိုက်ကြပေါ့။
ကိုင်း...ဟုတ်ပလား။”

“ဟုတ်ပြီ ဆရာ။ ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ။ ကျွန်တော်
သည်ကအပြန်ပဲ ဆောင်ရွက်ပါတော့မယ် ဆရာ။”

“ကောင်းပါပြီ ကိုသိုက်ထွန်း။ ကျွန်တော်လည်းပဲ
ခင်ဗျားရဲ့ ခြံမြေနဲ့အိမ်ကို အမြန်ဆုံးရောင်းထွက်အောင် ဓာတ်
ရိုက်ဓာတ်ဆင် လုပ်လိုက်ပါဦးမယ်။”

ကျွန်ုပ်တို့ ဤသို့ တွေ့ဆုံပြီသကာလ တစ်ပတ်ခန့်
အကြာတွင် ကျွန်ုပ်ထံ ကိုသိုက်ထွန်းသည် စားသောက်စရာ
မှန်ပုံးများ၊ အဝတ်အစားများကို ဝယ်ယူကာ ရောက်ရှိလာခဲ့
ပြီး ရိုသေစွာပေးအပ်လျက် ၎င်း၏ခြံမြေနှင့် အိမ်၌ မည်သည့်
အခြောက်အလှန့်မှ မရှိတော့ပါကြောင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး
အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ပြီးသကာလ လိုလားသော ငွေကြေး
အတိုင်းအတာပမာဏနှင့် လာရောက်ဝယ်ယူသွားခဲ့ပြီဖြစ်
ကြောင်း သိရလေသောအခါဝယ် ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းအတွက်
များစွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါလေသတည်း။

ဆရာဝံအောင်ထွင့်

သိန်သရေယုက်ဖြာ အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ

မော်တင်သိန်းဇော်ဇော်

အိမ်ခြံမြေ အသစ်ဝယ်ယူပြီး ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မည့် သူများ၊ အိမ်၊ အခန်းများကို ငှားရမ်းပြီး ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် မည့်သူများအနေဖြင့် မိမိတို့ဝယ်ယူ ငှားရမ်း ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် ကြရာ အိမ်၊ အခန်း၊ နေရာဒေသသစ်၊ အိုးသစ်၊ အိမ်သစ်၊ အခန်းသစ်များသို့ စတင်ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြရာ၌ အကျဉ်း သဘောမျိုး ကိုယ်တိုင်လုပ်ဆောင် စီစဉ်နိုင်အောင် အိမ်တက် မင်္ဂလာပြု အစီအစဉ်အခမ်းအနားပွဲဆိုင်ရာ အစီအစဉ်အချို့ ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ဝယ်ယူပြီး၊ အိမ်အခန်းငှားရမ်းပြီး နေအိမ် သစ်၊ အခန်းသစ်များဆီသို့ တက်ရောက်နေထိုင်ရာတွင် အချိန်မရခြင်း၊ အိမ်အခန်းကျဉ်းခြင်း၊ မအားလပ်ခြင်း၊ ငွေ ကြေးလုပ်အား မသုံးစွဲလိုခြင်း စသည်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် ကျွမ်းကျင်တတ်သိသော ပညာရှင်၊ ဆရာဖြစ်သူ တို့နှင့် အများအားဖိတ်ကြား၍ တခမ်းတနားပွဲကြီးအဖြစ် စီစဉ်ပြုလုပ်မှုမရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အနေဖြင့် မိမိတို့ဘာသာ ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နိုင်ကြပါသည်။ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ် များကို မင်္ဂလာပရိတ်တော်များ ရွတ်ပွားသရဋ္ဌာယ်တော်မူရန် တင်ကြိုပင့်ဖိတ် စီစဉ်ထားရပါမည်။

မင်္ဂလာအစီအစဉ်များ

မိမိတို့ပြောင်းရွှေ့တက်ရောက်ရာ စတင်နေထိုင်မည့် နေရက် (သို့) အခြေအနေအရ သင့်တော်အဆင်ပြေရာ နီးရာ ရက်ရာဇာ၊ အမြိတ္တစုတ်၊ ရက်ကောင်းရက်မြတ်နေရက် တို့၌ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပရိတ်အိုး၊ ပရိတ်ပန်းနှင့် ပစ္စည်းများကို တင်ကြို၍ အသင့်စီမံပြင်ဆင်ထားရှိရပါမည်။ (အောက်တွင် အသေးစိတ် တင်ပြထားပါသည်။)

နေအိမ်အခန်းရှိ ဘုရားစင်ရှိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်၌ ထီး တံခွန်၊ မုလေးပွား၊ ကုက္ကာ၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ သစ်သီး၊ မုန့်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ သပြေပန်း၊ မြေစာပန်းများ၊ အုန်း ညွန့်၊ ကံ့ကော်ပန်းညွန့်များ ကပ်လှူပူဇော်ရပါမည်။ လောကီ ရေး အတိတ်နိမိတ်အမြင် ပညတ်ဓာတ်သဘောများအရ ဗယာကြော(ဘေးရန်များကို ကျော်လွှားစေသည့်သဘော)

မုန့်လုံးရေပေါ် (အန္တရာယ်ကင်းရှင်းကာ ၎င်းလှိုင်းဖုံးအုပ် ကံ၊ အခွင့်အလမ်းနှင့် လာဘ်လာဘများ ပေါ်လွင်တက် သည့်သဘော)၊ ရွှေရင်အေး(ဘဝင်စိတ်နည်း အေးချမ်း သာစေသည့်သဘော)၊ အထပ်တစ်ရာပလာတာ(အ အတန်း၊ အလွှာအထပ်များ တိုးမြှင့်စေသည့်သဘော) လည်း ပါရှိကပ်လှူပူဇော်နိုင်ပါသည်။

အောင်လံဖြူ တစ်လက်ပေါ်ရှိ ထောင့်လေးသော လက်ယာရစ်သဘောအဖြစ်မှတ်ယူပြီး (ဘ)အက္ခရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ်ကို ရှေးဦးစွာ ပထမတင် ပုဒ္ဒုပူဇော်ယူအဖြစ်မှတ်ယူ၍ ရှိခိုးဦးခိုက်ကန်တော့ပူဇော် ကိုရည်ရွယ်၍ စတင်ရေးသားကာ ဆက်လက်၍ (သ)အက္ခရာ (သိကြားမင်းအား ပူဇော်တိုင်တည်ခြင်း၊ န)အက္ခရာ မင်းအား ပူဇော်တိုင်တည်ခြင်း၊ (ဗ)အက္ခရာ (မဟာ နိန်းနတ်၊ မင်္ဂလာမူစောင့်နတ်မင်းအား ပူဇော်တိုင်တည် စုစုပေါင်း (ဘ၊ သ၊ န၊ ဗ) အက္ခရာမြတ်လေးခုကို အင်္ဂလက်ဂျာရစ်စနစ်ဖြင့် စမမြတ်ရေးဆွဲပြီး ဖန်ခွက်၊ အောင် ပန်းအိုး၌ စိုက်ထူ၍ ပုဒ္ဒုမြတ်စွာဘုရားရှင်တော် မြတ် အများထား၍ လောကစောင့်ဆိုင်ရာများဖြစ်ကြသော သံ မင်း၊ နဂါးမင်း၊ ဗိဿနိန်းနတ်မင်းတို့အား ရည်စူးပြီး ကန်တော့ရပါမည်။ ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်ရပါမည်။ မိမိအေး အခန်းအား တိုင်တည်အပ်နှံရပါမည်။

ဆွမ်းတော်အပြီး ဒုတိယအဖြစ် နှစ်အကူးအပြောင်း အိမ်၊ အခန်း၊ နေရပ် အရွှေ့အပြောင်းများနှင့် ဘဝ ရေး အထွေအထွေ အရပ်ရပ်တို့ ကျရောက်စီစဉ်လုပ် ကြရာတွင် ပူဇော်၊ စိုက်ထိုး၊ ချိတ်ဆွဲငင်ကာ ဘက်ဝဲ ကျိုးအထွေထွေကို ပေးအပ်ဆောင်သစေတတ်သည့် အုန်း ကြည့်နု၊ ဆီးညွန့်၊ ဝါးညွန့်၊ ပျဉ်းမညွန့်၊ သီးညွန့်၊ ဒင် ညွန့်၊ မြေစာညွန့်၊ သပြေညွန့် တစ်ညွန့်စီပါရှိသော ဓာတ်၊ ယတြာမင်္ဂလာပန်းအိုးတစ်အိုးကိုလည်းကောင်း၊ အိုးတစ်အိုးဖြင့် သီးသန့်ကပ်လှူပူဇော်ရပါမည်။ သုံးရက် ရက် စသဖြင့် ပူဇော်ကပ်လှူထားရှိနိုင်ပါသည်။

ပရိတ်အိမ်နှင့်အတူ အသင့်ပြင်ဆင် စုစည်းထားရှိသည်။
 တစ်ဝိသုဒ္ဓါ(အစိမ်း) ကင်ပွန်းသီးခေါင်းလျော်ရည်၊ နံ့သာ
 ရွှေငွေရေရည်၊ ပရိတ်မြတ်တော်ရေ၊ တွင်းမှ ရေကြည်
 နှင်းများလိမ်းကံ့ထားရှိသည့် ဆန်စေ့များ ပေါက်ပေါက်
 မှာမှ သံယာတော်အရင်သူမြတ်များအနေဖြင့် မင်္ဂလာ
 တော်မြတ်များ ချီးမြှင့်ရွတ်ဖတ်တော်မူကြပြီး ပြန်ကြွ
 သည့်အခါတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ပထမဆုံးအနေဖြင့် အိမ်၊
 အပေါ်အောက်ရှိ ကြမ်းပြင်တစ်ဝိုက်တွင် ဆွဲခန်း အိမ်
 ခန်း အစရှိသည့်နေရာအနှံ့ကို နွားချိုဖြင့် ပက်ဖျန်း
 ပြုရပါမည်။ ပြီးက ခုတီယအနေဖြင့် ကင်ပွန်းသီး ခေါင်း
 ရည်ဖြင့် ဖော်ပြပါနေရာများသို့ ပက်ဖျန်းမင်္ဂလာ ပြုရပါ
 မည်။ ပြီးက တတိယအနေဖြင့် ပရိတ်တော်မြတ်ရေ၊ တွင်းရေ၊
 ရွှေငွေရေတို့ဖြင့် ဖော်ပြပါနေရာများသို့ ပက်ဖျန်း
 ပြုရပါမည်။ ပြီးက နှင်းလိမ်း ဆန်စေ့များ ပေါက်
 မှာမှ သပြေရွက်များဖြင့် ဖော်ပြပါ နေရာအနှံ့ကို နောက်
 ဖြစ် ပက်ကြံ၊ ဖြန့်ဝေကြံကာ ဒီဝါတပတိ အစချီအပ်
 သဗ္ဗဇယလုံရာပြည့်ဂါထာတော်မြတ်၊ ဇယစက္ကော
 ဝါထာတော်မြတ်၊ မာရယက္ခ အစချီအပ်သော အောင်
 ရမ်း၊ ဂါထာတော်မြတ်တို့ကို နှလုံးသွင်း ရွတ်ပွား
 သွယ်လျက် ဤအိမ်မြေ ခြံဂေဟာသစ်၊ ဤအိမ်၊ နေအိမ်
 သစ်တို့၌ ဘေးဘယားဝေးကွာ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
 ချမ်းသာပြီး လာဘ်လာဘာဥစ္စာ ရတနာစီးပွားရေးနှင့်
 ဘာများ ပေါ်ကြွယ်ကောင်းမွန်ရပါစေကြောင်းများကို
 ဝမ်းအဓိဋ္ဌာန်ရပါမည်။

အထက်ပါ အစီအစဉ် လေးရပ် အသီးသီး ဆောင်
 ပြီးဆုံးသွားပါက ဘုရားစင်တွင် ကပ်လှူပူဇော်ထားရှိ
 သပြေနှင့် မြေစာပန်းများကို စွန့်ကာ တောင်းခံရယူ
 သပြေညွန့်တစ်ညွန့်နှင့် မြေစာပန်းညွန့်တစ်ညွန့် ပေါင်း
 ညွန့်ကို စုစည်းတွဲချည်လျက် လေးစုံပြုလုပ်ကာ နေအိမ်
 ထောင့်လေးထောင့်၌ လက်ျာရစ်သဘောမျိုး တစ်စုံ
 သို့လျှင်အဆင်ပြေအောင် ချိတ်ငင်ဆွဲချည်စိုက်ထိုးရပါ
 သပြေပန်းက အောင်မြင်ရွှင်လန်းစိုပြည်သည့် ဓာတ်
 အောင်သာရသဘော၊ မြေစာပန်းက မင်္ဂလာကျက်သရေ
 တို့နှင့်မြဲမှုနှင့် ကြည်သာငြိမ်းအေးစေသည့် ဓာတ်နှိမိတ်
 သာရသဘောများကို ရယူဆောင်သပါသည်။

လာကီရေးရာ နိတိကျမ်းစာပေများ၊ မြတ်ဆရာသခင်
 ဩဝါဒစရိယမုန့်များ၊ ဝါ၊ သမာ၊ ပညာ၊ ကိုယ်တွေ့ကြီး

မားကြွယ်ဝသော မေ့မိတ်ဆွေတို့၏ လက်ဆင့်ကမ်းပညာပေး
 မှုများကို ရှာဖွေစုစည်းချိငြိမ်းလျက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် တစ်နိုင်
 သဘောမျိုး ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်နိုင်သော အိမ်သစ်တက်
 နေအိမ်အခန်းသစ်တက် မင်္ဂလာကာရထမူ အစီအစဉ်အကျဉ်း
 ချုပ်အား အကျိုးမျှော်၍ လေးမြတ်စွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

တင်ပြမှု မှတ်ချက်

အိမ်အသစ်သို့လည်းကောင်း၊ အခန်းသစ်သို့လည်း
 ကောင်း ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီး တစ်လတင်းတင်းပြည့်သော
 နေ့တစ်ရက်နှင့် တစ်နှစ်တင်းတင်းပြည့်သောနေ့တစ်ရက်၌
 တစ်ရက်တာမျှတည်းသာ နေအိမ်၌ မီးမွှေးချက်ပြုတ်ခြင်းမပြု
 ဘဲ ထိုတစ်ရက်တည်းသောနေ့တွင် ပြင်ပမှ ဝယ်စားမှုများ
 ဖြစ်နိုင်ပါက လုပ်ဆောင်မှုရှိပါက အပူမီးကို နေရာ တစ်လ
 ပြည့်၊ တစ်နှစ်ပြည့်နေ့၌ သတိချေငြိမ်းအေး၍ အေးချမ်းမှုကို
 စတိရယူသည့် အတိတ်နှိမိတ် ဓာတ်သဘောများကို ခံယူ
 ဆောင်သမှုသဘော လုပ်ဆောင်မှုကို လုပ်ဆောင်ကာ အကျိုး
 ပေးကောင်းများ ရရှိတတ်ကြောင်း ဆရာပညာရှင်တို့ထံမှ ကြား
 သိမှတ်သားဖူးပါ၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဝယ်ယူတားရမ်းပြောင်းရွှေ့ပြီး ယင်းနေအိမ်အခန်းတို့
 ၌ အခိုက်၊ အညှို့၊ သန၊ ဓာတ်ခိုက်နေခြင်းများကို ကင်းရှင်း
 ပပျောက်သန့်စင်စေကာ ကျက်သရေမင်္ဂလာအသရေကောင်း
 မြတ်သော ဓာတ်နှိမိတ်များ ရရှိပြည့်စုံစေနိုင်သည့် အိမ်သစ်
 တက်၊ အခန်းသစ်ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခြင်းဆိုင်ရာ တိုတုတ်ထိ
 ရောက်သော အိမ်တက်မင်္ဂလာအစီအစဉ် အကျဉ်းတို့ကို
 လေ့လာနိုင် သုံးသပ်နိုင်ကြပါသည်။ အိမ်တက်မင်္ဂလာ မန္တန်
 တော်များ၊ ပွဲဝင်အိမ်တက်မင်္ဂလာပွဲ အစီအစဉ်နှင့် နည်းစနစ်
 အကျယ်များကိုမူ သက်ဆိုင်ရာကျမ်းကြီးကျင်းဝယ်တို့၌ လေ့
 လာနိုင်ကြပါသည်။

ပြုစုရေးသား မိန့်ဆိုညွှတ်ဒေပညာပေးသိမှတ်စေ
 သော ကျေးဇူးရှင် မြတ်ဆရာသခင်အပေါင်းနှင့် မေ့မိတ်ဆွေ
 အပေါင်းကို ဦးနှိမ်ချ၍ ရိုကျိုးလေးမြတ်စွာ ရိုခိုးကန်တော့
 ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။

နေအိမ်၊ အခန်း၊ အလုပ်ခန်း၊ ဈေးဆိုင် စသဖြင့်
 အသီးသီးတို့တွင်လည်း တင်ပြပါ အစီအစဉ်တို့ဖြင့် မင်္ဂလာ
 ပြု လုပ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

မော်တင်သိန်းဇော်ဝ

အိုးမဲ့အိမ်မဲ့သမျှ အိုးအိမ်ရ၍ အရောင်းအဝယ်အဆင်ပြေလျှင်

အိမ်ကောင်းယာကောင်းများ ပိုင်ဆိုင်လိုသူများအတွက်

သမိုင်းထဲက အိမ်တော်ရာဘုရား

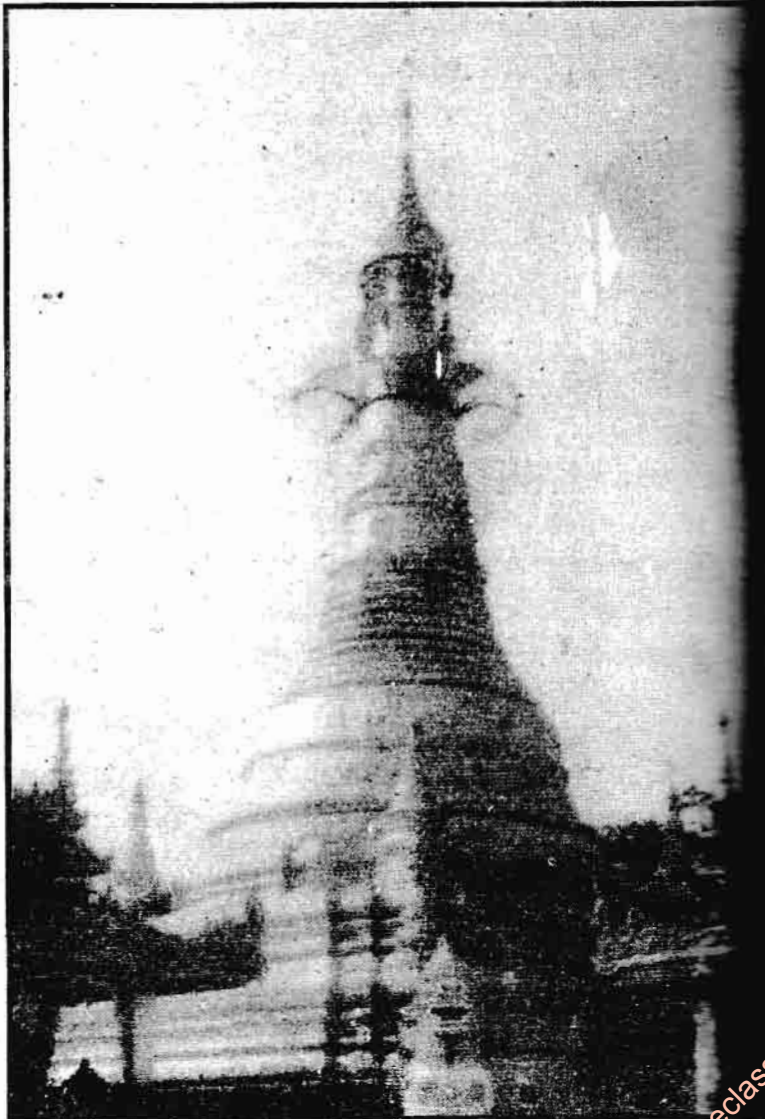
မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

စေတီတော်အမည်က ထူးခြားလှပါဘိ။

“အိမ်တော်ရာစေတီ” ဟူ၏။ အိမ်တော်ရာစေတီသည် မန္တလေးရွှေမြို့တော်၌လည်း ရှိသလို၊ ရန်ကုန်ရွှေမြို့တော်၌လည်း ရှိပေ၏။ ဤဆောင်းပါး၌ ဖော်ပြလိုသည်မှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိ မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာစေတီ ဖြစ်ပေ၏။

အိမ်တော်ရာ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဘွဲ့တော်မှာ မဟာဓမ္မရံသီ ဖြစ်ရာ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် တရားရောင်ခြည် ဖြစ်ပေ၏။

ဓမ္မရံသီအရ မင်္ဂလာဦး၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဟူသော လောကုတ္တရာ တရားရောင်ခြည်ကို ဆိုလို၏။ လောကတွင် ဓာတ်ရောင်ခြည်၊ လေဆာရောင်ခြည်၊ အနုမြူရောင်ခြည်၊ နေစကြဝဠာရောင်ခြည် စသည်ဖြင့် ရောင်ခြည်အမျိုးမျိုး ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဓမ္မရံသီဟူသော တရားရောင်ခြည်သည် သတ္တဝါတို့၏ “မသိမှု၊ မိုက်မဲမှု” အဝိဇ္ဇာဟူသော အမှောင်ကို ဖယ်ရှား

ပေါ်ပေါက်၏။ ဝဲ၊ ယာ၊ ရှေ့၊ နောက်၊
ဘက်၊ ထက်၊ ဖီလာ အဆီး အတား
မရှိဘဲ တစ်လောကလုံးကို ထွန်းလင်း
ပေးနိုင်ပေသည်။

စေတီတော်၏ သမိုင်းကြောင်း

ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ၁၁ ဆက်
ပြည့်အနက် ကိုးဆက်မြောက်ဖြစ်
သော ပုဂံမင်းသည် မိမိမင်းသားဘဝ
ခေတ်တော် သာယာဝတီမင်း
ကြီးနှင့်အတူ အောင်မြေရန်နှင့်
အောင်မြေ(မြို့)သို့ စုန်ဆင်းလာခဲ့၏။
ဤတွင် ခေတ္တယာယီ စံမြန်းခဲ့သော
ပုဂံမင်းတော်ရှိသည်။ ထိုအိမ်တော်

သည် မြန်မာအောင်ချာ နန်းတော်၏
အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင်
တည်ရှိ၏။ ထိုအိမ်တော်နေရာ၌
၁၂၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင်
စေတီတစ်ဆူ တည်လေ၏။

ထိုစေတီတည်ရန်အတွက် ရေ
ဝန်တော် ပဲခူးမြို့စား မဟာမင်းခေါင်
ကျော်ထင်ကို ငွေသား ၈၀၀၀၀/-
(ရှစ်သောင်းကျပ်) ထုတ်ပေးပြီး စစ်
သည်တော် ၁၄၀၀ နှင့်အတူ စေလွှတ်
ခဲ့လေ၏။ ပဲခူးမြို့စား ရေနံမင်းသည်
ဖိနပ်တော် သံတောင် ၄၀၊ ဉာဏ်
တော် ၄၅ တောင်ရှိ စေတီတော်ကို
ပုဂံမင်းသား အိမ်တော်ရာနေရာ၌

စေတီတည်တော်မူလေ၏။
ပုဂံမင်း၏ အမိန့်တော်အရ အိမ်
တော်ရာဘုရားတွင် ဘိုးတော်၊ ဘွား
တော်တို့၏ ရွှေကိုယ်လေး၊ ငွေကိုယ်
လေး၊ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့၏
ရွှေကိုယ်လေး၊ ငွေကိုယ်လေးများနှင့်
အတူ အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်
ထက်မှစ၍ နန်းဦးတွင် အမြဲတည်
ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော မာရဇိန်ရုပ်ပွား
တော်၊ သားတော်၊ အသွေးတော်၊
အရိုးတော်၊ ဆံတော်တို့မှ ဖြစ်ပွား
တော်မူသော ဓာတုစေတီတော်၊ မြတ်
စွာဘုရား၏ သုံးဆောင်တော်မူရာ
ရွှေပလ္လင်ဗောဓိပင်ကျောင်းတော်၊
သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ တောင်ငွေအစရှိ
သော ပရိဘောဂစေတီတော်၊ မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော
ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၈၄၀၀၀ (ရှစ်သောင်း
လေးထောင်) ဟူသော ဓမ္မစေတီ
တော်၊ မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်
ဟူသော ဥဒ္ဒိဿစေတီတော် အဆိုပါ
စေတီလေးပါး အပါအဝင် ရွှေကြုတ်၊
ငွေကြုတ်၊ ပတ္တမြားကြုတ်၊ ရွှေအုပ်၊
ငွေအုပ်၊ ပတ္တမြားအုပ်၊ ရွှေကလပ်၊
ငွေကလပ်၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား စသည့်
ရတနာ အမျိုးမျိုး စီမံခြယ်လှယ်ကာ
(အိမ်တော်ရာ စေတီတော်၌) ဌာပနာ
တိုက်ခန်းများ ထားရှိလျက် ဌာပနာ
သွင်းတော်မူပြီး စေတီတော်ကို အပြီး
တိုင် တည်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။
မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်၊
ပြာသိုလတွင် စေတီတော်၏ အမည်
ကိုလည်း မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာ

စေတီဟု ဘွဲ့အမည် သတ်မှတ်တော် မူလေသည်။

**စေတီတော်၏အနေအထားနှင့်
စံပယ်ကိန်းဝပ်တော်မူရာ**

ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာဓမ္မရုံသီ အိမ်တော်ရာစေတီ၏ ဖိနပ်တော်မှာ ၆၆ တောင် ရှိ၏။ သံတောင် အတောင် ၄၀၊ အမြင့်ညာဏ်တော် ၄၅ တောင် ရှိ၏။ မဟာရုံတံတိုင်း အတွင်းမှ အတောင် ၅၀ အကွာတွင် စေတီတော်ကို တည်ထား၏။ မဟာရုံတံတိုင်း အတောင် ၇၀ အကွာတွင် မုခ်ပေါက်အကျယ် ရှစ်တောင်ထားသည်။

ပုဂံမင်း၏ အိမ်တော်နေရာတွင် တည်ထားခြင်းကြောင့် "အိမ်တော်ရာစေတီ"ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ရန်ကုန်မြို့၊ မဟာဓမ္မရုံသီ အိမ်တော်ရာစေတီတော်သည် ရန်ကုန်မြို့မကျောင်းလမ်း အနောက်ဘက်နှင့် ပဲခူးကလပ်အရှေ့ဘက်တွင် စံပယ်ကိန်းဝပ်တော်မူလေ၏။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီလက်ထက်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါမှသာ စေတီတော်ကြီးအား ဘက်စုံ မွမ်းမံတည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့၏။

ယခုအခါ အိမ်တော်ရာစေတီ မြတ်ကြီးသည် သမိုင်းသစ်တစ်ရပ်ပင် ထူထောင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ နှစ်စဉ် ပွဲတော်များနှင့် အလွန်စည်ကားသည့် စေတီတော် မဟာဓမ္မရုံသီ အိမ်တော်

ရာစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သည့် ရာသီအလိုက် ပွဲတော်များနှင့် လွန်စွာမှပင် စည်ကားလှပေ၏။ မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်တွင် အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် စေတီတော်အတွင်းရှိ ဗောဓိညောင်ပင်၌ ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်၊ သီတင်းကျွတ်နှင့် တန်ဆောင်မုန်းလများတွင် ဆီမီးငါးထောင်နှင့် ရောင်စုံလျှပ်စစ်မီးထွန်းညှိခြင်းပွဲတော်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယုပွဲတော် စသည်တို့အပြင် အသံမစ် မဟာပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် အထူးတရားပွဲတော်များကို ကျင်းပလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ပြင် မိဘတို့၏ ရင်နှစ်သည်းခြာ သားသမီးရတနာကလေးများ လိမ္မာရေးခြားရှိစေရန်၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို နားလည်သဘောပေါက်စေရန် ရည်သန်လျက် နွေရာသီအားလပ်ရက်များ၌ ကလေးများအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများကို နှစ်စဉ်ဖွင့်လှစ် သင်ကြားပေးလျက်ရှိပါသည်။

အိမ်တော်ရာစေတီဘုရားဖူးခြင်းအတွက်

ရလဒ်အကျိုးထူးများ
'အိမ်တော်ရာဘုရား'ဟူသော ဗျူဟာအမည်သည် ထူးခြားလေးနက်လှပါ၏။

"အိမ်တော်ရာစေတီကို ဖူးမြင်ရတာ အင်မတန်မှ ထူးခြားလှတယ်။ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်နေသူတွေဆိုရင် ဘုရား

ဖူးလိုက်တဲ့အတွက် အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်သူရလာကြတယ်။ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေပြေလည်လာကြတယ်။ အရောင်အဝယ်တွေ အဆင်ပြေလာကြတယ်။ အိမ်ကောင်းယာကောင်းတွေ ရရှိလာကြတယ်။ ဒါ တကယ့်လက်တွေ့

အကျိုးတရားပွဲများ ခံစားကြသူတို့၏ ရင်တွင်းစကားပင်ဖြစ်ပါ၏။ 'ယုံ'မှလည်း 'ကြည်'လင်မှုရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့် သမိုင်းထင်ရှားရှိနေသော အိမ်တော်ရာဘုရားစေတီထံ သွားရောက်ကြည့်ည့်ဖူးမြင်ပြီး အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တသည်တို့ကို ယုံကြည်လေးနက်နှစ်ခြိုက်တောင်းခံပါက မကြာမတင် ကာလအတွင်း အကျိုးထူးများ ရရှိခံစားနိုင်မည်မှာ သေချာလှပါ၏။ ဘုရားစေတီကို ဖူးမြင်ကြည့်ည့်ရသဖြင့် ကုသိုလ်တရားများ ရရှိခံစားကြရသဖြင့် ဖြစ်သကဲ့သို့ လောကီလောကုတ် ဖြစ်သောအကျိုးကို စကန်မလွဲ ခံစားမည်မှာ သေချာလှပါ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းအား အိမ်တော်ရာဘုရားသွားရောက်ဖူးမြော်ကြစေလိုကြောင်း နှိုးဆော် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါတော့သည်။

မင်္ဂလာဦးရွှေခုံ

ကျမ်းကိုး
မဟာဓမ္မရုံသီ အိမ်တော်ရာစေတီတော်သမိုင်း။

ဓမ္မရက္ခိတကုန်းမြေ

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ

ကျွန်ုပ်သည် ဓမ္မရက္ခိတကုန်းမြေပေါ်တွင် တည်ထောင်ပေးခဲ့သော မဟာဝိဇယစေတီတော်သို့ မရောက်ဖြစ်မီကတည်းက ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် တစ်နေ့သော ထနက်နေ့နေ့ စေတီစောစောအချိန်၌ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား လက်ျာဘက်မှ ရောက်ရှိလာ၍ ပူဇော်လိုက်ပြီး အတွင်းကိုင်ရုံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားများကို ကြည့်ညိုရန် ဝင်လိုက်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် ထူးထူးခြားခြားစီမံ၍ ထားသည်မှာ ခုနစ်ရက်သားသမီးများဝင်ရန် ဝင်ပေါက်ရှစ်ပေါက် သတ်မှတ်ထားရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဥပမာ - တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် တနင်္ဂနွေဝင်ပေါက်မှဝင်၍ သွားပါက အရင်ဆုံးပူးမြော်ရမည်

ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို တွေ့ရှိရပေမည်။ ၎င်းဘုရားသည် တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက်ဖြစ်ပြီး ဘုရားဘွဲ့တော် မုဒြာပုံပလ္လင်အမျိုးအမည် စသည်ဖြင့် တွေ့ရှိရပေမည်။ ထို့ကြောင့် အောက်တွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးများသိရှိရန် လေ့လာမှတ်သားပြီး တင်ပြလိုက်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါတစ်ဆူချင်း၏ ဘွဲ့တော်များ မုဒြာပုံများ ပလ္လင်ခံများအား ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် အသေးစိတ်မှတ်သားပြီးသည်နှင့် ထိုဘုရားရှင်တို့နှင့်တကွ ဂါဝါဝါဠသံစုမက ပွင့်ခဲ့လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့အား ဂုဏ်တော်များအား အထူးကြည့်ညိုသဒ္ဓါများ၍ ထိုဘုရားရှင်တို့

နေ့အမည်	ဘုရားဘွဲ့တော်	မုဒြာပုံ	ပလ္လင်
တနင်္ဂနွေထောင့်	ကဿပဘုရား	ဒါနမုဒြာ	မဟူရာသနပလ္လင် ဥဒေါင်းခံထားသည်။
တနင်္လာထောင့်	ဂေါတမဘုရား	ဘူမိဖဿ	မိဂါသနပလ္လင် သမင်ခံထားသည်။
အင်္ဂါထောင့်	ဒီပင်္ကရာဘုရား	ရေဒမုဒြာ	သီဟာသန ပလ္လင်ခြင်္သေ့ခံထားသည်။
ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်	ဝိပဿီဘုရား	မဟာကရုဏာ	ဂဇာသနပလ္လင် ဆင်မင်းခံထားသည်။
ကြာသပတေးထောင့်	သီခီဘုရား	အဘယမုဒြာ	ဟံသာသနပလ္လင်
သောကြာထောင့်	ဝေဿဘူဘုရား	ဓမ္မစက္ကမုဒြာ	ပဒုမာသနပလ္လင် ကြာဖူးခံထားသည်။
နေ့ထောင့်	ကောဏဂမနဘုရား	ပါဠိဟာရိယံ	ခရုသင်းခံထားသည်။
ဆရာတူထောင့်	ကကုသန္ဒဘုရား	သမာဟိတမုဒြာ	ဘရာသနပလ္လင် ပိတုန်းခံထားသည်။

သည် ပွင့်ကြတော်မူတိုင်း မာရ်နတ်သားကို အထူးအောင်
မြင်တော်မူရုံတင်မကဘဲ မာရ်နတ်၏ ဘက်တော်သားများ
ပါ အထူးမေတ္တာကရုဏာတော်ပွားလျက် အောင်ပွဲကြီး
အောင်မြင်တော်မူသည်ကို ရည်စူးလျက် အောင်မြင်ချမ်း
သာခြင်း ဂါထာတော်များဖြင့် ပူဇော်လိုက်ရပါတော့သည်။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး

- (၁) ဗာဟုံသဟဿ အဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဇန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရံ သသေန မာရံ၊
ဒါနဒိ ဓမ္မ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- (၂) မာရာ တိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာ ဥဂက မကွမ ထဒ္ဒယက္ခံ၊
ခန္တိ သု ဒန္တိ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- (၃) နာဠာဂိရိံ ဂဓေရံ အဘိမဒ္ဒဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိစက္က မသနီ ဝ သု ဒါရုဏန္တံ၊
မေတ္တဗျူသေက ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- (၄) ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္တ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယေဇန ပထဂုံလိမာလဝန္တံ၊
က္ကုဒ္ဓိဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- (၅) ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂမ္ဘိနီယံ၊
စိဉ္ဇယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနဏယမဇ္ဈေ၊
သန္တေန သောမ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- (၆) သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတုံ၊
ဝါဒါဘိရောပိတ မနံ အတိအန္တဘူတံ၊
ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- (၇) နန္ဒောပနန္တ ဘုဇင်္ဂ ဝိဝိဝံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော၊
က္ကုဒ္ဓုပဒေသ ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

- (၈) ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌဟတ္တံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိပကာ ဘိဓာနံ၊
ဉာဏာဂဒေန ဝိမိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်

(၁) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်
တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝုဇန္တံ -
ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား၊ လွှားမီးပေါက်အမြောက် စိန်ပြောင်း
အစရှိသော များစွာသော လက်နက်ကို ကိုင်ဆောင်လျက်
ကိုယ်စီပါထသော။ ဗာဟုံသဟဿံ - တစ်ထောင်ထောင်
သန်စွမ်းထသော လက်ရုံးကို။ အဘိနိဗ္ဗံ - အလွန်ပြု
စီရင် ဖန်ဆင်းအပ်ထသော။ ဂိရိမေခလံ - ယူဇနာတစ်
ငါးဆယ်ပြင်ကျယ်ကြီးဘိ ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသော
တော်ကို။ ဥဒိတံ - တက်စီးပြီး။ သောသသေန မာရ်
- ကြည်းသားအများ ဗိုလ်လူစစ်သည်ထုနှင့်တကွ
မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနဒိဓမ္မ ဝိမိနာ - အလှူပေးခြင်း
အစရှိသော ပါရမီ ဆယ်ပါးတရားသူရဲ အစီအရင်ခြင်း
ဇိတဝါ - ထွားထွားညက်ညက် လွင့်ပျောက်ပျက်သည့်
ဖြစ်၍ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ - ထိုမာရ်
သားကို ပယ်ရှားကုန်စင် အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်
ဘုရား၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။
- တပည့်တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ -
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု - စည်ပင်ပြန့်ပွား
တက်များပြားသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၂) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်
တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိရေက
- မာရ်နတ်သားထက် ဆထက်ထောင်ရာ မကသာအောင်
လွန်းခြင်းလည်းရှိထသော။ သဗ္ဗရတ္တိံ - ညဉ့်သန်း
လောက် ရောင်ထိန်ဝင်းမိုးမလင်းသော တစ်နှစ်ပတ်
အဘိယုဇ္ဈိတံ - မိမိလက်နက်၏ စက်ဖြင့် အလွန်ထိ
အပ်သော။ ဃောရံ - ထူးထူးခြားခြား ငါတကာဟု ထင်
ပွားပြင်းထန် ဒေါသမာန်ဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်လည်းကောင်း

အကွမ်-တရားကိုထား သူတစ်ပါးကိုလည်း အလွန်
နှစ်ခြိုက်ခံလှသော။ အဋ္ဌဝကံ - အာဋ္ဌဝကမည်ရ ထင်
ထွန်းကျော်ကြားသည်။ ယက္ခပန - ဘီလူးကိုလျှင်။
ရိမိနာ - ရန်သူမပြု ကြည်နူးသာယာ စကား
သည်းခံတော်မူခြင်းကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေခြင်း
ဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ - မပြေမတင်း
တင်းတင်းသည်ဖြစ်၍ အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။ တံတေ
တေ - ထိုအာဋ္ဌဝက ဘီလူးကို အောင်မြင်တော်မူသော
အာဋ္ဌဝကတို့၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနဘော်တော်အားဖြင့်။
တပည့်တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ -
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

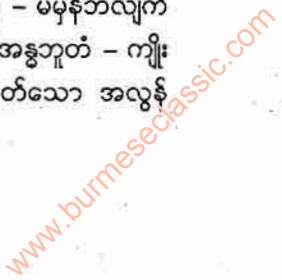
လျက် ပြေးစွမ်းနိုင်သည်လည်းရှိထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ
- လက်ညှိုးကိုဖြတ် ပန်းအမှတ်ဖြင့် ပန်ဆင်ခြင်းလည်း
ရှိထသော။ စောရံ - အင်္ဂုလိမာလ မည်ရထင်ပေါ် သူခိုး
ကျော်ကို။ ဣဒ္ဓိဘိ - သင်္ခတမနော တန်ခိုးတော်မြတ်
ဣဒ္ဓိပတ်ဖြင့် အလွန်ပြုပြင် စီရင်ဖန်ဆင်းအပ်သော ရွှေနည်း
တော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ - ချမ်းသာမပူ လွယ်တကူသာ
လျှင် အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။ တံတေတေ - အင်္ဂု
လိမာလကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတေဇော် အာနဘော်တော်အားဖြင့်။ မေ - တပည့်
တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၃) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်
တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိစက္ကမ
- တောမီးမိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ - ပြင်းထန်
ထွန်းအလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ အတိမဒ္ဓဘူတံ -
အတိမဒ္ဓစေတတ်သော။ နာဠာဂိရီ - နာဠာဂိရီအမည်ရှိ
လွင်မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗျူသေကဝိမိနာ - ဒေါသ
မရှိပြီးမတတ် အမျက်မတော် မေတ္တာတော်တည်း
ရေကိုသွန်းချိုးစေခြင်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။
တံတေတေ - မထိရန်ကွာ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍ အောင်မြင်
တော်မူလေပြီ။ တံတေတေ - ထိုနာဠာဂိရီ ဆင်ကိုအောင်မြင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနဘော်
တော်ကြောင့်။ မေ - တပည့်တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်
သော။ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု
- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၅) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂတ္ထိနိယံ -
ဆယ်လ ပဋိသန်အမှန်စေ့အောင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။
ဥဒရံက္ကဝ - စင်စစ်အပြီးပွားခါ နီးသောဝမ်းတို့ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌ
- သစ်သားကို။ ကတွာ - ပြီးစွာ အတုခုခံပြု၍။ ဇနကာယ
မဇ္ဈေ - ပရိသတ်လေးပါး လူအများ၏ အလယ်၌။ စိဉ္စယ
- စိဉ္စာ ညစ်ညမ်းမိန်းသွမ်း၏။ ဒုဋ္ဌာဝစနံ - စွပ်စွဲရန်ရှာ
ဖျက်ဆီးလာသော စကားကို။ သန္တေန - တုန်လှုပ်မရှိ
ပကတိငြိမ်သက်ခြင်းရှိထသော။ သောမဝိမိနာ - ဖြူစင်
သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းစင်သော စကားကို ဆိုတော်မူခြင်း
တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ - အောင်မြင်တော်
မူလေပြီ။ တံတေတေ - ထိုစိဉ္စာမာဏဝိကာ မိန်းမကြမ်း
ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
တေဇော် အာနဘော်တော်ကြောင့်။ မေ - ဘုရားတပည့်
တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၄) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဟတ္ထံ -
အဘိဟတ္ထလက်နက်စွဲကိုင်အပ်သော။ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂံ - ချီး
မြှောက်ခိုးလျက် နတ်လက်နက်နှင့်အတူသော ဓားသန်
သွယ်လည်း ရှိထသော။ သုဒါရုဏန္တံ - မျက်မာန်စူးစူး
ထွန်းထွန်းကဲ့သို့ အလွန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းလည်း ရှိထသော။
သောဇနပထံ - သုံးယူနေသခံတော်တို့ အရေအတွက်
သိရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ - မရပ်တန့်ဘဲ တစ်ဟုန်ထိုး

(၆) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်
တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ-မဖောက်
မပြန် မချွတ်မှန်သော အယူကို။ ဝိဟာယ - မယူဖယ်ရှား
စွန့်ပစ်ထား၍။ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု - မမှန်ဘဲလျက်
မှန်စေလျက်ဟု ယူလေ့ရှိထသော။ အတိအန္တဘူတံ - ကျိုး
ကြောင်း ယုတ်မြတ်အမှတ်မရှိ မသိတတ်သော အလွန်

မိုက်စွ သစ္စာကို။ ပညာပဒိပဇာလိတော - ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ထွန်းညှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ - ချမ်းသာမပူလွယ်တကူသာလျှင် အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော - ထိုသစ္စာပရမီဇ်ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ မေ - တပည့်တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမဂ်လံ - အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၇) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ - အထူးထူး အပြားပြားများသော မဟိဒ္ဓိတန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်လည်း ရှိထသော။ နန္ဒေပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂ - နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းကို။ ပုတ္တေန - ကိုယ်တော်ရင်နှစ် သားတော်စစ်သော။ ထေရဘုဇဂေန - အရှင်မောဂ္ဂလန်မထေရ်ပုံတည်းဟူသော နဂါးမင်းကို။ ဣဒ္ဓုပဒေသ ဝိဓိနာ - တန်ခိုးအရာ ဖန်ဆင်းရာ၌ ထုံးနည်းပုံသေ ဥပဒေကို မေးတော်မူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဓနာပယန္တော - ထွားထွားညက်ညက် ခါထွက်စေလျက်။ ဇိတဝါ - ချမ်းသာမပူလွယ်တကူသာလျှင် အောင်မြင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော - ထိုနန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်အားဖြင့်။ မေ - တပည့်တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမဂ်လံ - အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(၈) ယောမုနိန္ဒော - ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန - မတောင်းသဖြင့် ယူအပ်ပါယ်လေးရပ် ကပ်စေတတ်သော ဒိဋ္ဌိအယူတည်းဟူသော မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္တံ - ပြင်းစွာ လိုက်ပေါက်အပ်သော လက်ဝါးတည်းဟူသော ကိုယ်လုံးလည်းရှိထသော။ သုတံ - ကျော်ဇောစွာထသော။ ဣမဟိဒ္ဓိ - အထူးသဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားသော တန်ခိုးလည်းရှိထသော။ ဗကာဘိဝါနံ - ဗကမည်ရှိသော ဗြဟ္မာကို ဉာဏဂတေန - ဉာဏ်တော်ငြိမ်းအေး ဆိပ်ချဆေးကို ပေးသနားတော်မူခြင်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ -

ချမ်းသာမကူ လွယ်တကူသာလျှင် အောင်တော်မူသော တံတေဇသော - ထိုဗက ဗြဟ္မာကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ မေ - တပည့်တော်အား။ အဂ္ဂံ - မြတ်သော။ ဇယမဂ်လံ - အောင်ခြင်းမဂ်လာသည်။ ဘဝတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ဖော်ပြပါ တန်ခိုးနှစ်ခုမှ ရာဟုသားသမီးအထိ မိမိတို့ပူဇော်ရမည့် ဘုရားဘွဲ့နှင့် မုဒြာပုံပလ္လင်ခံစသည်တို့ကို ရေးသားဖော်ပြသည့်အခါ ပညာရှာမှီးကြသော သူတော်စင်များ မိမိတို့လိုအပ်သော လောကီကိစ္စနှင့် လောကုတ္တရာကိစ္စများပါ အောင်မြင်စေရန် မြောက်ကြစေရန် လေ့လာအားထုတ်သင့်ပါကြောင်း အကြံပြုလိုက်ပါသည်။

စကားချပ် ။ ။ ကျွန်ုပ်သည် အောင်ခြင်းရစ်သော မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော်ကြီး အမြဲရွတ်သော ဇော်သည်ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံရာ အထူးသဖြင့် စီးပွားကောင်းခြင်း၊ ဘေးကင်းခြင်းစသော လိုချက်များ ရန်နှင့် သိရှိစေရန် ရေးသားရပါကြောင်း။

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်

ထွက်ရပ်ပေါက် ရဟန္တာ အရိယာဝိဇ္ဇာဝိပဿနာကြီးများနှင့်

သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင် ထွက်ရပ်ပေါက်

ရသေ့မဃိတော်ကြီးများအကြောင်း

သိ က ဝ ခ် ။ စ ရ ဘ မျ ။

ပထမံသရာကြီးဦးအောင်သူ

ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်စေတီတော်ကြီး၌ အမြဲသီတင်းသုံး
တော်မူလျက်ရှိသော ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ

(၁) ရှင်ဝေဇိန - ပုဏ္ဏားဖြူမျိုးအနွယ် ရသေ့ဆရာ
များကြီး အနာဂါမ်အရိယာဝိဇ္ဇာဝိပဿနာ - ၎င်းသည် ဗုဒ္ဓါ
ဘဝဇာတိအကျင့်ဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်တော်မူခဲ့သည်။
အနောက်မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ထွက်ရပ်ပေါက်တော်မူခဲ့
အသေထွက် ထွက်တော်မူ၍ နှစ်ပေါင်းခုနစ်ထောင်
ကျော်ပြီး ရင်ပြင်တော်မြောက်ဘက် နဝင်းသိဒ္ဓိအောင်စေ
တော်ရှင်၊ ဓာတ်တော်ရှင် ရုပ်ပွားတော် ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်း
တော်၌ အမြဲသီတင်းသုံးနေတော်မူလျက်ရှိသည်။

မှတ်ချက် ။ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်
ရှင်စဉ်အခါ၌ အနာဂါမ်၊ အရိယာတည်တော်မူခဲ့သည်။

(၂) တော်ဝင်ဘိုးတော် - ပုဏ္ဏားအမျိုးအနွယ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သကဒါဂါမ် အရိယာ
ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိစရဏအကျင့်ဖြင့် ထွက်ရပ်
တော်မူသည်။ အနောက်မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ထွက်ရပ်
တော်မူလာခဲ့သည်။

(၃) သျှင်စန္ဒြောဘာသ - သကျသင်္ကဏ်အမျိုး
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အနာဂါမ်အရိယာဝိဇ္ဇာဝိပဿနာ
နုဿတိစရဏအကျင့်ဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်တော်မူ

ခဲ့သည်။ အနောက်မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ထွက်ရပ်ပေါက်
တော်မူလာခဲ့သည်။ အသေထွက်တော်မူခဲ့၏။ နှစ်ပေါင်း
ခြောက်ထောင်ကျော်ရှိခဲ့ပြီး အထက်ပစ္စယ အရဟံသိဒ္ဓိ
ဆံတော်ရှင်၊ ဓာတ်တော်ရှင် ရုပ်ပွားတော် ဂန္ဓကုဋီတိုက်
အတွင်း၌ အမြဲနေတော်မူသည်။

မှတ်ချက် ။ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်
ထင်ရှားရှိစဉ်အခါက သောတပန်အရိယာ တည်တော်မူခဲ့
သည်။ ယခုအခါ အနာဂါမ်အရိယာအဆင့်သို့ ရောက်ရှိတော်
မူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ရွှေတိဂုံစေတီ စောင်းတန်းလေးသွယ်ကို
စောင့်ရှောက်နေတော်မူလျက်ရှိသော တာဝန်ခံဘိုးဘိုးကြီးများ

- (၁) အရှေ့တက်စောင်းတန်း ဆန္ဒသုဒ္ဓေါဒေဝ ဘိုးဘိုး
ကြီး သက်တော် ကိုးရာကျော်၊
- (၂) အနောက်စောင်းတန်း ဝဂ္ဂဘာဒေဝ ဘိုးဘိုးကြီး
သက်တော် ကိုးရာကျော်၊
- (၃) တောင်ဘက်စောင်းတန်း စိတ္တရဒေဝ ဘိုးဘိုး
ကြီး သက်တော် ကိုးရာကျော်၊
- (၄) မြောက်ဘက်စောင်းတန်း ဗလကဒေဝ ဘိုးဘိုး
ကြီး သက်တော် ရှစ်ရာကျော်၊

ရင်ပြင်တော်(ကုန်းတော်) ဒေသတစ်ဝန်းလုံးကို စောင့်ရှောက်
နေတော်မူလျက်ရှိကြကုန်သော နတ်ဒေဝါ + နတ်ဒေဝီများ

- (၁) နတ်ဒေဝါ စုစုပေါင်း အပါး ၃၅၀၀၊ သောတာပန် အရိယာ နတ်ဒေဝါ အပါး ၁၀၀ ပါဝင်သည်။
- (၂) နတ်ဒေဝီ စုစုပေါင်း အပါး ၃၅၀၀၊ သောတာပန် အရိယာ ဒေဝီ အပါး ၇၀ ပါဝင်သည်။
- (၃) နတ်ဒေဝါတို့၏ အကြီးအမှူး နတ်ဒေဝါ နတ်သားကြီး ဘိဒကဒေဝနတ်သားကြီး သက်တော် ၁၂၀၀ ကျော်။
- (၄) နတ်ဒေဝီတို့၏ အကြီးအမှူး နတ်ဒေဝီ နတ်သမီးကြီး ကုန္ဒရဒေဝီ သက်တော် ၇၀၀ ကျော်။

ကုန်းတော်ပေါ်ရှိ နတ်ဘီလူးကြီးများ

- (၁) ဒေဝကုမ္ဘဏ် နတ်ဘီလူးကြီးပေါင်း အပါး ၅၀၀၊
- (၂) ဒေဝီကုမ္ဘဏ် နတ်ဘီလူးမယ်တော်ကြီးပေါင်း အပါး ၂၅၀၊
- (၃) သောတာပန် အရိယာ ဒေဝကုမ္ဘဏ် နတ်ဘီလူးကြီး ပေါင်း ၅၅ ပါ။
- (၄) သောတာပန် အရိယာဒေဝီကုမ္ဘဏ် နတ်ဘီလူး မယ် တော်ကြီးပေါင်း အပါး ၂၅၀၊
- (၅) ဒေဝကုမ္ဘဏ် နတ်ဘီလူးကြီးများ၏ အကြီးအမှူး နတ်ဘီလူးမင်းကြီးဘွဲ့ = ဟိတောသရ ဒေဝကုမ္ဘဏ် မဟာရာဇာ သက်တော် ၁၂၀၀ ကျော်၊ သောတာပန်။

ကုန်းတော်ပေါ်ရှိ နတ်နဂါးကြီးများ

- (၁) နတ်နဂါးဒေဝါပေါင်း ၄၂၀၀၀၊
- (၂) နတ်နဂါးဒေဝီများ ၁၆၅၇၇၊
- (၃) အနာဂါမ် အရိယာ ဒေဝနာဂါနတ်နဂါး နှစ်ပါး။
- (၄) သကဒါဂါမ် အရိယာဒေဝနာဂါ နတ်နဂါးပေါင်း ၃၀၀၀ ပါဝင်သည်။
- (၅) သောတာပန် အရိယာဒေဝနာဂါပေါင်း ၇၀၀၀ ပါဝင် သည်။
- (၆) သကဒါဂါမ် အရိယာ ဒေဝီနာဂါ နတ်နဂါးပေါင်း ၃၇၀ ပါဝင်သည်။

- (၇) သောတာပန်အရိယာ ဒေဝီနာဂါနတ်နဂါးမယ် ပေါင်း ၁၂၀၀ ပါဝင်သည်။
- (၈) ဒေဝနာဂါ နတ်နဂါးအပေါင်းတို့၏အကြီးအမှူး နတ်နဂါးမင်းကြီး သုဘောဂနာဂါမယရာဇာ သက်တော် ၁၀၀၀ (အနာဂါမ်အရိယာ)။

အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့ ဆဋ္ဌမအကြိမ်ပြောက် တြိရတနာ
မဟာပူဇနိယ မင်္ဂလာပူဇော်ပွဲသဘင်နှင့် ဂုဏဝရပူဇော်ပွဲ
ကြွရောက်တော်မူခဲ့ကြသော အရိယာ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး

- (၁) သျှင်အာဠာသဗ - မြစွန်ပါတောင်၊ ဒေးစွန်ပါလောင် ပဲခူးတိုင်း။
- (၂) သျှင်ဒေဝက - စာရမေရီတောင်၊ ကချင်ပြည်နယ်။
- (၃) သျှင်နာဂသိန် - ခါကာဘိုရာဇီတောင်၊ ကချင်ပြည်နယ်။

ရဟန္တာအရိယာ ပိဇ္ဇာစိုရ်များ

- (၁) သျှင်သိဒ္ဓဗါလ (ဆေးဝိဇ္ဇာစိုရ်) - ဟိန္ဒူ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ကုန္ဒမြစ်ဝှမ်း။
- (၂) သျှင်ဥက္ကသာရ - မြန်မာ၊ ဟိမဝန္တာ၊ မဟာကုဏ္ဍလအိုင်။
- (၃) သျှင်နေမိန္ဒရ - စတုတ္ထစာရန်၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ အာဇာနည် ဗြဟ္မာဘုံ။
- (၄) သျှင်ဂန္တီရ ဘိဝေဏ - နိပေါ၊ အာတိတ် သဒ္ဓေအောက်၊ နဂါးပြည်။

ရဟန္တာ အရိယာထေရီမယ်တော်ကြီးများ၊ ပိဇ္ဇာစိုရ်
အရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ရဟန္တာအရိယာထေရီမယ်တော်ကြီးများ

- (၁) မောရသေလာ - နိပေါ၊ ဟိမဝန္တာ၊ မဟာကုဏ္ဍလအိုင်။
- (၂) သိန္နာသစ္စ - မြန်မာ၊ ဟိမဝန္တာ၊ မဟာကုဏ္ဍလအိုင်။
- (၃) စိန္နာမဏ္ဍိ - မြန်မာ၊ ဟိမဝန္တာ၊ မဟာကုဏ္ဍလအိုင်။
- (၄) ဝေရာဏ - မြန်မာ၊ ဟိမဝန္တာ၊ သရက်ဖြူတောင်။

သိဒ္ဓိရှင်၊ မဟိဒ္ဓိရှင်၊ ဝိဇ္ဇာစရ ရသေ့မယ်တော်များ

အမည်	ဘွဲ့တော်	ပိုင်ဆိုင်သောအရပ်ဒေသ
ခလိုင်နီမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ယိုးဒယား
က္ခာမွင်းမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	တရုတ်
ဝယကျော့မယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	လာအို
ခင်ဥမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ရှမ်း
ဆာနားရီးမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	စူရတီ
မရီနားမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ ရိုင်းမြစ်ဝှမ်း
မနော်မိမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ပုဏ္ဏားဖြူ
တုံတီကင်းမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	တရုတ်၊ အီလျန်မြစ်ဝှမ်း
အဟောဝတမန္တန်မယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	မြန်မာ၊ ပုပ္ပားဒေသ
ဆာဗရီးနူးမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်	နီပေါ၊ ရွှေတိဂုံစေတီ
ပစ္စဝက္ကမယ်တော်	ရက္ခစိုးသိဒ္ဓိရှင်	ဟိမဝန္တာတောင်
အင်းရမယ်တော်	ရသေ့ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ပုဏ္ဏားညို၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်
စုသရီမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်	အာရပ်(မ်) လှည့်လည်သီတင်းသုံး
နန်းနမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်	ရှမ်းပြည်၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး
တန်ကြည်လင်းမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	တရုတ်ပြည်၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး
ဟံဒကီမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	နတ်ဘီလူး
လဇီးမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်	ရဝမ်၊ ပုပ္ပား
ဂဝရိန္ဒမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင် ရက္ခစိုးမယ်တော်	ကချင်၊ သန်လျင်၊ ကျိုက်ခေါက်ဘုရား
ဆာယာမိမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	ပုဏ္ဏားညို၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
ခရစ္စနားမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	ပြင်သစ်၊ မဟာကုဏ္ဏာလအိုင်
ဂရဇီးမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	နီပေါ၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
တရီမာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	မဂိုလ်၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
သီရိစန္ဒာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	မြန်မာ၊ ကျိုက်ထီးရိုး၊ ရသေ့တောင်
ဆာမာရီဒီးမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	ပုဏ္ဏားဖြူ၊ အဝီစိ
ဝရပိုးမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	သီဟိုဠ်၊ သီရိလင်္ကာ
စက္ကဝတီမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရက္ခစိုးမယ်တော်	သာကီနွယ်၊ ပုပ္ပားတောင်
စတရီနင်းမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	တိဗက်၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
က္ခာမင်းမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာရသေ့မယ်တော်	တရုတ်၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
ဇန္တာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	သမံသီရှမ်း၊ ပုပ္ပားဒေသ
ခန္တိမာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ကရင်၊ ဇွဲကပင်တောင်
နုရိဆာမယ်တော်	သောတာပန်ဝိဇ္ဇာစိုရ်	အာရပ်၊ ဟိမဝန္တာဒေသ
ကုမိသာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	မြန်မာ၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး

၃၃။	ခင်ဦးမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်မယ်တော်	မြန်မာ၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး
၃၄။	နန်းယောင်မယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ရှမ်း+မြန်မာ၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၃၅။	ခါတမာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	အီဂျစ်၊ ဇွဲကပင်တောင်ထိပ်
၃၆။	ဆာရိမိမယ်တော်	သောတာပန်ဝိဇ္ဇာဝိနိရ	သီဟိုဠ်၊ သီရိလင်္ကာ ဗုဒ္ဓဂယာ
၃၇။	စန္ဒာမန္တီမယ်တော်		မြန်မာ၊ သရက်ဖြူတော
၃၈။	နန်ဒီမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်မယ်တော်	ရှမ်း၊ ဟိမဝန္တာဒေသ
၃၉။	မိနိုင်ငံမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ကချင်၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၄၀။	ဆူဘန်နာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	အင်္ဂလိပ်၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
၄၁။	လူကျွန်နာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	တရုတ်ပြည်
၄၂။	ချင်နိုင်ချောင်းမယ်တော်	သောတာပန်ဝိဇ္ဇာဝိနိရ	ဂျပန်ပြည်၊ ဖူဂျီယာမာတောင်
၄၃။	မင်ရိုးရီမယ်တော်	သကဒါဂါမ်ဝိဇ္ဇာဝိနိရ	အင်ဒိုနီးရှား၊ ဟိမဝန္တာ
၄၄။	မစ္စဘင်သိုမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	အင်္ဂလိပ်၊ အာတိတ်သမုဒ္ဒရာ
၄၅။	ဆလိမိနီးမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ရုရှား၊ အပီစီ
၄၆။	သီလမယ်တော်	နတ်ဘီလူး	ပုပ္ဖားဒေသ
၄၇။	စိတ္တရမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင် နတ်ဘီလူး	ပုပ္ဖားဒေသ
၄၈။	ခန်းသုမယ်တော်	သောတာပန်ဝိဇ္ဇာဝိနိရ	ယိုးဒယား၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၄၉။	သီရိဇေယျမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	မြန်မာ၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၅၀။	တိုခနီမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	မလေးရှား၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၅၁။	ဘာရီမင်မယ်တော်	ပုပ္ဖားဒေသ	အီတလီ၊ ဗုဒ္ဓဂယာ
၅၂။	ဘူးခန်းမယ်တော်	သောတာပန်ဝိဇ္ဇာဝိနိရ	ပါကစ္စတန်၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး
၅၃။	သူရိန်စန္ဒာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	မြန်မာ၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၅၄။	တိန်ချင်ကျောက်မယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်မယ်တော်	တရုတ်၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၅၅။	စန္ဒြားမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ဟိန္ဒူ၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၅၆။	ဆိန်ဟင်ယူမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	တရုတ်၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး
၅၇။	ပယ်ချိုမယ်တော်	သိဒ္ဓိရှင်မယ်တော်	တရုတ်၊ တရုတ်ပြည် မြစ်ဝါမြစ်
၅၈။	ခေမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	တရုတ်၊ ပုပ္ဖားဒေသ
၅၉။	ဆန္ဒာမယ်တော်	သောတာပန်ဝိဇ္ဇာဝိနိရ	မြန်မာ၊ လှည့်လည်သီတင်းသုံး
၆၀။	ဆာစုမာမယ်တော်	ဝိဇ္ဇာမယ်တော်	ဟိန္ဒူ၊ ဗုဒ္ဓဂယာ

အထက်ဖော်ပြပါ ရသေ့မယ်တော်များအပြင် အခြားအခြားသော ရသေ့ယောဂီမယ်တော်များလည်း လက်ရှိ နိုင်ငံအရပ်ရပ်မှာဖြစ်စေ၊ အခြားသော တိုင်းပြည်မြို့ရွာမှာဖြစ်စေ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေဆဲ ရှိနေသည်ကို သိရသလို သေးသော ယောဂီမယ်တော်များလည်း အမြောက်အမြားရှိနေကြမည်ဟူ၍ စဉ်းစားရင်း...။

ပထမဝိဇ္ဇာ

ကျမ်းကိုးထုတ်နုတ်
ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ လက်ရေးမူသမိုင်း။

မစိုက်ဘဲပဲ စာတ်ခိုက်တဲ့အပင်တွေ

ဂမ္ဘီရဆရာပွင့်

သက်ပြည့်ပင်စင်ကလေး ရလာပြီးသည့်အခိုက်
 ကျွန်ုပ်တို့ ဖြိုမဆန် အတန်အသင့် ကျယ်ဝန်းလှစွာသော
 အပင်ကလေးတစ်ကွက်ကို ရွေးချယ်ဝယ်ယူအပြီးမှာတော့
 အလအတန်ကြာမက်ခဲ့သော အိပ်မက်တို့ကို အကောင်
 အထည်ဖော်နိုင်ခွင့်ရပြီဟု မှတ်သားထားလိုက်သည်။ “တစ်
 သက်လုံး ပျော်ချင်လျှင် သစ်ပင်စိုက်” ဆိုသောထုံးကို နှလုံး
 အထဲ သွန်သင်တတ်ခြင်းဖြင့် အရိပ်ရပင်များ၊ မျက်စိပသာဒဖြစ်စေ
 သည့် ပန်းပင်လှပများ၊ စားပင်သီးနှံများကို ပြုစုပျိုးထောင်
 နိုင်ဖို့ပါဟော့သည်။

သည်မှာတင် ခြံချင်းကပ်လျက်မှ ဘိုးသက်တင် ခေါ်
 သူ့ဆက်အသက်များစွာကြီးရင့်သော အမြဲမီးစားအရာရှိအို
 ဦးနှင့် ဆုံစည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သည်အဘိုးအိုက လောကီ
 အရာပညာရပ်များကို အတော်အသင့် လေ့လာဆည်းပူးထား
 သော တူသည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ လိုအပ်သော လောကီ
 အရာ အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံလေတိုင်း ဘိုးသက်တင်မှ
 နှေးမတွေဆိုသလိုပင် အကူအညီပေးတတ်စမြဲ ဖြစ်လေ
 သည်။ တစ်ဖက်ကလည်း ဝိပဿနာအလုပ်များကို မပျက်။

“လောကမှာ သီလစင်ကြယ်ဖို့၊ စိတ်ကောင်းရှိဖို့၊
 ဝိပဿနာစွဲမြဲဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အဲသည် လောကုတ္တရာ
 အလုပ်တွေကပဲ ဘဝကို ကယ်တင်သွားမှာ။ ဒါပေတယ်လို့
 ဆက်တိုက်ရေးရာမှာလည်း အကျိုးပြုတာလေးတွေ ရှိပါတယ်။
 ဆက်တိုက်လှသွားတွေ ဆိုတော့လည်း လောကီအလုပ်တွေနဲ့
 နှိုင်း ဘယ်ကင်းနိုင်ပါ့မလဲလေ”

သည်သို့ဆိုတတ်လေသူ ဘိုးသက်တင်အဖို့ စားဝတ်
 အရေး ဘာမှပူပင်ရသူ မဟုတ်ချေ။ သားသမီးတွေ မြေးတွေ
 အဖွားရေးအနေအထားကောင်း၍ လိုလေသေးမရှိလောက်

အောင် ကူပံ့ပေးနိုင်သည်။ လှူချင်ရာလှူဦးမလား ဘာမျှ
 ကန့်ကွက်ခြင်း အလျဉ်းမရှိ။ သည်လိုမျိုး ဘဝအခြေအနေ
 အကျိုးပေးကောင်းလှသော ပညာဗဟုသုတကြွယ်ဝသော၊
 အတွေ့အကြုံများမြောက်လှစွာသော အရွယ်ရင့်၊ ဝါရင့်၊ သမ္ဘာ
 ရင့်၊ ပညာရင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့် ဆုံစည်းရခြင်းသည်ပင် သူ
 အတွက်တော့ ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်တွေ ရလိုက်
 သည်ဟု ဆိုရမည်သာ။

“ဟေ့...မောင်ဖိုးသာ ဂေါ်ပြားတစ်လက်၊ မရပဲ
 တစ်ပုံးနဲ့ ဘာလုပ်နေတာတုံး”

“ဟာ...ဆရာကြီးဘိုးသက်တင်ပါလား။ ဘာရယ်
 မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်။ ဒလသွားတုန်းက တပည့်လေး
 တစ်ယောက်ဆီက ယူလာခဲ့တဲ့ ခွေးတောက်စေ့တွေ ပျိုးမလို
 ပါ”

“ခွေးတောက်ဆိုတော့ အင်မတန် ဆေးဖက်ဝင်တဲ့
 အပင်ပဲ။ သည်အပင်က နွယ်ပင်မျိုးပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အိမ်ရှေ့က မယ်လီပင်
 ဘေးမှာ အစေ့ချမလားလို့”

“ဟာ...မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့။ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာ
 မှာရှိတဲ့ အပင်တွေကို နွယ်တွေ သွားမထွေးစေနဲ့။ ဒါ
 ကောင်းတဲ့လက္ခဏာမဟုတ်ဘူး။ အလကားနေရင်း သူလိုမျိုး
 ကိုယ့်ဘက်က ရှုပ်ထွေးသွားတတ်တယ်”

အပင်တောင် မစိုက်ရသေး။ ဆန်းကြယ်လှစွာသော
 လောကီအရေးကိစ္စတွေက ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြီ။ သူ့အဖို့ သက်
 ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားရသည့်အတွက် တန်ဖိုးရှိတာတွေ
 ကြုံရလိမ့်မည်ဟု မှတ်ယူထားပါသည်။

“ဒါထက်...မောင်ဖိုးသာက ကြာသပတေးသားလား”

“မဟုတ်ဘူးဆရာကြီး။ တနင်္ဂနွေသားခင်ဗျ”

“ဟယ်...တနင်္ဂနွေသား ဟုတ်စ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“အေး...ဒါဆိုရင် ခွေးတောက်ပင်ကို တနင်္ဂနွေသား အဖို့ ကိုယ့်အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ လုံးဝမစိုက်သင့်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာကြီးရဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆို အညွန့်နဲ့ အမြစ်နံပါနေလို့ပေါ့။ အဲဒါပါနေရင် မစိုက်ကောင်းဘူး မောင်ဖိုးသာရဲ့။ ဆိုပါစို့ကွယ် မင်းက တနင်္ဂနွေသားမဟုတ်လား။ မင်းရဲ့အညွန့်က တနင်္ဂနွေသား အမြစ်က စနေ။ သည်တော့ ခွေးတောက်ပင်တို့၊ ခဲတက်ပင် တို့၊ ကြခတ်ပင်တို့ကို မစိုက်သင့်ဘူး”

“စိုက်ရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲ ဆရာကြီး”

“ရှင်းရှင်းပြောရရင် အကျိုးထက် အပြစ်က ပိုများ တာပေါ့ကွယ်။ စီးပွားလာဘ်လာဘတွေ ပိတ်ဆို့နေတတ်တယ်။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး အတွက် ဗျာများရတတ်တယ်။ အမူအခင်းတွေ ကြုံရတတ် တယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးပညာရှိ လူကြီးသူမတွေက ဓာတ်ခိုက် တဲ့အပင်တွေကို ကိုယ့်အိမ်ခြံဝန်းထဲမှာ မစိုက်ဖို့ သတိပေးခဲ့ တာပေါ့”

“မှတ်သားစရာပါပဲလား ဆရာကြီးရယ်။ ကွဲ့၊ တော် က တနင်္ဂနွေသားဆိုတော့ တနင်္ဂနွေသားရဲ့ အညွန့်၊ အမြစ် ကျတဲ့ အပင်တွေ မစိုက်အပ်။ မစိုက်ကောင်းတာကို သိသွားခဲ့ ပါပြီ။ ကျွန်တော့်လိုပဲ ကျန်တဲ့နွေသားတွေလည်းပဲ အကျိုး ထက် အပြစ်များစေတဲ့ မစိုက်သင့်၊ မစိုက်အပ် ဓာတ်ခိုက် စေတဲ့ အပင်တွေဟာ ဘာတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ပြောပြ ပေးပါဦးနော်”

“ရပါတယ်ကွယ်။ ဆရာကြီးလည်းပဲ အငြိမ်းစားယူပြီး ကတည်းက ဝါသနာပါရာ စာတိုပေစလေးတွေရေးနေတဲ့ သူဆိုတော့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ ဟောသည်မှာ ရေးဖို့တေးထား တဲ့ဟာ ဖတ်သာကြည့်ပေတော့”

ဟူ၍ဆိုရင်း မှတ်စုစာမျက်နှာတစ်ခုကို ပြလာခဲ့ပါ သည်။ ဤအခါဝယ်...

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီး

အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် ခဲတက်ပင်၊ ကြခတ်ပင်၊ ခွေး

တောက်ပင် မစိုက်ကောင်း။

၂။ တနင်္လာသားသမီး

အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် ညောင်အုန်းပင် မစိုက်ကောင်း။

၃။ အင်္ဂါသားသမီး

အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် ရင်ခတ်ပင်၊ ဝက်သစ်ခွေ ဂျောက်ချိုပင် မစိုက်ကောင်း။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး

အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် ပင်စိမ်းပင်၊ ပုန်းညက်ပင် မှန်ညင်းပင် မစိုက်ကောင်း။

၅။ ကြာသပတေးသားသမီး

အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် သရက်ပင်၊ သလဲပင်၊ သံပရာပင် သံလွင်ပင် မစိုက်ကောင်း။

၆။ သောကြာသားသမီး

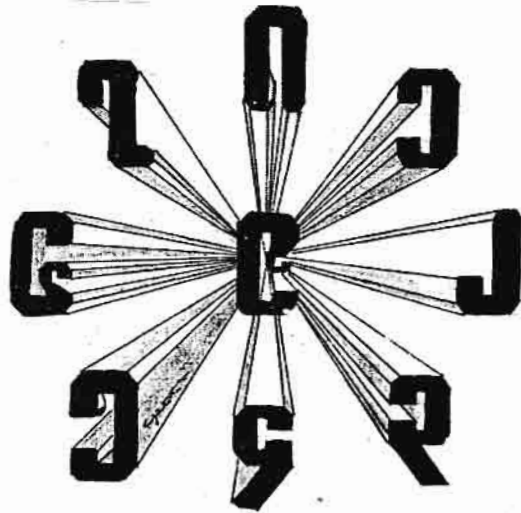
အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် တမာပင်၊ ဒါန်းပင်၊ နံသာဖြူ မစိုက်ကောင်း။

၇။ စနေသားသမီး

အိမ်ဝင်းခြံထဲတွင် အင်၊ ကသစ်ပင်တို့ မစိုက် ကောင်း။

ဟူသည့် လောကီရေးရာ သိအပ်စရာတို့ကို တွေ့ ဖတ်ရှုလိုက်ရပါတော့သတည်း။

ဂန္ထီရဆရာနှင့်

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုနှစ်

နှင့်

ကိန်းဂဏန်းတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာများ

ပေရယ်နိုင်

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၁ ဂဏန်း ၁ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၅၂.၄.၉)

မှချသွားရတတ်သည်။ သူတစ်ပါး နားဝင်အောင် မပြောတတ်
ပါ။

အတွင်းစိတ်သန္တာန် သိဖို့ခက်၊ နေပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ ပြောပုံ၊
အတွင်းစိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်း မကျပါ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၁ ဂဏန်း ၄ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၂၉.၁.၁၁)

ကိုယ်ရောစိတ်ပါ မနားရအောင် အလုပ်လုပ်တတ်
သူ၊ အလွန်အပြင်းသန်တတ်သူ၊ အလုပ်လုပ်ရင်လုပ်၊ မလုပ်
ရင် ငြင်းတတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၁ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၅၀.၁.၁၄)

သူဘက် ကိုယ့်ဘက် ကြည့်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၁ ဂဏန်း ၅ လုံးပါ
သောသူ (ဥပမာ- ၁၉၁၁.၁၂.၁၀)

ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အပြင်းအထန် အလုပ်လုပ်တတ်၊
အလွန်အပြင်းသန်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၁ ဂဏန်း ၃ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၄၀.၁.၁၂)

စာရေးကျွမ်းကျင်၊ လူစိတ်ဝင်စားအောင်ရေးတတ်၊
တတ်စေခြင်းလုပ်ငန်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြား၊ ပင်လယ်ရေခြား

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၁ ဂဏန်း ၆ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၁၁-၁၁-၁၀)

အနုပညာ၊ စာပေ သူများထက်အောင်မြင်၊ တစ်ခုခု
လုပ်တဲ့နေရာမှာ တစ်ဖက်ကမ်းခပ်အောင် လုပ်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၂ ဂဏန်း ၁ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၄၉-၂-၁၄)

တခြားတစ်ယောက်ရဲ့ မရိုးသားမှုကို ချက်ချင်းဖော်
ထုတ် သိမြင်တတ်သူ၊ လူတစ်ယောက်ကို မြင်သည်နှင့်
အမျိုးအစား ချက်ချင်းသိသူ၊ ပြောလိုက်ရင် လွဲခဲ့သူ၊ သမထ
အာရုံ သိပ်ကောင်းသူ၊ အာရုံခံစားမှု သိမ်မွေ့သူ၊ စိတ်ခံစား
မှုကို ဦးစားမပေးဖို့ အကြံပေးရသူ၊ လူကဲခတ်ကောင်းသူ၊
အကင်းပါးသူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၂ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၅၂-၆-၂၃)

စိတ်အတက်အကျမြန်သူ၊ လူပေါင်းများတတ်သူ၊
ထူးဆန်းသော သမထအာရုံရရှိသူ၊ ထင်တိုင်း မလွဲတမ်းဖြစ်
လာတတ်သူ၊ တခြားလူပြဿနာထဲ ဝင်ပါတတ်သူ၊ ရုန်းထွက်
ဖို့ခက်သူ၊ လူများ၏ ယုံကြည်မှုကို ရရန်ခက်သူ၊ လူရွေးပေါင်း
ပါ။ ဝင်ငွေ နှစ်မျိုး၊ မွေးတာတစ်နေရာ၊ ကြီးတာတစ်နေရာ
ဖြစ်တတ်သူ၊ ဉာဏ်လမ်း နှစ်ခွ၊ နှလုံးလမ်း နှစ်ခွ ဖြစ်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၂ ဂဏန်း ၃ လုံး၊ ၄
လုံး၊ ၅ လုံး ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၅၂-၂-၂၀)

ရပ်ဝေးခရီး မကြာခဏ သွားရတတ်သူ၊ စိတ်ဓာတ်
တက်ကြွသူ၊ အခက်အခဲနဲ့တွေ့က စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလွယ်
သူ၊ နှလုံးသားကို ဦးစားပေးသူ၊ ဂီတ၊ အနုပညာ၊ ဝါသနာ
ပါတတ်သူ၊ စိတ်ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၃ ဂဏန်း ၁ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၁၃-၁၀-၂၈)

စိတ်ကူးစိတ်သန်း အတွေးအခေါ် အလွန်ကောင်း
လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်တတ်သူ၊ တကယ်လုပ်ရင်
ယောက်တည်း မလုပ်တတ်သူ၊ စိတ်ကူးယဉ်သမား၊
ရင်ဆိုင်နေရသော ပြဿနာများကို ကြိုးစားဖြေရှင်းတတ်သူ၊
ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကောင်းမြင်စွမ်းအင်ရှိသူ၊ မိတ်ဆွေ
ရုက္ခကို ကာကွယ်ဖို့ ဦးနှောက်နဲ့ တွေးခေါ်သူ၊ ရပ်
မကြာခဏ သွားရတတ်သူ၊ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွသူ၊
အခဲနဲ့တွေ့က စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလွန်းသူ၊ နှလုံးသား
စားပေးသူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၃ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၅၃-၈-၃)

သူများကဖြူဆို သူကမည်းသူ၊ စာရေးမကောင်း
မယ့် စာရေးရင် အောင်မြင်သူ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများ
အဆင်ပြေလျှင် အလွန်ကောင်းသူ၊ စိတ်ကောင်းရှိသူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၃ ဂဏန်း ၃ လုံး ၄
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၄၃-၃-၁၃)

(ဥပမာ - ၁၉၃၃ ၃-၁၃)
အများအပြားပိုင်ဆိုင်သူ၊ အလွန်ကံကောင်းသူ၊
ရွှင်စရာကောင်းသော ဂဏန်းအငြင်းအခန် ဝါသနာ
အကျိုးမရှိ ဆင်ခြင်ပါ။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်သူများ
စားတတ်။ ပုံမှန်အတိုင်းနေပါ။ မငြင်းပါနှင့်။ ဘဝ
နှင့်။ တိုးတက်ပါလိမ့်မည်။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၄ ဂဏန်း ၁
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၆၀-၁၂-၁၄)

မွေးရာပါ လူချစ်လူခင်ပေါများသူ၊ အပေါင်း
များတတ်သူ၊ လက်မှုပညာ မသင်ဘဲတတ်သူ၊
လိုက်စားက ထူးခြားမည်။ ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက်

မြစ်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၄ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၃၈.၄.၁၄)

စည်းရုံးရေးကောင်းသူ၊ အလုပ်တစ်ခုကို စမိရင် ဆုံး
မလုပ်တတ်သူ၊ အနုပညာထူးချွန်သူ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု
သူ၊ ဘာလုပ်လုပ် တိတိကျကျလုပ်သူ၊ သပ်သပ်ရပ်ရပ်
တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၄ ဂဏန်း ၃ လုံး ၄ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၃၄.၄.၁၄)

ဘာလုပ်လုပ် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး လုပ်တတ်သူ၊ ရော
မောနေ နေထိုင်တတ်သူ၊ မွေးရာပါ အစွမ်းအစ ထုတ်
သူ၊ မထမ်းသင့်တဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေထမ်းသူ၊ ဘဝ
တိုးတက်တတ်၊ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် သွားတတ်သူ၊ မိမိ
ကို အားမရတတ်၊ မိမိအစွမ်းအစကို သုံးတတ်သူ၊
တတ်ကြုံကြုံ နေတတ်ကာ ဘယ်သူမှ လိုက်မမီအောင်
တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၅ ဂဏန်း ၁ လုံးပါ
သောသူ (ဥပမာ - ၅.၁၁.၁၉၂၃)

စိတ်အတက်အကျ မြန်ဆန်သူ၊ အလွန်လာဘ်ရှင်သူ၊
တက်တတ်တယ်၊ လွတ်လပ်မှု အလွန်ကြိုက်သူ၊ အိမ်
ရေး အဆင်မပြေသူ၊ သူတစ်ပါးအခက်အခဲကို ဖြေရှင်း
တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၅ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၅.၅.၁၉၃၇)

လောင်းကစား၊ ဆေး၊ အရက် တစ်ခုစွဲတတ်သူ၊
နိုင် သိမ်းမရ စည်းလွတ်ဘောင်လွတ်သမား၊ ကိုယ့်
ကို ထိန်းသိမ်းရမည်။ မထိန်းက ဒုက္ခတွေ့တတ်သည်။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၅ ဂဏန်း ၃ လုံး ၄ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၅.၅.၁၉၅၃)

အချစ်ရေးအတွက် စွန့်စားတတ်သူ၊ သိက္ခာကျတတ်
တယ်၊ ထိန်းသိမ်းနိုင်က အောင်မြင်ကျော်ကြားသူတွေ၊ ကြွယ်
ဝချမ်းသာသူတွေ၊ ဂုဏ်ဒြပ်ကြီးသူတွေ ဖြစ်တတ်၏။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၆ ဂဏန်း ၁ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၆၄.၄.၁၂)

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ချစ်ခင်တတ်သူ၊ မိသားစုကို ခင်
တွယ်တတ်သူ၊ တစ်ကောင်ကြွက်ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်သည့် အား
နည်းချက်ရှိသူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၆ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၈၀.၆.၁၆)

တစ်ဖက်စောင်းနင်း ဖြစ်တတ်သူ၊ သားသမီးချုပ်ချယ်
တဲ့သူဖြစ်တတ်၊ သဝန်တိုသူ၊ တူ၊ တူမများအပေါ် မြည်တွန်
တောက်တီးတတ်တဲ့ အဖော်ဖြစ်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၆ ဂဏန်း ၃ လုံး ၄ လုံး
၅ လုံး ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၆၆.၆.၁၇)

အဆိုးမြင်သမားများ၊ အိမ်တွင်းရေးမသာမယာ ဖြစ်
တတ်တယ်။ ဝါသနာမျိုးစုံရှိသူ၊ ရည်းစားများတတ်သူ၊ တစ်
ခုခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်မှ ကြီးပွားတတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၇ ဂဏန်း ၁ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၇၀.၁.၁၈)

အသက်ငယ်စဉ်ကာလမှာ လောကဓါ နှိပ်စက်မှုကို
ခံရတတ်တယ်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်း
တတ်။ ခံစားမှုများတတ်သူ၊ အနုပညာဘက်တွင် ကျော်ကြား
တတ်သူ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်လိုစိတ်၊ တွေးခေါ်တီ
ထွင်ဖန်တီးတတ်သူ၊ အလုပ် မရပ်မနားလုပ်တတ်သူ၊ ရောဂါ

ဖြစ်လျှင် အလုပ်ပင်ပန်းသောရောဂါ ဖြစ်တတ်တယ်။ အပြောင်းအလဲကို နှစ်သက်တတ်သူ၊ ခရီးသွားခြင်းကို နှစ်သက်တတ်သူ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေပေမယ့် မက်မောစိတ် မရှိ၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ပြီး စီးပွားဖြတ်လာလျှင် လှူဒါန်းပစ်တတ်သူ။ အေးအေးဆေးဆေး နေထိုင်လိုစိတ်ရှိသူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၇ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၇၆-၇-၁၅)

စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူ၊ အခက်အခဲ ဘယ်လိုတွေ့တွေ့ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းတတ်သူ၊ လက်ငင်းတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ပြဿနာကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်တတ်သူ၊ အခက်အခဲကို လွယ်လွယ်နဲ့ အောင်မြင်တတ်တယ်။ ဂီတဘက်တွင် ထူးချွန်တတ်တယ်။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၇ ဂဏန်း ၃ လုံး
အထက် ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၇၇-၇-၂၀)

သူတစ်ပါးရဲ့ကိစ္စတွေကို တာဝန်ယူဖြေရှင်းတတ်တဲ့ ဉာဏ်ရှိသူ၊ လုပ်ချင်တဲ့အလုပ်ကို မဖြစ်မနေ လုပ်တတ်တဲ့ သတ္တိရှိသူ၊ လူတော်များဖြစ်တတ်တယ်။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၈ ဂဏန်း ၁ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၈၁-၉-၂၇)

မိရိုးဖလာ အယူအဆစွန့်တတ်သူ၊ အယူအဆသစ် ထူထောင်တတ်သူ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ခိုင်မာတတ်သူ၊ နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားတတ်သူ၊ စိတ်ဓာတ်အား၊ လူအားကောင်းပြီး အယူအဆကို အထိအပါးမခံသူ၊ လောကီပညာလိုက်စားကာ ထူးချွန်တတ်သူ။ စကားပြော ပွင့်လင်းသူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၈ ဂဏန်း ၂ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၂၈-၄-၂၈)

သူတစ်ပါး ပြောဆိုချက်တွေကို မယုံကြည်တတ်သူ၊ လက်မခံလျှင် အကြောင်းပြချက် ခိုင်လုံအောင် ကြိုးစားတတ်

သူ၊ ပြောဆိုဆက်ဆံမှု အာဏာရှင်ဆန်တတ်သူ၊ တစ်ခုနဲ့ မပြေလည်တတ်။ ရုပ်ဝါဒသမား နာမိဝါဒလိုက်စား

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၉ ဂဏန်း ၁
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၈၁-၄-၁၇)

အတိုက်အခံမကင်းတတ်။ ရုန်းကန်ရတတ်သူ၊ ဒေါသဖြစ်တတ်တယ်။ အောင်မြင်မှု အထွတ်အထိပ်ထိ တတ်တယ်။ လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးသူ။ ဒေါသကြီးသူ၊ လူတွေနဲ့ ကင်းကင်းနေတတ်သူ။ စစ်ဘက်အကြီးအကဲတတ်တယ်။ ဘဝကြမ်းပြီး နှလုံးသား နူးညံ့တတ်သူ၊ ချစ်ရဲ့ လှည့်စားမှုကို ခံရတတ်တယ်။ စိတ်လောကြီးပြီး လုပ်တတ်သူ၊ အာဏာရှင်ဆန်တတ်သူ၊ အချစ်ရေးတတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၉ ဂဏန်း ၂
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၅၈-၃-၁၉)

အတွေးအခေါ် မြင့်မားသူ၊ ခက်ခဲတဲ့အိတ်တစ်စဉ်းစားတတ်သူ၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် မှန်မှန်ကန်ကန်လုပ်တတ်သူ၊ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူ၊ မိမိအရည်အသွေးကို ပြောင်အောင် ကြိုးစားနေထိုင်တတ်သူ။

မွေးရက်၊ မွေးလ၊ မွေးခုမှာ ၉ ဂဏန်း ၃ လုံး
ပါသောသူ (ဥပမာ - ၁၉၄၇-၉-၉)
(ဥပမာ - ၁၉၃၉-၉-၉)

ဒေါသကြီးတတ်သူ၊ ချုပ်တီးနိုင်ရင် မြင့်မားတဲ့အနေ နေရတတ်တယ်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းတတ်

ပေရယ်

ဣန္ဒြေသယ သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဗောဓိပက္ခိယ မဟာပထမံ ဓမ္မစေတီ သာသနာပြန်တမ်း ဒောင်ထူးဆန်း အဟိန်းဂါထာတော်ကြီး

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းကြိုင်

တစ်နေ့နံနက်ခင်းတွင် ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ပြန်
ရေးနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးဦးစီးမှူး ဦးတင်ထွေး
ဆရာ တင်ထွေးဆက်)နှင့် မိတ်ဆွေ ဦးကြီးရှိန်တို့
ဆက်ရှိလာကြသည်။

ဦးကြီးရှိန်မှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဒဿနိကဗေဒ
အငြိမ်းစားပါမောက္ခဆရာကြီး ဒေါက်တာဦးဖေအောင်
အပည့်ရင်းတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု မိတ်ဆက်လာသဖြင့်

“ဆရာကြီး အခုရေးသားဖော်ပြနေတဲ့ ဦးသဒ္ဓမ္မ
တော်ဘုရားကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ တစ်ချိန်က
ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးများလည်း ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခဲ့ကြ
တယ်။ ဆရာကြီး ဦးဖေအောင်ထံမှ ရာကျော်ဆရာတော်
ဘုရားကြီးချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ အောင်ထူးဆန်းအဟိန်းဂါထာတော်
ကျွန်တော်တို့ ရရှိခဲ့ကြပါတယ်”

ဦးကြီးရှိန်က အဆိုပါဂါထာကို ရေးသားဖော်ပြထား
တဲ့ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ပြပါသည်။ ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်
အခါ တစ်မျိုးတော့ဖြစ်၍ နေပါသည်။ ထိုဂါထာ
မှာ စာကြောင်းရေ ခြောက်ကြောင်းမျှ ပါရှိပါသည်။
ထိုစဉ်မှာ ဦးတင်ထွေးက ရေးသားထားသည်ကိုလည်း သတိ
ပြုတတ်ပါသည်။

ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကျွန်တော်သိ
သောအခါတွင် ဗောဓိပက္ခိယ မဟာပထမံ ဓမ္မစေတီ

ဓမ္မရာဇာလှိုင်း တစ်နည်းအားဖြင့် အရိယာဝိဇ္ဇာလှိုင်းသာ
ဖြစ်ပါသည်။ ဂါထာမန္တန်များကို အရွတ်အဖတ် လွန်စွာ
နည်းပါးပါသည်။ ဂါထာတစ်ပုဒ်တစ်လေကို အကြောင်း
ဆိုက်ရောက်ဖြစ်ပေါ်လာ၍ မရွတ်မဖြတ်ရွက်ဖတ်ရသည်
တိုင် “ဩောင်း”တို့၊ “ဥဲ့”တို့ခံ၍ ရွတ်ဆိုခြင်းမရှိသည်ကို
ကျွန်တော်လေ့လာကြုံတွေ့ရသလောက် မှတ်သားမိခဲ့ရပါ
သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဂါထာတော်များမှာလည်း ပါဠိ
မဖက် မြန်မာသက်သက် ဂါထာတော်များသာလျှင် ဖြစ်ပါ
သည်။

သို့တစေ ဆရာဦးကြီးရှိန်ထံမှ ရရှိသော အောင်ထူး
ဆန်း အဟိန်းဂါထာတော်တွင် “ဩောင်း”တို့၊ “ဥဲ့”တို့
ခံထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်တော်၏စိတ်တွင် တစ်မျိုး
ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့နှင့် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အန္တေပါ
သိက သားတပည့်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သော ဦးသိန်းအောင် (ဘိုး
သိန်းအောင်)ကို ကျွန်တော်၏ နေအိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး ဆရာ
ဦးကြီးရှိန်ထံမှ ရရှိလာသည့် အောင်ထူးဆန်းအဟိန်းဂါထာ
ကို ပြကြည့်ပါသည်။

“အေးကွ ... ဆန်းတော့ဆန်းသား။ ဒီအဟိန်း
ဂါထာကို ငါလည်းမသိဘူး။ ကြားလည်းမကြားဖူးဘူး။
ဆရာတော် ရွတ်တာလည်း တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူးကွ”

ဦးသိန်းအောင်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ရင်းတပည့်ကြီး ၂၇ ဦးတို့အနက် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ လက်ကျန်လက်ရင်း တပည့်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဆရာကြီး ဦးဖေအောင်ကိုယ်တိုင် ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝက ဆရာတော်ကြီးထံမှ လက်ထိလက်ရောက် ခံယူရရှိခဲ့သော ဂါထာဟုတ်မှန်ကြောင်းဖြင့် ဆရာဦးကြီးရှိန်က ကျွန်တော့်အား အခိုင်အမာ ပြောပြထားခဲ့ပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်သည် ပါမောက္ခဆရာကြီး ဒေါက်တာဦးဖေအောင်ထံမှ ရရှိသော ထိုအဟိန်းဂါထာတော်ကို ဆရာဦးကြီးရှိန် ရေးသားပေးလာသည့် စာသားများအတိုင်း ဌာန်၊ မာန် အသံဖြင့် တင် ရွတ်ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ ဦးသိန်းအောင်သည်လည်း ကျွန်တော်၏ အသံနောက်မှ ကပ်လျက် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ဌာန်၊ မာန်၊ ဟန်အသံ အပြည့်ဝင်ကာ ကျွန်တော်လက်တွင်းရှိ ဂါထာ

စာရွက်ကို မကြည့်ဘဲ အလွတ်ရွတ်ချလိုက်ပြီး ထိုအဖွင့်အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကိုပါ တစ်ဆက်တည်း စုံစုံ ရှင်းပြသွားလေသည်။

ကျွန်တော်တို့အပါးမှ ထိုင် နားထောင်နေသည့် ဦးဝမ်းစိန် (စာရေးဆရာဖေယျာ)လည်း သတင်းသတင်း စာရေးဆရာပီသစွာ အသံဖမ်းစက် (ကက်ဆက်သကလေးဖြင့် ဖမ်းယူမှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်အနည်းငယ် ရှောင်တောဝန်ရှိသည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဦးသိန်းအောင်သည် အဟိန်းဂါထာကို မူလက ပင်ကိုအားဖြင့် လုံးဝမတွေ့ဖူး။ မကြားမသိခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အလားတူ မကြားမသိခဲ့ဖူး။

သို့သော် ထိုအဟိန်းဂါထာကို ကျွန်တော်က မာန်အသံဖြင့် တင် ရွတ်ဖတ်ပြလိုက်ရာတွင် ဦး

မင်းဆက် ကျိုးဆက် ကြောင်းဆက် မကုန်တဲ့ သာသနာအဓိဋ္ဌာန်ပြုချက်နဲ့ ဒီမင်းဓမ္မတောင်ပေါ်မှာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ဘုရားကြီးတည်လိမ့်မယ်ဟူ၍ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး ဩဘာနိမိတ်ကြားခဲ့ရာ ယခုအခါ လောကချမ်းသာ အဘယလာဘမှန်ဘုရားကြီး တည်နေလေပြီ။

www.burmeseclassic.com

နော ဒီတောင်မြတ်ဟာ ရှေးက မင်းဆက်ရှိခဲ့တဲ့ နေရာဖြစ်တယ်။ ဗိုလ်ခြေဗိုလ်ဝင်တဲ့ နေရာလည်းဖြစ်တယ်။ ကုန်းကိုးကုန်း၊ အင်းကိုးအင်း၊ အစုံအညီနဲ့ ထူးခြားတဲ့ တောင်ထူးတောင်မြတ် မင်းဓမ္မတောင်ဖြစ်လို့ သာသနာ့ဓာတ်ပန္နက် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး စိုက်ထူခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။

သည် ကျွန်တော်၏ အသံများနောက်မှ တစ်ဆက်တည်း ထပ်လျက် ကပ်လျက် ဌာန၊ မာန် ဟန် ပြည့်ဖြင့် ရွတ်ဆိုလာသည့်အကြောင်းကို ကျွန်တော် သိရင်းပြလိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ချို့က ဤအခြင်းအရာကို ဓာတ်စီးသည်ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ဝိဇ္ဇာသည် ပြိတ ဘဟုတ်ပါ။ ပြိတ ဘဟုတ် ပူးခြင်း၊ ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော ဓာတ်စီးခြင်း၊ အလျင်းမရှိပါ။

သို့သော် ဟိတ်တည်းဟူသော အကြောင်းအကျိုး တရားတော့ ပြုကြပါသည်။ ဤသည်ကို ဟိတ်ခတ် ဆိုပါသည်။ ကြောင်းကျိုးဆက်ခြင်း သဘောဖြစ် သည့် သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိရှင်များဆိုလျှင် နာမ်ချင်း နာမ်ကိန်း ဖြစ်ကြပါသည်။ လက်ရှိခန္ဓာကိုယ်ကို အနည်းဆုံး သက်တမ်းလောက် တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း၌ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုကိုယ်မှာ (၁) လက်ရှိ ခန္ဓာကိုယ်၊ (၂) သစ်တကိုယ်နှင့် (၃) ပရမတ်ကိုယ်တို့

ဖြစ်ကြပါသည်။ ယခုကိစ္စ မှာကား ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး၏ ဟိတ် ခတ် ရွတ်ဆိုရင်းပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ နောင်အလျဉ်း သင့်ပါက ဝိဇ္ဇာများနှင့် ပတ်သက်သည့်အကြောင်းအရာများ ပါဝင်သော ဝိဇ္ဇာမယပညာရပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း သိသင့် သိထိုက် ဗဟုသုတဖြစ်ကြစေရန် ရေးသားတင်ပြရန် ဆန္ဒရှိ ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် အငြိမ်းစား ပါမောက္ခဆရာကြီး ဒေါက် တာ ဦးဖေအောင်ထံမှ ဆရာဦးကြီးရှိန် ကျေးဇူးပြုမှုကြောင့် ရရှိခဲ့သော ယနုကာလတွင် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ လက်ရင်းတပည့်ကြီးများအနက် သက်ရှင်ထင်ရှား ရှိဆဲ တပည့် ကျွန်တော်တို့နှင့် နှစ်ဦးစလုံး လုံးဝမသိရှိခဲ့ဖူး သော ဤအောင်ထူးဆန်း အဟိန်းဂါတာတော်ကြီးကို အား လုံးသော သာသနာဝင် သူတော်စင်ပါရမီရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ စေတနာမေတ ဘာရားဖြင့် ဖော်ပြ လိုက်ရပါသည်။

ဆရာကျော် ဘိုးတော်ရာကျော် ရာကျော်ဆရာ
တော်ကြီး ရှမ်းဘုန်းတော်ကြီးဟူသော ဘွဲ့မည်အမျိုးမျိုး
တို့ဖြင့် ၁၃၀၄ ခုနှစ်လောက်ကစပြီး ယခုအထိတိုင် ထင်ရှား
ကျော်ကြားတော်မူသော ဗောဓိပက္ခိယ မဟာပထမ ဓမ္မ
စေတီ ဣစ္ဆာသယ သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိရှင် ဦးသဒ္ဓမ္မဒေဝကိတ္တိရာ
ကျော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အမြို့မြို့အနယ်နယ် အရပ်ရပ်
တို့၌ သာသနာပြုတော်မူခဲ့သည်။ “အောင်ထူးဆန်း အဖွင့်
ဂါထာတော်ကြီး”ကို အဖွင့်၊ အစ၊ အခံ ဂါထာတော်အဖြစ်
ရွတ်ဆို သရဇ္ဈာယ်တော်မူပြီးလျှင် ထိုဆောင်ရွက်ပြီးမြောက်
သည့် သာသနာ့လုပ်ဆောင်ချက်အောင်မြင်သော အထိမ်း
အမှတ်အဖြစ် ယခု ဆက်လက်ဖော်ပြသော “အောင်ထူး
ဆန်း အဟိန်းဂါထာတော်ကြီး”ကို အဟိန်း အပိတ် အအုပ်
ဂါထာအဖြစ် ရွတ်ဆိုသရဇ္ဈာယ်တော်မူပါသည်။

ဤအဟိန်းဂါထာတော်ကြီးကို သာသနာ့ပြုဆိုင်ရာ
လုပ်ငန်းများ၌သာမက တစ်ဦးချင်းတစ်ယောက်ချင်း တစ်ဖွဲ့
ချင်း တစ်သင်းတစ်ချင်း အစစအရာရာ အောင်မြင်မှုများ
ရရှိကြစေရေးအတွက် သဒ္ဓါစိတ်သန်သန်ဖြင့် ရွတ်ဆိုပွား
များနိုင်ကြပါသည်။

အဟိန်းဂါထာဆိုသည်မှာ ရုတ်ခြည်းအသံမစဲ
အောင် ဌာန်၊ မာန်၊ ဟန်၊ အသံအပြည့်အဟုန်ဖြင့် ရိုက်ခတ်
ပျံ့လွင် မြည်ဟိန်းစွာ စကြဝဠာအနှံ့ အပျံ့အနှံ့ ထင်ရှား
ကျော်ကြားစွာ ရွတ်ဆိုကြေညာ ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်ပါသည်။

“အောင်ထူးဆန်း၊ မန်းသိုက်ဝင်၊ ထင်ကျော်
သောင်း၊ ဆောင်းထီးဖြူ၊ လူထိပ်မိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ပေါ်
ထင်ရှား၊ ပွားဘောဂ၊ လသာများ၊ မရှားလို့၊ လူဗိုလ်ချစ်၊
အပြစ်ကင်း၊ ပြည့်တင်းထွား၊ နေမင်းလမင်းသား၊ သိကြား
လာ၍ မစေသောဝ်”

“နေမင်းလမင်း၊ ငါ့ခံတွင်းသို့၊ ချက်ချင်းလာ၍
ဝင်းစေသောဝ်”

အောင်ထူးဆန်း - နေရာတကာမှာ လူတကာ
ထက် ထူးထူးဆန်းဆန်း အောင်မြင်ရတာ။

မန်းသိုက်ဝင် - ရတနာပုံ မန္တလေးတောင်တော်
ပေါ်မှာ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် ဗျာဒိပ်ကြား
တော်မူခဲ့တဲ့ မန်းသိုက်စာအပါအဝင်ဖြစ်တာ။

ထင်ကျော်သောင်း - မည်သည့်နေရာဒေသ၊ မည်

သည့်အရပ်ဌာနမှာမဆို ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် အောင်အောင်
မြင် သောင်းသောင်းဖြဖြ ရိုသေကြရတာ။

ဆောင်းထီးဖြူ - မင်းရိုးအစဉ်အဆက်တို့
ကြီးမြတ်တော်မူသော သုံးလူ့သနင်း တရားမင်း၏ မြို့
ရင်းစစ် ကံမျိုးရင်းဖြစ်တဲ့ ထီးဆောင်းမင်းအပေါင်းတို့
ကြီးမြတ်တာ။

လူထိပ်မိုး - သုံးလောကသူ လူတကာတို့
သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ် ဟိတ်သိက္ခာအောင်
တို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ သာသနာတော်အကျိုး၊ လောကအကျိုး
ကို စွမ်းစွမ်းတမံ ရွက်ဆောင်ရတာ။ လူတကာတို့
ဆောင်ဝံ့၊ မရွက်ဆောင်နိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတို့
ထူးထူးဆန်းဆန်း၊ အောင်အောင်မြင်မြင် ဆောင်ရွက်
တာ။

ဟိုးဟိုးကျော် - ရွက်ဆောင်သမျှ ကိစ္စအဝဝ
ခပ်သိမ်း ဂုဏ်ဟိတ်အပေါင်း အောင်မြင်သည်ချည်း
သောင်းထိုက် စကြဝဠာအနန္တတည်နေသမျှ သူတော်
ကောင်းအပေါင်းတို့က သာရဟင်္ဂါကြီး ကောင်း
ကြရတာ။

ပေါ်ထင်ရှား - လောကသုံးပါးထဲမှာ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊
သုတ၊ စာဂ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ပညာတည်းဟူသော သူတော်
တို့၏ ဥစ္စာရတနာ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံနေလို့ ပေါ်လွင်
ရှားဖြစ်နေရတာ။

ပွားဘောဂ - “ဓမ္မောဟဝေ ဓမ္မောရက္ခတံ
စာရီ”ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ တရားစောင့်သူကို
က ပြန်၍စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
အထွေထွေ စပါးဆန်ရေ၊ ရွှေငွေ ပဒေသာမြေမှာ
လျက် အလိုလို တိုးပွားချမ်းသာကြရတာ။

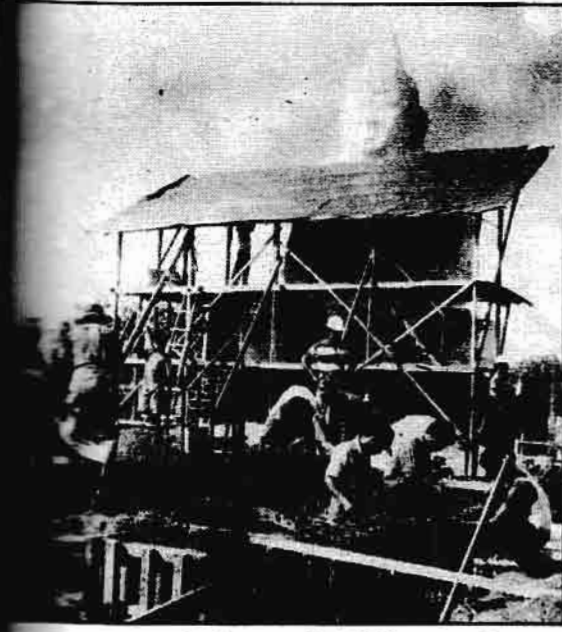
လသာများ - တရားဓမ္မနှင့်အညီ ကျင့်သုံး
တည်နေတဲ့အတွက် လသာသော ညများ၊ ရက်များအ
ငြိမ်းချမ်းအေးမြသာသာယာယာ မင်္ဂလာရှိနေရတာ။

မရှားလို့ - တောင့်တရခြင်း၊ ကြောင့်ကြခြင်း
ကင်း၍ အလိုဆန္ဒရှိသည်အတိုင်း ရွှေမရှား၊ ငွေမရှား
ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာမရှား ပေါများပြည့်ဝ ချမ်းသာနေ
တာ။

လူဗိုလ်ချစ် - တိုင်းသူပြည်သားရှင်လူအ
စစ်ဗိုလ်စစ်သား ဗိုလ်ခြေအများ အားလုံးတို့က အ
ချစ်ခင်မြတ်နိုး လေးစားကြည်ညိုနေရတာ။

အပြစ်ကင်း - ကာယကံအပြစ်၊ ဝစီကံအ

သလားဘမုန်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံး အပုတော်ခံမည့် ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်ကြီး တည်ဆောက်လျက်ရှိစဉ် (၃.၁၁.၂၀၀၀)

အပြစ်တည်းဟူသော ဒုစိုက် ဒုသီလတို့မှ ကင်း
သည်ဖြစ် လက္ခဏာရှစ်ပါးစသည့် ကောင်းတဲ့၊
ညံ့တဲ့ လားရဂုတိ မရှိတဲ့အဖြစ်ကို ရနေရောက်

ပြည့်တင်းထွား - ဗုဒ္ဓကုဋိ၊ ဓမ္မကုဋိ၊ သံဃကုဋိ
သော ဝိဇ္ဇာမယကုဋိ ဝိဇ္ဇာ မဟိတ္တိ ဘုန်းတန်ခိုးအစုံ
ပြည့်စုံပြီးသကာလ သိဒ္ဓိဆယ်တန် မကျန်မကြွင်း
သွင်းဖောက် အပြီးရောက်လျက် ကုဋိဝေဖြာ
ဘာကိယ ထွန်းလင်းကြသည်ဖြစ် ပညာရှင် သမ္ဘာ
ဆိုင်ရင်အဖြစ် ရောက်နေရတာ။

နေမင်းလမင်းသား - လောကသတ ဝါမှန်သမျှတို့
တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် နေမင်းသည် မူလစမ
တို့ကို ထုတ်ဖော်ပြသ လမင်းသည်လည်း
စမအက္ခရာတို့ကို သဘာဝနိယာမအလျောက်
ထိုစမ အက္ခရာတို့မှ ပေးသော ဝိဇ္ဇာမယ သိဒ္ဓိ
ခံစား စံစားကြလျက်အရာရာ အောင်မြင်နေစေ

သိကြားလာ မစေသောဝ် - သာသနာငါး
ထောင် တဘောင်ကျိုးလို့ သိကြားသာသနာထဲရောက်နေ
သိကြားမင်းကိုယ်တိုင်လာ မစမည်ဟု ဆိုလိုသည်
မဟုတ်။ သိ-သောကြာနံ၊ သင်္ချာရေအတွက် (၆)။ ကြား-
တနလာနံ၊ သင်္ချာ(၂)တို့၏ ထူးခြားမှုအရ ယခု ၁၃၆၂ ခု
ဒီနှစ်ထဲမှာ ဝတ ဝိဇ္ဇာပျားက ဝိသိကြားမသလို မြန်မာပြည်သူ
အားလုံးရွှင်ပြုံး ချမ်းမြအေးချမ်းကြ ဝေဆာဖွံ့ဖြိုးကျက်
သရေတိုးကိန်းကြီး ဆိုက်ရောက်ကြတော့မည် အမှန်ဖြစ်
တာ။

**နေမင်းလမင်း ဝါးစတွင်းသို့ ချက်ချင်းလာ ဝင်စေ
သောဝ် -** ကမ္ဘာ့အဆင်းတန်ဆာ နေမင်း၊ လမင်းတို့မှ
နိယာမအလျောက် ပေးအပ်နေသော သဘာဝသိဒ္ဓိ မဟိတ္တိ
ထူးခြားဆန်းကြယ် တန်ခိုးကြွယ်သည့် လေးလုံးသော
ဓာတ်စမ အက္ခရာတို့ဖြစ်ကြသော “စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ” အက္ခရာ
တို့၏ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ တန်ခိုးကုဋိတို့နှင့် အလုံးစုံပြီးမြောက်
ပြည့်စုံကြစေရန်၊ မင်္ဂလာဇေယျတု အောင်ဆုပတ နာ
အောင်ဩဘာပြုကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျက်သရေမင်္ဂလာအဖြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်ဝသော
ယနေ့အချိန်အခါ မဟာသမယတွင် “မြေတူးမြေမှန် မြေ
တံခွန် မြေမှန် မြေမြက် မင်းဓမ္မတောင်တော်မြတ်” ပေါ်ဝယ်
အံ့ထူးမကုန် ကမ္ဘာတုန်ဟည်း “လောကချမ်းသာ အဘယ
လာဘမုနီ” စကျင်ကျောက်တော် ဘုရားကြီးသည်လည်း
မြင့်မြတ်လှစွာသော ဘုရားရှင်တို့၏ အသရေဖြင့် တင့်တယ်
သပ ဘယ်စွာ စံပယ်တော်မူလျက်ရှိပေပြီ။

သို့ဖြစ်သော အချိန်ကောင်းအခါမြတ် မဟာသမယ
တွင် ဤ “အောင်ထူးဆန်း အဟိန်းဂါထာတော်ကြီးကို
သွဒါစိတ်သန်သန် ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်ကြသူအပေါင်း
သူတော်ကောင်းမှန်သမျှ အတိုင်းအဆမရှိ အနှိုင်းမရှိ အတု
မရှိသည့် အနန္တ သိဒ္ဓိတန်ခိုး၊ ကုဋိတွေနှင့် ပြီးပြည့်စုံကြကာ
စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရွှေမိုး ငွေမိုး လာဘ်မိုးတွေ ဖြိုင်ဖြိုင်
ဖြိုင်ဖြိုင် သွန်းဖြိုးကြရလေအောင် ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်တော်
မူကြစေလိုပါသည်။

“အသက်ရှည်နာကင်း ချမ်းသာခြင်း အနန္တသုခ
မင်္ဂလာအဖြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေသောဝ်”

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းမြိုင်

www.burmeseclassic.com

သုခရက်သားသမီးများအတွက် တိုးတက်ကြီးပွားစေရန် ယတြာများ

အေးကြည်ဖြူ

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် လုပ်ဆောင်စရာ

- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - အရှေ့အရပ်သို့ ခရီးသွားပါက အထူးကောင်း၏။ လာဘ်ပွင့်မည်။ အောင်မြင်မည်။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - လာဘ်လာဘာကံပွင့်စေရန် ဘုရား၌ အုန်းညွန့် ၇ ညွန့်ကို နံနက် ၅ နာရီတွင် လှူဒါန်းပေးပါ။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - ရန်အမှုအခင်း အောင်မြင်စေရန် နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအတွင်း ရဲယိုလက်တစ်ဆစ် ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ပါ။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် အဆင်ပြေ စေရန်အတွက် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ခါနီးတွင် ထမင်းကို ငါးပိဖုတ်နှင့် သွားပါ။ (သို့မဟုတ်) ငှက်ပျောပေါင်း စားသွားပါ။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - ဝင်ငွေကောင်းစေရန်အတွက် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့်ဖိထားပြီး ခရေ ၂ ညွန့်နှင့် မိမိနှုတ်မှ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင်ဟု ပြောပါ။ ပြုလုပ်ရမည့်အချိန်မှာ ညနေ ၁:၃၀ မှ ၂:၀၀ အတွင်း ပြုလုပ်ပါ။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - ကျူရှင်ဆရာများ၊ ဆရာဝန်များ ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေဝင်စေလိုလျှင် နံနက် ၉:၄၅ နာရီ ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ၎င်းထဲသို့ ငွေပြား ၉ စေ့၊ ရွှေဆိုင် ၄ ရွက်ထည့်၍ ရောမွှေပါ။ ပန်း ၁၉ ပွင့်ကို ပန်းအိုးထဲသို့ ရေထည့်လှူပြီး လှူဝင်ပါစေ။ ငွေဝင်ပါစေဟု ၉ ကြိမ်ပြောပါ။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - ဦးခေါင်းတွင် ကျက်သရေရှိ၏။ ဦးခေါင်းဆီလူးရန် မသင့်ပါ။ အဆင်းယုတ်ညံ့တတ်သည်။
- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - အနောက်အရပ်သို့ သွားမည်ဆိုပါက ရန်ရှိ၏။ မြောက်အရပ်သို့ ခရီးသွားမည်ဆိုပါက ဝင်ငွေကောင်း ကျွေးမွေးပေးကမ်းသူများ တွေ့တတ်သည်။ တောင်အရပ်သို့ ခရီးသွားမည်ဆိုပါက အကြံအစည် မြင်မည်။

တနင်္လာနေ့တွင် လုပ်ဆောင်စရာ

- တနင်္လာနေ့တွင် - ခရီးသွားမည်ဆိုပါက အရှေ့အရပ် ကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ တောင်အရပ်သို့ သွားမည်ဆိုပါက လာဘ်ပွင့်မည်။ ထိထိုးလျှင် ကောင်းသည်။ အနောက်အရပ်သို့သွားပါက စန်းပွင့်မည်။ မြောက်အရပ်သို့သွားပါက စားသောက်ကုန်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးမည်။
- တနင်္လာနေ့တွင် - လာဘ်လာဘာကံပွင့်စေရန် မည် သည့်ဘုရားတွင်မဆို ကြည့်ညွန့် (သို့မဟုတ်) ကံ့ကော်ညွန့် ၇ ညွန့်ကို နံနက် ၅ နာရီတွင် လှူဒါန်းပေးပါ။
- တနင်္လာနေ့တွင် - အမှုအခင်းနှင့် ရန်အပေါင်း အောင်မြင်စေရန် မွန်းလွဲ ၁:၃၀ နာရီမှ ၃:၀၀ နာရီအတွင်း မြေဥတုတစ်ပွင့် (သို့မဟုတ်) ဗျည်းမသား လက်တစ်ဆစ်ဆောင်၍ မိမိလုပ်ကိုင်စရာကိစ္စများကို လုပ်ဆောင်ပါ။
- တနင်္လာနေ့တွင် - ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် အဆင်ပြေစေရန် မိမိသွားခါနီးတွင် စိမ်းစားဥစားပါ။ (သို့မဟုတ်) ထွက်ပါ။

- ဝင်ငွေကောင်းစေရန် ငွေစက္ကူ တစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့်ဖိထားပြီး ခရေ ၂ ညွှန်နှင့် ရိုက်ပါ။ မိမိနှုတ်မှ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင်ဟု ပြောပါ။ ပြုလုပ်ရမည့်အချိန်မှာ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀:၃၀ နာရီအတွင်းတွင် ပြုလုပ်ပါ။
- ကျူရှင်ဆရာများ၊ ဆရာဝန်များ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်စေလိုသော် နံနက် ၉:၄၅ နာရီတွင် ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ၎င်းထဲသို့ ငွေပြား ၉ စေ့၊ ရွှေဆိုင်း ၄ ရွက်ထည့်၍ ရောမွှေပါ။ သီဟိုဠ် ၂ ညွှန်ကို ပန်းအိုးထဲသို့ ရေထည့်လှူပြီး လှူဝင်ပါစေ၊ ငွေဝင်ပါစေဟု ၉ ကြိမ်ပြော၍ ပြုလုပ်ပါ။
- ပန်း၌ ကျက်သရေရှိ၏။ ဦးခေါင်းဆီလိမ်းပါက အလွန်ကောင်း၏။ မျက်နှာပွင့်မည်။ ပီယကောင်းမည်။

လုပ်ဆောင်စရာ

- ခရီးသွားမည်ဆိုပါက အရှေ့အရပ်နှင့် အနောက်အရပ်တို့၌ ရန်ပေါ်တတ်သည်။ ရှောင်ပါ။ တောင်အရပ်သို့ ခရီးသွားပါက လာဘ်ပွင့်မည်။ မြောက်အရပ်တွင် ထိခိုက်ဖျားနာ ရှိတတ်၏။
- လာဘ်လာဘာပွင့်စေရန် မည်သည့် ဘုရားတွင်ဖြစ်စေ နံနက် ၅ နာရီအချိန် ၄နပ်ပန်း (သို့မဟုတ်) တော်စိမ်းပန်း ၇ ညွှန်ကို ပန်းအိုးတစ်အိုးဖြင့် သီးခြားလှူဒါန်းပေးပါ။
- ရန်အမှုအပေါင်း အောင်မြင်စေရန် နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း ရောက်ရွက်လက်တစ်ဆုပ် (သို့မဟုတ်) သီဟိုဠ်ရွက် လက်တစ်ဆုပ်ကိုဆောင်၍ မိမိကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ပါ။
- ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် အဆင်ပြေစေရန် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်သွားမည်ဆိုပါက ထန်းသီး (သို့မဟုတ်) ထန်းလျက်စား၍ သွားပါ။
- ဝင်ငွေကောင်းစေရန် ၎င်းနေ့တွင် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့်ဖိထားပြီး ခရေ ၂ ညွှန်နှင့် ရိုက်ပါ။ မိမိနှုတ်မှ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင်ဟု ပြော၍ ထိုနေ့ညနေ ၂:၃၀ နာရီမှ ၄:၀၀ နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။
- ကျူရှင်ဆရာများ၊ ဆရာဝန်များ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေဝင်စေလိုသူများ နံနက် ၉:၄၅ နာရီတွင် ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ထိုရေထဲသို့ ငွေပြား ၉ စေ့၊ ရွှေဆိုင်း ၄ ရွက်ထည့်၍ ရောမွှေပါ။ ဒေါနညွှန် (သို့မဟုတ်) နင်းဆီ ၁၀ ပွင့်ကို ပန်းအိုးထဲ ရေထည့်လှူပြီး လှူဝင်ပါစေ၊ ငွေဝင်ပါစေဟု ၉ ကြိမ်ပြောပါ။
- ကျောကုန်း၌ ကျက်သရေရှိ၏။ ဦးခေါင်းဆီလူးလျှင် စကားများတတ်ခြင်း၊ အိမ်ပူ၊ ပြဿနာပေါ်ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။

လုပ်ဆောင်စရာ

- အနောက်အရပ်သို့ ခရီးသွားခြင်းရှောင်ပါ။ တောင်အရပ်သို့ ခရီးသွားလျှင် လာဘ်ပွင့်၊ လာဘ်ကောင်းမည်။ အရှေ့အရပ်နှင့် မြောက်အရပ်သို့သွားပါက လုပ်ငန်းအဆင်ပြေမည်။
- လာဘ်လာဘာပွင့်လန်းစေရန် နံနက် ၅ နာရီအချိန်တွင် ရွက်လှ ၇ ညွှန် (သို့မဟုတ်) ရွှေပန်း ၇ ညွှန်ကို ဘုရား၌ လှူဒါန်းပူဇော်ပေးပါ။
- ရန်အမှုအခင်းပေါင်း အောင်မြင်စေရန် ညနေ ၃:၀၀ နာရီမှ ၄:၀၀ နာရီအတွင်း ထိန်သား (သို့မဟုတ်) ထန်းသား လက်တစ်ဆစ် (သို့မဟုတ်) ဒန်းညွှန်ကိုဆောင်၍ လုပ်ဆောင်ပါ။

- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် - ဝင်ငွေကောင်းစေရန်အတွက် ငွေ စက္ကူတစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့်ဖိထားပြီး ခရေညွှန် ၂ ညွှန် ရိုက်ပါ။ မိမိ၏နှုတ်မှ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင်ဟု ပြော၍ နံနက် ၁၀:၃၀ နာရီမှ ၁၂:၀၀ နာရီအထိ ပြုလုပ်ပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် - ကျူရှင်ဆရာများ၊ ဆရာဝန်များနှင့် ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဝင်ငွေကောင်းစေလိုသူများ ၉:၄၅ နာရီတွင် ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ထိုရေထဲသို့ ငွေပြား ၉ စေ့၊ ရွှေဆိုင် ၄ ရွက်ထည့်၍ လေထုထု ရောမွှေပါ။ အုန်းညွှန် ၆ ညွှန်ကို ပန်းအိုးတစ်အိုးထဲ ရေထည့်၍ လှူထားပြီး လူဝင်ပါစေ၊ ငွေဝင်ပါစေ ၉ ကြိမ်ပြော၍ လုပ်ကိုင်ပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် - နာခေါင်း၌ ကျက်သရေရှိ၏။ ဦးခေါင်း ဆီလူးသော် အထူးကျက်သရေတိုးခြင်း၊ မျက်နှာပွင့်လင်း ဖြစ်မည်။

ကြာသပတေးနေ့တွင် လုပ်ဆောင်စရာ

- ကြာသပတေးနေ့တွင် - အရှေ့အရပ်သို့ ခရီးသွားသော် မိတ်ဆွေကောင်းတွေ့ရှိခြင်း၊ စန်းပွင့်ခြင်း ရှိမည်။ တောင်အရပ် တွင် အန္တရာယ်ရှိ၏။ အနောက်အရပ်တွင်ကား မိမိ၏ အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝမည်။ မြောက်အရပ်တွင် လာဘ်လာဘနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်း၏။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် - လာဘ်လာဘပွင့်၍ ကံကောင်းစေရန် မည်သည့်ဘုရားတွင်မဆို မေမြို့ပန်း ၇ ပွင့် (သို့မဟုတ်) ယင်းမာပန်း ၇ ပွင့်ကို နံနက် ၅ နာရီအချိန်တွင် လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် - အမှုအခင်းများနှင့် ရန်အန္တရာယ် အောင်မြင်စေရန် အုန်းသား (သို့မဟုတ်) အင်သား လက်ထုတ် ဆစ်ကို နံနက် ၄:၃၀ နာရီမှ ၇:၀၀ နာရီအတွင်း ဆောင်၍ ကိစ္စများဆောင်ရွက်ပါ။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် - ကုန်အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေချောမွေ့စေရန် မိမိကိစ္စများဆောင်ရွက်ခါနီးတွင် ငှက်ငှက် ကိုပြုတ်၍ ထမင်းနှင့်စားပြီးသွားပါ။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် - ဝင်ငွေ တိုးတက်ကောင်းမွန်စေရန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့် ဖိထားပြီး ခရေညွှန် ညွှန်နှင့်ရိုက်ပြီး မိမိ၏နှုတ်မှလည်း ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မ ဝင်၊ သံယံဝင်ဟုပြော၍ နံနက် ၆:၀၀ နာရီမှ ၇:၃၀ နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါ။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် - ကျူရှင်ဆရာများနှင့် ဆရာဝန်များ ငွေကြေး၊ လူဝင်ကောင်းစေရန် နံနက် ၉:၄၅ နာရီတွင် ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ထိုရေထဲသို့ ငွေပြား ၉ စေ့၊ ရွှေဆိုင် ၄ ရွက်ထည့်၍ လေထုထု ကံကော်ညွှန် ၁၅ ညွှန်ကို ပန်းအိုးထဲ ရေထည့်ပြီး လှူ၍ လူဝင်ပါစေ၊ ငွေဝင်ပါစေ ၉ ကြိမ်ပြော၍ လုပ်ဆောင်ပါ။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် - လက်ရုံး၌ ကျက်သရေတည်ရှိ၏။ ဦးခေါင်းဆီလိမ်းသော် ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း၊ ဦးခေါင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲခြင်းရှိတတ်၏။

သောကြာနေ့တွင် လုပ်ဆောင်စရာ

- သောကြာနေ့တွင် - အရှေ့အရပ်သို့ ခရီးသွားသော် လာဘ်လာဘပွင့်လန်းခြင်း၊ ကောင်းမွန်ခြင်းရှိ၏။ အနောက်အရပ်တွင် စားကောင်းသောက်ဖွယ် စားသောက်ရခြင်း ကြုံမည်။ တောင်အရပ်သို့သွားသော် အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝမည်။ မြောက်အရပ်သို့သွားသော် စန်းပွင့်ခြင်း၊ လာဘ်ပွင့်ခြင်းဖြစ်မည်။
- သောကြာနေ့တွင် - လာဘ်လာဘပွင့်လန်း၍ ကံကောင်းစေရန်အတွက် သီညွှန် ၇ ညွှန် (သို့မဟုတ်) သီဟိုဠ် ၇ ညွှန် နံနက် ၅ နာရီအချိန်တွင် ဘုရား၌ လှူဒါန်းပူဇော်ပါ။

- ကြာနေ့တွင် - အမှုအခင်းများနှင့် ရန်အန္တရာယ်များ အောင်မြင်စေရန် ကံ့ကော်သား လက်တစ်ဆစ်ကို နံနက် ၁၀ နာရီမှ ၁၂ နာရီအတွင်း ဆောင်၍ မိမိကိစ္စများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါ။
- ကြာနေ့တွင် - ကုန်အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေစေရန် မိမိကုန်ဝယ်ရောင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သွားခါနီးတွင် သင်္ဘော သီးမည်စားပြီးသွားပါ။
- ကြာနေ့တွင် - ငွေကြေးကိစ္စ ဝင်ငွေကောင်းစေရန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့်ဖိထားပြီး ခရေညွန့် ၂ ညွန့်နှင့်ရိုက်ပြီး မိမိ၏နှုတ်မှ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင်ဟု ပြော၍ နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီမှ ၁:၃၀ နာရီအတွင်း ပြုလုပ်ပါ။
- ကြာနေ့တွင် - ကျူရှင်ဆရာများ ဆရာဝန်များ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ လူဝင်၊ ငွေဝင်ကောင်းစေလိုသူများ နံနက် ၉:၄၅ နာရီတွင် ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ထိုရေထဲသို့ ငွေပြား ၉ ဇေ၊ ရွှေဆိုင်း ၄ ရွက်ထည့်ပြီး ရောမွှေပါ။ ဇော်စိမ်း ၈ ညွန့်ကို ပန်းအိုးထဲ ရေထည့်၍ လှူပြီး မိမိ၏နှုတ်မှ လူဝင်ပါစေ၊ ငွေဝင်ပါစေဟု ၉ ကြိမ် ရွတ်ဆိုပြုလုပ်ပါ။
- ကြာနေ့တွင် - ဣန္ဒြေ၏ ကျက်သရေတည်ရှိ၏။ ဦးခေါင်းဆီလိမ်းပါက စီးပွားလာဘ်လာဘာကောင်းခြင်း၊ အရောင်းအဝယ် အောင်မြင်ခြင်း၊ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်ခြင်းများ ကြုံမည်။

— တွင် လုပ်ဆောင်စရာ

- တွင် - အရှေ့အရပ်သို့ ခရီးသွားပါက ဘေး အန္တရာယ်ရှိခြင်း၊ တောင်အရပ်သို့ သွားပါက စားကောင်းသောက်ဖွယ် စားသောက်ရခြင်း ကြုံမည်။ မြောက်အရပ်သို့ ခရီးသွားလျှင် လာဘ်လာဘာပွင့်မည်။ အနောက်အရပ်သို့ သွားပါ ဘေးအန္တရာယ်တွေ့တတ်သည်။
- တွင် - လာဘ်လာဘာပွင့်လန်း၍ ကံပွင့်ကံ ကောင်းစေရန် နံနက် ၅ နာရီအချိန်တွင် ထန်းညွန့် (သို့မဟုတ်) ဒန်ညွန့် (သို့မဟုတ်) ဒေါနပန်း ၇ ညွန့်ကို ပန်းအိုးတစ်အိုးဖြင့် သီးသန့်ထည့်၍ ဘုရား၌လှူဒါန်းပေးပါ။
- တွင် - အမှုအခင်းကိစ္စများနှင့် ရန်အတိုက် အခံအပေါင်း အောင်မြင်စေရန် မွန်းတည့် ၁၂:၀၀ နာရီမှ ၁ နာရီအတွင်း ဇော်စိမ်းညွန့် (သို့မဟုတ်) ဆီးသား လက်တစ်ဆစ်ဆောင်၍ ကိစ္စများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါ။
- တွင် - ကုန်အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေချောမွေ့စေရန် မိမိကိစ္စဆောင်ရွက်ခါနီးတွင် ခံတက်ချဉ်နှင့် ထမင်းကို စား၍ ဆောင်ရွက်ပါ။
- တွင် - ငွေကြေးကိစ္စ အထူးကောင်းမွန်စေရန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ခေါင်းလောင်းနှင့် ဖိထားပြီး ခရေညွန့် ၂ ညွန့်နှင့်ရိုက်ပါ။ မိမိ၏နှုတ်မှ ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင် ဟုပြော၍ နံနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း ဆောင်ရွက်ပါ။
- တွင် - ကျူရှင်ဆရာများ ဆရာဝန်များနှင့် လူဝင်၊ ငွေဝင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်လိုသူများ နံနက် ၉:၄၅ နာရီတွင် ရေခွက်ထဲသို့ ရေသန့်ထည့်ပြီး ထိုရေထဲသို့ ငွေပြား ၉ ဇေ၊ ရွှေဆိုင်း ၄ ရွက်ထည့်၍ ရောမွှေပါ။ ရွက်လှ ၁၇ ညွန့်ကို ပန်းအိုးတစ်အိုးထဲ ရေထည့်၍လှူပြီး လူဝင်ပါစေ၊ ငွေဝင်ပါစေဟု ကိုးကြိမ် ရွတ်ဆိုပြုလုပ်ပါ။
- တွင် - တစ်ကိုယ်လုံး၌ ကျက်သရေတည်ရှိ၏။ ဦးခေါင်းဆီလှူးပါက အမှုအခင်းများ အောင်မြင်ခြင်း၊ အမှုရင်ဆိုင် ခြင်းများ အောင်မြင်မည်။

အိုးသစ် အိမ်သစ်ဖြင့် နေလိုသော်

မောင်ညွန့်လှိုင်

စာရေးသူသည် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက ရန်ကုန် မြို့က၊ ၃၄ လမ်းရှိ အမျိုးသမားအောင် (လူပျိုအောင်) တွင် နေခဲ့ဖူးသည်။ ထိုကာလက သီလဝစာစောင်အထူးထုပ်တွင် မင်းသူရိန်ရေးသားသည့် ဘာသာရေးဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ဖတ်မှတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုဆောင်းပါး၌ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးက ၎င်း၏ တပည့်ဦးပဉ္စင်းငယ်အား “ကျောင်းသစ်၊ တိုက်သစ်ဖြင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဖြစ်လိုသလား” မေးမြန်းရာ တပည့်ဦးပဉ္စင်းငယ်က ဖြစ်လိုကြောင်း လျှောက် ထားခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက ၎င်းအားလည်း ဆရာ တော် အဆက်ဆက်ကဆုံးမသွန်သင်ခဲ့ဖူးသည့် အကြောင်း များနှင့် ကျောင်းသစ်၊ အိုးသစ်၊ အိမ်သစ်ဖြင့် နေလိုသူများ အတွက် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်းကောင်းကို ညွှန်ပြတော် မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ညွှန်ပြခဲ့သည်မှာ နေ့စဉ်ဘုရား ရှိခိုးဝတ်ပြုတိုင်း ရှေးဦးစွာ အောက်ဖော်ပြပါ အနေကဇာ တင် ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

- အနေက ဇာတိ သံသာရံ၊ သန္တာဝိဿံ အနိဇ္ဇိသံ။
- ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
- ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဂေတံ န ကဟသိ။
- သဗ္ဗတေ ဖာသုကာ တဂ္ဂါ၊ ဂဟက္ခန္ဓံ ဝိသခံတံ။
- ဝိသခါရ ဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ဓယမဇ္ဈဂါ။

အနေကဇာတင် ဂါထာတော် မြန်မာပြန်

အဖန်တလဲလဲ ပဋိသေန္တနေရခြင်းသည် ဆင်းရဲငြို ငြင်၏။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာအိမ်ကို အကြိမ်များစွာ ဆောက်လုပ် သော တဏှာယောကျ်ား လက်သမားကို ဉာဏ်ဖြင့်မွေ့၍ ရှာဖွေရသော ငါသည် သင့်ကိုမြင်နိုင် ဉာဏ်မဏ္ဍိုင်ကို မပိုင်ရသေးသောကြောင့်သာလျှင် ဘဝများစွာ၊ သံသရာ ပတ်လုံး ကျည်လည်ပြေးလွှားခဲ့ရ၏။

“ဟယ်... တဏှာယောကျ်ား လက်သမား စက္ခုသဗ္ဗညုဖြင့် သင့်ကိုယခု ငါမြင်ပြီးသော သူဖြစ်၍ အတ္တတောတည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို သင်သည် တစ်ခု မပြုရတော့အံ့။ သင်၏ခပ်သိမ်းကုန်သော ကိလေသာတည်းဟူသော အမျှင်တို့ကို ချိုးဖောက်အပ်ကုန်ပြီ။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိမ်အတွက်ကို ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ငါ၏ စိတ်သည် ပြုပြင်စီရင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအခါ ရောက်ပြီ။ တဏှာတို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ငါရောက်ပြီ။

စာရေးသူသည် အဆိုပါဆောင်းပါး ဖတ်ရှုပြီးနောက် တွင် နေ့စဉ်ဘုရားရှိခိုးတိုင်း အနေကဇာတင် ဂါထာရွတ်ဆိုပူဇော်သည်။ စာရေးသူ၏ စိတ်တွင် တစ်စ၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ရလိုမှုထက် ဘုရားတော်မြတ်ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ် ပို၍ပို၍ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

မင်းသူရိန်ရေးသားသည့် ဆောင်းပါးကိုဖတ်ခဲ့ပါက တည်းက ယနေ့အထိ နေ့စဉ်ဘုရားရှိခိုးတိုင်း အနေကဇာတင်ဂါထာတော်ကို ရှေးဦးစွာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ပြီးခဲ့သည့် သီတင်းပတ်က လှိုင်မြို့နယ်ရှိ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏ နေအိမ်ခန်း သွားလည်ခဲ့သည်။ အိမ်ခန်း၌ အိမ်သားနှင့်အခန်းမှာ ကျဉ်းလွန်းနေသည့် သူငယ်ချင်းမှာ ဘာသာရေးအလေးထားသူဖြစ်၍ ဘုရားက နေရာအတော်ယူထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုစာရေးသူ၏စိတ်တွင်း၌ သူငယ်ချင်း၏ အခက်အခဲကို ကူညီရန် “အနေကဇာတင်” ဂါထာတော်ကို နည်းပူဇော်ရန် ပြောဆိုအကြံပေးခဲ့မိသည်။

စာရေးသူမှာ အနေကဇာတင်ဂါထာတော်၏ ကြောင့် ယခုအခါတွင် မိမိပိုင် အိုးသစ်၊ အိမ်သစ် နေထိုင်သည်မှာ အလွန်ပုန်ကန်ကြောင်း သာဓကတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သို့ပါ၍ အများသူငါ ကုသိုလ်ပွားများ၊ အကျိုးစေရရှိစေရေးအတွက် ရှေးရှုတင်ပြအပ်ပါသည်။

ကျန်းမာ၍ ချမ်းသာစေရန် ပုံပြု ယတြာများ

မောင်မောင်မြင့်အေး

မခန်းစေတဲ့ရေ

ခြေဆေးရည်အိုးကို မခန်းစေရ။ သောက်ရေအိုး၊ မခန်းစေရ။ အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရိ ပန်းအိုးကို ရေ မခန်းစေရ။

တံမြက်စည်းနှင့် ငရုတ်ကျည်ပွေ့
ဘာလိုပြောင်းပြန်ထောင်သလဲ

ရှေးလူကြီးများ သည် မိမိတို့အိမ်ကို အိမ်ရိုလှူကုန်ရောက်ပြီး တံခါးပိတ်ပြီးလျှင် အိမ်မှာရှိ သည့် တံမြက်စည်းနှင့် ငရုတ် ကျည်ပွေ့ကို ပြောင်းပြန်ထောင် ထားတတ်ပါသည်။ မနက်မိုးလင်း လျှင် လုပ်ငန်းသုံးပြီး အတည်ပြန် ထားတတ်သည်။ အကြောင်းမှာ မိမိ အိမ်သို့ သူခိုးမဝင်စေရန် ဖြစ်သည်။

ထမင်းစားလျှင် အရိုးပန်းကန်ထားပါ

ထမင်းစားလျှင် မိမိမစားသော အကြွင်းအကျန် အဖြစ်သည့် အရိုးများ၊ ဟင်းဖတ်များကို သီးသန့် ပန်းကန် ထဲထည့်ပါ။ ပြီးလျှင်လည်း ထမင်းစားပြီး ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပါနှင့်။

မသောက်အပ်

ပလုတ်မကျင်းဘဲ ရေမသောက်ရ။ ရေဦးမသွန် ဘဲ ရေမသောက်ရ။ ထမင်းချက်မယ့်ရေကို မသောက်ရ။

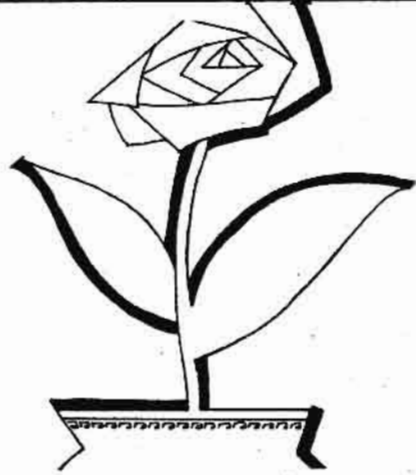

ဘုရားစင်

ဘုရားစင်မှာ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ဘုရားပန်း၊ အမွှေးနံ့သာတွေ ဝေဘာသပ္ပာယ်နေရင် အိမ်ရဲ့ ကျက်သရေ မင်္ဂလာကို ဆောင်ပါတယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေကို ရရှိစေပါတယ်။

ရေခန်းခြောက်ပြီး ပန်း၊ ဆီမီးတွေ နွမ်းရော်ကြော့ခြောက်ပြီး ပင့်ကူမျှင်၊ ဖုန်မှုန့်များ ရှိနေပါက အနိစ္စကို ဆောင်ပါတယ်။

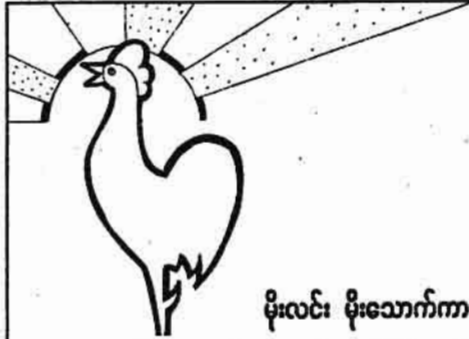
ဘုရားပန်းလဲရင်

ဘုရားပန်းများ လဲလှယ်ရာတွင် မြင့်သောနေ့၌ ထား၍ လဲလှယ်လျှင် ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ ဖြစ်စေနိုင်မည်။ ခြေရင်းဘက်များတွင် ဆေးသေတ္တာများ လဲလှယ်ခြင်းများကို မပြုလုပ်သင့်ပါ။

ဘုရားပန်း စွန့်ပစ်ရင်

ဘုရားစင်တွင် ပူဇော်ကပ်လှူထားသော ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတို့အား အသစ်လဲလှယ်လျှင် ဘုရားပန်း၊ ရေချမ်းတို့ကို မျက်နှာစာ ခေါင်းရင်းအရပ်တို့တွင်သာ စွန့်ပစ်ပါ။ နေအိမ်၏ ခြေရင်းဘက်၊ နောက်ဘက်များတွင် မစွန့်ပစ်သင့်ပါ။

မိုးလင်း မိုးသောက်ကာလ

နံနက်မိုးသောက် အရုဏ်တက်ချိန်သည် အတွက် ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ ဖြစ်စေတဲ့အချိန်တယ်။ ၎င်းအချိန်တွင် ဆဲဆိုခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ အပြောအဆို အနေအထိုင်များကို မပြုလုပ်သင့်ပါ။ များ ဖြစ်စေပါတယ်။

မင်္ဂလာအကျိုးဖြစ်ပွားစေသော ပရိတ်ဂါထာတော်များ၊ ဝိပိဋ္ဌေများဖွင့်ခြင်း၊ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ကောင်းသောစကားများ ပြောဆိုခြင်းတို့ဖြင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

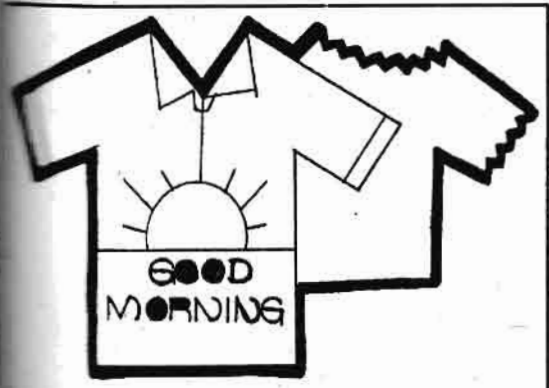
ရေတွင်းရေကန်

အိမ်ရှေ့တည်တည့်တွင် ရေတွင်းရေကန်ရှိလျှင် အဆန်ရေ ပေါသည်။ တောင်မှာရှိလျှင် လာဘ် ညည်းငယ် ဝင်မည်။ အနောက်တောင်တွင်ရှိက ယာဉ် သတ်သက်သော ပစ္စည်းများ ဝင်မည်။ အနောက်မှာ ရှောင် စီးပွားဖြစ်မည်။ အနောက်မြောက်တွင် ဥစ္စာတိုး ညှစ် အရှေ့မြောက်တွင် မင်းပုထိုးမည်။ အရှေ့တောင် သက်တွင်ရှိက ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။

ဘုရားရှိခိုးပြီးလျှင် အမျှဝေပါ

အိမ်က ဘုရားမှာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းများ ကပ်ပြီးလျှင် သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။ ပြီးလျှင် အောင်စည် အောင်မောင်း တီးပါ။ အောင်စည်ဆိုသည်မှာ ကြေးစည်၊ အောင်မောင်း ဆိုတာ မောင်းဖြစ်ပါတယ်။ အမြဲတမ်း လာဘ်ရှင်မံယ်။

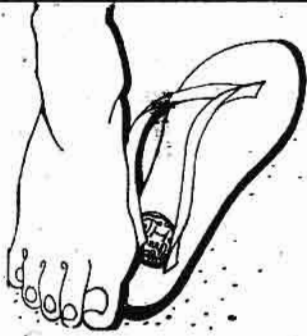
နံနက် အိပ်ရာထရင်

နံနက်အိပ်ရာမှ နိုးတဲ့အခါ သစ်လွင်သည့် အဝတ် များကို ဝတ်ဆင်၍ လုပ်ငန်းကိစ္စများကို ပြုလုပ်ပါ။ လင်းနှမ်းသော်လည်း သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှု ရှိပါစေ။ မသန့်ရှင်းသော အဝတ်အစားဝတ်ဆင် ပြီး လုပ်ငန်းများ လုပ်မိပါက လုပ်ငန်းကိစ္စများ အဆင် မြစ်တတ်တယ်။

လုပ်ငန်းကိစ္စ သွားလာရာ၌

လုပ်ငန်းကိစ္စများ သွား ရောက်ပြောဆို လုပ်ကိုင်ရာ တွင် အတတ်နိုင်ဆုံး အပူ သည်၊ အရက်သမားများနှင့် လမ်း၌ မတွေ့မီအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ် ပါ။ တွေ့လျှင် ချက်ချင်း စကားစဖြတ်၍ လမ်းခွဲပါ။ လက်ခံစကား မပြောဆို သင့်။ အနိင္ဇအကြောင်း တရားများ တွေ့ကြုံရတတ် ပါတယ်။ ဆိုးကျိုးဒုက္ခများလည်း ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။ လမ်းတွင် ရဟန်း သူတော်စင်များကို တွေ့လျှင် တတ်နိုင်သမျှ အလှူဒါနပြုပါ။ ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုး ပွားပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စများ အောင်မြင်မှုရရှိစေပါတယ်။

အကြီးအကဲ၏ ဖိနပ်

မိမိ၏ အကြီးအကဲ မိခင်၊ ဖခင်များ၏ ဖိနပ်များကို အိမ်သားများအနေဖြင့် နင်းခြင်း၊ မှောက်ခုံပက်လက် ဖြစ်နေစေခြင်းများ မပြုသင့်ပါ။ အကြီးအကဲ၏ ဘုန်းကံကို "နိမ့်" စေသလို ဖြစ်နေတတ်၏တယ်။

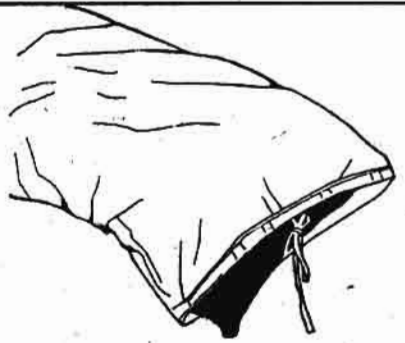
အကြီးအကဲ၏ ဖိနပ်ကို ဖိနပ်စင်၏ ထိပ်ဆုံးနေရာတွင် သေချာကျနစွာ ထားရှိပါက လုပ်ငန်းကိစ္စများ ပြေလည်အောင်မြင်မှု ရရှိစေတတ်ပါတယ်။

တီပို့၊ ရေဒီယို၊ ကက်ဆက်စားသံများ

ကျွန်ုပ်သရေမင်္ဂလာရှိစေရန် အလုပ်အကိုင်၊ အစည်းအဝေးများ ပွင့်လင်းစေရန် တရားဓမ္မ၊ မင်္ဂလာသုတ်၊ သုတ် စသည့် အေးချမ်းသာယာသော တရားဓမ္မမင်္ဂလာသီချင်းများကို နံနက်လင်းသည်နှင့် ဖွင့်ပါ။

ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ အဖြာဖြာတို့ တွေ့ကြုံလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပါတယ်။ အရုဏ်ဦးအချိန်က ကျွန်ုပ်သရေမင်္ဂလာကင်းမဲ့စေသော သီချင်းများ၊ ဇာတ်လမ်းများ မဖွင့်သင့်ပါ။ ငိုယိုခြင်း၊ မွဲကောခြင်း၊ ဆင်းခြင်း၊ အပူမျိုးစုံ သီချင်းများ မဖွင့်ရပါ။ မကောင်းဆိုးကျိုးဒုက္ခများအား ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။

သားသမီးများကြောင့် မိဘဒုက္ခမရောက်ချင်ရင်

သားသမီးများသည် အပြစ်ကင်းစင်သည် ဆိုပါသော်လည်း မိဘ၏ ဦးခေါင်းအား လက်နှင့် မပုတ်စေရအကျင့်ပြုလုပ်၍ မဆဲဆိုစေရပါ။ မိဘရဲ့လုပ်ငန်း ထိခိုက်တတ်ပါတယ်။

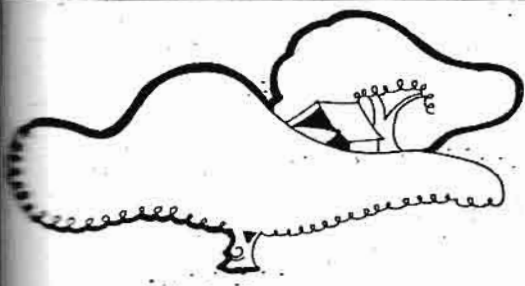
မိဘ၏ ခေါင်းအုံးအား ခွဲခြင်း၊ ကျော်လွှားခြင်း ပြုလုပ်ပါက ထိုမိဘများမှာ ပူပင်သောကများစွာ ကြုံရပြီး ဆိုးကျိုးဒုက္ခများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ကားများ ပျက်စီးခြင်း၊ တိုက်မိခြင်း မဖြစ်စေချင်ရင်

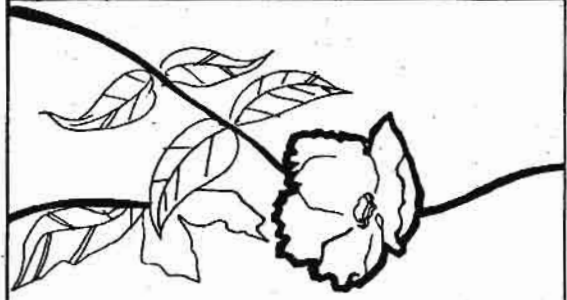
မိမိနေအိမ်၊ လုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုသော ကားမမောင်းခင် အမွှေးနံ့သာရည်၊ တရော်ကင်ပွန်းရည်ဖြင့် နံနက်တိုင်း ပက်ဖျန်းပါ။ ကျွန်ုပ်သရေမင်္ဂလာ ပွားစေပြီး အန္တရာယ်ကင်းပါတယ်။

ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲ သိမ်းဆည်းလျှင် ကား၏ ပိုင်းခေါင်းနှင့် အိမ်ကို မထိခိုက်စေရ။ မတိုက်မိသော တိုက်ခိုက်ထိမိပါက ၎င်းနေရာကို တရော်ကင်ပွန်းဆေးကြောသန့်စင်ပါ။

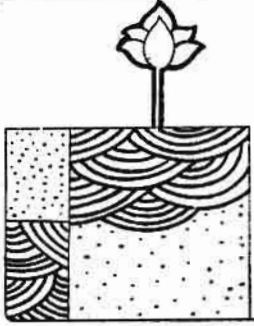
မြေဖိုခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်းပြုလျှင်

နေအိမ်၏ အနိမ့်ဘက်၊ နောက်ဖေးဘက်မှ မြေ
အကျင်းမြေများကို မျက်နှာစာအရပ်တွင် ဖိုခြင်း၊
သစ်ပင်စိုက်ခြင်း မပြုလုပ်သင့်ပါ။ ကံဇာတာများ နိမ့်ကျ
တတ်ပါသည်။

ဆိုင်းဘုတ်တင်ရင်

ဈေးဆိုင်၊ အလုပ်ခန်းတွေမှာ ဆိုင်းဘုတ်တင်တဲ့
အခါ ယတြာပန်းများ ချိတ်ဆွဲထားကြပါတယ်။ ပန်းများ
နွမ်းခြောက်သွား၍ မဖြုတ်ဘဲထားလျှင် မိမိလုပ်ငန်းများ
အတွက် မကောင်းပါ။

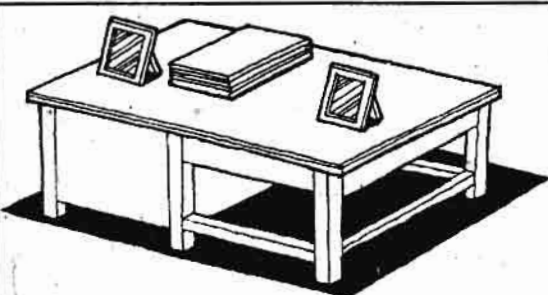

ဘုန်းကံမြင့်၍ စီးပွားတက်ချင်ရင်

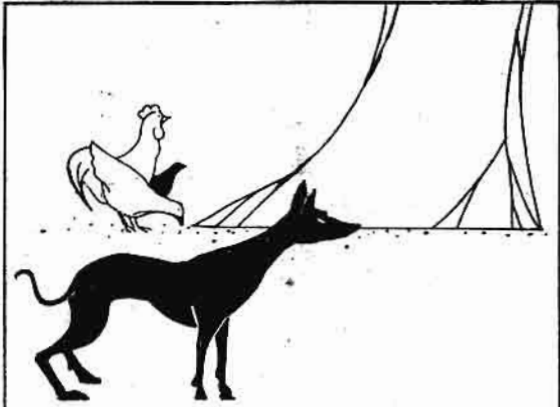
မိဘနှင့်သားသမီးကို တစ်တန်းတည်း မထားသင့်
ဘဲ မိဘတို့၏ အကျိုး လုံ့ချည်၊ အသုံးအဆောင်၊ အစား
အာရုံမှစ၍ တွေ့ရာ၊ ကြံရာ လွယ်လင့်တကူ ဆွဲယူ
နိုင်ရန် သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်း၊ မိဘကို အခန့်မသင့်
ဘဲ နှစ်ဖက်ဆူပူခြင်းများ မပြုသင့်ပါ။ သားသမီးများအနေ
ဖြင့် လုပ်မိပါက မကောင်းဆိုးကျိုးများ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့
နိုင်သလို လုပ်ငန်းကိစ္စ၊ ငွေကြေးကိစ္စများ မအောင်မြင်တတ်ပါ။
မိခင်၊ ဖခင်များ၏ အဝတ်အစားများကို လျှော်ဖွပ်
ခြင်း၊ နှိပ်စား ပြောဆိုခြင်း၊ ရိုသေစွာ ပြုစုကျွေးမွေးခြင်း
မပြုလုပ်ဘဲ လာကျက်သရေ ဖြစ်ထွန်းပြီး ဘဝတွင် အောင်
မြင်စီးပွားတက်စေတတ်ပါသည်။

တံခါးပေါက်ကို နောက်ကျောပေးပြီး အလုပ်လုပ်
ခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။

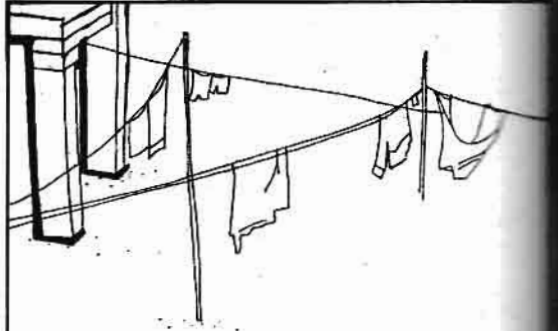

ငွေသိမ်းကောင်တာ၏ ဘယ်ညာ တစ်ဖက်စီတွင်
ကြည့်မှန်ထောင်ထားပေးခြင်းသည် စီးပွားတိုး၍ ငွေဝင်
ကောင်းစေသည်။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်မွေးရင်

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်မွေးမြူပါက မြင့်မြတ်သော အိမ်၏နေရာများ၊ အလုပ်ခန်းများသို့ ဝင်ထွက်သွားလာ ခွင့် မပြုသင့်ပါ။ အိမ်ခေါင်အစိုးပေါ်သို့လည်း မတက်စေ သင့်ပါ။

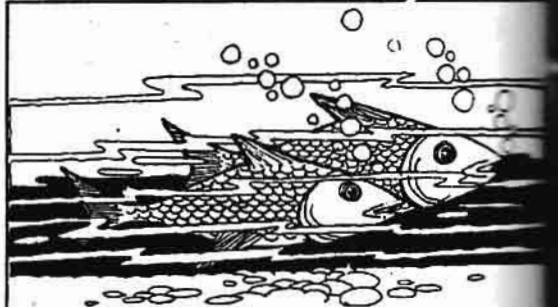
နေအိမ်အောက် ကြိုးတန်းအောက်

နေအိမ်များအောက် လှံချည်၊ ထဘီ၊ ဘောင်း ဖျားလှန်းသည့် ကြိုးတန်းများအောက်သို့ ဝင်ခြင်း၊ ပြင် သန်းခြင်း မပြုသင့်ပါ။ ဘုန်းကျက်သရေမင်္ဂလာများ ပါးကျဆင်းတတ်ပါသည်။ တတ်နိုင်သမျှ မဝင်မိ၊ မဖြူး အောင် ရှောင်ကြဉ်ပါ။

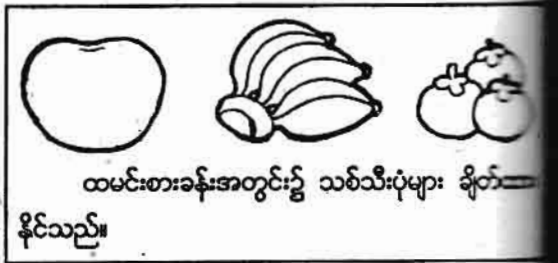

လှံချည်၊ ထဘီ ဝတ်ဆင်ရင်

ဝတ်ဆင်သည့် လှံချည်၊ ထဘီများအား ဦးခေါင်း ထက်မှကျော်၍ ချွတ်ခြင်း၊ လဲလှယ်ခြင်း၊ ဝတ်ဆင်ခြင်း များ မပြုသင့်ပါ။ မိမိ၏ ကျက်သရေမင်္ဂလာများ နိမ့်ပါး ကျဆင်းစေတတ်ပါတယ်။ လှံချည်၊ ထဘီများကို ခြေ ထောက်မှသာချွတ်၍ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီး စနစ်တကျ ခေါက်သိမ်းပါက ကျက်သရေမင်္ဂလာ ကောင်းကျိုးစီးပွား များ ဖြစ်ထွန်းချောမွေ့ အောင်မြင်စေပါတယ်။

ငါးကြင်းနှစ်ကောင် ရေတွင် ကူးခပ်နေပုံကို ကူး ခပ်ခမ်းများတွင် ထားခြင်းဖြင့် စုပေါင်းလုပ်ကိုင်သည့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်နိုင်သည်။

ထမင်းစားခန်းအတွင်း၌ သစ်သီးပုံများ ချိတ် နိုင်သည်။

မောင်မောင်မြင့်

သင်...

ဘာဂဏန်းသမားနည်း

မောင်စံထား(နေဖြူ)

လူတိုင်းပင် မွေးဖွားချိန်မှစ ကွယ်လွန်ချိန်တိုင်
အောင် စဉ်ဆက်မပြတ် ထိစပ်ရသည်မှာ ကိန်းဂဏန်း
နည်း ဖြစ်ချေသည်။ ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်၊ ဘယ်အချိန်
ဦး မွေး ဘယ်နေ့ဘယ်ရက် ဘယ်အချိန်တွင် ကွယ်
လွန်သည်ဆိုခြင်းကို ဆန်းစစ်ကြည့်ပါ။ ကိန်းဂဏန်းများ
ပေးထားပေးလိမ့်မည်။

- သင် ဘာဂဏန်းသမားဖြစ်သနည်း။
- သင် မွေးဖွားသောရက်သည် -
- ၁။ ၁၀၊ ၁၉၊ ၂၈ ဆိုလျှင် (၁) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။
- ၂။ ၁၁၊ ၂၀၊ ၂၉ ဆိုလျှင် (၂) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၃။ ၁၂၊ ၂၁၊ ၃၀ ဆိုလျှင် (၃) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၄။ ၁၃၊ ၂၂၊ ၃၁ ဆိုလျှင် (၄) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၅။ ၁၄၊ ၂၃ ဆိုလျှင် (၅) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၆။ ၁၅၊ ၂၄ ဆိုလျှင် (၆) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၇။ ၁၆၊ ၂၅ ဆိုလျှင် (၇) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၈။ ၁၇၊ ၂၆ ဆိုလျှင် (၈) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

၉။ ၁၈၊ ၂၇ ဆိုလျှင် (၉) ဂဏန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၏။

ဤ၌ ပညာရှင်တို့က လူသားတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ဂဏန်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်ရာ အရည်အချင်း၊ အရည်အသွေး၊ စရိုက်လက္ခဏာနှင့် အကျိုးပေးတတ်သည့် လုပ်ငန်းတို့ကို ဖော်ပြထားသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း ၍ တင်ပြလိုက်ပါရစေ။

(၁) ဂဏန်းသမားတို့သည်

သစ္စာရှိပြီး လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သူဖြစ်၏။ ကောင်း မြတ်သောစွမ်းရည်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အလုပ်ကို တိကျစွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တတ်ပြီး တော်ရုံတန်ရုံ အခက်အခဲနှင့် နောက်ဆုတ်တတ်သူ မဟုတ်ချေ။ သူတစ်ပါးအပေါ် အား ကိုး ရပ်တည်ရခြင်းထက် ကိုယ့်ဖူးကိုယ်ချွန်မှုကိုသာ နှစ် သက်သူဖြစ်လေသည်။ သမားရိုးကျထက် တီထွင်ဆန်း သစ်မှုကို လိုလားသူဖြစ်သည်။

အင်ဂျင်နီယာ၊ အယ်ဒီတာ၊ စာရေးဆရာ၊ လျှပ်စစ် ပညာရှင်၊ ဆန်းသစ်တီထွင်သူ၊ ကျောင်းဆရာ၊ မန်နေဂျာ၊ ခေါင်းဆောင်၊ လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်၊ အရောင်းအဝယ် ကိုယ်စား လှယ် စသည်တို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါက သာမန်ထက် ထူးကဲအောင်မြင်တတ်ပါ၏။

(၂) ဂဏန်းသမားတို့သည်

အနုပညာဆန်တတ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်တတ်ကြ၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့မှုနှင့် အရှက်အကြောက်ကြီးမားတတ်ကြ၏။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုရှိပါက အောင်မြင်တတ်၏။ ရုပ်သမား မဟုတ်၊ နာမ်သမားဖြစ်၏။

ဂီတပညာရှင်၊ အနုပညာရှင်၊ ပန်းပုဆရာ၊ စာရင်း စစ်၊ အစိုးရအရာရှိ၊ စာကြည့်တိုက်လုပ်ငန်း၊ အကျိုးဆောင်

လုပ်ငန်းစသည်တို့ဖြင့် အကျိုးပေးတတ်ပါသည်။

(၃) ဂဏန်းသမားတို့သည်

အသိပညာကြီးမားတတ်ကြပြီး တန်ခိုးဩဇာ မြက်တတ်ကြ၏။ သူတစ်ပါးလက်အောက်ခံ၊ ဩဇာခံအောက် ကို ရှုံ့မှန်းတတ်ကြ၏။ လစစားအလုပ်၌ ပျော်ပိုက်ခြင်း အလုပ်၌ တာဝန်ကြီးကြီးမားမား ယူရတတ်၏။

ဆေးဝါးပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး၊ အစားအသောက် အလှအပဆိုင်ရာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရေး၊ ကြေးမြင် ကိုယ်စားလှယ်၊ ပုံစံဒီဇိုင်းရေးဆွဲမှု၊ အခမ်းအနားပြင်ဆင် စသည်လုပ်ငန်းတို့ဖြင့် အကျိုးပေးတတ်ပါသည်။

(၄) ဂဏန်းသမားတို့သည်

စိတ်တိုင်းမကျလျှင် ဆန့်ကျင်မှုပြုတတ်ကြ၏။ အားသန်ရာကို ဆွဲကိုင်ပြီး သက်ဆုံးတိုင် လုပ်ကိုင်တတ် ကြ၏။ လျှို့ဝှက်ရန်သူရှိနေတတ်၍ အမြဲသတိထားတတ် ကြည့်ရန် လိုအပ်၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာစုဆောင်းမှုအပိုင်း၌ စိတ်ဓာတ်မသန်တတ်။

ဘောဂဗေဒပညာရှင်၊ ပုံနှိပ်သူ၊ ဒီဇိုင်းရေးဆွဲသူ၊ လျှပ်စစ်ပညာရှင်၊ အဆောက်အဦပညာရှင်၊ စာရင်း အဝယ်တော်၊ ဘဏ်အရာရှိ၊ မန်နေဂျာ၊ ပိသုကာပညာ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်း၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာလုပ်ငန်း တို့၌ အကျိုးပေးတတ်ပါသည်။

(၅) ဂဏန်းသမားတို့သည်

ဉာဏ်ကောင်း၍ အစစအရာရာတို့၌ နှံ့စပ်ကြွယ် ဖြစ်၏။ စကားပြောကောင်းမွန်ကုန်၏။ လုပ်ငန်းများအပေါ် အစဉ်စနစ်တကျအကွက်ချ၍ လုပ်ကိုင်တတ်ကြ၏။ ဆန့်ကျင် ဘက်လိင်တို့အပေါ် ဆွဲဆောင်မှုရှိပြီး စိတ်ဝင်စားခြင်း ခံရတတ်၏။ အရောင်းအဝယ်ကျွမ်းကျင်၍ ခရီးသွားခြင်း စိတ်ဝင်စားတတ်ပြီး ဥစ္စာစုဆောင်းမှုအပေါ်တွင် အား မထားတတ်ချေ။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာရှင်၊ ဂန္ဓာရီပညာရှင်၊ ဆရာ၊ အယ်ဒီတာ၊ ရုပ်ရှင်ပညာရှင်၊ သိပ္ပံပညာရှင်၊ ဆေး ရေးဆရာ၊ လောကီရေးရာပညာရှင် စသည်တို့က အကျိုးပေးတတ်ပါသည်။

(၆) ဂဏန်းသမားတို့သည်

စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို ရှာဖွေ တတ်ကြ
ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ခံစားမှုတို့တွင် ဝါသနာထုံ၏။ လူချစ်လူခင်
မာတတ်၏။ လှပမှုကို မက်မောတတ်၏။ အလုပ်လုပ်ရာ
သို့ တိတိကျကျနှင့် ဆုံးခန်းတိုင် လုပ်ကိုင်တတ်၏။ စိတ်
သန့်နိုးတက်မြတ်တတ်၏။ စီးပွားရေးနယ်ပယ်၌ အောင်မြင်
သူဖြစ်တတ်၏။ သံယောဇဉ်ကြီးမားပြီး ဇွဲရှိသူဖြစ်ကာ ခေါင်း
သော လူစားလည်း ဖြစ်လေသည်။

ဆေးပညာရှင်၊ သူနာပြုလုပ်ငန်း၊ ကျောင်းဆရာ၊
ဆေးဆရာ၊ ပန်းချီခိုင်းပညာရှင်၊ တရားဟောဆရာ၊
အကျိုးပေးသန်တတ်သည်။

(၇) ဂဏန်းသမားတို့သည်

စိတ်ကူးကောင်း၊ အကြံဉာဏ်ကောင်းများကို ထုတ်
တတ်သူဖြစ်ပါသည်။ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အကြောင်းအရာ
တို့ကို တွေ့တတ်၏။ အဘိဓမ္မာဉာဏ်၊ စိတ်ပညာ၊ ဂန္ဓာရီ
ဉာဏ်တို့တွင် စူးစမ်းအောင်မြင်မှုရှိတတ်၏။ စိတ်ထိခိုက်
သူမဟုတ်။ မတရားမှုကို ရှုံ့မုန်းတတ်၏။ သမထ၊ ဝိပဿနာ
လုပ်ငန်းများ၌ မွေ့လျော်တတ်၏။ အလုပ်တစ်ခုကို ငြိမ်
သက်အောင်မလုပ်ဘဲ အပြောင်းအလဲ လုပ်တတ်၏။ အကြံ
အညံ့ကောင်းမွန်ပြီး အမြင်ထူး၊ အသိထူးများရရှိတတ်၏။

နက္ခတ်ပညာရှင်၊ ဗေဒင်ဆရာ၊ လက္ခဏာဆရာ၊
ဆွဲနု ပါမောက္ခ၊ ဘုန်းကြီး၊ ကျောင်းဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊
အစားဝေဖန်သူ၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းထိန်းသိမ်းသူ၊ သိပ္ပံ
ပညာရှင်နှင့် ဆန်းသစ်တီထွင်သူ စသော လုပ်ငန်းရပ်များ
အကျိုးပေးထက်သန်တတ်ပါသည်။

(၈) ဂဏန်းသမားတို့သည်

လောကကြီးအပေါ်၌ ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ် ရှုမြင်
တတ်ကြ၏။ အရာရာကို နက်နက်နဲနဲ စူးစမ်းလေ့လာ
တတ်၏။ အလယ်အလတ်တွင် နေခြင်းကို မနှစ်သက်
တတ်။ အောက်ဆုံးဖြစ်စေ၊ အထက်ဆုံးဖြစ်စေ နေရမှ
ကျေနပ်သော လူစားမျိုးဖြစ်၏။ ဆုံးဖြတ်မှုတွင် တိကျပြတ်
သားတတ်၏။ ကဗျာ၊ ဂီတတို့၌ ဝါသနာထုံတတ်၏။ နောင်
အကျိုး တွေးတောပူပင်ကြောင့်ကြတတ်၏။ အထင်လွဲမှု
မရှိဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း နေခြင်းကို နှစ်သက်မွေ့

လျော်တတ်ကြ၏။ ဖိနှိပ်မှု၊ နှိပ်စက်မှုများကို နှစ်သက်ခြင်း
မရှိချေ။

အင်ဂျင်နီယာ၊ ရှေ့နေ၊ စည်ပင်သာယာရေးလုပ်
ငန်း၊ ဘဏ်အရာရှိ၊ ကုန်သည်၊ ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်၊
ဒါရိုက်တာစည်းရုံးရေးမှူး၊ စီးပွားရေးအကြံပေး၊ သတင်းစာ၊
စာနယ်ဇင်းကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း စသည်တို့ဖြင့် အကျိုး
ပေးထက်သန်တတ်ပါသည်။

(၉) ဂဏန်းသမားတို့သည်

ငယ်စဉ်က အခက်အခဲများစွာ တွေ့ကြုံရတတ်
သည်။ စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိတတ်၏။ အချစ်ကြီးတတ်၏။
ဒေသန္တရလှည့်ပတ်သွားလာခြင်းအပေါ် ခုံမင်နှစ်သက်တတ်
၏။ စိတ်ထားနုလုံးသား ဖြူစင်တတ်၏။ မိသားစုစိတ်ဓာတ်
အပြည့်အဝရှိသူဖြစ်၏။ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ရမှုအပေါ်
ခုံမင် မြတ်နိုးတတ်၏။ မိမိအရေးအရာကိုစွန့် သူတစ်ပါး
ဝင်ရောက်စွက်ဖက်လာမှုအပေါ် နှစ်သက်ခြင်းလုံးဝမရှိ
တတ်။ မိမိ၏စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း ပြည့်ဝသည်နှင့်အမျှ
ဘဝ၌ ကြီးမားထည်ဝါသူဖြစ်တတ်၏။

ဆရာဝန်၊ ရှေ့နေ၊ ကျောင်းဆရာ၊ အစိုးရအရာရှိ၊
ပရဟိတအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွား လုပ်
ငန်းများ၊ နိုင်ငံခြားသွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းများကို
ဆောင်ရွက်ပါက အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။

ဤကား မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်ကြကုန်သော ဂဏန်းများ
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှိတတ်သည့် အရည်အသွေး၊ စရိုက်
လက္ခဏာ၊ စိတ်နေစိတ်ထားတို့ဖြစ်ကြပြီး ဘဝ၌ အောင်မြင်
တိုးတက်စေဖို့ရာ လုပ်ဆောင်သင့်သည့် လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ
ကိစ္စအဝဝဖြစ်ပါသည်။ တွေ့ရှိရသော အချက်အလက်များ
အပေါ် ဆင်ခြင်သုံးသပ် လုပ်ဆောင်တတ်ပါက ထူးခြားမှုနှင့်
ကြုံတွေ့နိုင်မှာ မလွဲကေန်ဖြစ်ပါကြောင်း လေ့လာရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

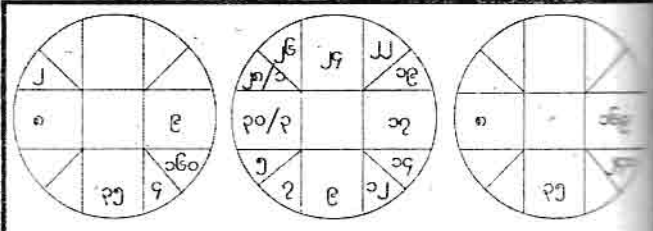
မောင်စံထား (ဝနုဖြူ)

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း ဖြူစွာဒိန်

၁၃၇၉-ခုနှစ်၊ ဩသိုလ - တပို့တွဲလ

2018 JANUARY

တနင်္လာ Monday	1 (၁၅) ဩသိုလပြည့်	
အင်္ဂါ Tuesday	2 ၁	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	3 ၂ အကြွတ်တိုက်	
ကြာသပတေး Thursday	4 ၃ ဂုဏ်ထူး လွတ်လပ်ရေးနေ့	18 ၂ ဂုဏ်ထူး
သောကြာ Friday	5 ၄ ယာဇာန်ကြီး	19 ၃
စနေ Saturday	6 ၅ ဂုဏ်ထူး အကြွတ်တိုက်	20 ၄ ယာဇာန်ကြီး
တနင်္ဂနွေ Sunday	7 ၆	21 ၅
တနင်္လာ Monday	8 ၇	22 ၆*
အင်္ဂါ Tuesday	9 ၈	23 ၇ ဂုဏ်ထူး အကြွတ်တိုက်
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	10 ၉	24 ၈
ကြာသပတေး Thursday	11 ၁၀ ဂုဏ်ထူး	25 ၉ ဂုဏ်ထူး
သောကြာ Friday	12 ၁၁	26 ၁၀
စနေ Saturday	13 ၁၂ ဂုဏ်ထူး	27 ၁၁ ဂုဏ်ထူး
တနင်္ဂနွေ Sunday	14 ၁၃	28 ၁၂
တနင်္လာ Monday	15 ၁၄	29 ၁၃
အင်္ဂါ Tuesday	16 (●) ဩသိုလကွယ်	30 ၁၄ ဂုဏ်ထူး
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	17 ၁ တပို့တွဲပြည့်	31 (၁၅)

၁. ၁. ၂၀၁၈ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၄. ၁. ၂၀၁၈

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း ဂြိုဟ်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၁. ၂၀၁၈ တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လည် ၂.၀၀ မိနစ်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- အင်္ဂါသည် - ၁၇. ၁. ၂၀၁၈ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၄၉ မိနစ်တွင် ဗြိတ္တာရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၆. ၁. ၂၀၁၈ စနေနေ့ ည ၈ နာရီ ၃၄ မိနစ်တွင် ဓနုရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၂၈. ၁. ၂၀၁၈ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၁ နာရီ ၅၃ မိနစ်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- တနင်္လာသည် - ၁၃. ၁. ၂၀၁၈ စနေနေ့ ညနေ ၃ နာရီ ၃၂ မိနစ်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဝန်ထုခွန်ကွတ်နှင့် စန်းယုတ်ခွန်

(၁၉. ၁. ၂၀၁၈)သောကြာနေ့၊ နံနက် ၂ နာရီ ၀၀ မိနစ် ၀၀ တွင်။
 (၃. ၁. ၂၀၁၈)၊ (၆. ၁. ၂၀၁၈) နှင့် (၂၃. ၁. ၂၀၁၈) တို့သည် အမြဲတစုတ်ကျ၍ မကောင်းဆိုးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြဲတစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် ပြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
 တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
 အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
 ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဒွန်ပင် စိုက်ပါ။
 သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
 စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံ့ကော်ပင် စိုက်ပါ။

သည့်လဒါတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

နွယ်သင်္ကာအောင်

၂၀၁၇ ခုနှစ်ကား ပက္ခဒိန်၏ နေရာတစ်ခုမှ ရွေ့လျောသွားခဲ့ပေပြီ။
 ဤတွင် ပန်းကလေးပန်း၊ ဟန်ကလေးပြုလျက် နင်းမြူထုကြားမှ လတ်ဆတ်ရှင်းသန့်စွာ
 ပုံရိပ်ထင်လာခဲ့သည်က ၂၀၁၈ ဝဲ ဖြစ်လေသည်။ ၂၀၁၈ သည် ၂၀၁၇ ထံမှ အမွေအနှစ်များကို
 လွှဲပြောင်းရယူကာ လှပသော၊ ချမ်းမြေ့ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော ရာဇဝင်၊ လှပသော စာမျက်နှာ
 များကို ဖွင့်လှုပ်ရချမည်။ မိမိကိုယ် ၂၀၁၇ လွန်မြောက်၍ ၂၀၁၈ အရောက်ဝယ် အသက်တာ
 အားဖြင့် ထပ်မံတစ်နှစ်တိုးခဲ့လေပြီ။ ထို့အတူ အတွေ့အကြုံသစ်တွေလည်း တိုးခဲ့ပါချေ၏။ ထို
 အတွေ့အကြုံသစ်များအပေါ် ဆင်ခြင်လျက် လောကီလောကုတ် ကောင်းကျိုးသုခတို့ ပြည့်ဝစေ
 ခြင်းငှာ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်သင့်သည့် ရက်ကောင်းရက်မွန်များအား အသုံးပြုနိုင်ပါစေကြောင်း
 တင်ပြလိုက်ရပါချေ၏။

အနိမ့်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ
 ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၅)၊ (၂၃)၊ (၃၀)၊
 စသောရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများ ဝယ်ယူ
 ကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကား/ယာဉ်ခွဲစွာ ဝယ်ဖို့ရာ
 ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၁၁)၊ (၁၉)၊ (၃၀)၊ (၃၁)
 ရက်များသည် ကားများ၊ ယာဉ်များ ဝယ်ယူဖို့ရာ
 ကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ
 ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊
 (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၉)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည်
 အည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန်
 ကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရေသတ္တဝါ ဖမ်းဖို့ရာ
 ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၁၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များ
 သည် မြစ်ချောင်း၊ ပင်လယ်ရှိ ရေသတ္တဝါများအား ဖမ်း
 ဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ခရီးလမ်းပန်း သွားဖို့ရာ
 ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊
 (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၇)၊
 (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ခရီးသွားလာခြင်း
 ကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ
 ဇန်နဝါရီလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသော
 ရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်း
 ဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ များဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ ကျောင်း/အိမ်ဂေဟာ ဆောက်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ကျောင်းများ၊ အိမ်ဂေဟာများဆောက်လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ရှင်ပြုနားသ ကျင်းပဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်း စသော ကောင်းမှုကိစ္စများ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်တက်ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ် ဆောက်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ အရောင်းအဝယ် လုပ်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ များဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသော

ရက်များသည် လယ်ယာ၊ တောင်ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြံချစိုက်ပျိုးရန် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၂၃)၊ (၂၇)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ရေတွင်း များ တူးဖော်ခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ ပညာကောင်းစွာ သင်ဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၃) စသော ရက်များသည် အတတ်ပညာများကို ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ မင်္ဂလာအခါ ပေးဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် မင်္ဂလာအခါ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၆)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် မင်္ဂလာအခါ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် မင်္ဂလာအခါ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

■ နွယ်သာကံ

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည့်ဗမာ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့်အားလျော်
ရာ မြေလွတ်မြေရိုင်းလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း ဩစာမြေဆီ ကြွယ်ဝသဖြင့်
စိုက်ပျိုးသမျှ သီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရာကိစ္စ၌
နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့လိုသလို အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည့်အတွက်
တိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေ စိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလ
အခါသမယ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ ဇန်နဝါရီလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၂၃)၊ (၂၇) ရက်များ၌
အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်း
အုတ်ကိုင်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့ စိုက်ပျိုးခြင်းတို့ကို ပြု
သပ်သင့်ပါသည်။

၃။ ဇန်နဝါရီလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၂၃)၊ (၂၇) ရက်များ၌
ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်း
ပင်၊ ချုံနွယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥ
အမြစ်များ တူးဖော်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၄။ ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၁၉)၊ (၂၀)
(၂၁) ရက်များ၌ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့်
အကိုင်းအခက်များကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်းတို့ကို ပြု
သပ်သင့်ပါသည်။

၄။ ဇန်နဝါရီလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၂၃)၊ (၂၇) ရက်များ၌
သီးနှံများ မျိုးစေ့ကြရန် သင့်လျော်လှပါကြောင်း တိုက်
တွန်းရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တောကကိုရင်

သည့်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

နေမျိုးထွဋ်ခေါင်

၁။ ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် “နန္ဒာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် “ဘဒြာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်းပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ ဇန်နဝါရီလ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် “ဇယာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ခိုခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် “ရိတ္တာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၅။ ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် “ပုဏ္ဏာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ခြင်း၊ ပစ္စည်းခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် “ရက်ရာဇာတီထီ” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လှူမှုရေး၊ ဘာသာရေး ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၇။ ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၆)၊ (၂၃) ရက်များသည် “အိန္ဒြာစုတ်” တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ မည်မျှပင် ကြံစေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

ထိုပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာ့မြေခံနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ် အစရှိသော မြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးခြင်း လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

နေမျိုးထွဋ်ခေါင်

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

အနုပညာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် အလုပ် အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အနုပညာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အလုပ် အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အနုပညာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၃)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် အလုပ် အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

အနုပညာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၆)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် အလုပ် အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသော ရက်များ သည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ် ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသော ရက် များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၅)၊ (၂၄)၊ (၂၇)၊ (၂၉)၊ (၃၀)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အလုပ် အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၅)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ■

သည့်လပွားအတွက် ကံကစာ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြည်

သွားရင်းလာရင်း နေရင်းထိုင်ရင်းမှ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် စိုးရိမ်သောကဖြစ်စရာများ ကြုံရလိမ့်မည်။ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော မြေကဲ့သို့သော၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ရွှေ့ထည်ကဲ့သို့သော ပစ္စည်းဥစ္စာများ ဆုံးရှုံးတတ်ပါသည်။

ရပ်ဝေးဒေသမှ သတင်းကောင်း များများကြားရတတ်ပါသည်။ မိန်းမတို့၏ မလိုမုန်းသားမှုမျိုးကိုလည်း ခံရတတ်သည်။ မီးဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံရတတ်သည်။ အပူလောင်ခြင်း၊ ဓာတ်လိုက်ခြင်းများ မမေ့ရလင့်ဘဲ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ စက်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးမည်။ ခရီးထွက်ရာ၌ ရေကြောင်းခရီးစဉ် ပိုများပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ၌ ကောင်းမြတ်သော သတင်းစကားများ ကြားရတတ်သည်။

ဘဝ၌ အောင်မြင်မှုများ၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းများနှင့် ပြည့်စုံမည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးဥစ္စာများ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်နေလိမ့်မည်။ မိဘဆရာသမားများ၏ အရေးတပူချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုမျိုးကို ခံစားရရှိတတ်သည်။

တစ်ပါးသူ၏ အထက်အမြင်လွဲမှားခြင်း၊ ယိုးစွပ်ခြင်းတို့ ခံရတတ်ပါသည်။ အထက်လူကြီးများ အထက်လွဲတတ်သည်။ အတူနေသူများနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းကျိုးခံစားရတတ်

သည်။ လူမျိုးခြားများနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ပါက ကျေးဇူး ခံစားရတတ်၏။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးစဉ် ချော့လည်ပါလိမ့်မည်။

မလိုအပ်ဘဲ ငွေကြေးကုန်ကျမှုများ ရှိလာသည်။ အရေးပေါ် ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရမည့် အဖြစ်များလည်း ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ ရတနာသုံးပါးနှင့်တူ၍ ဆရာသမားတို့အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့် အခွင့်အလမ်းများ ပြေလည်လာပါလိမ့်မည်။

ဘာသာရေးကိစ္စများ၊ ဂန္တီရပညာရပ်များကို လိုက်စားပါက အကျင့်သီလသိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသော ကောင်းများနှင့် ကြုံရမည်။ နှစ်ဖက်မိဘများထံမှ မြတ်သော အမွေများ ရမည်။ တစ်ခုသတိထားရမည့် ဘက်မှ ကျေးဇူးတရား များစွာရှိပါသော်လည်း လူ့ယုတ်သတ်မှတ်ခံထားရသူက လိမ်လည်လှည့်ဖြားတတ်သော မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်ထားသော ရန်သူများနှင့်လည်း ကြုံလိမ့်မည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက အိမ်ရှိတရားအား ကြောက် ကပ်လှူပေးပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြည်

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီးခါသာချင်နာဘန်ချောင်း၏ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ကြက်နှစ် တစ်လချင်း ဟောစာတမ်း

ဒီဇင်ဘာလ

• ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

၁၂ လရာသီခွင် သတ်မှတ်ချက်မှာ အနောက်တိုင်းနှင့် မတူသဖြင့် မိမိ၏ မွေးလ၊ မွေးရက်ကို ရာ၌ အဟောကို ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

မကာရ ရာသီပွား (ဆိတ်ရပ်)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

ရန်သူများနှင့် မတော်တဆဖြစ်မှုများကို သတိထား နှစ်သစ်သို့မကူးမီ သင့်အား စိန်ယာများမှ ကျော့ ကောက်ခံပြုပေးပါလိမ့်မည်။ သင့်တွင် ငွေရေးကြေး ဖွဲ့ပွားလျက်ရှိမည်။

ကံရာသီပွား (ရေထမ်းယောက်ျားရပ်)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

သင့်အနေဖြင့် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေလျှင် အနီး အနားသို့ တစ်စုံတစ်ဦးထံမှ အားပေးမှုစကားများကို ခံယူ

လိုက်ပါ။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှ ပြောင်းလဲလိုသူများ အတွက် အချိန်အခါကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ငွေရေးကြေးရေး ချောမွတ်နေမည်။ ပွဲတော်ရက်များအတွင်း အခမဲ့ သုံးဆောင် နေရမည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆေးဝါးကုသမှုခံယူရ၍ ငွေကုန်ကြေးကျ များနေလိမ့်မည်။

မိန်ရာသီပွား (ငါးနှစ်ကောင်ရပ်)

မတ်လ ၁၄ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

ယခုနှစ်အတွင်း ယခုလသည် သင့်အတွက် ငွေရေး ကြေးရေးအခက်ခဲဆုံးလဖြစ်ပါမည်။ သုံးစွဲရန် အများအပြား လိုအပ်နေ၍ အမြန်ငွေလင်းလမ်းကို ရှာရန်လိုအပ်ပေမည်။ သို့သော်လည်း ဒီဇင်ဘာလလယ်လောက်တွင် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းလိုက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင့်အား လူ ကြိုက်များကာ ထင်ပေါ်နေပါမည်။ သို့သော်လည်း အလုပ် ခွင်တွင် ပြဿနာမရှိဟု မဆိုနိုင်သေးချေ။ ချစ်သူရည်းစား ရှိပြီးသူများ၊ အိမ်ထောင်ရှင်များ တစ်စုံတစ်ယောက်ယောက် နှင့် လမ်းမှားလိုက်သွားတတ်သည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမား များအနေဖြင့် သင့်ထက်ငယ်ရွယ်သူတစ်ဦးနှင့် ပရောပရည် နေမိလိမ့်မည်။

မိဿရာသီပွား (သိုးထီးရုပ်)

ပြီလ ၁၅ ရက် မှ မေလ ၁၄ ရက်

ယခုလတွင် ခရီးသွားရန် ခရီးစဉ်အပြည့်အဝရှိနေလိမ့်မည်။ သင်၏ ခေါင်းမာမှုဖြင့် လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပဋိပက္ခမှုများ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ သင်၏ရှုထောင့်နှင့် မကိုက်ညီသဖြင့် မပျော်ရွှင်သောကြောင့် အလုပ်အကိုင်ပြောင်းလဲလိုစိတ် ဖြစ်လာမည်။ ယခုလကုန်အထိ စောင့်ဆိုင်းထားလျှင် သတင်းကောင်းများ ကြားရပါမည်။

ပြီဿရာသီပွား (နွားလားဥဿပရုပ်)

မေလ ၁၅ ရက် မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

အဆိုရွေးဆုံး ကာလများ ကျော်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ အရာရာသည် ကောင်းမွန်လာပါပြီ။ ငွေရေးကြေးရေး အလုပ်အကိုင်နှင့် ချစ်မေတ္တာရေးများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သတင်းကောင်းများ ကြားရမည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အထက်အရာရှိများမှ သင့်အား ထောက်ပံ့ပေးပါလိမ့်မည်။ အခြားနည်းလမ်းများဖြင့် ရရှိသည့် ဝင်ငွေများသည် အထူးသဖြင့် တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအတွက် ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ကံကောင်းနေမည်။

မေထုန်ရာသီပွား (အမြှာရုပ်)

ဇွန်လ ၁၅ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

သင်ချစ်ရသူများ၏ အကူအညီရရှိ၍ စိမ့်ချက်များနှင့် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ရောက်ပြီး အောင်မြင်မှုများမည်။ ယခင်လကထက် ဝင်ငွေကောင်းမည် မဟုတ်သလို သို့သော်ပြားလည်း ပြဿနာများ ကင်းစင်နေပါမည်။ ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှ သင့်အား ရုတ်ခြည်းသဘောကျနေကြမည်။ အိမ်ရှင်များအနေဖြင့် ချစ်မေတ္တာရေး ပြန်လည်စိုပြည်လိမ့်မည်။

ကရကဋ်ရာသီပွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)

ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမည့် ကိစ္စကြီးတစ်ရပ်ရှိမည်။ သင်၏ စိတ်ခံစားမှုထက် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှုပေးပါလိမ့်မည်။ ဆန်းသစ်တီထွင်နေကြရသူများအဖို့ သစ်များ ရရှိမည်။ ကိုယ့်အာသာ အားရကျေနပ်မှုဖြင့် ထွက်နေပေရာ အခြားမှ ငွေဝင်ပေါက်လမ်းများ ရှိကြောင့် ကြွေးမြီကင်းရှင်းနေပါလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများသည် အမှတ်မထင် အပျော်အပါးနောက်နေတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များအနေဖြင့် ပြင်ပသဘာယာမှုကို မရှာသင့်ကြပေ။

သိဟ်ရာသီဗွား (ဒြသော်ရုပ်)

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

စိတ်လက်ရှည်ရှည်ထား၍ သတိထားတွေးတော
လျှင် ပြဿနာတစ်ပုံကြီးမှ လွတ်ကင်းမည်။ ခရီးသွားရန်
အစဉ်များ ရှိနေသော်လည်း လမ်းမပေါ်တွင် ယာဉ်
တစ်စီး တိုက်မှုကို သတိထားပါ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ
ပေါင်းဆောင်ရွက်ပေးမှုဖြင့် အစီအစဉ်များအားလုံး
တော်တရားထက် စောစီးစွာ ပြီးစီးသွားမည်။ သင်၏မိသား
စုနှင့် အထူးသဖြင့် ဆက်ဆံရေးမှ အပြုသဘောဆောင်
သော်လည်း သဘောထားသေးသိမ်မှုကို သတိပြုပါ။

ကန်ရာသီဗွား (အပျိုစင်ရုပ်)

စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

သင့်အနေဖြင့် မျှော်လင့်ထားသော်လည်း လက်ဝယ်
ရောက်ရှိမလာဘဲ ချော်ထွက်သွားပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်း
အတွက် သင်တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေမည်။ ယခုလတွင်
အလုပ်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးတာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မှာပါ။ သင်
အားအပြောအဆိုကို ဆင်ခြင်ပါ။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက
အလုပ် ရန်ပုံဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ တစ်ဖက်သတ်အချစ်ဟာ
အဆင်မပြေဘဲ အသည်းကွဲမှုအဖြစ်နှင့်သာ ကျန်ရှိပေ
မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ တစ်ကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်ကြမည်။

တူရာသီဗွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သင်လိုချင်တာအားလုံးသည် အောင်ပွဲခံရန်ဖြစ်မည်။
အလုပ်အကိုင်အလုပ်ပေါ်တွင် အာရုံစိုက်ထားပါ။ နာမကျန်ဖြစ်
သော်၍ သတိရှိနေပါစေ။ ဆေးဖိုဝါးခေတွက် အကုန်အကျ
အောင်ပေးပါမည်။ သို့သော်လည်း ယခုလကုန်ဆုံးချိန်တွင် သင်
အကောင်းပါမည်။ သင်၏ ညှိဇာတ်ရှိမှုဖြင့် သင့်ထံ ချဉ်းကပ်
ကြည့်မည်ဖြစ်သော်လည်း အားလုံးသည် ခဏပန်း အပျော်
သွေးများသာ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။

ပြိစ္ဆာရာသီဗွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် စတင်ကတည်းက စိန်ခေါ်မှုများနှင့်
ရာထူးတက်ကိန်းများ ရှိနေပေသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအဖြစ်
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသင့်သော အချိန်ကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်
အသက်ကြီးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ သင့်ထံသို့ ကံကောင်းမှုများ
ကို ယူဆောင်လာပါလိမ့်မည်။ စီးပွယ်များ ပြန်လည်ရှင်သန်
လာမည်။ ချစ်သူဟောင်းများ ပြန်လည်ပူးပေါင်းမိမည်။

ဓနရာသီဗွား (လေးခွဲယောက်ျားရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင့်ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းလာ၍ သင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှ
လူများမှ သင့်အား အားပျော့သွားအောင် လုပ်ဆောင်ကြလိမ့်
မည်။ မည်သည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုမျှ လုပ်ဆောင်ရန်
သဘောတူညီမှု မယူသင့်ပေ။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက သင့်
အား သစ္စာဖောက်သွားကြပါလိမ့်မည်။ သင်နှင့်အတူ အလုပ်
လုပ်နေကြသူများနှင့် ပဋိပက္ခမှု ရှိလာတတ်၍ သတိထားနေ
ပါ။ ချစ်သူများ ကွဲကိန်းကြုံတတ်သည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference:
2017: A Year to crow about? by Khatha
Chinnabanchorn.

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သာသနာ့ဖိမာန်တော်

တည်ထားဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်

ဝေနေယျပဋ္ဌာန်းဆက် ဆွေတော်မျိုးတော် အလှူရှင်များအား

တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့၊ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရမဟာအောင်မြေ သာသနာတော်မြတ်ကြီး ယခင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ လူသူကင်းမဲ့ပြီး ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ် မည်သူမျှ တည်ထားဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိ ဆွေမျိုးများနှင့် တောကြီးတမျှ မြင်သူနဲ့လုံး ယူကျုံးမရ သာသနာအတွက် ဖြေမဆည်နိုင်ရှိခဲ့ရာ -

ယခုအခါတွင် သမိုင်းတစ်ခေတ် ရာဇဝင်မှတ်တမ်းမော်ကွန်းတွင် ကျန်ရစ်စေမည့် သာသနာအာဇာနည် ဦးအာဇာနည်လင်္ကာသီရိ(ပင်မသံအင်းဂူအဖွဲ့ချုပ်၊ တိုက်ခွဲအမှတ်-၂) အရှင်မြတ်သည် (၁၆-၂-၁၉၉၅)ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိ၍ ယနေ့ထက်ပညတ်ဂါမ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ကိုးကွယ်လက်ခံမှု လုံးဝ(လုံးဝ)မရှိ။ တစ်ပါးတည်း တောရဟန်းအကျင့်မြတ် ပဋိပတ်တရားဒေသနာနှင့်အညီ အကျင့်သီလ သမာဓိ စရဏစွမ်းအားဖြင့် ဝေနေယျ ဆွေတော်မျိုးတော် (၇)ရက်သော ပဋ္ဌာန်းဆက် သာသမီးများကောင်းမှု အကြောင်းပြု၍ တည်ထားဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရမဟာအောင်မြေ ရင်ပြင်တော်ထက်တွင် အလှူပေး ပေး-၅၀၊ ပေး-၃၀ ရှိ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သာသနာ့ဖိမာန်တော် နှစ်ထပ်တည်ထားဆောက်လုပ်နေပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် ဝေနေယျများအနေဖြင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အသင်းအဖွဲ့များနှင့်ဖြစ်စေ ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော အလှူဝတ္ထု

- (၁) အလှူပေး ၁၅ ပေ x အနံ ၁၀ ပေ ဘုရားကျောင်းဆောင်အတွက် (၁၅)သိန်း
- (၂) ၁၀ ပေ ပတ်လည် တစ်ခန်းအတွက်(အရေအတွက် ၁၅ ခန်း) (၁၀)သိန်း
- (၃) ၇ ပေ x ၃ ပေ ကျွန်းပြတင်းတံခါးမကြီး တစ်ချပ် (လိုအပ်မှု ကျွန်းပြတင်းတံခါးမကြီး ၄ ချပ်) ၂၅၀,၀၀၀
- (၄) ရေချိုးခန်း ကုဋီတွဲလျက် တစ်ခန်းအတွက် (၁၀)သိန်း
- (၅) အပေါ်ထပ်တက်လှမ်း လှေကားတစ်စင်း(စတီး) (၁၂)သိန်း
- (၆) ကြမ်းခင်းစတီးပန်းပြား ၈ ပေ x ၄ ပေ တစ်ချပ် (လိုအပ်မှု ၁၇ ချပ်) ၅၀,၀၀၀
- (၇) တိုင် ၆ ပေ x ၃ ပေ (T) တစ်ချောင်း (လိုအပ်မှု ၁၆ ချောင်း) ၅၀,၀၀၀
- (၈) နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်အား စတီးလက်ရန်းကာရုံမှုအတွက်(ပေး-၈၀) ၁,၅၀၀,၀၀၀
- (၉) ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ အထက်ပစ္စယံတွင် စတီးလက်ရန်းကာရုံမှုအတွက် ၁,၅၀၀,၀၀၀

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ဝေနေယျများအနေနှင့် ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုပါလျှင်

Ph: 09-43141254, 09-421737919, 09-5119407
CB Bank : 0053 6001 0000 6583, KBZ Bank : 9503 0518 7430 8733

ရှင်တစ်ထောင်ကျွတ်တမ်းဝင်သည့် ပြာသိုလပြည်နေ့

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

ပြာသိုလသည် ဟေမန်သမယ၏ အချမ်းဆုံးလ ဖြစ်ချေ၏။

ပြာသိုချမ်းပြင်း၊ ဆီးနှင်းရောယုက်၊ နမ်းပုံပျက်” သည်

အချမ်းဓာတ်ပြင်းလွန်း၍ ဘုရားရှင်ပင်လျှင် မီးလုံ

ရသည်။ မီးလောင်၍ ကျန်ရစ်သော ပြာများအား

ရွယ်ကိစ္စရပ်တို့၌ အဆင်သင့်သုံးနိုင်စေရန် သိုမှီးစေ

ပြာသိုလ” ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း မှတ်သားရဖူးသည်။

လပြည့်တာကာလကို “ရှင်တစ်ထောင် ကျွတ်

သည့်နေ့” အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

ဆိုနေ့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကား ထူးခြားလှပါတီသည်။

ဝေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ရသေ့

ဦးဆောင်ပါဝင်သော ရှင်တစ်ထောင်တို့သည် ပြာသို

နေ့တွင် ၎င်းတို့၏ အယူဝါဒကို ပယ်စွန့်ကြပြီး မုဒ္ဒ

သာသနာတော်တွင်း သက်ဆင်းကျေးပြောင်း ရောက်ရှိလာကြ ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ရှင်တစ်ထောင် ကျွတ်တမ်းဝင်သည့် နေ့ (သို့မဟုတ်) ရှင်တစ်ထောင် အခါတော်နေ့အဖြစ် ကျင်းပ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားရှင်သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ပထမ ဝါကျွတ်ပြီးနောက် အယူဝါဒလွဲချော်နေသော ရသေ့တစ် ထောင်တို့ကို ချွတ်ရန် ဥရဝေလတောသို့ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တွင် ကြွရောက်တော်မူခဲ့သည်။ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့မှ ပြာသိုလပြည့်နေ့အထိ နှစ်လတာကာလတိတိ ဥရဝေလတောတွင် သီတင်းသုံး၍ ရသေ့အပေါင်းအား စည်း ရုံးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ဥရဝေလတောတွင် အစ်ကို ကြီး ဥရဝေလကဿပ ဦးဆောင်သော ရသေ့ ၅၀၊ အစ်ကိုလတ် နဒီကဿပ ခေါင်းဆောင်သော ရသေ့ ၃၀၊

ညီအငယ် ဂယာကဿပ ခေါင်းဆောင်သော ရသေ့ ၂၀၀ တို့သည် သုံးနေရာခွဲ၍ နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။

ဤတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဥရုဝေလကဿပထံ ကြံချီလာပြီး နေခွင့်တောင်းရာ ဥရုဝေလကဿပရသေ့ကြီးက မြတ်စွာဘုရားရှင်အား နဂါးကြီးရှိသည့် မီးတင်းကုပ်နေရာအား နေခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ရသေ့အားလုံးသည် နဂါးကြီး၏ တန်ခိုးမာန်စွယ်အောက်ဝယ် ဘုရားရှင်ဒုက္ခရောက်တော့မည် ဟု မှတ်ထင်နေမိကြသည်။ သို့ပါသော်ငြား မြတ်စွာဘုရားရှင်က နဂါးကြီးအား တန်ခိုးတော်ဖြင့် နှိမ်နင်းပြုလိုက်ရာ ဥရုဝေလကဿပနှင့်တကွ ရသေ့အပေါင်းလည်း ဘုရားရှင်အပေါ် လေးစားအထင်ကြီးသွားကြလေသည်။

ဥရုဝေလကဿပအပါအဝင် ရသေ့အပေါင်းသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအကျင့်များဖြစ်သည့် မီးလုံခြင်း၊ ရေငုပ်ခြင်း စသော ပဉ္စာတပ အကျင့်များကို ကိလေသာခေါင်းပါးရန်ဟု ရည်ရွယ်ကာ ကျင့်ကြံလျက်ရှိကြသည်။ ကျင့်ကြံကြပုံမှာလည်း ဆီးနင်းတွေဝေကျပြီး ခိုက်ခိုက်တုန်မှု ချမ်းအေးလှစွာသော ပြာသိုလအတွင်း သတ်မှတ်ရက် ရှစ်ညတွင် နေရဉ္စရာမြစ်အတွင်းသို့ ဆင်းသက်ကာ ရေငုပ်ကြသည်။ ရေခဲတမျှ အေးစက်လှသော မြစ်ရေကြောင့် ရသေ့တို့ ကမ်းပေါ်ပြန်တက်ကြသောအခါ ခိုက်ခိုက်တုန်လေတော့သည်။ ဤတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရသေ့များ အအေးဒဏ်၊ အချမ်းဒဏ်တို့မှ သက်သာစေခြင်းငှာ မီးအိုးကင်း ၅၀၀ ကို တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

တစ်ဖန် မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရသေ့များ ခွဲ၍မကွဲသော ထင်းတုံး ၅၀၀ ကို တစ်ပြိုင်တည်း ကွဲစေခဲ့၏။ ရသေ့များ မွှေး၍မရသော မီးကို တစ်ပြိုင်နက် တောက်လောင်စေခဲ့၏။ ရသေ့များ ငြိမ်း၍မရသော မီးကို တစ်ပြိုင်နက် ငြိမ်းစေခဲ့၏။ မီးအိုးကင်း ၅၀၀ ကို တစ်ပြိုင်နက် ဖန်ဆင်းပေးခဲ့၏။ အစရှိသဖြင့် တန်ခိုးတော်စုစုပေါင်း ၃၅၆၁ မျိုးကို ပြသ၍ ရသေ့အပေါင်းတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့၏။ သည့်အတွက် ရသေ့အားလုံးသည် ၎င်းတို့၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို မြစ်ထဲသို့ မျောပစ်ကြကာ မြတ်စွာဘုရားထံ ရဟန်းအဖြစ် တောင်းခံကြလေတော့သည်။

ပထမအကြိမ် ဥရုဝေလကဿပနှင့် နောက်ပါ

တပည့်များ။
ဒုတိယအကြိမ် နဒီကဿပနှင့် နောက်ပါ
တတိယအကြိမ် ဂယာကဿပနှင့် နောက်ပါ
များ။

အသုတ်သုံးသုတ်ခွဲ၍ ရသေ့အပေါင်းသည် ဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓသာသနာအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်မှ “ဟေတိက္ခ” ဟု ဆိုမြည်ရင်း မူလိုက်သဖြင့် ရသေ့တစ်ထောင်လုံး ဟေတိက္ခ ရဟန်းအဖြစ် သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရဟန်းတစ်ထောင်တို့အား ဂယာသီဟကျောက်အောက်တွင် “အာဒိတ္တ ပရိယာယသုတ္တန်ဒေသနာ” ကို ဟောတော်မူခဲ့ပြီး ရဟန်းတစ်ထောင်လုံး အာသဝေါကုန်ခန်း၍ ရဟန်းအဖြစ် သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူကြလေသည်။

ပြာသိုလပြည့်နေ့ကား ထူးခြားလှပါသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ရသေ့တစ်ထောင်ကို တမ်းဝင်စေခဲ့ပြီး ရဟန်းအဖြစ်မှသည် ဒုတိယထောင်သည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်စေခဲ့၏။ သည့်ပြာသိုလပြည့်နေ့ ရောက်လေတိုင်း ရှင်တစ်ထောင် တမ်းဝင်သည့် အခါတော်နေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာအနွယ်ဝင် စင်များအနေဖြင့်လည်း ရာဂမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီး၊ မီး၊ မရဏမီး၊ သောကာမမီး၊ ပရိဒေဝမီး၊ ဒုက္ခမီး၊ ဒေါသမီး၊ ဥပါယာသမီး စသည့် တောက်လောင်သော မီး ၁၀ မျိုး ငြိမ်းသတ်ကာ ဘုရားရှင်၏ ကြည်ညိုဖွယ်ဂုဏ်တော်များများရှင်း သံသရာမှ ကျွတ်တမ်းဝင်စေဖို့ အသုံးပြုကြပြီးပမ်းအားထုတ်သင့်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေသော်လည်း ပါသတည်း။

တက္ကသိုလ်သျှင်္ဂ
(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဇနကာ)

- ကျမ်းကိုး
- မာဂဓိသာစည်၏ အခါတော်နေ့များ
 - ဗုဒ္ဓ၏စစ်ပွဲများ

မြေးလေးဖတ်ဖို့ - ၁

ချစ်တဲ့ဘိုးဘိုးကြီး

မြေးလေးဟာ ကုသိုလ်ကံ
 ကောင်းစွာနဲ့ပဲ ဘိုးဘိုးတို့ရဲ့ မိသားစုလေးထဲ
 ကို ရောက်ရှိခဲ့တာပါပဲ။ မြေးလေးရေ... မြေးလေးကို
 စတင်ပြီး ကိုယ်ဝန်လွယ်ကတည်းက ဖေဖေ၊ မေမေ၊
 ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွား တို့ဟာ ဂရုစိုက်ကြရတယ်။
 အကောင်းဆုံးသမားတော်ကို ရွေးပြီး အကောင်းဆုံး
 ဆေးဝါးတွေနဲ့ ထောက်ပံ့ပေးခဲ့ကြတယ်။ မြေးလေးရဲ့
 ဘွားဘွားဟာ သူတတ်တဲ့ပညာရပ်တွေနဲ့ မြေးလေးချမ်းချမ်း
 သာသာကျန်းကျန်းမာမာရှိဖို့ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တယ်။

မြေးလေး ဧည့်သည်တော်ကျော်...
 မြေးလေးဟာ ဘိုးဘိုးတို့ရဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းထဲကို ၂၀၁၇
 ဩဂုတ်လ(၁၆)ရက်နေ့ ညနေ (၃း၅၅)နာရီမှာ
 သက်ရှိလာခဲ့တယ်။ မြေးလေး ဖေဖေ ကိုအောင်ကောင်း
 မေမေ မစောသိကီ တို့ရဲ့ ချစ်သမီးလေးအဖြစ်နဲ့ပေါ့။

ဖေဖေနဲ့ မေမေ ကလည်း ကျန်းမာရေးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ စာတွေဖတ် အဟာရတွေ စားပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ သမီးလေးဟာ အမေဝမ်းထဲမှာပဲ ဖွံ့ဖြိုးပြီး ရှိနေတော့ မေမေ့ကို ဆရာဝန်မကြီးက ဆေးရုံမှာတက် စေပြီး၊ သူက အနီးကပ်စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဆေးရုံ ကလည်း ဘိုးဘိုးဘွားဘွားတို့နဲ့ ညီးရင်အစ်ကို မောင်ရင်း နှမလို ခင်မင်ချစ်ခင်တဲ့ သူတွေ ပိုင်တဲ့ ဆေးရုံဆိုတော့ မြေးလေးရယ်၊ တာဝန်ကျ ဆရာဝန်တွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေ ကလည်း ဂရုစိုက်ကြတာပေါ့ မြေးလေးရယ်။

အဲဒီမှာ အနားယူ၊ ဆေးကုသမှုခံယူ၊ အိမ်မှာ နားနေ ပြီးမှ မြေးလေးကို မွေးဖွားဖို့ ရက် တွက်ချက်ကြည့်တော့ ဘွားဘွားကြီး ဒေါက်တာ စောယုနွယ် က...

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၀)ရက်နေ့က အကောင်း ဆုံးရက်လို့ ရွေးပေးခဲ့တယ်။ အချိန်က မနက်(၉)နာရီမှာ ဆရာဝန်တွေ မစုံလို့ မနက်(၆) နာရီကို ရွေးပေးခဲ့တယ်။

ဘိုးဘိုးကြီးကတော့ ကျိတ်ပြီး ဝမ်းသာတာပေါ့။ ဘိုးဘိုးကြီးက ဩဂုတ်လ(၉)ရက်ဘွားလေ၊ မြေးလေးက (၁၀)ရက်ဆိုတော့ တို့မြေးအဘိုး (၉) ဂဏန်းသမားတွေ တွေ့ကြပြီပေါ့။ ဒါပေမယ့် မြေးလေးရေ...

မြေးလေးရဲ့ ကံကြမ္မာက အဲဒီအထိ မစောင့်တော့ဘဲ စောပြီး လောကကြီးထဲရောက်ချင်တယ် ထင်ပါရဲ့။

ဩဂုတ်လ (၁၆)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ဆရာဝန်မကြီးနဲ့ သွားရောက် ပြသတော့၊ ဒီနေ့မွေးရင် အကောင်းဆုံးပဲလို့ မြေးလေးရဲ့ မေမေက တယ်လီဖုန်းဆက်တော့ ဘိုးဘိုးကြီး လည်း ရုတ်တရက် စိတ်ပူပြီး ဘွားဘွားကြီးကို ဆက်ရတာ ပေါ့။ အဲဒီ အချိန်က နေ့လည် တစ်နာရီ ရှိနေပြီ။ အဲဒါနဲ့ ဘွားဘွားကြီးက စိတ်မပူဖို့နဲ့ (၁)နာရီခွဲ နောက်ပိုင်း အချိန်ကောင်းတယ်။ မုဆိုးရွှေအိုးရက်န်း ဆိုလိုက်တော့ မြေးလေး ဖေဖေကို သားကြီး မွေးလို့ရတယ်။ လို့ပြောတာနဲ့ ဖေဖေက ချက်ချင်းသွားပြောတာပေါ့။

ဘိုးဘိုးကြီးလည်း ဆေးရုံရောက်ရော မြေးလေးကို မွေးဖို့ အဆင်သင့်ပြင်နေကြပါပြီ။ ဘိုးဘိုးကြီးရောက်ပြီး

မကြာခင်လေးမှာ ဘွားဘွားကြီးလည်း ရောက်လာ... ဒီအချိန်မှာ မြေးလေးရဲ့ မေမေကို မြေး မွေးပေးဖို့ ခွဲစိပ်ခန်းထဲ ခေါ်သွားပါပြီ။

ဘိုးဘိုးကြီးက စိတ်ပူတာ မြေးလေးကို ဘိုးဘိုး လိုချင်တဲ့အချိန်ကို ရဖို့ပဲ။

လောကကြီးမှာ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ အချိန်ပေါ်မှာမူတည်ပြီး အကောင်းအဆိုး ဆိုတာဖြစ်တတ်တယ်။ မြေးလေးရေ၊ အချိန်ကောင်း အခါကောင်း တော်တော်ရှားပါတယ်။ အချိန်က ကောင်းပြီး မကောင်းတာတို့ အခါက ကောင်းပြီး အချိန်က မကောင်းတာတို့ဆိုတာ ရှိတတ်ပါတယ်။ အခု အခါက နေပြီ အချိန်ကောင်းကို လည်းရောက်နေပြီ။ မူတည်တဲ့အဖြစ် ကလေးကလိုနေတာ။

၃:၂၅ ရောက်တာနဲ့ မွေးခန်းက မွေးပြီး မြေးလေးကို ဆရာဝန်မကြီးကိုယ်တိုင် မြေးလေး လာပြောပါတယ်။

ဒါနဲ့ ဘိုးဘိုးကြီးလည်း ဘာကိုဓာတ်ပုံရိုက် မသိတာနဲ့ အနားမှာရိတ်၊ သုခကမ္ဘာဆေးရုံ ကားကြီးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး မွေးပြီးလို့ပဲရေးပြီး ကွန်ယက်စာမျက်နှာပေါ် တင်လိုက်ပါတော့တယ်။ မြေးလေးရေ...

ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ လူဆိုတာ အကောင်းဆုံး လို့ပြောကြတယ်။ လူဘဝဆိုတာ တင်စားပြော တော့ လူပြည်က အပ်တစ်စင်းနဲ့ ဗြဟ္မာပြည်က တစ်စင်း ဆုံချင်ဆုံမယ်။ လူဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဘူးလို့ ဘိုး တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေက လက်ခံကြတယ်။

အခုမြေးလေးဟာ ရခဲ့လှတဲ့ လူဘဝထဲ လာပါပြီ။ လူဘဝဆိုတာ ဖွဲ့ဆိုမှု၊ အသီးသီး အကောင်းဆုံး ဘဝလို့ဆိုကြပါတယ်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ထိတွေ့ တဲ့ ဘဝ၊ ဘဝ သံသရာကြီးကို ဖြတ်လို့ရတဲ့ ဘဝ တွေ ပြောကြပါတယ်။ ဒါတွေ မြေးလေးကို နေ

ကြီး ပြောမှာပါ။ အခုလောလောဆယ် မြေလေး
ကျန်းမာမာနဲ့ ချမ်းချမ်းသာနဲ့ လူ့ဘဝကြီးကို ရင်ဆိုင်
ဒါနဲ့ ဘိုးဘိုးကြီးလည်း ဘွားဘွားကြီးနဲ့အတူ
ဆင်းသွားတော့ ဆရာဝန်မကြီးက မြေးလေးကို
ပြတာ မြင်ရပါတော့တယ်။ မြေးလေးကလေ လူ
ကြီးထဲကို ရောက်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပြုံးယောင်သန်း
မျက်နှာလေးနဲ့ ဘိုးဘိုးဘွားဘွား ဖေဖေ ဒေါ်လေး
ချစ်ဆက် နေသလိုပါပဲ။

မြေးလေး... မြေးလေးဟာ သြဂုတ်လပွား ဆိုတော့
ကြီးနဲ့ မြေးလေးမေမေတို့နဲ့ တစ်လတည်းဘွားသူ

သြဂုတ်လဟာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာ အပြောင်း
အများကြီးဖြစ်တဲ့ သမိုင်းဝင်လေးပဲ မြေးလေး။
ပညာအလိုရ သြဂုတ်လကို သိဟ်ရာသီလိုခေါ်တယ်။
သီလီဆို ဝါခေါင်လအတွင်း မွေးသူတွေ၊ အင်္ဂလိပ်လို
ဇူလိုင်(၂၁)ရက် ကနေသြဂုတ်လ(၂၁)ရက်အတွင်း
မွေးပေါ့။ အခု မြေးလေးက သြဂုတ်လ(၁၆) ရက်ဆို
သိဟ်ရာသီဘွားပေါ့။ သိဟ်ရာသီဘွားတွေရဲ့ အမှတ်
ရပ်ပုံက ခြင်္သေ့ပုံပေါ့ မြေးလေးရယ်၊ ခြင်္သေ့ဆိုတာ
တောင်ကို အစိုးရတဲ့ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းပါပဲ။
ဘာရဲ့ ဘုရင်ပေါ့ကွယ်။

ဒီဒီကာလ မွေးသူတွေရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားဟာ
သနားကြင်နာတတ်တယ်၊ ခွင့်လွှတ်တတ်
တယ်၊ ချစ်စရာ စိတ်ရှိကြတယ်၊ သစ္စာရှိတယ်၊ အလုပ်
မမှန်ကန်ကန် လုပ်တတ်ကြတယ်၊ မမှန်မကန်
သူတွေ၊ သစ္စာမရှိသူတွေ မှန်းတတ်တယ်၊ ပွင့်လင်း
ပျော်ပျော်ပေးမယ်၊ စိတ်ကို လွတ်လွတ် လပ်လပ်ထား
နေတတ်တယ် မြေးလေး။ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာ
အလုပ်ကို တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသားနဲ့
အဆဲတွေကို ကျော်လွှားနိုင်ကြတယ်။ သည်းခံ
နိုင်ခွမ်း ရှိပေမယ့်သည်းမခံနိုင် ခွင့်မလွှတ်

နိုင်ရင်လည်း ဆက်ဆံတဲ့အခါ မှာပြတ်ပြတ်သားသား
ဆက်ဆံတတ်ကြတော့ သတိထားရမှာပေါ့ မြေးရယ်။

ဘယ်ကိစ္စမဆို အနိုင်ရမှကျေနပ်သလို မနိုင်နိုင်
အောင်လည်း ကြီးစားကြတယ်၊ နိုင်အောင်လည်း အရာရာ
ကို ကြိုတင် ပြင်ဆင်ပြီးမှ တိုက်ပွဲဝင်တာကတော့ ဒီကာလ
ဘွားတွေရဲ့ ထူးခြားမှုပါပဲ မြေးလေးရေ။ ငွေရေး၊ ကြေးရေး
က မပူပင်ဘဲနဲ့ အဆင်ပြေစွာ ရရှိနိုင်တယ်၊ ဒါကလည်း
တိကျပြတ်သားတဲ့ စိတ်ဓာတ်၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး
ကောင်းတဲ့ စိတ်ကြောင့်ပါပဲ။

အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းနဲ့ မတောင့်မတ မကြောင့်မကျ
နေရတတ်တယ် မြေးလေး။ ပညာရေးမှာ ထူးချွန်တတ်
တယ်၊ စစ်ဘက် ခေါင်းဆောင်၊ ဆေးဖက် ခေါင်းဆောင်
တွေ ဖြစ်နိုင်တယ် မြေးလေးရေ။

အဲဒီလို တိုက်မယ် ခိုက်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထဲမှာမှ
ထူးထူးခြားခြား ပါနေတာက အနုပညာပါပဲ။

အနုပညာဆိုတဲ့ သီဆို၊ ကခုန်၊ ပန်းချီဆွဲတွေ ထူးချွန်
တတ်တယ်၊ ရသ ခံစားတတ်တယ်။

ရသခံစားပြီး လွမ်းတတ်၊ ဆွေးတတ်တာတွေ လည်းရှိ
ပြန်ပါရော။

မြေးလေးရေ... အဲဒီလို ခံစားတတ်တော့ အချစ်ရေး
ကတော့ မစွဲတာများပါတယ်၊ ချစ်တယ် ပြောပြီး ချစ်သူရဲ့
စွန့်ပစ်မှုခံရသူတွေထဲမှာ ဒီကာလ မွေးသူတွေပါတယ်
မြေးရေ။

ဒါပေမယ့်လေ... အချစ်ရေးမှာလည်း အနာခံပြီးရင်
တော့ အသာစံရတတ်ပါတယ်လေ။ အဲဒီတော့ မြေးလေး
ရေ မြေးလေးရဲ့ ထူးခြားတဲ့ မွေးလက် ဘိုးဘိုးကြီး
သီသလောက် ပြောပြ တာပါ။ ဘိုးဘိုးကြီးက
ဒီပညာတွေကို ဘွားဘွားကြီး လောက် မတတ်ပါဘူးကွယ်။

မြေးလေး အရွယ်ရောက်တော့လည်း ဒီအကြောင်း
တွေ သိလာမှာပါ။

ချစ်တဲ့ ဘိုးဘိုးကြီး

ချစ်သူလက်စွဲ-၂

ကိုတိုး(ရန်ကင်း)

ယခင်လမှအဆက်

ပြီခဲ့သည့်အပတ်က ချစ်သူတွေ ပူးစာဆုံကြစေဖို့၊ ချစ်သူအချင်းချင်း ရွှေလည်တွဲကာ ပေါင်းဖက်နိုင်
 ချစ်သူလက်စွဲ “အဆောင်” ကလေးများကို ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားကြစေဖို့ နိဗ္ဗာန်စာလွှာပါးခဲ့ပြီးဖြစ်
 ယခုတစ်ပတ်တော့ ချစ်သူလက်စွဲအဆောင်အဖြစ် “ပုတီး”ကို ရောင်ပြန်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ဦးစွားတင်
 ရပေသည်။

ပုတီး

လွန်လေပြီးသော ကာလများစွာ ကတည်းက ပုတီးကို အမြတ်တနိုးဖြင့် သုံးစွဲလာခဲ့ကြ၏။

ဝန္တဝင်အချစ်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်အဖြစ် ကျော်ကြား ရောမစစ်သူကြီး ဂျူးလီးယက်ဆီဇာနှင့် အီဂျစ် ဝန်ကြီး ကလီယိုပက်ထရာတို့၏ ချစ်ဇာတ်လမ်းတွင် “ပုတီး” တစ်ကုံးသည် အထင်ကရနေရာမှ ပါဝင် တော်ခံခဲ့ပေသည်။

ကလီယို ပက်ထရာသည် ဆီဇာနှင့်စတင် တွေ့ဆုံ မှီခိုခံစားပွဲတွင် ဆီဇာအထင်ကြီးလာစေရန် “ပုတီး” ပုလဲပုတီးတစ်ကုံးအား ယမကာခွက်ထဲတွင် ထည့်သွင်းပေးသော သောကပြုခဲ့လေသည်။

သူမသည် ပုလဲလုံးများကို အရည်ဖျော်၍ သောက် လေ့ရှိသည် ဟုဆိုလေသည်။

တစ်ဖန်ပုတီးတစ်ကုံးကိုလည်း မြတ်မြတ်နိုးနိုးဖြင့် အမြဲတစေလည်မှာ ဆွဲထားခဲ့လေသည်။

ကလီယိုပက်ထရာမှာ ထိုကဲ့သို့ ပုလဲပုတီး ဆင်၍ လှလေသည်လား။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖို သတ္တဝါတို့ စွဲမက်စေနိုင်ခဲ့သည်လားမသိ။

သူ့ခေတ် သူ့ကာလ ဘီစီရာစုနှစ်များက ကမ္ဘာ့ အင်အားကြီးနိုင်ငံ၏ ကေရင်တစ်ပါးဖြစ်သည့် ဂျူးလီးယက် ဆီဇာနှင့် ဂျူးလီးယက်ဆီဇာ နောက်ခံသည့် စစ်သူကြီး “မက်အန်ထော်နီ” ဟူသော ရောမ စစ်ဘုရင်ကြီးများကို သူမ၏ ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်ဆင်းလာအောင် ဆွဲဆောင် နိုင်ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်။

ပုလဲ ပုတီးဆောင်ခြင်းကြောင့်လား ဆိုသည်မှာ စဉ်းစားဘွယ်ရာပင် ဖြစ်တော့သည်။

ပယင်းပုတီးများသည်ကား...

ဆောင်သူအား ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ချော့ချော့စေသည်ဟု ဆိုလေသည်။

မင်္ဂလာဇော်ခံပွဲ၌

မင်္ဂလာသတို့သမီးသည် ပယင်းပုတီးကို ဝတ်ဆင်ခဲ့ ပါလျှင် မိမိ၏ လင်သားသည် မိမိအား ရိုးမြေကျ သစ္စာ စောင့်သိမြတ်နိုးကာ သားကောင်း သမီးကောင်းများ ထွန်းကားရရှိစေနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြလေသည်။

သန္တာကျောက်ပုတီးများသည်ကား...

ဆောင်သူအား ချစ်ကဲခေမှုများကို ရှောင်ကွင်းစေနိုင် သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ချစ်သူတို့အနေဖြင့် ချစ်ခရီးလမ်း တစ်လျှောက်ဝယ် ဆူးညောင်ခဲလတ်စသည့် အဆင်မပြေမှုများ အခက်အခဲ များ အနှောင့်အယှက်များနှင့် ကြုံတွေ့ရပါမူ သန္တာကျောက်

ကျောက်ပုတီးအား မည်သည့် ကျောက် အမျိုးအစားဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည်ဖြစ်စေ အဆိုပါ ပုတီးသည် အရာခပ်သိမ်း တို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်သည့် ခတ်ဘုရား၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုရရှိစေနိုင်သည် ဟုလည်း ဆိုထားခဲ့ကြလေသည်။

ကျောက်ပုတီး ဆောင်ထားသူအား အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်များမှ ကင်းဝေးစေခြင်း ခုန်မှချစ်ရေးများ၌ ကြံတိုင်အောင် ဆောင်တိုင်း မြောက်စေခြင်း စသည့် အကျိုးထူးများ ရရှိစေနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ထား ခဲ့ကြလေသည်။

ပုတီးကို လည်မှာ ဆွဲထားခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဆောင်ထားခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း ပြန်လည်၍
အဆင်ပြေ ချောမောသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံကြည်ကြ
သူများ မဝံ့မရဲဖြစ်ကြသူများ စိတ်ပျက် အားငယ်တတ်
သူများသည် JET ပုတီးအား အမြဲတစေ ဆောင်ထား
သင့်ကြပေ၏။

ထိုပုတီးသည် ဆောင်ထားသူတို့အား အချစ်စိတ်ဓာတ်
ရဲရင့်လာစေ၏။ အချစ်ဓာတ်များ နိုးကြားတက်ကြွလာ
စေပါသည်။

မီးခတ်ကျောက်နှင့် သန္တာကျောက် တို့ ပူးပေါင်းကာ စီထား
သည့်ပုတီးကို ဆောင်ထားပါလျှင် အချစ်ရေးကိစ္စများ၌
ချစ်သူတို့သည် ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်ပြုလုပ်မှု မရှိကြဟု
ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

ထို့ပြင် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ မျက်ကန်းတစ္ဆေ
မကြောက် မဆင်မခြင် အရူးအမူး တစ္ဆေထိုး ပြုလုပ်သူ
များကိုလည်း အကာအကွယ်ပေးသည်ဟု ဆိုကြလေ
သည်။

မိုးပြာရောင် အဆင်းရှိသော “နီလာ” ပုတီးများသည်
ကား အချစ်ကို ကိုယ်စားပြုနေကြသည်ဟု ယုံကြည်ထား
ကြလေ၏။

ထို့ကြောင့် “အချစ်ပုတီး” ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြ
လေသည်။

အပြာရောင်၏ ပင်ကိုယ် သဘာဝကပင် “သစ္စာ”
၏ နိမိတ်ပုံဖြစ်နေလေရာ နီလာ ပုတီး ဆောင်ထားသူ
ဝတ်ဆင်ထားသူသည် သစ္စာရှိသည့် ချစ်သူနှင့် ဆုံတွေ့
မည်ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် ပြာလဲ့လဲ့ နီလာပုတီး သည် မသမာသူများ၏
ပြုစားမှုများအား ခုခံကာကွယ်၍ ပေးနိုင်စွမ်းရှိကြသလို
ဆောင်ထားသူ ချစ်သူများ၏ လှပျိုပျိုရယ်ရယ် အပျို

ဂုဏ်ရည်တို့လည်း မပျက်ယွင်းရအောင် စောင့်ရှောက်
ကာကွယ်ပေးသည်ဟူ၍ လက်ခံယုံကြည်ထားကြ

အထူးသဖြင့် နီလာပုတီး ဆိုလျှင် မည်သည့်
ရာသီဇာတိမဆို ဝတ်ဆင်နိုင်ကြပေသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာ၏ ပင်ကိုယ်သဘာဝကြောင့်
မဟုတ်ဘဲ အသွင်သဏ္ဍာန်ပုံဟန်ကြောင့် ဆောင်

အကျိုးများစေသည့် ပုတီးများလည်း ရှိနေသေးသော်လည်း
ဥပမာအားဖြင့် စက္ကူပုတီး ကို ဖော်ပြလို

စက္ကူပုတီးဆိုသည်အတိုင်းပင် ပုတီးစေ့များအား မှုတ်
ပုံသဏ္ဍာန် ဖော်ဆောင်ပြုလုပ်၍ ထားကြပေသည်။

ထိုစက္ကူပုတီးအား ဆောင်ထားသူတို့သည် ဘာ
ကံကောင်းသူများ ဖြစ်လာကြသည်ဟု ယုံကြည်
လေ၏။

စက္ကူပုတီးအား မည်သည့် ကျောက် အမျိုးအစား
ပြုလုပ်ထားသည်ဖြစ်စေ အဆိုပါ ပုတီးသည် အရာ
တို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်သည့် နတ်ဘုရား၏ နိဗ္ဗာန်
ရရှိစေနိုင်သည်ဟုလည်း ဆိုထားခဲ့ကြလေသည်။

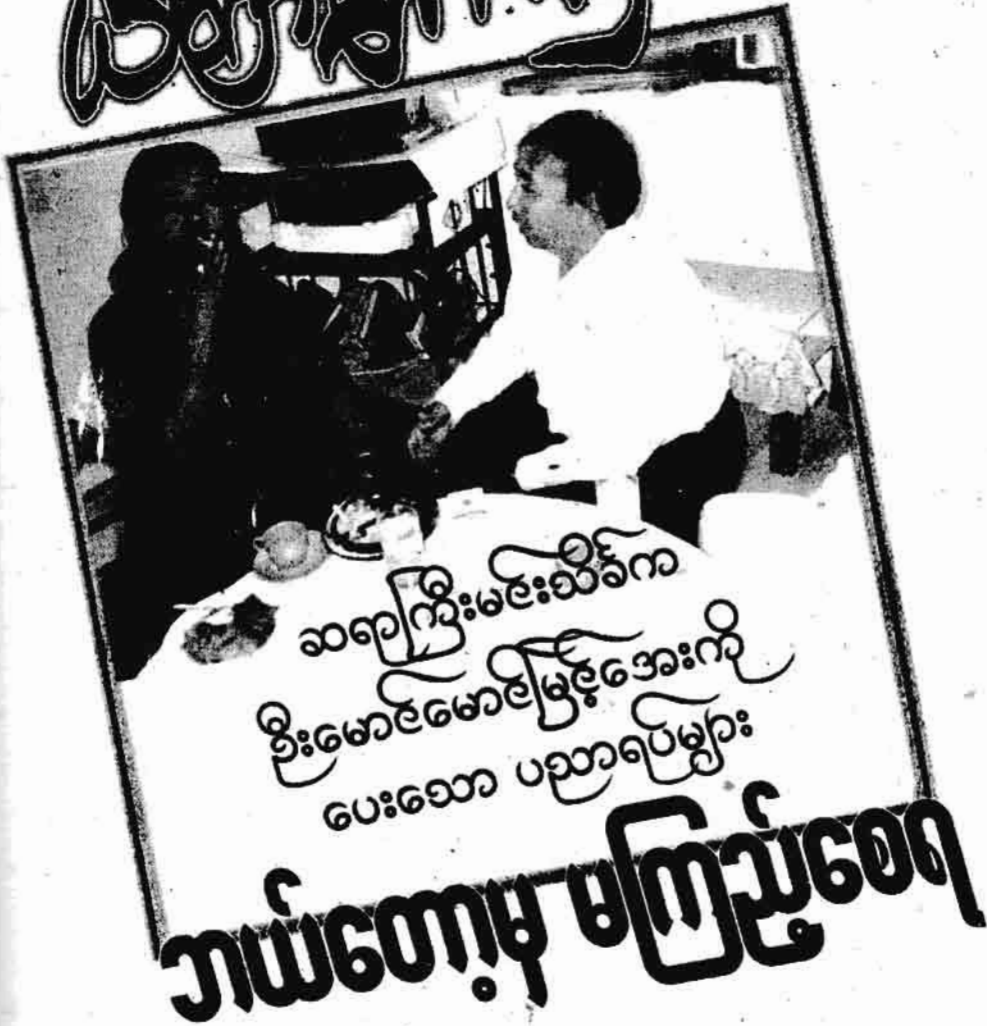
မည်သို့ပင်ဆိုစေ စက္ကူပုတီး ဆောင်ထားသူ
အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်များမှ ကင်းဝေးစေခြင်း အ
ချစ်ရေးများ၌ ကြံတိုင်အောင် ဆောင်တိုင်း မြောက်
စသည့် အကျိုးထူးများ ရရှိစေနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်
ခဲ့ကြလေသည်။

နောက်တစ်ပတ် ချစ်သူလက်စွဲ အဆောင်များ
“ကြောင်” နှင့် “အင်းကွက်” တို့ကို ဖော်ပြ သွား

ဆက်ပါဦးမည် ...

ကိုတိုး (

မေတ္တာရပ်ခံ

ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခက
 ဦးမောင်မောင်မြင့်အေးကို
 ပေးသော ပညာရပ်များ

ဘယ်တော့မှ မကြည့်စေရ

ကျွန်တော်က

“ဘယ်တော့မှ မကြည့်စေရ”
 ငါ့သုံးလုံးစီးကရက်ဖွားပြီး မေးလိုက်သော

“ဝက်သားကတော့ ပုံမှန် ပေါ့ ဆရာကြီးရယ်၊ တခြား
 ထွေလီကာလီလေးတွေပါဘဲ၊ ကျွန်တော်လည်း ရှိတာနဲ့
 ဝယ်ခြမ်းရတော့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာတော့ သိပ်ဖြစ်မယ် မထင်

ဘူး။ ဆင်မလိုက်ဈေးက ဝက်သား ကောင်းကောင်းရတယ် ဆရာကြီးရဲ့ ဝက်ဂုတ်သား ဆိုတာ တော်တော် စားကောင်း ဆိုပဲ။ အဲဒီ ဝက်ဂုတ်သားကိုပဲ နူးနေအောင် ကြက်သွန် အဖြူနဲ့ ဂျင်းနဲ့ ပဲခဲပြာရည်နဲ့ နယ်ပြီးတော့ ပေါင်းအိုးနဲ့ ပေါင်းရတယ် ဆရာကြီးရဲ့ ပေါင်းအိုးက တရားရူးနဲ့ နူးလည်းနူး ရေလည်းခန်းတော့ ပဲခဲပြာရည်အနောက်ကို အပေါ်က ဖျန်းရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကြက်သွန်နီဥကြီးကို လေးစိတ်ကွဲစိပ်ပြီး ငရုတ်သီးအပူတောင့်ကြီး (၂) တောင့် လည်း ထပ်ပြီး ထည့်လိုက်ရသေးတယ်။

အဲဒါကတော့ ပေါင်းအိုးတစ်လုံးထဲက ထုတ်ပြီး အခြားအိုးနဲ့ လုပ်ရတာ သကြားလေးလဲ နံနံဖြူးရတယ်။ ထည့်ထားရင်းနဲ့ အိုးက တဖျစ်ဖျစ်မြည်ရင် တော့ချလိုက် ပေါ့။ အဲဒီမှာ ဝက်သား ဂုတ်သားပေါ်က အဆီတွေက ဝေနေလိမ့်မယ်။ အရည်ဟင်းကတော့ ငရုံကို ပြုတ်ပြီး မွှေထားတဲ့ ချည်ပေါင်ရွက်နဲ့ မွှေထားတဲ့ ချည်ပေါင်ဟင်းပေါ့ နောက်ပြီး ချည်ပေါင်အိုးကိုလည်း ကျွန်တော်က မီးသွေး မီးဖိုနဲ့ချက်တာ ဆရာကြီးရဲ့ နောက်ပြီး အဲဒီ မီးသွေးမီးဖို ဘေးမှာ ငါးပိစိမ်းဆားကို စလောင်းပေးမှာကပ်ပြီး ကင်ထား ရသေးတယ်။ ချည်ပေါင်ဟင်းကလည်း ပွက်ပွက်ဆူ ငါး ပိစိမ်းဆားကင်ကလည်း အနံ့တမွှေးမွှေးဖြစ်တဲ့ အချိန်ကျ တော့ ငါးပိစိမ်းဆားကို အပေါ်က အမဲလေးတွေ ဓားနဲ့ခြစ်ပြီး ပန်းကန်ထဲ ထည့်ရတယ်။

အဲဒီ ပန်းကန်ထဲမှာ ငါးပိစိမ်းဆားကို ပဲဆီလေး လောင်းထည့်လိုက်ရင် အဲဒီပဲဆီနဲ့ ငါးပိစိမ်းဆားနဲ့လေးတွေ မွှေးနေတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ကြက်သွန်နီနဲ့ ငရုတ်သီးစိမ်းလေး တွေထည့်လိုက်တာကို ငါးပိလိမ္မာသုတ်လို့ခေါ်ကြပြန်ရော။ တို့စရာတော့ ရုံးပတီသီးနဲ့ ခရမ်းသီးလေးတွေပြုတ်ထား တယ်။ အရံဟင်းကတော့ ခရမ်းသီး အလုံးကြီးတွေကို ကြက်ဥနဲ့ကြော်ထားတယ်။ အချို့ပွဲလေးကတော့ အိမ်ကို မန္တလေးက ဧည့်သည်တွေလာတော့ လက်ဆောင်ပေးတဲ့ တင်တင်အေး မလိုင်ထိုးမှန်ပေါ့ ဆရာကြီးရယ်။ သိပ်လဲ မများပါဘူး ဆရာကြီးရယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။”

ဟု ပြောရင်း ကျွန်တော်က ဆရာကြီးကို ကန် လိုက်သည်။ ဆရာကြီးက . . .

“မင်းကပြောတော့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ မဟုတ်ဘူး ပြောတာ။ မင်း ပြောပြလိုက်တာနဲ့ ငါတောင် ဆာလာပြီ မင်းက ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း အပြင် မောင် မြင့်အေး ရဲ့ ချက်နည်း ပြုတ်နည်းစာအုပ်ထုတ်ရင် မင်း တွက်ခြေ ကိုက်လိမ့်မယ်။ တချို့က ငါ့ကို ဝက်သားတွေ သိပ်မစားနဲ့လို့ ပြောကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်က ဝိဇ္ဇာလောင်းလိုက်နေတော့ အမဲသား ရေ တော့ စားစရာက ဒီဝက်သားပဲရှိတယ်။ ဒီဝက် သည်း ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံး ဟင်းလျာထဲ မှာ မင်းကလဲ ဝက်သားကို ကြံကြံဖန်ဖန် ချက်ချက်လေး အဲဒီတော့ စားဖြစ်တာပေါ့ကွာ ဆရာသား တပည့်က ချက်ပြုတ်ကျွေးမှလည်း ကောင်း စားရတာ။ မင်းတို့ လင်မယားကလေး တစ်ယောက် ချက်လာလိုက်ရင် ငါ့အတွက်တောင်မကဘူး တပည့်တွေ အကုန်စားလို့ရတယ်။ မင်းတို့ အကျိုးပေး မှာပါကွာ”

ဟု ပြောရင်း ငါးသုံးလုံးစီးကရက်ကို ဖွာလိုက် ကျွန်တော်က . . .

“ဆရာကြီးကိုလည်း ပြုစုရင်း ကျွန်တော့ လည်း ဗဟုသုတတွေရတာပေါ့ဆရာကြီးရဲ့ ကျွန် ဗေဒင်မတတ်တော့ ဆရာကြီးဆီက ယတြာ နားထောင်ရင်း ကျွန်တော့် စာအုပ်ထဲမှာလည်း ဘေး စာဖတ်သူတွေအဖို့ အကျိုးရှိတာပေါ့။ အခုလဲ တစ် ဦးမယ် ဆရာကြီးရဲ့”

“ဘာများတုန်း ကိုမောင်မောင်မြင့်အေးက တော့ လာလိုက်ရင် ငါ့တပည့်တွေ မမေးတဲ့ မေးလေ့ရှိတယ်။ အေးလေ မင်းက စာရေးဆရာ တာကို မေးတတ်တာပေါ့။ အခု ဘာမေးမှာလဲဟေ့ ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်က . . .

ဒီလို ဆရာကြီးရေ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်
 သူ့ကိုစွန့်သူပေါ့လေ ပြဿနာဖြစ်တယ် ဆရာကြီးရဲ့
 တော့မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ဆောက်လုပ်ရေး လောကမှာ
 ငွေယူတွေရှိတယ်။ ဘယ်သူမှားတယ် မှန်တယ်လို့
 မပြောနိုင်ဘူး ဥပဒေအရကတော့ လာမေးတာတို့
 ထောက်လှမ်းတာတို့ ကြုံရလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီ
 အဲဒီလူတွေက တခြားတစ်နေရာ သွားအိပ်ရတာတို့
 ရင်ကွက်လူကြီးတွေ တံခါးလာခေါက်တာ
 ကျီးလန်စာ စားပေါဆရာကြီးရယ်။ အဲဒီလို
 ကြုံရင် ဘယ်လိုယတြာမျိုးပေးမလဲဆရာကြီးရယ်”
 ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက
 ရယ်ရင်းနဲ့ . . .

မင်းကတော့လုပ်ပြီ ဒီလိုကွ ဒါမျိုး ယတြာ ပေးတယ်
 နည်းပညာနဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး။ ဆရာတွေရဲ့
 တရားပေါ်မှာမူတည်ပြီး အာရုံမှာပေါ်လာတဲ့ ယတြာ
 တနည်းအားဖြင့်တော့ ဝိဇ္ဇာယတြာပေါ့ကွာ
 ချင်တာ ငါသိပါတယ်။

ဒီလို ငါ့ကိုယ်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြီးပြောရမှာပဲ။ (ဂဂ) အရေး
 ဘုန်းက ငါက တရားတွေ ဟောပြီး စစ်တပ်က
 သိမ်းတော့ ထွက်ပြေးပြီး ပုန်းရှောင်နေရတယ်။
 ခုန့်မှာ ငါ့ကျောက်မြောင်း အိမ်ကို တစ်ယောက်ပြီး
 လာစုံစမ်းတော့တာပဲ။ ငါ့အိမ်မှာရှိတဲ့ အမေ
 တို့က ကောင်းကောင်း မအိပ်ရဘူးကွ။ အဲဒီတော့
 ငါ့ကို ဆက်သွယ်ပြီး . . .

ဆစ်ကို အဲဒါ ယတြာမရှိတော့ဘူးလားလို့ မေးတယ်”
 ချက်ချင်းတော့ ဘယ်ပြောလို့ရမလဲ စဉ်းစားရ
 ပေါ့ အာရုံခံရသေးတာပေါ့။

အဲဒီတော့ကွာ ငါ့အာရုံထဲမှာ တစ်တောင်လောက်ရှိ
 ပျောက်ပေါ်မှာ ဝါးခြမ်းလေးကို လေးကိုင်းပုံကွေးပြီး
 ပေါ်မှာ ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင် မီးထွန်းရတယ်။

အဲဒီငှက်ပျောက်ကို ခြံစည်းရုံးပေါ် တင်ထားပေါ့ကွာ။ အဲဒါ
 ညနေ နေဝင်ရီတရော ဆိုစထွန်းပေတော့။ အဲဒါ ဆက်ပြီး
 ထွန်းပေါ့ကွာ။ ညဘက် မီးငြိမ်းသွားရင်လည်း အဲဒီ
 ယတြာကို ငါက အိမ်မှာ လုပ်ခိုင်းလိုက်တယ်။ နောက်ပိုင်း
 ညဘက်ဘယ်သူမှ လာမမေးတော့ဘူး။ ဘယ်ရပ်ကွက်
 လူကြီးမှလည်း မလာတော့ဘူး။ အဲဒီ တိုင်းပဲလုပ်ရတယ်လို့
 မင်းစာအုပ်ထဲမှာ ရေးလိုက်ပေါ့ကွာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်က . . .

ဒါက ဆရာကြီးကိုစွပဲ အခြားလူတွေနဲ့မှ မတူဘဲ”
 ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာကြီးက . . .

“ဒီလို ကိုမောင်မောင်မြင့်အေးရ ဒီဝိဇ္ဇာယတြာ ဆိုတာ
 အခြားယတြာတွေလို မဟုတ်ဘူး။ နေ့နံတွေ မွေးသက္ကရာဇ်
 တွေမလိုဘူး။ အဖြစ်အပျက်ခြင်းတူဖို့ပဲ လိုတယ်။ သဘာဝ
 တရားကို အခြေခံပြီး မေးနေတာပဲ အမှီအခင်းဖြစ်မယ့်
 သက်ဆိုင်ရာက စုံစမ်းမယ်။ ဖမ်းမယ်။ ဒါပဲလေကွာ။
 အဲဒီတော့ ဖြစ်စဉ်တွေက အတူတူပဲပေါ့။

ဒီနည်းကို ငါပေးခဲ့တဲ့ လူပေါင်းများပါပြီ ငါတို့ ဗေဒင်
 ဆရာတွေဟာ ဆရာဝန်တွေလို လူနာမှတ်တမ်း မထား
 တော့ မှတ်တမ်းရှိသလားလို့ မေးရင်တောင်မရှိဘူးပေါ့ကွာ။
 ဒါပေမဲ့ အခု မင်းမြင့်တဲ့ အတိုင်းပဲ ငါ့ဆီကို လာမေးတဲ့
 လူတွေ ရာနဲ့ချီပြီး ရှိနေတာကတော့ ဒီယတြာတွေ မှန်လို့
 ပေါ့ကွာ။ ကဲပါ ငါမင်းနဲ့ စကားပြောနေရတာနဲ့ ငါထမင်း
 ပိုဆာလာပြီ။ အပျိုကြီးရေ ထမင်းပွဲပြင်တော့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်၏ ဇနီးက

“ရှင်ကလဲ ကျွန်မဆရာကြီးကို ပေါက်တတ်ကရတွေပဲ
 မေးနေတာပဲ အခု ဆရာကြီးထမင်းဆာနေပြီ ရှင်လည်း
 ပြန်တော့” ဟု ပြောလိုက်ရာ

ကျွန်တော်လည်း ဆရာကြီးကို ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ပြန်ခဲ့
 လေတော့သတည်း။ ။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မသကာ

မောင်မောင်မြင့်အေး

မင်းသိင်္ခ

နှင့်

ဝကားပြောခြင်း

■ မြတ်ခိုင်

ကျတော့ စဉ်းစားကြတာပေါ့။ ခြောက်နှစ် နှစ်လောက် ကြာတော့ အပြင်ရောက်၊ မယ်၊ ဘာလုပ်မယ် ဘာညာပေါ့။ အဲဒီထဲ စားတယ်။ နာမည်သစ်၊ လူသစ်၊ စိတ်အလုပ်တစ်ခုတော့ ကြိုးစားရမှာပဲဆိုပြီး ပေးတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ဗေဒင်တယ်လေး။ တတ်ထားတော့ မွေးနံရံ၊ ငါးမွေးနံရံ၊ ခြောက်ခုမြောက်၊ မွေးနံရံ၊ ခုနစ်ခုကိုယ်က တနင်္ဂနွေဆိုတော့ အောင်ထွက်အဲဒီတော့ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး "မင်း" ပေါ့။ တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ "သိင်" ပေါ့။ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ အဲဒီနာမည်လေးကို ကိုယ်က ရွေးလိုက်တာ "သိင်" ဆိုတဲ့ အတွက် "သျှောင်" လို့ အဲဒီရတယ်။ "သျှောင်ထုံး"။ အဲဒီတော့ သျှောင်ထုံးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ အဲဒီဟာလေးကို တွက်တတ်တော့ တွက်ပေးပြီးတော့ အဲဒီနေ့ကစပြီး အပြင်

ဆရာမင်းသိင်္ခခင်ဗျား။ ဆရာအနေနဲ့ မင်းသိင်္ခဆိုတဲ့ နာမည်ကို ဘယ်လိုပြုစုပို့ထောင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာလေး ပထမဆုံး ပြောပြစေချင်ပါတယ်။

ကိုယ်အသက်အစိတ်လောက် ထောင်ထဲရောက်သွားတာကိုး။ အပြင်ရောက်ရင် ဘာလုပ်စားမလဲပေါ့။ လွတ်ခါနီး

တာနဲ့ အဲဒါ အလုပ်တွေ အရမ်းလုပ်တာ။ အိမ်လျှော့ပြီး အလုပ်လုပ်၊ စာတွေဖတ်၊ စာတွေကြိုးစား၊ စရာရှိရေ၊ ဗေဒင်တွက်စရာရှိတွက် နှစ်ခုစလုံး ပြင်တာတား။ ပထမဦးဆုံး ဗေဒင်တစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်။ ဗေဒင်နောက်တစ်နှစ်ကြာမှ စာဘက်မှာ ပီတုန်းသုံး

တို့ ဖြစ်လာတယ်။ တအားကြီးစားလာတာ အခုထိ ကြီးစားနေတုန်းပဲ ကိုရင်သိသားပဲ။

ဒီကနေ့ မင်းသိခံသည် စာရေးဆရာလား။ ဗေဒင် နိုင်ငံရေးသမားလား ခွဲခြားခြား သိပါရစေဆရာ။ ခုနက သုံးခုထဲမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းရမှာကတော့ သမားပါပဲ။ နိုင်ငံရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီကနေ့ မဟုတ်ဘူး။ မနက်ဖြန်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မလုပ် အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကင်းပါတယ်။

ဆရာ အထိန်းအသိမ်း ခံရတုန်းက လူတွေက ပြော ပါပေါ့ ဆရာ။ မင်းသိခံက ကိုယ့်ဗာသာကိုယ် ပြန်တွက် ဘူးလား။ ကိုယ့်ယတြာ ကိုယ်မချေဘူးလားတဲ့။ ညီလို ပြောကြပါတယ် ဆရာ။ ဆရာလည်း ကြားလိမ့်

မယ် ထင်ပါတယ်။ အဲသည်အပေါ်မှာ သဘောထား သိပါရစေ ဆရာ။

တချို့ကိစ္စဟာ တွက်လို့သိပေမယ့်လည်း လုပ်မိတဲ့ ကိစ္စရှိမှာပေါ့။ ဥပမာ ဒါဝေးပါတယ် နိုင်ငံရေး။ ကိုယ်က အိမ်ထောင်ရေး အကျိုးမပေးဘူးလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သိပြီး သား။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မနေနိုင်လို့ ပြု လိုက်တယ်လေ။ အဲဒါ ဘယ်နယ်လုပ်မလဲ။ တချို့ကိစ္စက ယတြာချေလိုရတယ်။ တချို့ကိစ္စက ယတြာချေလို့ မရဘူး။ အဲလိုပဲ နားလည်ပါတယ်။

ဆရာအသက် ဘယ်လောက်မှာ သေမယ်လို့ တွက် ချက်ပါသလဲ ဆရာ။
၇၆ နှစ်။

ဆရာသေရင် ဆရာရဲ့ “အယူတော်မင်္ဂလာခြံကြီး”
ကို ဘာလုပ်ခဲ့မလဲဆရာ။ ပြီးတော့ “မင်းသိင်္ခီဖောင်ဒေး
ရှင်း” ဆိုတာမျိုး “မင်းသိင်္ခီစာပေဆု” ဆိုတာမျိုး “မင်းသိင်္ခီ
ဗေဒင်ပညာသင်ဆု” ဆိုတာမျိုးကော လုပ်ဖို့ရော ရှိပါသလား
ဆရာ။

အဲဒီဆုတွေတော့ မလုပ်ခဲ့ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့
ကိုယ်ရှိနေတုန်း ပြဿနာမရှိပေမဲ့ ကိုယ်မရှိတဲ့အခါ ဒီဆု
တွေက ပရမ်းပတာဖြစ်သွားမယ်။ မလုပ်ဘူး။ ဖောင်ဒေးရှင်း
လည်း မလုပ်ဘူး။ ဒီခြံကြီးကို ကိုယ့်တပည့်တွေ တာဝန်ရှိတဲ့
တပည့်တွေတချို့ကို လွှဲထားပြီးပါပြီ။ နောက်ပြီးတော့ ဒီမှာ
လုပ်ချင်တာက လက်ပုံစံအမျိုးမျိုး မုဒြာအမျိုးမျိုးနဲ့ ဘုရား
ဆင်းတုတွေ ထားခဲ့ချင်တယ်။ အဲဒီအတွက် တအားကြီးစား
နေတယ်။ ဒါပါပဲ။ မုဒြာပထမ ၁၀၈ မျိုးပုံတော်တွေ တစ်
နေရာတည်း တစ်စုတစ်ဝေးတည်း မုဒြာတွေအမျိုးမျိုး တွေ့ရ
အောင် လက်ပုံစံတွေ စုနေပါတယ်။ ရတာနဲ့ အရပ်တွေ
ထုမယ်။ ထုပြီးတော့ ဒီမှာ ပန်းခြံလိုမျိုးပဲ ဘုရားဖူးလို့လည်း

ရအောင် ထားပေးမယ်။ ဒါပါပဲ။ ကိုယ်ရှာလို့ရတာ
ထည့်လိုက်မှာပါ။

ဆရာခင်ဗျား...ရန်ကုန် ပုဇွန်တောင်
ဘုရားမှာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ရောက်ရင် ဆရာ
တွေ အခမဲ့ ဗေဒင်ဟောပြောပေးနေမှုဟာ ဘယ်လို
ချက်များလဲ ခင်ဗျား။ အင်အားပြတဲ့သဘောတော့
ထင်ပါတယ်နော်။

မဟုတ်ဘူး။ လုံးဝမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သူက
ပြောမရှိဘူး။ အင်အားလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလို
ဟောပြီး အိမ်ပြန်သွားတာ။ ဘယ်နားမှာ အင်အား
နောက် ဗေဒင်ဆရာရဲ့ အင်အားဟာလည်း ဘယ်နား
ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ အဲဒီရည်ရွယ်ချက်ကို မဟုတ်ပါဘူး။
မေးခွန်း ရုပ်သိမ်းပေးပါ။ ဟုတ်မှ မဟုတ်ဘဲ။

ဆရာက လစဉ် ၂၄ ရက်နေ့တိုင်း ဗေဒင်လက္ခဏာ
ပြင်သင်တန်း ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးနေတယ်လို့ သိရပါ
မည်သူမဆို အခမဲ့တက်ရောက်သင်ယူပြီး ထမင်း
လက်ဖက်ရည်တိုက်တဲ့ အခမဲ့ ပညာဒါနပွဲကြီး
နေတယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဗေဒင်ဆရာ ပြန့်ပွား
မင်းသိင်္ခလက်တံ ရှည်လျားရေးလားဆိုတာ သိပါ
ပြီးတော့ လာသမျှလူကို လူဆိုးလူကောင်း မခွဲခြား
ဘဲ မှတ်ပုံတင်၊ အိပ်ရာလိပ်နဲ့ လက်ခံနေတာမျိုးလား

အဲဒါက ကိုယ့်ဒေသဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိတဲ့သူတွေကို
ပြန်တယ်။ တင်ပြပြီးတော့ လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို
တစ်ပြီးတော့ သန့်တဲ့လူလောက်ရွေးပြီးတော့ လက်ခံ
တာပါ။ ကိုယ့်လက်တံရှည်တဲ့အတွက်လည်း ကိုယ်က
ဖြစ်ပါဘူး။ ကိုယ်က လက်တံလည်းမရှည်ချင်ပါဘူး။
ပညာချိုကွဲတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်ဘဝအတွက်
ရမီ ဖြည့်ပေးနေတဲ့သဘောပါ။ စေတနာသန့်သန့်နဲ့
ပါဘူး။

ဆရာ့ဆီကို အားကိုးတကြီးနဲ့ ရောက်လာသူတချို့ရဲ့
အသံတချို့ကို ပြောပြပါရစေခင်ဗျာ။ တော်တော်များများ
ရောက်လာကြတဲ့ သူများဟာ ဆရာ့ကို တလေးတစားရှိပြီး
သားပါ ဆရာ။ သို့သော် ဆရာ့ဆီရောက်လာတဲ့အခါမှာ
ဘယ်သူ့ကို ကြောက်ရမှန်းမသိအောင် ဟိန်းလိုက်၊ ဟောက်
လိုက်၊ ခြောက်လိုက် လုပ်ကြလွန်းတဲ့အတွက် ဂုဏ်သရေရှိ
သူများ။ အဆင့်အတန်းရှိသူများအနေနဲ့ စိတ်သောက
အတော်ရောက်ရတယ်ဆိုတဲ့ ညည်းတွားနေမှုအပေါ်မှာ ဆရာ
အမြင်လေး သိပါရစေခင်ဗျာ။

လူတော်တော်များများက အဲလိုမလုပ်ရင် မရတဲ့
အခြေအနေမှာရှိတယ်။ ဟိုတစ်ခါက ဒီမှာမရပ်နဲ့။ ဒီထဲမဝင်
နဲ့။ ကလေးတွေရှိလို့ ကြိမ်းမှာစိုးလို့။ ကလေးတွေပါလာတယ်။
ဝင်လာတယ်။ အဲဒါ မဟောက်ရင် မရဘူးလေ။ နောက်ပြီး
တော့ ဂမုန်းခြံထဲမှာ သူ့အချိန်မရောက်ပဲနဲ့ မဝင်ပါနဲ့ဆိုတာ
ဂမုန်းခြံထဲ အတွဲတွေနဲ့ ဝင်လာတာ ရှိတယ်။ သူ့ဟာသူ
ဂုဏ်သရေရယ်လောက်ရှိရှိ မောင်းရမှာပဲ။ ဂုဏ်သရေနဲ့
မဆိုင်ဘူး။ ဒါ ဒီမှာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းကို မလိုက်

နာရင် ဂုဏ်သရေရှိရှိ၊ မရှိရှိ အဆင့်အတန်းရှိခြင်း မရှိခြင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့အိမ်လာရင် သူ့စည်းကမ်းလိုက်နာမယ်။ ကိုယ့်အိမ်လာရင် ကိုယ့်စည်းကမ်း လိုက်နာရမှာပေါ့။ အဲဒါပါပဲ။ သက်သက်ကြီး ဟိန်းဟောက်နေတာ မျိုးတော့ မရှိပါဘူး။

ဆရာရဲ့ အယူတော်မင်္ဂလာခြံထဲမှာ ဆရာတပည့်ပေါင်းများစွာ တွေ့နေရပါတယ် ဆရာ။ အဲသည် တပည့်များစွာကို ဆရာ ဘယ်လိုကွပ်ကဲစီမံအုပ်ချုပ်နေပါသလဲ ဆရာ။ တချို့က မင်းသိင်္ခကြီးက တော်တော်ရယ် သူတပည့်တွေက တော်တော်ဆိုးတယ်လို့ ပြောသံတွေ ကြားလာခဲ့ရင် ဆရာဘယ်လိုများ စီမံဖော်စပ်မယ်ဆိုတာ သိပါရစေ ဆရာ။

အဲဒါ ဖော်စပ်စရာ မလိုဘူး။ အဲဒီလို မဖြစ်အောင် ကို သူတို့လုပ်ထားရတာ။ ကိုယ့်တပည့်တွေက ကြောက်တတ်တယ်။ လူလာရင် အမှန်ဘက်ကနေတောင် ရပ်မပြောတတ်လို့ အဲဒီကောင်တွေ ရိုက်နေရတာ။ အဲဒါ ဒီကောင်တွေပေါ်

မှာ ထပ်ပြီးတော့ ကိုယ်က စီမံပညာသင်ကြားပေးထားတာထက် ထမင်းကျွေးတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ကျန်းမာရေးကို ဆေးကုသပေးတာကို အစ ကိုယ် တာဝန်ယူထားတယ်။ သူတို့က ငုတ်ကြောက်တယ်။ ပြောရမယ့်သူကို သူတို့က ရှိန်ပြီး လိုတောင် ကိုယ်က ဆုံးမနေရတယ်။ အဲဒီတော့ ဆိုးတယ်ဆိုတာ အားလုံး ကိုယ့်ခေါင်းပေါ်မှာရှိတယ်။ တာဝန်ယူတယ်။ အဲဒါတွေက ကိုယ်ပြောခိုင်းတာ။ ဂုဏ်သရေရှိတယ်ဆိုပြီးတော့ မင်းသိင်္ခ ဘယ်မှာလဲ။ လာမေးတာကို ပြန်မပြောရတဲ့ ထပည့်တွေ ပါးရိုက်ထားမင်းသိင်္ခမခေါ်ရဘူး။ အနည်းဆုံး ဆရာတော့ ထည့်မင်းအဲဒါ မိန်းမတွေ အတော်များများ အပြောခံနေရတာကို ကိုယ့်တပည့်တွေ ပြန်မပြောရလို့ နားပန်ကျင်တယ်လေ။ သူတို့ရိုင်းတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကြောင့်ပါပဲ။ ကြောင့်လဲဆိုတော့ တချို့က ဂုဏ်သရေရှိတယ်။ ဆွေးနာဆိုပြီးတော့ မောက်မောက်မာမာ လာဆက်ဆံလို့ ပည့်တွေကို အဲလို မောက်မောက်မာမာ လာဆက်

www.burmeseclassic.com

က နည်းပါတယ်။ သူတို့ပြုံးသွားတဲ့ အပြုံးက ကိုယ်အများကြီး ခံစားရပါတယ်။ ကိုယ်ချွေတာပြီးလှူတာ၊ ကိုယ်သုံးမယ့် စွဲ မယ့်အထဲကနေ ဖယ်ထားပြီးတော့ အဲဒါလေး လှူတာပါ။ တခြား ဘာငွေမှ မရှိပါဘူး။

မင်းသိင်္ခီဆိုတဲ့ နာမည်ကို မရွေးခင် မရေးခင်ပေါ့လေ အခြား ဆရာရေးခဲ့တဲ့ ကလောင်အမည်များကို သိလိုပါတယ် ဆရာ။ ဆရာကိုယ်တိုင် **မင်းသိင်္ခီ**ဆိုတဲ့နာမည်ကို **ဆရာသော် တာဆွေရဲ့ ခင်ကြီးဖျော်နည်းနဲ့** ရွေးခဲ့တယ်လို့လည်း သိရ ပါတယ်ဆရာ။ နာမည် ကိုးခုရေးပြီး အဲသည် ကိုးခုထဲက မဲနှိုက်ပြီး ရွေးလိုက်ရာက **မင်းသိင်္ခီ**နာမည် ရလာခဲ့တယ်ဆို တာကော ဟုတ်ပါသလား ဆရာ။

မဟုတ်ပါဘူး။ **မင်းသိင်္ခီ**ဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တွက်ပေးတာ။ ကိုယ်က အင်္ဂလိပ်တိုင်ထောင်ပြီး အပေါ်လုံးလုံး ပေးလိုက်တာပါ။ **မင်းသိင်္ခီ**ဆိုတာ မဖြစ်ခင်ကရေးတာ ဥပမာ ပြစ်မှုမှာ ဆိုပါတော့ ဘာသာပြန်ဆောင်းပါးလေးတွေ၊ ဘာ တွေ **အောင်ထွန်း**ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ရေးဖူးတယ်။ နောက်တစ် ခါ **အောင်သင်း**ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့လည်း ရေးဖူးတယ်။ **ဂျူးယုတ်**

လှည့်ဆရာသတ်မှုတုန်းကဆို အောင်း ဘင်းနဲ့ရေးတာ ဆရာ **အောင်သင်း**ရှိမှန်း ကိုယ်မသိဘူး။ ကိုယ့်... ရေးတော့ တစ်ယောက်က လာပြောတယ်။ က... ရှိတယ်။ ရှိလည်း မတတ်နိုင်ဘူးကွာ ဆိုပြီးတော့... လိုက်လို့ နောက်မှ စာရေးတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်... ကျတော့ ပထမတုန်းကတော့ အပျော်လုပ်တာပေါ့။ ဆ... တကယ်လုပ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ အကျအ... ချက်ပြီး ပေးလိုက်တာ။ **အောင်ထွန်း**ဆိုတဲ့ နာမည်... တယ်။ နောက်ပြီးတော့ **ချစ်မှန်**ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ရပ်... မှန် ဆောင်းပါးတွေ၊ ဘာတွေ ရေးဖူးတယ်။ နောက်... အောင်သင်းဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ရေးဖူးတယ်။ ဟိုတုန်း... ညွှန်ဦး မဂ္ဂဇင်းမှာ **မောက်ပါဦးလား**ဆိုတဲ့ ဝတ္ထု... ပထမဦးဆုံး ဝတ္ထုလေးပါပဲ။ ကျောင်းသာဘာဝတုန်း... **တရအောင်စို**ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ရေးဖူးတယ်။ နောက်... ရှုမဝမှာ တော်တော်ကြာပါပြီ။ **စာသွားမှ ထယ်**... ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ် ပါဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက... ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ရေးဖူးတယ်။ အဲဒါပဲ။ **မင်းသိင်္ခီ**... စာရေးဆရာလုပ်တော့မယ်လို့ အပီအုံးဖြတ်လိုက်ပြီ

www.burmeseclassic.com

လောင်နာမည် ရွေးလိုက်တာ။

ဆရာက ၅၈ ခုနှစ်မှာ တပ်မတော်ထဲ ဝင်ရောက်
 သိရပါတယ်။ ငါးနှစ်အထိ စစ်မှုထမ်းခဲ့တယ်ဆို
 ၁၉၆၃ ခုနှစ်အထိ စစ်မှုထမ်းခဲ့တဲ့ သဘောလို့ ယူဆ
 ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့် စစ်ထဲဝင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ
 ဆရာ။ စစ်ထဲဝင်ကြတဲ့ သူတွေထဲမှာ ရည်ရွယ်
 နဲ့ ရှိတယ်မဟုတ်လား ဆရာ။ ဥပမာ - ဆရာက
 ညွှန်ကြားချက်လို့ စစ်ထဲဝင်တာလား ဆိုတာမျိုးပေါ့ဆရာ။
 ကိုယ်တို့တုန်းက စစ်ထဲဝင်မယ်ဆိုရင် ပြည်လမ်းက
 စုဆောင်းရေးမှာ စာရင်းသွင်းရတယ်။ အဲဒီကမှ လူစု
 မင်္ဂလာခုံ အမှတ်(၁) လေ့ကျင့်ရေးကျောင်းကို
 အဲဒီလို သွားဝင်တဲ့အခါမှာ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့
 ကျွယ်ကျယ်ပြောလို့ မရဘူးပေါ့နော်။ တိုင်းပြည်ချစ်
 ဘာတို့။ တကယ့်ဖြစ်ရပ် အမှန်ကတော့ ကိုယ်က
 ရုံးမှာ လုပ်နေတယ်။ ရုံးအလုပ်ကို မလုပ်ချင်တော့
 ဘိုယိုဝါသနာကလည်း လှုပ်ရှားရမှ ကျေနပ်တာလေ။

ရဲဘော်နဲ့ပဲ ဝင်ရဝင်ရဆိုပြီး စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် စဉ်းစားပြီး
 တပ်ထဲဝင်လိုက်တာပါပဲ။ ဝင်လိုက်တော့ ဟိုမှာ စာရင်း
 ကောက်တယ်။ ပညာအရည်အချင်းပေါ့။ ကျောင်းမနေဖူးတဲ့
 လူကနေ တက္ကသိုလ်တက်နေတဲ့လူအထိ ရဲဘော်နဲ့ လာကြ
 တာတွေ ရှိပါတယ်။ ပညာအရည်အချင်းမရှိတဲ့ လူတွေကို
 တော့ ဘယ်ကိုသွားပါ။ ဘယ်ကိုသွားပါဆိုပြီး ခွဲလွှတ်တယ်။
 ကိုယ့်အလှည့်ကျတော့ ကိုယ်က ဆယ်တန်းအထိ နေဖူးတယ်
 လေ။ ဟိုတုန်းက ဆယ်တန်းဆိုတာ သိပ်ရှားတယ်လေ။
 ဆယ်တန်းဆို ဒီမှာမလုပ်နဲ့။ မှတ်တမ်းရုံးကိုသွားပြီး သတင်း
 ပို့တဲ့။ မှတ်တမ်းရုံးမှာ တပ်ကြပ်ကြီးအထိလုပ်ရင် လခလည်း
 များတယ်တဲ့။ အဲဒီစုဆောင်းရေးကနေ မှတ်တမ်းရုံးကို ပို့
 လိုက်တယ်။ အခြေခံစစ်ပညာသင်တန်းကို မင်္ဂလာခုံမှာ
 တက်ပါတယ်။ ကိုယ်တို့တုန်းက စစ်ရေးသင်တန်းသက်သက်
 ဖွင့်သေးတယ်။ ဘောက်ထော်စစ်ရေးသင်တန်းကျောင်းမှာ
 ကိုယ်တို့ တက်ရတယ်။ အဲဒီကနေ ထပ်ခွဲလွှတ်လိုက်တော့
 ကိုယ်တို့က မကွေးမှာရှိတဲ့ ခလရ (၂၁) ကို ရောက်သွား
 တယ်။

ပြီးတော့ ဆရာက စစ်တပ်ကနေ ငါ့နစ် အမှုထမ်းပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်လို့ သိရပြန်ပါတယ် ဆရာ။ ဘာကြောင့် နှုတ်ထွက်ခဲ့တယ်ဆိုတာလေးလည်း သိခွင့်ရရင် သိလိုပါတယ် ဆရာ။ ဘာကြောင့် အဲသည်လို မေးရတာလဲဆိုတော့ ဆရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကောလဟာလမျိုးစုံ ပြောဆိုနေကြတဲ့အတွက် ပါပဲ ဆရာ။ ဆရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ တီတီ ကျကျ မှတ်တမ်းတင်ချင်တဲ့အတွက် အခုလို မေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ဆရာ။ လျှာရှည်တဲ့ကောင်ပဲလို့တော့ မထင်မှတ် စေချင်ပါဘူး ဆရာ။

ထွက်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ တပ်မတော်သားတစ် ယောက်မှာ စစ်စည်းကမ်းတွေ ရှိတာပေါ့။ စစ်သည်တော် ကျင့်ဝတ် ၆၀ ထဲက တစ်ခုကိုသော်လည်းကောင်း၊ နှစ်ခုကို သော်လည်းကောင်း၊ ချိုးဖောက်တာနဲ့ တပ်မတော်က လက် မခံဘူး။ ကိုယ်က မကြာခဏ အဲဒီစည်းကမ်းချက်တွေနဲ့ ငြိတယ်။ လူကြီးတွေက ပေးပေးမမ ရှိပါတယ်။ ဆိုဆုံးမတယ်။

တစ်နေရာကို ခိုင်းလိုက်ပြီး ဘယ်နေပြန်လာဆိုရင် ကိုယ်သွားချင်တဲ့နေရာတွေ ရောပြီးသွားတာမျိုးတွေ နာခံမှုနည်းတာမျိုးတွေ၊ စည်းကမ်းမရှိတာတွေ များတယ်။ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ်တာက ချောက်ကိုသွားတာ။ မယ်ဆိုပြီး သွားတာ။ ပြန်လာရမယ့်ရက်ထက် ငါ့ရဲ့ မသိဘူး နောက်ကျသွားတယ်။ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ တော်တာကြောင့်ပါ။ အဲဒါနဲ့ အရေးယူလိုက်တာပါ။ အဲဒါတပ်မတော်က နှုတ်ထွက်ခဲ့တယ်လို့ မပြောဘဲ တပ်မထုတ်ခံရတယ်လို့ ပြောရပါမယ်။

ဆရာက ချောက်မြို့မှာလည်း နေခဲ့ဖူးတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆီစက်ညှစ်စောင့် စပါးအင်းစာဆန်စက်မန်နေဂျာဆိုတဲ့ ဘဝတွေကိုလည်း ကျင့်လင့်သူလို့ ဆိုပါတယ်ဆရာ။ အဲသည်ကာလတွေတုန်းက က စာရေးဆရာလုပ်မယ်။ ဗေဒင်ဆရာလုပ်မယ်ဆို

သူ့ကိုနေပြီလား ဆရာ။ စာရေးဖို့၊ ဗေဒင်ဆရာလုပ်ဖို့ ဘယ်
အချိန်မှာ စတင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့
သမျှဆိုတာလေး သိပါရစေ ဆရာ။

စာရေးတာကတော့ ဝါသနာပါတယ်။ စာရေးဆရာ
အဖြစ်အထိတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်
အိမ်တန်းကျောင်းသားမှာ ဆန်းညွန့်ဦး ဦးလှခင်ထုတ်တဲ့
ဆန်းညွန့်ဦးမဂ္ဂဇင်းဆိုတာ ရှိတယ်။ စာတတ်သဘင်တွေနဲ့ ပတ်
သက်တာပေါ့။ အဲဒီမှာကတည်းက ကိုယ်က စာအတိုလေး
သူ့ ဘာတွေ ရေးနေပြီ။ အောင်စိုး(အညတရ)ဆိုတဲ့
အညွန့်ပေါ့။ နောက်တစ်ခုက ၁၉၆၄-၆၅ လောက်တုန်းက
အထက်မှာ နန်းဝေဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ စားသွားမှ ထယ်သွားသို့
အထက်လေး ရေးတယ်။ နောက်ပြစ်မှုမှာ ချစ်မုန့်ဆိုတဲ့ နာမည်
နဲ့ နိုင်ငံခြားမှူးခင်းတွေ၊ ဘာသာပြန်ဆောင်းပါးတွေ ရေးနေပါ
တယ်။ ရံဖန်ရံခါ ရေးတယ်။ စာတော့ဖတ်တယ်။ စာရေးဆရာ
အဖြစ်အထိတော့ ရည်ရွယ်ချက်လည်းမရှိဘူး။ စာရေးဆရာ
အဖြစ်က ပထမအကြိမ် ထောင်ကထွက်လာတော့ စာရေးချင်
စာတွေ ပိုပေါ်လာပြီးတော့ ရေးတာပါပဲ။ စာတွေကတော့
အတော်နေတာပါပဲ။

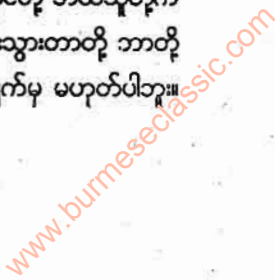
၁၉၇၆ ခုနှစ်မှာ တောင်ကြီးမှာ ဗေဒင်ဆရာဘဝကို
စတင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါဆိုရင် စာရေးဆရာဘဝထက်
အထက်ဆရာဘဝကို အရင်စတင်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ ဆရာ။
အထက်ဆရာဘဝကို စတင်ခံယူခဲ့စဉ် ကာလတုန်းက ဆရာရဲ့
အထက်ဆရာဘဝဟာ အောင်မြင်မှုမရှိ ဗေဒင်ဆရာဘဝနဲ့
အညွန့်နိုင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ ဆိုတာလေးလည်း သိလိုပါတယ်

စာရေးတာက စောပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
အထက်သားကတည်းက ရေးခဲ့တာကိုး။ ၁၉၆၀ လောက်
အထက်က ရေးတာဆိုတော့ စောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စာရေး
အထက်ကို မမျှော်လင့်ရဲဘူး။ စာရေးဆရာမလုပ်ချင်ဘူး
ဆိုတဲ့စကားထက် ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလားလို့ မဖြစ်နိုင်သေး
အထက်ပါတယ်။ တကယ်ဖြစ်နိုင်တာက ဗေဒင်ဆရာက
အထက်အရင် အခုဖြစ်နိုင်မယ်လေ။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်လောက်က

တောင်ကြီးမှာ ဗေဒင်ဟောခဲ့တာ။ ဆိုင်နဲ့ ကနဦးနဲ့ မဟုတ်ဘူး။
သမဝါယမဆိုင်ကပိုတဲ့ ကော်ရစ်တာလေးမှာ ပိတ်ဆိုင်းဘုတ်
လေးချိတ်ပြီး ထင်းရှူးပုံးအမှတ်လေးနဲ့ ဟောခဲ့တာလေ။ ဒါပေမဲ့
ကိုယ့်အတိုင်းအတာနဲ့ကိုယ် ရပ်တည်လို့ရတယ်လေ။ အောင်
မြင်ပါတယ်။ တစ်နေ့ကို လူ ၁၀ ယောက် ကြည့်ရတယ်
ဆိုပါတော့။ တစ်ယောက် ၁၀ ဆိုရင် ၄၄ ၁၀၀ ရတော့
ကိုယ့်စားရေးသောက်ရေး အဆင်ပြေတယ်။ နေတော့ ဘုန်း
ကြီးကျောင်းမှာ ကပ်နေလိုက်တယ်။ ရပ်တည်နိုင်ပါတယ်။

ဆရာရဲ့ ပထမဆုံးလုံးချင်းဝတ္ထုဟာ မနုစာရီလို့
မှတ်သားဖူးပါတယ် ဆရာ။ မနုစာရီကို ဘယ်လိုစိတ်ကူးနဲ့
ပုံဖော်ခဲ့တယ်ဆိုတာလေး သိပါရစေဆရာ။ ပြီးတော့ မနုစာရီ
ဝတ္ထုကို ရေးသားရတဲ့ အခက်အခဲလေးလည်း သိလိုပါတယ်
ဆရာ။ မနုစာရီကို ဘာကြောင့် ပထမဆုံး ရေးဖြစ်တယ်ဆို
တာလေးလည်း သိပါရစေ။

ကိုယ်က အားရင် စာဖတ်ရင်ဖတ်၊ မဖတ်ရင် စာရေး
ဖို့ စိတ်သန်နေတော့ စာလေးတွေ ရေးရေးထားတယ်။ တစ်
ထိုင်တည်းတော့လည်း မပြီးပါဘူး။ မနုစာရီကတော့ ဘာရယ်
မဟုတ်ဘူး။ ထူးထူးဆန်းဆန်းရေးချင်တာ။ ထူးထူးဆန်းဆန်း
လူဝင်စားလိုဟာမျိုး။ သိုက်သမိုင်းလိုဟာမျိုး ရေးချင်တာ။
ဒါပေမယ့် သိုက်သမိုင်းလိုဟာမျိုးက ခေတ်မရှိတော့ဘူး။ မနု
စာရီက နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှည်နေတဲ့ ရူပနန္ဒီတို့၊
သျှိုတို့လိုမျိုး တကယ်ရှိနေတယ်။ သူက လူအဖြစ်နဲ့တော့
မဟုတ်ဘူး။ နတ်သမီးအဖြစ်နဲ့ရှိတယ်။ ကိုယ်က ပဒေါင်းတို့၊
မင်းဘူးတို့ အနောက်ကျောဘက်မှာ နေခဲ့ဖူးတော့ မနုစာရီရဲ့
ဧရိယာပဲ။ အဲဒီဘက်မှာ မနုစာရီကို ပူဇော်ပသတာတွေ
ရှိနေကြသေးတယ်။ အဲဒီမှာ ရေးချင်စိတ် ပေါ်လာတော့
နာမည်တောင် မပြောင်းဘူး။ ဒီ မနုစာရီဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့
ဆရာကြီးဦးဖိုးသင်က ရေးဖူးပါတယ်။ အဲဒါလည်း ကိုယ်ဖတ်
ဖူးတယ်။ သူကတော့ အတိအကျပေါ့။ ကိုယ်ကတော့ စိတ်
ကူးယဉ်တွေ ထည့်တာပေါ့။ မောင်ကျော်ခိုင်တို့ ဘယ်သူတို့က
စိတ်ကူးယဉ်တွေပေါ့။ မနုစာရီကြောင့် ရူးသွားတာတို့ ဘာတို့
က စိတ်ကူးပါပဲ။ တခြား ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မဟုတ်ပါဘူး။

စာရေးဆရာဖြစ်ချင်တယ်။ ဒီလိုဟာမျိုးဆို ပရိသတ်ဖတ်မယ် ဆိုပြီး ရေးတာပါ။ အခက်အခဲကတော့ အဲဒီဟာကြီး ပြီးတဲ့ အခါကျတော့ လုံးချင်းတိုက်တွေ ကိုယ်မှမသိတာ။ မဂ္ဂဇင်း တိုက်တွေပဲ ပို့တာပေါ့။ အခန်းဆက်ပဲ ပါရပါရဆိုပြီး ရှုမဝကို ပို့တယ်။ ရှုမဝအယ်ဒီတာအဖွဲ့လည်း မအားလို့ မဖတ်ဖြစ်ပါ ဘူး။ အဟောင်းပုံထဲက ကိုယ်ပဲ သွားယူခဲ့တာ။ ရှုမဝကနေ သွေးသောက်ကိုပို့တယ်။ မပါပါဘူး။ မပါဘူးဆိုတော့ ကိုယ်တို့ လို လူမျိုးတွေက အများကြီးဆိုတော့ သူ့ဘယ်ဖတ်နိုင်မလဲ။ လက်နှိပ်စက်တွေ ဘာတွေလည်း မအပ်နိုင်ဘူး။ လက်ရေးနဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေးထားတာ။ ဘောပင်နဲ့တစ်မျိုး၊ ခဲတံနဲ့တစ်မျိုး။ ဒါလည်း ဦးနောက်စားတာပဲ။ အဲဒါကြီးထုပ်ပြီး ဒီဘက်ကို ထွက်လာတော့မှ စန်းမြင့်စာပေက ကိုတင်သိန်းနဲ့တွေ့တာ။ ကိုတင်သိန်းကို မသိဘူး။ အဲဒီနားမှာ မောင်ရွှေစွန်က မတ်တတ်ရပ်နေတာ။ ဟေ့ကောင်ကြီး ဘယ်ကလာတာလဲ ကွ။ အဲဒီတုန်းက မောင်ရွှေစွန်က စာရေးဆရာဖြစ်နေပြီ။ ငါ သွေးသောက်ကို ပို့ထားတဲ့ဝတ္ထု ပြန်လာတောင်းတာ။ ပြစမ်းပါဦးဆိုပြီး သူက ယူကြည့်နေတုန်းမှာ ကိုတင်သိန်း (စန်းမြင့်စာပေ)က စိတ်ဝင် စားဖို့ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော် ဖတ်မယ်ဗျာ။ သူက ဒီစာ အုပ်တိုက်ပိုင်ရှင်ဆိုတော့ ကိုယ်က ဝမ်းသာသွားတယ်။ ဖတ်ဗျာပေါ့။ နောက်နေ့ ကိုယ်သွား တောင်းတော့ သူက ဒါကို ရိုက်မယ်ဆိုပြီး ရိုက်တယ်။ ကိုယ့် ရဲ့ ပထမဆုံး ထုတ်ဝေသူနဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပြောပါဆိုရင် သူပဲ။

ဆရာဟာ မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာပေါ်မှာ မင်းသိင်္ခီအဖြစ် ထူထောင်ခဲ့တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ လုံးချင်းလောကထဲကို ရောက် သွားခဲ့ပုံလေးလည်း နောင်လာနောက်သားတွေ ဗဟုသုတ အဖြစ် သိလိုပါတယ် ဆရာ။ ဥပမာ ဉာဏ်ဝင်းစာပေကနေ ဆရာလုံးချင်းတွေ ဘယ်လိုထုပ်ဝေခဲ့ဖြစ်သော်ဆိုတာမျိုးပေါ့ ဆရာ။

အဲဒီတော့ ကိုယ်က မနုစာရီထွက်ပြီးပြီကွယ်။ ဆား ပုလင်းနှင်းမောင်နဲ့ ပီတုန်းသုံးကောင် ထွက်ပြီးပြီကွယ်။ အဲဒါတွေက မအောင်မြင်ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ်က ရန်ကုန် ကို ပြန်ရောက်နေပြီ။ မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံက ရောဝတီအပေါ်

ထပ်က ကော်ရစ်တာလေးကို ငှားပြီးတော့ ဗေဒင်ဆရာ တယ်။ ဉာဏ်ဝင်းက ဗေဒင်လာမေးတာ။ နောက်ဆုံးဘာလဲ ဆရာရယ်တဲ့။ ကျွန်တော် ဆရာစာမူ ထုတ်ချင်ပါတယ်။ အဲဒါ အောင်မြင်ပါ့မလား။ အဲဒီမေးခွန်းမေးတယ်။ ထိပ်တန်းထုတ်ဝေသူ ဖြစ်သွားပြီး ငါလည်း ထိပ်တန်း ဆရာ ဖြစ်သွားမယ်လို့ ဟောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော့်ကို စာမူချပေးပါ။ အဟောင်းတော့ မသေး အသစ်ပဲပေးပါတဲ့။ ပေးမယ်ဆိုပြီး ပုဏ္ဏားဘကွန်း ဝေ တယ်။ အဲဒီထဲက သူနဲ့ ကျွန်တော်က တူဝရီးလို ရင် ကြတာ။

ဆရာရဲ့ ပထမဆုံးရေးတဲ့ လုံးချင်းဝတ္ထု မနုစာပေ စာမူခ ၄၀ ကျပ် ရခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ် ဆရာ။ မနုစာပေကလို့ ဆိုပါတယ်။ စာစီဆရာ ကိုတင်သိန်း တာလို့လည်း သိရပါတယ်။ ဘာကြောင့် စန်းမြင့်စာပေ ဆရာရဲ့ ပွဲဦးထွက် လုံးချင်းဝတ္ထု ထွက်ဖြစ်သလဲ သိပ် အဲသည်အချိန်က မနုစာရီက မရောင်းရဘူး။ မအောင် ဘူးလို့လည်း သိရပါတယ်။ ဘာကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့ လဲ ဆရာ။

ကိုတင်သိန်းက အဲဒီစာအုပ်ကို ရိုက်တဲ့အခါ ကိုယ့်ကို သေချာပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ နောက် ကိုယ့်စာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရူးပေါ်သွားလို့ မပေးနိုင် ပါဘူး။ အဲဒီအပေါ်မှာလည်း ကိုယ်က ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကျော်ပဲ ရခဲ့တယ်ဆိုတာကတော့ သူက ဒါလေးပဲ ယူသွား ဆိုလို့ စာမူခရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ နောက်တော့ သေ ဆိုပြီး အခုထိ မပေးပါဘူး။ မပေးတာက သူတကယ် နိုင်တာပါ။ သူနဲ့ကိုယ် ဘာကြောင့် ထုတ်ဖြစ်သလဲဆို သွေးသောက်က အဲဒီတစ်လမ်းတည်းပဲလေ။ သူနဲ့ နှစ် ဧကွပ်ပဲ။ မအောင်မြင်တာက လူမသိဘူးလေ။ မင်း ဆိုတာ ဘယ်ကမှန်းလည်း မသိဘူး။ ဘယ်သူမှန်း မသိဘူး။ မနုစာရီဆိုတာ ထားလိုက်ပါကွာ။ ဆိုင်ကကို မခံတာ။ တင်မယ်ဆိုရင်တောင် ပြန်ယူသွား ပြောတာ။

ခင်မေစီ စာပေကနေ ဆားပုလင်းနှင့်မောင်နှင့်
သုံးကောင်၊ မြိုင်ရာလာတာတော့ ခေါင်းပြီးမြဲလုပ်ပေး
လုံးချင်းသုံးအုပ် ထွက်ပြီးတဲ့အချိန်မှာကော မင်းသိခံရယ်
ဖြစ်လာပြီလား ဆရာ။ သူတို့တွေက ဆက်မထုတ်လို့
ဝင်းစာပေ ရောက်ရတယ်လို့ ကြားဖူးထားတာ ဟုတ်ပါ
ဆရာ။

မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ ဆက်ထုတ်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်
ထဲဆိုတော့ ကိုခင်မောင်စီကို ကိုယ်က စာအုပ်လေး
ရောင်းကောင်းတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို စာမူခလေး
တည်းတိုးပေးပါလို့ပြောတော့ တိုးမပေးနိုင်ဘူး။ တိုးပေးနိုင်
ရင် အဲဒီသွားလုပ်လို့ပြောလို့ သူတို့ဆီကနေ စွန့်ခွာပြီး
ဝင်းဆီ ရောက်သွားတာ။ မြိုင်ရာလာတာတော့မှာတော့
တော်တော်လက်ခံလာပြီ။ ပုဏ္ဏားဘာကွန်းကျမှ အတိ
ဖြစ်သွားတာ။ ဉာဏ်ဝင်းဆီရောက်မှ ဖြစ်သွားတာ။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှာ ဆရာ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်
မှတ်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ် ဆရာ။ မရှိသောစကား
တွေကို ထောင်ထဲရောက်ခဲ့ရပါသလဲ ဆရာ။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှ ထွက်တာက ၁၉၆၅ ခုနှစ် နှစ်ဦး
အဖမ်းခံတာလေ။ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲတွေ လုပ်
အစိုးရနဲ့ သောင်းကျန်းသူနဲ့ လုပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်
ထဲက တရားဟောတယ်။ အဲဒီတုန်းက ပြည်သူ
တို့ဆိုတာ ပေါ်ပြီလေ။ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖြစ်အောင်
သူကြီးတွေရဲ့အညွှန်းအတိုင်း တရားလိုက်ဟောတယ်။
ရေးလည်းပြီးရော သောင်းကျန်းသူက တောထဲပြန်
တယ်တို့က ပြန်စရာမရှိဘူး။ ဆွဲကုပ်လိုက်တာပေါ့။

ဆရာရဲ့ ဗေဒင်သင်တန်းမှာ ဒေါက်တာမတင်ဝင်း
ဆရာမောင်ကျောက်တိုင်တို့က လစဉ် လာရောက်
ပြောပေးတယ်လို့ သိရပါတယ် ဆရာ။ သည်ဆရာ၊
တွေကိုမှ ဘာကြောင့် ဖိတ်ကြားပြီး ဟောပြောစေ
တာလေးလည်း သိပါရစေ ဆရာ။

အဲဒီဗေဒင်ဆရာလုပ်မယ့်သူက ဗဟုသုတတွေ

အများကြီးလိုတယ်။ ကိုယ်ကတော့ ဗေဒင်ပဲ သင်ပေးနိုင်တာ
ပေါ့။ ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်ဟာ ဗဟုသုတနည်းရင် အား
နည်းချက်ရှိတယ်။ ကိုယ့်တပည့်တစ်ယောက်ကို ဗေဒင်သင်
ပေးတယ်။ ဗေဒင်တတ်ပြီး ဗေဒင်ဆရာလုပ်နေပြီ။ လွတ်လပ်
ရေး ဘယ်နေ့ရတယ်ဆိုတာ သူ့မှာ ဗဟုသုတမရှိဘူး။ အရင်
တုန်းက သူက ပိုက်ဆွဲတဲ့လူ။ ကိုယ်သင်ပေးလို့ ဗေဒင်ဆရာ
တော့ ဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး ဘယ်နေ့ရတယ်ဆိုတာ
မသိတော့ ကိုယ်က ပြောဖူးတယ်။ မင်း လွတ်လပ်ရေး
ဘယ်နေ့ရတယ်ဆိုတာတောင် မသိဘူးလားဆိုတော့ သူက
ကျွန်တော်က ပိုက်ဆွဲတာ ဆရာ။ ကျွန်တော် အဲဒါတွေမသိ
ဘူး။ ပိုက်ဆွဲတာနဲ့ ဘာဆိုင်လဲကွ။ အခု ဗေဒင်ဆရာဖြစ်နေ
ပြီ။ သူက အဲဒါတွေနဲ့ မဆိုင်ဘူး ထင်တယ်ပေါ့။ တကယ်လို့
ဗေဒင်လာကြည့်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုဖြစ်စေ၊ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ကိုဖြစ်စေ မွေးသက္ကရာဇ်ပြောပါဆို ကျွန်တော်က
လွတ်လပ်ရေးနေ့ပဲ ဆရာဆိုရင် လွတ်လပ်ရေးနေ့ ဘယ်နေ့လဲ
ဆိုရင် ဒီကောင်ရှိတဲ့ အမှတ်တွေ လျော့သွားပြီ။ အဲဒီတော့
ဗဟုသုတဟာ လိုအပ်တယ်။ ကိုယ်ပေးတဲ့ ဗဟုသုတဟာ
ဒီဆရာမကြီးတွေ၊ ဆရာကြီးတွေ တတ်သိနားလည်တဲ့ ဗဟု
သုတတွေကို ပြောပြတာပါပဲ။ အဲဒါတွေကို နားထောင်ရရင်
သူတို့အတွက် အကျိုးရှိမယ်ထင်လို့ တမင်တကာဖိတ်ပြီး
ဟောပြောခိုင်းတာပါ။ တချို့ ကိုယ့်တပည့်တွေ ဗဟုသုတ
သိပ်နည်းပါတယ်။

မြတ်ခိုင်

မှတ်ချက် ။ ဆရာကြီးမင်းသိမ် မကွယ်လွန်မီ ဆရာဦးမြတ်
ခိုင်နှင့် စကားပြောခြင်းကဏ္ဍအား ပြန်လည်
ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မသိကြလျှင် မေးကြည့်ဦး

၃

မင်းသိင်္ခ

သတိထားရမယ့်နှစ်

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ မှော်ဘီမြို့အစွန်၊ မရမ်းတလင်း တောစပ်ရှိ အယူတော်မင်္ဂလာခြံအတွင်းသို့ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဂရုမ္မာကြာရွက်ဆိုသူ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ၎င်းနှင့် မရှေးမနောင်းလောက်မှာပင် မမြည့်၊ လှပုလဲဖြူ ဆိုသူတို့သည်လည်း ရောက်ရှိလာလေ၏။ ၎င်းတို့သုံးဦးသည် ကျွန်ုပ်ထံ ဗေဒင်ပညာ ဆည်းပူးနေသူများ ဖြစ်၏။ အခါတိုင်း ဈေးဝယ်ပေးနေကျ မောင်ဆုဆိုသော သူငယ်လေး မရှိတော့သဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မှော်ဘီဈေးသို့သွား၍ ဟင်းချက်စရာများ ဝယ်ရလေတော့၏။

ဈေးမှ ပြန်၍ရောက်သောအခါ၌ ၎င်းတို့သုံးဦးကို လက်ဖက်ရည်ဖျော်၍ တိုက်ကာ ယမန်နေ့များက သင်ပေးခဲ့သော စာများကို ပြန်၍ ဆွေးနွေးခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ

ကား ကြက်သားဟင်းတစ်ခွက် ချက်ပြုတ်လေ၏။ ကြက်ဟင်းမှာ ရေမထည့်ဘဲ နွားနို့ပျစ်ပျစ် ထည့်၍ချက်၏။ သောက်အဖြစ် ဆန်လှော်ဟင်းချက်၏။ တရုတ်အနီများကို ရေနွေးဖျောကာ ပါးပါးလှီး၍ ပုစွန်ခြေနမ်း စသည်တို့ဖြင့် သုပ်လေ၏။

အလုံးစုံပြီးသောအခါ၌ ၎င်းတို့သုံးဦးကို ထပ်မံရလေ၏။ ၎င်းတို့သည် ထမင်းကို မြိန်ရက်စွာ စားကြလေ၏။ ထို့နောက် ဂရုမ္မာကြာရွက်က -

“အိုင်ဆေး ခုနစ်ရက်သားသမီးအတွက် သက်ရောက်နဲ့ တနင်္လာသက်ရောက်နဲ့ပဲ သင်လေတယ်။ ထပ်ပြီး သင်ပေးပါဦး။”

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ပေါ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးပြလိုက်လေတော့၏။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ဒီလိုဖြစ်မယ့် ဒီနှစ်များ

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအသက်

၃	၁၁	၁၉	၂၇	၃၅	၄၃	၅၁
၅၉	၆၇	၇၅	၈၃	၉၁	၉၉	၁၀၇

တနင်္လာသားသမီးများအသက်

၂	၁၀	၁၈	၂၆	၃၄	၄၂	၅၀
၅၈	၆၆	၇၄	၈၂	၉၀	၉၈	၁၀၆

သားသမီးများအသက်

၈	၁၆	၂၄	၃၂	၄၀	၄၈	၅၆
၅၇	၆၅	၇၃	၈၁	၈၉	၉၇	၁၀၅

သားသမီးများအသက်

၈	၁၆	၂၄	၃၂	၄၀	၄၈	၅၆
၆၄	၇၂	၈၀	၈၈	၉၆	၁၀၄	

သားသမီးများအသက်

၆	၁၄	၂၂	၃၀	၃၈	၄၆	၅၄
၆၂	၇၀	၇၈	၈၆	၉၄	၁၀၂	

သားသမီးများအသက်

၄	၁၂	၂၀	၂၈	၃၆	၄၄	၅၂
၆၀	၆၈	၇၆	၈၄	၉၂	၁၀၀	

သားသမီးများအသက်

၃	၁၅	၂၇	၃၁	၃၉	၄၇	၅၅
၆၃	၇၁	၇၉	၈၇	၉၅	၁၀၃	

ဒီနှစ်မှာ ဒီလိုဖြစ်မယ်

နိဗ္ဗာန်သို့ သွား၍ ဤအသက်အပိုင်းများ၌ အောက်ပါ
 အသက်များ ကြုံတွေ့ရပေလိမ့်မည်။
 ဒီနှစ်ပိုင်းမှာ မိတ်ဆွေဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ အောက်

လက်ငယ်သားတွေရဲ့ ဆန်ကျင်တော်လှန်တာတွေကို ကြုံ
 တွေ့ရလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းတွေ အခက်အခဲတွေ တွေ့ရလိမ့်
 မယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ စိတ်ညစ်စရာတွေ ရောက်လာတတ်ပါ
 တယ်။ လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကိုလည်း စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ
 စိတ်လေနေတတ်ပါတယ်။

စီးပွားရေး မကောင်းပါ။ စီးပွားတက်တော့မလိုလိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်း ကုန်သွားတတ်ပါတယ်။ အဖြစ်ထက် အပျက် ဘက်က ပိုများနေပါတယ်။

လက်ရှိအလုပ်ကနေ တခြားကို ပြောင်းလိုစိတ် ပေါ် တတ်ပါတယ်။ မပြောင်းပါနဲ့။ လက်ရှိအလုပ်က တော်သေး တယ်။ နောက်ပြောင်းမယ့်အလုပ်က သင့်ကို အကျိုးမပေး ပါဘူး။

သူတစ်ပါးအတွက် အာမခံတာမျိုး၊ ကိုယ်စားလိုက်ပြီး ပြောပေးတာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့။ ဒုက္ခရောက်တတ်ပါတယ်။

ဒီနှစ်မျိုးမှာ မမျှော်လင့်တဲ့ အမှုအခင်းတွေဘာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သတိထားပါ။

မနက်စောစောထပြီး သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်း၊ နတ် မြတ်တွေကို မေတ္တာပို့ပေးပါ။ သူတို့က နိမိတ်ကောင်းတွေ ပေးရင်တော့ အညံ့တွေ ပြေပျောက်သွားတတ်ပါတယ်။

ညံ့နေတဲ့ အညံ့ထဲကနေပြီး မြေတွေ ဘာတွေ ဝင်လာတတ်ပါတယ်။

စိတ်ညစ်စရာတွေ ကြုံတဲ့အထဲ သွားတစ်ချောင်းက လည်း ဒုက္ခပေးပါဦးမယ်။ ကိုယ့်ငွေတွေ သူများလက်ထဲ သွားပြီး မြုပ်နေပါတယ်။

ခါးနာတာတို့၊ ခြေထောက်နာတာတို့လည်း ဖြစ်တတ် ပါသေးတယ်။

အိမ်တွင်းရေးလည်း မသာမယာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဒီနှစ်မှာ သင်ဟာ အိမ်မှာနေရတာကို မပျော်ပိုက်ဘဲ ရှိလိမ့်မယ်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ မြည်တွန်တောက်တီး စရာတွေ ပေါ်နေလိမ့်မယ်။

ဒီနှစ်တွေမှာ ဒီလိုယတြာချေပါ

အင်္ဂါနေ့ နံနက်မှစ၍ သက်သက်လွတ် ခြောက်ရက် တိတိ စားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ယူပါ။ ပြီး လျှင် ဘိုးတက်ထံတွင် ငါးကြိမ်ဆုတောင်းပါ။ မိမိ တွေ့ကြုံ နေရသော အခက်အခဲများ ပြေပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

အထက်ပါ ယတြာအပြင် အောက်တွင် ဖော်ပြ

ထားသော ယတြာကိုလည်း မပျက်မကွက် ပြုလုပ် လိုအပ်ပါသည်။

မိတ်ဆွေ ဒီနှစ်ဟာ မိတ်ဆွေအတွက် ညံ့တဲ့ အဲဒီ အညံ့တွေ ပြေပျောက်သွားအောင် မကြာခဏ လှူပေးပါ။ ဘုရားဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်ပေးပါ။

မကြာခဏ ဗုဒ္ဓေါဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော်ကို ပုတ် ပါ။ အခါကြီး ရက်ကြီးတွေနဲ့ဆုံရင် သက်သတ်လွတ် ပါ။

သင်နေတဲ့ ဒေသမှာရှိတဲ့ အိမ်မှာ သိမ်ကို လမ်းကို ရေနံဆီပုံးခွဲနဲ့ သံခင်းပေးပါ။ သိမ်အပျက် တဲ့လမ်းဆိုရင် ပိုပြီး ကောင်းတောင် ကောင်းသေး တယ်။

စနေနေ့မနက်မှာ ဆုတောင်းပြီး ထန်းသီးတစ် ချော့ရေမျှောလိုက်ပါ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုသွားပြီး ချိုင့်ခွက်ရှိတဲ့ မြေဖို့ပေးလိုက်ပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနှစ်ဟာ မိတ်ဆွေအဖို့ စိတ်ညစ် ကြုံတွေ့ရမယ့်နှစ် ဖြစ်ပါတယ်။

မကြာခဏ တရားအားထုတ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။ အဆောင်အဖြစ်နှင့် - ၂၇ လုံး ပုတ် တစ်နှစ်လုံး ဆောင်ထားပါ။

၎င်းတို့ သုံးဦးလည်း ကြိုးစားပမ်းစား ကူးယူ တော့၏။ ထိုသို့ ကူးပြီးနောက် ဂရမ္မာကြာရွက်က -

“ဒါနဲ့ဆိုရင် သက်ရောက်နှစ်မျိုးရှိပြီ။ ဆရာသင် နောက်ထပ် ဘယ်နှမျိုး ကျန်သေးလဲ”ဟု မေးလေ၏။

“သက်ရောက်က ရှစ်မျိုးရှိတယ်လေဗျာ။ အား မျိုးဗျာ။ ရှစ်မျိုးပြည့်ရင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဗေဒင်ဟောလို့ သိ

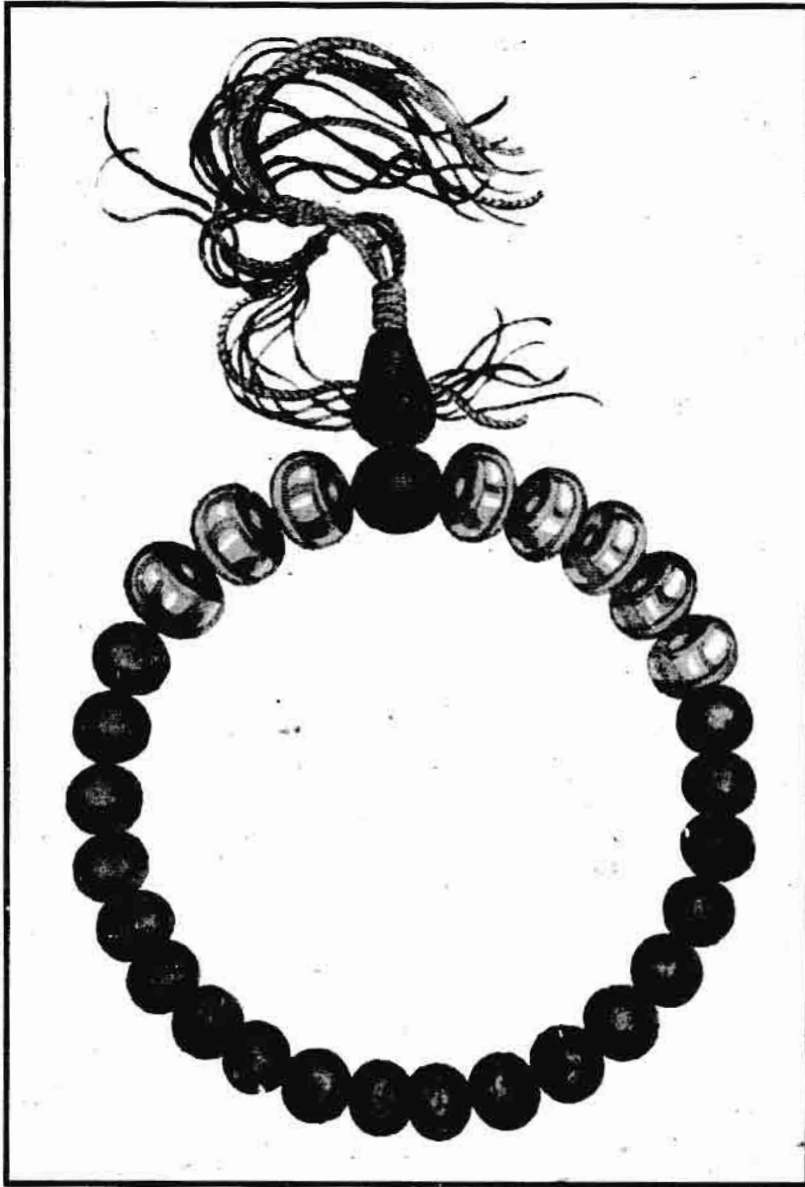
ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဂရမ္မာကြာရွက်က - “နိုး...နိုး။ ဘယ်လိုရမှာတုံးဗျ။ ယတြာချေ

တွေ သင်ပေးရဦးမယ်လေ” ဟု ပြောလေ၏။

“စိတ်ချပါဗျာ။ ပြည့်စုံအောင် သင်ပေးလိုက်ပါ” ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ပြောလေ၏။

ဂရမ္မာကြာရွက်တို့ လူစုသည် ထမင်းလည်း

ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်အား ကျေးဇူးတင်စကား
ပြောကြကုန်၏။ ထိုနောက် ဂရမ္မာကြာရွက်က -
“ကပ်ပြန် ဘာဟင်းချက်မှာလဲ”
ဘု မေးလေ၏။
“အင်္ဂါအပိုင်ပြောလိုတော့ မရဘူး ကိုကြာရွက်
အလျဉ်းသင့်သလို ဝယ်ပြီးချက်ရတာ”
ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ဂရမ္မာကြာရွက်က

“ဘာပဲချက်ချက်ဗျာ။ ဆရာသမားချက်တာ စားလို့
ကောင်းတယ်”
ဟု ချီးကျူးကာ ပြန်သွားကြလေတော့သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

မင်းသိင်္ခ

ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကို တုပသော မြေခွေး

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ဝယာသီသအရပ်တွင် ဒေဝဒတ်သည် ရဟန်းငါးရာနှင့်အတူ နေထိုင်စဉ်ကာလဖြစ်သည်။ ထိုရဟန်းတို့၏ ဉာဏ်ရင့်ချိန်ကို သိတော်မူသည့် မြတ်စွာသခင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ထိုအရပ်သို့ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးကို စေလွှတ်တော်မူလိုက်လေသည်။ ဒေဝဒတ်သည် သူထံသို့ အဂ္ဂသာဝကများ ရောက်လာကြ၍ ဝမ်းပန်းတသာရှိနေမိ၏။ ထို့ကြောင့် ညဦးပိုင်းအချိန် တရားဟောနေသည့်အခိုက် မိမိကိုယ်ကို မြတ်စွာအရှင် ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်၏ တဇ္ဇိတယ်စံပယ်ပုံကို အတုခိုးလျက်...

“ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ ရဟန်းသံဃာသည် ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိ၏။ သင်သည် ရဟန်းတို့ကို တရားဟောပါလော့။ ငါမူကား ညောင်းညာလှသဖြင့် ကျောကုန်းဆန့်လိုက်ဦးမည်”

ဟုဆိုကာ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့ကို တရားဟောဖို့ တာဝန်လွှဲအပ်ပေးလိုက်ပြီး ညောင်စောင်းတစ်ခုတွင် သွားရောက်၍ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်စက်နေလိုက်လေသည်။

ယင်းအချိန်တွင် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့က ရဟန်းသံဃာတော်များ

အား တရားဟောကြားတော်မူသည့်အခါ တရားတော်ကို နာတော်မူကြပြီးလျှင် ရဟန်းတော်များအားလုံး “အရဟတ္တဖိုလ်”သို့ ရောက်သွားကြကုန်သည်။ ထို့နောက်မူ ညတွင်းချင်းပင် ရဟန်းတော်များသည် အဂ္ဂသာဝကများနှင့်အတူ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြလေသည်။

ယင်းဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်ကို ကောကာလိက ဦးစွာသိရှိ၍ -

“ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ်၊ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည် သင်၏ ပရိသတ်ကို ရယူ၍ သွားကုန်ခဲ့ကြပြီ။ သင်မူကား အိပ်ပျော်လျက် ကျန်နေရစ်ပါကလား”

ဟု ဆိုလျက် ဒေဝဒတ်၏ ရင်ကို ခြေဖနှောင့်နှင့်ပေါက်ကာ နှိုးလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဒေဝဒတ် သွေးပွက်ပက်အန်ရလေသည်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားကြရာတွင် ဒေဝဒတ်၏ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဟန်ပန်ကို တုပလျက် ပြုမှုပုံကို လျှောက်ထားကြလေသည်။ သည်အခါတွင် မြတ်စွာသခင် ဘုရားရှင်က -

“သာရိပုတ္တရာ...ဒေဝဒတ်သည် ယခုအချိန်၌တွင်သာလျှင် ငါ၏ ယူကာ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်မဟုတ်သေးချေ။ ရှေးယခင်ကာလကလည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ မှူးပြီ”

ဟု မိန့်တော်မူလျက် ဤဇာတ်ကြောင်းကို ဟောကြားလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်တွင် မြင်းမင်းကြီးသည် ထီးနန်းစိုးစံကာ မင်းလုပ်နေချိန်ဖြစ်လေသည်။ ထိုမင်းကြီးတွင် ဘုရားအလောင်းသည် တခြင်္သေ့မင်း ဖြစ်နေလေသည်။ မင်းသည် ဟိမဝန္တာတောင်တော်မှ ရွှေဂူကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ လေသည်။ တစ်နေ့ ခြင်္သေ့မင်းတောကျွဲကြီးတစ်ကောင်အား လိုက်ပြီး ဖမ်းဆီးရရှိသဖြင့် တောကျွဲလည်ကုက်ကို ခဲလျက် ရွှေဂူသို့ လာလေသည်။

ထိုအခိုက် ခြင်္သေ့မင်းလာတွင် မြေခွေးတစ်ကောင်နှင့် တွေ့

သွား၏။ မြေခွေးခမျာ ပြေးချိန်လုံး
လိုက်ပဲ ဘွားခနဲ ခြင်္သေ့မင်းကို
လိုက်ရသည့်အခါ ဖင်သီ တရွတ်ဆွဲ
တတ်သာ တတ်သာဖြင့် ခြင်္သေ့
ရှေ့တွင်ဝပ်ကာ ရှိခိုးနေလိုက်
သည်။

“ဟဲ့... မြေခွေးကောင်၊ မောင်မင်း
လာလုပ်နေတာတုံး နင့်မှာ အသက်
ကောင်း ရှိနေလို့လား။”

“အရှင်ခြင်္သေ့မင်း... ကျွန်ုပ်
အရှင်ရှေ့တော်မောက် ရောက်
ခြင်းအကြောင်းကား အရှင်ခြင်္သေ့
မင်း ခစားလို၍ ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်
မင်းပါလျှင် အစဉ်အမြဲ နောက်
လိုက်မုနေ၍ ခစားလိုက်ပါပါမည်
အခြင်္သေ့မင်း။”

မြေခွေးဆိုသည် တိရစ္ဆာန်သည်
သည်တတ်သည်။ ကောက်ကျစ်
အပြောင်းအလဲ မြန်သည်။
လင်းလင်းဆန်သည်။ လိမ္မညာတတ်
လှည့်ဖျားဖို့ အစဉ်ဉာဏ်ဆင်
တတ်သည်။ မြေခွေး၏ အမြောက်
အကျားများတွင် ဖျော်ဝင်သွားသော
ရာဇာခြင်္သေ့မင်းက မြေခွေးကို
ဆိုင်ရာ ရွှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်သွား
ပြီး နေ့ မိမိအမဲလိုက်ရရှိလာခဲ့သော
အမဲ မိမိလည်းစား၊ စားကြွင်းစား
ကို မြေခွေးအားလည်းကျွေး၏။
အမဲလိုက်နောက် ရက်များမှာလည်း
အမဲသို့ပင် ခြင်္သေ့မင်းက အမဲလိုက်၊
အမဲကို ခြင်္သေ့မင်းက သူလည်း
အကြွင်းများကို မြေခွေးအား ကျွေး
မြေခွေးသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း
အမဲရိုး၊ အမဲရွတ်များ ဝဝလင်

လင် စားသောက်နေရသည့်အတွက်
စားကောင်းသောက်ကောင်း ဖြစ်ပြီး
ဝလင်ပြည့်ဖြိုးလာလေသည်။

ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းက မြေ
ခွေးအား နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်
တစ်ခု ပေးအပ်ထားသည်။ ယင်းတာ
ဝန်မှာ တောင်ခြေရင်း တစ်လျှောက်မှာ
စားသောက်ကျက်စားနေကြသည့် တော
ကောင်များဖြစ်သော ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊
နွား အစရှိသည့် တိရစ္ဆာန်များ၏ အခြေ
အနေကို ကြည့်ရှုလျက် ခြင်္သေ့မင်းထံ
အစီရင်ခံရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မြေခွေးသည် မိမိစား
ချင်သည့် တိရစ္ဆာန်ကို မှတ်သားလာခဲ့
လေသည်။ ရွှေ့သို့ပြန်ရောက်လာပြီး

**မြေခွေးသည်
ခြင်္သေ့ဟန်နှင့်
ထိုင်နေရာက
ပြေးထွက်လာသည်။
အရပ်လေးမျက်နှာကို
ကြည့်ကာ
သုံးကြိမ်ဟောက်သည်။
ခြင်္သေ့မင်း
ဟောက်ခဲ့စဉ်အချိန်များတွင်
တောအလုံး
ဝဲယာရှေ့နောက်
မိုးခြန်းသံအလား
ပဲ့တင်သံတွေ
တဂုန်းဂုန်း...**

ဂူအတွင်း အိပ်ပျော်လျက်ရှိသည့် ခြင်္သေ့
မင်းအပါးသို့ သွားရောက်ကာ -

“အရှင် ထွန်းပပါလော့”ဟုဆို
ကာ မိမိမှတ်သားလာခဲ့သည့် သား
ကောင်ကို ပြောကြားလိုက်၏။ မြေခွေး
ပြောသည့် သားကောင်သည် မုန်ယစ်
နေသည့် ဆင်ပြောင်ကြီးဖြစ်နေသည့်
တိုင် ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းသည်
လွယ်လွယ်ကူကူပင် မရရအောင် ဖမ်း
ဆီးသတ်ဖြတ်လေသည်။

ယင်းသည်နောက် ဆင်ပြောင်ကြီး
၏ အသားများကို မိမိက ကနဦး စား
သောက်ပြီး မြေခွေးအား မိမိစားကြွင်း
များကို စားစေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ
ကာမူ စားကြွင်းဆိုသော်လည်း ဆင်ကြီး
တစ်ကောင်လုံးကို ခြင်္သေ့မင်းက ကုန်
စင်အောင် စားနိုင်သည်မဟုတ်ရကား
ဆင်သားများ မြေခွေးအတွက် စားမကုန်
အောင် ခွဲတမ်းကျန်နေစေမြဲဖြစ်ပေသည်။

နေ့တစ်နေ့ပြီးတော့ နောက်တစ်
နေ့၊ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ကုန်ဆုံးလာ
ခဲ့သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးမားဝဲဖြိုးလာ
သော မြေခွေး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရေအိုင်
အတွင်း အမှတ်မထင် ငုံ့ကြည့် တွေ့
မြင်ရသောတစ်နေ့ မိမိ၏ ဝလင်ဆူ
ဖြိုးနေသော ကိုယ်ခန္ဓာကိုမြင်ကာ -

အလို... ငါသည်လည်း ကေသ
ရာဇာခြင်္သေ့မင်းနီးပါး ဖြစ်နေပါပေါ့
ကလား။ ငါ့မှာလည်း ခြေလေးချောင်း၊
သူ့မှာလည်း ခြေလေးချောင်း။ ခြေလေး
ချောင်းရှိတာချင်းအတူတူ ငါက ဘာ
ဖြစ်လို့ သူများပေးစာကမ်းစာကို စား
နေရမှာတုံး။ ခြင်္သေ့မင်းက “အရှင်
ထွန်းပပါလော့”ဟု ငါဆိုသောစကား

ကြောင့် ဆင်ပြောင်ကြီးကိုသတ်သည်။
ငါကလည်း “မြေခွေး ထွန်းပပါလော့”
ဟူသော စကားကို ခြင်္သေ့မင်းအား ဆို
စေကာ ငါဆင်ကိုသတ်မည်ဟု စိတ်ကူး
ကြည့်မိပြီး မိမိ၏စိတ်ကူးကို ခြင်္သေ့
မင်းအား ပြောပြလေသည်။ သို့စေကာမူ
မြေခွေး၏စိတ်ကူးအတိုင်း ပြုလုပ်ဖို့
ခြင်္သေ့မင်းက သဘောမတူချေ။ ခွင့်
လည်း မပြုပေ။

“အသင်မြေခွေး မင်းစိတ်ကူးက
တစ်ကယ်ဆိုရင် မကောင်းတာ အမှန်
ပါပဲ။ မင်းရဲ့အရေး၊ မင်းရဲ့အရာလည်း
မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူးလို့ ငါ
ပြောချင်ပါတယ်။ မလုပ်ပါနဲ့ အသင်
မြေခွေး။”

ဟုဆိုကာ အတန်တန်တားမြစ်
သည်။ သို့တစေ မြေခွေးသည် ဆုံးမ
မနိုင်၊ ဆိုနိုင်ခက်ခဲသော သတ္တဝါမျိုး
မဟုတ်ပါလား။ ခြင်္သေ့မင်းက အတန်
တန် တားမြစ်သည်ကို မနာခံပေ။
ခြင်္သေ့မင်းအား သူ့ဆန္ဒကိုသာ တင်ပြ
ပြီး အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်အခါခါ
တောင်းပန်နေသောကြောင့် ခြင်္သေ့
မင်းသည် နားပူနားဆာ လုပ်လျက်ရှိ
သော မြေခွေးအား မျက်စိနောက်၊ နား
ပါဦးလာကာ နောက်ဆုံးတွင် ခွင့်ပြု
လိုက်ရလေတော့၏။

သို့နှင့် တစ်နေ့တွင် ခြင်္သေ့မင်း
သည် မြေခွေးကို ရွှေဂူကြီး၏ အပြင်
ဘက် တောင်ထွတ်တစ်ခုဆီသို့ ခေါ်
ဆောင်သွားလေသည်။ တောင်ထွတ်
ပေါ်မှ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သည့်အခါ
တောင်အောက်အဝေးဆီတွင် ဆင်
ပြောင်ကြီးများ ဝါးရုံတောအကြားတွင်

အစာစားနေကြသည်ကို မြင်တွေ့ကြ
ရလေသည်။

“အသင်မြေခွေး... သင်စားလို
သော ဆင်ပြောင်ကြီးတွေကို အသင်
မြင်ပါပြီလား။ မြင်ပြီးဆိုလျှင်တော့ သူ
တို့ရှိရာသို့ သင်နဲ့ငါ အတူသွားကြရလိမ့်
မည်။ သင်းတို့ အစာစားနေသော ဝါးရုံ
တော၏ လက်ဝဲဘက်မှ တောင်ကုန်း
ပေါ်သို့ တက်ရောက်နေရာယူရမည်။
တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် ငါ
က ‘မြေခွေးထွန်းပပါလော့’ဟုဆိုမည်။
သင်က ငါယခင်အခါများက ပြုလုပ်
သလို သုံးကြိမ်ဟောက်ကာ ဆင်ကို
သတ်ပေတော့ဟု ပြောလေသည်။ ဤ
သို့ဖြင့် မြေခွေးသည် ဝါးရုံတော၏
အထက်စီးတွင်ရှိသည့် တောင်ကုန်းဆီ
သို့ သွားရောက်ကြလေသည်။

တောင်ကုန်းထက်သို့ ရောက်
သည့်အခါ မြေခွေးသည် ကေသရာဇာ
ခြင်္သေ့မင်း၏ ဟန်ပန်အတိုင်း ခြင်္သေ့
ထိုင် ဣိုင်လိုက်သည်။ ခြင်္သေ့မင်းက
ယခင်မြေခွေးက သူ့အား ပြုလုပ်ပေးမြဲ
ပြုလုပ်ပေးပြီး ဆင်ပြောင်ကြီးအသားကို
စားလိုကြောင်း ပြောကြားလျက် “မြေ
ခွေးထွန်းပပါလော့”ဟု ဆိုလိုက်လေ
သည်။

မြေခွေးသည် ခြင်္သေ့ဟန်နှင့် ထိုင်
နေရာက ပြေးထွက်လာသည်။ အရပ်
လေးမျက်နှာကိုကြည့်ကာ သုံးကြိမ်
ဟောက်သည်။ ခြင်္သေ့မင်း ဟောက်
ခဲ့စဉ်အချိန်များတွင် တောအလုံး ဝဲယာ
ရှေ့နောက် မိုးခြန်းသံအလား ပဲ့တင်သံ
တွေ တဝန်းဝန်း ဟုန်းဟုန်းထအောင်
မြေပြိုလှခမန်း ဟိန်းဟိန်းညံသွားခဲ့

သည်။ ယခု မြေခွေးဟောက်သော
ခွေးဟောင်သံမျှသာဖြစ်ပြီး တော
တွေက အစားပင်မပျက်၊ တောင်
တောင် မော့မကြည့်။ “ဝုန် ခနဲ
နဲ “ဝုန်” ခနဲသာ အသံထွက်လာ
ဖြစ်ရာ မြေခွေး၏ ဟောက်သော
အရာမရောက်။ မြေခွေးက
သော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ဦး
သို့ ခုန်အုပ်လိုက်ရာ ဆင်ဦးကပ်
မရောက်ဘဲ ဆင်ခြေရင်းသို့ ကျ
သွား၏။

ဆင်ပြောင်ကြီးသည် မိမိ
ခြေရင်းသို့ ကျရောက်လာသော
မင်းအယောင်ဆောင် မြေခွေး၏
သီးသာသာခနဲ ဦးခေါင်းကို လက်
ခြေကိုမြှောက်ကြွလိုက်ပြီး တင်
တည်း နင်းခြေလိုက်လေသည်။
ခွေး၏ ဦးခေါင်းသည် မုန်ပြ
တစ်ခုအလား မြေပေါ်၌ ပြားချ
ရ၏။ ပြီးနောက် ဆင်ပြောင်ကြီး
မြေခွေး၏ ကိုယ်လုံးကိုပါ ခြေ
လျက် လုံးသွားစေသည်။ ထို့
ထိုအလုံးပေါ်သို့ မစင်များစွန်း
တောတွင်းသို့ ဆင်တို့၏ တင်
အပြည့်ဖြင့် တိုးဝင်သွားခဲ့
သည်။

မတူလျှင် မတန်မရာ တူ
ဆင်ချေး ခေါင်းပေါ်ရောက်တတ်

ခင်မောင်အေး (မန္တလေး)

ကျမ်းကိုး
နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်
ငါးရာငါးဆယ်၊ ဝိရောဇောတ်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာထလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျ အကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ **မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့** **ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး**

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တံဆိပ်(စာနယ်ဇင်း)၀၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားညှပ်လည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက် တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ် မဟုတ်လား။ အသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါး ညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ဆီးမဆဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ အသိလိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေး မဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံ သက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ် ဆေးဝါးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ကျဉ်းကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ် ခြေခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျက်စိမ့်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ အညှိုးနဲ့ဆိုခြင်း၊ ချွေးနုမကောင်းခြင်း၊ ဖျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ အညှိုးမိမ်းမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက အဆီဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျ.../မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက နေ့စဉ်ဆေး မဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို အသိပေးအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

“အဲဒီလို ပန္နလေးပြန်တဲ့ မုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။”

ပင်ရင်း - မုံရွာ - ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ် - ၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၂၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ(၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ(၃၄၇)

စပွါယ်ဖူး ဆေးတိုက်မှ

အစွမ်းထက်လိမ်းဆေးများ

၀၄၀၈ (Y) ၀၇၄၆၅

အရိုးကျိုးပေါင်းလိမ်းဆေး

ဤဆေးကို သက်ရင်းကြီး၊ ပညာလက်အပါအဝင် ထူးခြားအောင် သော တိုင်းရင်းဆေးစစ်ဆေးမှုများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားသော ဆေးတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

လည်ပင်းကျိုးပေါင်း၊ ခါးဆစ်ကျိုးပေါင်း၊ အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခါးနာ၊ လေးဘက်နာဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဆစ်အမြစ် ရောင်ရမ်းထိ ဖက်လေးခြင်း၊ ဖက်ကြောတက်ခြင်း၊ ကြောပြင်တစ်ဝိုက် နာကျင်ထိခြင်း

ဖက်ကြောနာကျင်ခြင်း၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်း ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာများ၊ ခြေလက်ထုံကျင်ခြင်း၊ လက်ကြောရိုး၊ တင်ပဆုံနှင့် ပေါင်ကိုက်ခြင်း၊ ရင်သားနှင့် ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်းနှင့် 'လေဖြတ်ဝေဒနာ'များအတွက် လျင်မြန်စွာ ပျောက်စေသည့်အပြင် တရားမထိုင်မီနှင့် အားကစားမလုပ်မီ ကြိုတင်လိမ်းထားခြင်းဖြင့် အကြောများ ပျော့ပျောင်းစေပါသည်။ ဤဆေးကို တိုင်းရင်းပညာ 'အအေးနည်း' ဖြင့် ဖော်စပ်ထားပါသည်။

ခွဲသလိပ်ကြေ ရင်လူးဆေး

၀၄၀၈ (Y) ၀၇၄၆၄

ဤခွဲသလိပ်ကြေ ရင်လူးဆေးသည် လူကြီး၊ ကလေး အသက်အရွယ် မရွေး အသုံးပြုနိုင်သည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ခွဲထ၊ ခွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ သလိပ်ပုပ်ထ၊ ကြက်ညှာ ချောင်းဆိုး၊ ခွဲပူထ၊ လည်ချောင်းယား၊ ခွဲသကြား၊ အစာမကြေ ယျိုအန်၊ ရင်ပြည့်၊ ရင်ကယ်၊ အဆုတ်ပွ၊ အဆုတ်အအေးမိခြင်း၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်၊ ဗိုက်အောင့်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား၊ လေပြင်နာ၊ လေဆန်နာ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ လေပွလေထ၊ လေနှင့်ဝမ်း မကွဲသော ရောဂါများအတွက် အထူးလိမ်းဆေး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးကို လည်ပင်းမှ ဆီးစပ်အထိ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် လိမ်းပေး ပါက ရောဂါကို ယူပစ်သလို ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ပင်ရင်းဌာန - "စပွါယ်ဖူးဆေးတိုက်"၊ အမှတ်(၆၄) သရဖီလမ်း၊ (၃/က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာ ဖုန်းနံပါတ်များမှာ - ၀၉-၅၁၃၇၅၅၀၊ ၀၉-၅၁၉၇၇၇၇ တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤဆေးကို ရွှေဘိုသာ တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်များမှာ ရရှိနိုင်ပါသည်။ အရိုးကျိုးပေါင်းနှင့် လေဖြတ်ဝေဒနာရင်များ ရောဂါအမြစ်ဖြတ် ထိ တကယ်ထူးတဲ့ စပွါယ်ဖူးဆေးတိုက် သို့ လာရောက် ဆွေးနွေးကုသနိုင်ပါသည်။
ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် - နံနက်(၉-၁၁)နာရီ၊ ညနေ(၄-၈)နာရီအထိ ရှိပြီး အခမဲ့ ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

US ပုံပြင်များ (၂)

မောင်ကောင်းမြင့်

ကျက်လုလု ဖြစ်နေသော ထမင်းပေါင်းအိုး Rice Cooker မှ ပျံလွင့်လာသော ဆန်မွှေးမွှေးကလေး၏ ရနံ့သည် သင်းနေသည်။ ကျွန်တော်သည် မြန်မာပြည်တုန်းက ထမင်းကျက်ခါနီးတွင် ရလာတတ်သော သင်းပျံ့သည့် ထမင်းမွှေးရနံ့ထက် ပို၍မွှေးကြိုင်သည်ဟု ထင်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က “ထမင်းနံ့ကလေးကို သင်းနေတာပဲ။ ဆန်က သင်း ကောင်းတာကို” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“အို...ဘယ်ကလာ မွှေးရမှာလဲ ဆရာရယ်။ သည် ဆန်ကို မြန်မာလူက မွှေးတယ်လို့ ထင်နေတယ်။ အနံ့က သစ်နံ့ကြီးပဲ။ အချိုးသားကလည်း အိမ်မှာ ထမင်းချက်တာ ကြက်လို့ မချက်တာကြာလှပြီ။ အခု ဆရာလည်း ရောက် သဖြင့် ထမင်းမစားရတာ သုံးလေးရက်ရှိနေတာရယ်။ အမျိုး သားက အပြင်သွားနေတာရယ်ကြောင့် ချက်တာ။ ကျွန်မ သည်း ထမင်းမစားတာကြာလို့ အိမ်မှာ ဆန်တောင် ဝယ် မလာဘူး။ အခု ဆရာလာလို့ ဆန်နည်းနည်း ဝယ်လာတာ”

မလင်းစကားကို အရည်ကြီးပြောနေသည်။ သူ၏ စကားကို နားထောင်ရင်း ကျွန်တော်သည် သူ့မျက်နှာကို ကြည့်နေမိ၏။ သူတကယ် ပြောနေတာလား။ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ သော အမျိုးမျိုး တွေးနေမိ၏။

မလင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်၏။ သူမသည် သူမ၏ ပြည်နယ်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ အတော် သင့်ကြီးသည်အထိ နေခဲ့ရ၏။ နောက် ၁၀ နှစ် ၁၂ နှစ်ခန့်တွင် ရန်ကုန်ရောက်လာသည်။ နောက်တော့ အကြောင်းကြောင်းကို အကြောင်းပြုပြီး သကာလ နိုင်ငံခြား ကို ရောက်သွားသည်။ “ဘဝအထွေထွေ”ကို ရင်မောစွာ နှစ်သက်ခဲ့ရပြီးနောက် အတော်အသင့် ချောင်လည်သော အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှ နိုင်ငံသားတစ်ယောက်

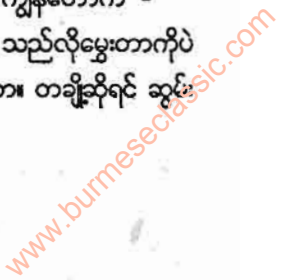
နှင့် အိမ်ထောင်ဖက်မိတော့၏။

အခုတော့ မလင်း၏ ဘဝသည် ထမင်းစားခဲ့ရသော (တစ်နည်းပြောရသော် ဆန်ရှားသော သူတို့မွေးရပ်တွင် ထမင်း ထက် အာလူး၊ ပိန်းည၊ ပြောင်းဖူးတို့ကိုပင် အလေးထား စားခဲ့ရသည်) ဘဝမှ ယခုအခါ ပေါင်မုန့်၊ ပီဇာ၊ ဆင်းဒေဝစ် နှင့် စွပ်ပြတ်တို့ နေ့စဉ်စား နေ့စဉ်သောက်နေရသည်။ ထမင်း ကိုမစားသည်မှာ ကြာပြီ။ ဆန်ပင် ဝယ်မစားတော့သည်မှာ နှစ်ချီပြီ။ မှန်သည်။ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်က ဆန်စားသူ (ထမင်းကြိုက်သူ)မဟုတ်။ သူ့ကြိုက်တာပဲ ချက်ကြစားကြ တာကို နားလည်နိုင်၏။ စတော်ဘယ်ရီ၊ ဘလက်ဘယ်ရီ၊ လီမွှေနှင့် သံလွင်ယိုတို့ကို ပေါင်မုန့်နှင့် နေ့စဉ်စားပြီး နေကြရ၍ ထမင်းမချက်ခြင်းကို နားလည်နိုင်ပါ၏။

ယခုတော့ ဆန်မှ ထမင်းဖြစ်လုလု ကျက်ခါနီး၍ သင်းပျံ့စွာထွက်လာသော ရနံ့ကို ထိုအရှေ့အလယ်ပိုင်းသား က မခံနိုင်သည်ဆိုခြင်းကို နားလည်နိုင်သော်လည်း မလင်း ကပါ “နံ့”သည်ဟု ဆိုခြင်းအတွက် ကျွန်တော်အံ့ဩမိသည်။ ထို့ပြင် သူမွေးဖွားသော ပြည်နယ်၏ ထွက်ကုန်တစ်ခုဖြစ် သော “လက်ဖက်”ကိုလည်း မကြိုက်တော့ရုံသာမက အိမ်မှာ ပင် မထားတော့ပါဟု ဆိုလာပြန်ပေသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုကျက်လုလုထမင်းကို သူတို့၏ စားပွဲ၌ မိမိတစ်ယောက် တည်းအတွက် ပြင်ဆင်ကျွေးမွေးမည် ဆိုသောအခါ မျှီကျ နိုင်ပါဦးမည်လောဟု တွေးနေမိ၏။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် မွေးခဲ့သည်။ အသက် ၂၀ အရွယ် လောက်အထိ နေခဲ့သည် ဖြစ်ပါလျက် သင်းပျံ့လာသော ထမင်းရနံ့ကို နံသည်ဟုဆိုသောအခါ ကျွန်တော်က -

“ဆန်က ထမင်းဖြစ်ခါနီးတော့ သည်လိုမွှေးတာကိုပဲ စိတ်ထဲမှာ စားချင်အောင်ကို ဖြစ်လာတာ။ တချို့ဆိုရင် ဆွမ်း

မွေးရွက်ကိုတောင် ထမင်းကျက်ခါနီးရင် ထည့်တတ်ကြသေး တာပဲ”ဟု သိသိကြီးနှင့် ဆိုမိ၏။ ထမင်းကို မြန်မာနိုင်ငံ သား တစ်ယောက်က “မန”နိုင်ပါ။ “န”သည်ဟု နိုင်ငံခြား သားက ပြောခဲ့မည်ဆိုပါက ဖက်ပြိုင်၍ ပြောမိမည်မထင်။ ယခုတော့ အကြောင်းသိက ဆိုလိုက်သောအခါ ကျွန်တော် မနေနိုင်တော့ပါ။ စားရသည်ပင် မျှီမကျတော့ပါ။ “သီးသီး သည်မပျိုင်း”တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ရှေ့မှောက် ရောက်နေ ပြီကော။

“ထားလိုက်ပါ”ဟု မဆိုနိုင်သော ယုံနိုင်ဖွယ်မရှိသည့် ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပါတာကားဟု တမိ၏။

မနှစ်က နယူးယောက်တွင် ရှိနေစဉ် “ဆန်ဖရန် စစ္စကို”မှ စာပေဟောပြောပွဲ ဖိတ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သွား ဟောကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ဟောပြောသော စာရေးဆရာ များထဲတွင် တစ်ဦးမှာ သားသမီးက အမေရိကန်တွင် ရောက် ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ သားကခေါ်သဖြင့် ရောက်လာရင်း စာပေဟောပြောပွဲ ဖိတ်ကြားခံရသဖြင့် ပြည်နယ်တစ်ခုမှ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

သူနှင့် ကျွန်တော်က အသက်မတိမ်းမယိမ်း သူက ပင် နှစ်နှစ်လောက်ကြီးမည် ထင်သည်။ သည်တော့ “အဘိုး တန်းရောက်နေသူတွေ၊ အဘိုးဆိုတော့ သားအချစ်မြေး အနစ်” ဖြစ်မည်ဟု ကိုယ်ချင်းစာမိ၏။ သားတွေမြေးတွေ အကြောင်း ပြောမိကြ၏။ သူက...

“ကျွန်တော်တော့ သည်က မြေးနှင့်က အနေစိမ်း တယ်ဗျာ။ တစ်နေ့လုံးနေလို့ စကားတစ်ခွန်း မပြောမိကြဘူး။ အဘိုး Good night ဆိုတာလောက်နှင့် ပြီးတာပဲ။ ကျောင်း ကပြန်လာတော့ သူ့အခန်းထဲ တန်းဝင်သွားတာပဲ”ဟု ခံစား ရသော ကိုယ်တွေ့ကိုဆိုသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာတုန်းက မြေး တွေနှင့် ညနေစောင်း စာကြံ၊ သောက်ကြ၊ စကားပြောကြ၊ လမ်းလျှောက်ထွက်ကြရင်းဖြင့် နေခဲ့ရသော ခံစားမှုများကို သည်မှာတော့ မရနိုင်။ မြေးအဘိုးသံယောဇဉ် မပြောပါနှင့် လင်ကိုယ်မယားချင်းပါလျက် ထမင်းအတူတူစားမိဖို့ ခက် သည်။ လင်က မနက်စောစောသွားသွား ညနေစောင်းပြန် ရောက်။ ဇနီးက နေ့လယ်ထွက်၊ ညမိုးချုပ်မှ အိမ်ရောက်။

သည်တော့ အလုပ်ချိန်ကို အကြောင်းပြု၍ စားချိန် ချိန် မတူကြသော ဘဝ။ သည်က အလုပ်တွေက များကလွဲလျှင် ကျန်သော ပုဂ္ဂလိကအလုပ်တိုင်သည် စားသောက်ဆိုင်၊ အရောင်းဆိုင်၊ ဟိုတယ်၊ ဝေ့ဆိုင်၊ ဆေးဆိုင်အား လုံးသည် အချို့က ၂၄ နာရီပတ်လုံး ည ၁၁ နာရီ ၁၂ နာရီအထိ ဖွင့်တတ်သည်။ ကျွန်တော် အချိန်ကို အလုပ်ဆင်းကြရသည်။ ကျား-မ မရွေး ညှိ သန်းခေါင် အလုပ်ခွင်မှ ပြန်ကြရသည်။ နွဲနေ၍မရ။ မရှိ၊ ထမင်းမရှိ ဆိုသောစကားသည် ဤနိုင်ငံတွင် တစ် အမှန်အကန်။ အလုပ်အတွက် စိတ်ဖိစီးမှုကလည်း...

အလုပ်ဆိုရာတွင် အချိန်ပြည့် ရှစ်နာရီ လုပ်ကြ ထမင်း(နေ့လယ်စာ) စားချိန်ကို နာရီဝက် သတ်မှတ် ခြင်းသည် အလုပ်ချိန်ထဲတွင် မပါ။ သီးခြားသတ်မှတ် အလုပ်ချိန် ရှစ်နာရီပြည့်အောင် လုပ်ရသည်။ မွန်း ၂ နာရီ ၃ နာရီ အလုပ်ဝင်ခဲ့ရသော် အလုပ်ချိန် လေး နာရီ(စားချိန်) နာရီဝက်ပေါင်းသော် ည ၁၁ နာရီ နာရီမှ အလုပ်ပြီး၏။ ကျားကျား၊ မမ တာဝန်ချိန် မရ။ မလုပ်လိုပါက ထွက်ရုံသာ။ တစ်ယောက်ရာထူး မလောက်ဝင်ရ။ အားလုံးက စကားကိုက်တွက်ချက်ပြီး သောနှုန်းဖြစ်သဖြင့် အချို့ဆိုလျှင် အချိန်ပိုင်း (တစ် တလေသာ နား၍ သို့မဟုတ် တစ်ရက်မျှမနားဘဲ) အလုပ်တစ်ခုခုတွင်ပင် သွားလုပ်ကြသေးသည်။

လည်အပြင် သည်နိုင်ငံ၏ သီးခြားလွတ်လပ်ခွင့် သော ကို ပိုင်ဘာဏ်ငွေစာရင်း ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာ ပိုင်တယ်လီဖုန်းတို့တွင် တစ်ဦးတည်းသော သိသော word ခေါ် “လျှို့ဝှက်သော” များကြောင့် လင်နှင့်မယား နှင့်သမီးနှင့် မိဘတို့ပင် ဖွင့်၍မရ ကိုင်၍မဖြစ်သော “သိ အခွင့်အရေးနှင့် လွတ်လပ်ခွင့်” ရှိကြသည်။

ဤနိုင်ငံ၏ ပုံစံခွက်တွင်းသို့ ရောက်သွားသည့် ပုံစံခွက်ထဲမှ ဖယောင်းရည်ကဲ့သို့ အေးခဲသွားသော မာကျောသွား၏။ (ရောကသာ ပုံစံခွက်တစ်ခုမှ အခြား ဖြောင်းလျှင် လွယ်ကူပေမည်။ ခဲနေသော ပုံစံခွက် ဖယောင်းပုံကို အခြားခွက်၌ထည့်၍ မဖြစ်သကဲ့သို့)

ဤအခြေအနေမျိုးတွင် နွေးထွေးသော ချစ်ခြင်း
အာရုံကို တောင့်တ၍ နေခြင်းသည် မိမိအတွက် ဆင်းရဲ
ပင်သော ဖြစ်ကြောင်းတရားကို သိသော မိတ်ဆွေစာရေး
အဖွဲ့သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ခဲ့သည်။ မြန်မာလူနေမှုဘဝ
ခံစားနေရင်း မိမိဝန်းကျင်နှင့် ပြည်သူတို့ဘဝကို ထင်
သိသော စာများကို ရေးသားထုတ်ဝေနေလေပြီ။

သူကဲ့သို့ စိတ်မပြတ်ပဲ ဝေဝါးနေသော မိတ်ဆွေတို့
အနက် ရှိ၏။ “အလာကောင်းလျက် အပြန်ခက်ကြသည်” သူ
တို့ထံတွင် မိတ်ဆွေကြီးတစ်ဦး၏ ဇနီးလည်း ပါ၏။ မိတ်ဆွေ
ကြီးကတော့ “ဘာမှ မတောင့်တတော့ပါ” ဟု ဆို၏။ သို့သော်
သူကား ကျန်းမာရေး “သီ” နေလေပြီ။ ဇနီးသည်ကို မှီရ၏။
နိမ့်သည်ကား အလုပ်ကြိုးစားကာလုပ်ရင်း သူ့အား ပြုစု
သည်။ ထိုအတူ တစ်ဦးတည်းသောသားကို ချစ်လှ၏။ သား
၏ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မထင်ပါနှင့်။ ထိုကားကမ္ဘေးသော
အခြေအနေမျိုးသည်ပင် အထက်တန်းကျောင်းသားကြီး
အဖြစ် ဖြစ်လာပြီ။ (ဤနိုင်ငံတွင် ၉ တန်းမှ၊ ၁၂ တန်းအထိကို
အထက်တန်းအဆင့်ဟု သတ်မှတ်သည်။)

သူတို့မောင်နှံကား US ရောက်သည်မှာ ကြာပြီ။
အိမ်ပြင်ဖြင့်ပင် နေခဲ့သည်။ သားက အရွယ်ရောက်လာသော
အထိ သီးခြားအိမ်ရာ ထူထောင်၏။ ဖခင်နှင့် မိခင်တို့သည်
အိမ်ပိုင်အိမ်ကို ရောင်းပြီး သားနှင့်သွားနေ၏။ သားနှင့်မြေးကို
အိမ်ရာ (ကလေးအရွယ်ဟုပင် ထင်ဆဲဖြစ်ပုံရ၏။) ချက်
ပြုစုကျွေးမွေးဆဲ ဖြစ်၏။ သားတို့အိမ်တွင် နေသည်ဆိုပြီး
အိမ်ထဲ မထင်ပါနှင့်။ အိမ်လခ တစ်လလျှင် ၁၀၀၀ ဒေါ်လာ
ပေးနေလေသည်။ မိတ်ဆွေများက “ဩ” ချလောက်သော
အသံ ပေး ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက (ရန်ကုန်) အိမ်ပြန်ချင်
၏။ သို့သော် သူတို့သည် ရန်ကုန်တွင် အိမ်ပိုင်မရှိတော့၍
အိမ်ကို ပူ၏။ အသက်တွေကလည်း ၆၅ အထက်တွေ
အထိ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်ရဖို့ (သို့မဟုတ်) လုပ်ငန်း
အလုပ် မလွယ်ကြောင်း စဉ်းစားကြသည်။ သို့နှင့် သည်
အခြေအနေဖြစ်တော့၏။ ဤသို့ “စုန်ရေ” ပုံပြင်ကို ကိုယ်တိုင်
ပြောခြင်းရ၏။ ထိုမိတ်ဆွေက ကျွန်တော့်အား လာလိုက်၊
အိမ်ထဲ လုပ်နေသောကြောင့် “ကံကောင်းတယ်ဗျာ” ဟု

ဆို၏။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်သည် US အကြောင်း
နို့ကနို့ကချွတ်ချွတ် သိချင်၏။ ပြန်လည်ရေးသားမျှဝေချင်၏။
အမေရိကန်ကို အရိုအတိုင်း မြင်စေချင်၏။ မပိုကြေး၊ မလို
ကြေး၊ သို့မှသာ သေလုအောင် လာချင်သူတို့ ပြင်ဆင်နိုင်
ပေမည်။ သေလုအောင် ပြန်ချင်သူတို့ ဆင်ခြင်နိုင်ပေမည်။

ကြံ့ခံရသော ပုံပြင်များပါတကား။

နောက်ဆက်တွဲစာကြွင်း။ ။ ဤပုံပြင်ကိုရေးပြီး မပိုမီ
ကတွင် Fort Wayne သို့ လာလည်ဖို့ ဖိတ်ကြားသည့်
“ကဗျာဆရာမောင်စိုးချိန်” ထံမှ ရသော သူတို့မြို့နယ်က
ထုတ်ဝေသည့် The New Burma လစဉ်သတင်းလွှာ
(၂၀၁၅ ဖေဖော်ဝါရီထုတ်)ကို ဖတ်ရသည့် “မျိုးမြင့်ချို” ၏
“တစ်မြစ်လိုက်မယ့်မျိုးဆက်” ဆောင်းပါးတွင် “... အစား
ကျတော့လည်း အမေရိကန်အစာတွေကို ပိုခံတွင်းတွေတယ်။
ရိုးရာအစားအစာတွေကို လက်ဖျားနှင့်မတို့တော့ဘူး။ အဘွား
အိမ်သွားလည်နေတုန်း ချက်ပြုတ်ချိန်နှင့်ကြုံလျှင် နှာခေါင်း
ဝိတ်ထားတာတို့၊ အပြင်ထွက်ထိုင်နေတာတို့ လုပ်တုန်း”

“ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် သူတို့ဟာ သည်လို (မြန်မာ
မိဘမျိုးရိုးရဲ့ သားသမီးဖြစ်ရတာ ရှက်လို့မဆုံး၊ သိမ်ငယ်လို့
မဆုံး၊ မျက်နှာပူလို့မဆုံး ခံစားနေရတာပဲ...” လို့ Cultural
Shock ဆိုပြီး သုံးနှုန်းရေးသားတာ ဖတ်ရတယ်။

ဪ... မိမိတွေ့ရသော “မပျိုင်း” တို့ကား အမေ
ရိကန်ရောက် မြန်မာလူမျိုး (အချို့အကြားတွင် “ထွန်းပေါက်”
နေဆဲပါတကား။ “စုန်ရေ” တို့သည် အောက်သို့သာ စီးဆင်း
ကုန်၏။

မောင်ကောင်းမြင့်

တန့်ပိုးထားအပ်သော အရာ

တက္ကသိုလ်သစ်

ဆရာမိဘ၊ လူကြီးသူမတို့က တပည့်သားသမီးများကို ဆုပေးရာတွင် “စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာရှိကြပါစေ” ဟု ဆိုကြ၏။ အခမ်းအနားများတွင် တာဝန်ရှိသူတို့က မိန့်ခွန်းပြောကြားသည့်အခါ တက်ရောက်လာကြသော ပရိသတ်ကြီးအား “စိတ်ချမ်းသာ၍ ကိုယ်ကျန်းမာကြပါစေ” ဟူ၍ နှုတ်ခွန်းဆက်သကြ၏။

ဤသည်မှာ မြန်မာတို့၏ ကောင်းသောအစဉ်အလာ ဓလေ့ထုံးတမ်းတစ်ရပ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူတစ်ဦးအဖို့ စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာရှိစေရန် ဆုတောင်းပေးရုံနှင့် ပြည့်စုံမည်မဟုတ်ပေ။ ဆုပေးခံရသော ကာယကံ

ရှင်ကိုယ်ကို က စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာအောင် နေထိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ် ဆောင်ရွက်ပါမှ ဖြစ်နိုင်မည်ထင်၏။

လောကတွင် လူအချို့သည် ဥစ္စာစီးပွားငွေကြေးကို သုံးစွဲရာတွင် အသုံးနှင့်အမြန်းကို ဂရုပြုသုံးစွဲကြလည်း အချို့မှာမူ ဆင်ခြင်မှု မရှိပဲ အသုံးထက် အမြှေးအလေးပေးတတ်ကြ၏။ ဤနှစ်မျိုးတွင် အသုံးထက် အမြှေးကို ဦးစားပေးတတ်သူများအဖို့ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခနှင့်သာ ကြုံရန်များလေသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ကိုယ်လက်ခန္ဓာကိုလည်း လိုသလိုထက် ပို၍ လှုပ်ရှားခြင်း၊ ခိုင်းစေခြင်း ပြုပါက ကိုယ်လက်

အသောဖြစ်ကာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း စသည်ဝေဒနာတစ်မျိုး
မလွဲမသွေ ခံစားရမည်မှာ သေချာသည်။

အမှန်တွင် မကုန်သင့်ပါပဲလျက် ကုန်နေသော၊ မဖြုန်း
သင့်ဘဲလျက် ဖြုန်းနေသော အချက်ကြီးတစ်ချက် ရှိ၏။
အချက်သည် အရာရာတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် အဖိုးတန်သော
အချက်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအဖိုးတန်သော အချက်ကို
သည်းမမြင်ရ တိုးသည်လျော့သည်ကိုလည်း အထင်အရှား
သောကြောင့် နှမြောစုံမက်ရမှန်း မသိ။ တန်ဖိုးထား
မှုမရှိလည်းမသိ ဖြစ်ရ၏။

သို့ဖြစ်၍ ယင်းအဖိုးတန်သော အချက်ကို အကြောင်း
အကျိုးမမြင် အရမ်းမဲ့သက်သက် သုံးဖြုန်းပစ်လျက်
နေကြသည်။ ထိုအဖိုးတန် အချက်ကား အခြားမဟုတ်
ဘဲ "စိတ်"ပင် ဖြစ်သည်။

လူတို့၏ စိတ်သည် အဖိုးထိုက်တန်လှ၏။ လောက၌
ထက်ထက် တန်ဖိုးရှိသော အရာဟူ၍ မရှိနိုင်။ လူတို့အဖို့
ထက်တန်သည်ဟု မှတ်ယူထားသည့် စိန်၊ ကျောက်၊ ရတနာ
အစရှိသည်တို့ပင်လျှင် "စိတ်" ၏ အဖိုးအနန္တ ထိုက်တန်မှုနှင့်
နှိုင်းယှဉ်၍ မရနိုင်ပေ။

လူတို့သည် မိမိပိုင်ဆိုင်သော အဖိုးတန် စိန်၊ ကျောက်၊
ရတနာပစ္စည်းများကို စိစစ်စစ်ဖြင့် သုံးစွဲကြသည်မှာ ကုန်ဆုံး
သွားသည် (ဝါ) ဆုံးရှုံးသွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါ
သည်။ သို့တစ်စေ လူအချို့တို့သည် တန်ဖိုးရှိသော "စိတ်" ကို
နှမြောစုံမက်ခြင်းနည်းကာ သုံးစွဲနေကြသည်ကို တွေ့နေရ၏။
ထို့ကြောင့် စိတ်သည် စိန်၊ ကျောက်၊ ရတနာပစ္စည်း
များထက်ပင် တိုးပွားခြင်း၊ ကုန်ခန်းခြင်းရှိတတ်ကြောင်းကို
သိမြင် ဆင်ခြင်သင့်ပါ၏။ တစ်နေ့တာလုံး လူ့ကိစ္စများကို
သိမြင်ကောင်း၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုလည်းကောင်း၊
ဆင်ရွက်ပြီးသည့်အခါ စိတ်နလုံးညှိုးနွမ်းပင်ပန်းလျက်
နေသလိုလောက် အိပ်စက်နားနေလိုက်လျှင် နံနက်အိပ်ရာမှ
ထပြန်သည့်အခါ စိတ်ရွှင်လန်းကာ အကြံဉာဏ်သစ်များ ပြည့်
စုံလာခြင်း၊ စိတ်အင်အား တိုးတက်လာခြင်းများရှိကြောင်း
သိနိုင်ပါ၏။

ဥစ္စာပစ္စည်းအင်အား၊ ကိုယ်ကာယအင်အား စသည်
တို့ သုံးစွဲတဲ့ ထာဝရသိမ်းဆည်းသိုလှောင်ထားရန် မဟုတ်

ဘဲ သုံးသင့်သုံးထိုက်သည့်နေရာတွင် အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြု
ရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ စိတ်အင်အားကိုလည်း ထိုက်
သင့်အားလျော်စွာ သုံးစွဲဖို့လိုသည်။

သို့ရာတွင် အကြောင်းမဲ့ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၊ စိတ်
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ခြင်း၊ အရေးမဟုတ်သည်ကို အရေးလုပ်
လျက် စိတ်၌ တအံ့နွေးနွေး ချွေးချွေးမြည့်မြည့် ခံစားနေရ
ခြင်း စသည်တို့သည် အကျိုးမရှိသည့်နေရာတွင် စိတ်အင်
အားကို အလဟဿဖြုန်းပစ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

စပါး၊ ဆန်တို့ကို အလဟဿ အကြောင်းမဲ့သုံးဖြုန်း
ပစ်သူ၊ ငွေကြေးဥစ္စာကို ခြိုခြံချွေတာခြင်းမရှိပဲ သုံးဖြုန်းပစ်
တတ်သူတို့သည် အချိန်တန်သောအခါ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့
ဖြစ်တတ်ကြ၏။ ငွေကြေးသုံးစွဲရန် လိုအပ်လာချိန်တွင် မိမိ၌
ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မရှိပဲ သူတစ်ပါးထံ လက်ဖြန့်တောင်း
ခံရသည့် အဖြစ်မျိုးကို မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါ၏။

စိတ်အင်အားကို သုံးဖြုန်းပစ်နေသူသည် တစ်နေ့နေ့
တစ်ချိန်ချိန်တွင် စိတ်အင်အားကို အရေးတကြီး အသုံးပြုရန်
လိုအပ်လာသည့်အခါ ကောင်းစွာ အသုံးပြုနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့်
စိတ်ပင်ပန်း ကိုယ်ပင်ပန်းဖြစ်ကာ ဘဝကို လက်မြောက်အရုံး
ပေးခဲ့ကြသည်ကိုလည်း ကြုံဖူးတွေ့ဖူး၏။

"စိတ်" နှင့် "ကိုယ်" အပြန်အလှန် အကျိုးပြုလျက်ရှိ
သည်ကို သတိပြုသင့်၏။ စိတ်ချမ်းသာ၍ ကိုယ်ကျန်းမာကြပါ
စေဟူသော မေတ္တာပို့သူချက်သည် စိတ်နှင့်ကိုယ် ကိုင်းကျွန်း
မီ၊ ကျွန်းကိုင်းမီသဘောကို ပြဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အမှန်အားဖြင့် လောက၌ ချမ်းသာသူမဟူသည့်
စိတ်နှင့်ဆက်စပ်နေသော သဘောတရားတစ်ခုဖြစ်သဖြင့်
စိတ်၌သာ ချမ်းသာသူခရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ထို့ကြောင့်
မိမိတို့သည် စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာစေရန် စိတ်ကောင်း
နလုံးကောင်းထားကြဖို့ လိုပါ၏။ စိတ်ကောင်းနလုံးကောင်း
ထားနိုင်သည်နှင့်အမျှ မိမိတို့ တစိုက်မတ်မတ် ရှာဖွေလျက်ရှိ
သော ချမ်းသာသူသည်လည်း မုချမသွေ ရရှိမည်သာ ဖြစ်
ပါ၏။

တက္ကသိုလ်သင်

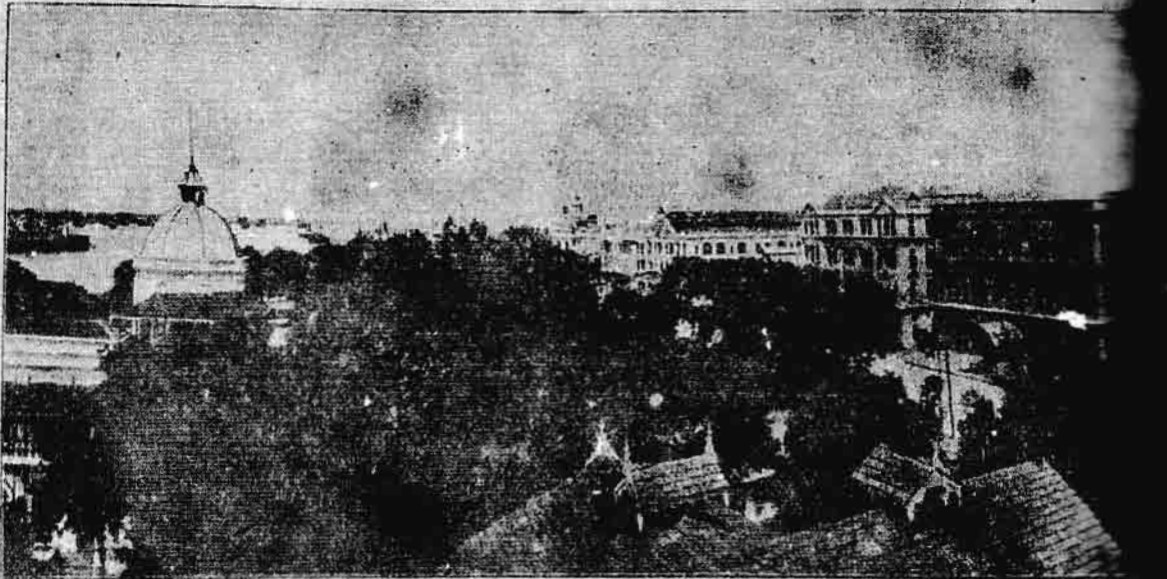

လှပခေတ်မီ - မြို့တော်ဆီသို့

▨ မောင်အေးသန့် ▨

ယခင်လမှအဆက်

PLATE No. 31

By permission of J. W. ...

THE STRAND, 1920

ကမ်းနားလမ်း(၁၉၃၈)

ပုလိပ် (ရဲ)အဖွဲ့ နှင့် လုံခြုံရေးတာဝန်

ထိုစဉ်က မြို့နယ်နယ်စပ်ဒေသ အုပ်ချုပ်ရေး အခြေအနေ ကိုကြည့်လျှင် တိုးတက်မှုမရှိလှသေးပေ။ ဒုတိယအင်္ဂလိပ်- မြန်မာ စစ်ပွဲအပြီး လူအများစု၏လက်တွင် လက်နက်များ

ပိုင်ဆိုင်ထားကြသဖြင့် ဆူပူမှု၊ ဓားပြမှု၊ လူသတ်မှု ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ အာဏာပိုင်များ၏ အဆိုအရ အပြစ်တူ လွန်သူများမှာ ကြည့်မြင်တိုင်နှင့် ပုဇွန်တောင် ဆင်တူ ရပ်ကွက်များတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်သည်ဟု ဆို

ထို့ကြောင့်ပင် သက်ဆိုင်ရာက ပုလိပ် (၆)အဖွဲ့ကို အရာရှိများ၊ အိန္ဒိယတပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြင့် အင်အား ချဲ့ ဖွဲ့စည်းခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်က အောက်ခြေကာယ လုပ်သား (ကူလီ) ဟု ခေါ်တွင်သော လစာမှာ (၁၂)ကျပ်မှ (၁၅)ကျပ် အထိ ခြားနားပြီး ပုလိပ် (၆) တစ်ယောက်၏ လစာမှာ (၉) ကျပ်မှ (၁၁)ကျပ်အထိသာ ရရှိခဲ့သည်။

မြို့ပြကျန်းမာရေး

မြို့ပြနေပြည်သူများ၏ ကျန်းမာရေးကဏ္ဍတွင် မြို့ဝန် ဌာနက အခက်အခဲပြဿနာတစ်ရပ် လည်းရှိပေ သည်။

ယင်းမှာ ကျန်းမာရေး ပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။ အာဏာ ပိုင်ဆိုင်သူများသည် ချမှတ်ထားသော ရေသုံးမြောင်းစနစ်နှင့် မြို့များမှစွန့်ပစ်သော အမှိုက်သိမ်းစနစ်ကို အကောင် အထည် မဖော်နိုင်ခဲ့ကြချေ။

ရန်ကုန် ခရော်နီကယ် (THE RANGOON CHRONICLE) သတင်းစာကြီး၏ အဆိုအရ ရန်ကုန်မြို့ မြို့တော်အသီးသီးတွင် ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်အသေ အပူပိုက်များ၊ စွန့်ပစ် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပုပ်များ စုပုံနေ ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြသည်။ သက်ဆိုင်ရာဌာနကလည်း အကဲခတ်မှု မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။

၁၈၆၁ ခုနှစ်တွင် အာဏာပိုင်တို့က စွန့်ပစ် အမှိုက် မှိုက်များကို သိမ်းဆည်းရန်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် သိမ်းသိမ်းရေးနှင့် သန့်ရှင်းရေးဌာန (CONSERVENCY DEPT.) တစ်ခုကို တည်ထောင်လိုက်သည်။ ယင်းဌာနကို ဌာနချုပ် အကျဉ်းသား (၅၀)ကိုလည်း မြို့တော်ဝန်၏ အောက်တွင် တွဲဖက်ထားရှိခဲ့သည်။

၁၈၆၅ ခုနှစ်တွင် ထိုအဖွဲ့ကို တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းခဲ့၏။ ဌာနချုပ်အဖွဲ့ဝင်များကို အောက်ပိုင်းတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေဘုံသာလမ်း အလယ်ထား၍ အရှေ့ပိုင်း၊ အနောက်ပိုင်းဟူ၍

နှစ်ပိုင်းခွဲခြားကာ ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေးအတွက် အရာရှိ (CONSERVENCY OFFICER) တစ်ဦးစီ ခန့်ထား ကွပ်ကဲစေခဲ့သည်။

ထိုအရာရှိသည် ဈေးများ၊ သားသတ်ရုံများကို စစ်ဆေးခြင်း၊ မြို့ဝန်သတ်မှတ်သည့် အချိန်ဇယား အတိုင်း လမ်းနံဘေးရှိ အိမ်များမှ စွန့်ပစ်သည့် အမှိုက်သရိုက် များကို နွားလှည်းဖြင့်သိမ်းဆည်း၍ မြစ်အတွင်း ပို့ဆောင် စွန့်ပစ်ခြင်း စသည်တို့ကို ကြီးကြပ်ရသည်။

ထို့ပြင် မြို့တော်၏ ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေးဌာန ကပင် လမ်းပေါ် သို့မဟုတ် ဆိပ်ကမ်းတို့တွင် ခွေး၊ နွားများ၊ အသေကောင်ပုပ်များ တွေ့ရှိပါက ချက်ချင်းရေမြှုပ်၊ မြေမြှုပ်ရန် ညွှန်ကြားထား ပြီးဖြစ်သည်။

မြို့တော်အတွင်း ငတ်ပြတ်ကြုံလိုနေသော ပိုင်ရှင်မဲ့ ခွေးလေ ခွေးလွင့်များကလည်း နေရာအနှံ့သွားလာ နေကြ သဖြင့် ခွေးကိုက်ခံရသူများ များပြားလှသည်။ ခွေးရူးရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုများ မကြာခဏ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော် လည်းကုသရန် ဆေးဝါးများ မပေါ်ပေါက်သေးပေ။

စင်စစ်အားဖြင့် ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့တော်၏ ပတ်ဝန်း ကျင်သန့်ရှင်းရေးကို ဘဏ္ဍာငွေကြေး အခက်အခဲကြောင့် ထိရောက်စွာ မဆောင်ရွက်နိုင်၊ မြို့တော်အသုံးစရိတ် အတွက် မြူနီစီပယ်အခွန်ကိုသာ အားထားနေရသည်။ ၁၈၆၀-၆၁ ခုနှစ်တွင် အခွန်ငွေ (၃၇၀၀၀)ကျပ် ကောက်ခံ ရရှိခဲ့သော်လည်း ပုလိပ် (၆)အဖွဲ့အတွက် (၃၅,၀၀၀)ကျပ် သုံးစွဲခဲ့ရသဖြင့် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းနှင့် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်း များဆောင်ရွက်ရန် ငွေကြေးလိုအပ်လာသည်။

ဤသို့ဖြင့် အာဏာပိုင်တို့က မြေငှားရမ်းခ၊ အခွန် စည်းကြပ်ခ၊ အမြတ်ခွန်စသည်တို့ကို မြို့သူ မြို့သားများ အပေါ် တိုး၍ ကောက်ခံခဲ့ရတော့သည်။ ၁၈၆၄ ခုနှစ်မှစ၍ အာဏာပိုင်တို့သည် မြူနီစီပယ် ရန်ပုံငွေရရှိရေးအတွက် လှည်း၊ လှေ၊ သင်္ဘော၊ သမ္ဗန်လှိုင်စင်၊ အရက်လှိုင်စင်၊

www.burmeseclassic.com

ဒဏ်ငွေ၊ ဆိပ်ကမ်းဈေးများ ငှားရမ်းခွန် စသည်များကို ကောက်ခံခဲ့ ရသည်။

မြို့တော်ရန်ကုန်သည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး၊ ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေး၊ စီးပွားရေး စသည့် ကဏ္ဍများတွင် တိုးတက်လာသဖြင့် အခြေချလုပ်ကိုင်လာသော လူဦး ရေမှာလည်း တစ်စတစ်စ တိုးတက်များပြားလာသည်။ ယင်းအခြေအနေတွင် အာဏာပိုင်တို့အဖို့ မြို့တော် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ သန့်ရှင်းရေး၊ သောက်သုံးရေရရှိရေး စသည်တို့ကို ပိုမိုအလေးပေးဆောင်ရွက်ရန် အထူးလိုအပ် လာသည်။ ယင်းကိစ္စရပ်များ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်မှာလည်း အုပ်ချုပ်ရေး ပုံစံကို ပြောင်းလဲရမည်ဖြစ်သည်။

၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် အစိုးရအာဏာပိုင်တို့က ဥပဒေ ကြမ်းတစ်ရပ်ကို အိန္ဒိယဥပဒေပြုကောင်စီသို့ တင်ပြခဲ့ရာ ၁၈၇၄ ခုနှစ်တွင် ယင်းဥပဒေကို အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းပေး ခဲ့သည်။ ယင်းဥပဒေအရ ရန်ကုန်၊ စစ်တွေ၊ မော်လမြိုင်၊ ပုသိမ်၊ ဟင်္သာတ၊ ပြည်မြို့ တောင်ငူမြို့များတွင် မြူနီစီပယ် ကော်မတီများကို အသီးသီးဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။

အရပ်အခေါ် မြန်မာအမည်လမ်းများ

ဒေါက်တာမောင်ဂိုမာရီနှင့် ဗိုလ်ဖရေဇာတို့ အဆိုပြု ရေးဆွဲသော ကျားကွက်သဏ္ဍာန် ရန်ကုန်မြို့၏ လမ်း များကို အတည်ပြုပြီးသည့်နောက် အဆင့်ဆင့်တိုးချဲ့ ဖေါက်လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်မြို့ကို ရှေးဦးအကွက် ရိုက် တည်ဆောက်ခဲ့သော နယ်မြေများကိုကြည့်လျှင် မျက်မှောက်ခေတ် မြို့နယ်များအနေအားဖြင့် လမ်းမတော်၊ လသာ၊ ဆိပ်ကမ်း၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ကျောက်တံတား၊ ပုဇွန် တောင်၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်များ ပြစ်ကြပါသည်။

ဗြိတိသျှတို့က လမ်းကျဉ်း၊ လမ်းလတ်၊ လမ်းကျယ် များ၏အမည်ကို လူအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏန်း အမှတ်စဉ်ထိုး၍လည်းကောင်း၊ သတ်မှတ်ပေးခဲ့သော်လည်း မြန်မာတို့က မိမိတို့ဘာသာ ထင်ရှားသော အမှတ်အသား

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များပေါ်တွင်မူတည်၍ သီးခြား အမည်များပေး၍ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ခရစ်နှစ် ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး ထီးတော်သစ်ကို မင်းတုန်းမင်းကြီး တင်လှူရာ၌ နန်း မြို့ရှိ အလှူရှင်များကလည်း ကျေးအုပ်၊ ဆည်းလည်း ပါဝင်လှူဒါန်းခဲ့ကြ၏။

ထိုအလှူရှင်များ၏ နေရပ်လိပ်စာများ၊ ရန်ကုန် ဆူးလေစေတီတော်မှ ဆည်းလည်း အလှူရှင်များ ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှတို့ မှည့်ခေါ်ထားသော လမ်းအမည် များကို မသုံးဘဲ မြန်မာတို့၏ အရပ်ခေါ် အမည်များ သော ဖက်တန်း၊ ဘယဆေးတန်း၊ သံဖြူတန်း၊ ဝါးကြီး စာဆိုတန်း၊ ဆီဆုံတန်း စသည့် အမည်များကိုသာ တပ်ထားသည်ကို ဆန်းစစ်တွေ့ရှိရသည်။

ယင်းအမည်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကိုလိုနီခေတ် မြို့ ရန်ကုန်လမ်းများ၏ အရပ်ခေါ်အမည်များကို ရတတ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

လမ်းအမည်	အရပ်ခေါ်အမည်
၁-လမ်း	ရွာသစ်ကလေး
၂-လမ်း	
၃-လမ်း	ပိုက်တန်းကလေး
၄-လမ်းအိုးဖိုတန်းကလေး	
ကီလီလမ်း	ဝါးတန်းကြီး
၅-လမ်း	ငှက်ပျောတံတား
၆-လမ်း	ကွမ်းတန်း
ဝီလျံလမ်း	ကိုင်းတန်း
၇-လမ်း	လက်ဖက်ရည်တန်း
၈-လမ်း	ကြွေပုတ်တန်း
မော်တင်လမ်း	လမ်းသစ်
၉-လမ်း	ပဲတန်း
၁၀-လမ်း	ဝါးပိတန်း

၁-ဆင်လမ်း (အထက်)
 ၂-လမ်း (အောက်)
 ၃-လမ်း (အထက်)
 ၄-လမ်း (အောက်)
 ၅-ကြီးလမ်း
 ၆-လမ်း (အထက်)
 ၇-လမ်း (အောက်)
 ၈-လမ်း (အထက်)
 ၉-လမ်း (အောက်)
 ၁၀-လမ်း (အထက်)
 ၁၁-လမ်း (အောက်)
 ၁၂-လမ်း (အထက်)
 ၁၃-လမ်း (အောက်)
 ၁၄-လမ်း (အထက်)
 ၁၅-လမ်း (အောက်)
 ၁၆-လမ်း (အထက်)
 ၁၇-လမ်း (အောက်)
 ၁၈-လမ်း (အထက်)
 ၁၉-လမ်း (အောက်)
 ၂၀-လမ်း (အထက်)

လှည်းတန်း
 ဆန်တန်း
 ဖက်တန်း
 အိုးဘိုတန်း
 ဖိနပ်တန်း
 ပိုက်တန်း
 ဘုရားငုတ်တိုလမ်း
 ခေါင်းချုပ်တန်း
 ငါးရုံတန်း
 ကြောင်တစ်ရာတန်း
 ဦးဘိုးရစ်တန်း
 ရွှေတောင်တန်း
 ဘိန်းတန်း
 သုံးပင်တန်း
 ထန်းပင်ကုန်း
 ကြက်သွန်ဘန်း
 လမ်းမတော်
 အရာကြီးတန်း
 ရေနံတန်း
 စဉ့်အိုးတန်း
 မန်ကျည်းတန်း
 လိပ်ဥတန်း
 ဦးဒွန်းတန်း
 လတ္တာလမ်း
 တွင်းညီနောင်တန်း
 ဘယဆေးတန်း
 ပန်းထိမ်တန်း
 ဝါးတန်းကလေး

စစ်ကဲမောင်ခိုင်လမ်း
 ၂၃-လမ်း
 ၂၄-လမ်း
 ချိုင်းနားလမ်း
 (ရွှေတီဂုံဘုရားလမ်း)
 ၂၅-လမ်း
 ၂၆-လမ်း
 ဒွေပ်လမ်း
 ၂၇-လမ်း
 ၂၈-လမ်း
 မဂိုလမ်း
 မောင်ထော်လေးလမ်း
 ဆူးလေဘုရားလမ်း
 ဖယ်ယာလမ်း
 ဒပ်ဖရင်လမ်း

ပေငါးဆယ်
 ဘိန်းရုံတန်း
 အဓမ္မလက်ကြားလမ်း
 တရုတ်တန်း
 စာဆိုတန်း
 ကျောက်တံတား
 ကုန်းဈေးတန်း
 ပုဆိုးတန်း
 သံဖြူတန်း
 ချစ်တီးတန်း
 မရိုးဒီးလမ်း
 လျှော်တန်း
 ပန်းဆိုးတန်း
 ပန်းခြံလမ်း

(အထက်လမ်း၊ အောက်လမ်း၊ သတ်မှတ်ချက်မှာ မဟာဗန္ဓုလလမ်းကို ဗဟိုထား၍ ထိုလမ်းမကြီး၏ မြန် ဘက်ပိုင်းကို အောက်လမ်း၊ အထက်ပိုင်းကို အထက် လမ်းဟု ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

*** ◆ ***

ဆက်ပါဦးမည်

မောင်အေးသန့်

ချစ်ချစ်ချစ် ချစ်ခန်း

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)

သည်ကိစ္စကို မကောင်းမှန်းသိ၍ သက်ဆိုင်ရာမှ ပညာပေး အရေးယူ တွင်တွင်ကြီး အပြစ်ပေးနေပါလျက် အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်ကြပြီး ဆင်ကန်းတောတိုးနေကြ သူတွေက ယခုထိ မကုန်နိုင်ကြသေး။ သည်အထဲ တွင် ချစ်ချစ်ဆိုသော အမျိုးသမီးလည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ပင်။

“ကျွန်မချစ်တို့ အခါပေါင်း မရေတွက်နိုင်တော့ဘူး ဦးလေးရဲ့ ၀၅၄ ထွက်သွားတဲ့အပတ်ကတော့ ရှားရှားပါး ပါး တစ်ထောင်ကွက်ကလေးတစ်ကွက် ရလိုက်ပါတယ်။ ဒိုင်က မလျော်ဘဲ ရောင်ပြေးသွားပါရော။ ကျွန်မကတော့ ပိုက်ဆံရတာ မရတာ အသာထား ကုန် မှနားအေးဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ကြားရ တာနဲ့ အတိတ်ကောက်ပြီး ၀၅၄ ကို ထိုးလိုက်တာ။ ဒီတစ်ခါတည်းနဲ့ကို ဖီလင်အောက်သွားတာပဲ။ နောက်ကို လည်း ဘယ်တော့မှ ချစ်တို့ မစဉ်းစား တော့ဘူး။ တကယ်ပြောတာ”

ချစ်ချစ်က ခြေဟန်လက်ဟန်နှင့် သူ့အဖြစ်ကို ရင်ဖွင့်လာသည်။ ချစ်ချစ် မှာ အခြားသူမဟုတ်။ ကျွန်တော်နမ နှစ်ဝမ်းကွဲ၏သမီးမို့ သွေးမဝေးလှသည့် သုံးဝမ်းကွဲတူမ တစ်ဦးပင်။

ချစ်ချစ်တို့ ချစ်ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ စွဲနေသည်မှာ တော်တန်ရှုံ ဆေးမြီးတို နှင့် ကုစား၍ရမည်မဟုတ်။ သူတစ်ပါး

တရားချ၍လည်း ပျက်မည်မဟုတ်။ အားအားရှိ နေရာတကာ ထိုကိစ္စကို သာ ခေါင်းထဲထည့်ထားသူဖြစ်၍ သူနှင့် ခင်မင်သူ တစ်လမ်းလုံးက သူ့နာမည် ရင်းရှေ့တွင် ပိသေသတစ်လုံး အပိုတပ် ကာ ချစ်ချစ်ဟူ၍ ကွယ်ရာတွင် ခေါ် ကြသည်ကိုမူ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင် က သိလိမ့်မည် မဟုတ်။ သူ့အဖို့ ဈေး ထဲသွားလည်း ချစ်အကြောင်း ဘုရားရှိခိုး လည်း ချစ်အတွက်ဆုတောင်း မုန့်ဟင်း ခါးဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်လျှင် လည်း ပုလင်းတူ ဘူးဆိုများနှင့် ချစ် အကြောင်း လေကန်ရင်း ဖိုးဝရုပ်က ကြီးရှုပ်လှသည်။

သူ့အမျိုးသား အောင်သိန်းက လောင်းကစားဝါသနာ မပါသော်လည်း မယားကို တစ်ခွန်းမျှမတားပဲ။ ကက အငှားကားကလေးမောင်း၍ ရသမျှငွေ အား ဇနီးကိုအပ်ပြီး ပျော်အောင်ထား သည်။ ချစ်ချစ်ကလည်း တစ်ဖက်တစ် လမ်းမှ ဝင်ငွေကလေးရအောင် အိမ်ရှေ့ လမ်းမပေါ် အငှားစာအုပ်ဆိုင်နှင့် ဗွီဒီယို အခွေဆိုင်ကလေး ဖွင့်ထားရင်း စီးပွား လမ်းဖြောင့်နေသူ သို့သော် လင်ကိုယ် မယား နှစ်ယောက်သား ကလေးနှစ် ယောက်ဖြင့် ဘာမှပူစရာမရှိသော ချစ် ချစ်က အေးအေးမနေ ရသမျှဝင်ငွေ ကလေးဖြင့် မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲနိုင်။ အတတ်စမ်းပြီး နှစ်လုံးသုံးလုံး လက်

တည့်စမ်းမိရာမှ ဤတစ်ချို့ သည်။ သူပေါက်သည့်အပတ်မှ လိုက်သူက ငွေမလျော်ဘဲ သဖြင့် ချစ်ချစ်တစ်ယောက် ခုန့် ဒေါသဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်၏။

“မေမေတို့ ဖေဖေတို့ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း မြင်းပွဲလောင်း တယ်။ တွဲပွဲတိုက်ကြတယ်ဆိုတာ ခဏ ပြောသံကြားရဖူးတယ်။ ကွဲသူကွဲတဲ့ ချစ်ချစ်တို့က ခြောက်နှစ်သမီးဆို ဝဘ မမိလို ဦးလေးသိရင် ပြောပြပါလား။ ချစ် ပွဲဟာ ဘယ်လိုကွာသလဲဟင်”

သည်တော့ ကျွန်တော်က ရသည်။

“မြင်းပွဲဆိုတာ မျက်နှာဖြူ ခေတ်ကတည်းက အစိုးရ အသိ ပြုပေးထားတဲ့ လောင်းကစားနည်း မျိုးပဲ။ တပ်ကလပ်မြင်းပွဲအသင်း တာဝန်ယူကျင်းပပြီး ရသမျှ ကြေးငွေတွေအပေါ်မှာ နိုင်ငံ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းယူတယ်။ ကျန်တဲ့ ရာခိုင်နှုန်းကို မြင်းပွဲလောင်းသူ ပြန်ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . . မြင်း တကယ်နိုင်မယ်မြင်းကို ညစ်ပြီး လိုက်တာတို့၊ ရိုးရိုးသားသား လောင်းသူအများစုအပေါ်မှာ ကျစ်စဉ်းလဲတာတွေ များလာလို့ ခုနှစ်မှာ လုံးဝ ပိတ်ပစ်လိုက်တာ”

တာက ငါ့ထက် လက်တွေ့ထိုးနေ
သည်းတို့က ပိုသိမှာပေါ့။ ငါက ချ
ဟုတ်တော့ ပြောဖို့လိုသေးလား။
ဟာ... ဦးသံပရာကြီးကလည်း
လို့မေးပါတယ်။ ဈေးကိုင်နေလိုက်
ဘာလဲ... အဲဒီတုန်းက မြင်းပွဲ
ကြောင်းတွေ ဦးလေး မပြောတတ်
ဘူးဟုတ်လား။ ဒါမှမဟုတ်...
သေးကိုယ်တိုင်က မြင်းပွဲဝါသနာမရှိ
သေး။

ချစ်ချစ်က သည်လို ပြောလာ
ချစ်ချစ်ဘက်မှ မေးခွန်းတွေ
ဆင့်ဝင်မလာရန် လှမ်းပြောရသည်။
မြင်းပွဲအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်
နစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပေမယ့်
တစ်နေ့က အဖြစ်တွေလို မေ့လည်း
ဘူး။ ငါကိုယ်ကိုင်လည်း အလွန်
နာပါခဲ့ပါတယ်။ တကယ်လို့ မြင်း
အခုအချိန်ထိ ဆက်လက်ရှိနေဦး
ဆိုရင် ငါတောင် ရှေ့ကီအဖေတို့
ကိုယောက္ခမတို့များ ဖြစ်နေပြီလား
ဘူး။ ချစ်ချစ်ရ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့
တာမွေသား။ ဒီတော့ တာမွေနဲ့
မြင်းပွဲနဲ့ တာမွေဟာ ထမင်းစား
သက်လို အညမည ဆက်နွယ်နေ
သယ်ဟဲ့”

ကျွန်တော်က တာမွေသားစစ်
တာမွေမှာမွေး၍ တာမွေ၌ ကြီး
အနေကြာခဲ့သူပီပီ ဒုတိယကမ္ဘာ
အပြီး ၁၉၄၆ ခုနှစ်မှစ၍ တာမွေ
ရာဇဝင်ကို စာတမ်းတစ်စောင်
ရေးသားပြုစုကြပါလျှင် ကျွန်
သည်း တစ်တပ်တစ်အား ပံ့ပိုး
နိုင်မည်သူဟု မိမိကိုယ်မိမိ ယုံ

ကြည်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း “ကျုပ်
တာမွေသားပီ” ဆိုသည့် အသက်ခြောက်
ဆယ်ကျော် လေးထွားတစ်ဦးကို ဤသို့
ဤနယ် အပြတ်ချွတ်ခဲ့ဖူးသည်။

“ခင်ဗျား တာမွေသားမှန်ရင် ဦးဖိုး
ကြွယ်ဆိုတာကို သိရမယ်။ တာမွေ
အပိုင်းကြီး မောင်စွမ်းဆိုတာ ဘယ်သူ
လဲ။ ဦးဂေါ်ရာဆိုတာကိုရော မိလိုက်
သလား။ ဦးဘကြားကြီး အကြောင်း
ကော ဘာကြားဖူးသလဲ”

ကျွန်တော့်ထက် ဆယ်နှစ်ခန့်
ကြီးသော တာမွေသားစစ်စစ်ဆိုသည့်
ဘသားချော တစ်ခုမှ ပြန်မဖြေနိုင်။
အင်း... အဲနဲ့ အူလည်လည် လုပ်နေ
သည်။

“ဒီမှာ နောင်ကြီး ဦးဖိုးကြွယ်ဆို
တာ အခု တာမွေမီးသတ်နားက မြူနီ
စီပယ်ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဆံရည်
သျှောင်ကြီးဗွေကြီးနဲ့ ဥပဓိရုပ်ကလည်း
ကောင်းကောင်း စည်းကမ်းကြီး အရိုက်
ကြမ်းပြီး သင်ပြမှု စနစ်ဇယားကောင်း
ပုံကတော့ ဘာကောင်းသလဲ။ ဘာရိုက်
သလဲ မမေးနဲ့။ ဒီခေတ်ဒီအခါ သူ့လို
ကျောင်းဆရာမျိုး မရှိသလောက်ကို
ရှားတယ်။

တာမွေအပိုင်းကြီး မောင်စွမ်းဆို
တာက သတ္တိကလည်း နည်းနည်းနော
နောမဟုတ်ဘူး။ ခုတ်ရဲ ခံရဲတယ်။ ထစ်
ခနဲဆို ကိုစွမ်းတို့က ကိုယ်ထိလက်
ရောက် ဆော်ထည့်လိုက်ပြီးပြီ။ သို့သော်
ကိုစွမ်းတို့လိုလူက သူတို့ချင်းကလွဲရင်
အေးအေး ဆေးဆေးနေတတ်သူတွေ
အပေါ်မှာ အနိုင်မကျင့်ဘူး။ စိတ်ရင်း
ကောင်းတယ်။ ဒီတော့ တာမွေမှာ
လူတွင်ကျယ်လုပ်လိုသူ မှန်သမျှဟာ

ကိုစွမ်းကိုကျောလို မရဘူး။ တစ်ခုတော့
ရှိရဲ့။ ဟိုတစ်ချိန်က ကိုစွမ်းဟာ ယစ်ဖို့
ဥပဒေနဲ့ မလွတ်ကင်းတဲ့ တောအရက်
ကလေးလည်း ကြိုက်လို့ ကိုယ်တိုင်
ချက်သောက်တတ်တဲ့အပြင် အပေါင်း
အသင်းတွေကိုလည်း ဝေငှရောင်းချ
တတ်တယ်။ အဲဒီ ကိုစွမ်းကိုရော ခင်ဗျား
သိသလား။

ဦးဘကြားဆိုသူက မြင်းပွဲလော
ကမှာ မြင်းပါရဂူ။ မြင်းတစ်ကောင်ရဲ့
အရောင်အသွေး၊ ဗွေပုံစံကို တစ်ချက်
ကလေး မြင်တွေ့လိုက်ရုံနဲ့ ဒီမြင်းကို
ဘယ်လိုအသုံးချရမယ်ဆိုတာ နားလည်
ပြီးသား။ ဒါကြောင့်... သူ့ချက်မြှုပ်
ပခုက္ကူကနေ ရန်ကုန်ကိုပြောင်းပြီး
တာမွေ (၁၆၆)လမ်းထဲမှာ မြင်းဝိဇ္ဇာ
ဦးဘကြားရယ်လို့ လူတိုင်းသိနေတာ။

ဦးဂေါ်ရာကတော့ မြန်မာပြည်
ဘိလိယက်ချန်ပီယံ။ သူ့တစ်သက်တာ
ဘိလိယက်လောကမှာ သူ့ကို အလဲ
ထိုးနိုင်တဲ့ ဘိလိယက်သမားရယ်လို့ ပေါ်
ကိုမပေါ်နိုင်အောင် ကောင်းခဲ့တဲ့လူကြီး။
အဲဒီလူဟာ တခြားသူမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်
တော့်အဖေဗျ။ ကျွန်တော်တို့အဖေ
ဦးဂေါ်ရာကြီးကိုလည်း တာမွေတစ်ရပ်
လုံးက သိကြသမျှ”

ကျွန်တော်က နောက်မှပေါက်
သည့် ရွှေကြာပင်။ တာမွေသားဆိုသူ
ကိုလေကြားကို တာမွေတွင် လူသိများ
သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ပတ်သက်ရာ ပတ်
သက်ကြောင်း ရှင်းပြနေဆဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
ကြီး တစ်ချိုးတည်း ထပ်ပြန်သွားတော့
သည်။

“ဘာရလိမ့်မလဲ။ ဟိုတုန်းက...
တာမွေအကြောင်းကိုများ လာစမ်းလို့”

ဟိုတုန်းက တာမွေအကြောင်း တွေဆို၍ မနက်မိုး မလင်းတလင်း တာမွေအပိုင်းကြီးအနီး လမ်းကြိုလမ်း ကြားများမှမြင်နိုင်သ လက်သံတပြောင်း ပြောင်းက ကျွန်တော်နားထဲသို့ လေ ဟုန်စီးဆင်းလာကြပြန်လေပြီ။

* * *

ကျွန်တော်တို့နေအိမ်သည် တာမွေ အပိုင်းကြီး မရိုးဆန်း ရုပ်ရှင်ရုံအနီး မကွဲလမ်း(ယခု သမိန်ဗရမ်း)လမ်းမကြီး ပေါ်တွင် ရှိသည်။ အနီးအနားတစ်ဝိုက် တွင် ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် လက် ညှိုးထိုးမလွဲ လှမ်းမြင်နေရသည့်အရာ တွေက အခြားမဟုတ်။ မြင်းနှင့် မြင်း တောင်းများသာ ဖြစ်ချေသည်။

တာမွေ (၁၆၁)လမ်းမှ စ၍ (၁၆၃) လမ်း ပြီးတော့ အပိုင်းကြီးတစ် ဖက်ကျော် (၁၆၄)လမ်းမှသည် (၁၆၆) လမ်းအဆုံး အညာချောင်းအထိ မြင်း တောင်းတွေက သူ့အကန့်ကလေးတွေ နှင့်သူ အနမတ္တက။

ပြိုင်မြင်းအဖြစ် လက်သပ်မွေး ထားခံရသည့် သတ္တဝါတွေကလည်း တိရစ္ဆာန်ဟုသာ ဆိုရသည်။ အသိ ဉာဏ်ရှိသည့် လူဆင်းရဲအချို့ထက်ပင် စည်းစိမ်က ပိုနေချင်သေး။ ပြိုင်မြင်း တစ်ကောင်လျှင် ကိုယ်ပိုင်မြင်းထိန်း (မြင်းဆိုက်) တစ်ဦးစီနှင့်။

မြင်းထိန်းတစ်ဦးစီက သူ့မြင်းကို အကောင်းစား ကုလားပဲစိမ်းကိုမှ ရေနူး အောင်စိမ်ပြီး ကျွေးရသည်။ သူ့ကိုင် သည့်မြင်း နေမကောင်းပြီထင်လျှင် ကြက်ဥမှအစ အားရှိမည်ထင်ရသော အစားအစာနှင့် သင့်လျော်ရာဆေးဝါး များ ရှာကြံပြုစုရသည်။ မြင်း၏ ကျန်း

မာရေးအတွက် အများသူငါ အိပ် ကောင်းနေချိန် နံနက်စောစော ဝေလီ ဝေလင်းထ၍ မြင်း၏ခါးလည်ကို လက် ဖဝါးသန်သန်ဖြင့် တပြောင်းပြောင်း ရိုက် နက်ပေးရသည်မှာ အချက်ပေါင်း မရေ မတွက်နိုင်။

ဤကို နှိပ်နယ်ပေးရုံမျှဖြင့် မပြီနိုင် သေး။ ကတ္တီပါစောင်စဖြင့် ချုပ်ထား သော မြင်းဝတ်အင်္ကျီကို မျက်လုံးပေါ် ရုံ ဝတ်ရုံပေးပြီး လမ်းထိပ်အစမှအဆုံး အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဇက်ကြိုးကိုကိုင် ကာ တစ်နာရီခန့် လမ်းလျှောက်လေ့ ကျင့်ပေးရသည်မှာ နံနက်တစ်ခါ ညနေ တစ်ခါ။

ဤသို့ ဒုက္ခခံ လေ့ကျင့်ပေးရ သည်ကိုပင် ကိုရွှေမြင်းဆိုက်တို့က ဒုက္ခ ဟုမထင်။ မြင်းကျင့်လမ်းလျှောက်ရင်း သီချင်းဆိုပင် မပျက်။ သို့မှလည်း မြင်း ကျင့်ရင်း နောင်တစ်ချိန် ဂျော်ကီတက် ဖြစ်မည်။ ဂျော်ကီဖြစ်တော့ ငွေတွေ တထောကြီးရတတ်ကြသည် မဟုတ်ပါ လား။

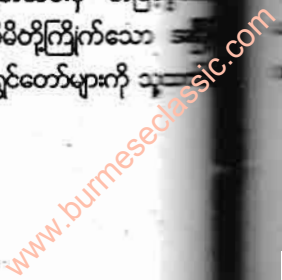
မြင်းပွဲထုံးစံက ပွဲစဉ် တစ်ပွဲနှင့် တစ်ပွဲကို နာရီဝက်စီသာ ခြားတတ် သည်။ တာ ငါးဖာလုံ၊ ခြောက်ဖာလုံ စသည်ဖြင့် ပြေးရမည့် အကွ အဝေး အသီးသီးကို သတ်မှတ်ထားပြီး ပွဲစဉ် (၁)မှ ပွဲစဉ် (၁၄)အထိ ပြေးလေ့ရှိကြ သည်။ နံနက် ၁၀ နာရီ မြင်းပွဲစ၍ ညနေ ၅ နာရီတွင် ပွဲဆုံးသည်။ နိုင်မြင်း အတွက် ဆုငွေကို ပွဲစဉ်ပေါ်မူတည်၍ မြင်း၏အရည်အသွေး တန်းအမျိုးအစား အလိုက် ဆုကြေးငွေ သတ်မှတ်ထား တတ်သည်။ ပထမပန်းဝင်သော နိုင်မြင်း ကို ၆၂၅၀၊ ဒုတိယကောင်ကို ၄၂၅၀၊

တတိယရသည့်မြင်းအတွက် နှင့် စတုတ္ထကောင်အတွက် ၁၀၀၀၊ စသည်ဖြင့် မြင်းပိုင်လင် ငွေကြေးသည်။

အပတ်စဉ်ပုံမှန် တနင်္ဂနွေ မက လွတ်လပ်ရေးနေ့၊ ပြည် နေ့၊ ခရစ္စမတ်နေ့ စသည် ရက်ကြီး အားလပ်ရက်များတွင် အထူးပွဲ ကျင်းပတတ်သေးရာ တွင် ရွှေပလားပြိုင်ပွဲတန်းမီပြီး ရတတ်ကြသည့် စိန်လှုံတို့၊ လက်ကီးတွမ်တီဆဲပင်းတို့၊ ဘိုင်းတို့လို မြင်းမျိုးဆိုလျှင် ပွဲအတွက် ဆုငွေ ၁၇၅၀၀၊ တစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သားခန့် အမည် ရှေ့သားစစ်စစ် လေးကိုပင် ပိုင်ရှင်က ဆုရတတ်ကြသည်။

ထိုအခါ မြင်းဆရာဆိုသူ နားနှင့် စီးသူဂျော်ကီတို့အတွက် ငွေပေါ်မူတည်၍ ၁၀ ရာခိုင် အကျိုးခံစားခွင့်ရှိကြရာ တစ် နိုင်မြင်း ဝင်းပလေး ငါးကောင်စီ စီးထားကြသော ချန်ပီယံ ဂျော် ကလေး ဘိုးသာ၊ အောင်တိုး၊ တို့အဖို့ မြင်းပွဲနေ့တစ်နေ့တည်း ခငွေချည်း နှစ်ထောင်ကျော်သုံး ခန့် ပိုက်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျပ်သားမှ ၂၀၃ ကျပ် ခေတ်

ဤသည်ပင် မိမိကိုင်သည့် မြင်းကို တစ်ဖက်လှည့်လော နိုင်ကြေးငွေမပါသေး။ ဤမျှပင် တွေ့လက်ဖျား ငွေပွားခဲ့ဖူးသည်။ ကလပ်မြင်းပွဲအသင်းမှ အငြိမ်း သည့်အခါ မိမိတို့ကြိုက်သော မင်းသမီး လူရွှင်တော်များကို သူ

များ အလှအယက် ချခဲ့ကြဖူး
ရက်ကီကလပ်တွင် ဖဲခိုင်းကက်
ဖြစ်လိုက်နှင့် ဖြစ်လိုက်သည်နှင့်
ရက်ကီတို့အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံတွေ
အထပ်လိုက် ဝေါခနဲ။ သို့သော်
ရက်ကီတိုင်း ငွေကို လွယ်လွယ်
ရကြသည်တော့ မဟုတ်။

မြင်းကောင်ရေ ၁၀ ကောင်ခန့်
တစ်မတ်တန်း ရှေ့တွင် ဂိတ်စီပြီး
နှင့် တစ်ပြိုင်နက်လွှတ်သူ အရာ
ရတ်တရက် ပိုက်ကြီးကို အပေါ်
ခွဲတင်လိုက်ရာ ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် မြင်း
လန်၍ ရှေ့သို့ ပြေးကုန်ကြသည်။
ခင်မပြတ်ဖူးသေးသည့် အထက်
ဩမှာ ယူလာခါစ မြင်းတစ်ကောင်
လေးလည်း နောက်ကြောင်းလှည့်
ပြေးသည်များ ရှိ၏။

ပြေးရင်းလွှားရင်း ကြာပွတ်ဖြင့်
ကြောင်းဖြင့် မြင်းအုပ်ထဲမှ အုပ်ညပ်
ရက်ကီအချို့ ဖုတ်ခနဲ အောက်
မြတ်ကျကြသည်။ သတိရှိပြီး ကံ
ဆင်းထောက်မပါက မြင်းအုပ်နင်း
ခြင်းမှ ရုတ်တရက် လွတ်ကင်း၍
ခင်ခင်း လမ်းထလျှောက်နိုင်ကြသေး
သည်။ မြင်းအုပ်တက်နင်းခြင်းခံရသူ
ရက်ကီအဖို့မှာမူ မတွေးဝံ့စရာ။ နိဂုံး
သတ်လည်းကောင်း ကျိုးပဲ့ခံရမည်။
ပွဲထဲတွင် တစ်မဟုတ်ချင်းလည်း
အသက်ပျောက်တန် ပျောက်ရတတ်
သည်။ ဆေးရုံရောက်ပြီးမှလည်း ဘဝ
သန် ဆုံးကြရသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်များ
ကြောင့် ရေမှု မြင်းအုပ်များ ဖြတ်ကျော်
ချီသွားသည်နှင့် ပြတ်ကျကျန်ခဲ့သူကို
ဘက်ယူရန် လူနာတင်ကားက မြင်း
အုပ်နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်

ရသည်။
ဤပုံကျနည်းဖြင့် ရက်ကီကြည်
လေးနှင့် မျိုးညွှန်တို့ မြင်းစီးရင်း ကွင်း
ထဲတွင် ခန္ဓာကြော့ခဲ့ရသည်။ ရက်ကီ
သာရင်ဆိုလျှင် မြင်းနင်းခံထားရသည့်
ဦးခေါင်းကို ပလတ်စတစ်ငွေပြားခံ၍
ကုသခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။ အို
ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်အမေက -
“ငါ့သမီးတွေကို ရက်ကီနဲ့ မပေး
စားဘူးဟေ့။ သူတို့ကိုယူရင် မသာဝယ်
ယူတာနဲ့ အတူတူပဲ” ဟု အိမ်လာလည်
သော ရက်ကီတိုင်းအား ပြောင်သလိုလို
နှင့် အတည်ပြောလွှတ်သည်။ အပြော
ဆိုးသည်ဟုပင်ဆိုဆို အမေပြောသည်
ကို တွေးကြည့်တော့လည်း အကုန်လုံး
မှန်နေသည်။

အမေတို့ဘာပြောပြော ငွေရွှင်
သည့် ရက်ကီတွေကလည်း လှုပ်ကလေး
တွေကသာ ပေါင်ချိန် ၈၀ မပြည့်
တပြည့် သေးသေးညှက်ညှက်လေးများ
ဖြစ်သော်ငြား မြင်းပွဲခေတ်ကဆိုလျှင်
ပျိုတိုင်းကြိုက်သည့် နင်းဆီခိုင်တွေပင်။
သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းရသော်ငြား ပိုက်ဆံ
က တယ်ရွှင်ပေသကဲ့။

ဥပမာ... ရက်ကီဘညွှန်ကိုပင်
ကြည့်။ ဘညွှန်က ချန်ပီယံရက်ကီတန်း
ဝင်များဖြစ်သော အောင်တို့၊ ဖိုးသာတို့
ကို အားကျကာ အလူးအလဲ မြင်းစီး
ကျင့်၏။ တာမေ့ဦးနေခွန်းမြင်းလောင်းမှ
ခိုင်းသမျှခိုင်ခံ့လုပ်၊ မြင်းချေးကျုံး၊ မြင်း
အကန်အနင်းခံပြီး မြင်းဆိုက်ဘဝမှ
ရက်ကီဖြစ်လာရသူ။ သူတို့မြင်းသမား
စကားနှင့်ဆိုရသော် (ဘူ)ရက်ကီလေး
တစ်ဦး။ မြင်းကောင်းလည်း စီးခွင့်မရ
ရှာ။ သို့သော် သူတို့အထင်သေးထား

သည့် ဘညွှန်က ကွင်းပိတ်မည့်နှစ်တွင်
ပွဲစဉ် တစ်၊ နှစ်၊ သုံး မေဒင်သုံးပွဲစလုံး
ကို ဆက်တိုက် အနိုင်စီးနိုင်ခဲ့ရာ မြင်း
ရှင်များ အံ့အားသင့်ခဲ့ကြသည်။ သူ
ဇောင်းမှ သူမြင်းပိုင်ရှင်များပင် သူ့နိုင်
မြင်းကို မလောင်းလိုက်ကြရ။

မြင်းတွေကလည်း နာမည်ကိုယ်
စီနှင့်၊ မြင်းထီးဖြစ်ပါက ပီတာတောင်
ဆင်း၊ မွန်ဆယ်လီ၊ ဘင်္ဂဟမောင်၊ မိုး
နတ်မောင်၊ လက်ရှင်းဂျက် စသည်ဖြင့်။

မြင်းမဆိုပါလျှင် ခင်ညွှန်ရီ၊ တက်
တိုးစိန်၊ မေလာဘီ၊ ပါဖ...ကေသီ၊
အင်ပီးရီးယားမေ စသည်ဖြင့် လူနာမည်
ပေးသည့်အတိုင်း နေ့နှင့်နာမ်နှင့် မှည့်
ထားတတ်ကြသည်။ မြင်းတွေကတော့
သူတို့နာမည်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင်ပင် သိ
လိမ့်မည်မဟုတ်။ မြင်းသမားဝါရင့်ကြီး
တွေကမူ သူတို့စိတ်ဝင်စားသည့် မြင်း
၏ အမွှေးအရောင်မှစ၍ ဒေါက်အနိမ့်
အမြင့်အဆုံး တိတိကျကျ ပြောနိုင်
သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအထဲတွင် ကျွန်
တော်ဖခင် ဦးဂေါ်ရာကြီးလည်း တစ်ဦး
အပါအဝင်ပင်။

ကျွန်တော်ဖခင်ကား မျက်နှာဖြူ
ပိုင် မက္ကန္တ မက္ကင်စီ သင်္ဘောကုမ္ပဏီ
ကြီးတစ်ခုမှ စာရေးတစ်ဦးပင်။ ပြီးတော့
မြန်မာပြည် ဘီလီယံချန်ပီယံအဖြစ်
လူသိများထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်။ သို့သော်
သူကို ရုံးအားရက်များတွင် အိမ်၌မတွေ့
နိုင်ဘဲ ရုံးချိန်ပြင်ပကျတော့ကော။

သူတွင် ပြင်ပအလုပ်တွေက များ
ပြားပါဘိ။ သူ့အကျင့်က ဆောင်းတွင်း
ဆိုလျှင် နံနက် ၄ နာရီသာသာ အိပ်
ရာမှထလေ့ရှိပြီး အပိုင်းကြီးထိပ်မှ ည
လုံးပေါက်ဖွင့်ထားသော ကာကာကုလား

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ဆိတ်သားစွပ် ပြုတ်နှင့် နံပြားကိုစားသည်။ ပြီးလျှင် လက်ဖက်ရည်သောက်မှုကိုစွဲပြီးမှ ဝေလီ ဝေလင်းအချိန် ဆိုက်ကားကို တစ်မတ် ပေးစီးပြီး ကျိုက္ကဆံမြင်းကွင်းသို့ ပို့ခိုင်း သည်။

နင်းဖွဲ့ဖွဲ့အောက်တွင် မီးရောင်ထိန် ထိန်ဖြင့် မြင်းကွင်းထဲ၌ နံနက် ၄ နာရီ သာသာလောက်ကတည်းကပင် အစီး သင် သဲလမ်းဂျော်ကီများ ယခုအပတ် ထုတ်စီးမည့် ဇောင်းပိုင် မြင်းများကို တိတ်တဆိတ်အပြေးကျင့်သည်။ မြင်း များကိုတာဝန်ခံမည့် သက်ဆိုင်ရာ မြင်း ထရီနံနာနှင့် မြင်းပိုင်ရှင်အံနာကိုယ်တိုင် ကွင်းထဲဆင်းကာ မိမိတို့မြင်း၏ တစ် မိနစ်ပြေးပုံနှုန်းထား ပြေးအား မည်ရွေ့ မည်မျှ စသည်တို့ကို တာဝင် တာထွက် မှနေ၍ ခါးပိုက်ဆောင် နာရီပိုင်းကလေး ဖြင့် တိတိကျကျ ရေးမှတ်ကြသည်။ ယခင်ယခင်ပွဲစဉ်များနှင့် ယခုပွဲစဉ် သူ တို့မြင်း၏ ပြေးပုံ အတိုးအဆုတ်ခံချိန် ကို ချိန်ဆကြသည်။ ဤလို နံနက် စောစော နင်းဖွဲ့ဖွဲ့ချမ်းချမ်းစီးစီးကာလကို အဖေ ဒုက္ခခံသွားနိုင်သည်မှာက သူ သည် နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာ မြင်းပွဲ၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်နေမိသောကြောင့်ပင်။

“ကိုဂေါ်ရာကြီးတစ်ယောက် စော စောစီးစီး ကွင်းထဲဆင်းလာတာ ဘာ တွေးထူးခြားသလဲ”

သူ့လိုဝါသနာတူ အေဂျီရူးစာရေး ကြီး ဦးဘလတ်က လမ်းလျှောက်တုတ် ကောက်ကြီးဖြင့် သူ့ခါးကို လှမ်းတို့ရင်း စကားစလိုက်သည်။

“ထူးတော့ မထူးလှပါဘူး ကိုဘ လတ်ရယ်။ ကျုပ်ကို ဂျော်ကီထွန်းခိုင်

က ဒီအပတ် သူ့စီးမယ့် ဆန်းအောင် အတွက် (တစ်)ပေးထားလို့ပဲ။ ဒီဆန်း အောင်ဆိုတဲ့မြင်းကလည်း တစ်ကွင်းလုံး ဖေးဖရိတ်ဖြစ်ပြီး လူကြိုက်များလိုက် ရင် နံပါတ်တောင် ချိန်ခွင်ထဲ မပါလာ တော့ဘူး။ ပိုင်ရှင်နဲ့ဂျော်ကီ နှစ်ယောက် တစ်ပေါက်ရိုက်ပြီး (ဆွဲ)ပစ်လိုက်တာ ချည်းပဲ။ အခု ဒီမြင်းလျှိုနေတာ လေး ငါးပတ်ရှိပြီ။ အဲဒါ သန်ဘက်ခါ မြင်းပွဲ နေမှာ ဒီမြင်း နိုင်ခြေရှိမရှိ ဝင်ပြီး စနည်း နာလိုက်တာ ပြေးပုံတော့ အကြိုက် သား။ ထွန်းခိုင်နဲ့လည်း တော်ကြာတွေ့ ပြီး မေးလိုက်ဦးမယ်”

ဦးဘလတ်က တဟဲဟဲရယ်ပြီးမှ

“ပထမတွဲပွဲကို ခင်ဗျားက ထွန်း ခိုင်စီးမယ့် ဆန်းအောင်ကို သိပ်ကြိုက် နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်စ။ လုပ်မနေနဲ့ဗျို့။ ခင်ဗျားကြိုက်နေတဲ့ မြင်းဆန်းအောင် ကို အခုပွဲမှာလည်း ထုတ်မစီးပေးဘူး လို့ သူ့ထရီနံနာ ကိုချိန်ကိုယ်တိုင်က ပြောထားပြီပြီ။ ကျုပ်ကတော့ သာလှိုင် စီးမယ့် ပီတာဌေးကို(ဝမ်းပိုနီ) တစ် ကောင်တည်းထား ဆုပ်လိုက်မယ် . . . အလည်ပွဲကျတော့ စိန်လှလေးစီးမယ့် စာမလေးရယ်။ မြင့်အောင်စီးမယ့် ဝိုင်း နားအပြင် မောင်ရွှေစီးမယ့် ရန်အောင် မင်္ဂလာကိုပါ သုံးကောင်ရံထားမယ်။ နောက်ဆုံးတွဲပွဲကျတော့ တစ်ကောင်မှ ဖောက်ထွက်မသွားနိုင်အောင် အကုန် ဖြန့်ချဲ့။ ဒီတော့ ရှေ့ဆုံးတစ်ကောင်ကို အသေယူ၊ အလယ်သုံးကောင်ဖမ်း၊ နောက်ဆုံး ဆယ်ခြောက်ကောင်လုံး ဖမ်းဆွဲလိုက်တော့ တွဲပွဲလက်မှတ် လေးဆယ်ရှစ်စောင်လိုမယ်။ တစ်စောင် နှစ်ကျပ်နဲ့ အရင်းငွေကို ဆယ်ခြောက်

ကျပ်ကြီးများစိုက်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဘာထင် တို့ ကျိန်းသေ တွဲပွဲတိုက်ပြီဟေ့ ဟားဟား”

အဖေက ဦးဘလတ်စကားထဲ စိတ်ဝင်စားသလို ဖြစ်လာသည်။ မေ့ ချင်၍လည်း မဖြစ်။ ဦးဘလတ်က တာမေ့ ဂျော်ကီကလပ်နားတွင် ခြေ မြင်းသမားတိုင်းနှင့် ပုလင်းတူ ဘူးထဲ အဖွဲ့ကျနေသူဖြစ်ရာ သူနည်းသူနည်း ဖြင့် (တစ်)ကောင်းကောင်း ရခုင်း မည်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဂျော်ကီ သာလှိုင်နှင့် ဦးဘလတ်တို့က တပုလင်း တွဲ အနေများကြတော့ သူပြောလာ အများကြီး ဖြစ်နိုင်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ရှေ့ထဲ ဝမ်းပိုနီသေချာရင်တော့ ကျုပ်က အလည် ကောင် စာမလေးကို ကြိုက်သလိုပဲ က ကျုပ်အိမ်ရှေ့ စာကလေးတွေ ဆင် လာစားရင်း ဆူညံနေတယ်လို့ အိမ်ထဲ လည်းမက်ထားတယ်။ ဒီတော့ အလည် ပွဲ စာမလေးနိုင်ဖို့က သေချာတယ်။ နောက်ဆုံးပွဲတော့ . . . ခင်ဗျားပြောတဲ့ အတိုင်း ရှိသမျှကောင်တွေ ဖြန့်ချဲ့လို့ ရုံပေါ့။ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် နှစ်ဦးစပ်တွဲပြီး ချလိုက်ကြရအောင်။ တစ်ယောက်ထဲ လေးဆယ်ရှစ်ကျပ်စီ ထည့်လိုက်ကြ မယ်”

ရှယ်ယာစပ်ထိုးဖို့ စကားသာ လှူ လိုက်ရသည်။ အဖေအဖို့ ဘယ်မှာထဲ မြင်းပွဲလောင်းရန်ငွေ၊ ဦးဘလတ်အဖေ နှင့်ကတော့ ငွေလိုလျှင် သူ့စီးနေတဲ့ ဟန်းဘားစက်ဘီး အသစ်ကလေးထဲ ဘယ်တရုတ်ဆိုင်မှာပေါင်ပေါင် ငွေ အဆင်သင့် ရနိုင်မည်။ မိမိမှာမှ လေး ထုတ်ရန်ကလည်း တစ်ပတ်လိုနေသေး

သည်။ ဦးဂေါ်ရာအိမ်အပြန် တစ်လမ်း
ထဲ သွေ့ရဖို့ အကြံထုတ်လာသည်။

ဪ... မြင်းပွဲလောင်းဖို့ ငွေလို
တာများ ဘာခက်တာမှတ်လို့။ ဘီလီ
ယက်အထိုးကောင်းလို့ ဝန်ကြီးဦးဗဆွေ
ဆရာထားတဲ့ ငွေဖလားကြီးတစ်လုံး ရှိနေ
သေးတာပဲ။ မအူကုန်းထိပ်က တရုတ်
အပေါင်ဆိုင်မှာ သွားပေါင်ရင် ငွေလေး
အိတ်တော့ အချိန်မရွေး ရမှာအမှန်။
အဲဒီရင် ငွေရှိရမယ် ဆိုသလို ပေါင်
အရာရှိရင် မြင်းပွဲလောင်းဖို့ငွေရှိရမှာပေါ့
ဘားဟား။

အဖေ ကျေနပ်ပြုံး တစ်ချက်ပြုံး
ထိုက်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်မိုးလင်းက
သည်းက အဖေတစ်ယောက် တာမွေ
အိတ်ကြီး အဖောင်ခေါက်ဆွဲဆိုင်နှင့်
အဖေအိမ်ကို သုံးလေးခါထက်မနည်း ကူး
ဆည်သန်းချည်ပြုရင်း ခြေရှုပ်နေသည်။
အဖောင်ခေါက်ဆွဲဆိုင်သို့ ရောက်သည်
နှင့် အဖေက သူ့ဝယ်အတိုင်း အရက်
ဘောင်တာမှ ချက်အရက်တစ်မတ်ဖိုး
ဆို အာခေါင်မဆွတ်ရ မနေနိုင်သူဟီ
တရုတ်စွတ် မှာသောက်တတ်သည်။

အဖောင် ခေါက်ဆွဲဆိုင်က မြင်းပွဲ
နေ့ဆို လူပေါင်းစုံ ကျသည်။ မြင်း ၁၅
ဘောင် ဝင်ပြိုင်လျှင် မြင်း(တစ်)တောင်း
သာတတ်သူအား ခပ်တည်တည်ဖြင့်
ဆစ်ယောက်တစ်မျိုး မြင်း(တစ်)ပေး
တာပြီး ပွဲပြီးလျှင် နိုင်လာသူထံ ဆရာ
ပြန်ပေးပြီးဖြင့် လက်ဖြန့်ခံတောင်းတတ်
သော မြင်းပွဲဂျိုးများ၊ ရှော်ကီနှင့် ထရီနီ
စသောများကို အလိုက်အထိုက် အကြိုက်
အတိုင်း ပေါင်းသင်းထားပြီး လူတကာကို
ဖြင့်(တစ်) ပေးစားနေသည်။ အလုပ်မရှိ

တစ်ရာကိုးတစ်ရာတစ်ဆယ်များ ကွင်း
ထဲသို့ ဝင်ကြေးသုံးကျပ်ပေး အကုန်ခံ
မဝင်နိုင်သဖြင့် မြင်းပွဲလူကြံ့ရှာ၍ အုပ်
ခိုင်ကို ကော်မရှင် ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းပေး
ပြီး တစ်ကောင်ချင်း လောင်းခိုင်း တွဲပွဲ
တွဲခိုင်းသူများ စသည်ဖြင့် တစ်ဆိုင်လုံး
သောသောညနေသည်။

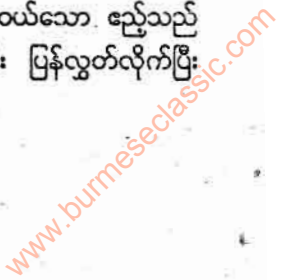
အဖေသည် ငွေငါးဆယ်ရှစ်ကျပ်
ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ရင်း
ဦးဘလတ်ကို ဆိုင်ထဲတွင်ရှာသည်။
လေးဆယ်ရှစ်ကျပ်က ဦးဘလတ်နှင့်
နှစ်ဦးစပ်တူ တွဲပွဲတွဲရန်နှင့် ပိုငွေတစ်
ဆယ်ကို ကျော်ဟန်စီးမည့် စီစီဌေးကို
တစ်ကောင်ချင်း(ဝင်း)ချည်း တစ်ဆယ်
ဖိုး လောင်းရန်။

ဦးဘလတ်ကလည်း မြင်းထရီနီ
နာ ဦးကြွယ်နှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်နေရာမှ
အဖေ့ကိုမြင်၍ သူ့အနားမှ ခွေးခြေပေါ်
တွင် ထိုင်ခိုင်းသည်။

“က... ကိုကြွယ်ရေ ကိုဂေါ်ရာနဲ့
ကျုပ်နဲ့က ဒီအပတ် နှစ်ဦးတည်း ရှယ်
ယာစပ်ပြီး တွဲခိုင်းလောင်းခိုင်းလိုက်ပြီ။
ခင်ဗျားကတော့ မြင်းသမားမို့ ပိုက်ဆံ
မကုန်ဘဲ မြင်းကွင်းထဲလည်း ဝင်ရ နိုင်
ရင်လည်း ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ကော်မရှင်ရ
ဦးမယ်လူ။ တကယ်လို့ တွဲပွဲတိုက်တယ်
ဆိုတာနဲ့ ငွေထုတ်ပြီး ဒီအဖောင် ခေါက်
ဆွဲဆိုင်ကိုလာခဲ့ပေတော့။ ကျုပ်တို့သုံး
ယောက် ထုံးစံအတိုင်း စားကြသောက်
ကြမယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒီအပတ်ကျမှ ကိုဂေါ်
ရာကြီးကလည်း ကွင်းထဲမဝင်နိုင်ဘဲ
ပြန်တန်ဆာက ဘီလီယက်ခုံလာဝယ်
မယ် လူကို အိမ်ကနေ ထိုင်စောင့်နေရ
မယ်တဲ့။ ဒါမှလည်း သူ့ခမျာ ပွဲခရမှာ
ကိုး။”

တိုတိုပြောရလျှင် ထိုအပတ်က
အဖေတို့တွဲပွဲ တိုက်ပါသည်။ တစ်ဆယ်
ဖိုး (ဝင်း)ချည်း တစ်ကောင်ချင်း ထိုး
ခိုင်းလိုက်သော စီစီဌေးကမူ ဒုတိယ
ချိတ်သွား၍ အနိုင်မရလိုက်။ သို့သော်
တစ်ကောင်ချင်းပွဲ မနိုင်လိုက်၍လည်း
အဖေ မည်သို့မျှ စိတ်မဆင်းရဲ။ ရှေ့
ပထမတွဲပွဲတွင် ပီတာဌေးက အပြတ်
ကြီးနိုင်ထားလိုက်၍ ကွင်းပရိသတ်တိတ်
သွားသည်။ အလည်ပွဲကျတော့လည်း
အဖေအိမ်မက်အတိုင်း စာမလေး တက်
နိုင်သွားပြီဆိုတဲ့ သတင်းက အိမ်သို့
ရောက်လာသည်။ နောက်ဆုံးပွဲကို စိတ်
စောနေရန် မလိုပြီ။

နောက်ဆုံးပွဲတွင် ရှိရှိသမျှ ၁၆
ကောင်လုံး ဖမ်းဆုပ်ထားပြီးဖြစ်၍ နိုင်
ချင်သည့်ကောင် နိုင်ကြ။ အဲ... လူ
မကြိုက်သည့် ဘုမင်းတက်နိုင်လေ
လျော်ငွေပိုရလေမို့ အဖေတို့ ပွဲပေါက်
တိုးတော့မည်။ ရှေ့မနိုင်ထားသည့် မြင်း
နှစ်ကောင်ကို ခန့်မှန်းမိရုံဖြင့် ဤသုံး
ကောင် တွဲပွဲ ကျော်ငွေသည် တစ်
သောင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိကိုရှိရမည်။
သည့်ထက်လျော့နည်းစရာ လမ်းမရှိ။
အဖေမြူးနေသည်။ ရုံးမှယူထားသော
ကြွေးများကို ထိုးဆပ်ပစ်မည်။ (၁၅၅)
လမ်း ဒေါ်အာမာအိမ်တွင် ပေါင်နံထား
သော အဝတ်အထည်၊ အိမ်သုံးပစ္စည်း
များ တစ်ခုမကျန် ရွေးထုတ်ပစ်မည်။
ကျားကြီးဗဆွေ ဆရာထားသော ငွေ
ဖလားကိုလည်း မအူကုန်းထိပ် တရုတ်
အပေါင်ဆိုင်မှ ရွေးရပေဦးမည်။ ဟီဟီ
အဖေပျော်နေသည်။ ပြန်တန်ဆာမှ
ဘီလီယက်ခုံလာဝယ်သော ဧည့်သည်
ကိုပင် ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီး

အဖောင့်ဆိုင်သို့ အပြေးအလွှားလာခဲ့သည်။ မြင်းပွဲပြန်များထံမှ ကြားရသည့် တွဲပွဲလက်မှတ်တစ်စောင် လျော်ငွေက ၇၇၅၀/ ဆိုပါကလား။

အဖေက အဖောင့်ဆိုင်ထဲတွင် အရက်တစ်ဖိနပ်မှာ သောက်ရင်း ကိုဘလတ်ကို မျှော်သည်။ ၁၆ နှစ်သားသာသာရှိသေးသည့် ကျွန်တော်က အဖေဘေးနားမှနေ၍ နှစ်ရာကျော် တန်ဖိုးရှိ (ရာလေး)စက်ဘီးအသစ်တစ်စီး ဝယ်ပေးရန် ပူဆာနေမိသည်။ အဖေကို အမူးဒီဂရီမလွန်စေရန်လည်း စောင့်ကြပ်နေရသေး။

ဦးဘလတ်လာလျှင် နှစ်ဦးသားအရက်မှာသောက်ပြီး ဦးကြွယ်ထံမှ တွဲပွဲတိုက်လာသည့် ငွေကို ရှယ်ယာခွဲကြမည်။ ဦးဘလတ် ဆိုင်ကိုရောက်လာချိန်မှာ ညနေ ၆ နာရီခွဲပြီ။ ဦးကြွယ်က ပြန်မလာ။ ၈ နာရီ ထိုးပြီး၍လည်း ဦးကြွယ် ဆိုင်သို့ရောက်မလာသေး။ ၉ နာရီထိုးပြီးချိန်တွင် အဖေနှင့် ဦးဘလတ်တို့ ဦးကြွယ်အိမ်သို့ လိုက်ကြပြီ။ အဖေဘော်ဒီဂတ်က ကျွန်တော်...။ ဦးကြွယ်က ဗျိုင်းရေအိုးစင်လုပ် သူအိမ်ရှေ့တွင် အရက်တစ်ပုလင်းနှင့် တစ်ကိုယ်တည်း အလုပ်ရှုပ်နေပြီး လေပျောဖြင့် ဆီးပြောသည်။

“ကျုပ် ခင်ဗျားတို့တွဲခိုင်းလိုက်တဲ့ နံပါတ်ကို မနိုင်ဘူးထင်လို့ မတွဲလိုက်မိဘူးဗျာ။ ရေကမြင်း ပီတာငွေးကို လူကြိုက်နည်းနေတော့ ကျုပ်လည်း အထင်မကြီးဘူးပေါ့။ သူ့အပြတ်အသတ် နိုင်သွားမှ (ဝင်း)လျော်ငွေချည်းပဲ သုံးရာကျော်မှာ တွဲပွဲလက်မှတ်တစ်စောင်ရဲ့ ပေါက်ဈေးက ကွင်းထဲမှာ ရှစ်ဆယ်ဖြစ်

နေပြီ။ ခင်ဗျားတို့ တွဲခိုင်းတဲ့အတိုင်း လေးဆယ်ရှစ်စောင်အတွက် ငွေသုံးထောင်ကျော် စိုက်လျော်ပြီး ဝယ်မထည့်နိုင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ကျုပ်ကို မကျေနပ်ရင် ရိုက်သာသွားကြပေရော။ လည်စင်းခံရကလွဲပြီး ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူး။ တကယ်ပြောတာ”

ဦးဘလတ်က ဦးကြွယ်ခေါင်းကို အနီးရှိ အရက်ပုလင်းဖြင့် တအားလွှဲရိုက်ရန် ဟန်ပြင်သည်။ သို့သော် အဖေက ဤအထိ အဖြစ်မခံ။ ဦးဘလတ်၏ လက်ကို အမိအရ ဝင်ဆွဲသည်။ စောစောက သောက်ထားခဲ့သည့် အဖေအမူး ဒီဂရီအရက်ရှိန်ကလေးတွေလည်း တယ်ရောက်ကုန်သည် မသိ။ ဦးကြွယ်ကြီး၏ အိမ်နားတစ်ဝိုက်တွင်လည်း ဆူဆူညူညူ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

“သင်း ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ကို သက်သက် လူလည်လုပ်သွားတာပါ ကိုဂေါ်ရာရယ်။ ကျုပ်ကို မဆွဲစမ်းပါနဲ့ ကျုပ်တကယ်လုပ်မှာ”

အဖေက လူပျော့လူကြောက်။ ရဲတို့ ဂါတ်တို့နှင့်လည်း အကူးအသန်း မပြုချင်။ ပြီးတော့ ယခုကိစ္စက ဘာပဲလုပ်လုပ် မိမိတို့ဘက်မှ အရှုံးချည်း သက်သက်။ မြင်းပွဲကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တရားဝင် ကွင်းထဲဝင်၍ မလောင်းနိုင်သရွေ့ ပြင်ပမှ လောင်းခိုင်းလိုက်ရုံဖြင့် မိမိတို့ဘက်မှ မခိုင်လဲ။ ဘေးလူက မလောင်းဖြစ်ပါပြော၍လည်း သက်ဆိုင်ရာက အရေးယူ ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည် မဟုတ်။ ငွေရေးကြေးရေး ထိပါးလာ၍ မခံချင်ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်မိပါကလည်း တရားလိုက တရားခံ ပြန်ဖြစ်ရဦးတော့မည်သဘော။

“နောက်ကော ဘာဖြစ်သွားလဲ ဦးလေး”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ချစ်ချစ်လဲ လတ်နဲ့ ဦးကြွယ်နဲ့က တစ်ကိုက်တစ်ညာထိတည်းပဲဟာ။ တွဲပွဲတိုက်တယ်ဆိုတာနဲ့ အဖေ့ကို တစ်ထပ်မပေးချင်တော့ ဦးကြွယ်ကို တစ်ထပ်လှည့်နဲ့ ကြိုတင်ပတ်ခိုင်းပြီး ဦးဘလတ်က ငါးထောင်၊ ဦးကြွယ်ကြီးထောင်ကျော် ယူကြသတဲ့”

ဒါကလည်း ဦးဘလတ်ကြီး တရက် လေဖြတ်ခံရပြီး ဆေးရုံထဲထားတော့ သူမနေရတော့တာမျိုး မျက်ရည်လည်ရွဲနဲ့ သူ့မိတ်ဆွေအဖေ နောက်ဆုံးတောင်းပန်သွားတဲ့ ကစားဇာတ်လမ်း။

ဦးကြွယ်ကတော့ မြင်းပွဲတိုက်ပြီးဆိုကတည်းက သူ့ဇာတိ ရေဝဲပြန်သွားပြီး မကြာမီ ဟိုမှာပဲ ဆေးရုံလို ကြားလိုက်ရတယ်။ အဖေ ဦးကြွယ်ကြီးကို ပုလင်းနဲ့ ခေါင်းမယ်လုပ်တော့ အဖေက မနည်းတာကိုး။ ငါတော့ သဘောကုသဟော့။ မျက်စိထဲ အခုတောင် မိနေသေးတယ်”

“ဦးသံပရာ ပြောတာနဲ့ပဲ ခုလည်း ချဲ့တို့၊ နှစ်လုံးတို့ကို စိတ်ကပ်ပြီ။ ဘယ်တော့မှ မထိုးတော့ဘူး”

“အေးပေါ့ကွာ။ လောင်းဆိုတာ ဘယ်ဟာမှ မကောင်ညည်းအနေနဲ့ အခုလို အမြင်မှန်တာ နောက်တောင်ကျနေသေးတာ”

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)

၀၉-၄၂၀၀၃

၂၀၁၈ ခုနှစ်

နှစ်ဦးမင်္ဂလာ ယတြာ

သဗ္ဗာဝါဒိ ဆရာမြတ်စောလင်း

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာများသည် မင်္ဂလာနှင့်ပတ်သက်
 သော အကြောင်းကိစ္စရပ်များကို အလွန်ပင် လိုလားနှစ်သက်
 ချစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်
 နေ့နှင့်အမျှ မင်္ဂလာရှိသော လုပ်ရပ်များကို လုပ်ကိုင်တတ်
 ကြ၏။ ပြောဆိုတတ်ကြ၏။ နေထိုင်တတ်ကြ၏။ “ဇမ္ဗူဒီပါ
 သင်္ဘောတောင်ကျွန်း၊ ဩဘာနိမိတ်ထွန်း” ဆိုသော စကားနှင့်
 ဆင်္ဘော အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်းတို့ကို များစွာလိုလား
 ကြသည်။ မြန်မာနှစ်သစ်ကူးတိုင်း မိမိတို့ရိုးရာ ပြုလုပ်ဖွယ်ရာ
 အဖြစ်သော မင်္ဂလာအမှုတို့ကို ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။ မြန်မာ
 နှစ်သစ် ဗေဒင်၊ ယတြာများကိုလည်း ယုံကြည်တတ်ကြ၏။
 သင်္ကြပ်ကြသလို နှစ်ဆန်းကာလများတွင် မိမိတို့နှင့် လက်
 ချင်းသော ယတြာများကို ပြုလုပ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်ပရိသတ်များအား ဤမဂ္ဂဇင်းမှ
 နေ့စဉ်ယတြာကောင်းများကို ရွေးချယ်၍ ရေးသားတင်ပြခဲ့
 ကြသည်။ ယခင်ယခင်နှစ်များကနှင့် မတူ။ မူကွဲသော ထူးခြား
 သော ယတြာတို့ကို ရှာဖွေ၍ တစ်နှစ်နှင့်တစ်နှစ် မတူရ
 ကောင် ရှာဖွေရေးသားတင်ပြမည်ဆိုလျှင် မြန်မာသက္ကရာဇ်
 ၁၃၅၅ ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ (၁၃.၀၄.၂၀
 ၂၀၁၈)နေ့သည် သင်္ကြန်အကြိုနေ့ ဖြစ်သည်။ သင်္ကြန်ကျ
 ပြည့်ဆိုသည်မှာ မိန်ရာသီတွင် ရှိနေသော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
 သည် မိဿရာသီသို့ ကူးပြောင်းသောရက်များပင်ဖြစ်သည်။
 ဤတနင်္ဂနွေဂြိုဟ် မိန်ရာသီမှ မိဿရာသီသို့ ကူးပြောင်း
 သော ကာလရက်များကို သင်္ကြန်ရက်များဟု သတ်မှတ်၍
 သင်္ကြန်ရက် မာသနှင့် ဂြိုဟ်သွားများ မကိုက်ညီသောအခါ နှစ်

ရက် ကြတ်ခြင်း၊ ဝါကြီးဝါငယ်ထပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ရက်တို့ကို
 တိုး၍ပေးရ၏။ ဤကဲ့သို့ ရက်တိုးခြင်းသည် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်
 မိဿရာသီသို့ ရောက်ရှိရန် နှေးကွေးသဖြင့် ရက်တိုး၍
 စောင့်ဆိုင်းပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ခရစ်နှစ်အရမည်
 သည့်နှစ်မဆို ဧပြီလ ၁၃ ရက်နေ့သည် အကြိုနေ့ဖြစ်သလို
 ၁၄ ရက်နေ့သည် သင်္ကြန်အကျရက် ပုံသေဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိ
 ရသည်။
 မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤတနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ရပ်တည်နေ
 သော မိဿရာသီသည် အင်္ဂါဂြိုဟ်ပိုင်ဖြစ်သော ရာသီပင်ဖြစ်
 ၏။ ထိုရာသီ၌ အသ္မာဝဏီနက္ခတ်၊ ဘရဟ္မနက္ခတ်နှင့် ကြတ္တိ
 ကာနက္ခတ် ပထမပတ်တည်ရှိသော ရာသီပင်ဖြစ်၏။ ပထမ
 နဝင်းသည် အင်္ဂါနဝင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်ပထမ
 ပတ် နှစ်ခုဆုံသော အချိန်အခါတွင် ယတြာပြုလုပ်ခြင်းသည်
 အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို ချေပြီးသားဖြစ်၏။ မူလဇာတာသဘောတရား
 အရ ဂြိုဟ်ပြောင်းယတြာဟု ဆိုမည်ဆိုလျှင်လည်း ရနိုင်ပေ
 သည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ရပ်တည်သော ရာသီသည် သရောဒယ
 သရဒွေး ပညာအရ ပါပဂြိုဟ်ရပ်တည်သောရာသီကို ဘုရား
 ဟု သတ်မှတ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်ရှိသော ရာသီ
 ဖြစ်၍ အင်္ဂါနှင့်စ၍ခေါ်ဆိုသော ဆူးလေဘုရား၊ စွယ်တော်
 ဘုရား၊ စန္ဒာမုနိဘုရား၊ စူဠာမုနိဘုရား စသည်ဖြင့် (စ၊ ဆ၊
 ဇ၊ ဈ၊ ည)တို့ဖြင့် စတင်ခေါ်ဆိုသော အင်္ဂါနက္ခတ်များတွင်
 မိမိတို့နာမည်အရ ဝဏ္ဏသရစက်မှ မိမိနာမည်ပါ အက္ခရာမှ
 သုံးကွက်မြောက်ဖြစ်သော ယုဝကျသောပန်းများကို လှူဒါန်း
 ရမည်ဖြစ်၏။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် မိဿရာသီသို့ ရပ်တည်

နေသော အချိန်ဖြစ်၍ အရပ်မျက်နှာ ရွေးချယ်ရာတွင် အရှေ့
အရပ်တွင် နေမင်းရှိနေသောအချိန်ဖြစ်၏။ သရောဒယ သရ
ဒွေပညာ၌ နေကိုလက်ကွာထား၍ ယတြာပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့်
မည်သည့်ဘုရား၌မဆို တောင်ဘက်အရပ်တွင် ရှိနေ၍ မိမိ
၏ညာဘက် လက်ကွာသည် အရှေ့အရပ်ကျနေသည်။ ဤ
အချက်ကို အဓိကထား၍ မလွဲမချော်အောင် သတိထား၍
ပြုလုပ်ပါ။

နာမည်များနှင့်ပတ်သက်၍ ယုဝကျသော ယတြာပန်းများ

(အ၊ က၊ ဆ၊ ဣ၊ ဝ၊ ဘ၊ ဝ) အစပြုထားသော
နာမည်ပိုင်ရှင်များသည် (ဥ၊ ဂ၊ င၊ တ၊ ပ) တို့ဖြင့် ခေါ်ဆို
သောပန်းများ

(ခ၊ ဝ၊ ည၊ ဣ၊ န၊ မ) အစပြုထားသော နာမည်
ပိုင်ရှင်များသည် (ဇ၊ ယ၊ ငှ၊ ဌ၊ ဖ၊ ရ၊ သ) တို့ဖြင့် ခေါ်
ဆိုသောပန်းများ

(ဥ၊ ဂ၊ င၊ တ၊ ပ၊ ရ) အစပြုထားသော နာမည်
ပိုင်ရှင်များသည် (အ၊ က၊ ဆ၊ ဣ၊ ဝ၊ ဘ၊ ဝ) တို့ဖြင့်
ခေါ်ဆိုသောပန်းများ

(ဇ၊ ယ၊ ငှ၊ ဌ၊ ဖ၊ ရ၊ သ) အစပြုထားသော
နာမည်ပိုင်ရှင်များသည် (အ၊ က၊ ဆ၊ ဣ၊ ဝ၊ ဘ၊ ဝ)
တို့ဖြင့် ခေါ်ဆိုသောပန်းများ

(ဩ၊ ဝ၊ ဌ၊ ဒ၊ ဗ၊ လ၊ ဟ) အစပြုထားသော နာ
မည်ပိုင်ရှင်များသည် (ခ၊ ဝ၊ ည၊ ဣ၊ န၊ မ) တို့ဖြင့် ခေါ်
ဆိုသောပန်းများ

၎င်းပန်းများကို ၉ ညွန့်၊ ၉ ပွင့် အရေအတွက်
ပြုလုပ်ရမည်။ သပြေ ၉ ညွန့် ပါဝင်ရမည်။ မိမိနာမည်၏
ကိုယ်စားပန်းများကို ထည့်နိုင်လျှင် ပို၍ကောင်းသည်။

- မြတ်စောလင်း - မယ်ဇလီ ၉ ညွန့်
- စိုးလွင် - ဇလပ် ၉ ညွန့်
- ထွန်းမောင် - တမာ ၉ ညွန့်

ဤကဲ့သို့ သုံးလုံးနာမည်များတွင် သုံးလုံးနံတူ နှစ်
လုံး နာမည်များတွင် နှစ်လုံးနံတူ တစ်လုံးတည်းသော
နာမည်များသည် နံတူရှာဖွေရန် မခဲယဉ်းကြပေ။ နှစ်လုံး

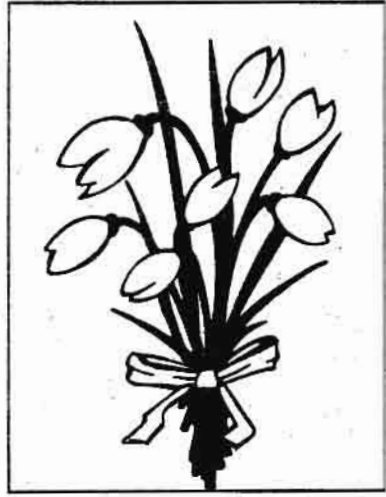
သုံးလုံး နာမည်များတွင် နံထပ်၊ နံတူ ဓာတ်ပန်းကို
အလွန်ခဲယဉ်းလှပေသည်။ နံထပ်၊ နံတူ ရှာဖွေရန်
ခဲယဉ်းလှပေသည်။ ဤသို့သော နာမည်မျိုးများအတွက်

အောင်ကျော်စိုးထွန်း ဆိုခဲ့လျှင် (အောင်) အ
တစ်ညွန့်၊ (ကျော်)အရ ကြံတစ်ညွန့်၊ (စိုး)အရ ဇ
(ထွန်း)အရ ထန်းတစ်ညွန့် ဤအညွန့်လေးညွန့် မိမိ
၉ ထွာရှိသော အပ်ချည်ဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်း ချည်
ယုဝပန်း ၉ ညွန့်၊ နာမည်ကိုယ်စားပြုသော ပန်း
သပြေ ၉ ညွန့်ကိုပါ ညာလက်ဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်း
၍ မိမိတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော ပန်းအိုးအရောင်အတွင်း
စိုက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ပြီးလျှင် ယုံကြည်အား
ညွန့်ကြားထားသည့်အတိုင်း နှစ်ဦးမင်္ဂလာယတြာ
အိုးကို လှူဒါန်းပူဇော် မိမိဖြစ်လိုသောဆန္ဒများကို
စဉ်းစား၍ ဆုတောင်းပြီး လှူဒါန်းပါ။ သင့်၏ ယုံကြည်
တစ်နှစ်တာအတွက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ
မချမသွေ ရရှိပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသတည်း။

ကျေးဇူးရှင်အား ရှိခိုးပါ၏

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စော

၀၉-၄၂၀၀၉

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

အံ့မခန်း နိမိတ်ပြ အိပ်မက်များ

၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင်
တန် ပြည်ထောင်စု၏ အသစ်ဆုံး အလှဆုံးသင်္ဘော
ပရင်စတန်ပေါ်တွင် ဧည့်ခံပွဲကြီးတစ်ပွဲ ကျင်းပရန်
ထားသည်။ ဧည့်ခံပွဲကို ကျင်းပပေးသူမှာ ပရင်စတန်
မှ ရေတပ်အရာရှိကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး ရောဘတ်ဖီးလ်
တန် ဖြစ်သည်။

ထိုဧည့်ခံပွဲတွင် သင်္ဘောပေါ်၌ တပ်ဆင်ထားသည့်
တပ်ကြီးနှစ်လက်ကို ပစ်ခတ်ပြရန်လည်း စီစဉ်ထား
အမြောက်ကြီးများအနက် တစ်လက်မှာ "ငြိမ်းချမ်းရေး"
စည်ပေးထားပြီး ကျန်အမြောက်တစ်လက်ကို "အိုရီ
နာမည်ပေးထားသည်။

ဧည့်ခံပွဲသို့ အမေရိကန်သမ္မတ တိုင်လာအပါအဝင်
ရေရှိ လူကြီးလူကောင်း အမြောက်အမြားကို ဖိတ်
သည်။ ဧည့်သည်တော်များအနက် နယူးယောက်
လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ဟောင်း ဗိုလ်မှူးကြီး
ဂါဒင်နားနှင့် သမီးငယ် ဂျူလီယာဂါဒင်နားတို့လည်း
ပါသည်။ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ သောမတ်
နှင့် ဇနီးအင်နီတို့ကိုလည်း ဖိတ်ကြားထားသည်။ ထူး
သည်မှာ ယင်းအမျိုးသမီး နှစ်ဦးတို့သည် မကြာမီ
ထားမည့် ဘေးအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိရှိနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၇ ရက်ညတွင် ဂျူလီယာ အိပ်ပျော်နေ
အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်လေသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင်
သည် သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွား
ဆင်းသင်္ဘောကြီးမှာ ပရင်စတန်ဖြစ်သည်ဟု ဂျူလီ

ယာက အတိအကျ ပြောပြသည်။ ဂျူလီယာသည် ပရင်စ
တန်သင်္ဘောကြီးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးချေ။

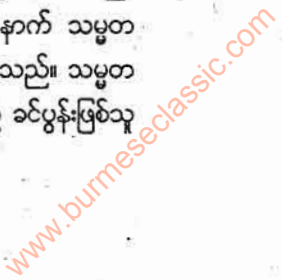
သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ဂျူလီယာ မတ်တတ်ရပ်
နေစဉ် မြင်းဖြူနှစ်ကောင် သူ့ထံ ကဆုန်ပေါက်ပြေးလာသည်။
မြင်းစီးလာသူများမှာ အရိုးစုများဖြစ်သည်။ ဂျူလီယာက
ထိုသူနှစ်ဦးကို ကြည့်နေစဉ် မြင်းစီးလာသူ အစိုးရတစ်စုက
သူ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအရိုးစု၏ မျက်နှာမှာ
ဂျူလီယာ၏ဖခင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဂါဒင်နား၏ မျက်နှာဖြစ်နေ
သည်။ ဂျူလီယာသည် လန့်ပြီး အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဂျူလီယာက သူ့အိပ်မက်အကြောင်း ဖခင်
အား ပြောပြပြီး ဧည့်ခံပွဲသို့ မသွားရန် တားမြစ်ခဲ့သည်။
ဗိုလ်မှူးကြီးဂါဒင်နားက စိတ်စွဲလန်းမှုအဖြစ်ပြောပြီး ဂျူလီယာ
၏ ဟန့်တားချက်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

အလားတူပင် သောမတ်ဂီးလ်မား၏ ဇနီးအင်နာက
လည်း အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခု မြင်မက်ခဲ့သဖြင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို
ဧည့်ခံပွဲသို့ မတက်ရောက်ရန် တားမြစ်ခဲ့သည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ
က လက်မခံခဲ့ချေ။ ထိုသို့ဖြင့် "ပရင်စတန်" သင်္ဘောကြီးပေါ်
တွင် ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပသည့်ရက်ကို ရောက်ရှိလာသည်။

ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပသည့်ညတွင် သင်္ဘောပေါ်တွင် တပ်
ဆင်ထားသည့် "ငြိမ်းချမ်းရေး" အမြောက်ကြီးကို ပစ်ပြခဲ့သည်။
ထိုသို့ ပစ်ပြစဉ် အမြောက်ကြီးမှာ သင်္ဘောပေါ်မှာပင်
အမြောက်ကျည်ဆန်ပေါက်ကွဲပြီး အနီးရှိ ဗိုလ်မှူးကြီးဂါဒင်နား
နှင့် သောမတ်ဂီးလ်မားတို့နှစ်ဦး ထိမှန်သေဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဂါဒင်နားကွယ်လွန်ပြီးနောက် သမ္မတ
တိုင်လာသည် ဂျူလီယာနှင့် လက်ထပ်လိုက်သည်။ သမ္မတ
တိုင်လာ ခရီးထွက်သည့်အခါ ဂျူလီယာသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ

နှင့် စာရေးဆက်သွယ်ခြင်းမပြု။ အချင်းချင်း စိတ်အာရုံဖြင့် ဆက်သွယ်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

၁၈၆၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွင်းတွင် သမ္မတတိုင် လာသည် "ရစ်ချ်မွန်" သို့ ခရီးထွက်နေသည်။ ထိုစဉ် အိမ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ဇနီးဂျူလီယာသည် အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ပြန်လေသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သမ္မတတိုင်လာ သည် ဂျူလီယာ၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်။ သူ့လက် ထဲတွင် လည်စည်းပုဝါကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ သူ့မျက်နှာ မှာ လူသေတစ်ဦး၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ညှိုးချိုးနေသည်။

ဂျူလီယာသည် အိပ်ရာမှနိုးသည်အခါ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ နောက်သို့လိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်က အကြောင်း ကြားရန် ကြေးနန်းစာလည်း မပေါ်သေး။ မီးရထားလည်းမရှိ သေး။ ထို့ကြောင့် ရေလမ်းခရီးမှ သင်္ဘောဖြင့်သွားရသည်။ ဂျူလီယာသည် သမီးငယ်နှင့် ကလေးထိန်း မိန်းကလေးကို ခေါ်လျက် သင်္ဘောဖြင့် ရစ်ချ်မွန်သို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

ခင်ပွန်းထံရောက်လျှင် သမ္မတတိုင်လာမှာ ဘာမှ မဖြစ်။ ကျန်းကျန်းမာမာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြင့် တွေ့ရသည်။ ဂျူလီယာသည် ရစ်ချ်မွန်မြို့မှာပင် ဆက်လက်တည်းခိုနေ သည်။

တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် သမ္မတတိုင်လာသည် နံနက်စာစားရန် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားသည်။ မကြာမီ မှာပင် ဂျူလီယာသည် ကုလားထိုင်များကို တိုက်မိသည့် အသံ၊ လဲကျသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။

ခဏအကြာတွင် ဂျူလီယာ၏ အခန်းတံခါး ပွင့်သွား သည်။ တံခါးဝတွင် သမ္မတတိုင်လာသည် ငြိမ်သက်စွာဖြင့် မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေ သည်။ သူ့လက်ထဲတွင် လည်စည်းပုဝါကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ သမ္မတတိုင်လာသည် တစ်စုံတစ်ရာ ညည်းတွားပြောဆိုလိုက် ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားသည်။ သမ္မတတိုင်လာသည် တစ်နေ့လုံး သတိမေ့မြောနေပြီး ညသန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေသည်။

(Ref: Joan Wallace, "The First Lady's Prophetic Dream", True Experiences in Prophecy.)

* * *

မနောအာရုံကြောင့် မိခင်အသက်ကို ကယ်နိုင်ခဲ့သူ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ အိုနာလေစီဟန်း ဆိုသူ၏ ဖြစ်ရပ်ကား ဆန်းကြယ်လှသည်။ သူ့အဖေ "စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာသိပ္ပံပညာ" မဂ္ဂဇင်း "Daily Medical" စာစောင်များတွင် ဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။

အိုဟာနာလေစီဟန်းတားသည် ကျောင်းဆရာမတစ် ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ကျောင်းခန်းအတွင်း၌ ကလေး များ စာသင်နေစဉ် သူ့စိတ်အာရုံတွင် အိပ်ရာထဲလဲထက် အပြင်းအထန်ဖြစ်နေသူ မိခင်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ရုတ်တရက် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းကို ဟန်းတား မေ့ပျောက်မပစ်နိုင်ပါ။ စာဆက်သင်ရမည်ကို စိတ်မပါတော့။ ထို့ကြောင့် "ခေါင်းကိုက်" သည်ဟု အကြောင်း ပြုကာ ကလေးများကို အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

အမုန်တကယ်တွင်လည်း လေစီဟန်းတား၏ အကြီးအကျယ် ခေါင်းကိုက်စရာဖြစ်နေသည်။ မိခင်အား အမြန်သွားရန် ကိုယ်ပိုင်ကားမရှိ။ ခရီးမှာလည်း ကွာလှမိုးသည်။ ဘတ်စကားစီးသွားရန်လည်း မလွယ်ကူ ကြောင့် သူ့သမက် ဘော့ဘတ်ထံ အမြန်မှန်းဆက်ရတော့မည်။

သူ့မိခင်ထံ ဘော့ဘတ်အား ကားဖြင့်လိုက်ပို့နေစဉ် ဖြစ်သည်။ ဘော့ဘတ်က ချက်ချင်းလက်မခံ။ ငြင်းဆန်နေ သောအကြောင်းမှာ မကြာမီအတွင်း မုန်တိုင်းကျတော့မည်။ များ မည်းနက်စွာဖြင့် တလိပ်လိပ် တက်လာနေကြောင်း မိုးခြိမ်းသံတွေလည်း ကြားနေရသည်။

လေစီဟန်းတားက အကျိုးအကြောင်းကြောင့် အတင်းအကျပ် နားပူသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဘော့ဘတ် မော်တော်ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့သည်။ သူတို့ထွက်ခွာသည့် မကြာမီမှာပင် လေအပြင်းအထန်တိုက်တော့သည်။ လည်း သဲသဲမဲမဲရွာသည်။

မိုးကြိုးများ အဆက်မပြတ်ပစ်ကာ မော်တော်ကား လမ်းပေါ် မိုးရေများ လျှံပြီး စီးနေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘော့ဘတ်သည် မော်တော်ကားကို သတိဖြင့်ထိန်းရင်း မောင်းနှင်နေသည်။

မိုးထဲ၊ လေထဲ၊ ရေထဲ ဖြတ်မောင်းရင်းဖြင့် ဘော့ဘတ် တွင် လေစီဟန်းတား၏ မိခင်အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီး လေစီဟန်းတားသည် အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားပြီး မိခင်အား

အလောတကြီး ရှာကြည့်လိုက်သည်။

အမှန်တကယ်ပင် မိခင်ကြီးခမျာ အိပ်ရာပေါ်တွင် ထိုင်ကာ အပြင်းအထန် မမာမကျန်း ဖြစ်နေရှာသည်။ ကူညီ ဆောင်ရွက်မည်သူလည်း တစ်ယောက်မျှမရှိ။ လေစီဟန်း သည် မိမိအဖြစ်ကို မိမိ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရ သည်။ တစ်သက်တာတွင် မကြုံဖူးသည့်အဖြစ်မျိုးဖြင့် ကြုံ ချိတ်ရခြင်းဖြစ်သည်။

မိုးစဲ၊ လေငြိမ်သွားသည့်အခါ ဘော့ဘ်ကို အမြန် ဆရာဝန်ပင့်ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရသည်။ မကြာမီမှာပင် ဘော့ဘ် သည် ဆရာဝန်နှင့်အတူ ရောက်လာသည်။ ဆရာဝန်က လေစီဟန်းတား၏မိခင်ကြီးကို စမ်းသပ်ဆေးဝါးကုသပေးသည်။

မိခင်ကြီးမှာ နှလုံးရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရခြင်း ဖြစ်သည်။ အချိန်မီ ဆေးဝါးကုသခြင်းမရှိခဲ့ပါက နောက်တစ် နှစ်နက် မတိုင်မီမှာပင် သေဆုံးသွားနိုင်သည်ဟု ဆရာဝန် ပြောပြသည်။

လေစီဟန်းတားအဖို့ မိမိ၏ ထူးဆန်းလှသော စိတ် ဆရာအမြင်ဖြင့် မိခင်ကြီး၏အသက်ကို ကယ်လိုက်နိုင်သဖြင့် သည်း ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ရလေသည်။

(Ona Lacy Hunter, "Did My Hunch Save Her Life," True Experiences In Prophecy.)

* * *

အကြားအမြင်အာရုံရှင် ကောလိပ်ကျောင်းသူ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးယောက်စီးတီးမှ ကာရင်းခရီးလီ ဆိုသူ ကောလိပ်ကျောင်းသူတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ် အံ့ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ပါရမီထူးသူလေးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့မိခင်က လက်ဖက်ရွက်များကို ကြည့်ပြီး ဆရာသဘော အတိတ်နိမိတ်ဖတ်ဟောပြောခြင်းကို ဝါသနာ ရှိသူ ဖြစ်သည်။ သူတို့ အသိုက်အဝန်းအတွင်းတွင် ယင်းမှာ နှစ်ပတ်စား ဖွယ်ခလေ့တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ယင်းခလေ့ကို ကာရင်း ခရီးလီက စိတ်မဝင်စား။ မယုံကြည်။

သို့ရာတွင် ကာရင်းခရီးလီသည် သူ့ဘဝပါရမီကြောင့် နာမည်သည့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တန်ခိုးကို ရရှိထားသည်။ သို့ကြောင့် သူမယုံကြည်။ စိတ်မဝင်စားဟုဆိုသည့် လက် ခံရွက်များကို ကြည့်ပြီး အတိတ်နိမိတ် ဟောပြောခြင်းကို

သူ့မိတ်ဆွေများ စိတ်ကျေနပ်စေရန် လုပ်ဆောင်နေရသည်။

ကာရင်းခရီးလီ၏ ထူးဆန်းလှသော ဖြစ်ရပ်မှာ သူ့ အသက်ငယ်စဉ်အရွယ်ကပင် စတင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူ့ အစ်မဖြစ်သူသည် လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၄ ခုနှစ်အကုန် ၁၉၅၅ ခုနှစ် အစဦးပိုင်းတွင် သူ့အစ်မ နှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့သည် ကာရင်းခရီးလီတို့အိမ်သို့ အလည် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

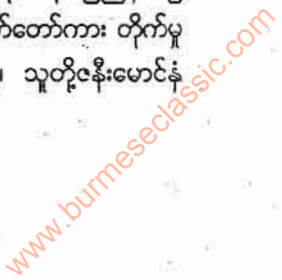
မိသားစု စုံစုံညီညီဖြစ်နေ၍ အားလုံး ပျော်ရွှင်နေကြ သည်။ မိခင်ဖြစ်သူက မုန့်အမျိုးမျိုးလုပ်ပြီး ကျွေးမွေးသည်။ ပါတီပွဲ၊ ပျော်ပွဲများဖြင့် ပျော်မဆုံးဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ကာရင်းခရီးလီ၏ အစ်မနှင့် ခင်ပွန်းတို့ သူတို့နေထိုင်ရာ မြောက်ကိုရိုလီးနားပြည်နယ်သို့ ပြန်သွားကြသည်။

ထိုညမှာပင် ကာရင်းခရီးလီသည် ထူးထူးဆန်းဆန်း အိပ်မက်ကို မြင်မက်ခဲ့သည်။ သူ့အိပ်မက် ထူးဆန်းသည် ဆိုခြင်းထက် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်။

သူ့အိပ်မက်ထဲတွင် သူ့အစ်မနှင့် ခင်ပွန်းတို့သည် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးတစ်လမ်းပေါ်တွင် ညခရီးစဉ်တစ်ခုကို ကားမောင်းလျက် သွားနေကြသည်။ ထိုစဉ် သူတို့ဇနီးမောင်နှံ ၏ ကားရှေ့တည့်တည့်မှ ရှေ့မီးများထိန်ပြီး စူးရှစွာထိုးပြီး ထရပ်ကားကြီးတစ်စီးက မောင်းလာသည်။ ထိုသို့ မီးရောင် စူးရှစွာ ထိုးပြီး မောင်းလာသည့် ထရပ်ကားကြီးက ကာရင်း ခရီးလီ၏ အစ်မနှင့် ခင်ပွန်းတို့ကားရှိရာကိုသာ စူးစိုက်လာ နေသည်ကို တွေ့နေရသည်။ သို့ဖြင့် လမ်းဖျားပြီး ယာဉ်ကြော အမှန်ကို ကျော်ဖြတ်လာသည့် ကားကြီးနှင့် သူ့အစ်မဇနီး မောင်နှံတို့ကား တိုက်မိကြတော့သည်။ သူ့အစ်မ အပြင်း အထန် ဒဏ်ရာရသွားသည်။

နံနက်လင်းသည့်အခါ ကာရင်းခရီးလီသည် ညက မက်ခဲ့သည့် သူ့အိပ်မက်ဆိုးအကြောင်း မိခင်ဖြစ်သူအား ပြန်ပြောပြသည်။ မိခင်ဖြစ်သူကမူ အိပ်မက်ကို မစွဲလမ်းရန် ပြောပြသည်။ သူ့ကို နှစ်သိမ့်ပေးပြီး ချောမော့ရှာသည်။

ထိုနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းမှာပင် သူ့အစ်မခင်ပွန်း၏ ဖခင်ဖြစ် သူ့ သူတို့အိမ်သို့ လိုက်လာသည်။ ထိုနေ့ နံနက်စောစောက အမှောင်ထုမပျောက်မီတွင် မြောက်ကာရိုလီးနားပြည်နယ်၌ သူ့ဇနီးမနှင့် သူ့သားတို့ မတော်တဆ မော်တော်ကား တိုက်မှု ဖြစ်ပွားကြောင်း လာပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံ

နှစ်ဦးစလုံးအသက်မသေ။ ဆေးရုံတင်ထားရသည်ဟု ဆိုသည်။
ထို့ကြောင့် ကာရင်းခရီးလီတို့ မိသားစုသည် သူ့အစ်မ နှင့် ခင်ပွန်းရှိရာ ဆေးရုံသို့ အမြန်လိုက်သွားကြသည်။ သူ့ အစ်မ၏ အခြေအနေမှာ ခွဲစိတ်ကုသမှု အကြိမ်ကြိမ် လုပ်နေ ရဆဲဖြစ်သည်။ သူ့အစ်မခင်ပွန်းဖြစ်သူခမျာမှာလည်း ကား တိုက်စဉ်က ရရှိခဲ့သော ဒဏ်ရာကြောင့် နှစ်ရက်အကြာတွင် သေဆုံးသွားရှာသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ကာရင်းခရီးလီသည် ထူးဆန်းသည့် စိတ် အာရုံအမြင်ကို ရရှိခဲ့သည်။ ဆက်လက်၍လည်း အပေါင်း အသင်း အသိမိတ်ဆွေများကို ပြောဟောနေရသည်။ သူ့မိခင် နည်းတူ လက်ဖက်ရွက်များကိုကြည့်ပြီး အတိတ်နိမိတ် ဖတ်လျက် ပြောပြရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကြိုတင်နိမိတ်ပြ အိပ်မက်များကိုလည်း မက်တတ်သည်။ ထိုအိပ်မက်များမှာ တိတိကျကျ မှန်လွန်းလှသည်ဟု ဆိုလေသည်။

တစ်ခါတွင် . . .နယူးယောက်မြို့မှ သူ့မိတ်ဆွေ မိန်းကလေးတစ်ဦးက မကြာမီတွင် သူ့အတွက် အရေးကြီးလှ သည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တစ်ခုလုပ်ရန် စီစဉ်ထားရာ ထို အကြောင်းကို သိလိုသည်ဟု ဆိုလာသည်။ ကာရင်းခရီးလီက လက်ဖက် ရွက်များကိုကြည့်ပြီး အတိတ်နိမိတ် ဖတ်ပြလိုက် သည်။ အမှန်တွင် ကာရင်းခရီးလီသည် သူ့စိတ်အာရုံတွင် ပေါ်လာသည့်အတိုင်း ပြောပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့စိတ်အာရုံတွင် သူ့သူငယ်ချင်း မိန်းကလေး၏ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ဟူသည်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအစီအစဉ် မဟုတ်။ သူ့ချစ်သူနှင့် ချိန်းဆိုပြီး အပန်းဖြေခရီးထွက်ရန် ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း အပန်းဖြေခန်းတစ်ခုတွင် သူ့သူငယ်ချင်းနှင့် သူ့ချစ်သူတို့ တွေ့ကြုံဆုံကြ၊ ပျော်ရွှင်ကြ မည့် အစီအစဉ်အသေးစိတ်ကို သူ့စိတ်အာရုံတွင် ထင်မြင် ပေါ်လွင်လာသည့်အတိုင်း ပြောပြလိုက်သည်။

ကာရင်းခရီးလီ၏မိတ်ဆွေ မိန်းကလေးမှာ ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြင့် အံ့ဩနေတော့သည်။ တစ်ခါတွင်လည်း သူငယ်ချင်းမိန်းကလေးတစ်ဦးက အားကစားပြိုင်ပွဲတစ်ခု တွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲမည်ဖြစ်ရာ အခြေအနေကို ကာရင်းခရီးလီ ထံ လာမေးလေသည်။ ကာရင်းခရီးလီက အားကစားပြိုင် ပွဲမှာ လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်သည်။ နှင်းမှုန်များကြားတွင် ဆင်နွှဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုသို့ ပြောပြ

စဉ် နယူးယောက်မြို့တွင် နှင်းကျသည့် ရာသီမဟုတ်။ သို့ဖြင့် ဆောင်းရာသီ နှင်းများမှုန်ဝေနေချိန် တွင် လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲတစ်ခု၌ ကာရင်းခရီးလီ၏ ချင်းမိန်းကလေး ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်နေလေသည်။ ထိုသို့ ယင်းမိန်းကလေးသည် ကာရင်းခရီးလီ ကြိုတင်ဟော သည့် စကားကို နားတွင် ကြားယောင်နေလေသည်။ ကောလိပ်ကျောင်းသူလေး ကာရင်းခရီးလီ၏ အရ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ သူ့ဟောပြောချက်များမှာ အနည်းငယ်ရှိတတ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။ သို့သော် လက်ဖက်ရွက်များကိုကြည့်ပြီး စိတ်အာရုံဖြင့် အတိတ် ဖတ်တတ်ခြင်း ကြိုတင်နိမိတ်ပြအိပ်မက်များ မက်တတ် ၍ အကြောင်းရင်းအဖြစ်အမှန်ကိုမူ သူမကိုယ်တိုင် ကာရင်းခရီးလီက ရိုးသားစွာ ဝန်ခံထားသည်။

(Karen Crowley, "I Knew It The Night Before," True Experiences In Prophecy)

x x x

သေအံ့မှူးမှူး ဇောပြန်ချိန်၌ ကြုံတွေ့ရသော ကိုယ်တွေ့ များကို သုတေသနပြုခြင်း

စာရေးသူသည် မကြာခင်က မိတ်ဆွေတင် (AT THE HOUR OF DEATH) ဟူသော တစ်အုပ်ကို ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ငှားရမ်းခွင့် ရခဲ့၏။ ထိုစာအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ (Dr. Karlis, Osis, Ph.D) ဖြစ်ပေါ်လာသော အာလင် ဧါဟာဂေလာန် (Dr. Erlendur Haraldsson, Ph.D) တို့နှစ်ဦး ပူးပေါင်းရေးသားခြင်းဖြစ်ပြီး စာအုပ်၏အမည်ကို "မရဏာသန္နဋ္ဌ" ဟု မှု အမည်ပေးရမည် ဖြစ်၏။ သေအံ့မှူးမှူး ဇောငါးတန် ချိန်၌ ကြုံတွေ့ရသော ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ကို ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်၏။

ထိုစာအုပ်၏ နိဒါန်းအမှာစာကို "ဒေါက်တာအယ် ဇောက်ကူဗလာရိုစ်" (Dr. Elisabeth Kublerross, M.D) က ရေးသားထား၏။ ကူဗလာရိုစ်သည် (On Death and Dying) "သေခြင်း" နှင့် "မြောခြင်း" တို့အပေါ် သုံးသပ်ချက် စာအုပ်ကို ရေးသားသူဖြစ်၏။

"မရဏာသန္နဋ္ဌ" စာအုပ်ရေးသားပြုစုသူများ၏ ပန်းချက်နှင့် စေတနာကို သိစေရန် ကူဗလာရိုစ်၏

ဦးစွာဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

“ဒေါက်တာကာလစ်အိုစစ်”နှင့် “ဒေါက်တာအာလင်
ဘရော့ဆန်”တို့ နှစ်ယောက်သည် ဆရာဝန်များနှင့် သူနာ
ဆရာမများ ကြီးစားကုသနေသော်လည်း မကြာမီ သေဆုံး
ကာမည့် လူနာများ၊ ဇောငါးတန်ပြန်၍ သေအံ့မှူးမှူးရှိနေ
သူများ၊ “မရဏာသန္ဓ” အဆင့်သို့ ရောက်နေသောသူ
တို့ ထိုအချိန်ကာလ၌ မြင်တွေ့ရသောအချက်များကို
မည်၍ သိပ္ပံနည်းကျ သုတေသနရှုထောင့်မှ ရေးသားထား
သည့်လေရာ စာအုပ်၏အမည်ကို (At The Hour of
Death) “မရဏာသန္ဓ”ဟု ပေးသင့်လေသည်။ ဤစာအုပ်
သည် “သေသည်၏ နောက်ဘဝ” (Life After Death)
သိရှိလိုသူများ၊ တမလွန်ဘဝ ဗဟုသုတအတွက် စူးစမ်း
သူများ လေ့လာဖတ်ရှုသင့်သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာအိုစစ်နှင့် ဒေါက်တာဟာရောဆန်တို့သည်
သေဆုံးသူတို့၏ နိမိတ်အာရုံများ (NDEs)ကို လေ့လာရန်
အတွက် သက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်နှင့် သူနာပြုဆရာမများ၏
အကူအညီဖြင့် လူနာတော်တော်များများ၏ အခြေအနေကို
သေဆုံးနေပုံပြခဲ့ကြသည်။ ထိုလူနာတို့သည် ဆေးကုသရာ၌
သေဆုံးတစ်ရာ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိဘဲ သေဆုံးရမည့်
အချိန်ကို ငဲ့လင့်နေသူများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

နာမည်ကျော် သိပ္ပံပညာရှင်တို့က “အင်္ဂါဂြိုဟ်”ပေါ်
သက်ရှိသတ္တဝါများ ရှိသလော၊ အခြားဂြိုဟ်များပေါ်တွင်
သဘာဝ သက်ရှိသတ္တဝါများ ရှိသလော စသည်တို့ကို
ဆန်းစစ်ကာ၊ ငွေအကုန်ခံကာ သုတေသနပြုလေ့လာခဲ့
ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် စကြဝဠာ
အတွင်းရှိ ဂြိုဟ်တစ်ခုဖြစ်သော “ကမ္ဘာမြေ”ပေါ်ရှိ သတ္တဝါ
တို့၏ အကြောင်းကိုမူ စေ့ငွေသေချာစွာ မလေ့လာခဲ့ကြသဖြင့်
မသိဖြစ်တည်ခြင်း၊ “သေဆုံးခြင်း” စသည်တို့ကို အနည်း
နည်းသာ သိရှိကြရသည်။

ယခု စာအုပ်ကို ပြုစုသည့် စာရေးဆရာများ၏
အမည်မှာ လူအနည်းငယ်မျှသာ ထိတွေ့မှုရှိခဲ့ပြီး အချိန်
မရှိ ငြိမ်သက်စွာလုပ်ရသော အလုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့ကို
“အတိတ်သိတ်သော အလုပ်သမားများ” (Silent Workers)

ဟု ခေါ်သင့်သည်။ သူတို့၏ ကြိုးပမ်းမှုကို “လူသား၏ သေ
ဆုံးခြင်း” နိဂုံးကမ္မတ်လေ့လာမှု” (Study of Man's
Moralend) ဟု ခေါ်သင့်ပေသည်။

“သေဆုံးခြင်းသည် ဘဝသစ်၏ အစဖြစ်သည်။ နိဂုံး
ကမ္မတ် အဆုံးသတ်ခြင်းမဟုတ်ချေ” (Death is not an
end but a new beginning) ဘဝဟောင်း ချုပ်ငြိမ်းသွား
၍ သာ၍ အဆင့်မြင့်သော ဘဝသစ်ကို ကူးပြောင်းခြင်းဟု
လည်း သူတို့က ဆိုသည်။

ဤကျမ်းကိုပြုစုသူ စာရေးဆရာများသည် “မရဏာ
သန္ဓ” သေခြင်းတံခါးဝရောက်နေသူ လူနာတော်တော်များများ
ကို လေ့လာခဲ့ရာ ဟိန္ဒူများ၊ ခရစ်ယာန်များ၊ အိန္ဒိယလူမျိုး
များနှင့် အမေရိကန် လူမျိုးများပါဝင်ကြသည်။ ထိုသေအံ့
မှူးမှူး လူနာများထံမှ အချက်အလက် အထောက်အထားများ
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရရှိခဲ့သည်။

လူသားတိုင်းသည် လူမျိုးဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုအမည်
ကွဲပြားစေကာမူ “မရဏာသန္ဓ”၌ တွေ့ကြုံခံစားရသော
အတွေ့အကြုံကား အတူတူပင် ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်
အခါ၌ မိမိတို့ ကိုးကွယ်ရာ၊ ယုံကြည်ရာကို တမ်းတတတ်ကြ
အာရုံပြုတတ်ကြသည်မှာ လူသဘာဝပင် ဖြစ်သည်ဟု
ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာမှုအရ သိရှိရသည်။

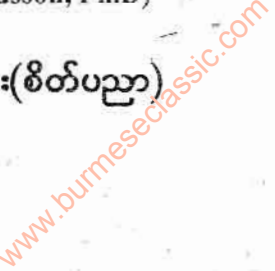
သေသည်၏ အခြားမဲ့သော်လည်းကောင်း၊ သေအံ့
မှူးမှူးသော်လည်းကောင်း “မည်သို့ ဖြစ်ပျက်သည်”ကို သိလို
သူတိုင်း ဤစာအုပ်ကို ဖတ်သင့်သည်ဟု ထပ်လောင်းဆို
လိုက်ရပါသည်။

လူသားတို့သည် “မွေးဖွားချိန်”နှင့် “သေဆုံးချိန်”တို့
၌ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ (All men are alike "At
Birth" and "At Death")

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လူအမျိုးမျိုးသည် “မရဏာသန္ဓ”၌
မိမိတို့ ယုံကြည်ရာ ဘာသာရေးအယူအဆများကို အားကိုး
အားထားပြုကြမည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်ပေသတည်း။

(Ref: "At the Hour of Death" By Karlis
Osiris, Ph.D နှင့် Erlendur Haraldsson, Ph.D)

လူတိုး(စိတ်ပညာ)

ပုဏ္ဏားအကြောင်း သိကောင်းစရာများ (၁)

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ကျွန်ုပ်အသက် ၁၅ နှစ်ခန့်က ပုဏ္ဏားပေဒင်ဆရာကြီး ဦးရာမထံ ပေဒင်မေးရန် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က ဆရာကြီးဟာ ကန်တော်လေး၊ လမ်း(၉၀) နေအိမ်မှာ နေထိုင်စဉ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာကြီးရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်က ခပ်ဝဝပိုင်ပိုင်အနေအထားရှိပြီး အပေါ်ပိုင်းမှာ အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားခြင်း မရှိပါ။ ဆရာကြီးက ကျွန်ုပ်ကိုတွေ့တော့ လူလေး ဘာသိချင်လဲဟုမေးရာ ကျွန်ုပ်က ပညာရေး၊ အချစ်ရေး စသည်တို့ကိုပဲ မေးပါတယ်။ ဆရာကြီးက ကျွန်ုပ်ကို အထိုင်ခိုင်းပြီး ကျောက်သင်ပုံးတစ်ချပ်ကိုကိုင်ပြီး မွေးနေ့သက္ကရာဇ်ကိုမေးပြီး တွက်ပါတော့တယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ ဟောချက်များကိုမှတ်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်က ပုဏ္ဏားဆရာကြီးလို မသိခဲ့ပါ။ နောက်နှစ်ပေါင်းကြာတဲ့အခါမှာ ပုဏ္ဏားတွေရဲ့အကြောင်းကို မှတ်သားခဲ့ရပါတယ်။ အရင်ဆုံး လေ့လာမိတာက ဘုရားလောင်းနှစ်စဉ် မျောက်မင်းဘဝမှာ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်ဟာ ဒုက္ခရောက်နေတာနဲ့ ဘုရားလောင်းမျောက်မင်းက ကယ်တင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီပုဏ္ဏားဟာ မျောက်မင်းကိုသတ်ဖို့ အုတ်ခဲနဲ့ ဦးခေါင်းကို ထုခဲ့ပါတယ်။ မျောက်မင်းလည်း ခွင့်လွှတ်သည်ခံပြီး ပုဏ္ဏားကို လူတို့ရှိရာမြို့ကို ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီနောက် ဘုရားလောင်း ဝေသန္တရာမင်းကြီးဟာ သားနဲ့သမီးကို အလှူခံပုဏ္ဏားထံ လှူလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီဇာတ်မှာလည်း ပုဏ္ဏားဟာ ကလေးနှစ်ယောက်ကို ကြီးနဲ့တုပ်ပြီး နှိပ်စက်ပုံကလည်း ရင်နှင့်စရာ ဇာတ်ရုပ်တစ်ခုပါ။

ကျွန်ုပ် ယခုစာရေးနေချိန်မှာ ရှားရှားပါးပါးပုဏ္ဏားများအကြောင်းကို စာဖတ်သူများကို မျှဝေပေးချင်တာနဲ့

ဦးသန့်(လာတ်မိုးရွှေ)ထံ အကူအညီတောင်းရာ ဆရာသန့်တစ်နေ့တော့ “ရော့...အဘိုးကြီး၊ ရေးပေတော့” ဟုဆိုဒေါက်တာဒဂုံ ရေးသားပြုစုခဲ့တဲ့ ရာဇဝင်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားအကြောင်း စာအုပ်ကြီးပေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်က ဒီစာအုပ်ကြီးထဲက သိမှတ်စရာများကို ရေးပြီး တင်ပြကြောင်း ဝန်ခံပါရစေ...။ လူတိုင်းဟာ စိတ်ကောင်းရှိသလို စိတ်

သည့်တွေလည်း ရိမြခမ္မတာပါ။ မကောင်းတာကို အကောင်း
အမြင်ဖို့နဲ့ ကောင်းတဲ့အချက်ကို နမူနာယူဖို့ လိုပါတယ်။

ဘာကြောင့် ပုဏ္ဏားလိုခေါ်ပါသနည်း

သရေခေတ္တရာ ကောင်းစားစဉ် ပုဏ္ဏားလို ဂဝံပတေ
ဗျာဓိဟု ခေါ်ကြတယ်လို့ သိရတယ်။ ပုဂံခေတ်မှာ ဟူးရား
ဟူးရားသမားပုဏ္ဏားဟူ၍ အမည်တွင်ခဲ့ပါတယ်။ အင်းဝ
ခေတ်တက် ရောက်လာတဲ့အခါ ပုဏ္ဏားဖြူ၊ ပုဏ္ဏားညို၊ ဟူး
ဟူးရားညိုလို့ ခေါ်ခဲ့ပြန်တယ်။ ရခိုင်ဝေသာလီမှာ
ပုဏ္ဏား၊ စကြဝတီဆိုပြီး ခေါ်ကြပြန်တယ်။

ဒေါနပုဏ္ဏားကို မြတ်စွာဘုရားက ပုဏ္ဏားငါးပါးအနက်
တစ်ပါးပုဏ္ဏားမျိုး၌ ပါဝင်သနည်းဟူ၍မေးရာ “ကျွန်ုပ်က
အလှူစေတနာမည်သော ပစ္စိမပုဏ္ဏားမျှ မဟုတ်ချေဟု
ဆိုတတ်ကြောင်း အဆိုခဲ့၏။

ပုဏ္ဏားအစစ်တစ်ဦးသည် ဗြဟ္မာဟာမျိုးဇာတ်စစ်ရ
အကြားအမြင်များရမည် ဗေဒင်ကျမ်းတတ်ရမည် သို့မှ
ဗြဟ္မာဏဟု ခေါ်ထိုက်ကြောင်းဆိုသည်။

ကမ္ဘာဦးပုဏ္ဏား

ပုဏ္ဏားသည် သာသနာပကာလကတည်းက ပုဏ္ဏား
ရှိလာပြီး -

- ၁။ ဗြဟ္မာဏ၊ ၂။ ခတ္တိယ၊ ၃။ ဝေဿ၊ ၄။
- ဗြဟ္မာသော အမျိုးလေးမျိုး ခွဲခြားထားသည်။
- ဗြဟ္မာမှာ သူတော်စင်မျိုး၊ ခတ္တိယမှာ အုပ်ချုပ်သူမျိုး၊
- ဝေဿမှာ ကုန်သည်ပွဲစားမျိုး၊ သုဒြိမှာ အလုပ်စုံလုပ်သော
- အမျိုးမျိုးဟူ၍ ရှိသည်။

ဤသည်မှာ နှစ်ပေါင်းလေးငါးထောင်မက ယခင်က
ရှိခဲ့ကြသည့် သာသနာပမှာရော သာသနာတွင်းမှာပါ
ရှိခဲ့သည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော
အခြေအမြောက်အမြား ဖြစ်သည်။

သင်္သကရိုင်အဘိဓာန်မူလဋီကာတွင်

ဗြဟ္မဏ - ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ခတ္တိယ - မင်းမျိုး၊ ဝေဿ
- သူကြွယ်မျိုး၊ သုဒြိ - သူဆင်းရဲမျိုး ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဗြဟ္မာဏကို ရှေးအနီးဆုံးထား၍ နောက်တစ်နေရာ
မှာ ခတ္တိယကို အဦးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

သင်္သကရိုင်ကျမ်းလာ စလွယ်ကိုးသွယ်တင်သော
ဗြဟ္မဏပုဏ္ဏားမျိုးဟု ရှိသည်။

ပုဏ္ဏားလေးမျိုးခွဲရာတွင် -

ဗြဟ္မစတုမ္ပရံစေဝ၊ သုက္ကရတ္တပီတနီလံ၊ စတမ္ပခါနိ
ဗျူဟတိ၊ စတုမ္ပဏ္ဏယမေဝစေ ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်ကို
ဆိုလိုရင်းအနက်မှာ ဗြဟ္မာကြီးက ပြုသောခံတွင်းမှ ဗြဟ္မဏ
မျိုး၊ နီသောခံတွင်းမှ ခတ္တိယမျိုး၊ ရွှေသောခံတွင်းမှ ဝေဿမျိုး၊
ညိုသောခံတွင်းမှ သုဒြိမျိုးကို မွေးခဲ့သည်ဟူ၍ ရေးသားခဲ့
သည်ကို တွေ့ရသည်။ အချို့သော လောကီကျမ်းများမှာ ဗြဟ္မ
ဏခံတွင်းမှ ဗြဟ္မဏမျိုး၊ ဗြဟ္မဏ လက်ရုံးလက်မောင်းမှ
ခတ္တိယမျိုး၊ ပေါင်မှဝေဿမျိုး၊ ဗြဟ္မ သုဒြိမျိုးဖြစ်လာသည်
ဆို၏။

ရန်ကုန်မြို့တွင်နေထိုင်သော ပုဏ္ဏားများ

- ၁။ ကျောက်မြောင်းမလွှဲကုန်းရပ်ရှိ ပုဏ္ဏားကုန်း
(ယခု အလုပ်သမားဆေးရုံရေရှိ ရပ်ကွက်)
- ၂။ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ စက်ရုံလမ်း၊ ပုဏ္ဏားစု
- ၃။ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ကန်တော်ကလေး
ရပ်၊ မန္တလေးလမ်းရှိ ပုဏ္ဏားစုတို့ ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ပုဏ္ဏားကျောင်း

- ၁။ လမ်း ၁၄၀၊ မအူကုန်းရပ်ရှိ ပုဏ္ဏားဘုရား
ကျောင်း
- ၂။ လမ်း ၁၃၃၊ မအူကုန်းရပ်ရှိ

ကျောင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မန္တလေးမှ ရန်ကုန်သို့ လာရောက် အခြေကျကြသူများသည်။ အနည်းအကျဉ်းမှာ ဟင်္သာတနှင့် ရွှေတောင်ဘက်မှ လာရောက်ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် အများဆုံးအခြေချနေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များတွင် မဏိပူရ ကသည်းပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြပြီး ဓညဝတီရခိုင်ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိသည်။

မြေဒူးမြို့ရောက် ပုဂ္ဂိုလ်များ

ခရစ်နှစ် ၁၆၀၀ ပြည့်နှစ်၌ ပဲခူးမြို့တော် ကျဆုံးခဲ့ရာ ဘုရင့်နောင်၏သားတော် ညောင်ရမ်းမင်းသည် အင်းဝတွင် ပြန်လည်နန်းစိုက်ပြီး မြောက်ဘက်နယ်မြေများကို ပြန်လည် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းသည်။ တောင်ငူမပါလာသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မြေဒူးမြို့တွင် နေရာချပေးခဲ့သည်။

မြေဒူးမြို့သည် မူးမြစ်ဝှမ်းတွင်ရှိ၍ လွင်ပြင်ဒေသဖြစ်သည်။ ထန်းတစ်ပင် ဇီးကုန်းဘူတာ၏ အနောက်မြောက်တွင် ရေနံမြို့ဟူ၍ ရှေးအခါက ရှိခဲ့သည်။

မြေဒူးမြို့သည် ထိုနေရာ၏ မြောက်ယွန်းယွန်းတွင် တည်ရှိသည်။ ထိုနေရာတွင် အခြေချခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မဏိပူရပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ယခုအခါ မြေဒူးမြို့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်များ မနေထိုင်တော့ချေ။

ပုဂ္ဂိုလ်ရုံးပူးသောနေရာများ

ဒီနေခေတ်လူအများသိရန်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်လူမျိုးများဟာ မန္တလေးမြို့မှာ နေထိုင်ကြပြီး အခြားနေရာဒေသတို့မှာ ညွှန်သည်အဖြစ်သာ နေထိုင်ကြသည်။

စစ်ဘုရင်အသုံးအနှုန်းနှင့်ဆိုရပါက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ ပဒေသရာဇ်စနစ်ရဲ့ အသုံးချခံဖြစ်ကြပါတယ်။ မြန်မာဘုရင်များနေရာ နန်းစိုက်ရာဖြစ်တဲ့ မန္တလေးမှာ အများဆုံးနေထိုင်ကြသည်။

သရေခေတ္တရာ-ပုဂံဟံသာဝတီ ကေတုမတီ စစ်ကိုင်း အမရပူရဝေသာလီ မြောက်ဦးသထုံမန္တလေး ဟူ၍ရှိရာ မင်းနေပြည်တော်တိုင်းတွင် ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ နေထိုင်မှုကို သိမြင်ရပါ

တယ်။

အခြေအနေအမျိုးမျိုးကြောင့် ထီးပျောက်နန်းပျက် မြို့ပျောက် ရှိပေမဲ့လည်း ပုဂ္ဂိုလ်များနေထိုင်ခဲ့တဲ့ အသားများ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။

မျက်မှောက်ခေတ်၌ ယာကွင်း လယ်မြေ ရပ်ကွက် စက်ရုံဖြစ်နေတဲ့ နေရာအချို့မှာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါတယ်။

ဤအခြင်းအရာကို မှတ်သားထားဖို့လိုအပ်သလို အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ရပ်ကွက်ပျောက်၍ဖြစ်ပေါ်ပျောက်၍ဖြစ်စေ အချို့နေရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပျောက်၍ပျောက်၍ပင် တို့နေရာတို့၌ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်ဟု နောက်သားများ သိရှိရန် လိုအပ်ပေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်လူမျိုးများမှာလည်း အချိန်ရှိသည်နှင့်အမျှ ဒေသခံများနှင့် ရောထွေးသွားကြပြီး ဆက်ပြီးပေါက်ပွားသော အနွယ်အဆက်တို့မှာ သဘာဝအတိုင်း နေထိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

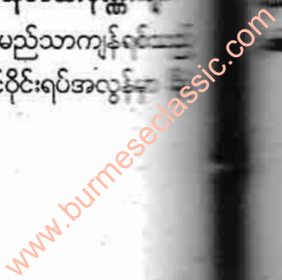
ဒါကြောင့်ပင် အချို့မြို့ရွာတို့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်နေ ကုန်းကသည်းရပ် ပုဂ္ဂိုလ်ကန်စတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့အရိပ်အသွယ်သာ ကျန်ခဲ့ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မရှိတော့ကြောင်း သိရပါသည်။

မြန်မာပြည်ရောက် ပုဂ္ဂိုလ်များ

ဗာရာဏသီပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကျည်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝေသလီပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဓညဝတီပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မဏိပူရကသည်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နောင်ကုန်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဆီပွန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အက္ကပတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ကသည်းပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ အနွယ်အဆက်အသွယ်အများဆုံးဖြစ်၍ အစောဆုံး လာရောက်အခြေချ နေထိုင်မှုများဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်တို့တွင်လည်း မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ကသည်းပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အများဆုံးနေထိုင်ကြောင်း သိရပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံ မြို့ရွာအသီးသီးတွင် နေထိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များ

ပဲခူးမြို့ ။ ပဲခူးမြို့တွင် နာမည်သာကျန်ရစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စုရပ်ကွက်သည် ပဲခူးမြို့ ညောင်ပိုင်းရပ်အလွန်

ဟံသာဝတီကောင်းစားစဉ်ကတည်းက ရှိခဲ့သော ပုဏ္ဏား
ဖြစ်သည်။ ဟံသာဝတီခေတ်၌ ပုဏ္ဏားအများအပြား ရှိခဲ့ဖူး
သည်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဟိုသည်ရောက်ကုန်ကြသည်။ ကျန်ခဲ့
သော ပုဏ္ဏားတို့မှာ မင်းမှထမ်းနှင့် စစ်သည်တော်တို့ ဖြစ်
သည်။ အခါပေးပုဏ္ဏားလည်း ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ယခုအချိန်တွင်
ပုဏ္ဏားမျိုး ပျောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျပ်ပြင် (မိုးကုတ်မြို့နယ်) ။ ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၅၂ ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၈၁၁ ခု) ကျပ်ပြင်တွင် ကသည်း
ဦးကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထို အကြောင်းကို ကသည်း
တောင်းပြည့်ဘုရားတွင် “ဥဩတွန်စီ” ဟု ရေးသားသည်။
တိုင်းမင်းတရားလက်ထက် စစ်သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်လာသော မင်းဆရာဗြဟ္မဏများနှင့်အတူ အခြားပုဏ္ဏား
များကိုလည်း ခေါ်လာခဲ့သည်။

စစ်ကိုင်းမင်းတရား၏ ကျောက်တွင်းတွင် ကသည်းသုံး
များကို အသုံးချပြီး ကျောက်တွင်းကို တူးစေခဲ့၏။ ထိုက
သည်းသုံးပန်းများစုပြီး နေထိုင်ခဲ့သောရွာကို ကသည်းရွာ
လည်းရပ်ဟူ၍ ခေါ်တွင်လာခဲ့သည်။

ထိုပုဏ္ဏားများသည် ထိုခေတ်စလေးအတိုင်း မူရင်း
ပုဂ္ဂိုလ်ကို မပြန်တော့ပဲ ဒေသခံများနှင့် သွေးနှောပြီး လူမျိုး
များကွဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ကသည်းစစ်စစ် မရှိတော့ဘဲ
ကသည်း မျိုးနွယ်နှင့်ဆင်သော ရုပ်ရည်မျိုးသာ ရှိတော့သည်။

ဟင်္သာတမြို့ ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်က
ဖြစ်ခဲ့သော မဏိပူရကသည်းများသည် ဟင်္သာတတွင်
နေထိုင်သည်။ ထိုအရပ်ကို ကသည်းတန်းဟူ၍ ခေါ်ခဲ့သည်။
အရပ်မှာ ယခု ဘသိန်းလမ်းနှင့် ရှင်ပင်သာလျောင်းလမ်း
ကြားတွင် ရှိသောအရပ်ဖြစ်သည်။

ပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်ရဲ့ အနွယ်အဆက်အချို့ကို မတွေ့မြင်
နိုင်တော့ပါ။ သို့သော် ကသည်းရေတွင်းနှင့် နှစ်တစ်ရာကျော်
ရှိခဲ့သော ပုဏ္ဏားဘုရားကျောင်းသာ ရှိတော့သည်။

ဟင်္သာတသို့ ပုဏ္ဏားများ ရောက်လာခြင်းမှာ စစ်ဘေး
အကြောင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍သာ မှတ်သားခဲ့၏။ ကသည်း
နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည့် အရပ်ကို ကသည်းတန်းရပ်ဟုသာ ခေါ်

ပုသိမ်မြို့ ။ မျက်မှောက်၌ အမည်မျှသာ ကျန်ရစ်
တော့သည့် နေရာတစ်နေရာမှာ ပုသိမ်မြို့တွင် ကသည်းရပ်
ဖြစ်သည့်အတွက် ကသည်းဈေးဟူ၍လည်း ရှိခဲ့ဖူးသည်။
ပုဏ္ဏားယဉ်ကျေးမှုမလေ့ လုံးဝပျောက်ကွယ်နုပြီ ဖြစ်သည်။

တောင်ငူမြို့ ။ တောင်ငူမြို့တွင် မြို့ဟောင်းရေ
မြို့သစ်မှာပါ ပုဏ္ဏားများသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၁၂-ခု
(ခရစ်နှစ် ၁၅၄၀ ခု) မတိုင်မီကပင် ရှိခဲ့ကြောင်းကို သိရ၏။
ယခု တောင်ငူမြို့ ကံလှရွာ (ယခင်မိန်းမလှကုန်း) တောင်
ဘက်ဘေး၌ ပုဏ္ဏားစုရှိခဲ့ဖူးသည်။ ပုဏ္ဏားစုကုန်းဟု ခေါ်ဆဲ
ဖြစ်သည်။ အဆောက်အဦမရှိတော့ဘဲ လယ်ကွက်များသာ
ရှိတော့၏။

တောင်ငူမြို့လယ်မှာရှိသော ကသည်းစုရပ်မှာမူ
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၀၂-၉၁၀ အထိ (ခရစ်နှစ် ၁၅၄၀-
၁၅၄၈) ကသည်းလူမျိုးများ မြင်းတပ်ထားရာကို အစွဲပြု၍
ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က စစ်ပွဲများတွင် ကသည်းမြင်းတပ်
အရေးပါလှကြောင်း သိရ၏။ ယခု ထိုနေရာ၌ အကြွင်းအကျန်
အစအနပင် မရှိတော့ချေ။

အင်းဝမြို့ ။ ရတနာပူရအမည်တွင်သော အင်းဝမြို့
ဘက်မှာ အနစ် ၆၈၀ ကျော်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခု တပေါင်းလဆန်း ၆ ရက် အင်္ဂါနေ့
(ခရစ်နှစ် ၁၃၆၄ ခု) အင်းဝမြို့ကိုတည်ခဲ့သည်။ မြို့တည်
ကတည်းက ပုဏ္ဏားများ ရှိခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၈၇၂ ခု
(ခရစ်နှစ် ၁၅၀၀) ၌ နရပတိ မင်းလက်ထက် အင်းဝမြို့ကို
ပြန်လည် တည်ထောင်ခဲ့လေ၏။ အင်းဝနန်းတည်ကျောက်
စာတွင် သင်ဌကြီး သင်ဌင် ဟုရာ၊ ပုံဏား၊ ဝိသုကာ သဋ္ဌေကို
ဟူ၍ စာကြောင်းရေ ၂၃ မှာ ပါရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပုဏ္ဏား
များရှိခဲ့ကြောင်း အထောက်အထား ခိုင်လုံနေသည်။

အင်းဝမြို့ဟောင်းတွင် ပုဏ္ဏားစု ပုဏ္ဏားခြံရပ် ဈေးချို
ရပ်ဟူ၍ ရှိခဲ့သည်။ ထိုအရပ်တို့၌ မဏိပူရပုဏ္ဏားများ နေထိုင်
ကြသည်။ အောက်နန်းတော်ရာ၏ တောင်ဘက်တွင် ပုဏ္ဏား
ကုန်း ရှိခဲ့သည်။ ထိုတွင် ဓညဝတီမှ ရောက်ရှိလာသော
ပုဏ္ဏားမိသားစုအိမ်ခြေပေါင်း ၄၀ ခန့် အခြေချခဲ့ဖူးသည်။
ယခုအချိန်တွင် မရှိတော့ချေ။

ဈေးချိုရပ်တွင် ရပ်ကွက်အများအပြား ပါဝင်သည်။ ထိုရပ်ကွက်တို့၌ မဏိပူရမှလာသော အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်များ နေထိုင်ကြသည်။ အားလုံးမှာ ဗြဟ္မဏမဟုတ်သော်လည်း ပုဏ္ဏားလူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။

အင်းဝကောင်းစားစဉ် ဈေးချိုရပ်ကို အပိုင်စားခွင့်ရခဲ့သော ဗြဟ္မဏပုဏ္ဏားကြီးများ၏ အဆက်အနွယ်များ မန္တလေးတွင် ယနေ့ထက်တိုင် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် မဏိပူရပုဏ္ဏားတို့အနေနှင့် မိမိတို့မျိုးရိုးကို သိထားကြပေမယ့် ယဉ်ကျေးမှုမလေ့ထုံးတမ်းနှင့် ဘာသာရေးယုံကြည်မှုတွင် အားလုံးနီးပါး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ ။ စစ်ကိုင်းမြို့၌ မဏိပူရပုဏ္ဏားများသည် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ကိုင်းမှ အင်းဝနန်းတော်သို့ သွားရောက်အမှုထမ်းခဲ့ကြသည်။ ယခုအခါ စစ်ကိုင်းမြို့၌ ပုဏ္ဏားဦးရေ ၃၀၀ ခန့်သာ ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ စစ်ကိုင်းမြို့တည်စက ယတြာသဘောနဝင်းသဘော အရ ၉ ရပ်၊ ၉ ဌာန၊ ၉ တန်း၊ ၉ စသည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ ၉ စုတွင် ပုဏ္ဏားစုနှင့် ပဲကြီးစု၌ ပုဏ္ဏားများ နေထိုင်ခဲ့သော နေရာများဖြစ်ကြသည်။

စစ်ကိုင်းတွင် ။ မိုးတရပ် လင်းလင်းရပ်၊ အပ်ချုပ်စုရပ် ဗြဲကျော်ရွာ၊ ဆင်တပ်ရွာ နတ်ပန်းရပ်တို့၌ ကသည်းများနေထိုင်ခဲ့သည်။ တကောင်းရပ်တွင် ပုဏ္ဏားအင်း ပုဏ္ဏားစုဟူ၍ ရှိခဲ့ပြီး လင်းလင်းရွာ၊ နတ်ပန်းရပ်၊ ဗြဲကျော်ရွာတို့တွင် ပုဏ္ဏားများ အနည်းငယ်သာ ရှိတော့သည်။ အပ်ချုပ်စုရပ်နှင့် မိုးတရပ်တွင်ကား မဏိပူရပုဏ္ဏားများ ယနေ့ထိ ရှိမြဲဖြစ်သည်။ ရိုးရာဓလေ့ကို စောင့်ထိန်းဆဲဖြစ်သည်။ အခြားရပ်ကွက်တို့တွင်လည်း ရိုးရာဓလေ့ကို ထိန်းသိမ်းနေထိုင်သော အိမ်ထောင်စုအနည်းငယ်သာ ရှိသည်။

မန္တလေးမြို့ ။ မန္တလေးမြို့သည် နောက်ဆုံးမင်းနေပြည်တော်ဖြစ်သဖြင့် ပုဏ္ဏားများ မဏိပူရမှရောက်နေသော ပုဏ္ဏားများကလည်း မိမိအုပ်စုနှင့်မိမိ ရှိနေသလို မန္တလေးမြို့မတည်ခင်ကတည်းက ရှိနေနှင့်ကြသော မြန်မာပုဏ္ဏားများကလည်း ရှိနေကြသည်။ ဓညဝတီမှရောက်လာသော ရခိုင်ပုဏ္ဏားကလည်း မိမိနေရာနှင့်မိမိတို့ အခြေချနေထိုင်ကြသည်။

မန္တလေးမြို့ တည်သောအခါ ပုဏ္ဏားများလည်း

မန္တလေးသို့ ရောက်လာကြသည်။ မင်းတုန်းမင်းတလင်းသည်မင်း ခတ္တိယဝင်း၊ ပုဏ္ဏားစု၊ မင်းတံအိကင်း၊ ရှမ်းပိုင်၊ သမီးတော်စု၊ တရုတ်တန်း၊ ဘရင်ဂျီဝင်း၊ ရှမ်းပွဲအရပ်တို့တွင် ပုဏ္ဏားများနေထိုင်ရန် အမိန့်တော် ပေးခဲ့သည်။ ခရစ်နှစ် ၁၆၆၅ ခု မတ်လ ၁၄ မဟာနွယ်စစ် (ဗောဓိကုန်း)ရပ်ကွက်တွင် သီဟိုဠ်ကွယ်လက်)မှ ရရှိသော ဗောဓိပင်ကို မင်းတုန်းမင်းသည် ခဲ့သည်။ ၎င်းကိုအစွဲပြု၍ ဗောဓိကုန်းဟုခေါ်သည်။ ကုန်းတွင် မဟာနွယ်ရပ်၊ စိတ္တရမဟီရပ်၊ စကြာနွယ်ရပ်များ ဓညဝတီမှရောက်ရှိနေသော ပုဏ္ဏားများ နေထိုင်သည့် သရေခေတ္တရာ၊ ပုဂံ၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ အင်းဝ စသည်တို့မှာ မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော နေရာတိုင်းမှာ အဆက်ဆက် ရှိခဲ့သည်။

မြဝတီမင်းကြီးဦးစ ရေးခဲ့သော ကသည်းမချင်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကသည်းမယ်ဘွဲ့သီချင်း

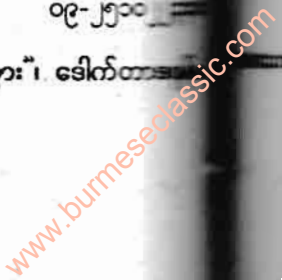
- မုံရတည်းစုလည်း မြကေသွယ်၊ သာဖျားနှုတ်ချိုနှင့်စိတ်လိုလိုက် အနီးနိုင်သည့် ဟိုသရက်သီးမယ်။ ။
- ချဉ်ချိုမနောပါမှ ငွေကျော်ကို ကိုင်မိမယ် မျိုးနွယ်မှာ မိတ်ကပ်ပါထင် မိမိ၏ကဗျည်း။ ။
- တစ်ခါနှစ်ခါ ကြိမ်ရအောင် တို့အိမ်ကို ပျော်တော်စုခဲ့ဟိန်ဒုပရည်း။

မှတ်ချက် ။ မြဝတီမြို့စားအတွင်းဝန်သည် ခံမုအပြန် ဟိတ်လေ့ကားအနီး သရက်သီးရောင်ကသည်းအပျိုမယ်နှစ်ဦးကို မင်းကြီးသမီး သရက်မည်ဟု ဈေးဆစ်နေသောအခါ မြင်ရ၍ မင်းကြီးလိုက်သော ကသည်းမယ်ဘွဲ့ သီချင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပထမံဆရာကြီးဦးအောင်

၀၉-၂၅၁၀

ကျမ်းကိုး ။ “ရာဇဝင်ထဲမှ ပုဏ္ဏား”၊ ဒေါက်တာ

သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီးပေးသော ဗုဒ္ဓယတြာချေနည်း

မြန်းရှင်

တရားသူ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့ မဟာဝိသုတာ
ဆရာကုန်းကျောင်းတိုက် နိုင်ငံတော်ဩဝါဒစရိယ အဘိ
ဇာနည်အရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက
အဘိဓမ္မာ သာသနဇေ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ သက်တော်ရှည်
ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကဝိသာရအား သွားရောက်ဖူးမြော်
ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ မဟာဝိသုတာရာမ
ကျောင်းတိုက်ကြီးနှင့် စာပို့စာချ သက်တမ်း ၇၅ နှစ်ပြည့်
ဘွဲ့အား (၂.၇.၂၀၁၇) နေ့တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်
တင်ပုန်းရန်အတွက် စာပေဖြင့်ပူဇော်နိုင်ရန် မှတ်တမ်း
အတွက် ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး သာသနာပြုအောင်မြင်ခဲ့သော ထူး
ကျင့်စဉ်များကိုလည်း မှတ်သားခွင့် ရခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးပေးသောကျင့်စဉ် ခေါင်းစဉ်မှာ -

မဟာတဿ ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဓာတ်ကြီးလေးပါး
ပုဒ်စီမံနည်း၊ ဆွမ်းကပ်၍ ဗုဒ္ဓယတြာချေနည်း

- (၁) နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ
- ရဏံ သုံးခေါက်၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ (၂) အမျှဝေပါ။ ၃။ ဆုတောင်း
- ဤကောင်းမှုကြောင့် (က) ရန်ကင်းရစေ၊ (ခ) ချမ်း
- သာစေ၊ (ဂ) အသက်ရှည်ရပါစေ၊ (ဃ) ကြီးပွားရပါစေ
- အောင်မြင်ရပါစေ၊ (စ) တိုးတက်ရပါစေဟု ဆုတောင်းပါ။
- နောက် အိပ်ရာထ တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ် ထမင်းစားပြီး
- ညအိပ်ရာဝင်တစ်ကြိမ် စုစုပေါင်း တစ်နေ့သုံးကြိမ်
- အောငါးချက် စီးပွားတက်။ အမျက်လည်းပြေ

ဓာတ်ကြီးလေးပါး ပုဒ်စီမံနည်း

ပထမဆင့် - ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးတွင် တစ်ပါး
ပါးကို ၂၄၀၀၀၀ လုံး (ပထဝီ)

ဒုတိယဆင့် - တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးတွင် တစ်
ပါးပါးကို ၄၈၀၀၀၀ လုံး (အာပေါ)

တတိယဆင့် - သံဃာ့ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတွင် တစ်ပါး
ပါးကို ၉၆၀၀၀၀ (ဝါယော)

စတုတ္ထဆင့် သရဏာဂုံသုံးပါးလုံး ၁၉၂၀၀၀၀ (တေ
တေ)

လိုက်နာရန် - နေ့စဉ် ပုဒ်စီမံပြီးတိုင်း အမျှဝေပေးပါ။
ပြီးလျှင် အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ဆုတောင်းကို တောင်းပါရန်။

ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းကပ်နည်း

တစ်ဆင့်အောင်ပြီးတိုင်း ဆွန်းပန်းကန် ၂၀၊ ရေ
၁၂ ခွက်၊ အလင်းတိုင် ၄ တိုင်၊ ထီး ၆ လက်၊ ဘုရား
ရှင်အား ကပ်လှူပေးပြီး အထက်ဖော်ပြခဲ့သော ဆုတောင်း
ကို တောင်းပါရန်။ ယတြာချေပါ။

အကျိုးပေး

ပထမဆင့်အောင်လျှင် မြေပေါ်ရှိသမျှ အောင်သည်။
ဒုတိယအဆင့်အောင်လျှင် ရေထဲရှိသမျှ အောင်သည်။
တတိယအဆင့်အောင်လျှင် ကောင်းကင်မှာရှိသမျှ အောင်
သည်။ စတုတ္ထအဆင့်အောင်လျှင် အားလုံးအောင်သည်။
အေးသည်။ တစ်ဆင့်အောင်တိုင်း ဆရာတော်ထံလာခဲ့ပါ။
ပိုထူးမည်ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။

(ကျေးဇူးရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းပေး
တော်မူပါသည်။)

မြန်းရှင်

သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ကြီး

မိန့်ကြားစောစောမူသည့်

ဆေး၊ အင်း၊ ဓာတ်လုံး၊ ဂါထာ၊ မန္တန်များ၏

အစွမ်းထက်မြက်ပုံများ

ဂမ္ဘီရဆရာချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ကျွန်ုပ်သည် ၉.၅.၂၀၁၇ ရက်နေ့တွင် မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီး အမရပူရမြို့ ကျော်အောင်စံထားကျောင်း တိုက်ကြီးသို့ ရောက်ရှိပြီး ဆရာသခင်ကျေးဇူးရှင် သက်တော် ၇၂ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ဘုရားကြီးထံသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လှူဖွယ်ပစ္စည်းများလှူဒါန်းပြီး ဝတ်ဖြည့်ပေးနေစဉ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ “ကျုပ် စာသင်သားအရွယ် ၁၃၀၃ ခု စစ်ကြိုနှစ်တွင် ဆဋ္ဌမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ဘုရားကြီးက တပည့်တို့ စစ်ကြီးဖြစ်လာနေပြီ အထက်ဗမာပြည်သို့ နောင်လနှစ်များတွင် ရောက်လာတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ်တော်များ၊ ဂါထာမန္တန်များများ သင်ကြားရမည်။ ဒီကနေ့ တပေါင်းလပြည့်နေ့ကစပြီး သင်ကြားရမည်။ မနက်ပိုင်း ခြောက်နာရီတွင် ပရိတ်များသင်ကြား ညနေပိုင်း ၅ နာရီမှ ဂါထာမန္တန်များ သင်ရမည်” ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် အဲဒီနေ့ကစပြီး သင်ကြားရတယ်။

စပြီးသင်ရသော ပရိတ်တော်များမှာ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် မဟာသမဿသုတ် ဥပ္ပပါတသန္တိ ပဉ္စါဝါရပစ္စာန်း ဓမ္မစကြာတို့ ဖြစ်လေသည်။ ဂါထာမန္တန်များမှာ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာ အရှေ့ကျွန်း၊ တောင်ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်း၊ အနောက်ကျွန်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာများ၊ စိန္တာမဏိသုံးဂါထာ၊ စူဠဝေဒဗသစ္စာ မန္တန်တော်၊ အတွင်းအောင်ခြင်းဂါထာ၊ အပြင်အောင်ခြင်း

ဂါထာတော်များ၊ ရတနာရွှေချိုင့် ဂါထာတော်များ၊ ဂါထာတော်များ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ဘွဲ့သုတဝန္တနာဂါထာတော်ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သင်ပေး၏။ ထိုဂါထာတော်ဘုရားရှိခိုးခိုင်း၏။ ထိုကစ၍ ကျွန်ုပ်တွေ့ရသမျှ ဂါထာမန္တယားများ စုဆောင်းမှတ်သားတော့၏။ ထို့ပြင် လက်တွေ့ ဆေးအင်း ဓာတ်လုံးဂါထာမန္တန်များ အစွမ်းထက်ကို ရေးသားပြပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ်တစ်ဦးအရင်း လူအမည်ဦးထွန်းလင်း ဘွဲ့ ဦးတေဝေဝန်တမှာ ဓားလှဲပြီးကြောင်း သိရပေ၏။ တော်ကြီးရှေ့မှာ ဓားလှဲပြီးဆေးအကြောင်း စပ်မိလျှင် တွင် ပြောကြားလျှင် ဘယ်လိုပြီးသောလူပဲဖြစ်ဖြစ် ကို ဓားနှင့်ထုပ်၍ခုတ်လျှင် ပြတ်ကြောင်း၊ ကိုးသင်္ချာလုပ်သောဓားဖြင့်ခုတ်လျှင် ပြတ်ကြောင်း၊ ကပ္ပိယ ဟုဆိုပြီး ခုတ်လျှင်ပြတ်ကြောင်း၊ ခုတ်ဓားပြီးပေမည် ထိုးဓားမပြီးကြောင်း ပြောနေကြလျှင် မှတော့ဘုန်းကြီး ဝေဝန်တက တကယ်ပြီးသောသူမှာ ဘယ်လိုဓားဖြင့်ဖြတ်ကြောင်း ပြောလေတော့၏။ မင်းတို့က တကယ်လုပ်ချင်လျှင် ဘာဓားနှင့်ဖြစ်ဖြစ် ငါ့ကိုလှီးကြ ခုတ်ကြ ပြီး ကိုယ်ရုံကို ချွတ်ပေးတော့၏။ လူတွေက တော့ သူ့ကိုယ်သူ ထိုးခုတ်လှီးပြ၏။ သင်တုန်းက လှီးပြ၏။ ထိုအခါကျမှ လူတွေက အံ့သြကြရတော့၏။

ထိုကဲ့သို့ လက်တွေ့ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးခဲ့
 နိုင်ပုံ ကျွန်ုပ်နေသော ကျောင်းတိုက်နားမှာ ဆုတောင်း
 ကျောင်းတိုက်ရှိ၏။ ထိုဘုန်းကြီး၏စစ်သား ဒကာတစ်
 ယောက်မှာ သင်္ကြန်ချိန်အခါတွင် ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်း
 တွင် ကာယသိဒ္ဓိမြောက်ရေချိုးချင်သူ၊ ဆီချိုးချင်သူများ
 ဆောင်ရာစီပေးကြရမည်။ သင်္ကြန်အကြိုနေ့မှ နှစ်ဆန်းတစ်
 နှစ်တိုင် တစ်နေ့ လူဆယ်ယောက်သာ လက်ခံမည်ဆိုပြီး
 ရေချိုးပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က သွားရောက်လေ့လာနေ
 သော ဆီချိုးချင်သူများမှာ ဆီတစ်ပိဿာစီ ယူလာခဲ့ရ၏။ ထိုဆီ
 ဒယ်အိုးကြီးထဲတွင် ထည့်၍ ပွက်ပွက်ဆူအောင်
 ဖြင့်ရ၏။ ထိုပွက်ပွက်ဆူနေသော ဆီကို ရေမှုတ်ဖြင့်
 နှစ်ကြိမ် ထိုဆီချိုးနေသူများမှာ ပူလောင်မှုမရှိပေ။ ဆီမချိုး
 ပြီးသည့်အခါ ဆရာလုပ်သူက ထိုပွက်ပွက်ဆူနေသော ဆီဒယ်
 ထဲထဲတွင် ဆေးငွန်းလေးနှင့်တစ်ငွန်း၊ ဆီငွန်းလေးနှင့်
 တစ်ငွန်း အင်းလေးတစ်ချပ် ပစ်ထည့်၍ မန်းမှုတ်နေ၏။
 ထိုဆီသည် တုတ်ဖြင့် မွှေပေးနေ၏။ ထိုဆီကို ခပ်ချိုးကြ

ရ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ပွက်ပွက်ဆူနေသောဆီကို ကိုင်
 ကြည့်လိုက်၏။ အပူဓာတ် လုံးဝမရှိပေ။ ရေကဲ့သို့ အေးနေ၏။
 ရေချိုးမည့်သူများက စည်ပိုင်းကို မီးဖိုပေါ်တင် ရေပြည့်အောင်
 ထည့်၍ ပွက်ပွက်ဆူအောင် ကျိုကြရ၏။ ပွက်ပွက်ဆူလာ
 သောအခါ ဆရာလုပ်သူက ဆေး၊ အင်း၊ ဓာတ်လုံးတို့ကို
 စည်ပိုင်းထဲ ပြစ်ထည့်လိုက်၏။ ပြစ်ထည့်ပြီး ဝါးလုံးနှင့်မွှေ၍
 ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ်မန်းမှုတ်နေ၏။ ရွတ်ဖတ်မန်းမှုတ်ပြီး
 လျှင် ရေချိုးမည့်သူများကို ရေပွက်ပွက်ဆူနေတာမြင်ကြ၍
 စည်ပိုင်းထဲ ဆင်းမချိုးရဲကြတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ရေချိုးမည့်
 သူတစ်ယောက်က မလုပ်နိုင်အောင် ကြိုးတုတ်ထားသူကို
 ရေပွက်ပွက်ဆူနေသော စည်ပိုင်းကြီးထဲ ပစ်ထည့်လိုက်၏။
 ဆယ်ငါးမိနစ်လောက်ကြာလျှင် ထိုစည်ပိုင်းထဲမှ
 ဆယ်ယူလိုက်သောအခါ လူကတောင့်ပြီး သတ်မှေသလို ဖြစ်
 နေ၏။ ကြိုးများဖြေ၍ လူကို အဆင်သင့်ပြုလုပ်ထားသော
 မီးကြည်ခဲကျင်းပေါ်တင်ပြီး မီးကင်ပေး၏။ မီးပူရှိန်ကြောင့် ထို

www.burmeseclassic.com

လူ သတိရလာ၏။ ထိုအခါကျမှ ဆရာလုပ်သူက စားနှင့် လေးငါးချက် ခုတ်လိုက်သော်လည်း ထိုလူမှာ ဘာမှမဖြစ်ပေ။ ရိုန်းပြီးသွားတော့၏။ ဆီချိုး ရေချိုးကြသောသူများက အလွန် ဝမ်းမြောက်ကျေနပ်ကြ၏။ သူတို့ပေးရသော ငွေများကို အလွန်တန်ကြောင်း ပြောကြ၏။

၁၂၉၉ မှ ၁၃၀၂ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ဖြစ်၏။ ဖဆပလ တစ်ခေတ်လုံးလည်း ဤပွဲမျိုးကို တွေ့ကြုံရ၏။ ၁၂၉၅ မှ ၁၃၀၁ ခုနှစ်အတွင်း ရတနဂူနတ်ပွဲများ ယခုလက်ရှိ မိုးကုတ် ဆရာတော်၏ ဓာတုဓေတီနား ရောဝတီမြစ်ရေထဲတွင် မြစ် ငယ်က လူကြီးတစ်ယောက် အသက် ၄၅ ၅၀ ခန့် တင်ပို့၍ ခွေထိုင်၍ သတင်းစာဖတ်ပြ၏။ တစ်နေ့လုံး အိပ်လိုက်၊ ထိုင်လိုက် လုပ်ပြနေ၏။ ကြည့်နေကြသူများကလည်း ရာချီ ပြီးရှိနေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ဆေးဒါန်း ဓာတ်လုံးအစွမ်းဟု ပြောပြ၍ သိရ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ဇာတ်သိမ်းခန်းမှာလည်း မကောင်းခဲ့ပါ။ ၁၃၁၀ ခု ၁၃၁၄ ခုနှစ်များတွင် မန္တလေးတိုင်းမှာ သူပုန်ခေတ်ဖြစ်နေ၍ ထိုလူ ကြီးကို ရဲဘော်သူပုန်များကဖမ်းပြီး ဓာတ်လုံးကို တောင်းသော အခါ ဝမ်းထဲတွင်မြို့ချပြီးကြောင်း ပြောလိုက်သောအခါ ထို လူကြီးကို သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ မလှုပ်နိုင်အောင် ကြိုးဖြင့် တုပ်ထားပြီး လက်နက်နှင့်ထိုး စားနှင့်ခုတ်၊ တုတ်နှင့် ရိုက်ကြ သော်လည်း ဘယ်လိုမှမဖြစ်၍ တစ်မတ်လုံးလောက် သုံးပေ လောက်ရှည်သော သံချောင်းကို ထိပ်ကချွန်၍ ကောက်ထား ပြီး ဖင်ပေါက်ထဲကိုထိုးသွင်း၍ ဝမ်းတွင်းက အူများဆွဲဖြတ် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ လူကြီးလည်း သေသွားတော့၏။

ထိုလူကြီး သေသွားသောအခါ သူ့ရုပ်အလောင်းကို နွားဖျက်သလို ဖျက်လိုပြီး ဓာတ်လုံးရှာကြလေ၏။ ဝမ်းဖိုက် ထဲ၊ လက်မောင်းထဲ၊ လည်မျိုထဲ၊ ခြေသလုံးထဲ ခွဲစိတ်ဖြတ် တောက်ရှာကြသော်လည်း ဓာတ်လုံးကတော့ မတွေ့ကြတော့ ပေ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ အပိုင်းပိုင်းအစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ဖြစ်သွားတော့၏။ ထိုကြောင့် ရှေးလူကြီးများက ပစ္စည်းကောင်း ရှိ လူသိမခံနှင့်၊ လူသိခံက ဆုံးရှုံးရ၏ဟု ဆို၏။

ကျွန်ုပ်၏ လက်တွေ့တစ်ခုက ကျွန်ုပ်နေသော ကျောင်းတိုက်အနောက်ဘက်ကပ်လျက် အင်္ကျီတန်းရပ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်တွင် ကျွန်ုပ်ကျောင်းသားကိုရင်ဘဝဖြင့် ဦးဝဆိုသော

ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ချောချောလှလှ ဆံထုံးကြီးနှင့် မင်သားတို့ သော လူကြီးတစ်ယောက်ရှိ၏။ ထိုလူကြီးက သူ့တစ်ဘဝ တာ စားဝတ်နေရေးအတွက် ခိုးစားသောအလုပ်လုပ် သူနယ်က သူကြီးကို ထန်းရည်သောက်ဖို့အတွက် တစ် တစ်ကျပ် ပေးရ၏။ တစ်နှစ်မှာ ဆယ်နှစ်ကျပ်ကျ၏။ ခိုးပြီး ပြန်လာလျှင် နယ်သူနယ်သား ရွာသူရွာသားများ အငြိမ့်ပွဲ တစ်ညခံပေး၏။

ထိုခေတ်က အငြိမ့်တစ်ညအတွက် ၁၂ ကျပ် သာ ရ၏။ လေးစုရပ်က ဦးမောင်ကြီးက အငြိမ့်စဉ်တစ်ပွဲ အတွက် တစ်ကျပ်ခွဲပေးရ၏။ ပေါင်း ဆယ်သုံးကျပ်ခွဲကုန်၏။ ဦးမောင် ခိုးပြီးပြန်တိုင်း အငြိမ့်ကြည့်ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့က ကလေး ဘဝတော့ အလွန်ပျော်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာဘုန်းကြီးက ၆၀ ကျော်၊ ၇၀ အတွင်းဖြစ်၍ သော့ခဏခဏ သော့ ဓာတ်၏။ မေ့တတ်၏။ သော့ပျောက်တိုင်း ဦးဝကြီးက သော့ခတ်ထားသော အခန်းတံခါးများ သေတ္တာများ အဖွင့် ထား၏။ ဦးဝကြီးကို ကျွန်ုပ်ပဲ သွားခေါ်ပေးရ၏။ လေးငါးကြိမ် မနည်းဖြစ်၏။ ဦးဝကြီးလာသောအခါ “ဟဲ့ဝေ... ဝေ... သော့ အခန်းတံခါးခတ်ထားသောသော့များ ပျောက် သော့ပွင့်လို့မရ အခန်းထဲလည်း ဝင်လို့မရဖြစ်နေတယ်။ သော့ ပေးစမ်း” လို့ ပြောလိုက်သောအခါ “မုန်လုပ်ဘုရား... သော့ခတ်ပြီးပိတ်ထားသော တံခါးပိတ်ထားသော သော့များကို ဆရာဘုန်းကြီးက လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၏။ ဦးဝကြီးက တံခါးပေါက်နားသွားပြီး သော့ခလောက်ကို သူ့လက် လေးနှင့် သုံးချက်တောက်လိုက်သောအခါ သော့ပွင့် သော့ ခတ်ထားသော သော့များလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် လိုက်သောအခါ သော့များ ပွင့်ထွက်သွားကြ၏။

ထိုအခါ ဦးဝကြီးက “အားလုံးဖွင့်ပြီးပါပြီ။ တပည့်တော် ပြန်ခွင့်ပြုပါဘုရား” လို့ လျှောက် ဆရာဘုန်းကြီးက ခြုံထည်တဘက်ကြီးတစ်ထည် မွေးတစ်ခဲ ပေးလိုက်၏။ ဦးဝသည် ဆရာဘုန်းကြီးက ပစ္စည်းများယူပြီး ပြန်သွားတော့၏။ ထိုအစွမ်းသတ္တိကို အား ကျွန်ုပ်က မေးကြည့်သောအခါ ဂါထာမန္တန်အစွမ်း သစ္စာတန်ခိုးကြောင့်ဟု ပြော၏။

နောက်တစ်ခု လက်တွေ့တော့ စစ်ကိုင်း

အက လူတစ်ယောက် ဂါထာနှင့်မန်းပြီး သွားနုတ်တာ နာ
သည်းမနာဘူး နုတ်မုန်းတောင် မသိလိုက်ရဘူး။ အလွန်
ဘောင်းပါတယ်။ ငွေလည်း ငါးကျပ်ပဲပေးရတယ်။ ဆရာဝန်
သွေထက် သက်သာတယ်လို့ပြောလို့ စစ်ကိုင်းသွားပြီး ထို
ဆရာထံ နာနေသောသွားကို သွားနုတ်၏။ ညနေသုံးနာရီခွဲ
သောက် ရောက်သွား၏။ ဆရာနှင့်တွေ့တော့ ဦးပဉ္စင်းသွားနာ
နုတ်ချင်လို့ပါဟု ပြောလိုက်၏။ လေးလက်မစတုရန်းပတ်
ညှစ်လောက် ပိတ်အဖြူလေးကို ဆရာက ယူလာ၏။ ထို
ပိတ်လေးကို ညာဘက်လက်နှင့် ကိုင်မန်းပြီး တစ်လက်မ
သောက် အခေါက်ကလေးဖြစ်အောင် ခေါက်လိုက်၏။ ပြီး
သော ကျွန်ုပ်၏ နာသောအသွားဘေးကသွားပေါ် တင်ထား
ပိတ်၏။ ထိုအခေါက် ပိတ်စလေးကို ကိုက်ခိုင်းထား၏။
ဆရာက ကိုက်ထားနော်ဦးပဉ္စင်း ဒီက လွှတ်ဆိုမှ လွှတ်
ဆိုဟု ပြော၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ပါးအရင်းမှ သူ၏လက်မနှင့် နာ
သွားနေရာကို နှိပ်ထားပြီး မန်းနေ၏။ ဆယ်မိနစ်လောက်
ကြာမန်းမှုတ်ပေး၏။ မန်းပြီးတော့ ဦးပဉ္စင်းကိုက်ထားသော
ပိတ်စလေးကို မကိုက်နှင့်တော့လို့ ပြော၏။ သူက ပိတ်စလေး
ကို သူလက်နှင့် ဆွဲယူလိုက်၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏ နာနေ
သွားကို သူလက်မလက်ညှိုးလေးနှင့် ဆွဲယူလိုက်၏။
သောလေး ကျွတ်ပါလာ၏။ မည်သို့မှ မနာပေ။ သွေးများ
ညှစ် မထွက်ပေ။ ကျွန်ုပ်က ငွေတစ်ဆယ်ထုတ်ပေး၏။
ဆရာက ဘုန်းကြီးနှင့် သီလရှင်ဆိုလျှင် ကုသိုလ်ဖြစ်
ပေးပါတယ်ဘုရားဟု ပြော၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆရာကို
အထက်၍ ဆရာဂါထာက အစွမ်းထက်တယ်နော်လို့ ပြော
သော ဂါထာကလည်း ထက်ပါတယ်။ လူကလည်း သစ္စာရှိမှ
အထက်ဘုရားဟု လျှောက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သူ့ဂါထာနှင့်
အတူကို မေး၍ ပြန်လာခဲ့၏။

ဤပြုခဲ့ပြီးသည်ကား ဂါထာ၊ မန္တန်၊ ဆေးအင်းတို့
အတိုင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ လက်တွေ့များထဲမှ အနည်းငယ်
ကို ပြပြီး၍ ဘုရားဟောဒေသနာထဲမှ ထုတ်ပြပါဦးမည်။
အောက်တော်များ၌ သဗ္ဗဂုတမန္တန်ကို ရွတ်ဆို၍ ပိုးရွတ်ရစ္ဆာန်
အောက်တော်များကို နားလည်နိုင်ခြင်း၊ ပဒကုသလမန္တန်သည်
အသော ၁၂ နှစ်က သွားလာခဲ့သော ခြေရာကိုပင်

ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်နိုင်ခြင်း၊ သဒ္ဓိဝမန္တန်သည် အသေ
ကောင်များကို ပြန်ရှင်လာနိုင်ခြင်း၊ ပထဝီဝေမန္တန်သည်
အောင်မြင်မှုအားလုံး ရရှိနိုင်ခြင်း၊ ဖလပဝတ္တမန္တန်သည် အခါ
မဲ့အသီးများကို သီးစေနိုင်ခြင်း၊ ဆရာဇီဝက၏ဆေးသည်
စီးနေသောမြစ်ရေယာဉ်တွင် ပစ်လိုက်သော် မြစ်ရေတန်
သွား၏။

ထိုကဲ့သို့ သဘောတရားများကို ထောက်ထားပြီး
မဟာဒီကာဆရာက ရသာရနဘောသဗ္ဗံ (ပနသုစိရံပိ ကာလံ
ဇီပိတံ၊ ပဝတ္တောဘုံ သက္ကောတိရေဝ) = အထူးကား ရသာရ
နဆေးသည် ကြာမြင့်စွာသော နှစ်ကာလများတိုင်အောင်
အသက်ရှည်ခြင်းမှာ စွမ်းနိုင်ပေ၏ဟု ဆို၏။ နေတ္တိပါဠိတော်၌
လည်း (သက္ကတေဝ ဇရာယပဋိ ကမ္မကာတုံ၊ န၊ ပနသက္ကာ
တေမရဏသ ပဏ္ဍိကမ္မကာတုံ) = ရောတရားကိုပင် ထက်
မြက်သောဆေးကောင်းများဖြင့် တားဆီးနိုင်ပေ၏ဟု ဆိုထား
ပေ၏။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ဒီကာဆရာ အဆိုအမိန့်ဟာလည်း တတ္ထ
ပုရိမေဟိ သတ္တဟိ ကာရဏေဟိ ဥပ္ပန္နေ ပဋိယာတာယ
ဝိပတ်ကြောင့်ဖြစ်သော အနာရောဂါမှတစ်ပါး အခြားသော
အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ရောဂါအနာအမျိုး
မျိုးများကို ဆေးကောင်းများ ပရိမေတ္တာဂါထာမန္တန်များဖြင့်
ကုစားပါလျှင် ထက်မြက်စွမ်းရည် ကောက်ရှိကြောင်း မိန့်ထား
ပေသည်။

အဲဒါကြောင့် “ကိုမျိုးချစ် ခင်ဗျား ပရိတ်ရွတ်ဖတ်
မယ်၊ ဂါထာမန္တန်ရွတ်ဖတ်၊ ပဗ္ဗာန်းရွတ်ဖတ်မယ်ဆိုလျှင် ပါဠိ
အက္ခရာများကို တွန်ကရိုင်းကျကျ အသံထွက်ပီပြင်အောင်
အဖြတ်အတောက်မုန်ကန်စွာ ရွတ်ဖတ်ရမယ်။ ခင်ဗျားရွတ်
ဖတ်တဲ့ ဂါထာမန္တန်အပေါ်၌ ယုံကြည်မှု အပြည့်အချိန်ပြီး
အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရှိထားရမယ်။ မိမိရွတ်ဖတ်နေသော
ပရိတ်တော်၊ ဂါထာမန္တန်တို့ကို နာယူနေသူတို့အပေါ်၌ မေတ္တာ
အပြည့်အဝဖြင့် လာဘ်လာဘကို မမျှော်ကိုးဘဲ အထူး
စေတနာထားပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မယ်ဆိုလျှင် ခင်ဗျားမှာ အနန္တ
ကျေးဇူးတွေ အများကြီး ရရှိလာပါလိမ့်မယ်” ဟု ထူးခြားစွာ
မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

ဂန္ထီရဆရာချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ဗေဒင်ပညာ နှင့် ကံ-ညွှန်-စီရိယ

၉၁၈၁အမှတ် (၂)

ဂုရုအောင်

ယခုဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ဇာတာကို လွန်ခဲ့သော (၁၉၉၇) ခုနှစ် ဇူလိုင်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တွင် တွေ့ရပါသဖြင့် ကူးယူထားလိုက်ပါသည်။ ဇာတာတွင် ကြကဋ် ရာသီလက်နှင့်တကွ ဂြိုဟ်များရပ်တည်နေပုံတို့ကို သာ ဖော်ပြထားလျက် ထိုထိုဂြိုဟ်လက်တို့၏ အံသာ-လိတ္တာ များနှင့် မွေးဖွားသည့် (ခုနှစ်သက္ကရာဇ်၊ မွေးလ၊ မွေးရက်၊ မွေးနေ့၊ မွေးချိန်နာရီ၊ မွေးဖွားရာဒေသ)များကို ဖော်ပြပေး တတ်ခြင်းမရှိပါပေ။ ဤဆောင်းပါးရေးသူ၏ စူးစမ်းရှာဖွေ လေ့လာတွက်ချက်မှုအရ (ခု-လ-ရက်-နေ့-မွေးချိန်)တို့နှင့် တကွ ဂြိုဟ်အသီးသီးတို့၏ အံသာ-လိတ္တာများကိုပါ ပြည့်စုံ စွာ တွေ့ရှိရပါသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေ ကိုယ်တိုင် လေ့လာသုတေသနပြုကြည့်နိုင်ပါရန် ဖော်ပြပေး လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

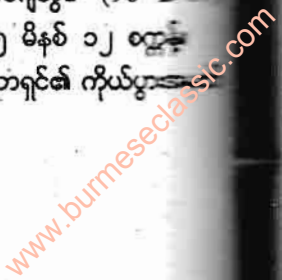
ဇာတာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အဓိကအလုပ်သည် စာရေး ခြင်းဖြစ်လျက် တတ်သည့်ပညာ မနေသာအရ စေတနာနှင့် ဗေဒင်ဟောပေးခြင်း၊ မေတ္တာနှင့် ယတြာချေပေးခြင်း စသည် တို့ကိုလည်း ပူးတွဲ၍ လုပ်ဆောင်ပေးနေရပါသေးသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျားတွင် အောင်မြင်ထင်ပေါ်ကျော် စောနေခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးပေးနေပုံမျိုးကို တွေ့မြင် နေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မွေးဖွားချိန်သည် နံနက်စက် ၈ နာရီခန့်ဖြစ်ပြီး နာရီညှိကိန်းအရ အာကာသတက္ကဂုဏ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့

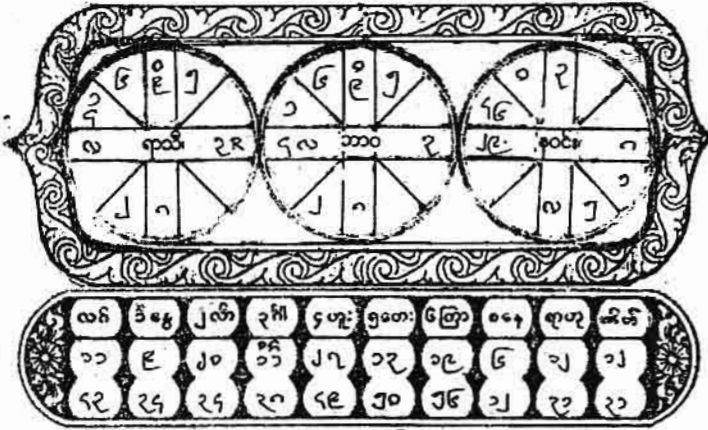
ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရပါသည်။ ၎င်း (အာကာသတက္က ဂုဏ်)ဖြင့် မွေးဖွားလာသူတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ခေါ်မြော်မြင်ခြင်းတွင်လည်းကောင်း၊ သုတေသနပြုလုပ်ခြင်း များတွင်လည်းကောင်း၊ လူတော်များဖြစ်ကြသူများ အားဖြင့် ဆရာတို့ တီထွင်ဖန်တီးသူတို့ သိပ္ပံပညာရှင်တို့ စသည်တို့ ဖြင့် ဖြစ်တတ်ကြပေသည်။ သူတို့သည် ကမ္ဘာ့ အခင်းများနှင့်တကွ လူမှုရေးကိစ္စရပ်များကိုပါ လစ်လျူ မကြံဉ်း သံယောဇဉ်နည်းပါးသူများပင် ဖြစ်တတ်ကြပေ သော်လည်း ဖွင့်ဆိုဖော်ပြထားပါသည်။

ယခုမှစ၍ တွက်ရဇာတာ ရာသီစက်-ဘာဝန်- နဝင်းစက်တို့နှင့်တကွ ဂြိုဟ်လက်အသီးသီးတို့၏ ရပ်တည် ခုတ်ရာ အကျိုးပေးသက်ရောက်ပုံများကို ဤဆောင်းပါး ခေါင်းစဉ်နှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သော ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိညာဉ် စွာအခြေအနေတို့နှင့်ပါ ပေါင်းစပ်လျက် ဝေဒဉာဏ် များက ညွှန်ပြထားသည့်အတိုင်း ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပေး လိုက်ပါသည်။

(ဖွား) မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ ပထမလဆန်း ၁၀ ရက်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ ၂၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်စက် ၈ နာရီခန့်အချိန်တွင် (16° N 47') လောင်ဂျီတွဒ် (96° E) ဒေသစံတော်ချိန်အက္ခရာ အနက် ၅ မိနစ် ၁၂ စက္ကန့် ဖော်ပြပါ ဇာတာတွင် ဇာတာရှင်၏ ကိုယ်ပွား

ဇာတာအမှတ်(၂) အမျိုးသား

တနင်္လာ -
ထူးလဒသာ၊
အနာဂတ် ၂ နှစ်၊
၀ လ၊ ၂၇ ရက်စွား

သော (လ)လက်သည် ကြကင့်ရာသီတွင် ထွက်ပေါ်ရပ်
ည့်နေပါသည်။ ယင်းရာသီ၏ အကျိုးပေးသက်ရောက်ပုံမှာ
ဇာတာရှင်အား နှိပ်စက်ပိတ်ဆို့သံသယစိတ်များ ထူးခြားစွာ
ပေါ်ပေါက်နိုင်ခြင်း၊ ဟိတ်ဟန်ထုတ်တတ်ခြင်း၊ သနားကြင်နာ
ဇာတာထောက်ထားတတ်ခြင်း၊ လူရိပ်လူကင်းပါးခြင်း၊
အခြားအရာတစ်မျိုးမျိုးတွင် စွဲမြဲစေတတ်ခြင်း၊ ဝင့်ဝါပ
ည့်နေခြင်း၊ ဂုဏ်ပကာသနမျိုးကို စက်ဆုတ်စွဲမှန်းတတ်
ခြင်းနှင့် လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စတိုင်းကိုလည်း အလျော့မပေး
ဆောင်ရွက် တက်ကြွစွာ လုပ်ဆောင်တတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကြကင့်ရာသီလက်ပိုင်ရှင်တို့သည် ဆင်
တိုက်ကြီးမားခြင်း၊ အကင်းပါးခြင်း၊ ငွေလုံလထက်သန်ခြင်း၊
အပြောကျယ်လျက် အသိရခက်သော လျှို့ဝှက်သိမ်မွေ့
စိတ်ဓာတ်များ ကိန်းအောင်း၍ နေကြခြင်းတို့ကြောင့်
ညီညွတ်ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးတွင်မဆို ပိမိလိုချင်သည့် အကျိုး
တို့ကို ကြိုးစားအားထုတ်၍ ယူတတ်ကြသလို ဤကဲ့
သော လုပ်ဆောင်မှုမျိုးတို့တွင်လည်း လွယ်ကူသက်သာ
စွာ မဟုတ်တတ်ဘဲလျက် အခက်အခဲများ၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်များ စသည်အားဖြင့် တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ဆိုသလို
ဆိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံကျော်လွှားရပြီးမှသာလျှင်
အောင်မြင်မှုတည်းဟူသော ရလဒ်သရဖူကို ဆောင်းနိုင်တတ်
ပါသည်ဟူ၍ ဖော်ပြထားပါသေးသည်။

အထူးဖော်ပြအပ်သည်မှာ ဤရာသီစက် ဇာတာတွင်
အလင်းပြိုဟ်များဖြစ်ကြသော တနင်္ဂနွေ-တနင်္လာနှင့် အရိပ်
ပြိုဟ်များဖြစ်ကြသော ရာဟု-ကိတ်ပြိုဟ်တို့မှအပ ကျန်သော
ပဉ္စမားပြိုဟ် ငါးလုံးတို့သည် ကသစ်ရာသီ-ဥစ်ရာသီနှင့်
နိမ်ရာသီတို့တွင် အားဗလအသီးသီးတို့နှင့် ရပ်တည်၍နေကြ
သောကြောင့် ဇာတာကောင်းတစ်စောင် ဖြစ်သည်ကို ညွှန်ပြ
နေပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် ပြိုဟ်အသီးသီးတို့၏ ဖန်တီးမှုတို့ကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာသော ယှက်အသီးသီးတို့၏ အကျိုးပေးသက်ရောက်
ပုံများကို ဆက်လက်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

(၁) အခြေခံ ဇာတာရာသီစက်တွင် ဇာတာရှင်၏
ကိုယ်ပွားအမှတ်ဖြစ်သော (လ)လက်သည် ကြကင့်ရာသီ၌
ထွက်ပေါ်ရပ်တည်၍နေပါသည်။ ထို(လ)လက်၏ အိမ်ရှင်ပြိုဟ်
တနင်္လာသည် လိပ်စွာနဖြစ်သည့် ကန်ရာသီတွင် ရပ်တည်၍
နေပါသည်။ ထိုလက်နှင့် လက်အိမ်ရှင် တနင်္လာပြိုဟ်တို့သို့
သောမပြိုဟ်ကြီး ကြာသပတေးက သုဘအိမ်မိန်ရာသီမှ
အားဗလနှင့် အသီးသီးဆက်သွယ်မြင်ရှိ၍နေပြန်ပါသေးသည်။
အကျိုးပေးအားဖြင့် စာပေရေးသားမှု အတတ်ပညာရပ်တွင်
ထူးခြားစွာ ဝိသနာပါတတ်ခြင်းနှင့် သိမ်မွေ့လေးနက်စွာ နား
လည်တတ်သိလွယ်သည့် ပါရမီဓာတ်ခံမျိုးနှင့် ပြည့်စုံရတတ်
သည်ကို ဖော်ပြ၍ ထားပေသည်။

(၂) သောမပြိုဟ်ကြီး ကြာသပတေးရပ်တည်နေထိုင်

သည် မိန့်ရာသီမှ ၇ တန် ကိန်းအိမ်တွင် တနင်္လာဂြိုဟ် ရပ်တည်နေသောကြောင့် အလွန်ထူးခြားသည့် ကေသရီယုဂ် ကို ရရှိနေပါသည်။ အကျိုးပေးပုံမှာ ရန်ခပ်သိမ်းကို ကေသ ရာဇာခြင်သော်မင်းကဲ့သို့ နှိမ်နင်းအောင်မြင်နိုင်ခြင်း၊ ပရိသတ် အလယ်၌ ရဲရင့်စွာ ပြောဟောနိုင်ခြင်း၊ လောကီအာရုံတို့၌ လည်း ပျော်မွေ့ခြင်း၊ အလွန်ပညာရှိခြင်း၊ အလွန်ကျော်စော ထင်ရှားခြင်း၊ မိမိ၏ ဘုန်းတန်ခိုးအာနဘော်ဖြင့် အရာခပ်သိမ်း တွင် အောင်မြင်မှုရရှိနိုင်ခြင်းနှင့် အသက်ရှည်ရှည်နေရတတ် ခြင်းကို ဖော်ပြ၍ထားပေးသည်။

(၃) ဤတွင် သောမဂြိုဟ်ကြီး ကြာသပတေး၏ အမြင်ကို ခံနေရသော တနင်္လာဂြိုဟ်သည် ကြာကွင်ရာသီ လက်၏ ရာသီသခင်ဂြိုဟ်လည်း ဖြစ်နေသေးသောကြောင့် ယင်းတနင်္လာဂြိုဟ် စန္ဒြေလက်မှ သုံးသပ်ပါလျှင် တစ်နည်းအား ဖြင့် လှေဖောင်းစီးနေသည့် အမျိုးသမီးသည် လက်တစ်ဖက်က ကောက်ဆုပ်၊ လက်တစ်ဖက်က မီးတုတ်ကိုင်ထားသည့် နိမိတ် ပုံ လေးမျိုးတို့ဖြင့် ဖော်ပြထားသော ကန်ရာသီ-စန္ဒြေလက်မှ သုံးသပ်ပါလျှင် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ ဂြိုဟ်သုံး လုံးတို့သည် ကသစ်ရာသီများ ဖြစ်ကြသည့် ကိန်းနှင့် ငြိ ကောဏအိမ်တို့တွင် ရပ်တည်၍နေကြပါသောကြောင့် အလွန် လှပသည့် သူရဿတီယုဂ်ကို ရရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ အကျိုးပေးပုံမှာ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ ပြဇာတ် စကား ပြော ကဗျာလင်္ကာ စပ်ဆိုရေးသားခြင်းတို့တွင် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်း၊ ပုံပြင်ဝတ္ထုတို့၌ ရေးသားမှု ကောင်းမွန်ခြင်း၊ လောကုတ္တရာစာပေကျမ်းဂန်တို့၌လည်း တတ်သိလိမ္မာခြင်း၊ သုံး လောကတို့တွင် နံ့သိထင်ရှားခြင်းနှင့် ကံကောင်းပြီး စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ခါ မြတ်သောမင်းတို့၏ သံပူဇိတော ရိုသေ လေးစားခြင်း စသည့် ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာများကို တွေ့ရှိခံစား ရတတ်ပေးသည်ဟု ဖော်ပြထားပေးသည်။

(၄) ကြာကွင်ရာသီလက်အဖို့ အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် ၅ တန် ပုကြဘာဝနှင့် ၁၀ တန် ကမ္မဘာဝတို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ရာဇယုဂ်ဂြိုဟ်ဖြစ်၍နေသလို ၇ တန် ပထဝီဘာဝ ဖြစ်သည့် ကိန်းအိမ် ဥစ်ရာသီတွင် ရပ်တည်လျက်ရှိနေသေးသောကြောင့် ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိသည့် ရုက္ခကယုဂ်ကိုလည်း ရရှိနေပါ သေးသည်။ အကျိုးပေးပုံမှာ သူရဿတ္တီနှင့် လုပ်ကိုင်ရသည့်

အလုပ်မျိုးတို့မှ ဥစ္စာခန့်ရခြင်း၊ ရန်အောင်မြင်ခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မာနကြီးခြင်း၊ မိမိ၏ အရည်အချင်း ရည်ကိုင်ရည်အရည်အချင်းဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်း၊ ချုပ်ကြီး ဆရာကြီးဖြစ်ရခြင်းနှင့် ကြံစည်လုပ်ဆောင်သူ အောင်မြင်မှုရခြင်း စသည့် အကျိုးများကို တွေ့ရှိခံစားရ တတ်ပေးသည်ဟု ဖော်ပြထားပေးသည်။

(၅) အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်တို့သည် ရာသီ အချင်း လဲလှယ်ရပ်တည်၍ နေကြသောကြောင့် ပရိသတ် ယုဂ်ကို ရရှိနေခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ယင်းဂြိုဟ် နှစ်လုံးတို့ ဥစ်ရာသီနှင့် နိစ်ရာသီတို့တွင် ရပ်တည်ကြလျက် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မြင်ရှိ၍ နေကြသေးခြင်းတို့ကြောင့်လည်း နိစ္စ ရာဇယုဂ်ကြီးကို ရရှိနေပြန်ပါသေးသည်။ အကျိုးပေးပုံမှာ ပရိဝတ္တနယုဂ်ဖြင့် အများနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရသည့် လုပ်ငန်း ကိစ္စတိုင်းတွင် ထူးခြားစွာ ကောင်းကျိုးပေးသည်ဟု ဖော်ပြ ကောင်း၊ နိစ္စတက်ရာဇယုဂ်ကြီးဖြင့် နေရာတိုင်းတွင် အကြီးအမှတ် ချုပ် ဖြစ်ရတတ်ပေးသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဖော်ပြ ထားပါပေးသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဖော်ပြပေးခဲ့ပြီးသည့်တို့မှာ ကွန်ဒါ ရိုရသလောက်သော ယုဂ်အသီးသီးတို့နှင့်တကွ အကျိုး သက်ရောက်ပုံများဖြစ်ကြပေသည်။ ဆက်လက်၍ ဤ ဝါးနှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်သည့် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိသိယ၊ တကွ ဥစ္စာခန့် အခြေအနေများကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါမည်။

(က) အတိတ်ကံနှင့် ပတ်သက်၍ ကြာကွင်ရာသီ ၏ ၉ တန် သုဘဘာဝဖြစ်သည့် မိန့်ရာသီတွင် ကသပတေး ကြာသပတေးရပ်တည်၍ နေခြင်းနှင့် ယင်းကြာသပတေး ဂြိုဟ်သည် ကြာကွင်ရာသီလက်နှင့်တကွ ကန်ရာသီတွင် ရပ် တည်နေသည့် လက်အိမ်ရင်ဂြိုဟ် တနင်္လာသို့ပါ တစ်ပြိုင်နက် ဆက်သွယ်မြင်ရှိ၍ နေသေးခြင်းတို့ကြောင့် အကျိုးပေးပုံမှာ တာတာရှင်အား အတိတ်ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး ခွင့်ကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်သလို ပညာရှိပညာရှင် အဆင့်မြင့် သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နှင့် ဖန်တီးပေးတတ်ပုံမျိုးကိုလည်း တွေ့ရှိ ခြင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

(က) ပစ္စုပ္ပန်ကံ (ဝါ) အလုပ်ကံနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၀ တန် ကမ္မအိမ် မိဿရာသီတွင် စနေဂြိုဟ်သည် ဉာဏ်

ရုပ်တည်၍နေခြင်း၊ တစ်ဖန် ယင်းကမ္မ
အိမ်ရှင်ဂြိုဟ် အင်္ဂါသည်လည်း ၇ တန် ပထမ
မကာရရာသီတွင် ဥပတည်ဂြိုဟ် အနေနှင့် ဝဂ္ဂအား
ရုပ်တည်၍နေသေးခြင်းတို့ကြောင့် အကျိုးပေးပုံမှာ
အလုပ်အကိုင်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ငွေမာန်
မျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သလို ဉာဏ်ပညာရှိမှုနှင့်တကွ
လုပ်ရင်း တက်လမ်းကို လေ့လာသင်ယူဆည်းပူးခွင့်ကို
ဖန်တီးပေးနိုင်သေးပြီး အဆင့်အတန်း အနေနှင့်မူ
အခြေအနေပင် ရှိနေလိမ့်မည်ကို ဖော်ပြနေပါသည်။

သို့ရာတွင် ယင်းဂြိုဟ်နှစ်လုံး အင်္ဂါနှင့် စနေတို့သည်
ဘက် ရာဇယုဂ်ကြီးကိုလည်း ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်စေလျက်
ပေါ်သေးသောကြောင့် အကျိုးပေးသက်ရောက်မှုအနေနှင့်
ဆရာကြီး နိုင်ငံကျော် လျှပ်စစ်ဗေဒင်ဦးအုန်းသင်၏
ဗေဒင်မူရင်းကျမ်းတွင် မင်းတကာတို့အပေါ်တွင် မင်း
လျှပ်စစ်သုဋ္ဌေတကာတို့အပေါ်တွင် သုဋ္ဌေကြီးဖြစ်ခြင်း
တကာတို့အပေါ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ခြင်းနှင့် ဆရာ
တို့အပေါ်တွင် ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်နိုင်ရုံသာမကဘဲ
မင်း၏ ယုံကြည်အားထားသော မင်းဆရာဖြစ်ရတတ်
သည်ဟူ၍ ဖော်ပြထားပေရာ လက်တွေ့အားဖြင့်လည်း
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မိမိ၏ ပညာအလုပ်ဖြင့် မြန်မာ
တစ်နံတစ်လျားတွင် နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ပေါ်ကျော်
သော်လည်းကောင်း ဖန်တီးပေးမှုမျိုးကို ရရှိခံစားသွားခြင်း
ပါသည်။

(ဉာဏ်) အကြံဉာဏ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြကင်္ဂရာသီ
၅ တန် ပုတြဘာဝသည် ဗြိတ္တရာသီဖြစ်ပါသည်။
ဘာဝတွင် ဂြိုဟ်တစ်လုံးမျှ မရှိပါ။ သို့သော် ၎င်း
ဘာဝသို့ သောမဂြိုဟ်များဖြစ်ကြသည့် ကြာသပတေး
သောကြာဂြိုဟ်တို့က အားဗလအသီးသီးတို့၏ ဆက်
ဆိုင်ရုံ၍ နေကြခြင်း၊ တစ်ဖန် ယင်းရာသီဘာဝ၏ အိမ်
ဂြိုဟ်အင်္ဂါသည် လက်၏သမသတ် ကိန်းအိမ်တွင် ဥပစာ
ဂြိုဟ်အဖြစ်နှင့် ရုပ်တည်၍နေခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ၎င်း
ဂြိုဟ်သည်ပင်လျှင် သုတေသနဂြိုဟ်ကြီးစနေနှင့် အပြန်
အလှည့်ဖြင့် ဆက်သွယ်မြင်ရုံ၍ နေကြပြန်သေးခြင်းတို့
အကျိုးပေးပုံမှာ အကြံကောင်းသလောက် ဉာဏ်

ကောင်းပြီး အလုပ်ဖြင့် နာမည်ဂုဏ်သိက္ခာ ထင်ပေါ်ကျော်
စောခြင်းမျိုးကို ဖန်တီးပေးသွားသလို လက်တွေ့အားဖြင့်လည်း
ဇာတာရှင်သည် ထိုကဲ့သို့သော အကျိုးပေးပုံမျိုးကို ရရှိခံစား
သွားရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(ဝီရိယ) အလွယ်တကူ အလျော့မပေးတတ်သော
တစ်နည်းအားဖြင့် အပင်ပမ်းခံ၍ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း
သော ဝီရိယအိမ်သည် ကြကင်္ဂရာသီလက်အတွက် ကန်ရာသီ
ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းရာသီကို လေ့ဖောင်စီးနေသည့် အမျိုးသမီး
သည် လက်တစ်ဖက်တွင် ကောက်ဆုပ် အခြားလက်တစ်
ဖက်တွင် မီးတုတ်ကို ကိုင်ဆောင်ထားသည့် နိမိတ်ပုံ လေး
မျိုးတို့ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားပါသည်။ ၎င်းရာသီဘာဝတွင် ကြကင်္ဂ
ရာသီလက်၏ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ် တနင်္လာရုပ်တည်၍နေပါသည်။
တစ်ဖန် ၎င်းကြကင်္ဂရာသီလက်နှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်တို့ကို သောမ
ဂြိုဟ်ကြီး ကြာသပတေးက အားဗလနှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း
ဆက်သွယ်မြင်ရုံ၍ နေပါသေးသည်။ ၎င်းပြင် ယင်း ၃ တန်
သဟရဘာဝ၏ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ် ဗုဒ္ဓဟူးသည်လည်း ရာသီ
စက်တွင် မေထုန်ရာသီ၌ ရုပ်တည်၍နေသလို ဘာဝစက်
တွင် ကြကင်္ဂရာသီလက်အိမ်သို့ ကူးပြောင်းရုပ်တည်၍ နေပါ
သေးသည်။ အကျိုးပေးပုံမှာ အရာရာတိုင်းကို ထထကြွကြွ
ရှိသည့် ဝီရိယမျိုးနှင့် ပေါင်းစပ်၍ လုပ်ဆောင်နိုင်မှုမျိုးကို
ဖန်တီးပေးတတ်သလို လက်တွေ့အားဖြင့်လည်း ဇာတာရှင်
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် စာပေရေးသားခြင်း လက္ခဏာဗေဒင်ဟော
ပြောပေးခြင်းနှင့် ယတြာအစီအမံများ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းတို့
တွင် အောင်မြင်မှုသာရဖို့ကို ဆောင်းသွားနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(နေဥစ္စာ) ဥစ္စာနေအခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍
ကြကင်္ဂရာသီလက်မှရော သူရိယလက်နှင့် စန္ဒြလက်တို့မှပါ
သုံးသပ်ဝေဖန်မှု ပြုပေးလိုက်ပါသည်။

ဇာတာတွင် ကြကင်္ဂရာသီလက်အဖို့ ၂ တန် ကနမ္မ
ဘာဝ၏ အရှင်ဂြိုဟ်သည် တနင်္ဂနွေဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတနင်္ဂ
နွေဂြိုဟ်သည် ဆုံးရှုံးကုန်ကျမှုများ ရတတ်ခြင်းနှင့် သက်
ဆိုင်သော ၁၂ တန် ဗျယဘာဝဖြစ်သည့် မေထုန်ရာသီတွင်
ရုပ်တည်၍နေသည်ကို မိဿရာသီမှ ဥပစာနိမိတ်ဂြိုဟ်စနေက
၃ တန်အပြင်နှင့် အထူးဆက်သွယ်ခြင်း ရှိနေပါသောကြောင့်
ဝင်ငွေရှိသလောက် ထွက်ငွေလည်း ရှိနေတတ်သည်ကို ဖော်

ပြ၍ နေပေသည်။ သို့သော်လည်း ၁၁ တန့် လာဘာဘာဝ၏ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ် သောကြာသည် ယင်းလာဘာဘာဝမှာပင်က သစ်ဂြိုဟ်အဖြစ်နှင့် ရပ်တည်လျက်ရှိနေပါသေးသောကြောင့် လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည့် ဝင်ငွေကောင်းများကို လည်း ရရှိနေလိမ့်ဦးမည်ကို ဖော်ပြ၍ နေပြန်ပါသေးသည်။

အထူးသဖြင့် ဓနကာရကဂြိုဟ်ကြီး ကြာသပတေး သည် လူစွမ်းလူစေနှင့် သက်ဆိုင်သော ကြာကင်္ဂရာသီလက်နှင့် တကွ ဇာတာရှင်၏ စိတ်ဆန္ဒကို ခြယ်လှယ်လွှမ်းမိုး အစိုးရ သော ကြာကင်္ဂရာသီလက်၏ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ်ဖြစ်သည့် တနင်္လာ ဂြိုဟ် စန္ဒြေလက်သို့ပါ တစ်ပြိုင်နက်တည်း အားဗလနှင့် ဆက် သွယ်မြင်ရှိ၍ နေသေးသောကြောင့်လည်း ထွက်ငွေထက် ဝင်ငွေက ပို၍ကောင်းနေလိမ့်မည်ကို ညွှန်ပြနေလျက်ရှိပေ သည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ဥစ္စာဓန အခြေ အနေသည် မရှိမရှား အဆင့်ထက် သာလွန်သည့် နေရာမျိုး တွင် ရှိနေရန်အတွက်ကို ဖန်တီးပေးလိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် အတ္တဂါရကဂြိုဟ်ကြီး တနင်္ဂနွေဖြစ် သည့် သူရိယလက်မှ သုံးသပ်ပြပါဦးမည်။ ရာသီစက်ဇာတာ တွင် အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးတို့ အတူတကွ ရှိနေကြရာ တွင် အမျိုးသားက ကြိမ်လုံးနှင့်တံကိုလည်းကောင်း၊ အမျိုး သမီးက တယော-ဗျတ်စောင်းကိုလည်းကောင်း ကိုင်ဆောင် ထားကြသည့် နိမိတ်ပုံ ၄ မျိုးတို့ဖြင့် သတ်မှတ်ဖော်ပြထား သော ရာသီသည် မေထုန်ရာသီ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းရာသီတွင် သူရိယလက်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကြီး ရပ်တည်၍နေပါ သည်။ ၎င်းရာသီတွင် သူရိယလက်၏ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ်ဗုဒ္ဓဟူး သည် ဒီဂရီအံသာအရ မူလလက်နှင့် အတူတကွ ရပ်တည် နေပါသည်။ ၎င်းရာသီဘာဝသို့ ဓနကာရကဂြိုဟ်ကြီး ကြာသ ပတေးနှင့် သတ္တိကာရကဂြိုဟ်ကြီးအင်္ဂါတို့က အသီးသီးဆက် သွယ်မြင်ရှိ၍ နေကြပါသောကြောင့်လည်းကောင်း တစ်ဖန် လာဘာဘာဝတွင် ရပ်တည်နေသည့် ဥပစာနိမ်ဂြိုဟ်စနေနှင့် ယင်း လာဘာဘာဝ၏ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော ဥပစာဥစ်ဂြိုဟ်အင်္ဂါ တို့သည်လည်း အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မြင်ရှိ၍ နေကြသေးသောကြောင့်လည်းကောင်း ဇာတာရှင်အတွက် ထွက်ငွေထက် ဝင်ငွေက ပို၍အားကောင်းနေမှုမျိုးကို ဖန်တီး ပေးနေလိမ့်မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် လှေဖောင်းစီးနေသည့် အမျိုးသမီး လက်တစ်ဖက်တွင် ကောက်ဆုပ် လက်တစ်ဖက်တွင် ကို ကိုင်ထားသော နိမိတ်ပုံ လေးမျိုးတို့ဖြင့် ဖော်ပြ သော ကန်ရာသီ တနင်္လာဂြိုဟ် စန္ဒြေလက်မှ သုံးသပ်ပါလျှင် တန့် ကဗျမ္ဘာဘာဝသည် တူရာသီဖြစ်ပြီး ၁၁ တန့် ဘာဝသည် ကြာကင်္ဂရာသီဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖန် ၂ တန့် ၏ အိမ်ရှင်ဂြိုဟ်သောကြာသည် ၉ တန့် သုဘာဘာဝ သစ်ဂြိုဟ်အဖြစ်နှင့် ရပ်တည်နေပါသည်။ ထို့ပြင် ဓနကာရကဂြိုဟ်ကြီး ကြာသပတေးသည် လက် နေ သို့ ဆက်သွယ်မြင်ရှိ၍ နေပြန်ပါသေးသည်။ ထို့ပြင် ဥစ္စာဓနအခြေအနေတွင် ဇာတာရှင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် လျော့ညီထွေရှိနေလိမ့်ဦးမည်ကိုပင် ညွှန်ပြနေလျက်ရှိပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဖော်ပြပေးခဲ့ပြီသည်တို့မှာ နေနှင့် ကံဉာဏ်ပီရိယ ခေါင်းစီးနာမည်အရ ဇာတာရှင် ကို ဝေဒဥပဒေအထွေထွေတို့နှင့်ညီ၍ သုံးသပ်ဆ ထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့အားဖြင့်လည်း ထွန်းခေါ် စာရေးဆရာကြီးမင်းသိခံသည် စာပေဝတ္ထု များတွင် ထူးခြားစွာ ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဗေဒင်လူ ယတြာ စသည့် ဂန္ထီရပညာရပ်များဘက်တွင် နှံ့ဝပ် လိမ္မာခြင်း၊ တောတောင်လျှိုမြောင်များသို့ ဂန္ဓာငို သွားရောက်ခြင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်း မော်ဘီမြို့ မရမ်း အယူတော်မင်္ဂလာခြံကြီးတွင် အခြေချနေထိုင်ကာ ဂန္ထီရဂျာနယ်ကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြု၍ ထုတ်ဝေခြင်း လည်း တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံတို့ကို တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ် လွှတ်ခြင်း၊ ၎င်းထံသို့ ရောက်လာကြသည်။ သက် ခုနှစ်ရက်သာသမီးတို့ကို ထမင်းကျွေး၍ ဗေဒင် ခြင်းနှင့် ယတြာချေပေးခြင်း၊ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကျောင်း သူတို့အားလည်း ငွေကြေးထောက်ပံ့သည့် အလှူပွဲများကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပပေးလေ့ရှိ သတည်း။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ . . .

ဂုရုအောင်

နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဝိပဿနာတရားတော် (၁၂)

(ရုပ်ဓာတ်ရှုစိပါး)

(ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်)

မဟာထွန်း

ကုန်ခဲ့သည့်လက ရသဓာတ်အကြောင်းကို လုံ့လောက်သည်အထိ ရေးခဲ့ပြီ။ ဤလတွင် ဩဇာဓာတ်နှင့် တွဲ၍ ရှင်းပြဦးမည်။ ရသတည်းဟူသော အရသာသည် ဩဇာဓာတ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသည်။

အရသာကြောင့် ဩဇာဖြစ်လာရသည်ဟု အကျဉ်းအားဖြင့် ပြောနိုင်သည်။ ရသဓာတ်ထက် ဩဇာဓာတ်၏

ထူးခြားချက်မှာ ရုပ်အသစ်ကို ဖြစ်စေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

အစာအာဟာရများကို စားသောက်၊ ဝါးမျိုသည့်အခါ အရသာကို ခံစားသည်။ ထိုအရသာသည်ပင် ဩဇာဓာတ်ဖြစ်၍ ဩဇာဓာတ်က သတ္တဝါတို့၏ အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖြစ်စေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ရုပ်သစ်၊ နာမ်သစ်တို့ကို ဖြစ်စေလေသည်။ အာဇာနည်ဗုဒ္ဓ သုတ်တော်၌လည်းပါသည်။

- အာယု၊ ဝဏ္ဏ၊ သုခ၊ ဗလ၊ ပဋိပန္နံ။
- အာယု = အသက်ရှည်ခြင်း။
- ဝဏ္ဏ = အဆင်းလှခြင်း။
- သုခ = ချမ်းသာခြင်း။
- ဗလ = ခွန်အားကိုဖြစ်စေခြင်း။
- ပဋိပန္နံ = ဉာဏ်ပညာကို ဖြစ်စေခြင်း။

ဤသည်မှာ ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့၏ ဂုဏ်သတ္တိတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ အစာအာဟာရကို စားသောက်၍ အရသာတွေ့လျှင် ရသဖြစ်သည်။ ရသဖြစ်လျှင် ဩဇာဖြစ်သည်။ ဩဇာဖြစ်လျှင် အထက်ပါအတိုင်း သတ္တဝါတို့အတွက် အကျိုးငါးမျိုးကို ဖြစ်စေသည်။

ဤသည်မှာ ရသက ပထမကျပြီး ဩဇာက ဒုတိယကျကာ အကျိုးငါးမျိုးက တတိယကျသည်။ ရသဖြစ်လျှင် သုံးမျိုးလုံးဖြစ်ပြီး ရသမဖြစ်လျှင်လည်း သုံးမျိုးလုံးမဖြစ်တော့ပေ။

ရုပ်နာမ်တို့ကို အသစ်ဖြစ်စေပြီး တည်မတ်တိုးပွားစေတတ်သော ရသဓာတ်၊ ဩဇာဓာတ်နှင့် ပတ်သက်၍ သတ္တဝါတို့အဖို့ ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့ အရေပါကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ ရှင်းပြလိုသည်။ အသေးစိတ်၍ ကြည့်ရှုပါမူ ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့သည် သက်ရှိသတ္တဝါများကိုသာမကဘဲ သက်မဲ့ရုပ်ဝတ္ထုဖြစ်သော သစ်ပင်၊ ဝါးပင် စသည်များတိုင်အောင် အကျိုးပြုသည်ကို မြင်နိုင်လေသည်။

ကမ္ဘာကြီး၏ ဩဇာဓာတ်တည်းဟူသော မြေဆီဩဇာဓာတ်များ ဆုတ်ယုတ်လာလျှင် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်လုံးဗလ ဉာဏ်ပညာ ခွန်အားနှင့် အသက်တန်းများပါ ဆုတ်ယုတ်လာတတ်သည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ သစ်ပင်၊ ဝါးပင် စသည်များသည်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ဆုတ်ယုတ်လာမြဲသာ ဖြစ်သည်။

ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့ ဆုတ်ယုတ်လာလျှင် သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို တိုစေသလို သစ်ပင်၊ ဝါးပင်၊ မြက်ပင် စသည့် အပင်အခက်များကိုလည်း ဆုတ်ယုတ်စေလေသည်။ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ အားလုံးတို့သည် မြေပြင်၌ တည်သောကြောင့် ထိုမြေပြင်၌ တည်မီကြကုန်သော သက်ရှိ

သက်မဲ့ အားလုံးတို့သည်ပင် ဆုတ်ယုတ်ကုန်ကြသည်။ အဓိကကျသည်မှာ မြေဆီမြေလွှာဟု ဆိုရမည်။ တည်းမဟုတ် မြေဆီဩဇာဟု ဆိုရမည်။ ထို့ကြောင့် မြေဆီဩဇာ ဆုတ်ယုတ်လာလျှင် အပင်အခက်များ သက်ရှိသတ္တဝါများပါ ဆုတ်ယုတ်ကုန်ကြသည်။

အပင်အခက်များသည် မြေဆီဩဇာကို ရှိပြီး စုပ်ယူနိုင်ကြသည်။ သက်ရှိသတ္တဝါများက ဩဇာမှ ဖြစ်တည်လာသော အပင်အခက်၊ အသီးအနှံများကို စားသောက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆုတ်ယုတ်သော မြေဆီဩဇာမှ ဖြစ်တည်ပြီး ပွင့်သီးလာသော အခက်အသီးအနှံများကို စားသုံးကြသည့် သတ္တဝါများလည်း ဆုတ်ယုတ်လျက်သာ ဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာကြီး၏ မြေဆီမြေလွှာသည် တက်လိုက် လိုက် သဘောရှိသည်။ အကျတကားတွင် ဖြစ်တည်သော သတ္တဝါတို့၏ အသက်နှင့် ခန္ဓာသည်လည်း ဆုတ်ယုတ်သော ကြီးမြင့်နေရာမှ နိမ့်ငယ်လာတတ်သည်။ လူသတ္တဝါ၏ အသက် သည် ဆယ်နှစ်တန်းအထိ ကျဆင်းသွားတတ်သည်။

ထိုအချိန်၌ လူသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အငယ်အမင်း နိမ့်ငယ်သွားပြီး ဒန့်ကျွပ်ပင်အောက်မှာ နေထိုင်သည်အထိပင် ဖြစ်သွားတတ်ကြသည့် အကြောင်းကို သားဖူးသည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဩဇာဓာတ် ပြန်ကောင်းလာလျှင်လည်း လူစသော သတ္တဝါတို့သည် အသက်ရှည်ခြင်း၊ ခန္ဓာတည်ကြီးထွားခြင်း စသည်ဖြင့် တိုးတက်လာကြပြန်သည်။ ဆယ်နှစ်တန်းမှ တိုးတက်သွားသော သတ္တဝါတို့၏ အသက်သည် အသင်္ချေတိုင်အောင်ဟု ဆိုသည်။ အသင်္ချေဟူသည်မှာ အရေအတွက်အားဖြင့် ရေတွက်၍ မရနိုင်အောင် များသည်ကို ဆိုလိုသည်။

ဩဇာဓာတ်များ ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းရာ၌ နှစ်ဆယ်တစ်ရာကြာမှ တစ်နှစ်ဆုတ်သည်။ ဩဇာဓာတ် ပြန်တက်လာ၌ ခေါက်ချိုးတက်သည်။ အသက်ဆယ်နှစ်တန်းမှ နှစ်ဆယ်နှစ်ဆယ်မှ လေးဆယ်၊ လေးဆယ်မှ ရှစ်ဆယ် စသည်တို့ကို ဆိုကြောင်း မြေပြင်၌ တည်မီကြကုန်သော သက်ရှိ

အတက်အကျ အလျှောက် ဩဇာဓာတ် လျှော့ကျလျှင် သတ္တဝါတို့၏ အသက်တိုခြင်း၊ ကိုယ်လုံးခန္ဓာ နိဗ္ဗိယေလာ ခြင်း၊ ဩဇာဓာတ်တက်လာလျှင်လည်း သတ္တဝါတို့၏ အသက် နှည်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထွားမြင့်မားလာခြင်းရှိသည် ဟူသော အဆိုနှင့် ပတ်သက်၍ အင်တာနက်သတင်းတွင် တွေ့လိုက်ရ သော အကြောင်းတစ်ခုကို တင်ပြလိုသည်။

ထိုသတင်းသည် တစ်နိုင်လုံးသို့ ပုံနှိပ်ပြီး တအံ့တဩ အဆန်းတကြယ် ဖြစ်သွားသောကြောင့် စာဖတ်သူများလည်း ဆတ်ပုံနှင့်တကွ ထိုသတင်းကို တွေးမူသူများလိမ့်မည်ဟုထင် သည်။ ဤစာရေးသူလည်း တစ်ကြိမ်မက တွေ့လိုက်ဖူးသည်။

ထိုသတင်းဓာတ်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဩဇာဓာတ်ကျ သွင် သတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း ကျဆင်းကာ နိဗ္ဗိ ယေလာတတ်ပြီး တိုးတက်လျှင်လည်း သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာ နိဗ္ဗိယေလာသည် ဖွံ့ဖြိုးပြီး ကြီးထွားလာတတ်သည်အကြောင်း သေသည်ကို ရှင်းပြရန် အလွန်အမင်း သင့်လျော်သည်ဟုယူဆ သည်။

ထိုသတင်းကား အခြားမဟုတ်ပေ။ လူအရိုးစုကြီး အချို့တို့၏ အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ အရိုးစုကြီးနှစ်ခုကို ယှဉ် သွက်မြင်နေရသည်။ ထိုသတင်းနှင့် ဓာတ်ပုံသည် ကချင် ပြည်နယ်ကဟု ဆိုသည်။

ကချင်ပြည်နယ်ကဟု ဆိုသော်လည်း ကချင်ပြည် နယ် မည်သည့်မြို့နယ် မည်သည့်နေရာဟု အတိအကျ မပါပေ။ မြေထဲတွင် တစ်ဝက်တစ်ပြက် နှစ်မြှပ်နေသော လူအရိုးစုကြီး နှစ်ခုကိုသာ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရသည်။

ထိုနေရာသည် ကားလမ်းအောက်ဟု ယူဆရသည်။ ကားလမ်းနှင့်တူသော ပြင်ရည်တစ်ခုကို ထင်ရှားစွာ မြင်နေရ သည်။ အနီးအနားတွင်လည်း အစိုးရ အဆောက်အဦးဟု ထင်ရသော မြေဝပ်ဆောက်နှစ်ခုကို တစ်ဝက်တစ်ပြက်မျှ တွေ့နေရသည်။

ထိုနောက် အရိုးစုကြီးကို တူးဖော်နေကြသော လူ ခြောက်ယောက်တို့ကိုလည်း တွေ့နေရသည်။ လူအရိုးစုကြီး များမှာ အတော်လေးပင် ကြီးမားလွန်းသည်။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံး၏ အမြင့်သည် ပေလေးငါးဆယ်အထိပင် ရှိလိမ့်

မည်ဟု ယူဆရသည်။

လဲလျောင်းနေသော ခေါင်းရိုးကြီးသည်ပင် ငါးတောင် ကျော်ခန့် အမြင့်ရှိမည်ဟု ထင်ရသည်။ ကျောရိုးကြီးများ၏ အဆက်တစ်ခု တစ်ခုစီသည်လည်း လက်ထောင်းဆုံထက်ပင် ကြီးမည်ကို တွေ့နေရသည်။

ထိုအရိုးစုကြီးများ၏ သက်တမ်းသည် ပုဂံခေတ်နှင့် ညီမျှသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ပုဂံခေတ်ကို ကမ္ဘာ့သက်တမ်းနှင့် ကြည့်လျှင် သိပ်ပြီး မကြာသေးဟူ၍ပင် ဆိုရမည်။ ပုဂံခေတ် ကို အတိအကျ ခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်နှင့် မမှတ်မိသော်လည်း ပုဂံခေတ်သည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်ရှိသော ရှိပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပုဂံခေတ်က လူတို့၏ အရပ်အမောင်း သည် ပေလေးငါးဆယ်ခန့်အထိ ကြီးမြင့်ကြသည်ဟု နားလည် နိုင်သည်။ ယခုခေတ် လူတို့၏ အရပ်အမောင်းနှင့် သစ်ပင် ဝါးပင်တို့၏ အမြင့်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုခေတ်က လူများ၏ အရပ်အမောင်းနှင့် ညီမျှသော သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများကိုလည်း ခန့်မှန်း၍ သိနိုင်လေသည်။

ထိုမှ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်တက်၍ကြည့်ပါမူ အသင်္ချေ ယျ သက်တမ်းရှိကြသော လူတို့၏ အရပ်အမောင်း သစ်ပင်ဝါး ပင်တို့၏ အမြင့်အမောက် စသည်များကိုလည်း သိနိုင်သလို အသက်ဆယ်နှစ်တမ်းသို့ ကျဆင်း၍ သေးငယ်သွားကြမည့် လူများနှင့် သစ်ပင်ဝါးပင်များကိုလည်း ခန့်မှန်း၍ သိနိုင်ပြန် လေသည်။

ရသနှင့် ဆက်စပ်နေသည့် ဩဇာဓာတ်၏ သဘော ကို ထိုကဲ့သို့ နားလည်နိုင်သည်။ ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ် တို့၏ မူလဇစ်မြစ်သည် မြေဆီဩဇာဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မြေဆီဩဇာမှ ဖြစ်တည်လာသော သတ္တဝါတို့ စားသောက်နေ ကြသည့် အပင်အခက်၊ အရွက်အသီး စသည်များ။

မြေဆီဩဇာ ဆုတ်ယုတ်လာလျှင် သစ်ပင်ဝါးပင်များ သက်ရှိသတ္တဝါများ အားလုံး ဆုတ်ယုတ်သွားတတ်ပြီး မြေဆီ ဩဇာတက်လာလျှင်လည်း သစ်ပင်ဝါးပင်များ၊ သတ္တဝါများ အားလုံး တိုးတက်လာတတ်သည်မှာ ထင်ရှားလေသည်။

ဤသည်မှာပင် အနည်းငယ် ဉာဏ်ဝေးဘွယ်ရှိသော သည်။ လူသတ္တဝါဖြစ်စေ၊ သစ်ပင်ဝါးပင်များဖြစ်စေ အာဟာ

www.burmeseclassic.com

ဓာတ်ကို ကောင်းစွာရမရလည်း ဆိုင်လေသည်။ လူစသော
ဘက်ရှိသတ္တဝါများမှာပင် အာဟာရဓာတ်ကို ကောင်းစွာရ
ကောင်းကောင်းစားရ)သော သတ္တဝါတို့သည် ဖွံ့ဖြိုးပြီး
သန်မာကြီးထွားကြသည်။ အာဟာရဓာတ်ကို ကောင်းစွာမရ
ကြသော သတ္တဝါများမှာ ဖွံ့ဖြိုးသန်မာခြင်း မရှိနိုင်ကြပေ။

သစ်ပင်ဝါးပင်များမှာလည်း ၎င်းအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။
မြေဆီဩဇာကောင်းသော မိုးရေနှင့် အအေးဓာတ်ကို အပြည့်
ရစေရရှိသည့် ရိုးမတောနက် စသည့်အရပ်ဒေသများ၌ သစ်ပင်
ပင်များ ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မြန်ဆန်ပြီး သန်မာကြီးထွားကြ သည်။

မြေဆီဩဇာလည်း မကောင်း မိုးရေကိုလည်း ကောင်း
ကောင်းစွာမရ မိုးခေါင်ရေရှား ကြတ်တီးကုန်း၊ ကျောက်ဆရစ်တော
စသော အရပ်ဒေသများတွင် ပေါက်ရောက်ရှင်သန်ကြသည့်
အပင်များမှာ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်ခြင်း မရှိနိုင်ကြပေ။ ကသီမြင်တ
ဘိုဘီသို့ ပင်သေ။ ပင်ငယ်များသာ ဖြစ်တတ်သည်။

ဤသည်မှာ ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့၏ သဘော
ကို တွေ့စပ်၍ အကျဉ်းချုပ် ထင်ဟပ်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ သိသာပြီး
လည်း ထင်ရှားသည်။ ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့သည်
သက်ရှိလောကမှာပင် သက်မဲ့လောကမှာပါ မည်မျှအထိ
အရေးပါကြောင်းကိုလည်း မြင်သာလျက် ရှိလေသည်။

သို့သော်လည်း ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့ကို တရား
ရူပမှတ်ရာ၌ ရသဓာတ်သည်သာ လွယ်ကူပြီး ဩဇာဓာတ်
သည်ကား လွယ်ကူမည်မဟုတ်ပေ။ ဩဇာဓာတ်၏ ရုပ်ကိုဖြစ်
စေသော အပေါ်ဓာတ်ကို ကောက်ယူရာ၌ ထင်ရှားခြင်းအား
နည်းသောကြောင့် အရှုရခက်နိုင်သည်။

တင်ပြလာခဲ့သည့် အဝိနိဗ္ဗောဂ ရုပ်ဓာတ်ရှစ်ပါးတွင်
အာပေါဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့သည် ဓာတ်တစ်ပါးစီချင်းကို
ဖွဲ့၍ကောက်ယူရာ၌ ဓာတ်သုံးပါးတို့ ပေါင်းဆုံခြင်း၌ အပေါ်
ဓာတ်၏ ထင်ရှားခြင်းသည် အားနည်းလျက် ရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့် အဝိနိဗ္ဗောဂ ရုပ်ရှစ်ပါး၌ အာပေါဓာတ်ကို
ရုပ်ကြမ်းထဲမှာပင် မထည့်မှု၍ “အာပေါဓာတု ပိဝိဒ္ဓိတာ”ဟု
ကြည့်ဖယ်ထားသည်။ တရားရူပမှတ်ရာ၌ အရှုခံတရားကို ရွေး
ချယ်တတ်ရန်လိုသည်။

တရားအားလုံးကို ရှု၍ရနိုင်သော်လည်း အရှုခံတရား

သည် မိမိ၏ ဉာဏ်အမြင်၌ အားနည်းနေပါမှ ဖယ်ကြည့်
ကလည်း ဖယ်ကြည့်ထားရသည်။ ဉာဏ်အမြင်ဝေးသော
ခံတရားတော်များကို တစ်လက်ကိုင် တစ်လမ်းသွား အရှု
အချိန်ကုန်မနေသင့်ပေ။

တရားဟူသည်မှာ ဉာဏ်အမြင်ဝေးနေလျှင် တရား
ရှိရေး၌ ဘဝနှင့်ချီ၍ အချိန်ကြာမြင့်သွားတတ်သည်။
မျှကိုသာ ရရှိပြီး လက်တွေ့ကျကျ ဘဝပြတ် တရားထူးကြီး
မရနိုင်တော့ပေ။ ဤသည်ကိုလည်း ဓမ္မယောဂီတိုင်း အ
ပြု၍ သတိထားသင့်ကြသည်။

ဤစာရေးသူသည် ဝိပဿနာ တရားတော်ကို
ပြောပြသရာ၌ ဦးစွာပထမ မိမိသွားလာထားဖူးသည့် လမ်း
အတိုင်းသာ တွဲခေါ်ဟောပြောလေ့ ရှိသည်။ ထို့နောက်
အတတ်နိုင်ဆုံး ဉာဏ်အမြင်နီးသော တရားတော်များကို ဦး
ပေးကာ ဟောပြောပြပြီးမှ အရှုခံတရား စုံလင်စေလို၍ ဉာဏ်
အမြင်ဝေးသော တရားတော်များကိုပါ ထည့်သွင်းပြီး
ပြောပြသလေ့ရှိသည်။

ဤကဲ့သို့ ဟောပြောပြသခြင်းဖြင့် ဓမ္မယောဂီများ
သာ၍ပင် တရားတက်လွယ်လေသည်။ တစ်ဦးချင်းစီ၏ ဉာဏ်
ဘဏ္ဍာအနေဖြင့်လည်း တရားတော် တစ်ပါးနှင့် မတည့်လျှင်
နောက်တစ်ပါးပါးနှင့် တည့်မတ်ရန် သာ၍ပင် လွယ်ကူ
သည်။

ကုန်ခဲ့သည့် လကလည်း ရသဓာတ်ကို လုံလောက်
သည်အထိ ရေးခဲ့ပြီး သည်လတွင်လည်း သုတသညာ အ
ဖြင့် ရသဓာတ်နှင့် ဩဇာဓာတ်တို့ကိုသာ ရေးသားနေခဲ့၍
ဩဇာဓာတ်သည် ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဉာဏ်အမြင်ဝေးသဖြင့်
သည်လအတွက် အရှုခံတရားတော်ကို တင်ပြရန် အနိမ့်
မလောက်ပါသဖြင့် ဤမျှဖြင့် တော်ကြဦးစို့။ ။

(ဆက်ရန်)

မဟာထွန်း

အမိန့်

10asis

ကလေးတို့သို့ပေးအပ်

10asis 2017

ဘဝခြားတို့ သံယောဇဉ်

အိမ်နိုင် (Oasis)

ကျွန်မနာမည် ဝတ်မှုလွှာ။ ကျွန်မ
 ကျွန်မသိပ်ချစ်ရတဲ့ ကျွန်မကိုလည်း
 ချစ်ပြီး အရမ်းဂရုစိုက်၊ အရမ်းအလို
 တဲ့ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက် ရှိ
 ကျွန်မ အလယ်တန်းကျောင်းသူ
 ဖေဖေနဲ့ မေမေ အက်ဆီးဒင့်
 နဲ့ ဆုံးပါးသွားကြကတည်းက
 ကြီးကပ် ကျွန်မကို အဖေလိုတစ်
 အမေလိုတစ်သွယ် အစ်ကိုလိုတစ်ပုံ
 ခင်ပေးခဲ့တာ ခုကျွန်မဘွဲ့ရပြီးတဲ့
 နေ့ပဲ။ ကိုကိုကြီးက ဝန်ထမ်းတစ်
 ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် မကြာခဏ
 ကျရာနယ်ကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်
 ဆောင်ရလေ့ ရှိတယ်လေ။ ဟော
 တောင်သာဆိုတဲ့ မြို့လေးတစ်
 တာဝန်ကျတဲ့အတွက် ကျွန်မတို့
 နေထိုင်မှု ထိုမြို့လေးကို ပြောင်းရွှေ့လာ
 တယ်။ ကျွန်မတို့မောင်နှမ နေဖို့
 တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးကို ကိုကို
 အလုပ်ရှင်က စီစဉ်ပေးထား
 အိမ်ရှေ့မှာ ပန်းပင်လေးတွေ အစီ
 ဆေးအပြာရောင်သုတ်ထားတဲ့
 ကလေးက တကယ့်ကို နေချင်
 လေးပါပဲ။ တိုက်ကလေးထဲမှာတော့
 ခန်း၊ ညှော်ခန်း၊ အိပ်ခန်းနှစ်ခန်း၊
 အခန်းရှေ့တစ်လျှောက်မှာ လူသွား
 လေးလေး လူသွား စင်္ကြန်အဆုံးမှာ
 မီးဖိုခန်း၊ ရေချိုးခန်းနဲ့ အိမ်သာ
 တို့ကိုကြီးက ဘုရားခန်းနဲ့ ကပ်

လျက် အခန်းကိုယူပြီး ကျွန်မကတော့
 မီးဖိုချောင်နဲ့ကပ်လျက်အခန်းကို ယူလိုက်
 တယ်လေ။ မောင်နှမနှစ်ယောက် အိမ်
 သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး ညနေစာကိုတော့
 အပြင်မှာပဲ ထွက်စားပြီး ပြန်လာတော့
 ပင်ပန်းထားတဲ့အချိန်နဲ့ အိပ်လိုက်တာ
 တစ်ချိုးတည်းပါပဲ။ မနက်ရောက်လို့
 ကိုကိုကြီး လာနှိုးမှပဲ နိုးတော့တယ်။
 ဇာတ်လမ်းက အဲမှာစတာပဲလေ။
 ကိုကိုကြီးက အဲမနက်ကစပြီး အလုပ်
 ပြန်တက်ရတယ်။ အိမ်မှာ ကျွန်မတစ်
 ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တာပေါ့။ ကိုယ်
 ကလည်း အိမ်အလုပ်လေးတွေပြီးရင်
 နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်ရေးတစ်မော အိပ်
 တတ်တဲ့ အကျင့်က ရှိတယ်ဆိုတော့
 အလုပ်လေးတွေ ပြီးတာနဲ့ အခန်းထဲ
 ဝင်အိပ်တာပေါ့။
 “ကွီ...ရှပ်...ရှပ်...ရှပ်”
 အိပ်နေတုန်းမှာပဲ တံခါးဖွင့်ပြီး ဝင်
 လာသလိုအသံတွေ ကျွန်မကြားလိုက်ရ
 တယ်။ ကျွန်မလေ အိပ်ပျော်နေတာ
 လား ဆိုတော့လည်း မဟုတ်ပြန်ဘူး။
 နိုးနေတာလားဆိုတော့လည်း အပြည့်
 အဝန်းနေတာ မဟုတ်ပြန်ဘူး။ အိပ်မက်
 လိုလို ဘာလိုလိုနဲ့။ ဒါပေမဲ့ အိပ်မက်
 မဟုတ်ဘဲ တကယ်ဖြစ်နေသလိုပဲ ခံစား
 ရတယ်။ မျက်စိတွေဖွင့်ကြည့်ဖို့ ကြိုးစား
 ပေမယ့်လည်း မျက်လုံးတွေက ဖွင့်မရ
 အောင်ကို လေးလံလွန်းနေတယ်။ အဲဒီ

အချိန်မှာပဲ ဖျတ်ခနဲ ကျွန်မအခန်းတံခါး
 ပွင့်လာပြီး လူတစ်ယောက်ဝင်လာတာ
 ကို မြင်လိုက်ရတယ်။ ဝေဝါးနေပေမယ့်
 အသိစိတ်ထဲမှာတော့ အဲ့ပုံရိပ်ဟာ
 ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်မ
 သိတယ်။ ကျွန်မ အိပ်နေတာကို တစ်
 ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ကျွန်မခုတင်ဘေး
 မှာထားတဲ့ အဝတ်စင်ပေါ်မှာ သူ့အပေါ်
 ဝတ်အင်္ကျီလေးကို လှမ်းချိတ်လိုက်တာ
 ကို ကျွန်မ မြင်လိုက်ရတယ်။
 “ကိုကိုကြီး၊ ကိုကိုကြီးလားဟင်”
 ကျွန်မနှုတ်ဖျားကနေ တကယ်ပဲ
 စကားသံတွေ ထွက်ကျလာခဲ့လား။
 မှထွက်ခဲ့ဘူးလား ကျွန်မ ဝေခွဲမရဘူး။
 ဒါပေမဲ့ ကျွန်မခံစားမိတယ်။ သူ ကျွန်မ
 ပြောတာကို ကြားလိမ့်မယ် ဆိုတာကို
 ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူ ကျွန်မကို တစ်ချက်
 စိုက်ကြည့်ပြီး ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ပြန်
 ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်မ ကိုယ့်အသိ
 ကိုယ်စုစည်းပြီး အတင်းရုန်းကန်ထ
 လိုက်တယ်။
 “ဟင်...ငါ...ငါ အိပ်မက်မက်
 နေတာလား”
 ဖျတ်ခနဲ ကျွန်မ အခန်းအပြင်ပြေး
 ထွက်ပြီး တစ်အိမ်လုံးအနှံ့ လိုက်ကြည့်
 ပစ်လိုက်တယ်။ အိမ်ရှေ့တံခါးကြီးက
 လည်း ကျွန်မ မအိမ်ခင် သော့ခတ်ထား
 တဲ့အတိုင်း ပုံမပျက်။ မီးဖိုခန်း၊ ရေချိုးခန်း၊
 အိမ်သာပါမကျန် ကျွန်မ လိုက်ကြည့်

ဘယ်၊ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး။ ကျွန်မတစ်ခု
 သတိရပြီး အခန်းထဲပြေးဝင်လာတယ်။
 အဝတ်စင်လေးပေါ် လှမ်းကြည့်လိုက်မိ
 တော့လည်း ဘာမှမတွေ့ပြန်ဘူး။ ဟင်
 ဒါဆို အဲဒါအိပ်မက်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့
 ကျွန်မစိတ်ထဲမှာတော့ တကယ်ဖြစ်နေ
 သလို ခံစားမိတယ်။ ကိုကိုကြီးပြန်လာ
 တော့... ကျွန်မ ကိုကိုကြီးကို အဲဒီ
 အကြောင်း ပြောပြဖြစ်တယ်လေ။ အစ
 ကတည်းက အဲဒီလိုကိစ္စတွေမှာ အယုံ
 အကြည်မရှိတဲ့ ကိုကိုကြီးကတော့...
 ညီမလေး အိမ်အပြောင်းအရွှေ့ နေ
 သားမကျသေးလို့ နေမှာပါ” တဲ့လေ။
 ကျွန်မကတော့ စိတ်ထဲ မတင်မကျနဲ့
 စေတငါပဲ။

အဲဒီနောက်ပိုင်းလည်း ကျွန်မ
 အိမ်မှာရှိနေတဲ့အချိန်ဆို တစ်ယောက်
 ယောက်က တစ်နေရာရာကနေ စိုက်
 ကြည့်နေသလို ခံစားရတယ်။ ကိုကိုကြီး
 စိတ်ရက်တစ်ရက်မှာ သံဃာတော်တွေ
 ငိုပြီး အိမ်သစ်ပြောင်းလာတဲ့အနေနဲ့
 မိတ်တက်မင်္ဂလာ အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်
 ဘ်တဲ့နေ့က ကျွန်မလေ မမြင်ရတဲ့
 စိတ်ရက်တစ်ရက်ကို ရည်စူးပြီး အမျှဝေဖြစ်
 ယ်။ ဒါပေမဲ့ မထူးပါဘူး။ နောက်နေ့
 ကွမှာလည်း ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း
 နဲ့ အချိန်တွေဆို တစ်ယောက်
 ဘက်က ကျွန်မကို စောင့်ကြည့်နေ
 နဲ့ပဲ အမြဲခံစားရတယ်။ နောက်ကျော
 သလို ခံစားလာရလို့ ဖျတ်ခနဲ လှည့်
 ခြည့်လိုက်ပြန်ရင်လည်း ဘယ်သူမှ မရှိ
 ဘူး။ ကျွန်မ နေခင်းတွေဆို အခန်း
 ၁ ဝင်အိပ်ရင်လည်း အိပ်မက်လိုလို

ဘာလိုလိုတွေ အမြဲကြုံရတတ်လို့ ကျွန်မ
 အခန်းထဲမှာ မအိပ်ရဲတော့ဘူး။
 တစ်ရက်...
 ကျွန်မ ညှော်ခန်းထဲမှာ အိပ်နေ
 တုန်း မီးဖိုခန်းဘက်ကနေ တစ်ယောက်
 ယောက်က စိုက်ကြည့်နေသလို ခံစားရ
 တာနဲ့ ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်တော့...

“အို... အမလေး... ဘုရား
 ဘုရား။ ဟုတ်တယ်။ လူတစ်ယောက်၊
 တိတိကျကျပြောရရင် အင်္ကျီစွပ်ကျယ်
 အဖြူနဲ့ ပုဆိုးအကွက်လေးဝတ်ထားတဲ့
 အသားခပ်လတ်လတ်၊ အရပ်မြင့်မြင့်
 အသက် ၃၀ လောက်ရှိမယ့် ယောက်ျား
 တစ်ယောက်။

“ရှင်... ရှင်... ဘယ်သူလဲ။
 ဘယ်သူလဲလို့ မေးနေတယ်လေ”

ကျွန်မ အသံကုန်အော်ပစ်လိုက်
 တယ်။ ဒါပေမဲ့ အသံတွေက လည်
 ချောင်းဝကနေ အပြင်ကို ထွက်မလာခဲ့
 ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ဖျတ်ခနဲ ကျွန်မ
 လန်နီးလာတယ်။

“ဟင်... ငါ... ငါ အိပ်မက်မက်
 နေတာပဲလား”

ကျွန်မ တော်တော်လေး သွေး
 ဖျက်သွားတယ်။ ကိုကိုကြီးကို ထပ်ပြော
 ပြတော့လည်း အယုံအကြည်မရှိတဲ့
 ကိုကိုကြီးက ကျွန်မစိတ်စွဲနေလို့ ထင်မိ
 ထင်ရာ ထင်နေတာပါတဲ့လေ။ ကျွန်မ
 လေ အဲဒီနေ့ရက်တွေမှာ တကယ်ကို
 ရူးမတတ်ပါပဲ။ ကျွန်မတစ်ယောက်
 တည်းပဲ ကြုံနေရတဲ့အတွက် ကိုကိုကြီး
 ကလည်း ကျွန်မပြောတာကို မယုံဘူး
 လေ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်လ၊ နှစ်လ...
 ကြာတော့ ကျွန်မ နေသားကုသ...
 မမြင်ရတဲ့ တစ်စုံတစ်ရာအပေါ်မှာ
 ကြောက်စိတ်တွေ မရှိတော့ဘူး။
 နောက်ကျောမလှဲတဲ့ ခံစားမှုနဲ့
 ခံစားနေရတုန်းပဲ။ ကျွန်မ အိမ်ထဲ
 တစ်ရာအပေါ်မှာ အမြဲမေတ္တာ...
 တယ်။ တစ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦး...
 ကျွန်မစိတ်ထဲမှာလည်း ဘာကြောင့်
 မသိ သူကျွန်မကို နှစ်လိုတယ်လို့
 လိုခံစားမိတယ်။ ကျွန်မ သူ့ကိုမ...
 တော့ဘူး။ သူ့ရှိနေခြင်းဟာ
 အတွက် လုံခြုံသလို ခံစားမိလာ...
 မမြင်ရတဲ့တစ်စုံတစ်ရာအပေါ်မှာ
 သံယောဇဉ်တွယ်မိနေပြီလား။

တစ်ခါတလေမှာတော့
 သူ့ကို အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့ရလေ့ရှိ...
 အရပ်မြင့်မြင့်၊ အသားလတ်လတ်...
 ဟာ အိပ်မက်ထဲမှာတွေ့တိုင်းလည်း
 စကားတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ အမြဲသစ်
 ပြုပြီးကြည့်နေတတ်တယ်။ သူ့စာ
 မပြောပေမယ့် သူ့အပြုံးနောက်က
 နေလာတဲ့ သူ့ရင်ထဲကစကားသံ...
 သူ့ဖျက်နှာပေါက်တစ်ဆင့် ကျွန်မ
 လိုသိနေသလိုပဲ။ တစ်ရက်...

ကျွန်မတို့နဲ့ ဆွေမျိုးနီးစပ်...
 တဲ့ အစ်မတစ်ယောက် အလုပ်...
 ဒီမြို့လေးကို ရောက်လာတယ်။
 အလုပ်ကိစ္စက သုံးလေးရက်ကြာ...
 တော့ အဲ့အစ်မက ကျွန်မတို့အိမ်...
 တည်းတယ်လေ။ ကျွန်မနဲ့အတူ
 တာပေါ့။ ပထမဆုံး သူ့လာတည်း...
 ညမှာပဲ...

“လွှာ... လွှာ... ထပါဦး”
 အသံခပ်အုပ်အုပ်နဲ့အတူ ကျွန်မ
 ကံမောင်းကို လာပုတ်ပြီး နီးလာတဲ့
 ကြောင့် ကျွန်မ လန့်နဲ့သွားတယ်။
 “ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် အစ်မ”
 “လွှာ လွှာကြားမိသေးလားဟင်”
 “ဟင်... ဘာကိုလဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟင်... အဖျားမရှိနဲ့ လွှာက ဘာကို
 မှာလဲ”
 “ခြေသံ... ခြေသံလေး၊ အခန်း
 လမ်းလျှောက်နေတဲ့အသံ လွှာ
 ကြားမိဘူးလားဟင်”
 “အာ... အစ်မကလည်းလုပ်ပြီ။
 ကြီး အပေါ့အပါး ထသွားတာနေ
 အစ်မရဲ့ လွှာက ဘာများလဲလို့”
 ကျွန်မ ပြုံးရင်းပြန်ဖြေလိုက်တော့
 “ဟင်အင်း မဟုတ်ဘူး လွှာရဲ့”
 ကြီးဆိုလည်း သူ့အခန်းတံခါးဖွင့်
 ဖိတ်သံ ကြားရမှာပေါ့။ နောက်ပြီး
 သံက သုံးလေးခေါက်ရှိပြီ။ ဖြတ်
 နေတာ။ အစ်မ ကြောက်လိုက်
 လွှာရယ်။ တကယ်ပဲ မကြားဘူး
 ဟင်။ နောက်ပြီး အစ်မစိတ်ထဲမှာ
 တစ်ခုခုကို ကြောက်နေသလိုပဲ။
 “ဟော၊ ကြည့်ပါလား။ ပြောနေ
 ဘာကြက်သီးထလာပြီကြည့်”
 ဟုတ်ပါရဲ့။ အစ်မရဲ့လက်မှာ ပြော
 ကြက်သီးဖုလေးတွေ ထလာ
 ကျွန်မ မြင်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်မ
 သူ့ကိုသတိရမိသွားတယ်။ သူ
 ဟုတ်တယ်။ အဲ့ဒါ သူများလား။
 စိတ်ထဲကနေ သူ့ကို လှမ်းပြီး
 လိုက်မိတယ်။

“အစ်ကိုရေ... တိတ်တိတ်နေပါ
 နော်။ ဒီမှာ ဧည့်သည်အစ်မ ကြောက်
 နေရာပြီ” လို့။
 အဲဒီနေ့ညက အစ်မကို အတင်း
 ချောမော့ပြီး ပြန်အိပ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်။
 နောက်နေ့ညတွေမှာတော့ ဘာသံမှ
 မကြားရတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အစ်မက
 တော့ ကြောက်လို့ဆိုပြီး တစ်ညလုံး
 အခန်းမီးဖွင့်ထားခိုင်းလို့ မီးဖွင့်ပေးလိုက်
 ရသေးတယ်။ သူ့အလုပ်တွေပြီးလို့ အစ်မ
 ပြန်တဲ့နေ့က လွှာကို ပြောသွားတယ်။
 “လွှာရယ်... နင်တို့အိမ်ကလေး
 ဘာလို့မှန်းမသိဘူး ငါ့အလိုလို ကြက်သီး
 ထတယ်။ နေရတာ နောက်ကျောကို
 မလှုပ်ဘူး... တဲ့။
 ကျွန်မပြုံးရင်း ပြန်ပြောလိုက်မိ
 တယ်လေး။
 “အစ်မရယ်... အစ်မစိတ်ထင်လို့
 နေမှာပါ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး” လို့လေး။
 နောက်ပိုင်းတော့ သူနဲ့ပတ်သက်
 တဲ့အကြောင်းတွေ ကျွန်မ ကိုကိုကြီးကို
 ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဖြစ်တော့ဘူး။
 သူ့ကိုယ်တိုင် မကြုံရတဲ့အတွက် ကိုကို
 ကြီးက ကျွန်မပြောလည်း ယုံမှာမှ
 မဟုတ်တာပဲလေ။ သူကတော့ တစ်ခါ
 တလေမှာ ကျွန်မအိမ်ထဲကို ရောက်
 လာပြီး ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်မကို ပြုံးပြီး
 ကြည့်နေတတ်စမြဲ။ အချိန်တွေက တစ်
 လပြီးတစ်လ၊ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ကုန်
 ဆုံးလာခဲ့တာ ခုဆို ကျွန်မ ဒီအိမ်လေး
 ကိုရောက်ခဲ့တာ လေးနှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီ...။
 အချိန်တွေ ကုန်သွားတာနဲ့အမျှ သူနဲ့
 ကျွန်မကကြားက မမြင်နိုင်တဲ့ သံယော

ဧည့်ကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်း ခိုင်မြဲသ
 ထက် ခိုင်မြဲလာတယ်။ ကျွန်မသိတယ်
 ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ရှိနေတဲ့အချိန်
 တွေဆို သူ့ကျွန်မနားမှာ အမြဲရှိနေတယ်
 ဆိုတာကိုပေါ့။ အရင်တုန်းက ကြောက်
 ခဲ့သမျှ ခုတော့ သူ ကျွန်မနားမှာ အမြဲရှိ
 တယ်ဆိုတဲ့ အသိက ကျွန်မကို လုံခြုံ
 ပျော်ရွှင်စေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ နေလာရင်းပဲ
 တစ်ရက်မှာတော့...
 “ညီမလေးရေ... ကိုကိုကြီးတို့
 ဒီမြို့က ပြောင်းရတော့မယ်ကွ။ နောက်
 လကုန် ပြောင်းရမယ်။ ရုံးချုပ်က စာ
 ထွက်လာပြီ”
 ဟင်... ကျွန်မရင်ထဲမှာ စူးခနဲ
 တစ်ချက်အောင့်တက်သွားတယ်။ သူ၊
 သူ... အဲ့ဒါဆို သူကရော။ ကျွန်မ
 သူနဲ့ခွဲရတော့မှာလား။ ကျွန်မနဲ့သူ မမြင်
 နိုင်တဲ့ သံယောဇဉ်တွေကြားမှာ ဗြိတွယ်
 ရင်း ကိုကိုကြီးဟာ ဝန်ထမ်းဘဝပါလား
 ဆိုတာကိုတောင် ကျွန်မ မေ့နေခဲ့တယ်။
 သူကရော ဘဝတွေခြားနေပေမယ့် သူ
 ကျွန်မအပေါ်မှာ ဘယ်လောက်ထိ သံ
 ယောဇဉ်ရှိတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်မ
 သိနေတာကို။ အဲ့နေ့ညကလေ ကျွန်မ
 သူ့ကိုတိုင်တည်ရင်း ငိုမိတယ်။ ကျွန်မ
 သူ့ဘေးကနေ ထွက်မသွားချင်ဘူး။ သူ
 လည်း ကျွန်မကို သွားစေချင်မှာမဟုတ်
 ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်လေ...။
 နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ကိုကို
 ကြီးရုံးမှာ ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်တယ်။ သူ
 လက်အောက်ငယ်သားတစ်ယောက်က
 စာရင်းတွေလိမ်ထားတဲ့ ကိစ္စ။ ကိုကိုကြီး
 အလုပ်ကပြဿနာအကြောင်းကို ကျွန်မ

ရေရေရာရာ မသိပေမယ့် အဲဒါပြဿနာကို ကိုကိုကြီး ဝင်ဖြေရှင်းပေးလိုက်တာ တစ်လလောက်တောင် ကြာတယ်။ အဲဒါပြဿနာရုပ်နေတာကြောင့် လကုန်တော့ ကျွန်မတို့ အိမ်မပြောင်းဖြစ်လိုက်ဘူး။ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ကျိတ်ပျော်သွားတယ်။ ဒါတိုက်ဆိုင်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့လက်ချက်လား။ ပြဿနာတွေအကုန်ရှင်းသွားတော့ ကိုကိုကြီးက ပြောလာပြန်တယ်။

“လွှာ...ညီမလေး။ ခုရုံးကပြဿနာတွေ အကုန်ရှင်းသွားပြီဆိုတော့ ကိုကိုကြီးတို့ နောက်တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေ တာဝန်ကျတဲ့ဆီ ပြောင်းရမယ်။ အသင့်ပြင်ထားလိုက်တော့ကွာ” တဲ့။

လာပြန်ပြီ ကျွန်မ မကြားချင်ဆုံးစကား။ ကျွန်မလေ မပြောင်းချင်ဘူး။ ကျွန်မ သူ့ကိုတိုင်တည်ပြီး ငိုမိပြန်တယ်။

“အစ်ကိုရေ...ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်။ အစ်ကို လွှာအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိတယ်ဆိုတာ လွှာသိတယ်။ လွှာလည်း အစ်ကိုဘေးကနေ ထွက်မသွားချင်ဘူးလွှာ...လွှာ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဟင်”

အဲဒီနေ့ညက ကျွန်မအိပ်မက်ထဲမှာ သူ့ရောက်လာပြန်တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်မကိုပြုံးကြည့်ရင်း ခေါင်းလေးတစ်ချက်ညိတ်ပြသွားတာကို ကျွန်မတွေ့လိုက်ရတယ်။ သူ ဘာကိုပြောချင်ပါလိမ့်။ ကျွန်မကို သူ့ဘေးမှာပဲ ဆက်ရှိနေရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ခေါင်းညိတ်ပြတာလေးကို မြင်လိုက်ရတာနဲ့ပဲ ကျွန်မ အလိုလို အားတွေရှိလာသလိုပါပဲ။ ကျွန်မတို့ အိမ်ပြောင်းဖို့ နှစ်ရက်အလိုမှာပေါ့။ ကိုကို

ကြီးခိုင်းလို့ ပစ္စည်းတွေလည်း သိမ်းသင့်သလောက် သိမ်းပြီးနေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ သူ့ကိုယုံတယ်။ ကျွန်မပြောင်းသွားဖို့ သူ့ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်သေးဘူးဆိုတာကိုပေါ့လေ။ အဲဒီနေ့ ညနေကပေါ့။ ကိုကိုကြီး သူ့ရုံးမှာ လှေကားပေါ်က အဆင်း ခြေချော်ကျတယ်။ ဘာမှ ကြီးကြီးမားမား မထိခိုက်ပေမယ့် ခြေထောက်အဆစ်လွဲပြီး ခြေထောက်ကြီးရောင်သွားတယ်လေ။ ဆရာဝန်ကပြောတယ်။ ခြေထောက်ဒဏ်ရာကနေ ဒဏ်ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ တစ်ပတ်ဆယ်ရက်လောက် ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပေးပါတဲ့လေ။ အိမ်ပြောင်းဖို့ကလည်း နှစ်ရက်ပဲလိုတော့တာဆိုတော့ ဒီတစ်ခါလည်း ကျွန်မတို့ ပြောင်းမယ့်အစီအစဉ်ကို နောက်ဆုတ်လိုက်ရပြန်တယ်။

ဒါ...ဒါ တိုက်ဆိုင်တာ မဟုတ်တော့ဘူး။ တကယ်ပဲ သူ့လုပ်ခဲ့တာလား။ ကျွန်မလေကျွန်မအစ်ကို ဒဏ်ရာရတာကိုမြင်ရတော့ ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ငိုမိတယ်။ ဒါ ကျွန်မကြောင့်လား။ ကျွန်မရဲ့ သူ့အပေါ်တွယ်ငြိမိတဲ့ သံယောဇဉ်တစ်ခုတည်းကြောင့် ကျွန်မ အမှားအမှန်ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တာတွေကို မခွဲခြားနိုင်ခဲ့တာလား။ ကျွန်မ သူ့အပေါ်ကိုလည်း အပြစ်မတင်ရက်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မလေ...ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ကျွန်မတို့ ဒီပုံစံအတိုင်း တစ်သက်လုံး ရှေ့ဆက်သွားလို့မှ မဖြစ်တာ။ ကျွန်မတို့က ဝန်ထမ်း။ ဝန်ထမ်းဆိုတာ တာဝန်ကျရာနေရာကို ပြောင်းရွှေ့နေရမှာပဲလေ။ နောက်ပြီးသူ မတူညီတဲ့ ဘဝနှစ်ခုမှာ ကျွန်မတို့ ဘယ်အချိန်ထိ ခုလို ရှေ့

ဆက်သွားနိုင်ကြမှာလဲ။ ကျွန်မက ကျွန်က သံယောဇဉ်ရှိတဲ့သူ့ကို ဘဝကြီးမှာပဲ နေစေချင်လို့လား။ အဲဒါခါပြန်စဉ်းစားတယ်။ မဖြစ်သင့်မဖြစ်နိုင်မှန်း သိပေမယ့် သူ့နဲ့ အသွားရတော့မယ်လို့ တွေးလိုက်မိ။ ကျွန်မရင်ထဲမှာ အပဲနဲ့ဆွခံရသလို ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်လွန်းလှပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မ နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မချစ်တဲ့။ ကျွန်မသံယောဇဉ်ရှိတဲ့သူ ဒီလိုဘဝကြီးမှာ ကျွန်မ ဆက်ပြီးမနေနိုင်တော့ဘူး။ ကျွန်မ ဖြစ်သင့်တဲ့ ဦးစားပေးရမယ်လေ။ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တဲ့ညက သူ့ကိုတိုင်တည်ပြီး ကျွန်မ ငိုမိပြန်တယ်။

“အစ်ကိုရယ်...လွှာကို အစ်ကိုသံယောဇဉ်ရှိတယ်ဆိုတာ လွှာသိတယ်။ လွှာလည်း အစ်ကိုအပေါ် သံယောဇဉ်ရှိလို့လား။ တာကို အစ်ကိုအသိဆုံးနေမှာပဲ။ အဟောင်း...ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုရယ်။ တိုက် ဒီအတိုင်း တစ်သက်လုံး ရှေ့ဆက်သွားလို့မှ မဖြစ်တာ။ လွှာ...လွှာလွှာကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ထပ်ပြီးမခိုက်စေချင်တော့ဘူး။ နောက်ပြီး ဝန်ထမ်းလေ လွှာသံယောဇဉ်ရှိရတဲ့ အစ်ကိုလည်း လွှာ...ဒီလိုဘဝကြီးမှာဆက်မရှိနေစေချင်တော့ဘူး။ အဟောင်း အဟောင်း သူ့ကိုတိုင်တည်ပြီး ပြောနေရတာပဲ။

ပဲ ကျွန်မရင်တွေ အဆမတန် နာကျင်မွန်းကျပ်လာရတယ်။ ကျွန်မ နာကျင်မွန်းကျပ်နေတဲ့ နှလုံးသားကို ထိန်းရင်းနဲ့ပဲ ပြောစရာရှိတာတွေကို အားတ

ဝိမာန်

ဝိမာန်
ပြန်လေ့ရှိအများ

2017

တမလွန်မှ

ပြန်ခေါ်ကြသူများ

ဝိတာမြို့

အချိန်ကား လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
ဆယ်ကျော်က ဖြစ်ပါသည်။

နေရာကား ချင်းပြည်နယ်တောင်
မတူပီမြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးတွင်
ဆဲလေသည်။

ထိုစဉ်က... ကျွန်ုပ်မှာ ပြည်ထဲ
ဝန်ကြီးဌာန၊ အကျဉ်းဦးစီးဌာနက
အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်
ပုံကိုသော ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း
ဦးစီးဌာနဖြစ်သည့် "မတူပီ-မင်းတပ်-
တောင်" လမ်းဖောက်အလုပ်စခန်း
ဦးစီးဌာနဝန်အဖြစ် တာဝန်ထမ်း
ဆောင်နေခဲ့လေသည်။

စခန်းဌာနချုပ်ကို မတူပီမြို့မှ ငါး
မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော လေမျိုချောင်း
တောင်ချိုင့်အတွင်း တည်
ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ မတူပီမြို့မှာ
မတူပီမြို့မှ ၁၀၂ မိုင် ကွာဝေးပြီး
တောင်ဘက်စခန်းထဲမှာဖြစ်၍ ရာသီဥတု
အလွန်အေးစိမ့်လျက် နေရောင်ကို
ခဏခဏသာ ခံရပြီး ညနေ
၁၀ နာရီကျော်မှ မြင်ရပြီး ညနေ
၁၀ နာရီကျော်သည်နှင့် နေလုံးကို မမြင်

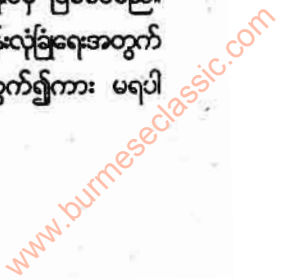
ထိုအခါ တောင်ချိုင့်အတွင်းရှိ ချုံ
နွယ်ပိတ်ပေါင်းများအကြား တစ်နေ့ကုန်
ပုန်းအောင်းနေသည့် ခြင်္သေ့များက အုပ်စု
လိုက် ထွက်လာကြပြီး စခန်းရှိ တာဝန်
ထမ်းဆောင်နေကြသော ဝန်ထမ်းများ
နှင့် အကျဉ်းသားရဲဘော်များအား ဝိုင်းအုံ
ကိုက်ခဲကြပါတော့၏။

ဝန်ထမ်းနှင့် ရဲဘက်များမှာ ပြည်
မမှ ရောက်ရှိလာသူများဖြစ်၍ ချင်းပြည်
နယ်၏ ရေခဲတမျှအေးစိမ့်သော ဒဏ်
ကို ကြိတ်မိတ်ပြီး စုခံကာကွယ်နေကြရ
သည့်ကြားထဲ တောခြင်များ၏ ပွဲတော်
တည်ခြင်းကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် ခံလာရ
ပေရာ ခံနိုင်ရည်မရှိကြတော့ဘဲ ကိုယ်
ခံအားပါ တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းလာ
ကြပါလေသည်။

ကိုက်ခဲသောခြင်များမှာ နေဝင်ရီ
သရောအချိန်တွင် ရောက်လာတတ်
သော ငှက်ဖျားဖိုးများသယ်ဆောင်လာ
သည့် အနော်ဖလိုခြင်မများဖြစ်လေရာ
စခန်းရှိ ဝန်ထမ်းနှင့် ရဲဘက်များမှာ
ငှက်ဖျားရောဂါကြောင့် ဆေးရုံမတက်ဖူး
သူ မရှိသလောက် ဖြစ်လာလေသည်။

တချို့မှာ ဆေးရုံသို့ နှစ်ခါပြန် သုံး
ခါပြန် တက်ရောက်ခဲ့ရသူများအနက်
တချို့ဝန်ထမ်းနှင့် ရဲဘက်များမှာ စခန်း
သို့ ပြန်မလာနိုင်ကြတော့ဘဲ ငှက်ဖျား
ဝေဒနာကြောင့် ဆေးရုံပေါ်မှာပင် အသက်
ပျောက်ခဲ့ကြရရှာသည်။ စခန်းမှဝန်ထမ်း
များသာမက စခန်းလုံခြုံရေးအတွက်
လာရောက်စောင့်ရှောက်ပေးနေသော
ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဒုရဲအုပ်တစ်ဦးကိုပင်
ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားစေသည်
အထိ ငှက်ဖျားဝေဒနာက ပြင်းထန်လွန်း
လှပေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ စခန်းရောက်ကာတည်း
က မတူပီဆေးရုံအုပ် ဆရာဝန်ကြီးပေး
ထားသော ငှက်ဖျားကာကွယ်ဆေးပြား
များကို ပုံမှန်အတိုင်း သောက်သုံးကာ
ခြင်ကိုက်ခဲမရအောင် အထူးဂရုပြု၍
နေခဲ့ပါသေးသည်။ ခြင်လုံးဝအကိုက်မခံ
ရအောင်ဆိုလျှင် အင်အားလျော့နည်း
ဘောင်းဘီရှည်ဝတ်ကာ ခြင်ထောင်ထဲ
တွင် အချိန်ပြည့်နေနိုင်မှ ဖြစ်ပေမည်။
သို့ရာတွင် စခန်းလုံခြုံရေးအတွက်
ညအချိန် အပြင်မထွက်၍ကား မရပါ

ပေး။ ထိုအခါ အရန်သင့်စောင့်မျှော်နေကြသော ခြင်အုပ်စု၏ ဝိုင်းအုံ့ကိုက်ခဲကြသည်ကို မလွှဲမရှောင်သာ ခံရပါတော့၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ စခန်းသို့ ရောက်ရှိပြီး တစ်လကျော်မျှ အချိန်အတွင်း ငှက်ဖျားရောဂါကို စတင်ခံစားရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ငှက်ဖျားဖြစ်ပုံကလည်း အများနှင့်မတူအောင် ဆန်းကြယ်လှသည်။

တစ်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ကိုယ်ရှိန် နည်းနည်းပူလာသဖြင့် ဆရာဝန်ပေးထားသော ဆေးပြားနှစ်ပြား သောက်လိုက်သည်။ သို့သော် မသက်သာဘဲ တစ်ကိုယ်လုံးချမ်းပြီး နတ်ဝင်သည်ပမာ ခိုက်ခိုက်တုန်လာသဖြင့် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအား အိပ်ရာထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ ကျောပေါ်တက်၍ သူ့ကိုယ်လုံး အလေးဖြင့် ဖိထားခိုင်းရ၏။ သို့တစေ သူ့ကိုယ်လုံးပါ တဆတ်ဆတ်လိုက်တုန်ကာ ကျွန်ုပ်၏ ချမ်းတုန်မှုက ရပ်မသွားခဲ့ချေ။

ညပိုင်းတွင်တစ်ကြိမ် ငှက်ဖျားဆေး ထပ်သောက်စဉ် မျို၍မရသည့်အပြင် ဆေးရောဂေပါ ပြန်ထွက်ကုန်ပါသည်။ ခဏအကြာတွင် ညနေကစားထားသော ထမင်းများ အန်ထွက်လာပြန်သည်။ အန်ပုံမှာ တဖြည်းဖြည်း စိပ်လာကာ ဗိုက်ထဲရှိသမျှ အစာများ မကုန်မချင်း ဆက်တိုက် အန်ထုတ်ပါတော့သည်။

အစာကုန်သွား၍ သက်သာမည်အထင်ဖြင့် ည ၉ နာရီကျော်ခန့်တွင် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ရာ အိပ်မရဘဲ တဝေဝေ

ဖြင့် လေတွေအန်နေပါသည်။ ဗိုက်ထဲ အစာမရှိတော့သဖြင့် လေချည်းသက်သက် အန်ထွက်လာခြင်းပါပေ။ အန်ပုံမှာ ၁၅ မိနစ်တွင် တစ်ကြိမ်နှုန်းခန့် ဖြစ်နေလေရာ တစ်ညလုံး အိပ်ခွင့်မရဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရ၏။

နံနက် မိုးစင်စင်လင်းသည့်အခါမှာကား ကျွန်ုပ်မှာ လူရုပ်မပေါက်နိုင်တော့အောင်ဖြစ်ကာ လူတစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း နုံးချိုပျော့ခွေနေလေပြီ။ အိပ်ရာထဲမှ လူမထုဘဲ မထနိုင်လောက်အောင် အားအင်ယုတ်လျော့နေပါလေပြီ။

ထိုအခြေအနေတွင် ဆေးရုံတင်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလည်း မရှိတော့ပါချေ။ သို့မဟုတ်ပါက ဝေဒနာပိုဆိုးလာကာ အသက်ပါ ပါသွားနိုင်မည်ကဲ့သို့ ဆိုးဝါးစွာ ခံစားနေရလေသည်။ သေကံမရောက်သေး၍ထင်၊ ကံအားလျော်စွာ ဌာနဆိုင်ရာ ကားကြိုတစ်စီး ရောက်ရှိလာသဖြင့် ထိုကားကို အကူအညီတောင်းကာ မတူပီဆေးရုံသို့ ပို့ခိုင်းရပါတော့သည်။

ဆေးရုံသီးသန့်ခန်းထဲ ရောက်ချိန်မှာကား ကျွန်ုပ်မှာ စကားပင် မပြောနိုင်တော့ချေ။ သူ့နာပြုဆရာမက ပြုစုပေးနေစဉ် ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာရိုအုပ်ချက်ချင်းရောက်လာကာ ကျွန်ုပ်၏ တင်ပါးနှစ်ဖက်တွင် အသားဆေးနှစ်လုံး ဆက်တိုက်ထိုးပေးပြီး သူ၏ဇနီး ထာဘီပြာဝတ်ဆရာမ ဒေါ်ခင်မာလွင်က ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်လက်ဖျံကြောတွင် အပ်သွင်းကာ ဒရပ်(ဖ)ပုလင်း ချိတ်ပေး

သည်။ ဆရာမရိုင်ဗန်းက ပါးစပ်ဟခိုင်းကာ ဆေးတောင့်၊ ဆေးပြား ငါးလုံးတို့ကိုလေသည်။

နေ့လယ်ပိုင်းတွင် တစ်ကြိမ် ဒရပ်(ဖ)ပုလင်းလဲပေးကာ ဆေးတောင့်ဆေးပြားများ ထပ်တိုက်ပြန်သည်။ ညပိုင်းတွင်လည်း ဒရပ်(ဖ)ပုလင်းသစ် ငါးလှယ်ခြင်း၊ ဆေးတိုက်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပေးပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဆရာဝန်ကြီး လာစစ်ဆေးကြည့်ရာ အဖျားမကျသေးသဖြင့် ယမန်နေ့ကအတိုင်း ထပ်မံ၍ ဆေးထိုး၊ ဒရပ်(ဖ)ပုလင်းခိုင်းကာ ဆေးဆက်စားစေပါသည်။ တတိယနေ့တွင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်နေလေရာ ဆရာဝန်ကြီး ဆေးထိုး၊ ဆေးစားခြင်းကို ပုံမှန်အတိုင်း ဆက်လက်လုပ်ပေးသော်လည်း ဒရပ်(ဖ)သွင်းနှုန်းကိုမူ တဖြည်းဖြည်း လျှော့လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့အဖျားမကျနိုင်သေးသဖြင့် အစာလည်း မဝင်နိုင်ဘဲ ရေကိုသာ အားထားသော နေရလေရာ ကျွန်ုပ်၏တစ်ကိုယ်လုံး တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပိန်ချုံးကျလာပါတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကူးလာခဲ့ပြီး ရှစ်ရက်မြောက်သည့်နေ့တွင် ဒရပ်(ဖ) ၂၁ လုံး သွင်းပြီးသည့် တိုင်အောင် အဖျားမကျနိုင်ဘဲ ရှိနေလေရာ ဆရာဝန်ကြီးနှင့် ဇနီးသည် ဆရာမကြီးတို့မှာ လူကြီးများပီပီ အရောပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါသော်လည်း

အနုဆရာမများ၏ မျက်နှာများပေါ်တွင်
စိုးရိမ်စိတ်ကို မဖုံးကွယ်နိုင်အောင်
လွင်နေကြပါလေသည်။

တချို့ လုပ်သက်ရင့် ဆရာမကြီး
ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်အား မရတော့ဘူး
ဆဲဆဲက ဆေးရုံအနီးရှိ မြို့မနစ်ချင်း
ဆရာကျောင်းတွင် သခင်ယေရှုထံ ကျွန်ုပ်
ကယ်တင်ပေးပါမည့်အကြောင်း
တောင်းပေးနေကြသည်ဟု သတင်း
သိရလေသည်။

သူတို့ စိုးရိမ်မည်ဆိုလျှင်လည်း
နိုင်လောက်ပါပေသည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်တွင် ငှက်ဖျား
ပျံ့နှံ့နေပြီး ဆေးရုံတက်ရောက်နေသော
အပျိုပေါ်မှ ချင်းလူရွယ်တစ်ဦး ကွယ်
လွန်သွားသည့်အပြင် ကျေးလက်တော
များမှ ငှက်ဖျားဖြစ်၍ ဆေးရုံတင်
ရသော ကလေးငယ်များမှာလည်း
လွန်လို့လို သေဆုံးနေကြ၍ ဖြစ်လေ
သည်။

ကျွန်ုပ်မှာမူကား ထိုနေ့ညနေပိုင်း
အဖျားပိုကြီးလာကာ သတိမရ
ဘဲ ချက် ချက်ချက် ဖြစ်လာသည်။
အလုံးမှာလည်း အရိုးပေါ် အရည်
ကျက် မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင်
အနေဆိုးလာခဲ့လေတော့သည်။

စိတ်ထဲတွင်လည်း ဆရာမများ
သိရှိနေသကဲ့သို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
သွားတော့မလို ထင်မြင်လာမိ
သည့်နေ့ည သန်းခေါင်ကျော်ခန့်ရှိ
အထိပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ခါတိုင်း
နေရာထိုင်ရ ပိုကောင်းလာကာ

ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ပေါ့ပါး
လန်းဆန်းလာသလို ထူးခြားစွာ ခံစားရ
မိသည်။ ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး တဖြည်းဖြည်း လေထဲသို့
မြောက်ကြွတက်ကာ အခန်းမျက်နှာ
ကြက်နှင့် တရိပ်ရိပ်နီးလာလေသည်။
ပြီးမှ အခန်းတံခါးမကြီးဆီ ဝေ့ဝေ့လွင့်
သွားကာ အပြင်ဘက်သို့ လွင့်ထွက်လာ
ပါသည်။

အခန်းတံခါးမှ အထွက်တွင်
အောက်သို့ငုံ့ကြည့်မိရာ ဆေးရုံခုတင်
ပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေ
သော ကျွန်ုပ်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို အပေါ်
စီးမှ မြင်နေရလေသည်။ ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်
ခန္ဓာကိုယ်သည် အချို့သားလူနာဆောင်
ခုတင်များပေါ်မှ ဝေ့ဝေ့ကျော်ဖြတ်ကာ
ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ အပြင်ဘက်သို့
ရောက်သွားလေသည်။

အပြင်ဘက် ရောက်သည်နှင့်
မိုးကောင်းကင်ပေါ်မှ အလွန်အားပြင်း
သော သံလိုက်ကြိုတစ်ခုဖြင့် ဆွဲစုပ်
လိုက်သည့်အလား ကျွန်ုပ်တစ်ကိုယ်လုံး
အထက်ကောင်းကင်ဆီသို့ အလွန်မြန်
ဆန်သော အရှိန်ဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုး မြင့်
တက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မတူပီဆေးရုံကြီးမှာ ကျွန်ုပ်ချက်စိ
အောက်မှာတင် တရွေ့ရွေ့သေးငယ်
သွားကာ မတူပီမြို့နှင့် အနီးဝန်းကျင်မှ
တောင်တန်းကြီးများပါ သေးငယ်သွား
လျက် မြင်ကွင်းမှ မှန်ဝါးပျောက်ကွယ်
သွားပါတော့၏။

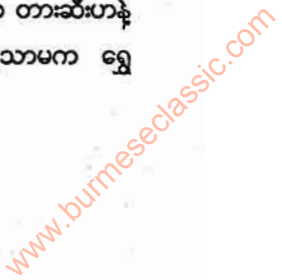
ကျွန်ုပ်မှာမူ တိမ်စိုင့်တိမ်တိုက်
များကို ထိုးဖောက်လျက် လေ၏အလျင်

ဖြင့် ကောင်းကင်ဆီသို့ တည်မတ်စွာ
တိုးတက် ပျံသန်းနေပါလေသည်။ ထိုသို့
ကောင်းကင်ထက် ခရီးတစ်လျှောက်
မြင်တွေ့ရသမျှ တိမ်ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး
အရောင် အသွယ်သွယ်တို့မှာ ကျွန်ုပ်
မျက်စိဝယ် ထူးခြားဆန်းကြယ်သယောင်
ရွှစားရန်မဝနိုင်အောင် လှပနေကြပါ
ပေသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုတိမ်စိုင့်တိမ်ခဲများ
ကြားမှ မည်မျှကြာအောင် ပျံတက်နေ
မိသည်မသိ တစ်နေရာအရောက်တွင်
အရှိန်အဟုန် လျော့ကျသွားသည်ကို
သတိပြုမိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်
ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါ တိမ်တိုက်
များကြားထဲမှ နန်းတော်ကဲ့သို့ အချွန်
အတက်များရှိသော ဘုံဗိမာန်ကြီးတစ်ခု
ကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဘုံဗိမာန်၏ ရှေ့မူခဲဦးတွင် ရွှေ
ရောင်တဝင်းဝင်း တောက်ပနေသော
ရောင်မတ်ခါးကြီးနှစ်ချပ် ရှိနေသည်။ တံခါး
ကြီးရှေ့၌ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ အပြည့်အစုံ
ဖြင့် လက်နက်ကိုင် အစောင့်အရှောက်
များ တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ခြေထောက်များမှာ ထို
ရွှေရောင်တံခါးကြီးဆီသို့ တရွေ့ရွေ့
ချဉ်းကပ်သွားနေကြ၏။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ
အစောင့်အရှောက်များနှင့် ထိပ်တိုက်
တွေ့တော့မည်ကို စိုးရိမ်နေမိသည်။
သို့တစေ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်မှာ
အဝင်မုခ်ဝနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာ
သို့ ရောက်လာသည့် ကျွန်ုပ်အား...
အစောင့်အရှောက်များက တားဆီးဟန်
တားခြင်း မပြုကြသည်သာမက ရွှေ

ရောင်တံခါးကြီးနှစ်ချပ်မှာပင် အလိုအလျောက်ပွင့်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုတံခါးမှ တစ်လှမ်းချင်း ဝင်သွားမိရာ အလွန်တရာ လှပဆန်းကြယ်သော နန်းပြာသာဒ်တစ်ဆောင် လေထဲတွင် မလှုပ်မယှက် ရပ်တည်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ကျွန်ုပ်ခြေလှမ်းများ ရေညို့ တရွေ့တည်းဝင်သွားနေရာမှ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ တဖြည်းဖြည်း အေးစိမ့်လာသလို ခံစားမိသည်။

ထိုအချိန်တွင် ခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုကို လှမ်းမြင်ရကာ ရတနာများဖြင့် ဖိတ်ဖိတ်တောက်ပနေသော သလွန်ညောင်စောင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုသလွန်ညောင် စောင်းထက် ဝယ် ရပ်ရည်သန်ပြန်သော လူကြီးတစ်ဦးနှင့် အလွန်မြန်မာဆန်သော မိန်းမကြီးတစ်ဦးတို့ လဲလျောင်းနေကြသည်။

ကျွန်ုပ်က အနားကပ်၍ သေချာကြည့်လိုက်ရာ . . . လူကြီးမှာ အခြားမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ရပ်ကွက် ဓမ္မာရုံမှ ဘုရားဒကာ ဦးသူတော်ဖြစ်နေပါလေသည်။ ဦးသူတော်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ကွယ်လွန်ခဲ့သူဖြစ်၏။ မိန်းမကြီးမှာလည်း ဦးသူတော်နောက် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော သူ၏ဇနီးသည် ဖြစ်နေ၏။

“အဘဦးသူတော်”

ကျွန်ုပ်က လွှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်မိပါသည်။ ဦးသူတော် လဲလျောင်းနေရာမှ ထထိုင်လိုက်ကာ ကျွန်ုပ်အား မကျေမချမ်း လေသံဖြင့် -

“ဟေ့ . . . မင်းက အချိန်အခါ မဟုတ်ဘဲ ဒီမှာဘာလာလုပ်နေတာလဲ” ကျွန်ုပ် မမြင်ရသေးမီ မိန်းမကြီးက -

“ဟုတ်ပါတော်၊ သူ့ကြည့်ရတာ ကယောင်ကတမ်းနဲ့ မျက်စိလည်လာတာများလား”

ထိုအခိုက် ဦးသူတော်က နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်ကာ -

“လာ . . . မင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့”

ဦးသူတော်က ပြောပြောဆိုဆို ခန်းမကြီး၏အနောက် ဘက်ယွန်းယွန်း ဆီသို့ ခြေလှမ်းကျကြီးများဖြင့် လျှောက်ထွက်သွားသည်။ မိန်းမကြီးက အမြန်လိုက်သွားရန် မေးထိုးပြသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဦးသူတော်ကိုမီရန် ကမန်းကတန်းလိုက်သွားရ၏။

ဦးသူတော်အား အဆောက်အဦအနောက်ဘက်ရှိ ရေကန်ကြီးတစ်ကန်၏အစပ်တွင် ကျောပေး၍ ရပ်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ရေကန်၏ရေမှာ ကြည်လင်လျက် ကြာပေါင်းစုံ ဖူးပွင့်ဝေဆာနေလေသည်။ ကျွန်ုပ်က ဦးသူတော် နံဘေးတွင် သွားရပ်လိုက်၏။

“မင်း ကန်အလယ်တည့်တည့်က ပဒုမ္မာကြာဖြူကို လှမ်းမြင်ရတယ် မဟုတ်လား”

ဦးသူတော်က ရေကန်အလယ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း မေးသည်။ ကျွန်ုပ်က ရေကန်အလယ်ဆီ ငေးမျှော်ကြည့်ကာ ပဒုမ္မာကြာဖြူဆိုတာ ဘယ်ဟာများပါလိမ့်ဟု တွေးနေမိသည်။ ထိုအခိုက် ဦးသူတော်က ကျွန်ုပ်အား

နောက်မှ ရုတ်တရက် တွန်းချလိုက်တော့၏။

“ဗွမ်း”

ကျွန်ုပ်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ခြေထောက်တွန်းချခံလိုက်ရသဖြင့် ရေအောက်အောက်နက်အောင် နစ်မြုပ်သွားသည်။ ကိုယ်ရေကူးတတ်သည် သတိမဝင်နိုင်သေး။ အတန်ငယ်ကြည့်ရေမွန်းကျပ်လာကာ အသက်လှေတော့မှ စတင်ကူးခပ်မိပါတော့သည်။ သို့တစေ ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာမှာ ရေပေါ်သို့တက်မလာဘဲ ရေအောက်ဘက်သို့သာ ထိုးဆင်းနေလေရာ များ ပိုမိုမွန်းကျပ်လာကာ အသက်လှေလုံးဝ မရတော့ဘဲ ထိုနေရာမှာ အသက်ထွက်တော့မလို ခံစားတော့သည်။

ထိုစဉ်အခိုက်ဝယ် ရန်ကုန်အားငယ်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသော ကျွန်ုပ်၏ဇနီးနှင့် သားသမီးတို့၏ မျက်နှာရေထဲတွင် ပလုံစိ၍ ပေါ်လာကြသော ထိုအခါ ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်မှ “ငါ့သေမဖြစ်ဘူး။ ငါသေလို့မဖြစ်သေးဘူး။ ဗလုံးဗထွေး အော်ဟစ်ကာ လေထဲ မရောက်ရောက်အောင် အတင်ရန်က ကာ အားသွန်ကူးခပ်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်ဝယ် ကျွန်ုပ်မှ သေသို့ ရောက်လာသလား။ ရေအောက်စုန်ဆင်းနေသလားပင် မသိတော့ဘူး။ ပါးစပ်မှရေများ ပလုံစိ၍ တွင် ရပ်တန့်နေသလို ထင်မိလေသော တစ်လောကလုံးလည်း မှောင်အောင် သွားပါလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ခြားသည်မှာ ကျွန်ုပ်၏နားထဲ၌
 သော သံစဉ်တစ်ခုကို ဆင်သံ
 နရသလို ထင်မိသည်။ ထို
 ကျွန်ုပ်နှင့် မရင်းနှီးလှသော်
 လွန်ပင် သာယာနာပျော်ဖွယ်
 ကးထောင်၍ပင် ကောင်းလှ
 ခဉ် ကျွန်ုပ်ပါးစပ်မှ ရေပလုံစီ
 တူ ကျွန်ုပ်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
 ရပေါ်သို့ တရိပ်ရိပ်မြင့်တက်
 ထင်မိ၏။ ယင်းသို့ ရေပေါ်
 လာသည်နှင့်အမျှ ထိုသာယာ
 စပ်မှာလည်း ပို၍ နီးလာ၊
 လာ ဖြစ်၏။
 ဝက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ် ရေမျက်
 ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထို
 ဝိသံစဉ်ကို သဲသဲကွဲကွဲ ကြား
 လို ပါးစပ်မှလည်း “ရေ...
 အော်လိုက်မိ၏။
 ...ထောင်ပိုင်ကြီး သထိ
 ချိုးသမီးတစ်ဦး၏ အသံကို
 ဝဲရ၏။ ကျွန်ုပ် အမှတ်မထင်
 ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါ
 တင်နံဘေးဝယ် စိုးရိမ်တကြီး
 နကြသော ဒေါက်တာရီအုပ်
 ပြုဆရာမများအဖွဲ့ကို တွေ့
 တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခရစ်
 ခ်ချင်းကို မတူပီ ချင်းတိုင်းရင်း
 ဘဖြင့် သံပြိုင်ရွတ်ဆို ဆု
 နေကြသော သူနာပြုဆရာမ
 ခွဲကို အခန်းဝတွင် မြင်တွေ့
 ပည်။

သူနာပြုဆရာမကြီးက ကျွန်ုပ်၏
 ခုတင်ဘေးသို့ ရောက်လာကာ လက်
 ကိုဆုပ်ကိုင်လျက် -
 “အဖဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်
 အရ ထောင်ပိုင်ကြီး မသေနိုင်တော့ပါ
 ဘူး”
 ကျွန်ုပ်အနေနှင့်ကား အဖဘုရား
 သခင်၏ အလိုတော်အရ အသက်ပြန်
 ရှည်လာတာလား...။ အချိန်မတန်မီ
 ရောက်လာသော ကျွန်ုပ်အား အဘ
 ဦးသူတော်က လက်မခံဘဲ ပြန်ပို့လိုက်
 သောကြောင့် တမလွန်မှ ပြန်ရောက်
 လာတာလား ဆိုသည်ကိုတော့ ယနေ့
 တိုင် အဖြေရှာ၍ မရသေးပါချေ။
 သို့တစေလည်း ကျွန်ုပ် လက်
 တွေ့ကျကျ ခံယူနား လည်လိုက်မိသည်
 ကား ကျွန်ုပ်အား ဤငှက်ဖျားရောဂါ
 ဖြင့် တမလွန်သို့ မသွားနိုင်စေရန် အချိန်
 ပြည့် ကာကွယ်ကုသပေးခဲ့ကြသော
 ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာရီအုပ်၊ ဇနီး
 ဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မာလွင်နှင့် သူနာပြု
 ဆရာမများအဖွဲ့ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါလေ
 သည်။
 [မှတ်ချက် ။ ။ ကျွန်ုပ်၏
 အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်ကြ
 သော ချင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မတူပီ
 မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးမှ မြို့နယ်ကျန်းမာ
 ရေးမှူး ဒေါက်တာရီအုပ်နှင့် သူနာပြု
 ဆရာမများအဖွဲ့ (၁၉၅၅-၅၆)တို့အတွက်
 အမှတ်တရ...]

ဝိတာမြဦး

**ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းရတနာဒီပံ
ရွှေအလင်းတိုင်**

ပဋ္ဌာန်းဆက် အားကောင်း
 ၍ လူ့ဘုံလောကတွင် ကျင့်
 လည်နေထိုင်လျက်ရှိကြသော
 ပါရမီရှင်များအတွက် အားထား
 စရာ ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်း ရတနာဒီပံ
 ရွှေအလင်းတိုင် ပေါ်ထွက်လာ
 ပါပြီ။

ဤသို့ ပေါ်ထွက်ရအောင်
 လည်း ပဋ္ဌာန်းရွှေကျမ်းကျင့်စဉ်
 ကို အဓိဋ္ဌာန်တင် သမထစွမ်း
 အင်ဖြင့် စီမံ၍ထားသဖြင့် ပါရမီ
 ရှင်များ လိုအပ်သော ကိစ္စအဝဝ
 ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါလိမ့်
 မည်။

အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်စီမံ
 ထားသော ဂမ္ဘီရပစ္စည်းတစ်မျိုး
 နှင့် တွဲဖက်၍ စီမံထားပါသည်။
 အသေးစိတ်သိလိုသူများ လူ
 ကိုယ်တိုင်ကြွရောက်၍ မှာယူ
 နိုင်ပါသည်။

--- ဆက်သွယ်ရန် ---

ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်)
 ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁

ဦးဖုလိုင်မှ စိုမ်ကောင်းပြည့်သို့

ရှင်းရှင်း

ဦးဖုလိုင်မှ စိုက်ကောင်းပြည့်အို

နှင်းနှင်း

နေ့ရက် ပြီးပါပြီ။ ကျောင်းများ ပြန်လည်ဖွင့်ပါပြီ။ ဝမ်းစက်များနှင့် ရွက်တွေလည်း ဝေနေပြီ။ ယနေ့ ဆယ်ဘန်း စတက်ရမည်။ နောက်နေ့မှာ မိမိ၏ ၁၅ နှစ်မွေးနေ့ ရောက်မည်မို့ မောင်ကောင်းပြည့် ပျော်ရွှင်နေသည်။ ရေချိုးပြီး အင်္ကျီအသစ်ဝတ်ကာ ကျောင်းသို့ ထွက်သွားရန် အိမ်ကို ဝိတ်လိုက်သည်။

“ဘာဘရေ၊ ကျောင်းသွားပြီခင်ဗျ။ အိမ်ကိုကြည့်ပေးနော်”

“အေး... အေး... ကောင်းကောင်းလမ်းကူးနော်”

မောင်ကောင်းပြည့်၏ ဖခင်က နေပြည်တော်မှာ တာဝန်နဲ့ ရောက်နေသည်။ မိခင်က ပုဂ္ဂလိကဘဏ်တစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သူမို့ စောစော အိမ်မှထွက်သွားပါပြီ။ ကျောင်းမှာ စဖွင့်သည့်နေ့ရက်မို့ အိပ်ရေးဝအောင်အိပ်ကာ ယခုမှ စထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ အိမ်ရှင်ဘာကြီးကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။

“ဟာ... ချီး... ဒီခိုငှက်တွေရဲ့ မစင်တွေက အင်္ကျီပေသွားပြီ”

လမ်းမပေါ်ရှိ မီးကြိုးတန်းတွင် ခိုငှက်များရှိနေသည်။ မစင်စွန့်ချခဲ့သဖြင့် အင်္ကျီအသစ်မှာ ပေသွားပြီ။ အိမ်ကို ပြန်ပြေးခဲ့သည်။ တံခါးဝတွင် -

“ဟဲ့... ပြည့်ပြည့်... ဘာကျန်ခဲ့လို့ ပြေးလာယူသလဲကွ”

“အင်္ကျီလဲမလို့ ဘာဘရေ၊ ခိုချေးပေသွားတယ်ခင်ဗျ”

“ဟား... ဟား... ဟား... ကဲ... မင်းရတဲ့မုန့်ဖိုး နည်းနည်းပေး ထိထိုးမယ် စပ်တူ”

“ရှေး... ဘာမှ ဝယ်မစားရသေးတော့ အားလုံးယူထားလိုက်”

“ဟုတ်ပါ... ဟုတ်ပါ”

ကောင်းပြည့်တို့မိသားစုသည် ခြံသေးပြီး နှစ်ထပ်အိမ်လေးတစ်ဆောင်ကို ငှား၍နေသည်။ ခြံရှင်ဘာဘ ဦးဖုလိုင်သည် လောဘမရှိ။ စ၍ငှားထားသော လခကို ဆယ်နှစ်ကြာလည်း ထပ်မတက်ခဲ့ပေ။ ရှာမှ ရှားပေသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ မနက်ကို ၃ နာရီခွဲ အိမ်မှထွက်သွားသည်။ ၈ နာရီခွဲလောက်မှ စားချင်ရာဝယ်၍ အိမ်ပြန်လာ၏။ မေးကြည့်သောအခါ ရွှေတိဂုံဘုရားတံခါးစဖွင့်သည့် နံနက်အရုဏ်ချိန်တွင် ဘုရားမှာတက်သည်။ ဆွမ်းကပ်၊ ပုတီးစိပ်သည်။ ပြီးမှ စားချင်ရာဝယ်စား နေ့လယ်အတွက်ပါ ဝယ်ခဲ့ပြီး လမ်းလျှောက်ပြန်လာသည်တံ့။ သတင်းစာဖတ်၊ ရေချိုးလျှင် မိမိအဝတ်အစားကိုယ်တိုင်လျှော်ကာ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်သည်။ အရွယ်ရှိစဉ်က စစ်သံများ

အဖြစ်နဲ့ နိုင်ငံရပ်ခြားတွင် လှည့်လည်နှစ်နှစ်ဆယ်မျှ နေခဲ့ဖူးသည်။ ယခုပင်စင်လစာနဲ့ ဘဏ်တိုးလေးအပြင် ကောင်းပြည့်တို့ အိမ်လခများကို သုံးစွဲနေသည်။ သူ၏ညီမဖြစ်သူ တရုတ်မကြီးကို သိမ်ကြီးဈေးတွင် ကုန်စုံဆိုင်ဖွင့်ပေးထားသဖြင့် တရုတ်နှစ်သစ်ကူးရက်များတွင် ညီမ၊ ယောက်ဖ၊ တူမ၊ တူ မိသားစု ကားကြီးကားငယ်နဲ့ သယ်ခဲ့သော စားဖွယ်အစုံစုံမှာ တစ်နှစ်လုံးစား၍ပင် မကုန်။ ဆီများ၊ ဆန်များ၊ ခဏခဏဝေပေးသဖြင့် အိမ်နီးချင်းများကလည်း ဦးဖုလိုင်ကို ခင်မင်သည်။

ကောင်းပြည့်ကို မိသားစုများခေါ်သကဲ့သို့ ပြည့်ပြည့်ဟု ခေါ်ကာ စာမေးပွဲအောင်လျှင် လိုချင်သောဆုကို ဝယ်ပေးပြီး တူ၊ တူမများ လာပေးသော ပစ္စည်းများကို ပေးဝေသဖြင့် ကောင်းပြည့်မှာ သေဆုံးသွားသော အဘိုးအစား အမျိုးတစ်ဦး ရနေသည်။ ရိုးရှင်းစွာ နေထိုင်သော်လည်း အစွမ်းအစရှိသည့် ဦးဖုလိုင်ကို ပြည့်ပြည့်က လေးစားသဖြင့် ခြံထဲမှ သစ်ပင်များ ပြုစုခြင်း၊ ရှင်းလင်းခြင်း၊ အိမ်သန့်ရှင်းရေး ဝိုင်းကူခြင်းကို ပြုပေးသည်။ ဘယ်သောအခါမှ နေမကောင်းမဖြစ်တတ်သော ဦးဖုလိုင်ကို အားကျ၍ နေတတ်သည်။ သူကဲ့သို့ သီလသမာဓိမြဲသော အကျင့်

သိက္ခာ အတုခိုးကာ လိုက်ပြုမှုနေထိုင် သည်။

•••

“ပြည့်ပြည့်ရေ...ပြည့်ပြည့်”

“ဗျာ...ဘာ...ဘာခိုင်းစရာရှိ သလဲခင်ဗျ။ တက်လာပါပြီ”

အဖေပြန်ရောက်၍ မိသားစု ပိုင်း ဖွဲ့နေစဉ် အပေါ်ထပ်မှ ခေါ်သံကြောင့် မြန်မြန်တက်လာခဲ့သည်။ အမြဲတမ်း လာနေကျမို့ တံခါးတွန်းကာ ဝင်လိုက် သည်။ ဘာဘဦးဖုလိုင်က ထိပေါက်စဉ် ကြီး ထိုးပေးကာ...

“စပ်တူထိုးတဲ့ ထိဆုတော့ ပထမ ဆုကြီး ဆွတ်ခူးခဲ့ပြီ...ရော”

“ဟာ...ဟုတ်လား...သားက မေ့တောင်နေခဲ့ပြီ ဘာဘရဲ့”

မှန်သည်။ မွေးနေ့များ၊ ကျောင်း စတက်ရသော ရင်ခန့်နေ့များ၊ ခွင့်နှင့် ပြန်ရောက်လာသော ဖေဖေ၏ အချစ်ခံ ရမှုများကြောင့် ပြီးခဲ့သည့်ရက်များစွာ က ထိထိုးခြင်းကိစ္စ ဘာမှ သတိမရ တော့ပေ။ ဦးဖုလိုင်က ထိဆုတော်ကြီး ပေါက်အောင် ထိုးပေးခဲ့၊ တစ်ဝက်ခွဲ ပေးခဲ့၍ ဆယ်တန်းကျောင်းသားလေး ကောင်းပြည့် မိဘနှစ်ပါးပိုင်သည့် ပိုင် ဆိုင်မှုထက် ပို၍ ချမ်းသာသွားခဲ့သည်။

များပြားလှသောငွေကို မိဘများနဲ့ တိုင်ပင်ကာ ကောင်းပြည့် ကျောင်းပြီး သည်အထိ သုံးစွဲနိုင်ရန် အစစ စီစဉ် ပေးသည်။ အမြော်အမြင်ကြီးမားခြင်း၊ ရှေ့ရေးနောက်ရေး သိမြင်ခြင်းကြောင့် မိသားစုသုံးဦး ထိုင်၍ကန်တော့ယူရ

သည်။ အိမ်နီးနားချင်းကောင်း၊ မိတ်ဆွေ ကောင်းပီသပုံမှာ ဦးဖုလိုင်ကို ဩချရ၏။ စာချုပ်စာတမ်းများအားလုံး သိမ်း ဆည်းပြီးသောအခါ ဖေဖေက -

“ပြည့်ပြည့်...မင်းဘာမှာ သူသိမ်းထားတဲ့ငွေကြေး များပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်နော်၊ တရုတ်တွေ က ဥစ္စာရှာတာ တော်တယ်လို့ ဆရာ လည်း ပြောတယ်”

“သူ့ဘဝ...သူ့အတိတ်ကို မင်း ကူညီနိုင်သမျှ ပြန်ကူလိုက်ပါကွာ”

“သူတစ်ပါးအကူအညီမှ လိုအပ် ရဲ့လားမသိဘူး။ ထူးတဲ့လူပဲ”

ကောင်းပြည့်တို့မှာ ဦးဖုလိုင်ကို သူ့ရဲကောင်းကြီးတစ်ဦးပမာ ယုံကြည် အားကိုးကာ ပို၍ပို၍ ရင်းနှီးလာသည်။

“ဘာဘ ဒီနေ့ ဥပုသ်ရသလား”

“အေး...ရတယ်၊ ဥပုသ်နေ့ ကျောင်းပိတ်လို့ တက်လာခဲ့တာလား”

“ဟုတ်ကဲ့...မေမေက သီးစုံ ပဲကုလားဟင်း ပို့ခိုင်းလို့”

“သာဓုဗျာ...သူများဝအောင် ပေးကျွေးတော့ မိမိတို့လည်း ကုသိုလ် အကြောင်းပြု၍ ပြည့်စုံဖွဲ့စည်းသောက် နိုင်ကြပါစေ၊ အငတ်ဘေးမှ ဝေးပါစေ”

ဦးဖုလိုင် ထမင်းစားပြီးခါနီးတွင် ဖေဖေနဲ့ မေမေက လက်ဖက်အုပ်နဲ့ အာကာကျောက်ကျောက်ကိုင်ကာ ရောက် လာခဲ့သည်။ ရေနွေးဓာတ်ဘူးလည်း ပါလာ၏။

“မိုးအေးနေတော့ သီလစောင့်တဲ့ သူကို အချို့ပွဲကျွေးချင်လို့”

မိုးက ပို၍သည်းမည်းစွာ ရွာချ

လာသည်။ လူစုံနေသဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ ရသည်။ မေမေက ဦးဖုလိုင်ကို ငြင်း ပြည့် ခေါ်သကဲ့သို့ ဘာဘဟု လိုက်ခေါ် သည်။

“ဘာဘ ငယ်စဉ်က အိမ်ထောင် မပြုခဲ့ဘူးလား”

“မပြုဖြစ်တော့ဘူး သမီးရော၊ ဒီ လည်းကောင်းတာပဲ။ အခု အေးချမ်း တယ်”

“နိုင်ငံတကာ သံအရာရှိသွား ခြင်းမှ လုတပတ မတွေ့တာ အံ့ကြ တယ်”

“တွေ့ပါတယ်။ လွဲမယ့်ကံပါသေး တယ် သမီးရယ်”

“ပြောပြပါလား။ ဥပုသ်မကျိန်း နည်းနဲ့လေ”

ထိပေါက်ခဲ့ပြီး ငွေများ ရိုလှ သော်လည်း လက်ရှိ အလုပ်များနဲ့ အသက်ကိုကြည့်ပြီး အခြေအနေဘဲ ဘာမှ မပြောင်းလဲခဲ့ပါ။ လုပ်ငန်းပင်စင်ယူခဲ့ပါက အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်နဲ့ နိုင်ကြပြီ။ ပြည့်ပြည့်ကျောင်းပြီးလျှင် စီးပွားရေး မိမိကိုယ်ပိုင်လုပ်နိုင်မည်။ နေ့ ကျောင်းပိတ်လျှင် သားအဖနစ်ယောဘဲ သက်နိုးစည်းပြီး အလှူကြီးပေးနိုင်မည်။ ဤစီမံကိန်းကို ဘာဘက ဆွဲပေးသည်။ ပြည့်ပြည့်က ဦးဖုလိုင်ကို မွေးစားအဆု တော်ပစ်လိုက်သည်။ မိဘနှစ်ပါးက ခွင့် ပြုသည်။ ဦးဖုလိုင်ကလည်း လက်ခံ ထားသည်။ ဤခြံဝင်းလေးနဲ့ နှစ်ထပ် အိမ်သည် ကောင်းပြည့် အမွေခံရမှု စာချုပ်အကြမ်းရေး၍ အပ်နှံထားရှိသည်။

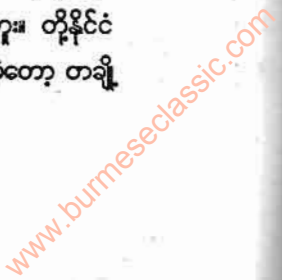
•••

www.burmeseclassic.com

၁၉၆၅ ခုနှစ်များက ဖြစ်သည်။
 ထိုစဉ် ထိုခေတ်တွင် မိသားစု
 နှင့် FRC ဖြစ်ခဲ့ပါက သားသမီးတို့
 ကံမွေးဝမ်းကျောင်းပညာရေး တက်
 ကျက်ခွင့် မရ။ နိုင်ငံသားလျှောက်ထား
 သော်လည်း ခက်ခဲသောစနစ်မို့ မကျ
 သပေ။ ဦးဖုလိုင်ဖြစ်လာမည့် ကျောင်း
 ကိုသာ ဆရာဝန်ဖြစ်ခွင့်မရသဖြင့် သေ
 ခံ၍ စစ်ထဲဝင်လိုက်တော့သည်။ သေ
 ခံသဖြင့် ရှေ့တန်းကို မရမကလိုက်
 သည်။ မည်းမည်းမြင်လျှင် အသေပစ်
 တံတော့သည်။ သူ ဒေါသဖြေပြီး
 ပိခွင်ရာလုပ်ချလိုက်သည်မှာ ကံအား
 သူ့စွာ ပွဲတိုင်းကျော် အောင်မြင်လာ
 သာအခါ အထက်လူကြီးများ သူ့ကို
 ဝင်တွေ့လာခဲ့သည်။
 ထိုခေတ် ထုံစနစ်အရ သူပြော
 မှု တပ်ရင်းမှူးက စုံစမ်း၍ အထက်
 တင်ပြကာ တပ်မတော်ဗိုလ်လောင်း
 ဖွဲ့ကို ထည့်လိုက်သည်။ ငြိမ်ငြိမ်
 နှု။ လက်နက်များကို ပြုပြင်ရမည့်
 စိတ်အပိုင်း အစားထိုးသင့်သည့်နေ
 စသည်တို့ကို ဉာဏ်ကောင်းစွာ
 တံမြောက်ကာ လျင်မြန်စွာ အဆင့်
 တက်တက်လာခဲ့သည်။ မိရိုးဖလာ
 ရုတ်စကား ပြောတတ်ခြင်းကြောင့်
 စဉ် တရုတ်နယ်စပ်ကို ပို့ချ တာဝန်
 မီးဆောင်စေသည်။ တရုတ်လက်နက်
 ကို ဖြုတ်တပ်ပြုပြင် ပုံစံကို ကျွမ်း
 သည်။ မိမိတို့ဘက်တွင် လက်နက်
 တံလုပ်နိုင်သော အခြေအနေမရှိ၍
 ပညာကို နှမြောလှသဖြင့် စစ်သံမှူး
 ဖြစ် ခန့်အပ်ကာ တာဝန်ကြီးများ

ပေးသည်။
 ကြီးမားသော တာဝန်ကို အခက်
 အခဲမရှိ အောင်မြင်မှုရပါသည်။ ထိုအခါ
 နိုင်ငံတော် သမတအထိ သူ့သတင်း
 ရောက်ရှိခဲ့ပြီး အသက်အငယ်ဆုံး သံ
 မှူးဖြစ်သည်။ မည်သည့် အစီအစဉ်မှန်း
 မသိ။ ရန်ဘက်တိုင်းပြည်ကြီးများကို
 ရွေးချယ်၍ သူ့ကို တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့
 သည်။ တစ်နေရာလျှင် နှစ်နှစ်သုံးနှစ်
 မျှသာထားပြီး ရွှေ့ပြောင်းခန့်အပ်သည်။
 ရွှေ့ပြောင်းတာဝန်များတွင် ရာထူးပါ ရွှေ့
 ရသဖြင့် သူ၏အသက်လေးဆယ်တွင်
 သူသည် တပ်မတော်၏ မြင့်မားသော
 နေရာတွင် တာဝန်ယူနေရပြီ။ တစ်နေ့
 သူ့ရဘွဲ့ရထားသော သူ့အထက်အရာရှိ
 က ခေါ်သည်။
 “ထိုင်ဦး”
 သူသည် သူ့ရဘွဲ့အထိ ရထား
 သော အထက်အရာရှိရှေ့တွင် သတိ
 အနေအထားနဲ့ ထိုင်လိုက်လည်။ သူ
 ကိုယ်ရေးဖိုင်ကို ဖတ်နေမှန်း တွေ့ရလေ
 သည်။ ပို၍သတိထားကာ ကိုယ်ခန္ဓာ
 အား ပြုပြင်လိုက်သည်။
 “မင်းအသက် ၄၂ နှစ်ပဲ ရှိသေး
 တယ်နော်”
 “ဟုတ်...ညွန့်မှူး။ အခုမှ ၄၂
 နှစ်ပြည့်စ ရှိသေးတယ်”
 “သံတမန် . . . ထမင်းစားပွဲနဲ့
 နိုင်ငံရပ်ခြား လွတ်လပ်ရေးဂုဏ်ပြုပီတီ
 တွေမှာ မင်း လူပျိုအရာရှိအနေနဲ့ တက်
 ပြီး တာဝန်ယူနေတယ်နော်။ အပေါ်က
 အမိန့်ပေးခဲ့တယ်။ မင်းမှာ ထူးခြားတဲ့
 ဉာဏ်စွမ်းရည်ရှိနေပြီး ဘာရောဂါမှ မရှိ

ခဲ့သည့်အတွက် ဒီနှစ်အတွင်းမှာ ငါက
 မင်းရဲ့အုပ်ထိန်းသူအဖြစ် အိမ်ထောင်ချ
 ပေးရမယ်။ ပြီးလျှင် အဲဒီလွတ်လပ်
 သော နိုင်ငံကြီး(. . .)ကို မင်း သွား
 တာဝန်ယူရမယ်။ ထူးခြားစွမ်းရည်ပိုင်
 တဲ့ မင်းလည်း သိပါတယ်။ မင်းမိသားစု
 ဘဝနဲ့ သွားမုရမယ်နေရာ ရှိတယ်ဆို
 တာ။ ကံ . . . မင်းမှာ ရည်းစားမရှိဘူး
 လား”
 “ရှိပါတယ်”
 “လက်ထပ်ခွင့်တင်လေ။ ငါ အား
 လုံးတာဝန်ယူတယ်”
 “နိုင်ငံခြားသူ ဖြစ်နေလို့ပါခင်ဗျာ”
 “ကံ . . . ပြော၊ နာမည်နဲ့နိုင်ငံ”
 “ရုရှားနိုင်ငံ၊ မာရီမက်စကင်လစ်
 ဗာရယ်”
 “ကျန်တဲ့ကိစ္စ ငါ ကြည့်လုပ်ဦး
 မယ်။ မင်းတော်တယ်။ ကြီးမားတဲ့ နိုင်ငံ
 တာဝန်ယူထားသူက ရောက်တဲ့အရပ်
 က လူကို မယူဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အကြောင်း
 ပြန်မယ်။ အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာပါ”
 နောက်တစ်လခွဲမျှ ကြာသော
 အခါ -
 “ထိုင်ပါ”
 သူ့ရှေ့သို့ သူ့တာဝန်ထမ်းဆောင်
 စဉ်က သူ့ချစ်ခဲ့မိ၍ လက်ထပ်ရန် တင်
 ပြထားသော နိုင်ငံခြားသူ၏ ဓာတ်ပုံများ။
 ဖလင်များ။ TV ခွေများ များပြားစွာ
 ရောက်ရှိလာသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင်
 မသိခဲ့သော ဓာတ်ပုံများ ရာချီနေသည်။
 “ဒီလိုကွ . . . မောင်ဖုလိုင်ရာ၊
 ပြောရမှာ စိတ်မကောင်းဘူး။ တို့နိုင်ငံ
 က တံခါးပိတ်ဝါဒကျင့်သုံးခဲ့တော့ တချို့

စက်မှုနိုင်ငံရဲ့ တိုးတက်မှုကို ငါတို့ လုံးဝ မစဉ်းစားမိဖူးတဲ့ အခြေအနေရှိနေတယ် ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ သူတို့ ကလည်း ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ခဲ့တယ်။ မင်းမမျှော်လင့်ဘဲ သွားတိုးမိရခြင်းက မင်းက ဉာဏ်သိပ်ကိုကောင်းတော့ ဒီ စက်လက်နက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ပေးလိုက် မိလို့ပဲ။ မင်းနဲ့ပတ်သက်မိတဲ့ လက်နက် ပြုပြင်ရေး၊ ထိန်းချုပ်အရာရှိမက လူ သားမဟုတ်ခဲ့ဘူး။ စက်ရုပ်နဲ့ ဂြိုဟ်သား ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ ဒီအမ်အေဖွဲ့စည်း လူ သားအတုပဲ”

“ဗျာ...”

“ဟုတ်တယ်။ မင်းက လက်နက် အရည်အသွေးစစ်ဆေးပြီးမှ ဝယ်သင့် မသင့် အထက်ကို တင်ပြလာမှာဖြစ်တဲ့ အတွက် စမ်းသပ်စစ်ဆေးနေရင်းက ပေါက်ကွဲမီးလောင်မှု မဖြစ်ရအောင်၊ ပြီး တော့ လူသားဆိုလျှင် တံစိုးလက် ဆောင်ထိုးခြင်း ခံရမှာကြောက်တယ်။ သံယောဇဉ်တွယ်ငြိပြီး မလိုလားတဲ့ အကတိဆုံးဖြတ်မှု ရှိလာမှာစိုးရိမ်ပြီး သူ တို့က အတွင်းရေးထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ပြီး လူသားအတုကို မင်းနဲ့တွဲ၍ တာဝန် ထမ်းဆောင်စေဆိုပြီး လုပ်လွှတ်လိုက် တာ”

“သူ့အသက်ရှူတယ်၊ သောက် စားတယ်”

“လူသားအတုက အသက်မရှူ ရ၊ အရက်မသောက်ရ မဟုတ်ဘူးကွ။ ဂြိုဟ်သားဦးနှောက်ထဲ ရိုက်ထားတဲ့ စက်ရုပ်လူသားတုပဲ”

“မယုံချင်ဘူး”

“ငါတို့ ဒီသတင်းအချက်အလက် တွေရဖို့ တို့နိုင်ငံရဲ့သမ္မတကြီးက သမက် ပေး သမီးယူ အခွင့်ရေးများစွာ သူတို့ ဘက် ပို့ပေးခဲ့ရတယ်။ IT နဲ့ DNA ကိစ္စထဲမှာ သူတို့ပါးစပ်ပွင့်ဖို့ ခေါင်း ဆောင်ပိုင်းက အတော်လှုပ်ရှားခဲ့ရ တယ်။ မင်းကို လက်မလွှတ်ချင်လို့ သူ များနိုင်ငံသားအဖြစ် ခိုလှုံသွားမှာစိုးရိမ် ခဲ့ကြလို့ မင်းက နဂိုကတည်းက တရုတ် သွေးပါတယ်။ ဒီနိုင်ငံဥပဒေကို ဆရာ ဝန်မဖြစ်ခဲ့ရလို့ စိတ်နာနေနိုင်တယ်ဆို တာ အပေါ်က သိပ်စိတ်ဝင်စားတယ်။ နောက်ဆုံး အခြေအနေရောက်မှ တို့ တွေ ဒီသတင်းရလိုက်တယ်။ ရော့... ဒီမှာ၊ မင်းတာဝန်ထမ်းရင်း သူမနဲ့ တွေ့ ဆုံတဲ့နေ့မှစ၍ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ပြန်ရ မယ့်နေ့ နောက်ဆုံး လေယာဉ်ကွင်းမှာ သူမတွေ့ရင်း ပန်းစည်းပေးခဲ့တဲ့ချိန် သူ မျက်လုံးက ရိုက်ယူထားတဲ့ ပုံရိပ်တွေ”

“ဘုရား...ဘုရား ကံကောင်း တာက ကျွန်တော် သူမကို ဘာတစ်ခု မှ မကျူးလွန်ခဲ့ဘူး။ နိုင်ငံသားကောင်း ပြချင်လို့ စောင့်ထိန်းခဲ့တယ်။ အမလေး လေး...သူတို့အရာရှိတွေ ဟားတိုက် ရယ်နေရမယ်အဖြစ်”

“ဟုတ်တယ်။ ဒီကိစ္စအတွက် နိုင်ငံတော် သမ္မတအထိ မင်းအတွက် ဂုဏ်လည်းယူတယ်။ ကရုဏာလည်း သက်ရောက်တဲ့အတွက် မင်းဘာလုပ် ချင်လဲ။ မင်းလုပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို ခွင့်ပြု ပေးဖို့ရှိတဲ့အတွက် ရွေးချယ်ပါ”

“ကျွန်တော်...ကျွန်တော်”

“ရဲရဲပြောပါ။ အားလုံး မင်းဘက်

မှာ ရာနှုန်းပြည့်ရှိတယ်”

“စဉ်းစားခွင့်...သုံးသပ်ဆင်ခြင် ခွင့်အဖြစ် တာဝန်မထမ်းဘဲ ခန့်မှန်း သွား အနားယူချင်တဲ့အတွက် ရာထူး နုတ်ထွက်ခွင့်ပြုပါ”

ဦးဖုလိုင်ထံမှ မမျှော်လင့်တောင်းဆိုမှုကြောင့် အရေးကြီးတာပဲ များထမ်းဆောင်ခဲ့သော သူရဘွဲ့ အရာရှိ ကြောင်သွားသည်။

“ပြန်ပြင်နိုင်တယ်”

“ဟင့်အင်း...ရှက်တယ်နာ အလုပ်ထွက်မယ်”

ဘယ်သူမှလုပ်ခွင့်မရသော ဘယ် တုန်းကမှလည်း မလုပ်ခဲ့ဖူးသော အခြေ အပျက်မှာ ဦးဖုလိုင်သည် ဒေါသထူထွက် ခန္ဓာကိုယ်မှတစ်ဆင့် များ ကို ဆွဲဖြတ် ထစ်ဦးစီးပျားစားပွဲသို့ ဝင်ပြီး လှည့်သွား သွားခဲ့၏။ ဒါပေမဲ့ အပြစ်မယူသည့် အပြင် ခွင့်ရည် ကျန်းမာရေးနားခွင့် ခဲ့သည်။ လစာပုံမှန်ရသည်။ အရက် ကြီးသည့် လူပျိုစစ်သားက မှားပြင် သော အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ငန်း ပေးခဲ့သဖြင့် ခွင့်လွှတ်နားလည်၍ မြန် မလာနိုင်ရန် တံခါးဖွင့်ကာ စောင့်မ သည်။ သူ့ကို တပ်မတော်က အပြစ် ဆိုနေသည်။

ဦးဖုလိုင်က တစ်ဦးတည်းရှိ သည့်မကို အိမ်ထောင်ချပေး၍ ဆုံးရှုံး ရောင်းစေသည်။ ခရီးထွက်ခါနီး ရွာထဲ တက်ကာ မိမိကိုယ်အား သရဏ တင်သည်။ ဆုံးဖြတ်မိသည်က အကြောင်းသိရှိသောသူများကို ရှောင် ရန် ဘဝကို ဇာတ်မြှုပ်နေကာ

သို့မပြန်တော့ဟု စီစဉ်လိုက်သည်။
 တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက
 ထိုင်နေသော လှေကားထစ်ရှေ့ရပ်
 “လူ့ဘဝက ဆန်းပြားတယ်။ ကံ
 အကြောင်းပြုပြီး ပြောင်းလဲနေကြ
 သယ်။ လူ့ဘဝကို အရုံးမထွက်စေနဲ့။
 ဒီနိုင်ငံမှာပဲ နေပါ။ နောက်ဆယ်
 ကြာရင် တရုတ်ပြည်ကို စွယ်တော်
 မင်းကူညီလုပ်ဆောင်ရမယ့် အစီ
 ခဏ်ရှိတယ်။ လူသားတွေအတွက်
 အကျိုးပြုဖို့ ငါ ဒီနေရာအရောက်
 တာပဲ”

ဦးဖုလိုင် အံ့ဩသွားသည်...။
 အချိန်အကြာကြီး စကားပြောဖြစ်သည်။
 သက်ဆုံး သက်သေကို ကြည့်ကာ
 မှာပြည်မှာနေရန် မိမိစိတ်ကို ဆုံးမ
 သည်။ တပ်မတော်တွင်မူ တာဝန်
 မထမ်းတော့ပေ။ တစ်ခါပဲတွေ့ပြီး
 သက်သက်စာ အရှက်ရခဲ့မိသော အချစ်
 စွဲကို အတိတ်က အဖြစ်အပျက်တစ်
 သာ ရင်ထဲမှာ စွဲမှတ်လိုက်သည်။ သူ
 အလုပ်ဝင်စဉ်က နေ့စဉ်ကိစ္စ အလုပ်
 ဆင်းမှ လူတွေ သိရှိနေကြသည်။

“ဘာ...လူသားတုက ခွဲမရ
 လား”

“ဟုတ်တယ်။ သူတို့ လကမ္ဘာကို
 မရောက်မီ ဂြိုဟ်သားလူအတု ရ
 ခဲ့”

“ရှက်ပြီး အိမ်ထောင်မပြုတော့
 တရုတ်ရိုးရာစလေ့နဲ့ မညီဘူးပေါ့”

“ထေရဝါဒပုဒ္ဒဘာသာ လက်ခံ
 နှင့်သုံးနေပြီလေ သမီးရဲ့”

“ဘာတွေ ကွာဟချက်ရှိသလဲ
 ဘာဘာ”

“မိုးလည်းစဲပြီ။ တရားထိုင်ချိန်
 ရောက်တော့မယ် တိုတိုပဲ ဆိုကြပါစို့ရဲ့။
 ဘာဘာရဲ့အမြင်နော်။ တခြားသူနဲ့မဆိုင်
 ဘူး။ အိပ်ရာကနီးထလာတာနဲ့ ဆွမ်း
 ကပ်မယ့်အထုပ်ဆွဲပြီး ဘုရားတက်
 တယ်။ မိုးရွာရွာ၊ လေတိုက်တိုက် နေ့
 စဉ် ရောက်အောင်သွားတယ်။ ဘုရား
 ရှိခိုးတယ်။ သီလယူတယ်။ မေတ္တာသုတ်
 ရွတ်တယ်။ ဆွမ်းကပ်တယ်။ ကဲ...
 ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကျင့်စဉ်တွေကို
 မနက်ခင်းကတည်းက ဘဝရဲ့အမြတ်
 စထွက်လိုက်ပြီ။ အရုံးထွက်ပြီး ငရဲကျ
 မယ့်ကိစ္စ တစ်နေ့လုံး ရှောင်နိုင်သမျှ
 ရှောင်တယ်။ ရင်းစားရပြီးသားလေ။
 အသက်လေးဆယ်ကျော်ကစပြီး ခြောက်
 ဆယ်ကျော်တဲ့အထိ နေ့စဉ် ကောင်းမှု
 တစ်ခုပြုတယ်။ ဘဝရဲ့အရင်းကို ဈေး
 တင်နိုင်အောင် အမြတ်ကျန်ပြီး နေ
 တယ်။ ကံငါးပါးလုံတယ်။ သစ္စာဆိုနိုင်
 အောင် တချို့ကိစ္စရှောင်တယ်။ သစ္စာ
 ဆိုတယ်။ အမျှဝေတယ်။ မေတ္တာပို့
 တယ်။ ဒီနေ့ ဒီအခြေအနေကို သမီးတို့
 မျက်ငြင် ရောက်နေတယ်”

ဦးဖုလိုင်က လက်မှ စိပ်ပုတီးကို
 လှမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် မောင်ကောင်းပြည့်
 တို့မိသားစုက အလိုက်တသိ အောက်
 ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ရသည်။ ဤနေရာ
 ကိုကားစဉ်က အိမ်ရှင်သည် အပေါ်ထပ်
 တွင်နေသည်။ ဩဇာပေးမည်၊ ချုပ်
 ချယ်မည်ထင်ခဲ့ဖူးသည်။ ဤအိမ်ရှင်
 သည် ရယူလက်ခံနေခြင်းထက် အပေး

သမားဘဝနဲ့ မိမိဝန်းကျင်ကို သာယာ
 တင့်တယ်သူဖြစ်နေသည်။ မောင်ကောင်း
 ပြည့်ဘဝတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ကျင့်စဉ်များ
 ကို ဦးဖုလိုင်ထံမှ သင်ကြားခွင့်ရလာ
 ခဲ့သည်။ အားလပ်သော အချိန်တွင်
 တရုတ်ဘာသာကိုလည်း လေ့ကျင့်သင်
 ယူခဲ့သည်။

ဆယ်တန်းကို ဘာသာစုံဂုဏ်ထူး
 နဲ့ အောင်ပြီး

“ဘာ...သားကလေ ဘာဘာငယ်
 စဉ်က ဖြစ်ချင်ခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်တစ်ဦး
 ဖြစ်ပြီး ပြချင်လို့ စာပိုဖတ်ခဲ့တယ်။ ခု
 ဆေးကျမ်းဖတ်မယ်”

“အေး...ယောက်ျားကောင်း
 ယောက်ျားမြတ်တွေဟာ မိမိရဲ့ ကံညာဏ်
 စီရိယကို အသုံးပြုပြီး သူတစ်ပါးကို
 ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ပြီး နေရတဲ့ဘဝ
 နဲ့ ရှင်သန်ရလျှင် အကောင်းဆုံး ပါရမီ
 ဖြည့်နေရခြင်းပဲ။ သားစဉ်းစား။ အရက်
 သမား၊ ဘိန်းစား၊ ကြက်သမားလည်း
 နေရမယ်။ ဆေးရမယ်။ တစ်ရက်ကို ၂၄
 နာရီပဲ အချိန်ရခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့အသက်ရှင်
 ခြင်းဟာ သူ့သံသရာအတွက် ဒုက္ခများ
 စွာကို အချိန်နဲ့တစ်ပြေးညီ ဝယ်ယူစု
 ဆောင်းနေမိပြီး အများကြီး နစ်နာရ
 တော့မယ်။ မင်းက ယောက်ျားပီသတဲ့
 အတွက် လုပ်သင့်တာမလုပ်ရင်လည်း
 ဘဲ အပြစ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ကုသိုလ်ရ
 တဲ့အလုပ်ကို အပြစ်ကင်းအောင် ပြုရ
 မယ်”

“ဘာထပ်လုပ်ရဦးမလဲ”

“သွေးလှူရမယ်။ မိမိကိုယ်ကို ကျန်းမာအောင်ဂရုစိုက်ပြီး သွေးသန့် သွေးကောင်းတွေနဲ့ သူတစ်ပါးအသက် ရှင် သန့်ရစေမယ်”

“ဟုတ်သား။ ဘာဘာက လှူတဲ့ အကြိမ် အရမ်းများနေပြီ”

“အသက်ထက် သွေးလှူကြိမ် ရေ ပိုများတယ်။ မင်း စလှူတာနဲ့ ငါစ ရပ်တော့မယ်။ အသက်ကြီးပြီ။ သွေး အားကို အရမ်းနည်းသွားစေလို့ မရ တော့ဘူး။ အသက် ၇၀ ပြည့် မွေးနေ့ ရောက်ရင် သက်သတ်လွတ်စားမလို့၊ သေတဲ့အထိ ရှစ်ပါးသီလ ဥပုသ်ယူ သွားမလားလို့”

“ဒါဆို မနက်ဖြန် သွေးဌာနမှာ ပြည့်ပြည့် စပြီး ဒါနဥပပါရမီ ပြုလုပ်ပါ တော့မယ်။ ဘာဘရဲ့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် လုပ် ငန်းစဉ်များကို ဒီနေ့မှစပြီး ခြေရာနင်း ကာ လိုက်ပါပြုလုပ်သွားမယ်”

“သာဓု...သာဓု...သာဓု”

•••

ဦးဖုလိုင်မှ ကောင်းပြည့်သို့... အိမ်ရှင်အိမ်ကားဘဝမှ စ၍ သူ တော်ကျင့်မြတ် လမ်းပြဘဝသို့ သွန် သင်ပေးသော လူသားနှစ်ဦးသည် မိမိနဲ့ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို ကူညီရင်း အသက် ကို ရှင်သန့်နေထိုင်ကြပြီ။

မြစ်ဖျားခံရာမှ မြစ်လက်တက်သို့ စီးမော့သွားကြသည်။ စီးဆင်းသွားရာ လမ်းတွင် စိမ်းလန်းသာယာပေတော့ မည်။

နောက်တစ်ချိန် ဆရာဝန်ကြီး

ဦးကောင်းပြည့်သည် သူ၏သားမြေးများ သင်တန်းမှ ဆရာဝန်လောင်းလေးများ အား ကွန်ဖြူးရှပ်သင်ခန်းစာအချို့နှင့် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အဆုံးအမများ ကို လက်ခံကျင့်ကြံပေတော့မည်။

ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျား မြတ်သည် ဘဝကိုအရင်မပြတ် အမြတ် ထွက်အောင် တွက်ချက်နေထိုင်သင့် သည်။ လူ့ဘဝက အလွန်တန်ဖိုးကြီးလှ သည့် ကောင်းမှုများကိုလည်းကောင်း၊ ကျင့်စဉ်ကောင်းကိုလည်းကောင်း တစ် ဆင့်မှ တစ်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်းကာ ပညာအမွေပေးရစ်ကြလျှင် လောက သည် တင့်တယ်လာပါမည်။

အစွမ်းကုန် လုပ်နိုင်သမျှ လုပ် သွားရမည်။ လုပ်ငန်းခွင်သို့ အလျင်ဆုံး ရောက်၍ ပြီးဆုံးသည့် နောက်ဆုံးစက္ကန့် ထိ မိမိစွမ်းရည်သတ္တိ လုပ်နိုင်ခြင်းကို ပြသရ၏။ အချောင်ခိုမိတ် နည်းလာ မည်။ လူသားစွမ်းရည် ပို၍ပို၍ ထက် မြက်လာမည်။

(မင်္ဂလာခုံစစ်ဆေးရုံမှ ဒေါက် တာကောင်းပြည့်က သူ၏ မွေးစား ဖခင်ကို အမှတ်တရ စာတစ်ပိုဒ်ရေး ပေးပါဆိုသဖြင့် ဂုဏ်ပြုရေးပါသည်။ သူပြောခဲ့ဖူးသည်မှ လူမယုံမည်စိုး၍ ထူးခြားသော ဦးဖုလိုင်အစွမ်းကို ချန် ရစ်ခဲ့ပါသည်။)

နှင်းနှင်း

အန္တသိဒ္ဓိစွမ်းအားပြဒါနှင့် အဆောင်စာတ်လုံး ဘော် + ဘင် + ပြဒါသွယ်

ဤလေးပါးတို့သည် မူလဘော်... ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်... လာဘ်လာဘာ ပေါ်ကြွယ်လှပြီး လုတ်... အပ်သော ဝိယ-လာဘာ-နေ-ပညာ... အတွက် သေချာစီမံ၍ ကောင်းသော... ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြံကြံ... သမထကျင့်စဉ်စွမ်းအားဖြင့် ရောယှက်... စည်း သိဒ္ဓိပြီးအောင် အဆောင်ပြဒါ... လုံးကို ပါရမီဓာတ်ခံရှိသူများထံ သ... ကောင်း ပါးလိုက်ပါသည်။

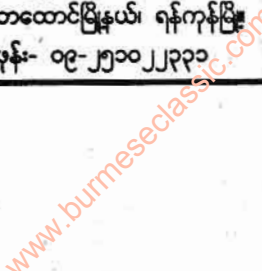
အဆိုပါ ပြဒါရှင်ဓာတ်လုံးကို ထားခြင်းအားဖြင့်...

- ၁။ ဖော်ပြပါအကျိုးထူးများ ရရှိပါသည်။
- ၁။ ကျွေးရောက်မည့် ကျွေးရောက်လတ္တံ... ဘေးဆိုးများ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၂။ ဝိယ+နေ၊ လာဘာ၊ ပညာရေး၊ သေ... တို့ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၃။ အတိုက်အခိုက် စုန်၊ နတ်၊ သူ... စသော နောင်ယုက်မှုကို ကာကွယ် နိုင်ခြင်း။
- ၄။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ လေလမ်း၊ သွားရာတွင် ဆောင်ထား ခြင်းဖြင့် ဘေးရန်အသွယ်သွယ် ကင်း ပြီး လိုရာခရီးကို ရောက်နိုင်ခြင်း။
- ၅။ စာပေပွဲမြေဆို လူတွေ့စစ်ဆေး စသော ကိစ္စများအောင်နိုင်ခြင်း စသော ကောင်း ကိစ္စပင်လာ အပြုပြန်နှင့် ပြည့်စုံသော အဆိုပါ အဆောင်ပြဒါရှင်လုံးကို အင် ရှိပါက...

နေ့စဉ် နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ညနေ ၃:၀၀ နာရီထိ

ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

အမှတ်(၂၇) ၅၂-လမ်း(အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း- ၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁

မင်းသိင်္ခ အိုးကားကိုင်

အိုးကားကိုင်

ဘိုးဘေးဘိဘေ

မင်းသိင်္ခ

သယံနန်းကျွန်းရွာ

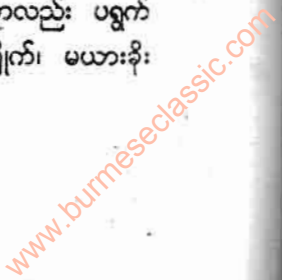
ခရစ်တော်ကို အကြောင်းပြု၍ ရေးထိုးသော သက္ကရာဇ် ၁၈၅၂ ခုနှစ် ပုဂံမင်းလက်ထက်တွင်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က ရန်ကုန်မြို့ခေါ် ဒဂုံမြို့ကြီးအား မြို့ဝန်မင်း ဦးအုပ်က အုပ်ချုပ်လေ၏။ မြို့ဝန်မင်းသည် မြန်မာ့ဓမ္မသတ်၊ မြန်မာ့ရာဇဝင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ဖြစ်စေ၊ ထိုထက်ပိုသော အရေအတွက်ကို ဖြစ်စေ ဖမ်းဆီးခွင့်၊ ထိတ်တုံးခတ်ခွင့် ကြိမ်ရိုက်ခွင့်မှအစ သေဒဏ်ပေးခွင့်အထိ အာဏာပိုင်ရီး၏။

တရားဓမ္မနှင့်အညီ မျက်မှောက်ရာ တမလွန်အရေးကိုပါ မျှော်တွေးထောက်ထား၍ မြို့နေပြည်သူအား ကျောသား၊ ရင်သား၊ မခွဲခြားဘဲ အုပ်ချုပ်သောကြောင့် ၎င်းမြို့ဝန်အား ဒဂုံမြို့သူ ဇိဿားများက ဖခင်ပမာ ဦးကြီးဦးလေးပမာ ချစ်ခင်ကြ၏။ ဦးအုပ်ဟူ၍ပင် မခေါ်ရက်တော့ဘဲ “ဘအုပ်” ဟုပင် ချစ်စနိုး ခေါ်ကြတော့၏။ ထိုအချိန်က နောင်တွင် ရန်ကုန်ဟူ၍ တွင်လာမည့် ဒဂုံမြို့ကြီးတွင် စမ်းချောင်း၊ ပုဇွန်တောင်၊ ကမာရွတ်၊ မြေနီကုန်း၊ တာမွေ၊ သယံနန်းကျွန်း စသော စည်ပြောသော ရပ်ကွက်ကြီးများရှိ၏။ သို့သော် ရပ်ကွက်ဟူသော အခေါ်အဝေါ်ကို မခေါ်ကြ၍ ရွာ

ဟုပင်ခေါ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် စမ်းချောင်း၊ ပုဇွန်တောင်၊ ကမာရွတ်၊ မြေနီကုန်း၊ တာမွေ၊ သယံနန်းကျွန်းဟူ၍ပင် နှုတ်ကျိုးကာ ခေါ်ဝေါ်နေကြလေ၏။ အခြားသော ရွာများအကြောင်းကို ထားဘိဦး။ သယံနန်းကျွန်းရွာအကြောင်းက ဤသို့တည်း...

တာမွေရွာကို လွန်လိုက်သည်နှင့် သယံနန်းကျွန်းရွာ၏ အစကို ရောက်၏။ သို့ရာတွင် ထိုရွာစပ်သည် သယံနန်းကျွန်းရွာဟုလည်း အခေါ်မခံနိုင်။ တာမွေရွာဟုလည်း အခေါ်မခံနိုင်သောကြောင့် ထိုရွာစပ်တွင်ရှိသော ဘောက်ထော်ဆိုသည့် မွန်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဘောက်ထော်ရွာဟု သီးခြားမူညီခေါ်ခဲ့လေ၏။ ထိုရွာကြီးသည် ငမိုးရိပ်မိကျောင်းကျက်စားရာ ငမိုးရိပ်ချောင်းကြီးက ကွေ့ဝိုက်၍ စီးဆင်းနေသောကြောင့် ကျွန်းကြီးသဖွယ် ရှိတော့၏။ ထိုကျွန်းကြီး၌ကား ကျေးငှက်သာရကာများ ပေါ၏။ သစ်ပင်ပန်းမန်တို့ ပေါ၏။ ဝလံဟုခေါ်သော နွယ်ပင်မျိုး ပေါသကဲ့သို့ ပင်စည်ပင်စောက်ကြီးမားသော အပင်တို့လည်း ပေါက်ရောက်ကြကုန်၏။ အများစုပေါက်သော အပင်တို့မှာ ပင်စည်ကို ဓားနှင့် ထစ်လိုက်လျှင် နွားနို့ကဲ့သို့သော အစေးများ

ထွက်လာတတ်သည့် သင်္ကန်းပင်တို့သည် အများဆုံးပေါက်ရောက်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကျွန်းအား လူတို့သည် သင်္ကန်းကျွန်းဟုပင် ခပ်လွယ်လွယ် ခေါ်ကုန်ကြ၏။ ထိုကျွန်းကြီးသည် အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် စိမ်းလန်းစိုပြည်သော တောအုပ်ကြီးသာဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုတောအုပ်သည် အောက်ခြေ၌ရှင်း၏။ ထိုတောအုပ်၏ မြေသည်လည်း သက်ရင့်ဂပ်ကျောက်နှင့် နန်းရောသဲများ ပေါင်းစပ်ထားသည့် မန္တလာခေါ် မြေနီမျိုးဖြစ်၏။ ထိုမြေမျိုးကား လယ်ယာစိုက်ပျိုးရန်ထက် တောင်ယာလုပ်ရန်ကောင်း၏။ သင်္ကန်းကျွန်းရွာသူရွာသားတို့သည် ဘူး၊ ဖရုံ၊ ပဲ၊ ပြောင်း၊ ခဲ၊ သခွားစသော ယာခင်းတို့ကို သူထက်ငါစိတ်အားထက်သန်စွာ လုပ်ကိုင်ကြ၏။ မြေမှာ ရေရပ်သောမြေ မဟုတ်သောကြောင့် အိမ်ကိုလည်း ခြေတံနိမ့်နိမ့်သာ ဆောက်ကြ၏။ သို့သော် ငှက်ကောင်းသော အရပ်ဒေသဖြစ်ခြင်းကြောင့် အိမ်အမိုးကို ခပ်ချွန်ချွန် ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ အိမ်အမိုးတို့မှာ ခန့်ဖက်များ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဝါးပေါသောကြောင့် အိမ်အကာတို့မှာလည်း ဝါးထရံများသာ ကာကြကုန်၏။ ဝါးထရံများမှာလည်း ပစ္စက်ကြောင်း၊ မြို့ကြီးကြိုက်၊ မယားခိုး

စသော ရက်ရံရက်နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ယက်လုပ်၍ ကာရန်ကုန်ကြမ်း၊ ထိုသင်္ကန်းကျွန်းရွာကြီး၌ အိမ်ခြေတစ်ထောင်ခန့်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရွာကိုအုပ်သော သူကြီးအား ထောင်အုပ်သူကြီးဟု ခေါ်ကြကုန်၏။ ထိုထောင်အုပ်သူကြီး၏ အမည်မှာ ဦးသာဂရ ဖြစ်၏။ နှုတ်ခမ်းမွေး လွန်စွာထူပြီး အသံဩဇာနှင့် ပြည့်စုံသည်အပြင် အရပ်အမောင်းကောင်းလှသောကြောင့် အနီးအပါးရွာများမှ အခြားသော သူကြီးများနှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် သင်္ကန်းကျွန်းရွာမှ ထောင်အုပ်သူကြီး ဦးသာဂရမှာ "စာသူငယ်ကြား လင်းတနား" ဆိုသော စကားအတိုင်း ထီးထီးမားမားကြီး ရှိနေတော့၏။

ထိုသူကြီးအောက်တွင် အိမ်နှစ်ရာ၊ သုံးရာကို အုပ်ချုပ်ရသော ရာအိမ်ခေါင်း ငါးဦးရှိ၏။ ထိုရာအိမ်ခေါင်းတို့အောက်တွင် အိမ်ဆယ်အိမ်ကို အုပ်ချုပ်ရသော ဆယ်အိမ် ခေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် လောက်စီရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သယံဇာတကျွန်းရွာ၏ အာဏာပိုင်အဖွဲ့သည် လူပေါင်း တစ်ရာခြောက်ယောက် ရှိသည်။ သင်္ကန်းကျွန်းရွာကြီးအထဲတွင် ပထဝီအနေအထားအရ အပိုင်းကြီးများရှိ၏။ ထိုအပိုင်းကြီးများအနက် ထင်ရှားသော အပိုင်းကြီးများမှာ ရသေ့ခေါက်တည်ထားခဲ့သည့် ကျိက္ကဆံစေတီတော်မြတ်တည်ရှိရာ အပိုင်းအား ဘုရားကုန်းပိုင်း၊ ငမိုးရိပ်ချောင်းနှင့် နီးကပ်သောအပိုင်းအား ချောင်းဘက်ပိုင်း၊ ငါးရက်တစ်ဈေးတည်ရှိရာအပိုင်းအား ဈေးဘက်ပိုင်း၊

လယ်ကွင်းများနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော အပိုင်းအား ကွင်းဘက်ပိုင်း၊ ရွာကြီး၏ အလယ်လောက်တွင်ရှိသော အပိုင်းကို ရွာလယ်ပိုင်း စသည်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုရွာတွင် မှီတင်းနေထိုင်သူများမှာ မြန်မာလူမျိုးစစ်စစ်များ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ အမူအကျင့်၊ စရိုက်များမှာ မြန်မာအကျင့်စရိုက်များသာဖြစ်၏။ ဆန်ရေစပါး သီးနှံရိက္ခာ ပေါကြွယ်ဝပြီး အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကြ၍ သူခိုးသူဝှက် နည်းပါးသောကြောင့် သင်္ကန်းကျွန်းရွာကြီးသည် အေးချမ်းသာယာသော ရွာသာယာကြီးပင် ဖြစ်လေတော့သည်တကား။

လက်ပန်းပွဲ(နပန်းပွဲ)

သင်္ကန်းကျွန်းရွာရှိ အပိုင်းကြီးများတွင် မိမိတို့ အပိုင်းအလိုက် လက်ဝေပွဲများ ကျင်းပ၏။ ထိုအတူ လက်ပန်းသတ်ပွဲ (နပန်းပွဲ)တို့လည်း ကျင်းပ၏။ နပန်းသတ်ပွဲများမှာ အတန်းတစ်တန်းတည်း ရှိ၏။ လက်ဝေသတ်ပွဲမှာမူ အတန်းသုံးတန်း ခွဲခြားထား၏။ ဘလေးသူငယ်များအတန်းကို ချိုသွေးဘန်းဟု ခေါ်၏။ အမြင့်ဆုံးအတန်းမှာ သူကြီး၏ အလံကို ရသောကြောင့် အလံတန်းဟု ခေါ်၏။ ထိုအလံတန်းနှင့် ချိုသွေးတန်းကြားတွင် ရန်ငြိုးရန်ဘက်ရှိသူများ စိန်ခေါ်၍ ထိုးသတ်ရသောကြောင့် စိန်တစ်လုံးတန်းဟု ခေါ်၏။ သင်္ကန်းကျွန်းရွာတွင် ခေါ်ဝေါ်သော လက်ဝေလက်ပန်းသတ်ပွဲ အခေါ်အဝေါ်များမှာ အခြား

သောအသမု လက်ဝေလက်ပန်း အခေါ်အဝေါ်များနှင့် တူညီသည်လည်းရှိ၏။ ကွဲပြားခြားနားသည်လည်း ရှိ၏။

တောင်အုပ်သူကြီး ဦးသာဂရသည် သင်္ကန်းကျွန်းရွာ လက်ဝေပွဲနတ်တော်လဆန်း တစ်ရက်နေ့တွင် ကျင်းပ၏။ လက်ပန်းပွဲကိုမူ နတ်တော်လကွယ်နေ့တွင် ကျင်းပ၏။ သင်္ကန်းကျွန်း ရွာသူရွာသားတို့သည် လက်ဝေသတ်ပွဲထက် လက်ပန်းသတ်ပွဲကို ပို၍သဘောကျကြ၏။ ထိုပွဲသို့ ကလေးလူကြီး၊ လူငယ်၊ ဘုန်းကြီး၊ ရဟန်းမိန်းမများပါမကျန် အားပေးကြည့်ကြ၏။ လက်ပန်းသတ်ပွဲမှာ အတွဲဟူ၍ မရှိဘဲ စိန်ခေါ်သောပွဲ ဖြစ်၏။ ၁၈၅၅ ခု မတိုင်မီများမှ ထိုနန်းပွဲ ရောက်သည်အထိ နပန်းပွဲ (လက်ပန်းပွဲ)မှာ ဘုရားကုန်းအပိုင်းမှ ဝင်မြင်ဆိုသူဖြစ်၏။ ၎င်းဝင်မြင်သည် အရပ်အမောင်းကောင်းကြွက်သားတို့ ကျစ်လျစ်၏။ သင်္ကန်းကျွန်းကောင်း၏။ ၁၁တံလုံး၊ ပေါက်လုံး၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်ခြင်း မရှိလှသော်လည်း ပိပိရိရိ ရှိလှ၏။ ၎င်းသည် ဘုရားကုန်းပိုင်း၏ ကာလသားခေါင်းလည်းဖြစ်၏။ ၎င်းကာလသားခေါင်းဝင်မြင်သည် နပန်းပွဲလဲ ဖြစ်သည်လည်း တစ်ကြောင်း၊ ဆယ်အိမ်မှူးမှ အိမ်မှူး၊ ထောင်ပိုင်သူကြီးတို့နှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် သင်္ကန်းကျွန်းရွာကြီး၌ လွန်စွာ မျက်နှာပန်း လှခဲ့၏။ ၎င်းဝင်မြင်၏ အသားအရောင်မှာ ထမုနဲထိုးသော ဒယ်အိုး၏ ဖင်နှင့် အမည်းပြိုင်လျှင်လင်

အယ်ဒီတာ့၏ဖက်က ကြောက်ပါပြီဗျာဟု
ရုံးပေးရလောက်အောင် မည်းသော
၏။ ပါးစပ်လွန်စွာပြု၍ အသံလည်း
နံ့စွာကျယ်၏။ ၎င်း၏ကြီးမားသော
ညွှန်ချက်မှာ တစ်နေ့သောအခါတွင်
သာကရ၏ နေရာ၌ ဝင်ရောက်အစား
ရန် ဖြစ်၏။ ပြီးဆေး၊ ပိတ်ဆေးတို့
လွန်စွာ ယုံကြည်၏။

ထိုနစ်၏ နတ်တော်လကွယ်နေ
သင်္ကန်းကျွန်းရွာ ဦးကျောင်း၏
နန်း ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးတွင် နပန်း
တိုင်များစိုက်ထား၍ ကြီးတန်း
မင်း၏။ သူကြီးသည် မောင်းကို ကိုယ်
သုံးချက်တီးလိုက်၏။ နပန်းသမား
ပျိုပေါက်ကလေးများမှာ ကြီးဝိုင်း
တွင်းသို့ လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်ဝင်ကြ
လျှင် ၎င်းတို့၏စွမ်းရည်ကို ပြသော
မင်းဖြင့် လက်ရုံး လက်မောင်းဆန့်
နံ့ခြင်း၊ ကျွမ်းထိုးခြင်းများကို ပြုလုပ်

သည်။ ဆယ်အိမ်ခေါင်း ငတေသည်
သုပ်၍ ထိုကလေးများကို တွဲပေးရ၏။
လေးများသည် အကြိတ်အနယ်
ဘတ်ကြကုန်၏။ ကလေးအချင်း
သတ်ပုတ်သောပွဲများမှာ မနည်း
ပေ။ ထိုပွဲများကို “ဘောက်ပွဲ”ဟု
ခေါ်၏။ ဘောက်ပွဲများ ပြီးဆုံးသောအခါ
ထောင်ပိုင်သူကြီး ဦးသာကရ ကိုယ်
မောင်းသုံးချက် ထုပြန်၏။

“ဗု...ဗု...ဗု”
နပန်းကြီးဝိုင်းအတွင်းသို့ နပန်း
ထံ ငမြိုင်ဝင်လာပြီးလျှင် ကွင်းလယ်
ထဲတွင် မားမားကြီးရပ်လေ၏။
ထို့နောက် လေးဖက်လေးတန်မှ

ပရိသတ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း အကဲခတ်
ကြည့်ရှု၏။ ထိုသို့ကြည့်ရှုနေစဉ်အတွင်း
နပန်းကြီးဝိုင်း၏အနီးတွင်ရှိသော ကြေး
နောင်ကလေးသည် ညင်ညင်သာသာ
ကလေး တနောင်နောင် တီးနေ၏။
ငမြိုင်သည် စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလ
ဟန်ပန်မျိုးဖြင့် လေးဖက်လေးတန်မှ
ပရိသတ်အား လက်ပိုက်၍ ကြည့်ပြီး
နောက် -

“ငါဟဲ့ယောက်ျား
နပန်းမှာ ခေါင်တိုင်
ငမြိုင်တဲ့ဟေ့”

ဟု အသံနက်ကြီးဖြင့် ကြိမ်းလိုက်
လျှင် ဆိုင်းဝိုင်းမှ ပတ်မ၊ လင်းကွင်း၊
ဝါးလက်ခုပ်တို့သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်း
“ဂျီ”ဟု တီးလိုက်လေ၏။ ထို့နောက်
ငမြိုင်သည် ပါးစပ်တွင် ငုံ့ထားသော
ကွမ်းဖတ်ကို ထွေးထုတ်လိုက်လေ၏။
ပြီးလျှင်

“ပျိုတိုင်းချစ်တဲ့ ငမြိုင်၊
အိုတိုင်းချစ်တဲ့ ငမြိုင်၊
တိုင်းလုံးသိတဲ့ ငမြိုင်”

ဟု ဆိုလိုက်ပြန်၏။ ဆိုင်းဝိုင်းမှ
လည်း “ဂျီ ဂျီ ဂျီ”ဟု လိုက်၍ ဆိုင်း
ချက်ပေးလေ၏။ ထို့နောက် ငမြိုင်သည်
ရေတစ်ခွက်ကိုတောင်း၍ အာလုတ်
ကျင်းပြန်၏။ ပြီးနောက် ကြီးဝိုင်း၏
လေးဖက်လေးတန်ကို “ဖွီး ဖွီး ဖွီး”ဟု
လျှောက်၍ ထိုပြန်၏။ ထိုသို့ လေးဖက်
လေးတန်သို့ လျှောက်သွားသော ခြေ
လှမ်းတိုင်းတွင် ဆိုင်းဝိုင်းက “ဂျီ ဂျီ
ဂျီ”ဟု လိုက်၍ တီးပေးပြန်၏။ ထို့
နောက် ငမြိုင်သည် ကြီးဝိုင်း၏အလယ်

တွင် သွား၍ရပ်ကာ -
“ပြိုင်ချင်ရင် ဝင်လာခဲ့
ဆိုင်ချင်ရင် ဝင်လာခဲ့
ပြိုင်မယ့်သူ မပေါ်သေးရင်
တစ်ရေးအိပ်လိုက်မယ်”
(ခေါင်းကိုငဲ့စောင်း၍ အိပ်ဟန်
လုပ်ပြ၏။)

“တစ်ယောက်တလေများ
ကြောက်အားတစ်ဝက်
ရှက်အားတစ်စိတ်နဲ့
ဝိုင်းထဲဝင်လာရင်
မယ့်သခင် ငမြိုင်ကို
ပန်းပေါက်လို့ နှိုးစမ်းပေါ့
ငမြိုင်ချစ်မဝတဲ့
သင်္ကန်းကျွန်း ပျိုဖြူအလှ”

ဟု အသံနေ အသံထားနှင့် ဆို
လိုက်၏။ ပရိသတ်သည် လက်ခုပ်လက်
ဝါး တီး၍ သြဘာပေးကြ၏။ ငမြိုင်က
ထိုသို့ သီချင်းလိုလို နဘောလိုလိုဖြင့်
စိန်ခေါ်သော်လည်း ယှဉ်ပြိုင်သတ်ပုတ်
မည့်သူမှ မတွေ့ရသောကြောင့် သူကြီး
ဦးသာကရအား လှမ်းအော်၍

“သူကြီးမင်းခင်ဗျား ခင်ဗျား အုပ်
ချုပ်တဲ့ သယ်န်းကျွန်းရွာကြီးမှာ ငမြိုင်
နဲ့ ယှဉ်နိုင်တဲ့သူ မမွေးသေးပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
ပရိသတ်သည် ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်
မောကြရလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ရယ်
မောကြရသနည်းဆိုမူ ငမြိုင်၏ နောက်
ကျောတည့်တည့်တွင် တစ်စုံတစ်ဦး
ရောက်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ငမြိုင်
သည် ပရိသတ်ရယ်နေသည်ကို အား
မလိုအားမရဖြစ်ကာ -

“နေကြစမ်းပါဦး။ ဘာများ ဒီ လောက်ရယ်စရာ တွေနေကြတာလဲ”

ဟု ဆိုကာ နောက်သို့လှည့်၍ ကြည့်လိုက်၏။ ၎င်းနောက်တွင် ရပ်နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ တွန့်ခဲနဲ့ ဖြစ်သွား၏။ ထိုနောက် ဣန္ဒြေဆယ်လိုက်ကာ -

“အလိုလေး...အလိုလေး။ ဘယ် တုန်းကများ ခိုးကြောင်ခိုးဂုက် နောက်ကိုရောက်နေတာတုန်းဟယ်။ ငမိုက်သား...ငမိုက်အကြောင်း နင်မသိဘူးလား။ ငမိုက်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရင် နင်ယိုင်သွားလိမ့်မယ်။ ငမိုက်နဲ့သတ်ရင် နင်ပြတ်သွားလိမ့်မယ်။ ငမိုက်နဲ့ထိုးရင် နင်ကျိုးလိမ့်မယ်။ နင့်အမေကို ပျဉ်ကောင်းကောင်း နှစ်ချပ်စာနဲ့ ခေါင်းစပ်ဖို့ သွားမှာထားလိုက်ဦး။”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် ငမိုက်၏ အပြောပိုင်းကြောင့် တသောသော ရယ်မောကြလေ၏။ ငမိုက်၏ နောက်တွင် လာ၍ရပ်သူမှာ ငမိုက်လောက် ထွားကျင်းခြင်းမရှိသော်လည်း သူ၏ အလုံးအထည်၊ သူ၏ အရပ်အမောင်းမှာ လွန်စွာ လိုက်လျောညီထွေ၏။ သူ၏အသားအရောင်မှာ ငမိုက်ကဲ့သို့ မမည်းသော်လည်း မဖြူပေ။ သူ၏ အရောင်သည် ကြေးနီရောင်ဖြစ်၏။ နှုတ်ခမ်းသည် ပိရိုသေသပ်၏။ မျက်လုံးအကြည့်သည် ရှုရဲ၏။ အသက်အားဖြင့်လည်း ငမိုက်ထက် ငယ်၏။ သူကြီးသည် ထိုသူငယ်အား -

“မင်း ဘယ်အပိုင်းကလဲ”

ဟု လှမ်း၍ မေးလိုက်၏။

“ချောင်းဘက်ပိုင်း ရာအိမ်မှူး ငထင်၊ ဆယ်အိမ်မှူး ငလွန်း အပိုင်းကပါ။ ကျုပ်နာမည် ငမေ၊ ကျုပ်အဖေကတော့ မရှိတော့ဘူး။ ပိုးထိလို ဆုံးရှာပြီ။ ကျုပ်အဖေမှာမည်က ငသင်လို ခေါ်ပါတယ်။ အမိက မိနက်ထည်”

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်၏။ ထိုအခါ သူကြီးက -

“ကဲ...ငမေ ငမိုက်အကြောင်း နင်သိလို့ ဝင်လာတာလား။ မသိဘဲ သွေးပြောက်ပြီး ဝင်လာတာဆိုရင် နင့်ကို ပြန်ပြီး ထွက်ခွင့်ပေးမယ်။ ဒါဟာ ရှက်စရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို ပြန်ပြီး ထွက်သွားလို့လည်း ယောက်ျားဈေး မကျပါဘူး။”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ချောင်းဘက်ပိုင်းမှ ငမေဆိုသော လူငယ်က -

“သူကြီးမင်း...ငမိုက်ကို အထင်ကြီးနေတာကိုး။ သူကြီးပါ ကြီးပိုင်းထဲ ဝင်လိုက်ဦး နှစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျုပ် သတ်ဝံ့တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ရယ်မောကြလေ၏။ ထိုအခါ သူကြီးက -

“ဟဲ့...ချောင်းဘက်သား။ နှင်သေမှာစိုးလို့ ငါက တားနေတာ။ ဒီအလုပ်က မခံချင်တာတစ်ခုတည်းနဲ့ ဝင်ပြီး လုပ်ရတဲ့ဟာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဖမဆုံးမသားရဲ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် ရယ်မောပြန်၏။ ထိုအခါ ငမေဆိုသော သူငယ်က -

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ သူကြီးမင်း။ ကျုပ်

က ပင်လယ်ပိုင်းကို ဖောင်လိုက်နေလို့ နပန်းပွဲနဲ့ မကြုံတာပါ။ ငမိုက်အကြောင်းလည်း ကြားတန်သလောက် ကြားဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် မယ်လူ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီကြီးပိုင်းဝင်လာတာဟာ တခြား ဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိပါဘူး။ ငမိုက်အသား ချင်လို့ပါ”

ဟု ချောင်းဘက်သား ငမေပြောလိုက်လျှင် ငမိုက်က မျက်လုံးကြည်၍ ကြောက်ဟန်လုပ်ပြလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ သူကြီးမင်းသည် ဆိုင်းအချက်ပြလိုက်ရာ ဆိုင်းသည် ပတ်ပတ်နှင့် လင်းကွင်းကို အသုံးပြု၍ ဆူညံနေသော ပရိသတ်အား “ဂျီ ဂျီ ဂျီ” ပတ်တုတ်လိုက်လေ၏။ ထိုနောက် သူကြီးက ဆယ်အိမ်ခေါင်းငထင်၏။ ဆယ်အိမ်ခေါင်း ငမိုက်လှတို့အား နှုတ်ခမ်းအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြီးလျှင် ကြီးပိုင်းအတွင်းသို့ သွင်းလိုက်လေ၏။ နပန်းသမားနှစ်ဦးလည်း မျက်နှာချိုဆိုင်၍ ရပ်လိုက်လေ၏။ ငမိုက်သည် ငမေထက် ဒေါက်အရပ် မြင့်၏။ အငမေထည်ကြီး၏။ ငမိုက်သည် ငမေမခိုးမခန့် ကြည့်လိုက်ပြီး -

“ဟဲ့...ကောင်လေး။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ သေချင်ပြီလား”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ငမေက -

“ဒီမှာ ငမိုက်က ကိုရင်ကို ကျုပ်ရဲ့ ဘိုးဘေးဘီတင်တွေ ရွတ်ခဲ့တဲ့ ဂါထာလေးတစ်ပုဒ် ရွတ်ပြမယ်။ ပြီးလော့အဲဒီဂါထာကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အနု

စားမယ်”
ဟု ဆိုကာ အောက်ပါဂါထာကို ချစ်ပြလိုက်လေ၏။

“ကိဉ္စ ကိဉ္စ မေ ဇလံ ပတ္တော သတ္တသိတော မေ ဘက္ခော တယောနာဂေါ ဘက္ခော

အဋ္ဌမေဝ ဇလံ ပတ္တော ကိန္နု ဘက္ခော ဘဝိဿတီ”
အဲဒီဂါထာရဲ့ အနက်က

ကိဉ္စ ကိဉ္စ - စိုးစဉ်း စိုးစဉ်း
မေ - ငါ၏ ဇလံ - မျက်စိလှုပ်ခြင်း သို့၊ ပတ္တော - ရောက်၏။ သတ္တသိတော - ခြင်္သေ့ခုနစ်စီးကိုလည်း။ မေ - ငါသည်။ ဘက္ခော - စားရပြီ။ တယောနာဂေါ - ဆင်ပြောင်သုံးစီးကိုလည်း။ ဘက္ခော - စားရပြီ။ အဋ္ဌမေဝ - ယခုသာလျှင်၊ ဇလံ - မျက်လုံး မျက်ခုံး လှုပ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော-ရောက်ပြန်သည်ကား။ ကိန္နုဘက္ခော - အဘယ်အစာလျှင်၊ ဘဝိဿတီ-ခြစ်လတ္တံ့နည်း။

“ဒီမှာ ငမြိုင်၊ ဒီနေ့ ငါမင်းကို စားမယ်။ မင်းရဲ့ ညာဘက်မျက်လုံးကို မှောက်ပြီးစားမယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

မိင်နှစ်ဦးသည် လက်ချင်းဆက်၍ နန်းသမားနှစ်ဦး၏ ရှေ့တွင် ရပ်နေ၏။ ထိုနောက် သူကြီးက မောင်းကို “ဇူ”ခနဲ တစ်ချက်တီးလိုက်လေ၏။ နန်းသမားနှစ်ဦးသည် ဆတ်ခနဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပြေး၍ကိုင်ကြလေ၏။ ထိုသို့ ကိုင်ပြီး သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ငမြိုင်က

ငမေလက်ကို ညှစ်၍ ထမ်းကာ မြေပေါ်သို့ ပေါက်ချလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ ပေါက်ချလိုက်သည့်အခါ၌ ငမေသည် ငမြိုင်၏ ပန်းကိုနှင့်၍ ခုန်ကာ တစ်ပတ် ကျွမ်းထိုး၍ မတ်တတ်ရပ်လျက် မြေပေါ်သို့ ကျအောင် လှုပ်လိုက်လေ၏။ ငမြိုင်သည် မိမိလှုပ်လိုက်သည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာ၍ ကြောင်သွား၏။ ထိုနောက် ငမေထံသို့ ပြေးလာပြီးလျှင် ခြေတစ်ချောင်း ထိုး၍ ဆွဲလှည့်၏။ ငမေ ထိုခြေကို ကျော်၍ ထွက်၏။ ငမြိုင်မှာက လူချင်းကပ်၍ တင်ပါးဆုံနှင့် ကလန့်ကာ လှဲချ၏။ ငမေ အလိုက်သင့် လိုက်သွားပြီး မြေသို့ကျခါနီးမှာ ခါးကိုကော့၍ ရုန်းထွက်သွား၏။ ပရိသတ်မှာ ဟင်ခနဲ ဟယ်ခနဲ ဖြစ်နေ၏။ အားပေးကြသော ပရိသတ်များမှာလည်း နှစ်ဖက်ညီ၍ သွားပြီဖြစ်၏။ သူကြီးသည်ပင် အဝေးမှ ရပ်၍ ကြည့်ရသည်ကို အားမရဘဲ ကြီးဝိုင်းအနီးသို့ ရောက်လာပြီဖြစ်၏။ ဆိုင်းသမားများမှာလည်း စိန်းမောင်းတီး၍ သွေးကြွနေပြီ ဖြစ်၏။ သွားမရှိသော အဘွားကြီးတစ်ဦးက -

“ဟဲ့...ငမြိုင်၊ အပွဲပွဲ နွဲ့လာသမျှ ဒီကောင်လေးနဲ့ကျမှ နှပ်ပစ်ခံရတော့မလား”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်သည် ဝါးခနဲရယ်ပြီး ငမြိုင်သည် အကြီးအကျယ် စိတ်ဆိုးနေပြီဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ငမေအား အတင်းဝင်၍ လုံးလေတော့၏။ ငမြိုင်က ညှစ်၏။ ငမေ ဖြတ်၏။ ငမြိုင်က လိမ်၏။ ငမေ ဖယ်၏။ ငမြိုင်က ကပ်၏။ ငမေ ခွာ၏။ ငမြိုင်

က ခွာ၏။ ငမေပူး၏။ ထိုနောက် နှစ်ယောက်စလုံး အကြိတ်အနယ် လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြ၏။ ငမြိုင်က ငမေအားကို ဖွဲ၏။ ငမေ ငမြိုင်၏သည်မျိုးမှ မေးကျောကိုညှစ်၏။ ငမြိုင် မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ထိုအခါ ငမေသည် ငမြိုင်၏ လက်ကိုလိမ်ကာ ခေါင်းပေါ်တွင် ဝှေ့ယမ်း၍ ငမြိုင်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား ဆိုင်းဝိုင်းအတွင်းသို့ ပစ်သွင်းလိုက်လေတော့၏။ ငမြိုင်၏လက်တစ်ချောင်း ကျိုးသွား၏။ ဆိုင်း၏ မင်းပေါက်တည့်တည့်တွင်ရှိသော စိန်တောင်ဘာလီကျေးဖြင့် ခိုက်မိသောကြောင့် ညာဘက်မျက်လုံးကန်းသွား၏။ ထို့ပြင် လုံးဝ သတ်လစ်မေ့ပျော့သွားသောကြောင့် ၎င်း၏အိမ်သို့ မတင်ပန်းဖြင့် သယ်ဆောင်သွား၏။ ထိုအခါ သူကြီးဦးသာဂရက ငမေအား အလံတစ်ခု ဂာ၍ပေး၏။ ငမေသည် ထိုအလံကို ခါးနောက်တွင်ထိုး၍ လက်ဝှေ့လက်ပန်းသတ်ပုတ်သော လက်ရေးကို ပြ၏။ သယ်နန်းကျွန်း ရွာလယ်ကျောင်းမှ ကိုရင်ကြီး ဦးပေါက်စီက -

“ဟ...တယ်လည်း အသတ်အပုတ် ကောင်းပါလား”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ငမေ -

“ဒီမှာ ကိုရင်ကြီး၊ စာမှာ သရထွက်လမ်းမှာ စမ၊ နန်းမှာ ငမေလို့ မှတ်ထား။ နောက်ကို မသတ်တော့ဘူး။ ငမြိုင်ကို ဆုံးမချင်လို့ သတ်တာ”

ဟု ပြောဆိုကာ ငမေသည် ကြိုးတန်းကို ခုန်ထွက်၍ လာလမ်းအတိုင်း ငမိုးရိပ်ချောင်းဘက်ဆီသို့ ပြန်ထွက်

သွားလေတော့သတည်း။

•••

ကျိက္ကဆံ ဘုရားပွဲအချိန်၌ အနီး ရှိလှတော့သည် ဘုရားပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကိုင်းပန်းများကိုခူးကာ ဆေးရောင်အမျိုးမျိုး ဆိုး၍ ၎င်းတို့၏ နွေးလှည်းများတွင် တပ်ဆင်ကြလေ၏။ ထိုသို့ တပ်ဆင်ပြီးလျှင် ဘုရားပွဲသို့ လှည်းတပ်ကြီးများချီကာ လာကြကုန်၏။ ပွဲဈေးတန်းကြီးမှာ စည်ကားလှ၏။ မှန်ဆီကြော်သည် ကောက်ညှင်းကျည်တောက်သည်။ မှန်ပေါင်းသည်။ တရုတ်များထံမှ ဝယ်ယူရောင်းချသော ရေနံမရွေး(တရုတ်ပြည် ရီနန် ဗြိမ္မလုပ်သော မရွေးမျိုးကို ခေါ်သည်) မှန်လေပေသည်။ မှန်ဟင်းခါးသည်။ ထမင်းသည်တို့ဖြင့် ပြည့်နက်လျက်ရှိ၏။

သင်္ကန်းကျွန်းရွာတွင် ရှိကြကုန်သော အပိုင်းများမှာလည်း သူ့အပိုင်းနှင့် သူ ဆွမ်းတော်ကြီးကပ်ခြင်း၊ စတုဒီသာ ကျွေးမွေးခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ရုပ်သေးများ၊ ရုပ်သေးစင်များ၊ ဇာတ်သဘင်ပွဲစင်များမှာလည်း သူထက်ငါ အပြိုင်အဆိုင်ဆိုသလို ကပြကြ၏။ အချို့သော ဇာတ်သဘင်ပွဲမှာ မြေပိုင်းဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က စင်ဖြင့် ကပြရသော ဇာတ်ပွဲမှာ အနည်းအကျဉ်း လောက်သာ ရှိ၏။ ထိုပွဲကို ကျိက္ကဆံ ဘုရားအနီး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ တိုက်အုပ်ဆရာတော်တစ်ပါးက အုပ်ချုပ်လေသည်။ ကပြသော ဇာတ်ပွဲများ အနက် ငမိုးရိပ်ဇာတ်ထုပ်၊ သူခိုးတက်ပြားဇာတ်ထုပ် စသည်များကို အကွက်စေ့စေ့ ခင်းကျင်းကပြတတ်သော ပခန်း

ဗြိမ္မလာသည် ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့မှာ လူကြိုက်အများဆုံးဖြစ်၏။ သယ်န်းကျွန်းသူ သယ်န်းကျွန်းသားတို့သည် ပခန်းဇာတ်ကို ကြည့်ရတော့မည်ဟောဟု အားခဲတတ်ကြပြီ ဖြစ်၏။ တစ်ပိုင်းနှင့်တစ်ပိုင်း သင့်မြတ်ခြင်းမရှိသူတို့မှာ ဘုရားပွဲတွင် ရန်ဖြစ်ရန် ချိန်းပေးလိုက်သကဲ့သို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စောင့်ကြလေတော့၏။ ထိုနောက် ရန်အစကောင်းသော ရန်စင်ဖြူ စသည်တို့ပါလျှင် ရန်ပွဲဖြစ်လေတော့၏။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဓားဖြင့် ထိုး၏။ ခုတ်၏။ တုတ်ဖြင့် ရိုက်၏။ ထို့ကြောင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော်သည် ပွဲခင်းအတွင်းသို့ တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်၊ ခူးလေး၊ လင်းလေး၊ လေးခွ စသည်တို့ ယူမလာအောင် စိစစ်ကြပ်မတ်၍ ရှာဖွေသိမ်းဆည်းလေတော့၏။ တစ်ခါ တစ်ရံ၌ ဆရာတော်သည် ရာအိပ်ပျားများ၊ ဆယ်အိပ်ပျားများအားခေါ်၍ ကြပ်မတ်စေလေတော့၏။ တိုက်အုပ်ဆရာတော်သည် ပါးစပ်နှင့် ဆုံးမ၍ မရက ကိုယ်တိုင် ကြိမ်လုံးဖြင့် နက်၏။ သယ်န်းကျွန်းရွာချောင်းဘက်ပိုင်းမှ ငသေသည် ဘုရားပွဲဆီသို့ အဖော်များနှင့်အတူ လာသော်လည်း ပွဲဈေးတန်းတွင် အဖော်များနှင့် လူအုပ်ကွဲသွား၏။ ထိုသို့ လူအုပ်ကွဲသွားသော်လည်း ငသေသည် ရေမှန်နှင့် ဘူးသီးငါးပေါင်းကြော်ရောင်းသော ဆိုင်တွင် တစ်ယောက်တည်း ဝယ်ယူစားသောက်နေလေ၏။ (ဘူးသီးငါးပေါင်းကြော်ဆိုသည်မှာ ယခုခေတ် ဘူးသီးကြော်နှင့် လုံးဝ မတူပါ။ ဘူးသီးစိတ်များနှင့် ငါးကလေးများကို ဆန်နှစ်ဖြင့် တွဲ

ကပ်ကာ ကြော်ထားသော မှန်ကြော်တစ်မျိုး ဖြစ်၏။ ယခုအခါ၌ပင် ဘူးသီးစိတ်ချည်းသက်သက် ကြော်ထားသည်ကို အချို့နေရာ၌ ဘူးသီးငါးပေါင်းကြော်ဟု ခေါ်ကြ၏။)

ငသေသည် ဘူးသီးငါးပေါင်းကြော်နှင့် ရေမှန်ကို စားရင်း အဖန်ရည်တို့ သောက်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကျောင်းပေါက်မာသဲ့သဲ့၊ မျက်လုံးပေစောင်းစောင်းနှင့် လူတစ်ယောက် ငအေးသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် ရေမှန်နှင့် ဘူးသီးကြော်ရောင်းသော အခန်းကြီးအား -

“ချောင်းဘက်သားနှင့် ရောပြောဖို့ ရေမှန်တစ်ချပ် ကောင်းကောင်းသေကြီးတော်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ငကေ - “ကြီးတော်ရေ...ရေမှန်လာ၏တဲ့ လူတစ်ယောက် မေးရိုးကျိန်တာ မြင်ဖူးသလား။”

ဟု ပြောလိုက်ရင်း စကားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုကျောင်းပေါက်မာနှင့် လူ၏မျက်နှာကို တာထောင်နှင့် ဆတ်ခနဲ တွတ်လိုက်ရာ ငသေသည် နောက်သို့ယိုင်သွား၏။ ထိုအခါ ငသေသည် ရေမှန်ကိုဝါးရင်း ထိုသူ၏ မျက်နှာကို မိမိရရ ဖနောင့်နှင့် ပေါက်ကြည့်လိုက်ရာ ထိုသူမှာ အွန်ခနဲ အော်၍ နောက်သို့လန်ကျကာ သတိထစ်ထစ် ပျောသွားလေတော့၏။ ထိုအခါ ငသေသည် ရေမှန်ကိုဝါးရင်း ဆိုင်ရှင် အခန်းကြီးဘက်သို့ လှည့်ကာ -

“ဘူးသီးငါးပေါင်းကြော် လှည့်ကြည့်”

အခေါ်ရေ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဈေးသည် အခေါ်ကြီးသည် အကြော်ကြော်သော သံယောက်မဖြင့် ငမေဏိပျက်နာကို ဖြတ် ချွန်ရိုက်လေ၏။ ငမေ ဗျက်နာကို မော့၍ ရှောင်၏။ ဈေးသည် အခေါ်ကြီးသည် သံယောက်မဖြင့် နောက်ပြန်တွက်လိုက် လေ၏။ ငမေသည် ငုံ့၍ ရှောင်ရင်း -

“ဝယ်သူကို ကောင်းကောင်းမွန် မွန် ဆက်ဆံတဲ့ ဈေးသည်ဟာ ဒါမျိုး လား။ ပိုက်ဆံလည်း တစ်ပြားမှ မပေး တော့ဘူး။”

ဟုဆိုကာ စားလက်စ- ရေမှန်ကို လုံး၍ ဆီအိုးတွင်သို့ ပစ်ပေါက်လိုက်ရာ ဆီပူများသည် ဈေးသည်အခေါ်ကြီး ၏ပေါင်ကို စင်ကုန်တော့၏။ ထိုအခါ ဈေးသည်အခေါ်ကြီးက -

“မိုင်းတာမနဲ့ ဓားပြနဲ့ ကန်သင်း နိမှာညားပြီး မွေးတဲ့ အကောင်”

ဟု လှမ်း၍ ဆဲလေ၏။

“ခင်ဗျားက ဘာဆိုင်လို့ ကျွန်ကို သံယောက်မနဲ့ နက်ရတာတုံး”

ဟု ငမေက လှမ်း၍ ပြောလိုက် လေ၏။

“နင်လုပ်လိုက်လို့ ဟိုမှာ လဲနေ တဲ့ကျောက်ဖြန်းဟာ တို့ဘုရားကုန်း အပိုင်သားဟဲ့။ တို့အပိုင်သားကို ထိလို့ သို့နာတာ”

ဟု လှမ်း၍အော်ပြောလိုက်လေ ၏။ ထိုအခါ ငမေ -

“ကျိုးကန်းမကြီး စွာလိုက်တာ ပြောနဲ့တော့”

ဟု ဆိုကာ ရုပ်သေးပွဲဆိုသို့ ထွက်

လာခဲ့လေတော့၏။ ငမေရောက်သွားချိန် ၌ ရုပ်သေးပွဲ မစသေးပေ။ သို့ရာတွင် ငမေသည် ရုပ်သေးပွဲအား မြင်နိုင်သည့် မြေကမှလေးပေါ်တွင် ထိုင်ချရင်း နေရာ ဦးထားလိုက်လေတော့၏။ များမကြာ မီ၌ ဆိုင်းသည် ဆူညံစွာ သုံးခါတီး၏။ ထို့နောက် မြင်းရုပ်ကလေး ထွက်လာ ၏။ ထိုနောက် ရုပ်သေးဆွဲသော လူတစ် ယောက်သည် ပန်းအိုးလေးတစ်အိုးကို ပရိသတ်မြင်သာသော နေရာ၌ လာ၍ ချ၏။ ငမေသည် ရုပ်သေးပွဲကို အစမှ စ၍ ကြည့်ဖူးခြင်း မရှိရကား ၎င်းအဖို့ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အနီးအနားတွင်ရှိသော သက်ကြီးရွယ် အို အဘိုးကြီးတစ်ဦးအား -

“အဘရေ . . . ကျုပ်ဖြင့် နား မလည်တော့ဘူး။ ရုပ်သေးက ဘာတွေ ပြနေတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ အနီးမှ အဘိုး ကြီးက -

“အဲဒါ ပြောတာပေါ့ကွ။ လူတိုင်း ပွဲမကြည့်တတ်ဘူးဆိုတာ စောစောက ဆူဆူညူညူ ဆိုင်းသုံးခါ တီးတာဟာ ၀၀၂၀၀၀၀၀၊ အာဘောသံ ၀၀၀၊ ဝါယောသံ ၀၀၀၊ မီး၊ ရေ၊ လေဖျက်လို့ ကမ္ဘာကြီး ပျက်သွားတာကို ပြောတာ။ အဲဒီလို ကမ္ဘာကြီးပျက်ပြီးရင် ကမ္ဘာ စတည်တဲ့အခါမှာ ကောင်းကင်မှာ မြင်း တာရာထွက်တယ်ကွ။ မြင်းတာရာက ကိုးလုံးရှိတယ်ကွ။ အဲဒီမြင်းတာရာ ကိုးလုံးထွက်လာမှ ကမ္ဘာသစ်စပြီး တည် ရတာ။ မြင်းတာရာဟာ ကုလားပြည်နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီး

တွေက ကိုးလုံးရှင်လာ မြင်းတာရာလို လည်း ဆိုကြတယ်။ မြင်းတာရာသည် ကုလားပြည် ရောင်ခြည်လင်းသကဲ့လို လည်းဆိုကြတယ်။ အဲဒီမြင်းတာရာ ကိုးလုံးပေါ်ပြီးမှ ဇမ္ဗူသပြေပင် ပေါက် တာကွ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဟိုမှာ ပန်းအိုး လေးလာချထားတာဟာ ဇမ္ဗူသပြေပင် အထိမ်းအမှတ်ပေါ့ကွ။ အဲဒါတွေပြီးမှ သတ္တဝါတွေ ပေါ်ပေါက်လာမယ်။ လူ တွေ ပေါ်ပေါက်လာမယ်။ အဲဒီအခါကျမှ လူပြည် လူလောကမှာရှိတဲ့ လူတို့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်မျိုးစုံကို ကပြရာမှာ လောကီထုပ္ပတ် လူတို့ဇာတ်ပေါ့ကွ။ ရုပ်သေးဆိုတာက အဲဒါတွေကို အရုပ် နဲ့ အစားထိုးကပြတာ မဟုတ်လား သူငယ်ရဲ့”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ကကေ -

“ဪ . . . သူ့အနက်နဲ့သူ ရှိ တာကို”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ငမေသည် အစက ရုပ်သေးပွဲအား စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိသော်လည်း ယခုလို သိသွားသော အခါ၌ ရုပ်သေးပွဲကို ဆက်လက်ကြည့် ရှုရန် စိတ်အားထက် သန်နေလေတော့ ၏။ ထိုညက ရုပ်သေးမှာ သူခိုးကြီး ငတက်ပြား ဇာတ်ထုပ်က၏။

သူခိုးကြီး ငတက်ပြားအား လူ များဝိုင်းဖမ်းသော အခန်းသို့ ရောက် သောအခါ ရုပ်သေးစင်မှ ဝိုင်းဟာ ဝိုင်း ဟဟု အော်ကြလေ၏။ ထိုအချိန်၌မှာ ပင် ပွဲခင်း၌လည်း ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ် သွား၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ငမေ

ချမ်းစွာ ရုပ်သေးကြည့်နေသော ငမ
အား ဘုရားကုန်းအပိုင်းသားတို့သည်
ဝိုင်းဟာ ဝိုင်းဟဟု ဆိုကာ လာ၍ ဝိုင်း
လိုက်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဘုရား
ကုန်းသားများသည် ငမအား တုတ်များ
စားများ လှံများ ခူးလေးများ လင်းလေး
များ ကိုင်ဆောင်၍ ဝိုင်းလိုက်ကြပြီး
လျှင် ခေါ်၍သွားကြလေ၏။ ထို့နောက်
ကျိက္ကဆံဘုရားနှင့် များစွာမဝေးသော
ကွက်လပ်ကြီးဆီသို့ ခေါ်သွားကြ၏။
ထိုကွက်လပ်ကြီး၌ကား အဓိကရ
ကညင်ပင်ကြီးရှိ၏။ ထိုနေရာကို ဘုရား
ကုန်းသားတို့က ကညင်ကွင်းဟု ခေါ်၏။
ထိုနေရာသို့ အရောက်တွင် မျက်စိ
တစ်ဖက်ကို အဝတ်နက်ဖြင့် ပိတ်၍
စည်းထားသော ထောင်ထောင်မောင်း
မောင်း လူတစ်ယောက်က -

“အောင်မလေးကွာ၊ ဘုရားကုန်း
သားတို့နယ် ဒီငမိမ္မားလေးများ တပ်ချီ
ပြီး ဝိုင်းလာရတယ်လို့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ငမက -

“ဪ...ဒါ ငမမြိုင်ရဲ့လက်ချက်
ကို။ တော်တော်ကို ယောက်ျားဈေးဖျက်
တဲ့လှပဲ။ အုပ်စုနဲ့ အနိုင်ကျင့်မလို့လား”

ဟု ပြန်၍ မေးလိုက်လေ၏။

“ဟဲ့...ကောင်လေး ငမ နင့်ကို
မလိမ္မာတာကို ဆုံးမမလို့။ ရှေးလူကြီး
စကားလည်း နားမထောင်၊ အခုလူကြီး
စကားလည်း နားမထောင်တဲ့ မိမဆုံးမ
ဖမဆုံးမလေး။ ရှေးလူကြီးစကား ကြား
ဖူးလား။ ကိုယ့်ရွာမှာ ကြက်ဖတဲ့ သူ
များရွာမှာ ကြက်ဖတဲ့။ အခုတော့ မင်း
ဟာက သူများရွာလာပြီး ကြက်ဖ လုပ်

တာကိုးကွ။ အခု ကြက်မဖြစ်အောင်
ပြန်လုပ်ပေးလိုက်မယ်။ မင်းကို ငါက
ယောက်ျားလား။ မိန်းမလားလို့မေးရင်
မိန်းမပါလို့ ဖြေရမယ်။ မင်းကို ငမလို့
မခေါ်ဘူး။ မိခင်လို့ခေါ်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ
မင်းက ဗျာလို့ မထူးရဘူး။ ရှင်လို့ ထူး
ရမယ်။ ဗျာလို့ထူးတာနဲ့ ဘယ်လိုကြမ္မာ
မျိုး မင်းဆီကို ရောက်လာမယ်ဆိုတာ
မင်းအခု သိသွားရမယ်”

ဟု ငမမြိုင်က ပြောလိုက်လျှင်
ငမက ပြောတဲ့စကားကို ပြန်စဉ်းစား
ပါဦး။ ကိုယ့်ရွာမှာ ကြက်ဖ သူများရွာ
မှာ ကြက်မ ဒီလိုပြောချင်တာ ဟုတ်
လား။ ဘယ်မှာလဲ ခင်ဗျားရွာ။ ဒါ
သယံနန်းကျွန်းရွာဗျ။ ခင်ဗျားလည်း
သယံနန်းကျွန်းရွာသာ။ အပိုင်းသာမတူ
တာ။ ဒါလောက်တောင် ခင်ဗျားမသိဘူး
လား။ မသိဘဲနဲ့ ကာလသားခေါင်း
လုပ်နေရသလား အခု”

ဟု ပြော၍ တံတွေးဖြင့် လှမ်း၍
ငမမြိုင်၏မျက်နှာကို ထို့ခန့် ထွေးလိုက်
လေ၏။ ထိုအခါ ငမမြိုင်က သူ၏လူများ
အား -

“ဒီကောင်ကို ကြီးနဲ့တုပ်လိုက်”

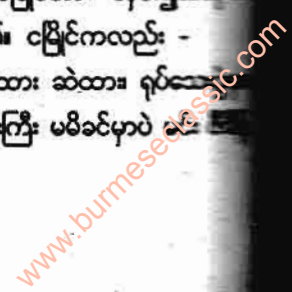
ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။ ငမမြိုင်
၏လူများသည် ငမအား ထွန်စွာခိုင်ခံ့
သော ပိုက်ဆံကြီးကြီးဖြင့် တုပ်သည်ကို
မဲ့ပြီးကလေးတစ်ချက် ပြုံးပြလိုက်လေ
၏။ မောင်မြိုင်တို့ ထွန်ညှိထားသော
မှန်အိမ်များ ကညင်ပင်ဆီ မီးတိုင်များ
မှာလည်း ထိန်လင်း၍ နေ၏။

“ဟဲ့ကောင်မ . . . မိခင် ရှင်လို့
ထူးစမ်း”

“ဟေ့ကောင် အခု မင်းလို သူ
မရှိတဲ့ကောင်များ ထင်နေလား”

ဟု ပြောလိုက်ချိန်၌ပင် ငမ
ကိုယ်ပေါ်သို့ ငလိပ်ကျောက်မြီး ငမ
ချောင်သည် ရှမ်းခနဲ ရောက်လာပြီလျှင်
ငလိပ်ကျောက်မြီးကို ပြန်၍ ဆွဲ
အခါ၌ သွေးများ ပြာ၍ထွက်လာ
တော့၏။ အမှန်စင်စစ် ငမသည် ငြီး
ဖြေ ကြီးဖြတ်၊ ကြီးခလုတ်ဟူ
အတတ်ပညာကို ကောင်းစွာ ထင်
သည်ဖြစ်ရာ ၎င်းအား ကြီးတုပ်စဉ်
ခေါင်လိုက်သွားသောကြီးများ ကနဲ
သွားသော ကြီးများပါမက ထုံထုံ
နေရာကိုပင် ကောင်းစွာမှတ်သား
အတတ်ခံသောနေရာ၌ပင် ကြက်
စိုင်းများကို ကားထုတ်၍ အတတ်ခံ
ဖြစ်ရာ ကြက်သားများကို ပြန်၍
လိုက်သောအခါ ကြီးသည် ချောထိုက်
ပေါ်၌ တစ်လက်မခန့် ထောင်၍
ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ ငမသည် ငမ
လက်ကို ကြီးကွင်း၌ လျှို၍ ဖြတ်
ပြီး ကျန်သောအထုံးများကို
ပြောရင်း စမ်းသပ်၍ ဖြေထုတ်
ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဖြေထုတ်ထားသည်
သော်လည်း ကြီးများသည် ကို
ပတ်နေသေးသည်ဖြစ်ရာ ရုတ်တရက်
ဖြေထွက်ရန် ခက်နေသည်ဖြစ်၍ ငမ
ကျောက်မြီးနှင့် အရိုက်ခံလိုက်
ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အာရုံပြောင်
အတွက် ငမမြိုင်အား လှမ်း၍ဆဲ
သည်ဖြစ်၏။ ငမမြိုင်ကလည်း -

“ဆဲထား ဆဲထား ရုပ်သေး
ငမတက်ပြားကြီး မမိခင်မှာပဲ ခင်

ချုပ်ရလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ငသေသည်
ရင်းအား တုပ်နှောင်ထားသော ကြီး
များကို တစ်ချက်တည်း ရုန်းထွက်လျှင်
ရနိုင်သောအခြေအနေ ရောက်နေပြီဖြစ်
သဖြင့် ရယ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ငမြိုင်
က -

“မင်း တော်တော် ရယ်ချင်နေ
တယ်ထင်တယ်”

ဟု မေးလိုက်လျှင် ငကေ -

“ရယ်ချင်လိုက်တာ ဖတ်ဖတ်မော
ရင်ဘတ်နောက်က ကျော”

ဟု ပြောကာ တပားပား ရယ်
လေတော့၏။ ထိုအခါ ငမြိုင်က -

“ကဲပါ... ကဲပါ။ ဟဲ့... မိခင်
ရှင်လိုထူးစမ်း”

ဟု ပြောလိုက်ချိန်၌ပင် ငသေသည်
ကိုယ်တွင်ပတ်ထားသော ကြီးများကို
ပုဆိုးကွင်းလုံးချွတ်ချသကဲ့သို့ ချွတ်ချ
လိုက်ပြီးလျှင် “စ”ဟု လွန်စွာကျယ်
လောင်သောအသံဖြင့် အော်လိုက်ပြီး
လျှင် ငလိပ်ကျောက်ပြီးဖြင့် ရိုက်ရန်
ရွယ်ထားသောသူ၏ မေးရိုးအား ခြေဖျား
ဖြင့်လှမ်း၍ခတ်ကာ ခုန်လိုက်ရင်း ရှေ့
တည့်တည့်တွင်ရှိနေသော မျက်စိတစ်
အက်လပ် ငမြိုင်၏ ကျန်သောမျက်စိ
တစ်ဖက်ကို လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်
နှစ်ချောင်းဖြင့် ဖောင်းခနဲ ထိုးဖောက်
ထိက်လေ၏။ ထိုးဖောက်လိုက်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် ကျွမ်းပစ်၍ ကညင်ဆီမီး
ဆိုင်များ အပြင်ဘက်သို့ လွှားခနဲ ထွက်
သွားလေ၏။ ထိုနောက် အသင့်တွေ
သာ မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်

ကာ မြင်းကို ကခုန်ဆိုင်း၍ ထွက်သွား
လေတော့သည်။ ငလိပ်ကျောက်ပြီး
သမား မေးရိုးကျိုးသွား၏။

ငမြိုင်၏ ကျန်သောမျက်လုံးတစ်
ဖက် ကန်းသွားသည်ဖြစ်ရာ ငမြိုင်
သည် ငရမန်ကန်ဘဝမှ စုံလုံးကန်ဘဝ
သို့ ရောက်သွားလေတော့၏။ ငမြိုင်၏
တပည့်များသည် ငနေောက်သို့ မလိုက်
နိုင်တော့ဘဲ မေးရိုးကျိုးသွားသော ငလိပ်
ကျောက်သမားနှင့် မျက်လုံးကန်းသွား
သော ငမြိုင်အား ပြုစုရန်အတွက် ကျန်
ရစ်ခဲ့ကြလေတော့၏။ ငသေသည် ဘုရား
ကုန်းဘက်မှဖြတ်ကာ ချောင်းဘက်ပိုင်း
ကို ဝင်ပြီးလျှင် လုံ့လည်တစ်ချောင်းကို
ရှာ၍ မြင်းကို ကခုန်ဆိုင်းကာ ငမြိုင်တို့
ရှိရာသို့ တစ်ခေါက်ပြန်၍လာ၏။ ပြီးလျှင်
ငမြိုင်၏ လူအုပ်အတွင်းသို့ အတင်းဝင်
ရောက်ကာ တွေ့သမျှလူကို လုံ့ဖြင့်
အတင်းဝင်ဆွသည်ဖြစ်ရာ ထိုလူအုပ်
တွင်ရှိသော လူအားလုံးလိုလိုမှာ ခဏ
ရာရ၍ သုံးယောက်မှာ စကားမေးမရ
သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ထို
နောက် အိမ်သို့ပြန်လာပြီးလျှင် ပင်လယ်
ပိုင်းတွင် သွားရောက်၍ ပိုက်ချမည်
တံငါလှေနှင့်အတူ ပင်လယ်ပိုင်းသို့
လိုက်ပါသွားလေတော့၏။

...

သယံနန်းကျွန်းရွာကြီး တစ်ရွာလုံး
တွင် ငနေနှင့် မောင်မြိုင်တို့၏ ညတိုက်
ပွဲကလေးသည် ဟိုးလေးစာကျော် ဖြစ်
သွား၏။ ငမြိုင်မျက်စိ စုံလုံးကန်းသွားရ
သည့် အကြောင်းကို ပြောရာ၌ အချို့

က သနားသည်ဟု ပြော၏။ အချို့က
ယခုကဲ့သို့ မျက်လုံးကန်းသွားခြင်းမှာ
ငမြိုင်အတွက် ထိုက်တန်သော ဆု
လာဘ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုကြ၏။ င
အကြောင်းကိုလည်း ငသေသည် ရက်ရက်
စက်စက် လက်တုံ့ပြန်ပြီးနောက် တော
ပုန်းဖြစ်သွားပြီဟု ပြော၏။ ထိုအဖြစ်
အပျက်အား ထောင်အုပ်သူကြီး ဦးသာ
ဂရမတစ်ဆင့် ရန်ကုန်မြို့ဝန်ထံသို့
ရောက်ရှိသွား၏။ ရန်ကုန်မြို့ဝန် ဦးအုပ်
သည် ငအေးအား ဖမ်းဆီးရန် အမိန့်ထုတ်
ထားပြီး ဖြစ်၏။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များ
ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ငအေးအား ဟိုနေရာ၌
တွေ့သည်။ သည်နေရာ၌တွေ့သည်ဟု
သတင်းများ ဖြစ်ပွားလာသည်။ င
သည် အခြားသော တောပုန်းလှူဆိုးများ
ဖြင့် ပေါင်းကာ တောပုန်းလှူဆိုးကြီး ဖြစ်
သွားပြီဟု သယံနန်းကျွန်းတစ်ရွာလုံး
ယုံကြည်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မည်သူ၏
အကြောင်းကို မည်မျှစိတ်ဝင်စား၍ မည်
မျှလောက်သောလူတွေက ပြောသည်
ဖြစ်စေ နောက်ဆုံး၌ တဖြည်းဖြည်း
အပြောနည်းကာ မေ့လျော့ပျောက်ကွယ်
သွားတတ်သည်မှာ မေ့တာပင် ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့် သယံနန်းကျွန်းရွာသားတို့
သည် ငအေးကြောင်း ပြောသည်မှာ
တစ်စတစ်စ လျော့ပါးလာကာ ငကို
လည်းကောင်း၊ ငနေနှင့် ရန်ပြီးရန်ဘက်
ဖြစ်ခဲ့သော ငမြိုင်အကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိတော့ဘဲ
ကြာသောအခါ၌ မေ့လျော့ပစ်လိုက်ကြ
ပြီ ဖြစ်၏။ တစ်ခါတရံ၌မူ လမ်းတွင်

တုတ်ကို တဒေါက်ဒေါက်ထောက်၍ စစ်တမ်းပေးလျှောက်သွားနေသော မျက် မမြင် ခုကွီတ ငမြင်ကြီးအား တွေ့မြင် ကြမှပင် ငအကြောင်းကို ပြန်လည် ပြောဆိုကြတော့၏။ ထိုထက်ပို၍ ဘာမှ မဖြစ်ကြတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် သယံဇာတ ကျွန်း ရွာသူရွာသားတို့၏ မှတ်ဉာဏ်၌ ငပေရာသော လူ၏အကြောင်းသည် လုံး လုံးလျားလျား မေ့လျော့သောအဖြစ်သို့ ရောက်သွားကြလေတော့သတည်း။

...

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ခန့် ကြာ သွားသောအခါ၌ ငသေသည် ပင်လယ်ပိုင်း မှ ပြန်၍ရောက်လာ၏။ ၎င်းရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ဆယ်အိမ်ခေါင်း ရာအိမ် ခေါင်းတို့အား -

“ဪ...ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို ဖမ်းမလို စောင့်နေကြတာကို။ ရုပ်သေး ကြည့်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လူအုပ် ကြီးနဲ့ ညှာသံပေးပြီး ဝိုင်းဖမ်းတယ်။ ပြီးတော့ ကညင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ဆီကို ခေါ်သွားကြတယ်။ ဟိုရောက်တော့ ကြီး နဲ့တုပ်တယ်။ ငလိပ်ကျောက်ပြီးနဲ့ ရိုက် တယ်။ နောက်ထပ် ဘာတွေဆက်ပြီး နှိပ်စက်ကြမယ် မပြောနိုင်ဘူး။ အဲဒီ လူတွေကျတော့ ခင်ဗျားတို့ သွားပြီး မဖမ်းကြဘူးလား။ အဲဒီလို နိုင်ထက် စီးနင်းလုပ်လို့ ပြန်ပြီးခုခံတဲ့ ကျုပ်ကို တော့ ဖမ်းသတဲ့လားဗျာ”

ဟု မေးလေတော့၏။ ထိုအခါ ဆယ်အိမ်ပျားက -

“ဒါတွေ မပြောနဲ့ ငေ၊ ဗြဲဝန်မင်း အမိန့်နဲ့ မင်းကို ဖမ်းမှာ”

ဟု ပြောလေ၏။

“အဲဒီ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဗြဲဝန်မင်း ကိုလည်း မေးကြည့်စမ်းပါဦး။ ကညင်ပင် အောက်မှာ ကြီးတုပ်ပြီး ငလိပ်ကျောက် ပြီးနဲ့ရိုက်တဲ့လူကို မဖမ်းဘူးလားလို့”

ဟု ငက မေးလေ၏။ ထိုအခါ ရာအိမ်ပျားက -

“ဒါတွေမပြောနဲ့ ငေ၊ ဗြဲဝန်မင်း က လူတစ်ယောက်ကို မေးရိုးကျိုး အောင်လုပ်တယ်။ ကာလသားခေါင်း ငမြင်ကို မျက်လုံးနဲ့လုံးကန်းအောင်လုပ် တယ်။ လူဆယ်ယောက်ကို လုံးနဲ့ အနာ တရဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့ ငဆိုတဲ့ ကောင်ကို မိအောင်ဖမ်းလို့ အမိန့်ပေးခဲ့ တယ်။ ဒီကိစ္စအတွက် အတော်လည်း စိတ်ဆိုးတော်မှုတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ငက -

“ခင်ဗျားတို့ ဗြဲဝန်မင်းလည်း အရူးပဲ။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ဖြစ်ကြတာကို မျှမျှတတ နားမလည်တတ်ဘူး”

ဟု ဒေါနှင့်မောနှင့် ငြောလိုက် လေ၏။ သို့ရာတွင် အေးသေးစွာပင် အဖမ်းခံလိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် င အား ဆယ်အိမ်ပျား ရာအိမ်ပျားနှင့် ၎င်း၏ နောက်လိုက်နောက်ပါများသည် ဖမ်းဆီး၍ ထောင်အိမ်ပျား ဦးသာဂရုဆီသို့ ဖမ်း ဆီး၍ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေတော့၏။ ဦးသာဂရုသည် ငအား မြင်လျှင် ကောင်းစွာ မှတ်မိ၏။ ထို့ကြောင့် -

“ဟဲ့...ငေရဲ့ နင် ဘောက်မဲ့ ကြောင့် ဘုရားကုန်းသား ငမြင်အပေါ်

မှာ အပြိုးကြီးပြီး မျက်လုံးကန်း အောင် လုပ်ရတာတုံး”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် -

“သူကြီးမင်း...ခင်ဗျား... အရူးပဲ။ ကျုပ်က ငမြင်ကို သွား တာ မဟုတ်ဘူး။ ငမြင်ရဲ့လူတွေ ကျုပ်ကို ဖမ်းခေါ်သွားကြတာ။ သူ့ ဆီရောက်တော့ ဝိုင်းပြီး နှိပ်စက်ကြတာ။ အဲဒါ သူကြီးသိတယ် မဟုတ်လား”

ဟု ငက ပြန်၍ မေးလိုက်လျှင် သူကြီးက -

“ရုပ်သေးပွဲဝိုင်းထဲမှာ လူတစ် ယောက်ကို လူတစ်စုက လာပြီး င တော့ ငါ သဲ့သဲ့ကြာ လိုက်တယ်”

ငက -

“ဒီမှာ သူကြီးမင်း၊ ခင်ဗျား... ကြားတယ် လုပ်မနေနဲ့။ ခင်ဗျား တာဝန်ရှိတယ်။ အဲဒီလူကို လူတစ်စု နှိပ်စက်မယ်။ သတ်မယ်။ ဖြတ်မယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား မစဉ်းစားဘူးလား။ သူ့ကို ကယ်ထုတ်ဖို့ ခင်ဗျားလိုက်နေ ပေါ့။ လူတစ်ယောက်ထဲကို ထုခတ် လိုက်ကြီးနဲ့လာပြီး ဖမ်းဆီးတဲ့လူတွေ အပြစ်ပေးရမှာပေါ့။ အဲဒါတွေကို ခင်ဗျားမလုပ်ဘူး။ ကော်တေကြီးခင်ဗျား ဖလားစုံ ကွမ်းအစ်ကြီးချပြီး သူ့ ကတော်နဲ့ ပွဲကို ခင်ဗျား မိန့်ခိုင်း ကြည့်နေတယ်။ ပွဲကြည့်မမျက်နဲ့ လူတစ်အုပ်က ဖမ်းသွားတဲ့ လူတစ် ယောက်ဟာ သူ့သေဘေးအတွက် တိုက်ခိုက်ပြီး ဖောက်ထွက်လာရတာ။ အဲဒီအခါကျမှ အဲဒီလူတစ်ယောက် ဆီ ရာဇဝတ်သားလို့ သတ်မှတ်ပြီး

လားသီးလား။ အပြစ်ပေးလား လုပ်
တော့မယ်ပေါ့။ ခင်ဗျားတို့လို ဆယ်အိမ်
ခေါင်း။ ခင်ဗျားတို့လို ရာအိမ်ခေါင်း။
ခင်ဗျားတို့လို သူကြီး။ ခင်ဗျားတို့လို မြို့
ဝန်တွေ တဖြည်းဖြည်း များလာပြီ။
လောကကြီးပျက်ပြီ။ ခင်ဗျား ဘာပြော
ချင်သေးလဲ သူကြီး။”

ဟု မေးလိုက်ရာ သူကြီးက -

“ငါ ဘာမှမပြောချင်ဘူး။ မင်းကို
လက်ပြန်ကြီးတုပ်ပြီး အစောင့်တွေ
လုံလုံလောက်လောက်နဲ့ မြို့ဝန်မင်းရဲ့
အချုပ်ကိုပိုပို ငါ ခါပပြောတတ်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ငသေသည်
ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်လေ
တော့၏။ ထိုနောက်တွင်ကား သူကြီး
ကတော်ကြီး ထွက်လာပြီးလျှင် ဆယ်
အိမ်ခေါင်းနှင့် ရာအိမ်ခေါင်းအား ထမင်း
စားရန် ခေါ်၏။ ဆယ်အိမ်ခေါင်းနှင့် ရာ
အိမ်ခေါင်းတို့သည် တစ်ယောက်မှတစ်
တစ်ယောက်ကြည့်ကြ၏။ ဆယ်အိမ်
ခေါင်းက ရာအိမ်ခေါင်းအား -

“သူကြီးအိမ်ဆိုတာ ဟင်းကောင်း
မယ် ရာအိမ်ခေါင်းရဲ့”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ရာအိမ်ခေါင်း

မ -

“ကိုရင် စာတတ်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုနောက်
တို့သည် ဣန္ဒြေမျှ မဆယ်တော့ဘဲ
အိမ်ပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားကြလေ၏။
ထိုနောက် သူကြီးကတော်ကြီး ကျွေး
နူးသော မရန်းသီးခြောက်နှင့် ချက်
သေသည် ဝက်သားဟင်းကိုလည်း
စား၏။ သီလဝါဘက်မှလာသော

ဆားပေါ့ငါးခြောက်ကို ငရုတ်သီးနှင့်
နှင့် ထောင်းကြော်ထားသော ငါးခြောက်
ကြော်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောလယ်
ဘက်မှလာသည့် သုံးဦးစပ် ငါးပိရည်ကျို
နှင့် မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ကြလေ
တော့၏။ ငခေကိုမှ သူကြီးအိမ်ရှေ့တွင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်ပြုလုပ်ကာ လက်နှစ်
ဖက်ကို ဆန်တန်ခွဲ ကြီးများဖြင့် တုပ်
နှောင်ထားကြလေ၏။ သူကြီးကတော်
ကြီးသည် ဆယ်အိမ်ခေါင်းတို့ ထမင်း
စားနေစဉ် အိမ်ရှေ့သို့ မယောင်မလည်
နှင့် ထွက်လာပြီး ငခေအားကြည့်လိုက်
ရာ ငခေ လျှာထုတ်၍ ပြောင်ပြုလိုက်
လေ၏။ ထိုအခါ သူကြီးကတော်က
ရယ်မလို ငိုရမလို ဖြစ်သွား၏။ ထို
အချိန်၌ - ငခေက -

“သူကြီးကတော် ဝိုင်းတာမကြီး။
ခင်ဗျားလင် သူကြီး အရူး သေနေပြီ
လား။”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူကြီးကတော်
ကြီးသည် ဝက်ကလေးပု၍ အိမ်တွင်းသို့
ဝင်သွားလေ၏။ သို့သော် ကြာကြာမနေ
နိုင်ဘဲ ပြန်ကြည့်လိုသဖြင့် တစ်ဖန် ပြန်
၍ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ ငခေက -

“ဈေးကုန်းပိုင်က အလကားရတဲ့
ဝက်သားတွေ ချက်စားပြီး ဝက်ရုပ်ပေါက်
နေတဲ့ မသာမကြီး။ ခင်ဗျားလင်သူကြီး
တစ်ရော့တစ်မော သေနေပြီလား။”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူကြီးကတော်
ကြီးသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်၍မပြော
ငြိမ်၍နေသဖြင့် ငခေက -

“အပြစ်ပေးပြီး ဘာဖြစ်လို့ ပြန်နေ
တာလဲ။ ကျုပ်မေးတာ ပြောစမ်း။ ကျုပ်

ကို ဒီကနေ ဖမ်းသွားတဲ့အခါမှာ လမ်း
မှာ ကျုပ်ထွက်ပြေးမယ်။ ပြီးတော့ ဒီကို
လာမယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားကို လည်ပင်း
ညှစ်သတ်ပြီး ဟောဟိုက စဉ့်အိုးထဲမှာ
ခေါင်းကိုနှစ်ပြီး ခြေထောက်ကို ဖြှောက်
ထားမယ်။ ကျုပ် ကွမ်းစားချင်တယ်။
ကျုပ်ကို ကွမ်းတစ်ယာလာပြီး မခွံရှင်
ခင်ဗျားရဲ့ တစ်မြို့လုံးကို ကျုပ်သတ်
မယ်။ ခင်ဗျားကိုတော့ မပြောနဲ့တော့
မသတ်ခင်က ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ
ခင်ဗျားဘာသာခင်ဗျား စဉ်းစားကြည့်”

ဟုကြိမ်းလိုက်ရာ သူကြီးကတော်
ကြီးသည် လန့်၍သွား၏။ အမှန်စင်စစ်
သူကြီးကတော်ကြီးဟု ဆိုသော်လည်း
အသက်ကြီးသေးသည် မဟုတ်။ ပထမ
သူကြီးကတော် သေသွားသောကြောင့်
ဈေးကုန်းပိုင်မှ ရူးပေါပေါ မိန်းကလေး
တစ်ဦးအား ယူထားခြင်းဖြစ်၏။ ထို
ကြောင့် သူကြီးကတော်သည် ဝတုတ်
တုတ်၊ ရူးပေါပေါ မိန်းမငယ်တစ်ဦးမျှ
သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငခေပြောသည်
ကို ထိတ်လန့်၍သွားခြင်း ဖြစ်၏။

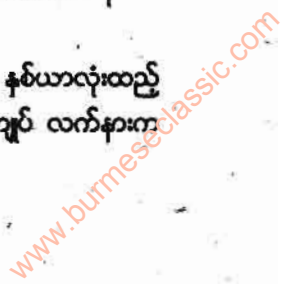
“ကွမ်းတစ်ယာနဲ့တော့ လူမသတ်
ပါနဲ့။ ကျွေးပါ့မယ်”

ဟု ဆိုကာ အိမ်ပေါ်သို့ တက်
သွားပြီး ကွမ်းနှစ်ယာ ယာလေ၏။ ပြီး
လျှင် ငခေအနီးသို့လာကာ -

“တစ်ယာတောင် မကဘူး။ နှစ်
ယာတောင် ယူလာတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
ငခေက -

“ပါးစပ်ထဲကို နှစ်ယာလုံးထည့်
လိုက်။ အခုတော့ ကျုပ် လက်နားက

ကြီးစလေးကို သွားဆွဲလိုက်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ရူးပေါပေါ သူကြီးကတော်ကလေးက ထိုကြီးစကို သွားဆွဲလိုက်လေ၏။ ဆွဲလိုက်သည်နှင့် ငလေက်ကိုချည်ထားသော ကြီးစသည် ပြုတ်ထွက်သွားလေ၏။ ကြီးပြုတ်ထွက် သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ငစေ၏ ဆန်တန်းထားသော လက်သည် လွတ်ထွက်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ငစသည် သူကြီးကတော်၏ဆံပင်ကို လိမ်၍ ဆွဲယူလိုက်လေ၏။ ပြီးလျှင် သူကြီးကတော်အား -

“ဟိုကြီးစကို ဖြုတ်လိုက်ဦး”

ဟု ခိုင်းလေ၏။ သူကြီးကတော်လည်း ဖြုတ်ပေးရလေ၏။ ငစ၏လက်တွင် ချည်ထားသောကြီးများ ပြုတ်သွားလျှင် ကျန်ကြီးများကို ငတောသော ဖြေလေ၏။ သူကြီးကတော်အားလည်း

“အော်မယ်မကြံနဲ့။ နင့်အိမ်ကို မီးရှို့ပစ်လိုက်မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ငစသည် ကြီးများပြုတ်သွားလျှင် သူကြီးကတော်အား ရေလဲပိုင်းယူခိုင်းပြီး ရေချိုးသေး၏။ ပြီးလျှင် မျက်နှာသုတ်ပထိယူခိုင်းပြီးလျှင် ရေသုတ်၏။ ပြီးနောက် သူကြီးကတော်အား သူကြီး၏ အင်္ကျီပုဆိုးများကို ယူခိုင်းပြီးလျှင် အဝတ်လဲ၏။ ပြီးလျှင် နောက် သူကြီးကတော်ယာပေးသော ကွမ်းယာနှစ်ယာကိုစားပြီး သူကြီးကတော်အား ထိုင်ခိုင်း၍ ကလိထိုးလေ၏။ သူကြီးကတော်ကြီးမှာ ယားလွန်း၍ တွန့်နေ၏။ ပြီးလျှင် တခစ်ခစ် ရယ်၏။ အချိန်အတော်ကြာ ကလိထိုး

လိုက်ရာ သူကြီးကတော်ကြီးမှာ မော၍ သွား၏။ ထိုအခါ ငစက -

“အိပ်တော့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ သူကြီးကတော်ကြီးမှာ မောလွန်း၍ ခဏအကြာတွင်ပင် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်လေတော့၏။ ထိုနောက်မှ ငစသည် သူကြီး၏ မြင်းကိုယူကာ ထွက်သွားလေတော့၏။

အမှန်စင်စစ် ခါတိုင်းဆိုလျှင် သူကြီးအိမ်၌ လူများ၏ ယနေ့အဖို့တွင်မူကား အိမ်တွင် သူကြီးနှင့် သူကြီးကတော်သာ ရှိ၏။ ကျန်လူများမှာ ဈေးကုန်းပိုင်းအလှူတွင် သွား၍ လုပ်ကိုင်ပေးနေရသောကြောင့် မရှိကြပေ။ သူကြီးသည် တစ်ရေတစ်မော အိပ်နေရာမှ ထလာပြီးလျှင် ထမင်းစားနေသော ဆယ်အိမ်ခေါင်းနှင့် ရာအိမ်ခေါင်းအား -

“ဘယ်လိုလဲ တရားခံကို ထမင်းကျွေးဦးမလား”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ရာအိမ်ခေါင်းက -

“ကျွေးမနေပါနဲ့ သူကြီးမင်းရယ်။ ဒီလောက်ရှိင်းတဲ့အကောင် ကျွေလည်း အကောင်းပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။ ၎င်းနောက် “ထမင်းကျွေးတာ မကျွေးတာက အရေးမကြီးဘူး။ ရေတော့ တိုက်ရမယ်။ ဆယ်အိမ်ခေါင်းရေ . . . ရေလေးတစ်ပေါက်လောက် သွားတိုက်လိုက်ပါဦး”

ဟု ဆက်၍ အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဆယ်အိမ်ခေါင်းလည်း ရေတစ်ခွက်ခပ်ပြီး ရေတိုက်ရန် အောက်သို့

ဆင်းသွားသောအခါ ငစကား ကားမင်း မတွေ့ရလျှင် -

“သူကြီးမင်း . . . သူကြီးမင်း”

ဟု အလန့်တကြား အော်တော့၏။ ထိုအခါ သူကြီးမင်းသည် ရာအိမ်ခေါင်းပါ ဝုန်းခနဲထ၍ အိမ်အောက်သို့ ဆင်းပြေးသွားကြလေ၏။ ထိုအခါ ငစ လွတ်မြောက်သွား၍ ကိုလည်းကောင်း၊ သူကြီးကတော်ကြီး တခါခါ အိပ်ပျော်နေသည်ကို ကောင်း တွေ့လျှင် သူကြီးသည် နှစ်ပြီးလျှင် သူကြီးကတော်ကြီးအား -

“တရားခံလွတ်သွားတာ အရေးမကြီးဘူး။ နင့်ကို ဘယ်နယ်လုပ်သွားသေးတဲ့”

ဟု မေးလိုက်ရာ သူကြီးကတော်ကြီးက -

“ဘယ်နယ်မှ မလုပ်ဘူး။ သူ့မှာထိုင်ခိုင်းပြီး ကလိထိုးသွားတယ်”

ဟု ပြောလျှင် အရယ်သန်သော ဆယ်အိမ်ခေါင်းသည် မရယ်ဘဲ ပြုံးစိစိကြီး လုပ်နေရ၏။ သူကြီးကတော်ကြီးက စိတ်ဆိုးလွန်းသဖြင့် -

“တယ်ရိုင်းတဲ့ကောင်ပဲ။ ငါ့ကိုများ အပျင်းပြေ ကစားစရာမဟုတ်ဘဲ၊ လွတ်အောင်ပြေးပေါ့ကွာ။ အိမ်တော့ သေဖို့ပြင်ပေတော့”

ဟု ကြိမ်းဝါးလိုက်လေသည်။

(ဆက်လက်ဖတ်ပါ)

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မ

တက္ကသိုလ်

နန်းဦး စားတော်ဆက်

သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော တရုတ်အစားအစာ မြန်မာ အစားအစာများကို ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် သုံးဆောင်၍ စိတ်တိုင်းကျတည်းခိုလိုလျှင် တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက် သို့ ကြွလှမ်းခဲ့ပါလို့ ဇိတ်ခေါ်ပါရစေ။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ရေး နံခဲ့လျှင် ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်တော် မှဆိုးဘုရားလမ်းရှိ တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက်သို့ ဝင်ရောက်သုံးဆောင်ဖို့ မပေမနဲ့နော်။

KYAIKHTIY

သိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက် - ကျိုက်ထီးရိုးရင်ပြင်တော် မှ ဆိုးဘုရားလမ်း၊ ဖုန်း - ၀၉-၈၇၂၃၂၆၀

မြင့်စေတနာဆေးတိုက်

(အရေပြားရောဂါမှန်သမျှဒိဋ္ဌဗျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)ဖြူ နိ နက်ကွက်များ ◆အနာကြီးရောဂါ ◆ယားနာ၊ ပွေး၊ ဝဲ၊ နှင်းစူ နှင့်အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။
LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, ECZEMA, RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်ဟောင်မြင့် (မြင့်စေတနာဆေးတိုက်) ၊ အမှတ် (၃)၊ ပိတောက်ရိပ်ခြင်၊

အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ တုလားကျောင်းမှတ်တိုင်၊ သမိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၉-၆၆၆၄၇၈၀၉-၇၉၈၈၆၉၀၀၉

ဌာနခွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၀ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်စုရပ်၊

ပန္နဲလေးမြို့ ၊ ဖုန်း - ၀၂-၂၄၆၀၉၉ ၊ ဖုန်း - ၀၉၂၀၀၂၀၄၃

www.burmeseclassic.com

မိန့်သင်္ဘော
| အမျိုးသားတော်ပေ ၈၅၅ |
လေးပြန်လေးမှ ပြန်အခန်း

သေပြီးသော်မှ ပြန်ရှင်ရ၏

(၁)

(၆၅၁ ခြံ ပြန် အခန်း : ဆက် ရသ)

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်တော် ရုံးမှ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် မိမိ၏ စာကြည့်စားပွဲပေါ်၌ ရောမစာအိတ်ကြီး တစ်လုံးကို တွေ့ရှိရ၏။ အိမ်သူအိမ်သားများကို စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ရန်ကုန် စာတိုက်ကြီး ပြည်ပအမြန်ဆော့ဗိုဏ္ဍာနယုလာရောက်ပို့ အပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခေါ်ရ၏။ ထိုစာအိတ်ပေါ်တွင် ပေးပို့သူ လိပ်စာရှင်၏အမည်ကို ဖတ်ကြည့်ရာ ကနေဒါနိုင်ငံ၊ ဗန်ကူးဗားမြို့ အတွေ့ထွေရောဂါကုဆေးရုံမှ ဒေါက်တာလင်းတော်ဆိုသူ ပေးပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။ ကျွန်တော်သည် စာအိတ်ဖောက်ရသေးခင်မှာပင် ထိုစာကို အလွန်စိတ်ဝင်စားနေမိ၏။ အကြောင်းထား ၂၀၁၆ ခုနှစ်ကုန်ခါနီး၌ အမေရိကန် မြန်မာလူမျိုး မနုဿဗေဒပညာရှင် ဒေါက်တာသက်နိုင်ဆိုသူ ပေးပို့ခဲ့သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် ကိုယ်တွေ့ ဝတ္ထုရှည် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကိုရရှိခဲ့ရာ အလွန်ပင် အသုံးတည့် အကျိုးရှိခဲ့ဖူး၏။ အမေရိကန်ရှိ နာမည်ကြီးတက္ကသိုလ်ဆက်ခံ မနုဿဗေဒပညာရှင် ကထိကအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ဒေါက်တာသက်နိုင်သည် အာဖရိကရှိ ရှေး

အလွန်ကျလှသော လူမျိုးစုတစ်စု အကြောင်း ကွင်းဆင်းလေ့လာခဲ့သည်။ လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်နေစဉ် ၎င်း၏နလုံးသားဆိုင်ရာ စေ့ဆော်ချက်အရ ဒေသခံအမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ချစ်ခင်စုံမက်ခဲ့မိသည်။ သို့ရာတွင် ကံကြမ္မာ၏ လှည့်စားမှုအရ သူတို့နှစ်ဦး ဖူးစာဆုံမိခဲ့ကြ၏။ ယင်းတကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းကို ဒေါက်တာသက်နိုင်က “နေနတ်မင်း၏သမီးတော်” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ် ရေးသားကာ ကျွန်တော်ထံသို့ အမြန်ဆော့စာဖြင့် ပေးပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

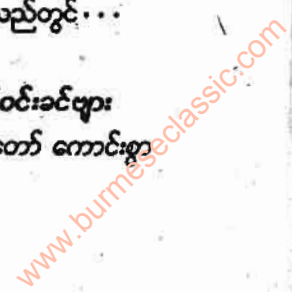
ကျွန်တော်သည် ထိုဝတ္ထုဇာတ်လမ်းကို ဖတ်ရှုကြည့်ရာ အလွန်ပင် စွဲလမ်းနှစ်ခြိုက်သွားမိခဲ့ရ၏။ ဝတ္ထုဆိုသော်လည်း တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အခြေခံရေးသားထားခြင်းဖြစ်၍ ပြဇာတ်ဆန်သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ဟု သုံးသပ်မိရပါသည်။ ဒေါက်တာသက်နိုင်က သူ၏စာထဲတွင် အဆိုပါဝတ္ထုရှည်ကို လိုအပ်သလို တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ပြီး သင့်တော်မည်ထင်သည် မဂ္ဂဇင်းတိုက်တစ်ခုခုသို့ ပို့ပေးပါဟု မေတ္တာရပ်ခံထား၏။ ဒေါက်တာသက်နိုင်သည် စာရေး

ဆရာတစ်ဦး မဟုတ်သော်လည်း ၎င်း၏ဝတ္ထုမှာ အကြောင်းအရာရော ပုံစံပါ ပြေပြစ်ကောင်းမွန်လှသည့်အတွက် သတ်ပုံသတ်ညွှန်း အနည်းငယ်မျှလောက်သာ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ရပြီး ကျွန်တော်က ထိုစာမူကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။ ရောင်ပြန်ကလည်း ယင်းစာမူကို ရောင်ပြန်အခန်းဆက်ရသကဏ္ဍ၌ လစဉ်ဖော်ပြပေးခဲ့၏။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ယင်းဝတ္ထုရှည်ပါလာပြီးနောက် စာဖတ်ပရိသတ်က ကျွန်တော်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် တစ်မျိုး စာဖြင့်တစ်ဖုံ ချီးကျူးခဲ့ကြ၏။ သို့အတွက် ကျွန်တော် အလွန်ပင် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်မိခဲ့ရပါသည်။ မူရင်းစာရေးဆရာ ဒေါက်တာသက်နိုင်အတွက် ဂုဏ်ယူစီရခြင်း ဖြစ်၏။

ယခု ကနေဒါနိုင်ငံမှ ဒေါက်တာလင်းတော်ပေးပို့ခဲ့သော စာအိတ်ထဲတွင်လည်း စာမူကောင်းတစ်ပုဒ်ပါရှိလာပါစေဟု ဆန္ဒပြုဆုတောင်းရင်း စာအိတ်ကို ဖွင့်ဖောက်လိုက်သည်တွင်...

ဆရာ မနုဿကျော်ဝင်းခင်ဗျား
ဆရာကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာ

သိသော်လည်း ဆရာကတော့ ကျွန်
တော့်ကို သိမည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်
သည် ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ဆရာစာ
တွေနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်
သည် ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်ဆေး
တက္ကသိုလ်(၁)မှ ဆရာဝန်ဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါ
သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်း
ကာလမတိုင်မီတွင် ကနေဒါနိုင်ငံသို့
မိဘများနှင့်အတူ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာ
လာခဲ့ပါသည်။ ကနေဒါနိုင်ငံ ဆေး
တက္ကသိုလ်တွင် ဦးနောက်နှင့် အာရုံ
ကြောဆိုင်ရာ ဘွဲ့လွန်သင်တန်းကို ဆက်
တက်ခဲ့ရာ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ရရှိခဲ့ပါသည်။
ကနေဒါနိုင်ငံ၊ ဗန်ကူးဗားဆေးရုံကြီး၌
လက်ထောက်ဆရာဝန်အဖြစ် စတင်
ဝင်ရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ
ယခုအခါ ဦးနောက်နှင့် အာရုံကြော
ဆိုင်ရာ အထူးကုသမားတော်ကြီးအဆင့်
သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပြည်ပနိုင်ငံသို့
ရောက်ရှိနေခဲ့သည့် ကာလတစ်လျှောက်
လုံးလိုလို မြန်မာစာပေ အလွန်ငတ်
ပြတ်ခဲ့ရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မြန်မာ
သံရုံးမှ မိတ်ဆွေအချို့၏ ငှားရမ်းပေးမှု
ကြောင့် စာနယ်ဇင်းအချို့နှင့် လုံးချင်း
ဝတ္ထု အနည်းငယ်ကို ရှားရှားပါးပါး ဖတ်
ရှုခဲ့ရပါသည်။ တလောတုန်းက မြန်မာ
သံရုံးမှ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက ရောင်
ပြန်မဂ္ဂဇင်း သုံးအုပ်ကို ခေတ္တငှားရမ်း
ပေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော် ဖတ်ရှုခွင့်ရခဲ့
ပါသည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များထဲတွင်
ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်ခဲ့ရသည်
ကား အမေရိကမှ မနုဿဗေဒပညာ

ရှင် မြန်မာအမျိုးသား ဧေါက်တာသက်
နိုင် ဆိုသူက ရေးသားပေးပို့ပြီး မြန်မာ
ပြည်မှ စာရေးဆရာ မနုဿကျော်ဝင်း
တည်းဖြတ်ကာ ရောင်ပြန်အခန်းဆက်
ရသကဏ္ဍ၌ ဖော်ပြခဲ့သော “နေနတ်
မင်း၏သမီးတော်” ဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း သုံး
အုပ်ကိုသာ ငှားရမ်းဖတ်ရှုခွင့်ရခဲ့သဖြင့်
“နေနတ်မင်း၏သမီးတော်” ဝတ္ထု မည်သို့
ဇာတ်သိမ်းမည်ကို မသိရသေးပါ။ ထို
ဇာတ်လမ်းကို ဆက်၍ ဖတ်ရှုနိုင်ရန်
အတွက် ကျွန်တော့်နည်း ကျွန်တော့်
ဟန်ဖြင့် ကြိုးစားပါဦးမည်။

ကျွန်တော်သည် မနုဿဗေဒ
ပညာရှင် ဧေါက်တာသက်နိုင်ကို လေး
စားအားကျပါသည်။ သူ့လို စာရေး
တတ်ချင်ပါသည်။ ထိုသို့ ဆန္ဒရှိနေစဉ်
ကျွန်တော့်အတွက် မမျှော်လင့်ဘဲ အခွင့်
အရေးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။
ကနေဒါနိုင်ငံသား ဂစ်ဗိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သူ
ဗိုလ်ကြီးထရီဟဂရီနေဆိုသူသည် အာဖ
ဂန်နစ္စတန်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
စဉ် ဦးခေါင်းထိပ်ကို ရဲဒင်းဖြင့် အခုတ်
ခွဲခဲ့ရပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဒဏ်ရာရရှိ
ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးဂရီနေသည် ကျွန်
တော်တို့ဆေးရုံသို့ အတွင်းလူနာအဖြစ်
ရောက်ရှိခဲ့ရာ သူ့ကိုလိုအပ်သော အရေး
ပေါ် ကုသမှုများ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြရ
သည်။ ဂရီနေ၏အနားတွင် အနီးကပ်
စောင့်ရှောက်ပေးနေသူကတော့ သူ၏
ဖနီးလောင်း (ဝါ) ပါရမီဖြည့်ဘက်
ဒက်ဘီလီပိုး (Debbie Lepore) ဆို
သူ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်ကြီး

ဂရီနေနှင့် လီပိုးတို့ကို အထူးကု
သက်မိကာ သူတို့၏ဖြစ်ရပ်နှင့် ဖြစ်
အကြောင်းကိုလည်း အလွန်ပင် စိတ်
စားမိခဲ့ရပါသည်။ သူတို့နှင့် ဝေဠု
ငါးနှစ်ခန့် အကြာ၌ ယင်းဖြစ်ရပ်
အကြောင်းကို အသေးစိတ် သိရှိ
တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော် စာပေရေးသား
စိတ် ပေါ်ပေါက်နေချိန်၌ မိမိ၏ ငယ်
ငယ်ရှိနေသော ဗိုလ်ကြီးဂရီနေ၏ ဖြစ်
စဉ်မှတ်တမ်းကြီးကို သတိရမိကာ ငယ်
မှတ်တမ်းအားကိုးဖြင့် ယခုစာကို
သားနိုင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤစာ
ဝတ္ထုမဟုတ်သော်လည်း ပြဇာတ်
သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်
သည်။ ဦးခေါင်းဒဏ်ရာ ပြင်ပြင်
ထန် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့မှုကြောင့် နှုတ်
ဘဝသို့ ရောက်နေသူများ ထေ
ထားရသူများအတွက် အထူး
အထောက်အကူ ပေးနိုင်လိမ့်မည်
မျှော်လင့်ယုံကြည်မိပါ၍ ဤစာ
ဆရာထံပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။
ဆရာအနေဖြင့် ဤစာကို ဝေ
လိုအပ်သလို တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်
ပါရန်နှင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက် တစ်တိုက်
သို့ ဖြစ်နိုင်ပါက ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း
ပို့ပေးပါ ရန်အတွက်လည်း ဆရာ
ခံအပ်ပါသည်။

ကြိုတင်ကျေးဇူးတင်လျှင်
ဧေါက်တာသက်

ဗန်ကူးဗား အထွေထွေ
ဆေးရုံ၊ ကနေဒါနိုင်ငံ။

ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာလင်း
ဇော်၏ စာမူကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် သဒ္ဒါ
နှင့် ဝါကျအဖြစ်အတောက် အနည်း
ငယ်လောက်ကိုသာ ပြုပြင်ပြီး သူ၏
မူရင်းစာမူအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

ဦးခေါင်းတည့်တည့်ကို အား
ကုန်လွှဲခဲ့တဲ့ခွဲလိုက်သော ပုဆိန်၏
အသွားက သူ့ဦးနှောက်ထဲသို့ နှစ်
စင်တီမီတာခန့်အထိ နှစ်ပြုတ်ဝင်
ရောက်သွားခဲ့၏။ သူ့အသက်ရှင်နိုင်ပါ
တော့မည်လော။ သို့ရာတွင်...

ဗိုလ်ကြီးထရီဂရီနေး (Capt.
Trevar Greele) သည် သူ့တပ်စုနှင့်
အတူ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံ၊ ကန်ဒါ
ဟာပြည်နယ်တောနက်ထဲရှိ ရှင်ကေး
ရွာကြီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ရွှံ့ဖြင့်
ဆောက်လုပ်ထားသော တဲအိမ်များက
ထိုရွာတွင် ပြည့်နက်လျက်ရှိနေပြီး
ယောက်ျားကြီးငယ်များ အားလုံးလိုလို
က ထိုတဲအိမ်များက သူတို့တပ်ဖွဲ့ကို
ထွက်ကြည့်နေကြ၏။ ကနေဒီယန်တပ်
ဖွဲ့မှ အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ ဗိုလ်ကြီးထရီ
ဂရီနေးသည် ထိုကျေးရွာမှ ရွာခံ
အကြီးအကဲများနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ရွာရှိ
စာသင်ကျောင်းများ အခြေအနေ၊ ကျန်း
မာရေးစောင့်ရှောက်ပေးနိုင်မှု အခြေ
အနေအရပ်ရပ်တို့ကို စုံစမ်းမေးမြန်း
ကာ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်စွက်ပေး
ရန်အတွက် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်၏။
ထိုနေ့က သူ့တပ်ဖွဲ့သည် အခြား
ရွာကြီးနှစ်ရွာသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်

၏။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၄ ရက်
ဖြစ်သော ထိုနေ့တွင် ဂရီနေးသည် မိတ်
ဓာတ်တက်ကြွလန်းဆန်းစွာဖြင့် ရွာခံ
လူကြီးများနှင့် ကြမ်းတစ်ပြေးတည်း
မြေပြင်ပေါ်၌ ထိုင်ချလိုက်၏။ လူကြီး
များကို လေးစားမှုအနေဖြင့် သူ့ဦး
ခေါင်းမှ စစ်ခမောက်ကို ချွတ်ကာ
ဘေးတွင်ချထားလိုက်မ၏။ ထိုစဉ် ရုတ်
တရက် လူငယ်တစ်ယောက်က ရှေ့သို့
ထွက်လာပြီး သူ့ဝတ်ရုံအကြား၌ သို့
ဝက်ယူဆောင်လာသော ပုဆိန်ကို ဆွဲ
ထုတ်လိုက်၏။ အသက် ၁၆ နှစ်
အရွယ်သာ ရှိသေးသော ထိုလူငယ်
အဗ္ဗဒူလ်ကရင်(မ်)သည် ထိုပုဆိန်ဖြင့်
ဂရီနေး၏ ဦးခေါင်းထိပ်တည့်တည့်ကို
အားတုန်လွှဲပြီး ခုတ်ခွဲလိုက်၏။ ခုတ်ယ
တစ်ချက် ထပ်ခုတ်ရန်အတွက် ပုဆိန်
ကို မြှောက်တင်လိုက်ရာ စစ်သားများ
က ထိုလူငယ်ကို ပစ်သတ်လိုက်ကြ
လေတော့၏။ ရွာသားတွေက ခြေဦး
တည့်ရာ ထွက်ပြေးကြကုန်၏။ စစ်
ဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတပ်ဖွဲ့က ဂရီနေး၏
အသက်ကို လှယူနိုင်ရန် အစွမ်းကုန်
ကြိုးစားကြသည်။ ဗိုလ်ကြီးကီဗင် ဆို
သူက ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်ရှိသည့်
ဌာနချုပ်ဆီသို့ သုတ်ခြေတင်၏။

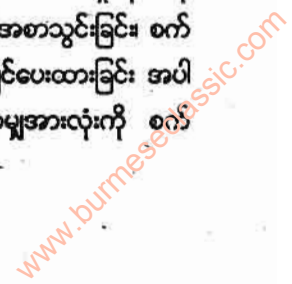
“ဗိုလ်ကြီးဂရီနေးတော့ ဆုံးရှာပြီ”
ဟူ၍ ဆေးတပ်ဖွဲ့က သူ့ကို သတင်းပေး
ပို့တော့မည်ဟု ကီဗင်က လုံးဝမျှော်
လင့်မထားခဲ့မိ၏။ သို့ရာတွင်...

“သူ အသက်ရှူနေသေးတယ်။
နုလုံးခုန်သံကိုလည်း ကြားနေရသေး
တယ်” ဟူသော သတင်းပို့ချက်ကြောင့်

သူ့အားတက်သွားမိခဲ့ရ၏။ ၄၅ မိနစ်
ခန့်အကြာ၌ လူနာတင် ရဟတ်ယာဉ်
တစ်စီးက ဂရီနေးကို လာရောက်သယ်
ဆောင်သွားခဲ့၏။ ရှင်ကေးရွာကြီးတစ်ခု
လုံး သူ့သန်တစပြင်လို တိတ်ဆိတ်
စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ အာဖဂန်လူမျိုး ဆယ်
ကျော်သက်ရွယ် အဗ္ဗဒူလ်ကရင်(မ်)၏
ရုပ်အလောင်းက ကျည်ဆန်ရာ ဗရမ္မ
ဖြင့် မြေပြင်ပေါ်တွင် ပိုးလှီးပက်လက်
ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ သူ့အလောင်းအနီးအနား
မြက်ပင်များပေါ်တွင် သူနှင့် သူတို့ရွာ
ကို ကူညီဖြည့်ဆည်းစောင့်ရှောက်ပေး
ရန် လာရောက်ခဲ့သူ အသက် ၄၁ နှစ်
အရွယ် ကနေဒီယန်စစ်ဗိုလ်ဂရီနေး၏
ဦးနှောက်အစအနများနှင့် သွေးများ ပေ
ကျဲလျက်ရှိ၏။

သတို့သမီးလောင်း၏ ခွဲမာန်

သတို့သမီးလောင်း ဒက်ဘီလီပိုး
သည် အကြောက်မလွန်မိစေရန် မိမိ
ကိုယ်မိမိ အတော်ပင် ထိန်းချုပ်လိုက်
ရ၏။ သူမနှင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုရန်
ကြောင်းလမ်းထားခဲ့သူ ဗိုလ်ကြီးဂရီနေး
ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ စစ်ဆေးရုံရှိ ခုတင်
တစ်လုံးပေါ်တွင် မလှုပ်မယုက် သတိ
လစ်လျက်ရှိနေ၏။ သူ့ဦးခေါင်းတစ်ခု
လုံးကို ပတ်တီးအဖြူဖြင့် ရစ်သိုင်း
စည်းနှောင်ထားသည်။ သူသည် အရေး
ပေါ် ဦးနှောက်ခွဲစိတ်မှု ခံယူပြီးခါစဖြစ်
ပြီး ဆက်လက် အသက်ရှင်နိုင်ရေး
အတွက် ပိုက်ဖြင့်အစာသွင်းခြင်း စက်
ဖြင့် အောက်ဆီဂျင်ပေးထားခြင်း အပါ
အဝင် လိုအပ်သမျှအားလုံးကို စက်

ကိရိယာများဖြင့် ထိန်းချုပ်လုပ်ဆောင်
နေရ၏။ ဂရီနေသည် အာဖဂန်နိုင်ငံသို့
ရောက်ရှိပြီး နှစ်ထကြော၌ ဤခေတ်
ရာကို ထွန်းခဲ့သော နှစ်ရက်ခန့်က ရရှိခဲ့
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လီပိုးက သိရှိထား၏။
ထိုခေတ်ရာသည် ဂရီနေ၏ အသက်
အန္တရာယ်ကို ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိနေ၏။
သို့ရာတွင် သူ ရှင်သန်ထမြောက်နိုင်လိမ့်
မည်ဟု လီပိုးက ခိုင်ခိုင်မာမာ မျှော်လင့်
ယုံကြည်ထား၏။

“သူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း
အတော်များများက ကောင်းမွန်နေသေး
တာပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မကတော့ အပြု
သဘော နှလုံးသွင်းပြီး သူပြန်လည်ရှင်
သန် ထမြောက်နိုင်ရေးအတွက် အစွမ်း
ကုန် ကြိုးစားသွားရမှာဖြစ်ပါတယ်”

လီပိုးက သူမ၏ သန့်ရွာန်ချထား
ပုံအကြောင်း ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

နောက်ထပ် ၁၀ ရက်ခန့် အကြာ
၌ ဂရီနေကို ကနေဒါနိုင်ငံ၊ ဗန်ကူးဗား
အထွေထွေရောဂါကုဆေးရုံသို့ ပြောင်း
ရွှေ့ခဲ့၏။ ထိုဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိပြီးချိန်မှ
သာ ဂရီနေ၏ တကယ့်အခြေအနေ
ပုန်ကို သိရှိလာရတော့၏။ ထိုဆေးရုံမှ
ဆရာဝန်ကြီးက လီပိုးအား ခေါ်ယူတွေ့
ဆုံရင်းပြသည်မှာ သူမ၏ခင်ပွန်းလောင်း၊
ဂရီနေတစ်ယောက် ဘယ်သောအခါ
မျှ ပြန်လည်သတိရလာနိုင်တော့မည်
မဟုတ်ကြောင်း ပုဆိန်၏ အသွားက
သူ၏ဦးနှောက်အတွင်းပိုင်း နှစ်စင်တီပီ
တာအထိ ထိမှိတ်ဝင်ရောက်သွားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၍ အာရုံခံနိုင်မှု အခြေခံအစိတ်
အပိုင်းအချို့ ပျက်စီးသွားခဲ့ရပြီ ဖြစ်

ကြောင်း စကားပြောဆိုနိုင်ခြင်း အပါ
အဝင် အခြားစွမ်းဆောင်နိုင်မှုများ ရှိ
တော့မည်မဟုတ်ကြောင်း အကယ်၍
သူ့သတိပြန်လည်လာနိုင်ခဲ့စေကာမူ သိ
မြင်ဆင်ခြင်နိုင်မှုစွမ်းရည် လုံးဝမရှိတော့
ဘဲ သစ်ပင်တွေ အသက်ရှင်နေသလို
ဘဝမျိုးသာ ဖြစ်နေမည်အကြောင်း။

“သူ့ဘယ်တော့မှ သက်မဲ့သစ်ပင်
တွေလို ဘဝများကို မရောက်စေရဘူး။
သူတို့က ဦးနှောက်အကြောင်းကိုသာ
သိကြတာ။ ဂရီနေရဲ့ အကြောင်းကိုမှ
မသိကြဘဲကိုး”

လီပိုးက အထက်ပါအတိုင်း စိတ်
ထဲမှ ကျွမ်းဝါးရွေ့တိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
ယခုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်လုပ်ကြံခြင်းမခံ
ရမီ ထွန်းခဲ့သည့် ငါ့နှစ်ခန့်တုန်းကလည်း
လီပိုးသည် ဂရီနေ၏ ပြတ်ပြတ်သား
သား ဆုံးဖြတ်နိုင်မှုစွမ်းရည်နှင့် စိတ်
ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုတို့အကြောင်း ကောင်းစွာ
သိရှိခဲ့၏။ ကာယဗလ လိုက်စားရာ၌
အစွမ်းရောက်ခဲ့သူ ဂရီနေသည် ဂျာနယ်
လစ်တစ်ဦးအဖြစ် စာအုပ်နှစ်အုပ် ရေး
သားပြုစုထုတ်ဝေခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ထိုစာ
အုပ်များအနက် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ထုတ်
ဝေခဲ့သော Bad Date အမည်ရှိ
စာအုပ်၌ ပြည့်စုံအာများလာခြင်း
အကြောင်းရင်းကို ဖွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖော်
ထုတ်တင်ပြခဲ့၏။

ထိုစာအုပ်ထဲတွင် စူးရှနှစ်ဝင်
သွားခဲ့ရင်း ဂရီနေက ဤဖြစ်ရပ်များ၌
လူမှုရေးအရ မိမိတို့တွင်လည်း တာဝန်
မကင်းဟု ပြင်းပြင်းထန်ထန် ယူဆခံစား
ခဲ့ရ၏။ ဤခံစားချက်ကြောင့်လည်း ဂရီ

နေသည် ကနေဒါယန်တပ်ဖွဲ့၌ ဝင်
ရောက်စစ်မှုထမ်းပြီး အာဖဂန်နစ္စတန်
နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဇစ်
မက်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ဖွတ်ဖွတ်ညစ်
ညက် ကြေနေသော တိုင်းပြည်တစ်
ပြည်တွင် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်
ငန်းများ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ရန် သူ့
ပထမခြေလှမ်းအနေဖြင့် လှမ်းခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။

“သူဟာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပြီး ခံ
မြတ်ချက်ခိုင်မာတဲ့ တိုက်ပွဲဝင် စိတ်
ဓာတ်မျိုး ရှိသူဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်
ဘယ်တော့မှ ဘဝကို အရုံးပေးမယ့်သူ
မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်းက ခိုင်ခိုင်မာမာ
မျှော်လင့်ယုံကြည်လာ”

ရောင်နီသန်းလာပြီ

ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်
အကြာ၌ ဂရီနေတစ်ယောက် မှတ်တမ်း
တွေ ပွင့်လာသည်။ သို့ရာတွင် ထုတ်
မယူက် ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေ၏။ သူ့
နှစ်ယောက်တည်းရှိနေစဉ် တစ်ရက်
၌ လီပိုးက စာတစ်စောင်ကို သူ့အား
ရှေ့တွင် ထောင်ပြ၏။ ထိုစာကို ဂရီနေ
၏ စိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဘဏ်
ဆိုသူက ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ပဒုသကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာရေးဆရာ)

ဆရာကြီး အရယ် ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါဝ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင် (ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး (ဒေးစွန်ပါ)၊ သန်လျင် (ကျောက်တန်း) တုရားတည်၊ တမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်း အမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ မြေ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီး များ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးထောင်ရွက် သည် (မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်၊ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈

နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂:၃၀) နာရီ၊

အိမ်အမှတ် (၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၉၇၂၆၉၂၇၂

ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

အောင်ပိဇ္ဇာခိုရ်ဆေးတိုက် (လိုင်စင်အမှတ်အမှတ် ၁/၂၀၁၅-တဆထလ/၂၇၄၆)

- အမျိုးသားများ ဆန္ဒအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ပန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက်ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ ရာနှုန်းပြည့် ဗဟိုဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အကြောအားတိုး စွမ်းရည်ဖြင့် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးများဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါပြီ (TMR 011176,77) (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝှေ့သီးထွက်၊ စအိုတစ်ဆို့ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ သင်္ဃန်းရည်ထွက်ခြင်း၊ အကြိတ်အဖုဂရင်ဂျီနာ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို အောင်ပိဇ္ဇာခိုရ်လိပ်ခေါင်းနှင့် စအိုရောဂါ ပျောက်ဆေးများဖြင့် ပျောက်နိုင်ပါပြီ။ (1208Y 7942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နင်းခူစို/ခြောက်၊ အရေပြားရောဂါများ၊ ကာလသားရောဂါဆေးများလည်း ရပါပြီ။
- ဆေးတိုက်အမှတ် ၈၆၊ ၉၄လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ဖုန်း-(09-5016372) 09-796136095, 09-5033839, 09-786252440, 09-778084724
- ပင်မဖြန့်ချိရေး
 - ကိုင်းမြင့်-မဘောဘီ (01-226382)၊ ဒေါ်ဝင်း (မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်) (01-394313)၊ မေတ္တာမွန် (လမ်းမတော်)၊ ဆေးရတနာ (ရွှေဘုံသာ-လယ်)၊ အာရောဂျုံ (သိမ်ကြီးစေး)၊ သီဟ (056-21678 သန်လျင်)၊ ဦးတင်ဇွေ (053-26261)၊ ပြည်)၊ မန္တလေး-အောင်ရတနာ (02-35061)၊ ကောင်းသန့် (02-30365)၊ အောင်သုခ (ဈေးချို 09795547955)၊ ယွင်းမနား ပွဲကတော် (067-22658)၊ ကေရီ (067-21286)၊ မကွေး ကိုတူးတူး (09-401556740)၊ သဇင် (09-450542802 ဘူးသီးတောင်)၊ အေးရတနာ (09-5350403 တောင်ငူ)၊ Standard တောင်ကြီး (မြို့မစေး)၊ အေးမေတ္တာ (ပိတ္တိလာ)

❖ ဆေးခန်းခွဲ (လုံးဝ) မရှိပါ။ ❖

ကျော်မြသန်း

နိဂုံးချိန်

ပန်းချီ ခံတွင်တောင်

စီရင်ချက်

ကျော်မြသန်း

“စီရင်ချက်”ဟူသော ဝေါဟာရမှာ တရားရုံးများတွင်သာ အသုံးပြုလေ့ရှိသော ဝေါဟာရဖြစ်၏။

ရာဇဝတ်မှု ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ၊ တရားခံများအား ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးရာတွင် စီရင်ချက်ချမှတ်ပြီး အမှုကို နိဂုံးချုပ်ရ၏။

ဤစာအုပ်၏ အမည်မှာလည်း “စီရင်ချက်”ပင် ဖြစ်သည်။

သို့တစေ မှုခင်းနှင့် ဆက်နွယ်အား တတ်လမ်းကို အခြေခံ၍ ရေးဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထုမဟုတ်ပါ။

လောကလူသားတိုင်း တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရသော လောကဓံ၏ “စီရင်ချက်”ကို အခြေခံ၍ ရေးဖွဲ့ထားသော တကယ့်ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းကို အခြေတည်ထားသည့် ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။

ဒေသနှင့် အမည်များကို အနည်းငယ်ပြောင်းလဲထားသော လောကဓံ၏ စီရင်ချက်အကြောင်း ဖြစ်ရပ်ကို ဆက်ဆက်၍ ဖတ်ရှုကြပါဟု။

မေတ္တာစေတနာ ရည်သန်လျက် ကျော်မြသန်း

(၁)

ကျောင်းဆင်း ခေါင်းလောင်းနှင့် ဆီကမ်းမှ သင်္ဘောဥဩသံမှာ တစ်

ပြိုင်တည်း ထွက်လာသည်။ မြောင်းမြဆိပ်ကမ်းသို့ ကပ်တော့မည့်သင်္ဘောမှာ အချက်ပေးမှတ်လိုက်သည့် ဥဩသံဖြစ်၏။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြို့များအနက် မြောင်းမြမြို့မှာ ခရိုင်မြို့ကြီးဖြစ်၍ ပုသိမ်မြို့လောက်မစည်ကားသော်လည်း အေးအေးလူလူ နေထိုင်လိုသူများအတွက် နေထိုင်ရန်သင့်သော မြို့တစ်မြို့လည်း ဖြစ်၏။

မြောင်းမြ အထက်တန်းကျောင်းမှ ကျောင်းဆင်းခေါင်းလောင်းသံနှင့် အတူ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများမှာ စာသင်ခန်းအတွင်းမှ ရပြန်၍ ထွက်လာကြသည်။

အေးအေးဆေးဆေး ထွက်လာသူရှိသလို ကသောကမြေ ထွက်လာသူများလည်း ရှိသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာပေါ်မှာတော့ အပြုံးရိပ်များ ယှက်သန်းလျက်။

ကျောင်းဆင်း ခေါင်းလောင်းသံမှာ ကျောင်းသားများအတွက် သာယာနာပျော်ဖွယ်အသံ ဖြစ်သလို သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုမှာလည်း မြူးမြူးကြွကြွရှိကြစပြု။

“အထွေးရေး-အထွေး ညီလေး” အော်ခေါ်ရင်း နောက်မှ ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်လာသူမှာ အသက်ဆယ်ငါး

နှစ်ခန့်ရှိ အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်အနုတော်နှင့် မျက်နှာကျပ်ရိပ် ချောမြေသော ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူ၏အမည်မှာ တင်မောင်အေး။ နောက်မှခေါ်သံကြောင့် တုံ့ခန့်ရပ်လိုက်သူမှာ အသက်ဆယ်နှစ်ခန့် အသားလတ်နှင့် ကြည့်ပျော်ပျော် ငယ်ရပ်မပျောက်ကွယ်သေးသည့် ကျောင်းသားလေး။

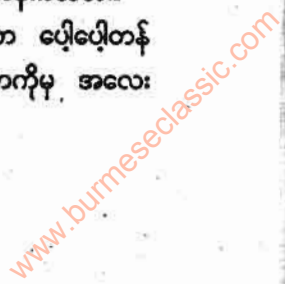
သူ၏အမည်မှာ ခင်မောင်ထွေး။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ညီအစ်ကိုအရင်း။ သူတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားသေးသော်လည်း အဖတ်မတင်သောကြောင့် သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှာ ငါးနှစ်လောက် ကွာသည်။

တင်မောင်အေးက ဆယ်ငါးနှစ်ကျော်၊ ကိုးတန်း။ ခင်မောင်ထွေးက ဆယ်နှစ်၊ ငါးတန်း။

သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံးမှာ သူ့အတန်းနှင့်သူ စာတော်သူ ကျောင်းသားစာရင်းဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။ စရိုက်ချင်းတော့ မတူ။

တင်မောင်အေးက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လေးလေးနက်နက်သမား။

ခင်မောင်အေးက ပေါ့ပေါ့တန်တန်နေတတ်သူ၊ ဘာကိုမှ အလေးအနက်မထား။

အစ်ကိုဖြစ်သူက ညီငယ်ကို ချစ်သည်။ အစာစားရာတွင်၊ ကစားရာတွင် ညီငယ်ကို ဦးစားပေးသည်။

သူကလည်း အစ်ကိုဖြစ်သူကို ချစ်သည်။ သို့သော် သာသာချစ်တုံ့မထင်၊ ဘာသာလဝါပဲ နေသည်။

သူတို့၏ မိဘများမှာ သားနှစ်ယောက်သာရှိသည့်အလျောက် အလိုလိုက်၍ မိဘမေတ္တာကို အပြည့်အဝ ပေးထားသည်။

တစ်ဖက်ကလည်း စည်းနှင့်ကမ်းနှင့်နေတတ်အောင်၊ မိဘနှင့် လူကြီးသူမများအပေါ် ရိုရိုသေသေ ဆက်ဆံတတ်အောင်၊ ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ်ရာ ပြောတတ်ဆိုတတ်အောင် ပြုပြင်ထိန်းမတ်ပေးသည်။

သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ ငယ်စဉ်ဘဝမှာ သာယာပြောင့်ဖြူးခဲ့သည်။ မိဘများ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကလည်း တောင့်တင်းခိုင်မာသည်။

ဆန်စက်ပိုင်ရှင်၊ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးတင်ထွန်းမှာ အလုပ်အကိုင် ကြံ့ရည်ဖန်ရည်ရှိသည်။ အတွက်မြင်သည်၊ ကြိုးစားမှု ရှိသည်။

စီးပွားရေးသမားချင်း ခေါင်းတစ်လုံး ပိုမြင့်အောင် လုပ်တတ်သည်။ အရည်အချင်း ပြည့်ဝသည်။ စီးပွားရေးကို ချွတ်ချော်တိမ်းပါးစေတတ်သည်လောင်းကစားကင်းသည်။

ပိုက်ဆံချမ်းသာ၍ မဟုတ်သော ရိုးသားမှုပေါ် အခြေခံ၍ ရပ်မိရပ်ဖအဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ခံရသူလည်း ဖြစ်သည်။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြညွန့်ကလည်း

အနေရိုး၍ ခင်ပွန်းသည်လုပ်ငန်းကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အထောက်အကူ ပြုနိုင်သလို အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှုတွင်လည်း မိန်းမတစ်ယောက် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံရသူဖြစ်သည်။

ခေတ်ပညာလည်း အထိုက်အလျောက်တတ်သည်။ ဂီတဝါသနာရှင်သန်၍ သီချင်းကြီးသီချင်းခန်းများကို လိုက်စားသည်။ စောင်းလည်း တီးတတ်သည်။

ဂီတဝါသနာပါသည့် မိန်းကလေးများကိုလည်း အိမ်မှာခေါ်၍ အဆိုအတီးသင်ပေးသည်။ ကာလပေါ် သီချင်းဘက်ကိုတော့ သိပ်အားမသန်။

အိမ်မှာ ဝါသနာအလျောက် ဆိုတီးသည်ကလွဲလို့ အခြားတစ်ပါးသော နေရာမျိုးတွင် ဆိုတီးလေ့ မရှိ။

ပြောင်းမြဲ တစ်ဖက်ကမ်းတွင် ဦးတင်ထွန်း၊ ဒေါ်မြညွန့် တွန်းရတနာ ဆန်စက်ကြီးမှာ ရောဝတီမြစ်ထဲသို့ အရိပ်မိုးကျကာ ထီးထီးမားမားကြီး ရှိနေသည်။

ဦးတင်ထွန်းမှာ မိဘလက်ထက် ကတည်းက ဆန်စက်လုပ်ငန်းတွင် အောက်ခြေကျွမ်းကျင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် လုပ်ငန်းပိုင်ခိုင်ရာတွင် အထစ်အငေါ့မရှိ ချောပြေခဲ့သည်။

ဆန်စက်ဝင်းထဲမှာ အိမ်တစ်လုံး ဆောက်ထားသော်လည်း သူတို့မိသားစုမနေ။ သူတို့မိသားစုက မြို့ဘက်ကမ်းရှိ တိုက်ခန်းထပ်အိမ်တွင် နေထိုင်ကြသည်။ ဆန်စက်ဝင်းထဲရှိ အိမ်တွင် ဦးတင်ထွန်း၏ညီဖြစ်သူ လင်မယား နေထိုင်ကြသည်။

ဆန်စက်မှာ အမွေဆိုင်ဆန်စက် ညီဖြစ်သူ ကိုလှထူးမှာ အလုပ်ကို ငှက်မည်ရရ မလုပ်။

အပေါင်းအသင်းများနှင့် အရင်လေးတမြဲမြဲ ဘော်ကြော့နေသူဖြစ်၍ ဆန်စက်လုပ်ငန်းတွင် သူ့အား မထင်ကိုင်စေခဲ့။

ဆန်စက်ဝင်ငွေထဲမှ သူ့အတွက် ထိုက်သင့်သော အကျိုးအမြတ်တွေကို ခွဲဝေပေးခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းတွင်လည်း စိတ်မထင်အောင် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ ဩဇာကိုလည်း မထန်ဆန်ရဲ။ ထို့ကြောင့် သူ့အတွက် ဘယ်ရွံ့ဘယ်မျှ ရထိုက်သည် ဆိုသည်မျိုး မပြော။

အစ်ကိုဖြစ်သူ ပေးသမျှကို သူ့သူ့နေတတ်သလို နေသည်။ ငွေကြေးလိုသည်အခါတွင် အစ်ကိုဖြစ်သူထံ တောင်းသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူက ထောက်ပံ့သလောက်မပေးသည့်အပြင် အထူးသဘောမျိုးလည်း မပေး။

စာအုပ်ထဲမှာ နေ့စွဲနှင့် ယူတူပင် လက်မှတ်ထိုးပြီး ယူရသည်။ ယူရများရင် စာရင်းပေါင်းပြီး ထပ်မံပေးစက်ဝင်ငွေအပေါ် ခံစားခွင့်နဲ့

မဟုတ် ထိုခံစားခွင့်ကို အပြည့်အဝခံခွင့်မရှိကြောင်း အပြတ်ပြောထားသည်။

ဒါကိုတော့ ကိုလှထူးက သဘောပေါက်သည်။ စိတ်ဆွဲသည့် စောက်နှင့် မြို့ထဲကတိုက်မှာ အမွေပစ္စည်းမဟုတ်။ ဦးတင်ထွန်းတို့ပိုင် သီးသန့်ပစ္စည်း။

ပြောင်းပြောင်း ဖ - ဆ - အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ကြီးဖြစ်သူမှာ

ထွန်းနှင့် ရင်းနှီးသည့်အလျောက် ဦးတင် ထွန်းမှာ အထူးအခွင့်အရေးများလည်း ခံစားရရှိသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဦးတင်ထွန်း၏ စီးပွားရေးအခြေအနေမှာ အကျမရှိ။ အတက်ဘက်သို့သာ တစ်သမတ်တည်း ဦးတင်လျက်ရှိသည်။

ဦးတင်ထွန်းက သားနှစ်ယောက် ကို သူလိုချင်သည့် ပုံစံအောင် ပါးပါး နှစ်နှစ် ကိုင်တွယ်ပုံသွင်းပေးခဲ့သည်။

တင်မောင်အေးမှာ သူလိုချင် သည့်ပုံ ပေါ်စပြုနေပြီ။

ခင်မောင်ထွေးမှာ ငယ်သေးသည့် အလျောက် ပုံစံမပေါ်သေး။ ပညာရေး တွင်မူ နှစ်ယောက်စလုံး အားရစရာ အနေအထား ရှိသည်။

တင်မောင်အေးမှာ ဘောလုံးကန် ဝိသနာပါသလို မိခင်၏ အမွေအနှစ် ဟုဆိုရမည့် ဂီတဘက်တွင်လည်း ဝိသနာပါသည်။

ခင်မောင်ထွေးမှာမူ ဟုတ်တိပတ် တီသာ ဝိသနာပါသည်ဟု သတ်မှတ်၍ မရသေး။ အဆော့သန်သည်။ အစား အသောက် မက်မင်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ စက်ဘီး ဘစ်စီနှင့် ကျောင်းသွားအတူ၊ ကျောင်း ဩအတူ၊ ဖခင်ကြီးကလည်း ညီအစ်ကို ခံယောက် ကျောင်းသွားအတူ၊ ကျောင်း ဩအတူ သွားရပြန်ရမည်ဟု အမိန့် ထုတ်ထားသည်။

သို့တစ်စေ တစ်ခါတစ်ရံ ခင် မောင်အေးက ဖောက်ချည်ဝင်သည်။ ကျောင်းအပြန် အတန်းဖော်များနှင့် အတူတွင် ဆော့ကစားပြီးပြန်ချင်သည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် သူဆန္ဒရှိသည့် အတိုင်း စက်ဘီးနှင့် မလိုက်။ သူဟာ သူပြန်မည်ဟု တစ္ဆေထိုး လုပ်တတ် သည်။ တင်မောင်အေးက ဖျောင်းဖျော့ ဆိုပေမယ့် မရ။ ဒါကလည်း ကလေး သဘာဝ။

သူက အိမ်ကို အရင်ရောက်နှင့် ပြီး ညီဖြစ်သူ အတူမပါလျှင် အဖေက ဖြစ်စေ၊ အမေကဖြစ်စေ ဆူမည်။ ပြော မည်။ ညီဖြစ်သူ အဆူခံရမည်ကြောင့် တင်မောင်အေးက စက်ဘီးကိုတွန်းပြီး သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ရသည်။

အိမ်နားရောက်မှ ညီဖြစ်သူကို စက်ဘီးပေါ်တင်ပြီး အိမ်အဝင်ကောင်း အောင် ပြုရသည်။

မှန်စားဆင်းသည့် အချိန်တွင် သူ့မှန်နီကျပျောက်လိုဟုပြောပြီး အစ်ကို ဖြစ်သူ၏ ဝေစုထဲကနေ ခွဲစိတ်ယူသည် မျိုးလည်း ခဏခဏလုပ်တတ်သည်။

ညီဖြစ်သူ၏ တခြားသော နည်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ဆိုနဲ့သူ့ကိုလည်း တင် မောင်အေးက အနွံအတာခံသည်။

အိမ်မှာ ဝိဘများ မကြိုက်နှစ် သက်တာ လုပ်မိ၍ ဆူပူကြိမ်းမောင်း လျှင် ခင်မောင်ထွေးလုပ်သည်ဟု ဘယ် တော့မှ ပြောလေ့မရှိ။ သူလုပ်တာပါ သူခိုင်းတာပါဟု ကြားဝင်ခံ လေ့ရှိသည်။

ကျောင်းမှအပြန် အိမ်သို့ရောက် သည်နှင့် မိခင်ဖြစ်သူက သူတို့ညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက် စားဖို့သောက်ဖို့ စားသောက်စရာတစ်မျိုးမျိုးကို အဆင် သင့် ပြင်ဆင်ထားစပြုရန်။

စားသောက်ပြီး ညစာမစားမီအထိ ကစားခွင့်ပြုသည်။ ထမင်းစားသောက်

ပြီး ညပိုင်း စာကြည့်စားပွဲတွင် မိခင် ကြီးကိုယ်တိုင် အနီးကပ် ကြီးကြပ် စာကြည့်စေသည်။

ဦးတင်ထွန်းမှာ ဆန်စက်လုပ်ငန်း နှင့် ရပ်ရေးရွာရေးကိစ္စများဖြင့် အမြဲ တမ်း အလုပ်များ အလုပ်ရပ်နေသူဖြစ် သည့်အလျောက် အိမ်တွင်းရှိနေသည့် အချိန်နည်းသည်။

ရပ်ရေးရွာရေး ကိစ္စများနှင့် ကင်း အောင်နေလိုလည်း မရ။ စီးပွားရေး သမားများမှာ လူမှုရေးကိစ္စများနှင့် ကင်း အောင်နေလိုမရ။

လူမှုရေးလုပ်ငန်းကြောင့် နိုင်ငံ ရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအသိုင်းအဝန်းနှင့် ဆက်စပ်ထိတွေ့နေရသည်ဖြစ်ရာ တစ် ဖက်တစ်လမ်းမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေသည် များလည်း ရှိသည်။

ဝိသားစု အထွေထွေကိစ္စကို ဝန်း ဖြစ်သူက နိုင်နိုင်နင်းနင်း စီမံအုပ်ချုပ် နိုင်သောကြောင့် နောက်ပိုင်းအတွက် ကြောင့်ကြစရာ မရှိ။

ဝိသားစုကိစ္စ ပူပင်ကြောင့်ကြစရာ မရှိသောကြောင့် စီးပွားရေးကို အားစိုက် လုပ်နိုင်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ ဦးတင်ထွန်း မှာ ညီဖြစ်သူအတွက် စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်ရသည်မျိုးတော့ ရှိသည်။

ဆန်စက်လုပ်ငန်းမှာလည်း သုံးလို မရ။ အလုပ်အကိုင်ဟူ၍လည်း မည် မည်ရရမလုပ်။ စိတ်ဆွဲ မော်တော်လိုက် ခိုင်းပြန်တော့လည်း သူ့ကြောင့် ပြဿနာ ပေါ်သည်။

ဆန်အိတ်ကို သူကစပြောင်တော့

အလုပ်သမားတွေကပါ ပြောင်ကြသည့်။
အိမ်ထောင်ရက်သား ကျနေသည့်တိုင်
အချိုးမပြောင်းသေး။

ဦးတင်ထွန်းက ပြောရင် ဆိုရင်
ပြန်ပက်တာမျိုးတော့ မလုပ်။ ခေါင်းငုံ့
ခံပြီး သူထင်ရာသူလုပ်သည့် လူစားမျိုး။

လူတွေမှာ ငယ်ဆို၊ ကြီးကောင်း။
ငယ်ကောင်းကြီးဆို၊ ငယ်ဆိုကြီးဆို။
ငယ်ကောင်းကြီးဟောင်းဟူ၍ ဆုံးမလေ့
ရှိသည်။ သားနှစ်ယောက်စလုံးကို ငယ်
ကောင်း၊ ကြီးကောင်း ဖြစ်အောင် သွန်
သင်ဆုံးမလေ့ရှိသည်။

ကောင်းမှ တော်သည်၊ တော်ဖို့
ကောင်းရမည်ဆိုသည့် အခြေခံ...။

လူတွေမှာ ငယ်ဆို၊ ကြီးကောင်း။
ငယ်ကောင်း၊ ကြီးဆို၊ ငယ်ဆိုကြီးဆို။
ငယ်ကောင်းကြီးကောင်းဟူ၍ မှာလေး
မျိုးရှိကြသည်။ သူ့ကိုတော့ ငယ်ဆိုကြီး
ဆိုဟု ဆိုရမည့်သူ။

ထို့ကြောင့်လည်း ဦးတင်ထွန်းက
သားများကို ဆုံးမသည့်အခါ ညီဖြစ်သူ
သူတို့ဦးလေးကို စံပြုထား၍ ဆုံးမလေ့
ရှိသည်။

သားနှစ်ယောက်စလုံးကို ငယ်
ကောင်း၊ ကြီးကောင်း ဖြစ်အောင် သွန်
သင်ဆုံးမလေ့ရှိသည်။

ကောင်းမှ တော်သည်၊ တော်ဖို့
ကောင်းရမည်ဆိုသည့် အခြေခံသဘော
ကို နားဝင်အောင် သွင်းပေးသည်။

တင်မောင်အေးက အဆိုအတီး
ဝါသနာပါသည်။ ဦးတင်ထွန်းက သား
ဖြစ်သူ၏ဝါသနာကို မတားဖြစ်။

သို့တစေ... အရပ်ထဲမှာ အပေါင်း
အသင်းများနှင့် ဟေးလားဝါးလား ဆို

တာ တီးတာမျိုးကိုတော့ ခွင့်မပြု။
ကျောင်းပိတ်ရက် နေ့လယ်ပိုင်း
အိမ်မှာပင် ဆိုတီးရမည်ဟု ကန့်သတ်
ချက်ဖြင့် ခွင့်ပြုထားသည်။

ဦးတင်ထွန်းက သားကြီးအပေါ်
ထားရှိသည့် ရည်မှန်းချက် ကြီးမားသည်။
အခါအခွင့်ကြုံတိုင်း သားဖြစ်သူအား
သူ၏ရည်မှန်းချက်ကို နားသွင်းလေ့ရှိ
သည်။

ပညာရေးပိုင်းတွင် ဘွဲ့ရအောင်
ပညာသင်ရမည်။ စီးပွားရေးပိုင်းတွင် သူ
၏လုပ်ငန်းကို ဆက်ခံလုပ်ကိုင်ရမည်။

အိမ်ထောင်ရေးကို လွတ်လပ်စွာ
ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ပေးသည်။ သို့သော် မိဘ
များနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်စေမည့် အိမ်
ထောင်ဘက် မရွေးရန်ကိုမူ သတိပေး
ထားသည်။

သူတို့မိသားစုမှာ ပြေပြေလည်
လည် ကြည်ကြည်သာသာ အေးအေး
မြဲမြဲ ရှိကြသည်။

ကြည်သာအေးမြရိပ် အုပ်စိုးနေ
သည်။ မိသားစု။

(၂)

“xxx မြဲမြဲမောင်းမောင်း xxx
စာညိုရွှေ-တိမ်ခြေငွေနှင့်ပေါင်းxxx
ဟောင်းရွက်ကယ်တည့် ကြွေလေဟန်-
မြညာရွှေရည်ခွဲxxx”

အေးသက်ညက်ညာသည့် အသံ
ဖြင့် မြဲမြဲမောင်းမောင်း ပတ်ပျိုးကို သီဆို
ကာ စောင်းညင်သံတီးရင်း တီးကွက်ကို
ပြန်ညှိလိုက်၊ တီးလိုက် ရှိနေရာမှ မိခင်
၏အသံကြောင့် အဆိုအတီးကို ရပ်

လိုက်သည်။
“ဪ... သားက ပတ်ပျိုးဆို
တီးကွက်မကျ ဖြစ်နေတာကိုး...”

အပေါ်ထပ်မှဆင်းလာသည့် မိခင်
ကြီးက ပြောပြောဆိုဆို သားဖြစ်သူအနီး
ရှိ ကုလားထိုင်သို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
သူက ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ခင်ဏာ
သည် ဖျာပေါ်၌ ထိုင်တီးနေရာမှ...

“ကျွန်တော် သီချင်တာတစ်ခု
မေမေ့ကို မေးမလို့”

“ဘာများတုံး သားရဲ့”

“မေမေ မြဲမြဲမောင်းမောင်း ယင်
ပျိုးဟာ ပပဝင်းဝင်းပတ်ပျိုးနဲ့ တီးထူး
ရာ အလိုက်အသွားရာ အတုတူ
နော် မေမေ”

“နေဦး... သားအမေးကို မဖြေ
ကြံတုန်း မေမေပြောချင်တာကို ခြေ
ဦးမယ်”

“ဘာများလဲ မေမေ၊ သားနဲ့ပတ်
သက်တာလား၊ ဂီတနဲ့ ပတ်သက်ဏ
လား”

“နှစ်ခုစလုံးဆိုပါတော့ သားရဲ့။
မေမေ သိပ်ဝါသနာပါတဲ့ ဂီတအဖွဲ့ဆို
သားဆက်ခံတာကိုတော့ မေမေ သိ
နှစ်သက်တယ်။ မိပေမဲ့ သားရဲ့စိတ်ထဲ
ဂီတထဲမှာ သိပ်မနှစ်မြောစေချင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ”

“သားရဲ့ ပညာရေး ရည်မှန်းချက်
ရာထွေးမသွားစေချင်လို့ မေမေ စိတ်
တာပါ”

“မေမေ ကာလပေါ်သီချင်ဇာ
လည်း တော်တော်ရမှာပေါ့နော်”

“ရတာပေါ့သားရယ်။ ဂီတအဖွဲ့ဆို
ခံဟာ သီချင်းကြီးပဲဟာ။ သီချင်း

အခြေခံကောင်းကောင်းကျွမ်းကျင်ရင် တခြားဟာတွေက ခက်တာမှ မဟုတ် တာ”

“ကျွန်တော် မေးထားတာကို တော့ မေမေဖြေဦးနော်”

“အင်း . . . မေမေ နားလည် သလောက် ပြောပြမယ်သာ။ မေမေ တို့ရဲ့ ဆရာကြီးသာရှိရင် မေမေထက် ပိုပြီး ဖြေနိုင်မှာပေါ့လေ။ ဒီလိုကွယ့် သားရဲ့ မေမေတို့ မြန်မာသီချင်းကြီး တွေမှာ ပတ်ပန်း၊ ယိုးဒယား၊ ဘွဲ့ကြီးဆို ပြီး တီးကွက်နဲ့သံစဉ် ကွဲပြားခြားနား တယ်။ သံစဉ်တူသယောင် ရှိပေမယ့် စာသားကွဲပြားတယ်လေ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ”

“သာသနာပေါက်အောင် ပြော ရှုရင်တော့ တော်တော်ရည်လီမယ် ကွယ်”

သူတို့သားအမိနှစ်ယောက် ပြော ဆိုနေကြစဉ် ဦးတင်ထွန်းက ပြန်ရောက် လာသည်။

“ဪ . . . ညွန့်တို့သားအမိ ဝိတအကြောင်း ပြောနေကြတယ်ထင် တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် မေမေ။ သားသိ ချင်တာလေးတွေ မေးနေတာပါ”

“အေး . . . အေး။ ကောင်းတယ်။ အပြင်သွားတာထက်တော့ . . . ကိုယ့် အတွက် အကျိုးရှိတာပေါ့ သားရယ်”

“အစ်ကိုကြီးရော ဘာသောက် လဲ။ အအေးသောက်မလား”

“မသောက်တော့ပါဘူးကွာ . . . ၊ ဘိုအောင်ခင်တို့အိမ်က သောက်ခဲ့ပြီး သိပြီး အစ်ကိုကြီး အပြင်ပြန်ထွက်ရဦး

မယ်လေ။ မနက်က ယူသွားရမယ့်စာ မေ့ကျန်ခဲ့လို့ ပြန်ယူတာ။ ဒါထက် ညွန့်ရေ . . . တစ်ပတ်အတွင်း ကိုယ်တို့ ရန်ကုန်သွားရမယ့်ကိစ္စ ပေါ်လာတယ်။ နောက်မှပဲ အေးအေးဆေးဆေး ပြော တော့မယ်။ အထွေးလေးရော ဘယ် သွားနေလဲ”

“ဟိုဘက်ခြံမှာ အစ်ကိုကြီး”

ဦးတင်ထွန်းက စာရေးစာပွဲအံ့ဆွဲ ထဲမှ စာရွက်များယူ၍ ပြန်ထွက်သွား သည်။ အဲသည်တော့ သားအမိနှစ် ယောက် ပြောလက်စ စကားကို ပြန် ဆက်ရသည်။

“ပတ်ပန်းဆိုပါတော့၊ မြဲမြဲမောင်း

မောင်းရဲ့ အလိုက်အတိုင်းပဲ ပပဝင်း ဝင်းကိုရေတယ်။ တစ်ထပ်တည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ရှေးစာဆိုတော်ကြီးတွေက ကဗျာကာရံကို အလေးပေးကြတယ် လေ။ သီချင်းတွေမှာ ကာရံတွေ ကဗျာ တွေ၊ အဖွဲ့အနွဲ့တွေနဲ့ ခံစားချက်ကို လေးလေးနက်နက် အဓိပ္ပာယ်ပေါ်တွင် အောင် ပွဲ့နဲ့ကြတာ၊ သီချင်းဖြစ်ပြီးရော မဖွဲ့ကြဘူး။ စကားလုံးစာသား ဓမ္မ ချယ်ပုံကအစ သိပ်ကရိုက်ကြတယ်။ ဆိုရတာလည်း ညက်ညောတယ်။ သိမ် ဓမ္မတယ်။ နားထောင်ရတာလည်း ညက် ညောတယ်။ နွဲ့ယဉ်တယ်။ ဒါကြောင့် မေမေ သီချင်းကြီးကို ဝါသနာပါခဲ့ တာပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ ဆက်ပြော ပါဦး”

“မေမေ ပြောနိုင်တာကတော့ အဲဒီလောက်ပဲသာ။ သား ဒီထက် ပိုစိတ်ဝင်စားတယ် သီချင်းတို့ဆန္ဒရှိရင်

အန်ကယ်ဦးဘသော်ကို အိမ်ဖိတ်ပြီး မေမေသားနဲ့ တွေ့ပေးမယ်။ ဒါပေမဲ့ သားဖေဖေဆီက ခွင့်ပြုချက် ရဖို့ကို တော့ သားကပဲ သားဖေဖေဆီမှာ ခွင့် တောင်း။ ဟုတ်ပလား”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ အန်ကယ် ဦးဘသော် ဆိုတာက”

“မေမေတို့ရဲ့ ဆရာကြီးပေါ့ . . . ၊

အန်ကယ်ဦးဘသော်က မြို့ပိုင်ရုံးက စာရေးကြီးလေ။ ခုတော့ ပင်စင်ယူထား ပြီး မျက်စိသိပ်မကောင်းဘူး။ နားနည်း၊ နည်းလေးတယ်။ လူကတော့ ကျန်း ကျန်းမာမာပါပဲ”

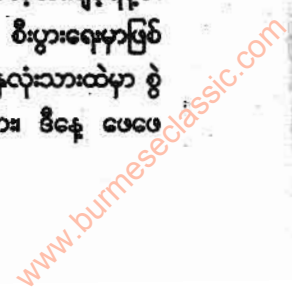
သည်သို့မှ ဆရာကြီးဦးဘသော်

ကို အိမ်မှာ ထမင်းဖိတ်ကျွေးပြီး ဖခင် ဖြစ်သူကိုယ်တိုင် ဂျစ်ကာဖြင့် သွား ခေါ်ပေးသည်။ ဦးတင်ထွန်းက ဦးဘ သော်အတွက် ကန်တော့ဖို့ ပစ္စည်းများ ကိုပါ စီစဉ်ပေးသည်။

“သားဆန္ဒကို ဖေဖေ ခုလိုလိုက် လျော့တာ ဘာကြောင့်ဆိုတာ သားသိ ရဲ့လား”

“သားကို ဖေဖေချစ်လို့ ခွင့်ပြု တာလို့ သားနားလည်တယ်”

“မိဘက သားသမီးကို ချစ်တာ ဟာ နိယာမသဘာဝပဲလေ။ ခု ဖေဖေ သားရဲဆန္ဒကို လိုက်လျော့တာဟာ သား ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် အခြေခံကို စနစ်တကျ လုပ်တတ်ဖို့နဲ့ ကိုယ်ရည်ရွယ်ချက်ကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် မလုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ရဖို့ပဲ။ ပညာရေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ စီးပွားရေးမှာဖြစ် ဖြစ် ဆိုတာကို သားနုလုံးသားထဲမှာ စွဲ ထင်အောင် မှတ်ထား။ ဒီနေ့ ဖေဖေ

လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းမှာ အခြေခံကျကျ လေ့လာပြီး အောက်သက်ကျေခဲ့လို့ အောင်မြင်နေတာပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ၊ ဖေဖေပြောတာ သားသဘော ပေါက်ပါတယ်”

သုတိဋ္ဌိက ဂီတပညာရှင် အငြိမ်းစား စာရေးကြီးဦးဘသော်က ဂီတနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သိအပ်ရာများကို ပြောပြသည့်အပြင် ဂီတ၏ အခြေခံကိုလည်း သင်ပေးသည်။

“မင်းလို့ လူငယ်တစ်ယောက်က ကာလပေါ်တေးကို မလိုက်ဘဲ သီချင်းကြီးနဲ့စခဲ့တာကို အဘဝမ်းသာတယ်။ အဘလေ့လာထားမိသလောက် ပြောပြမယ်။ ရှေးခေတ် မြန်မာ့ဂီတမှာ...”

ပညာရှင်ကြီးများ ထွန်းပေါက်ခဲ့သည်။

မြဝတီမင်းကြီး ဦးစ၊ အနောက်နန်းမတော် မမြလေး၊ ပြင်စည် မင်းသားကြီး၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၊ နတ်သူင်နောင်။

လူများ၏ အကြောင်းနှင့် အရပ်သားထဲကမထင်မရှားသော်လည်း ဂီတပညာမှာ မှတ်တမ်းပြုရသည့် မောင်ကျောက်ခဲလို့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအကြောင်း။

ရှေးခေတ်က ခလို ရီကော်ခါတွေ ကက်ဆက်တွေ မပေါ်သေးပေမယ့် ပညာရှင်ကြီးတွေက သီချင်းနှင့် တီးကွက်များကို လက်ဆင့်ကမ်း မျိုးဆက်အမွေ ပေးနိုင်ခဲ့ပုံအကြောင်း၊ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ ပြုစုခဲ့သည့်အကြောင်း။

စသည်များကို ဗဟုသုတအဖြစ်

ပြောပြခဲ့သည်။

“စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ ကုန်းဘောင် စတဲ့ခေတ် တွေမှာကတည်းက နန်းတွင်းအဆိုအတော် အမော်ကြီးတွေ ရှိခဲ့တာပဲ။ ကဗျာလင်္ကာဟာ ပုဂံခေတ်မှာ စတင်ခဲ့ပေမယ့် သီချင်းကြီး၊ သီချင်းခန်း၊ ကြီးဘွဲ့၊ ယိုးဒယား၊ ပတ်ပျိုးတွေဟာ ကုန်းဘောင်ခေတ်မှာ ရှိပြီး ထွန်းကားခဲ့တယ်လေ။ မြဝတီမင်းကြီး ဦးစရဲ့ အမြော်အမြင်နဲ့ ရွှေနန်းတော်ကြီးရဲ့ အားပေးမှုလည်း ပါတာပေါ့လေ။ အဘပြောတာတွေ နားထောင်ရတာ ငြီးများ ငြီးငွေ့နေပလား”

“မငြီးငွေ့ပါဘူး အဘ။ သား သိပ်စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ကြုံတုန်းကြုံခိုက်ဆက်ပြီး နားထောင်ပါရစေ အဘ”

“သီချင်းကြီးနဲ့ တွဲစပ်ပြီး သုံးနှုန်းသည့်စကားမှာ သီချင်းခံ”

စာသား၏ လေးနက် အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်မှု ခံခဲ့သည့်သားဖော်ဆောင်နိုင်မှုကြောင့် သီချင်းကြီး၊ သီချင်းခံဟု အသုံးအနှုန်း ဖော်ဆောင်သည့်အကြောင်း၊ ကုန်းဘောင်ခေတ်နောင်ပိုင်းတွင် မိလိုက်သည့် ဒေဝဏ္ဍာဦးမောင်ကြီး၊ နေမျိုးဗလကျော်သူဘွဲ့ရ ရွာဘီးစိန်ဗေဒါနှင့် အခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များက လက်ဆင့်ကမ်းပေးသည့်အကြောင်း၊ ဂီတပညာအနိ စာအုပ်နှင့် မဟာဂီတစာအုပ်ကြီးတို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ကျွဲကလတ်သားဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုဖြစ်၍ သမီးခေါ်ခင်မြင့်က အမွေဆက်ခံခဲ့သည့်အကြောင်း။

ဆရာကြီးဦးသူခေ၊ ဘိုကလေးတင့်အောင်၊ ဂီတလှလင် မောင်ကိုကို စသူ

များဟာလည်း ရောဝတီသားများ ဖြစ်သည့်အကြောင်းများလည်း ပါဝင်အောင် စိကာပတ်ကုံး ပြောပြသည်။

အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာကြီးဦးဟန်ပ၊ ဆရာရွှေပြည်အေး၊ ဆရာကြီး ဒေါ်စောမြအေးကြည်၊ ဦးအောင်စသူများ အကြောင်းကိုလည်း သုတဖြစ်ဖွယ်ရာ ပြောပြသည်။

“တို့ခေတ် နာမည်ကြီး ကဏ္ဍပေါ် အဆိုတော်အများစုက သီချင်းကြီးအခြေခံပိုင်နိုင်ကြတယ်။ သီချင်းကြီးအခြေခံ ထံတျာတေးရှင်မှာ သံစဉ်အစီအစဉ် ပါးစလုံးပါတယ်။ သားလည်း ထိုတိုင်တီးနေတော့ သဘောပေါက်အောင် အကျယ်မပြောတော့ဘူး။ ကံ... တော်လောက်ရော... သားသီချင်းရိုရင် အဘဆီလာခဲ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ”

သားအမိနှစ်ယောက် ဆရာကြီးကို ကန်တော့ကြသည်။ ဆရာကြီးအား ပြန်ပို့ပေးပြီးနောက် သူသီချင်းသည်မှာ ကို မိခင်ကြီးအား ထပ်မံ၍ ပေးခြင်းသည်။

ဒေါ်မြညွန့်ကလည်း သူမှတ်သိသလောက် ပြောပြသည်။

စစ်ကြိုခေတ်နှင့် စစ်ပြီးခေတ် ဂီတလောကအကြောင်း၊ ဓုတိယကဏ္ဍ စစ်မဖြစ်မီက ဂီတလောကမှာ သီချင်းကြီးပါသနာရှင်များမှာ သူ့အသိုင်းအဝိုင်းနှင့်သူ ရှိခဲ့ကြသော်လည်း ကျယ်ထွန်းပြန့်ပြန့်တော့ မရှိ။

ရှေးခေတ် မြန်မာ့ဂီတလောကတွင် သီချင်းကြီး၊ သီဆိုမှုနှင့် သီချင်းကြီး တိမ်မြုပ်မသွားအောင်ရှိပြီး

အထားကို ပို၍ကျယ်ပြန့်လာအောင် အစဉ်တစိုက် ကြီးပမ်းခဲ့သူမှာ ဒီးဒုတ် ဦးဘချိုပင် ဖြစ်၏။

ငွေအား လူအားနှင့် ကြီးပမ်းခဲ့သူ ဆရာကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ရှင်သန် လာသော ကာလပေါ် တေးလောက တွင် သန်သန်ခံခံ တည်ရှိနေခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ပီ။

သီချင်းကြီးအဖွဲ့ မြန်မာ့အသံက တစ်ကုဏ္ဍ ထုတ်လွှင့်ခွင့်ရအောင် ကြီး ပမ်းခဲ့သူများထဲမှာ ဆရာကြီးလည်း ပါ ဝင်ခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီ ကာလ ပေါ်တေးသီချင်း ဓာတ်ပြားများ ခေတ် စားလာသည်။

ဂီတဝါသနာရှင် သောတရှင်များ နားပေါက်အောင် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီး နှစ်ခုက ဦးဆောင်လုပ်ရှားခဲ့သည်။

အေဝမ်းနှင့် ဗြိတိသျှဘားမား။ အေဝမ်းက သဘင်ဝန်ဓာတ်ပြား၊ ဗြိတိ သျှဘားမားက ကိုလံဘီယာဓာတ်ပြား တွေထီနှင့်ဆက်နွယ်၍ ဓာတ်ပြားထုတ် ကြသည်။

ခွေးတံဆိပ်ဓာတ်ပြား ကုမ္ပဏီက ဆုမည်ကြီးသည်။

စန္ဒရားအေဝမ်းခင်မောင်၊ စန္ဒရား အလင်္ကာကျော်စွာရွှေပြည်အေး၊ ဂီတာ အအောင်၊ ဦးဘလောကြည်၊ စန္ဒရား ဆရာတောက်၊ ဘင်ဂျီဦးဘသန်း နဲ့ ဆရာညွန့် ဆရာစစ်ကိုင်းလှရွှေ စသူ နားက ကာလပေါ် တေးသီချင်းပုံရိပ် ထိ ဖော်ကြသည်။

နန်းတော်ရှေ့ဆရာတင်၊ သဟာ ဆရာတင်၊ ဝိုင်အမ် ဘီအေဆရာ

တင်၊ ဗြိမ္မဗြိမ်၊ ဆရာညွှာ၊ ဆရာယား၊ ဆရာကြီး ဒဂုန်ဦးစန်းဇွေ၊ တက္ကသိုလ် ဗေစန်း၊ ဆရာရွှေပြည်အေး၊ ရွှေညာ မောင်၊ ဒဂုန်ဆရာတင်၊ ကြယ်တံခွန် (လူရွှင်တော် ရွဲကြီး၏ ဂီတစာဆို အမည်) ဆရာရွှေတိုင်ညွန့် စသူများ အရေးများကြသည်။

တေးဝါသနာရှင် ပရိသတ်၏နား တွင်စွဲထင်သွားစေသည့် သီချင်းကောင်း သီချင်းသန်းများ အများအပြား ထွက်ပေါ် ခဲ့သည်။ တေးသီချင်း သီဆိုရေးဖွဲ့သူ စာဆိုပညာရှင်များနှင့် အဆိုတော်များ မှာ ထိုက်သင့်သော အခကြေးငွေကို သာ ရရှိကြသည်။ အမြတ်အစွန်း ငွေ ကြေးအားလုံးကိုမူ ဓာတ်ပြားကုမ္ပဏီ များကသာ ရယူပိုင်ဆိုင်သွားကြသည်။

ဥညာတသောင်း၊ ရတနာပုံမောင် စု၊ မောင်ပွဲကြီး၊ သထုံတသိန်း၊ မောနင်း တင်တင်၊ စိန်ဂွန်းခင်မေ၊ စိန်ပါတီ၊ ဒေါ်ကြည်အောင်၊ ဒေါ်အေးမိ၊ ရတနာ မြင့်၊ နာဂယာမယ်မြင့် စသော အဆို ပညာရှင်ကြီးများနှင့် နောက်ပိုင်း... ပရိသတ်အကြိုက်ဆုံး အဆိုတော်မှာ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး မေရှင်ဖြစ်၏။

“မေမေ လေ့လာမှတ်သားပီ သလောက်ပြောတာနော်၊ ကျွန်တာတွေ လည်း အများကြီးရှိမှာပေါ့ သားရယ်”

နောက်ပိုင်း အဘဦးဘသော်နဲ့ ဆုံရခိုက်မှာ ဦးဘသော်က ခုခေတ်သုံး စကားနှင့် ကော်ပီသံစဉ်များအကြောင်း သူသိသလောက် ပြောပြသည်။

သို့တစေ စာသားထည့်ပုံ၊ ရွှေ သိပုံမှာ ကာရံပါသည် မြန်မာဆန်သည် ဒေါသလွတ်သည်။

ပြောမပြုရင် နိုင်ငံခြားသီချင်းကို အခြေခံယူထားကြောင်း မသိနိုင်ပေ။ အေဝမ်းဦးတင်မောင် သီဆိုသည့် ဘရဏီသီချင်း။

အမေရိကန် ရုပ်ရှင်ကားထဲမှာ လူကြမ်းမင်းသားကြီး ကိုမ်းစ်ကက်ဂန် သီဆိုထားသည့် သီချင်းဖြစ်၏။

မင်းမသီးမေရှင်၊ ဒေါ်မေရှင်သီဆို ခဲ့သည့် ရွှေဝါပူသီချင်းမှာ ဂျပန်သီချင်း ချယ်ရီဘေ့စ်ကို မြန်မာစာသားဖြင့် ဖန် တီးခဲ့သည့် သီချင်း။

မေနုသီဆိုထားသည့် ဇနီးစက်ရာ သီချင်းမှာလည်း အင်္ဂလိပ်သီချင်းသွား၏ သံစဉ်ကို ယူထားသည်။

ထိုသို့ မွေးစားယူသည့် သီချင်း တွေ အများကြီးရှိသည်။

အဲဒီလို သံစဉ်ကို ယူစေကာမူ စာသားသွင်းပုံမှာ မြန်မာဆန်၍ ကဗျာ ထက်ရာသသံများကို ကိုယ့်ဟန်နှင့်ကိုယ် တီထွင်ထားသောကြောင့် မွေးစားသူ များ မသိကြ။

ထိုခေတ် အင်္ဂလိပ်သီချင်း ဓာတ် ပြားများမှာ နားထောင်ဖူးသူ တချို့သာ ရိပ်မိကြသည်။

အင်္ဂလိပ်သီချင်း နားထောင်လေ့ ရှိသူ မြန်မာလူမျိုး အရေအတွက်က လည်း အနည်းစုပျာသာ။

တင်မောင်အေးမှာ ငယ်စဉ်က တည်းက ဂီတဝါသနာ ထုံမွေခဲ့သည်။ စဉ်ဆက်မပြတ်လည်း စူးစူးစိုက်စိုက် လေ့လာသည်။ အထူးသဖြင့် သီချင်းကြီး ကို ပို၍နှစ်သက်စွဲလန်းသည်။

ဂီတကို ဝါသနာထုံမွေစေကာမူ တစ်ဖက်စောင်းနင်း အစွဲအလမ်းတော့

www.burmeseclassic.com

မထား။ ပညာရေးကိုလည်း ဝါယမစိုက်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စည်းစနစ်ကျသည့် ဖခင်ဖြစ်သူက မဟန်တာဘဲ ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ကိုးတန်းစာမေးပွဲကို အခက်အခဲမရှိ အဆင့်ပီပီ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဦးတင်ထွန်းက . . . သားဖြစ်သူအတွက် သူ့စဉ်ထားသည့် အစီအစဉ်ကို နေ့ဖြစ်သူနှင့် တိုင်ပင်သည်။

သားနှစ်ယောက်ကို ရှင်ပြုမည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း သားများနှင့်အတူ ပဉ္စင်းတက် ရဟန်းခံမည်။

ရှင်ပြု ရဟန်းခံ အလှူမင်္ဂလာကို သူတို့အဆင့်အတန်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် ခမ်းခမ်းနားနားလုပ်မည်။ ဆယ်တန်းတက်ရမည့်သားကို မြောင်းမြတွင် ကျောင်းဆက်မထားဘဲ ရန်ကုန်ကျောင်းသို့ ပို့မည်။

ဘော်ခါရလျှင် ဘော်ခါမှာထားမည်။ ဘော်ခါအဆင် မပြေလျှင် ရွှေတောင်တန်းမှာနေထိုင်သည့် အခေါ်ဖြစ်သူ၏ အိမ်တွင်ထား၍ ကျောင်းတက်စေမည်။ ခေါ်မြညွန့်က ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုမင်္ဂလာကိစ္စအတွက် ဝမ်းပန်းတသာလက်ခံသော်လည်း သားဖြစ်သူအား ရန်ကုန်သို့ပို့၍ ကျောင်းထားမည့်အစီအစဉ်ကိုမူ သဘောမတူ။

မခွဲခွာစဖူး၊ နေထိုင်ခဲ့သည့် သားဖြစ်သူနှင့် မခွဲနိုင်သည်က တစ်ကြောင်း၊ သားကို မျက်စိအောက်မှာသာ ရင်အုပ်မကျွာ ထားချင်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ အရွယ်က အကောင်းနှင့်အဆိုဘက်ကို အလွယ်တကူ အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်နိုင်သည့်အရွယ်ဖြစ်နေသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် သဘောမတူ။

“မြောင်းမြမှာထားလည်း သားက ဆယ်တန်းအောင်မှာပဲ။ သားဟာ ပညာရေးနဲ့ပတ်သက်ရင် အစ်ကိုကြီးရည်မှန်းချက်အတိုင်း ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ် သားပဲ။ ဒါအတွက်တော့ အစ်ကိုကြီးစိတ်အေးအေးထားပါ။ ကျွန်မ တာဝန်ယူပါတယ်။ ဆန္ဒမစောဖို့ အစ်ကိုကြီးကို ညွှန် တောင်းပန်ပါရစေ”

ဦးတင်ထွန်းက သူ၏အစီအစဉ်ကို မြောင်းမည်ဟု ယတိပြတ် ကတိမပေးသော်လည်း ကျောင်းက အတိုင်းပိုင်ဆရာများနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြဦးမည့်အကြောင်း ပြောသည်။

အတန်းပိုင်ဆရာက တင်မောင်အေး၏ ပညာအရည်အသွေးမှာ သင့်အဆင့်မဟုတ်ဘဲ ကောင်းအဆင့် ဝင်နေသောကြောင့် ဆယ်တန်းတွင်အထစ်အငဲ့ဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိကြောင်း မိဘများ၏ အနီးကပ်အုပ်ထိန်းမှုက ပို၍ သင့်မြတ်လိမ့်မည်ထင်ကြောင်း သဘောထားပေးလိုက်သည်။

ခေါ်မြညွန့်၏ဆန္ဒ ပြည့်ဝသွားသည်။ ရှင်ပြုရဟန်းခံ အလှူမင်္ဂလာပွဲကြီးမှာလည်း ထင်တာထက်ပို၍ စည်ကားပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက်ပြင်စရာ အထစ်အငဲ့မရှိဘဲ ပြီးမြောက်အောင် မြင်သွားသည်။

မြန်မာလူမျိုးများ၏ ဓလေ့စရိုက်မှာ ဘာကိုလုပ်လုပ် စည်စည်ကားကား ရှိမှ အားရကျေနပ်မှု ရှိကြသည်။

ယုတ်စွအဆုံး အမင်္ဂလာကိစ္စအသုဘကိုပင် စည်မှ ကြိုက်သည်။ ခုခေတ်မှာ မင်္ဂလာကိစ္စသာ မဟုတ်၊ အမင်္ဂလာကိစ္စကိုပင် ဦးစီးပိုက်၍ မှတ်

တမ်းတင်ကြသည်။

မြို့ပြုကံနာဖုံးလို ဖြစ်နေသော ဦးတင်ထွန်းတို့၏ ရှင်ပြုမင်္ဂလာပွဲမှာ ဝက်ဝက်ကွဲအောင် စည်ကားသော အကျွေးအမွေးကလည်း လိုလေမရှိ ပြည့်စုံသည်။ ဦးတင်ထွန်းကိုယ်တိုင် ရဟန်းခံသောကြောင့်လည်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ အားလုံးနီးပါး လာကြသည်။

ဦးတင်ထွန်းမှာ စီးပွားရေး ဝင်ငွေများကြောင့် တစ်ပတ်သာနေထိုင်သော သားငယ်နှင့်အတူ ထွက်ခဲ့ရသည်။

တင်မောင်အေးက မထွက်ရက် သက်နိုးစည်းခဲ့သည် . . .။ အတွက် ခုနစ်ရက်၊ မိခင်အတွက် ခုနစ်ရက်၊ သူ့အတွက် ခုနစ်ရက် စည်း၍ ချက်ထား၍ ၂၁ ရက် ကိုရင်ထားသည်။ လိမ္မာရေးခြားရှိသည့် ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် အချိန်ရသလို မိဘဖြစ်သူများမှာလည်း ကောင်းမိခင်၊ ဖခင်အဖြစ် အမွှင်အပြောအဆိုခံရသည်။

မိခင်ကြီးမှာ တပြုပြုနှင့် အတွက် အတိုင်းအဆမရှိ ပီတိနည်းခြင်းနှင့် ဆုံစည်းလိုက်ရသည်။

သို့တစေ သခင်ရသဘော၏ ခတ်မှုမှာ သူတို့မိသားစုအပေါ်သို့ မှတ်စရာ ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းနှင့် ကြုံလိုက်ရသည်။

ဖြစ်မှုနှင့် ပျက်မှု တရားကို အသိနှင့် ယှဉ်တွဲလာသော တို့အတွက် ရှောင်လွှဲ၍မရတော့။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ကျော်မြင့်

ကချင်ဆေး ဆရာမကြီး ဒေါ်ကျော်၏ သမီး
ကချင်ဆေးဆရာမကြီး

ဒေါ်နန်းထု

လေမဖြတ်၊ အကြောရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်လိမ်းဆေး
ယာယီစိုင်းရိုးဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၁၀၁ Y ၁၀၇၄

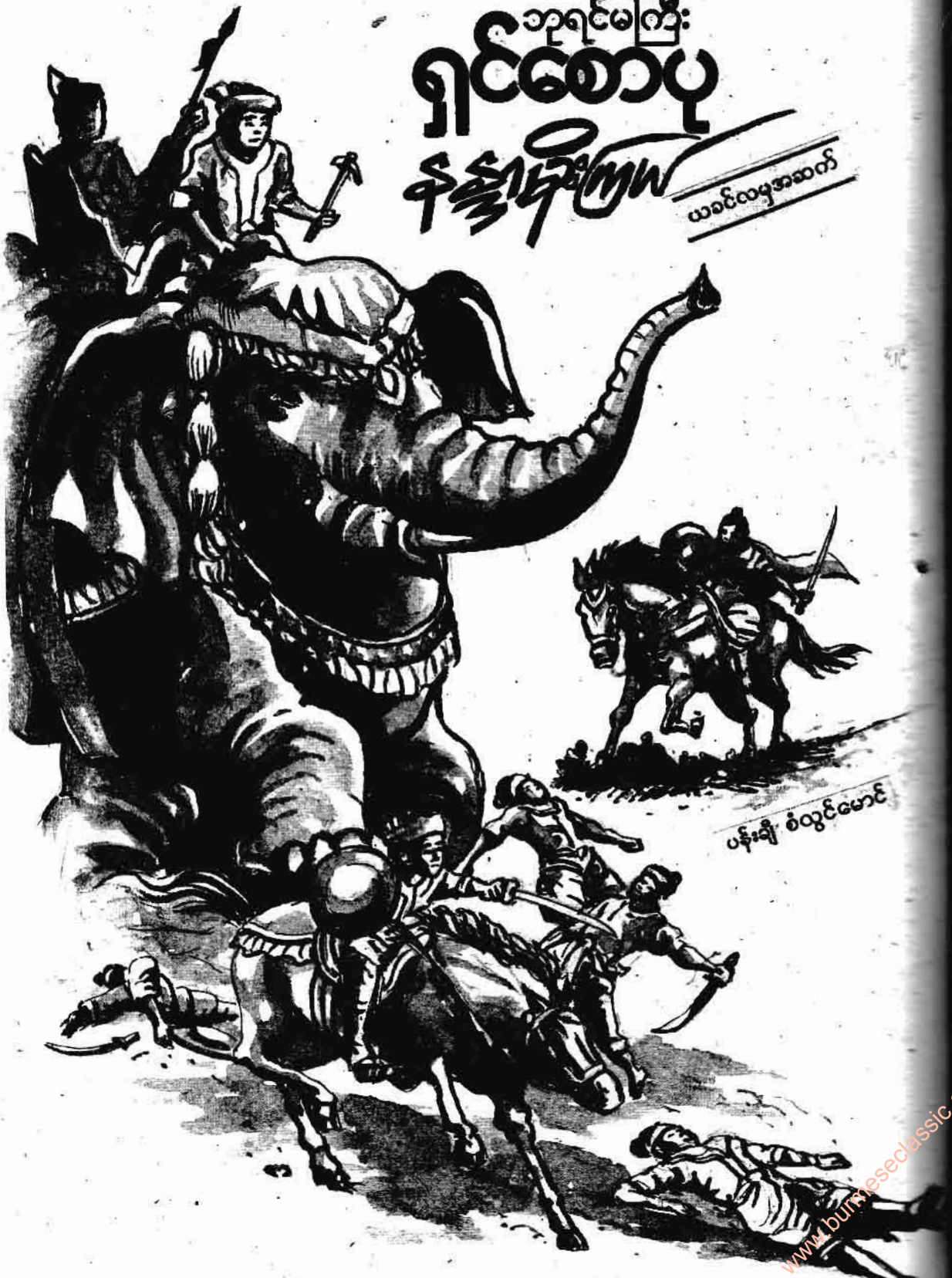
လေဖြတ်၊ လေပြန်၊ ပါးတစ်ခြမ်းခွဲ ခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းများ၊ ဇက်ကြော
နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက် အမြောင်းထပြီးတက်ခြင်း၊ အကြောကပ်၊
အကြောလွဲ၊ အကြောရောင်ရမ်းကာ ကိုက်ခဲခြင်း နှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး။
လူကြီးလူငယ်မရွေး အကြောရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့် ၊ လေဖြတ်ခြင်းမခံရအောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်လိုသူများ ဆရာမနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။
အစွမ်းထက်သော ကချင်ရိုးရာနည်းစနစ်အတိုင်း ကုသပေးသည်။

ဆရာမဒွမ္မာမိတ္တေချိနီ

- * မြစန္ဒာဆေးတိုက် * အမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့ ။ ဖုန်း - ၀၁-၃၈၇၀၉၇
(နံနက် ၁၂ နာရီ မှ ညနေ ၄ နာရီထိ) "တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းပိတ်သည်"
- * နေအိမ်ဆေးခန်း * အမှတ်(၃၁၆)၊ စိမ်းကိန်း (၁)လမ်း၊ သခင်မိုးလှကြီးလမ်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့။
(နံနက် ၇ နာရီ မှ ၁၁ နာရီထိ) တဆင့်/ဖုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၇၅, ၀၉-၇၉၉၅၉၃၂၉၈.

ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု နန်းကြီးကြွယ်

ယခင်လူ့အဆက်

ပန်းချီ ခံလွင်မောင်

၇၇ ရှင်စောပု နန္ဒာမိကြယ်

(ယ ဓ င် လ မှ အ ဆ က်)

ရှင်စောပုအဖို့ . . .ရှင်ဘို့မယ် အကြောင်း အတွေးဝင်လာတိုင်း စိတ် မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မောင်တော်သီဟသူ၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာကြောင့် ရှင်စောပုအဖို့ အဆောင် အယောင်များ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုရရှိခဲ့ သော အဆောင်အယောင်များသည် မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့် တန်းတူညီမျှသော အဆောင်အယောင်များဆိုတော့ မိဖုရား ခေါင်ကြီး ရာထူးရယူထားသော ရှင်ဘို့ မယ်အဖို့ စိတ်ကျေနပ်မှု ကင်းမဲ့မှာ သေချာသည်။

ပြီးတော့ အချစ်တွေ ခွဲဝေစားသုံး ခံလိုက်ရသည့်အတွက်လည်း ကျေနပ် လိမ့်မည် မထင်။

သည်တော့ ရှင်စောပုအဖို့ သူ့ အတွက်လည်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ရ သည်။ မောင်တော်သီဟသူအတွက် လည်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ရသည်။

မောင်တော်သီဟသူအတွက် စိုး ရိမ်မကင်း ဖြစ်ရခြင်းမှာ မောင်တော် သီဟသူ၏ နောင်တော်ဝမ်းကွဲ ကလေး မြို့စား ကျေးတောင်ညိုကြောင့် ဖြစ် သည်။

ကလေးမြို့စား ကျေးတောင်ညို သည် ဘုရင်မင်းခေါင်လက်ထက်ကပင်

မြှောက်စားခြင်းခံရသူ ဖြစ်သည်။ ကျေး တောင်ညို၏ဖခင် တရဖျားမင်းသည် ဘုရင်မင်းခေါင်နှင့် ဖအောတူ မအောကွဲ ဖြစ်၍ ထိုက်သင့်သောအရည်အချင်းရှိ ၍လည်း မြှောက်စားခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ခုတလော မောင်တော်သီဟသူ သည် ပညာရှိသတိဖြစ်ခဲ့၍လား မသိ။ ပျို့ဖျစ်နယ်သော အရွယ်ကလည်းဖြစ်၊ တိုက်ပွဲစင်တိုင်း၌လည်း အောင်မြင်သူ ဖြစ်။ သည်တော့ အောင်မြင်မှုမာန် ကြောင့် သတိချွတ်ချော်မှုများ ဖြစ်လာ ကာ သေရည်သေရက်ကို စွဲစွဲလမ်း လမ်း သောက်စားလာသည်။ သည် ထက် ပြောစရာကား နန်းတော်ကခွာ ပြီး မကြာခဏဆိုသကဲ့သို့ တောကစား ထွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်သို့ တောကစားထွက်ပြီဆို လျှင် ကလေးစား ကျေးတောင်ညို သည် အချိန်ကိုက်ဆိုသလို ရောက် ရောက်လာခဲ့သည်။ သူရောက်လာပြီဆို လျှင် ရှင်ဘို့မယ်၏ အနေအထားသည် လေအဝေ့၌ ဝေ့ဝဲလွင့်ပါးလေသော လဲဖို့တစ်ပွင့်နှင့်မခြား။ ပြီးတော့ ကလေး စားတောင်ညိုကို သူ့အဆောင်သို့ ခေါ် သွားခဲ့သည်။

ပြီးတော့ ကလေးစား တောင်ညို

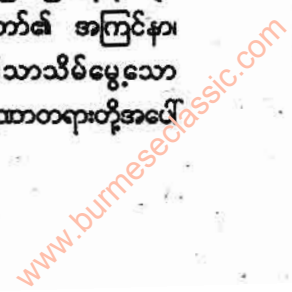
၏ မျက်လုံးအကြည့်များကို ရှင်စောပု အဖို့ရာ ဘယ်လိုမှ မနှစ်သက်ခဲ့။ အာ သာရမ္မက်တို့ လွှမ်းနေသည်ကို သဘာဝ တရားက သိနေသည်။

ချိုမြိန်သော သစ်သီးနှင့် ခိုးစား သူတို့၏ အဖြစ်ကို မောင်တော်သီဟသူ သည် ရိပ်စားမှ ရိပ်စားမိပါလေရဲ့လား။

သည်လိုမျိုး နန်းရေးနန်းပျောက် ပစ်ပယ်၍ ယစ်ရွှေရည်ထွေထွေဖြင့် တောကစားထွက်နေချိန်ဝယ် ရှမ်းတို့ ဘက်မှ လှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိလာခဲ့သည်။ ရှမ်းတို့သည် အင်းဝ၏ဩဇာခံ ဖြစ် သော်လည်း တိတ်တဆိတ် အင်အား တွေ စုနေခဲ့သည်။ ဒါသည် ကောင်း သော အနေအထား မဟုတ်ကြောင်း မောင်တော်သီဟသူ သိစေချင်သည်။

ထိုသို့သော အနေအထားမျိုးဝယ် ရှင်စောပုအဖို့ မောင်တော်သီဟသူ အပေါ် စိုးရိမ်စိတ် ဒီရေက မြင့်တက် လာခဲ့သည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ရှင် စောပုအဖို့ မောင်တော်သီဟသူအပေါ် ၌ နှစ်နှစ်ကာကာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ် ခဲ့မိပါပြီ။ မောင်တော်၏ အကြင်နာ၊ အယုအယ၊ ညင်သာသိမ်မွေ့သော အပြောအဆို၊ ကရုဏာတရားတို့အပေါ်

မျောနှစ်သက်ဝင်ခဲ့ပါပြီ။

သည်အတွက် မိမိဖြစ်စေချင်သော တရားမင်းဖြစ်ရလေအောင်၊ စစ်ရေးထက် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖော်ဆောင်သူဖြစ်ရလေအောင် ထိန်းမတ်ပေးဖို့ရာလည်း ကြံဆောင်ထားခဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ဆန္ဒသည် ဆန္ဒ ဘဝသည် ဘဝ၊ ထပ်တူမှ ကျပါရဲ့လား။

“အစောရယ် . . . မောင်တော့ အပေါ် အစောထားတဲ့ စေတနာကို နားလည်ပါတယ်။ ကျေးဇူးလည်း တင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မောင်တော့အပေါ် မစိုးရိမ်ပါနဲ့ အစော။ မင်းဒေကရာင်တို့ရဲ့ နားဟာ မင်းနားတစ်ထောင်တဲ့။ မောင်တော့နောက်ကွယ်မှာ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လို ခြေလှမ်းလှမ်းနေတယ်ဆိုတာ မောင်တော်လည်း ကြားသိနေရတာပါပဲ။ တိကျသေချာအောင် အခြေအနေစောင့်နေတဲ့သဘောပါ။

ပြီးတော့လည်း အစောရယ် . . . မြို့စားနယ်စားတွေဆိုတာ မောင်တော့ရဲ့ သစ္စာခံတွေ။ ခွေးလေးခုန်တာ လောက်ကတော့ ဖုန်ထရုံကလွဲလို့ ဘာဖြစ်လာမှာတဲ့တဲ့”

“မောင်တော့အပေါ် စိုးရိမ်လို့ပါ”
“မစိုးရိမ်နဲ့ အစော၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့။ မောင်တော့မှာ ဘုန်း၊ လက်ရုံးနဲ့ ပြည့်စုံပြီးသားပါ။ အစောသာ ခေါင်းထဲကို ဘာမှ ထည့်မထားဘဲ ပျော်သလိုသာ စံနေပါ။ လိုအပ်တာတွေရှိရင် မောင်တော့ကို ပြော။ မောင်တော်အားလုံးကို လိုလေသေးမရှိ ဖြည့်ဆည်းပေးမယ်။ ပြီးတော့ ဘုရား၊ တရားအင်မတန်မှ မြဲတဲ့ အစောအနေနဲ့

ဘုရားဝေယျာဝစ္စ၊ သံဃာဝေယျာဝစ္စ တွေလုပ်ပြီး တရားတော်ကို မွေ့လျော်စိတ်ရှိသလောက် မွေ့လျော်ပါ။ တိုင်းရေးပြည်ရေးဆိုတာ အင်မတန်မှ ကျယ်ပြန့်လှပါတယ်။ အစောရဲ့ ခေါင်းထဲကို ဘာမှ မထည့်နဲ့နော်၊ ဟုတ်ပြီလား”

သည်တော့လည်း ရှင်စောပုအဖို့ မောင်တော့အလိုကျ စိတ်တော်သိခေါင်းတော်ညိတ်ရုံမျှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့။ မောင်တော်၏ ပြုစုယုယုမှု အလိုလိုမောသွားအောင် မျှောသမ်းသွားခဲ့ရသည်ပဲ မဟုတ်ပါလား။

သည်အတွက်ကြောင့်လည်း ဖြစ်ချင်တိုင်းလည်း မဖြစ်ရသည့်လောက၊ မဖြစ်ချင်တိုင်းလည်း ဖြစ်နေရသည့်လောက၌ ပုထုဇဉ်လူသား ဖြစ်လာရသည်မို့ မည်သည့်အရာမျှ အစိုးမရသော အနတ္တနယ်ပယ်တွင် လူးလွန်ရှင်သန်နေရဦးတော့မည်တကား။

ဘာလိုလိုနှင့် တတိမြေ ဟံသာဝတီနှင့် ကင်းကွာခဲ့သည်မှာ နွေသုံးမွှေးမိုးသုံးမိုး ဆောင်းသုံးဆောင်းပင် ရှိလေခဲ့ပြီပဲ။

မောင်တော်သီဟသူ တောကစားထွက်၍ တစ်ပါးတည်း စံနေရချိန်မျိုးဝယ် လှမ်းမြင်နေရသော စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ထုံးဖြူဖြူစေတီကလေးများက လွမ်းမောဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ရောဝတီနှင့် ခုဋ္ဌဝတီမြစ်တို့ ပေါင်းဆုံရာ ငွေရောင်သဲသောင်ပြင်ကြီးကား ကျွန်းဦးတည့် သန်လျက်ခုံပါပဲကလား။ အထေဋ္ဌ မှန်ပျူရှိုနေသော ရှမ်းတောတန်းတွေကလည်း လွမ်းရောင်ထနေသည်။ သွေခြောက်ပူပြင်းသော နွေ

သည် မလွမ်းဘယ်သူနေနိုင်လောက်အောင် နှီးပင့်နေတော့သည်။

သည်လိုမျိုး အထီးကျန်နိုင်သော အခါသမယမျိုးတွင် ဟံသာဝတီကို ရှင်စောပု သတိတရရှိလှသည်။

မိမိ အင်းဝသို့ လိုက်ပါလာသော သားတော်လေးသည် အသက်နှစ်သာ ရှိပါသေးသည်။ ယခုဆိုလျှင် စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ကြားနေသလား။

သမီးတော်လေး နှစ်ပါးသည်လည်း မိခင်ကို တမ်းတလွမ်းလှနေပြီလား။

“သမီးတို့၊ သားတို့ရယ် . . . မယ်မယ်က သမီးတို့၊ သားတို့ကို ချစ်လို့ ခွဲခွာပစ်ထွက်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ မယ်မယ်သာ မဟာသီ၊ မသွေးမဟုတ်ခဲ့ရင် မယ်မယ်ရင်ခွင်သမီးတို့၊ သားတို့အတွက်ပါပဲ။ တော့ ဟံသာဝတီနဲ့ အင်းဝတို့ စစ်ကြိုငြိမ်းရေးအတွက် မယ်မယ်က အစောခံလိုက်ရပါတယ်။ ဒါတွေကို သားတို့၊ သမီးတို့ သိနားလည်နိုင်တဲ့ တစ်နေ့ရင် မယ်မယ်ရဲ့သောကကို နားလည်နိုင်ကြမှာပါ။ ကံမကုန်ရင်ဖြင့် ငြိမ်းချင်ပါသေးရဲ့ကွယ်”

သည်သို့ ညည်းညူပြောဆိုရင်း ပူပူနွေးနွေး မျက်ရည်တို့က မျက်ခန်းအိမ်မှတစ်ဆင့် နုညက်သော ယိုပြင်းသည့် ဖြစ်နှစ်စင်သဖွယ် တလိပ်လိပ် ဆင်းလာခဲ့သည်။ ထိုခဏမှာပင် မောင်တော်တစ်ပါး ဝင်ရောက်ခစားလာသည်။

“သခင်မ . . . သခင်မဖုရား”
ရံရွှေတော်၏ အသံက

မဟုတ်။ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့် ဖြစ်နေသည်မှာ မျက်နှာအမူအရာကို ကြည့်ရုံမျှနှင့်ပင် သိသာလွန်းလှသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ရွှေစာရယ်။ မထိတ်သာ မလန့်သာ ရှိလိုက်ပါတိတော့။ လျှောက်တင်စရာရှိတာကို လျှောက်တင်စမ်းပါကွယ်”

“သခင်မဘုရား၊ အောင်ပင်လယ်မှာ အရှင်မင်းကြီး စခန်းချနေတုန်း အုန်းဘောင်စား လယ်သံဘွားရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အရှင်မင်းကြီး ကံတော်ကုန်သွားပါပြီ သခင်မဘုရား”

“ဟင် . . . ဘုရား . . . ဘုရား။ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မောင်တော်ရယ်။ အဖြစ်ဆိုးလှချည်လား”

ရင်ဘတ်ကို ဖိရင်းမပင် ရှင်စောပု ချွတ်ကျပျော့ခွေသွားတော့သည်။

“သခင်မဘုရား . . . သခင်မ . . . သခင်မ”

ရံရွှေတော်တွေ ဝင်လာကြပြီး ရှင်စောပုကို ဝိုင်းဝန်းပြုစုနေကြသည်။ သလွန်ထက်သို့ တွဲပိုကြသည်။ ယပ်တော်ဆက်သူ ဆက်ကြသည်။ ရေကြည်တော်ဆက်သူ ဆက်ကြသည်။ နှလုံးငြိမ်ဆေး တိုက်ကျွေးသူ တိုက်ကျွေးကြသည်။

ဇာတိရပ်မြေမဟုတ်သော အင်းဝသည် မောင်တော်သီဟသူမရှိမှတော့ ဆွေခြောက်ခြင်းအတိဖြင့် သူစိမ်းဆန်ခွားခဲ့လေပြီကော။

အဖြစ်မှန်ကို မောင်တော်သီဟသူနှင့် တစ်ပါတည်း လိုက်ပါသွားခဲ့သည့် အင်းဘဲစား လျှောက်တင်မှ ခြေချိတ်ခြစ် သိလိုက်ရတော့သည်။

ကံဆိုးလိုက်လေခြင်း မောင်တော်ရယ် . . .

အောင်ပင်လယ်သို့ ဘုရင်သီဟသူ ထွက်လာခဲ့ခြင်းမှာ အပျော်အပါးတောကစားထွက်ရန် မဟုတ်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးအခြေအနေကို သွားရောက် ကွင်းဆင်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း ရှမ်းပြည်သို့ သွားရာလမ်း၌ ရှမ်းတို့၏အခြေအနေကို ပါ လေ့လာစူးစမ်းခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ကိုးစားမှု လွန်ကဲသဖြင့်လည်း နောက်လိုက်အင်အားများစွာမခေါ်ခဲ့။ ဗိုညှင်းသတိုး၏ သားတော် စားတော်ကွမ်းရေကိုင် အင်းဘဲစားအပါအဝင် နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါ

**မိမိကိုယ်တိုင်
ရန်သူ၏လက်အတွင်းမှာ
အသက်နှင့်ခန္ဓာ
အိုးစားမကွဲရေးအတွက်
ဘုရားတနေရမည်
အနေအထားဖြစ်သည်။
ရဲမက်တော်တွေ
မှာလည်း
အတုံးအရုံး . . .**

အနည်းငယ်၊ စားရေရိက္ခာအနည်းငယ်သာ ဆောင်ယူသွားခဲ့သည်။

သည်အနေအထားကို ကြိုတင်သိထားသူက ရှင်ဘိုမယ်မှတစ်ပါး အခြားရှိလိမ့်မည် မထင်။

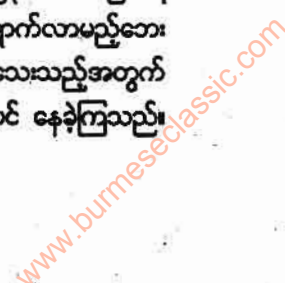
ရှင်ဘိုမယ်အဖို့ အင်းဝသို့ ရှင်စောပုအား ဆောင်ကြဉ်းလာခဲ့ကတည်းက သီဟသူအပေါ် စိတ်အနာတရဖြစ်ခဲ့သည်က အမှန်။ သည့်အတွက်ကြောင့်ပင် အုန်းဘောင်စော်ဘွား၊ ငသန်စိကို တိတ်တဆိတ် လက်ထောက်ချခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်။

အုန်းဘောင်စော်ဘွား၊ ငသန်စိကား ရှင်ဘုရင်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လျှင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ထားသူ ဖြစ်သည်။ သည့်အတွက်လည်း သီဟသူအား လုပ်ကြံနိုင်မည့်အခွင့်အရေးကို ကြိုတင်ကြံရွယ် စိတ်ကြူးနှင့်ပြီးသား ဖြစ်သည်။

သည်လိုမျိုး အဖျက်အမှောင်တွေ ရှိနေကြောင်းကို ရှင်စောပု ရိပ်စားမိကတည်းက မောင်တော်သီဟသူအား စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ပြောပြသတိပေးခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့ရာတွင် မောင်တော်သည် ရာမောန် လွှမ်းမိုးလျက် တစ်ဆစ်ကလေးမျှပင် နားမဝင်ခဲ့ပါကလား။

ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျမည့် ညတစ်ည။

ဘုရင်သီဟသူသည် ယစ်ရွှေရည်ခပ်ထွေထွေကလေးဖြင့် စည်းစိမ်ခံစားနေခဲ့သည်။ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အခြံအရံတွေမှာလည်း ကျရောက်လာမည့်ဘေးကို မတွေးအမြင်မိသေးသည့်အတွက် အေးအေးဆေးဆေးပင် နေခဲ့ကြသည်။

ဤတွင်... ရုတ်ခြည်းဆိုသလို သီဟသူ၏ ယာယီစံနန်းတော်အတွင်း သို့ လူတစ်စုက ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက် လာခဲ့သည်။

“ရန်သူ... ရန်သူ”

“ကံကွာ... သည်လောက်တောင် စွာတဲ့ကောင်”

“စွပ်...”

“အား...”

“ချလွင်...”

“အိ...”

မပျော်လင့်ဘဲ ပေါ်လာသည့် အရေးကြောင့် သီဟသူ၏ တပ်အဖို့ မည်သို့မျှ စနစ်တကျ မခုခံသာတော့။ သည့်အတွက် အဆင်သင့်စွာ လက် နက်တို့ကို ကိုင်ဆွဲ၍ ဖြစ်သလို ခုခံရ တော့သည်။ သို့သော်လည်း အင်အား ချင်း မျှသလို ကြိုတင်အကွက်ချ စီမံ ထားသူနှင့် သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေသူ တို့၏ တိုက်ပွဲဝယ် အဘယ်သူသည် အရေးသာပါလိမ့်မည်နည်း။

သီဟသူလည်း အသက်ဘေးမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းအတွက် စီးတော် ဆင်ထက်သို့ အပြေးတက်ကာ အစွမ်း ကုန်ခုခံရန် အားထုတ်ခဲ့ပါသော်လည်း သူ့အဖြစ်က နောင်တော် မင်းရဲကျော် စွာနှင့် ဘာထူးမှာတဲ့နည်း။

“ရွပ်...”

“ဇုတ်...”

“အား...”

လယ်သံဘွား ငသန်ဝီ၏ မြား ချက်က သီဟသူ၏ ရင်ဒဲ့တည့်တည့် သို့ ထိုးစိုက်သွားခဲ့ချေပြီ။ ထို့အတူ သီဟသူ၏ စီးတော်ဆင်မှာလည်း ဖေ

ရာဖေစ်ချက်တွေ မနည်းတော့။ တင်း မခံသာသည့်အဆုံး သွေးရူးသွေးတန်း ဖြင့် ပြေးမိပြေးရာ ပြေးလေသောအခါ ညွှန်အိုင်အတွင်းသို့ ထိုးဆင်သွားမိလေ တော့၏။ ညွှန်အိုင်တို့၏ သဘောကား ရုန်းလေ နှစ်လေ ကျွံဝင်လေ။

စီးတော်ဆင်လည်း နှစ်ဝင်လျက် ရှိသော ညွှန်အိုင်အတွင်း၌ နာမောင်း ကို တစေ့စေ့ ယမ်းရင်း စူးစူးနှစ်နှစ် အာခေါင်ခြစ်၍ အော်ဟစ်နေလေ၏။

“ရွပ်...”

နောက်ထပ် မြားတစ်စင်း။

သည်မြားကလည်း ရင်ညွှန်တည့် တည့်ကို ထိုးစိုက်နေပြန်ပါပြီကော။

“အရှင်မင်းကြီး... အရှင်မင်း ကျွန်တော်မျိုးကြီး လာပါပြီ”

အင်းဘဲစားလည်း ထိုသို့ အော် ဟစ်ကြွေးကြော်ပြီး အခြားဆင်တစ်စီး ပေါ်သို့ လှမ်းခုန်တက်ကာ သီဟသူ အခက်အခဲဖြစ်နေသည့် ညွှန်အိုင်အပါး သို့ တိုးကပ်သွားတော့သည်။

သီဟသူ၏ ပြကတော့အခြေအနေ ကား ရန်သူတို့ကို တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းဖို့ ရာ မဆိုထားနှင့်။ မိမိကိုယ်တိုင် ရန်သူ ၏လက်အတွင်းမှာ အသက်နှင့်ခန္ဓာ အိုးစားမကွဲရေးအတွက် ဘုရားတနေရ မည့် အနေအထား ဖြစ်သွား။ ရဲမက် တော်တွေမှာလည်း အတုံးအရုံး တချို့ လည်း သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် ခြေဦး တည့်ရာ ထွက်ပြေးနေကြသည်။

ဟော... လာပြန်ပါချေပြီကော မြားချက်တစ်ချက်။

သည်မြားချက်က သီဟသူအား ပိုင်းချိတ်တောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွား

စေရသည်။ သွေးတွေက အလှူထူး မြားတံသုံးချောင်းကား ရှိပြတ်ငုတ်ထိ များနှင့် မမြား။

သည်အနေအထား ရောက်သော သီဟသူအဖို့ သူ့အခြေအနေမှန်ကို သူ ရိပ်စားလိုက်မိသည်။ သို့ဖြစ်၍ အင်း သို့ ချဉ်းကပ်လာသော အင်းဘဲစားအား ရှိသမျှ အားအင်ဖြင့် နောက်ဆုံးတန်း ကို ဆိုလိုက်လေတော့သည်။

“မောင်မင်း... နောက်ကိုပြန် လှည့်ပြီး လွတ်ရာလမ်းက ပြေးပါကော။ ငါ့ကိုကယ်လည်း အသက်ရှင်မှာမဟုတ် တော့ဘူး။ နန်းတော်ကို ပြန်ရောက်နေ သာ သစ္စာဖောက် လယ်သံဘွားငယ် စီရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ငါ့ကိုယ်တော်မြင် ကံတော်ကုန်သွားပြီ ဝိုတာ... ပြော ပြော...”

သီဟသူ၏စကားလုံးတို့မှာ အခါ သတ်ရောက်ခါနီးမှ ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါ ချေပြီ။ သစ္စာခံတို့အပေါ်၌ ယုံကြည် မှု မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးမှုတွေက သီဟသူအား တစ်ဘဝစာ ပညာထေး လေပြီတကား။

မြောက်မြားလှစွာသော ဖေစ် ဖေစ်ချက်တို့ကြောင့် အသက်ခံရခဲ့စေ စီးတော်ဆင်ပေါ်မှ ညွှန်အတွင်း မြင်း ကျသွားရှာသော အရှင်သခင်ကို ကြည့် ရင်း အင်းဘဲစား၏ သွေးတိုသည် ချ ဝေလှုံ့ပွတ်လာခဲ့သည်။ သခင်၏ထောင့် ကိုလည်း နားမဝင်တော့။ ထို့ကြောင့် ပင် ဆင်ကိုချွန်ဖွင့်လျက် လယ်သံဘွား ရှိရာ ဦးတည်လိုက်သည်။ အနားရောက် လေသော် ဓားဖြင့် ပိုင်းချလိုက်သော “ဦး...”

“ချလွင်...”

လယ်သံဘွားကလည်း သတိကို လက်ကိုင်ထားခဲ့သည်။ သည့်အတွက် မိမိအပေါ် အုပ်ပိုးလာသော အင်းဘဲစား ခါးချက်အား ပြန်ပက်ထုတ်လိုက် ၏။ ပြီးနောက် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ မြင့် လက်ဦးမှုရယူကာ အင်းဘဲစားကို ပိုင်းချလိုက်၏။

“ထောင်း...”

“ကံကောင်းလှသည်ဟု ဆိုရလေ မည်လား။ လယ်သံဘွား၏ ခါးချက်က အင်းဘဲစား ဝတ်ဆင်ထားသည့် ချပ် လွှာသုံးထပ်ကိုသာ ခုတ်မိသည်။ ထို အခါ ချပ်လွှာတို့ ပြတ်ထွက်သွားကြ လေ၏။ အခြေအားကို တွက်ဆကြည့် တော့ ဆယ်ရေးတစ်ရေးမျှပင်မကောင်း။ သည့်အချိန်မှာပင် သခင်စကားက နား ထဲ ဝင်လာသည်။

“မောင်မင်း... နောက်ကိုပြန် ထည့်ပြီး လွတ်ရာလမ်းက ပြေးပါတော့” တဲ့လား။

ရန်သူလက်မှာတော့ အသက်ကို အချည်းနှီး အဖြစ်မခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် ခင် ရန်သူတို့ကို ထိုးဖောက်လျက် အင်းဝရွှေနန်းတော်သို့ အလွတ်ရုန်းကာ

ပြေးထွက်ရတော့သည်။

“သခင်မုရား... ကျွန်တော်မျိုး လည်း အရှင်သခင်ရဲ့အသက်ကို ကယ် တင်နိုင်ဖို့အတွက် ကြိုးစားခဲ့ပါသေး တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာက ကြိုတင် အကွက်ချ စီမံထားတဲ့ လယ်သံဘွား ငသန်ဝီအပေါ်မှာပဲ အလေးသာသွားခဲ့ ပါတယ်မုရား။ နောက်ဆုံးမှာတော့ နန်း တော်ရှိရာ ပြန်လည်လျှောက်ထားဖို့ ရှိနေသေးတော့ တိုက်ပွဲမှာ အသက်စွန့် ခဲ့ချင်ပေမဲ့ မစွန့်သာဘဲ အခုလို ပြန်လာ ခဲ့ရတာကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါမုရား။”

အင်းဘဲစား၏ စိတ်ဓာတ်၊ စေတ နာကို ရှင်စောပု သိပါသည်။ နားလည်း နားလည်ပါသည်။ ခွင့်လည်း ခွင့်လွှတ် ပါသည်။

ယိခဲဖြစ်ရပ်ကား မောင်တော် သီဟသူအတွက်တော့ ဘယ်သူမပြု မိမိမူဟုသာ ဆိုရပါလိမ့်မည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ပြည်သူ ရှင် စောပုအတွက် အင်းဝသည် သူ့စိမ်း ဆန်သွားခဲ့ရသည်ကတော့ အမှန်။

ကံဆိုးမသွားရာ မိုးလိုက်လို့များ ရွာဦးတော့မှာလား။

မင်းမရှိသော တိုင်းပြည်ကား မတင့်တယ်။

ယခု အင်းဝအတွက် သီဟသူ မရှိလေတော့ တင့်တယ်ဖို့ရာအတွက် ဘုရင်အသစ်ကို ရွေးချယ်ရပေတော့ မည်။

သီဟသူ နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန် ရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အားလုံး၏ သံသယသည် ရှင်ဦးမယ်ထံ ဦးတည် ရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် ပြောင်ပြောင် တင်းတင်းတော့ မဟုတ်။

လယ်သံဘွားငသန်ဝီနှင့် ရှင်ဘို့ မယ်တို့ အဆက်အစပ်ရှိသည်ကိုလည်း သိထားသည်။ ရှင်စောပုရောက်လာ သည့်နောက်ပိုင်း သီဟသူအပေါ် ဝမ်း တွင်းသိုဝှက် အမျက်ဒေါသတွေ ထွက် နေသည်ကိုလည်း ရိပ်စားမိထားသည်။ သည်တော့ လယ်သံဘွားကို စေ၍ သီဟသူကို လုပ်ကြံဖို့ရာ အကွက်ချ စီမံခဲ့သူမှာ ရှင်ဘို့မယ်မှလွဲ၍ အခြား မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း သဘော ပေါက်ထားကြသည်။ သို့ဆိုသော်ငြား အားလုံးသည် ရေငုံနှုတ်ပိတ်။

ဘာကြောင့်ဆို လက်ရှိအခြေ အနေက နန်းတွင်းဩဇာကို ချုပ်ကိုင်

**ရှည်လျားထွေပြားလှစွာသော ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်နေသမျှ
ကာလပတ်လုံး၊ လူ့ဘောင်မှ ရုန်းမထွက်နိုင်သေးသမျှ
ကာလပတ်လုံး လောကဓံလှိုင်းလုံးများကြား၌
နိမ့်ချည်တစ်ခါ သာချည်တစ်လှည့် ရှိနေဦးမှာပင်။**

ထားသူက ရှင်ဘိုမယ်သာ ဖြစ်၏။ နန်း
တော်တွင်းမှာလည်း သူ့ဩဇာရိပ် လွှမ်း
မိုးခံရသူတွေကလည်း များမှများ။

ရှင်ဘိုမယ်ကား အမှုအရာကောင်း
လှသည်။ ဘယ်ခါကြည့်ကြည့် သူ့ကို
အပြစ်ကင်းမဲ့သူတစ်ဦးအဖြစ်သာ မြင်
ရမည်။ သီဟသူ နတ်ရွာစံကတော်
ကုန်သည့်အခါတွင် သူ့လောက် ကြေ
ကွဲဝမ်းနည်းရသူ ရှိလိမ့်မည် မထင်။
သည့်ထက် အကဲပိုသည်က တစ်ပြည်
သူ ရှင်စောပုအပေါ်၌ တကယ့်ကို
သနားကရုဏာကြီးမားလေဟန် ဆောင်
နိုင်ခြင်းပေတည်း။ ရှင်စောပုလည်း ရှင်
ဘိုမယ်ကဲ့သို့ မဟာဆီ မဟာသွေးပေ
ပဲ။ ဘယ်ခြောက်ကာ ညာလှမ်းသည်
ခြေလှမ်းကို မမြင်ဘဲ ရှိပါမည်လော။

သို့သော်ငြား တရားတော်၏အဆုံး
အမ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့လေသော
ရှင်စောပုအတွက်တော့ “ချစ်ခင်ပေါင်း
သင်း၊ ဆက်ဆံခြင်းကား၊ ကွေကွင်း
နောက်ဆုံး ရှိချေသည်”ဟူသော လော
ကဓံတရားကို နားလည်ထားပါသည်။
တရားနှင့် ဖြေနိုင်ရန်လည်း ကြိုးစား
ပါသည်။

ယခု... အင်းဝရွှေနန်းအတွက်
ဘုရင်အသစ်ကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်
ရတော့မည်။ ဤတွင် ထုံးစံနှင့် လိုက်
လျောညီထွေလှစွာ တင်မြှောက်ခြင်းခံ
ရသူက မောင်တော်သီဟသူနှင့် မရီး
တော် မိဖုရား ရှင်မင်းလှတို့မှ ဖွားမြင်
ခဲ့သော “မင်းလှငယ်”ပင် ဖြစ်ချေ၏။

မင်းလှငယ်၏ အသက်ကား
ကိုးနှစ်မျှသာ ရှိပေသေးရာ လွန်စွာမှ
ငယ်ရွယ်လှပါသေးသည်။ နန်းခေလေ

ထုံးစံအား ပယ်ဖျက်၍ မရစကောင်း
သဖြင့် မင်းလှငယ်အား ရာဇပလ္လင်
ထက် ဆွဲတင်ခဲ့ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ရှင်ဘိုမယ်အဖို့ အောင့်သက်သက် ဖြစ်
နေရမှန်းကို ရှင်စောပု ရိပ်စားမိပါသည်။

သို့သော် ရှင်ဘိုမယ်ကား လိမ္မာ
ပါးနပ်သူ ဖြစ်ချေ၏။

အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်၏ မိဖုရား
ခေါင်ကြီး၊ ပြီးတော့ ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူ
၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်ခဲ့၍လည်း
မင်းလှငယ်ကို ပြယုဂ်အဖြစ်ထားရှိကာ
အင်းဝနိုင်ငံတော်၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရား
ကို နောက်မှ ကြီးကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။

သည်လိုမျိုး ဩဇာအာဏာ ကြီး
မားနေချိန်ဝယ် ရှင်စောပုအား ဖိနှိပ်မှု
မပြုခြင်းကပင် ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်
နေသည်။ သို့သော်လည်း လုံးလုံးလျား
လျားတော့ စိတ်ချဖို့ရာ မဖြစ်သေး။
လောကမှာ အပေါ်ပျားရည်ရွံ့သလောက်
အထဲ၌ သံကောက်တွေ စွဲနေသည်က
အများအပြားပင် မဟုတ်ပါလား။

ရှည်လျားထွေပြားလှစွာသော
ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်နေသမျှ ကာ
လပတ်လုံး လူ့ဘောင်မှ ရုန်းမထွက်နိုင်
သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဝေ ဘကဓံ
လှိုင်းလုံးများကြား၌ နိမ့်ချည်တမ်းခါ သာ
ချည်တစ်လှည့် ရှိနေဦးမှာပင်။ သည်
တော့ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းမြေ့ဖို့ရာ
အတွက် ဆည်းကပ်ဖို့ရာ ရတနာသုံး
ပါးမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့။

ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူ လုပ်ကြံခံ
ရပြီးသည့်နောက် အင်းဝတပ်များအဖို့
ရှမ်းတို့ထကြွမလာစေရန် သွားရောက်
နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက်နေကြရသည်။ သည်

အချိန်ဝယ် တောကြောင်တို့ လင်
ခမောင်း ထခတ်ကြလာချေပြီကော။

အင်းဝတပ်တွေက ရှမ်းတို့ထံ
သွားရောက်တိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းနေကြ
ရသည့်အချိန်ဝယ် ကလေးစား ငေး
တောင်ညိုသည် စစ်သည်အင်အား
အလုံးအရင်းဖြင့် အင်းဝသို့ ချီတက်
လာနေခဲ့ကြသည်။ သည်သတင်းရောက်
လာတော့ အင်းဝသူ၊ အင်းဝသား
အပေါင်းမှာ ကျီးလန်စာစား ဖြစ်ကြ
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ထိတ်လန့်တုန်
လှုပ်ဖွယ်ရာ သတင်းတစ်ခုက တစ်ခု
ပေါ် နှစ်ခုဆင့်လာသကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့
သည်။

ဘုရင်ငယ်ကလေး မင်းလှငယ်
အစာအဆိပ်သင့်သဖြင့် ရုတ်တရက်
နတ်ရွာသွားရှာပါသတည်း။

သည်သတင်းစကားက သာ
သမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာသော ရှင်စော
အတွက် လွန်စွာမှ ထိတ်လန့်တုန်တုန်
ရသည်။ မယ်တော်ရင်းဖြစ်သော နန်း
မင်းလှဆိုလျှင် ပဏာမြေလူ။

သည်အတွက်လည်း မယ်တော်
ရင်းကို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ဖြင့် ရှင်စော
ကြေကွဲပြန်ပါသည်။ သည်အမှုအခင်း
အတွက် ကြီးကိုင်ထားသော ရှင်စော
မယ်၏ လုပ်ရပ်က ရှင်းသည်။ ရှင်စော
များ ဖမ်းဆီးလာသော စားတော်သံတို့
စစ်ဆေးသည်။ စားတော်ကံကလေး
ထိုသို့ မကြံစည်မိပါကြောင်း သိ
အချိန်ဘယ်အခါ၌ ဘယ်သူဘယ်
အဆိပ်ခတ်သွားသည်ကိုလည်း သိ
ကြောင်းဖြင့် ဘူးခံ၍ ငြင်းသည်။

“သည်စားတော်ကံဟာ မောင်
တော်သီဟသူရှိစဉ်ကတည်းက တာဝန်
ထမ်းခဲ့တာပဲ။ ဘာအပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ
မှ ကျူးလွန်ခဲ့တာ မရှိဘူး။ သည်တော့
ထုံမှားသင်္ကာစိတ် ဝင်လိုကတော့ အပို
ပဲ။ အဲ...ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာက ဘုရင်
လေးဟာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကလေးမို့
လောကရဲ့ ပရိယာယ်ကို မသိနိုင်ဘူး။
သည်တော့ တစ်ယောက်ယောက်က
ဘုရင်လေးကို ဖြားယောင်းပြီး မသိ
မသာနဲ့ စားမယ့်အစာထဲ အဆိပ်ခတ်
လိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အဲသည်သူကို
ပဲ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရမယ်”

မပြေးသော်လည်း ကန်ရာရှိနေ
ပြီးသားကို ရှင်ဘို့မယ်သည် ကောင်း
ကောင်းကြီးကို ချေဖျက်ပစ်နိုင်ခဲ့သည်။
ရှင်ဘို့မယ်၏ ဩဇာအာဏာစက်က
နန်းတော်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖြန့်ကျက်
အုပ်စိုးထားလေရကား မည်သူမည်ဝါမျှ
စောစကတက်ဖို့ရာ မခံခဲ့ကြ။ “တစ်
ယောက်ယောက် ဘုရင်လေးကို ဖြား
ယောင်းပြီး မသိမသာနဲ့ စားမယ့်အစာ
ထဲ အဆိပ်ခတ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်မယ်”
ဘုသော စကားက မိမိအပေါ် မြားဦး
ဩဇာမလာနိုင်စေရေးအတွက် ကြိုတင်
ဆောင်ရွက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ရင်
ထဲမှာ မကျေနပ်စိတ်တို့ အပွင့်နေသော်
လည်း ပွင့်အန်ထွက်မလာဖို့ရာ ငြိမ်သက်
အိတ်ဆိတ်နေခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့်ပင်
အင်လှငယ် လုပ်ကြံခံရသည့်အရေး
အရာခံအစစ်အမှန် ဖော်ထုတ်ဖို့အရေး
အရာသတ်သွားခဲ့ရသည်။

သည်တော့လည်း ရှင်ဘို့မယ်
သည် စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းကာ

သူလိုရာ စီးလာစေဖို့ ရေပြောင်းဖောက်
လိုက်ပေပြီ။

“မင်းကြီးတို့...အခုဆိုရင် မင်း
လှငယ်ရဲ့ ကိစ္စပြတ်သွားတာနဲ့အမျှ
အင်းဝရဲ့ မင်းဆက်ဟာလည်း ပြတ်မလို
ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။ အင်းဝမှာ ထီးညွန့်နန်း
လျာအတွက် မရှိတော့တာမို့ လက်ရှိ
အခြေအနေကို ငဲ့ညှာဆင်ခြင်ပြီး ဘယ်
သူဘယ်ဝါကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ဖို့
သင့်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားကြပါဦး။”

“သခင်မဖုရား...လက်ရှိအခြေ
အနေမှာ အင်းဝရဲ့ အခြေအနေဟာ
ရှမ်းကိစ္စကြောင့် အင်အားနည်းနေပါ
တယ်။ ခုဆို ကလေးစား ကျေးတောင်
ညှိဟာ စစ်သည်အင်အား အလုံးအရင်း
နဲ့ ချီတက်လာနေပါပြီ။ ခုခံတိုက်ခိုက်ဖို့
ဆိုတာ မလွယ်တဲ့ အနေအထားပါ။
ကလေးစား ကျေးတောင်ညှိ ဆိုတာ
ဟာလည်း ကံတော်ကုန်သွားတဲ့ သီဟ
သူမင်းမြတ်နဲ့ ခင်မင်ရင်းစွဲရှိကြတဲ့သူ
ပတ်သက်ခဲ့ကြတဲ့သူတွေပါ။ သည်တော့
အင်းဝအပေါ်မှာလည်း သံယောဇဉ်
ကင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်...
ကလေးစားကျေးတောင်ညှိကိုပဲ အင်းဝ
ထီးနန်းကို ထိုးအပ်လိုက်ရင် ကောင်း
လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်ဖုရား”

သည်ယုန်မြင်၍ သည်ချူထွင်
လိုက်သည်ပဲဆိုဆို ရှင်ဘို့မယ်အတွက်
တော့ ထိုသို့သော လျှောက်တင်ချက်
ကတော့ လွန်စွာမှ ချီသာနေပါလိမ့်
မည်။ ပီတိဖြစ်စရာ ကောင်းနေပါလိမ့်
မည်။

“မှန်တယ် မင်းကြီးတို့။ သည်
အချိန်မှာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာထက်

အင်းဝရဲ့ မျက်နှာကိုပဲ ကြည့်ရမယ်။
ကလေးစားကျေးတောင်ညှိဟာ အင်းဝ
ထီးနန်းအတွက် အသင့်တော်ဆုံးသူပဲ။
သူဟာ သူစိမ်းမဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်မင်း
ခေါင်ရဲ့ တူ၊ သီဟသူရဲ့ နောင်တော်ပဲ
မဟုတ်လား။ တကယ်တမ်းလည်း ထီး
နန်းဆက်ခံပိုင်ခွင့် ရှိသူပါ။”

ရှင်ဘို့မယ်၏ ဆင်လုံးဆင်ကွက်
တွေက တကယ်ကိုလက်ဖျားခဲလောက်
သည်။ ထိုသို့ အစီအမံကောင်း၍လည်း
အင်းဝ၏ နန်းသိမ်းပွဲသည် သွေးထွက်
သံယို တစ်စက်ကလေးမျှပင် မဖြစ်
လိုက်ရပါဘဲနှင့် အောင်မြင်စွာ နိဂုံးချုပ်
သွားရတော့သည်။

သည်တော့လည်း အင်းဝတုရင်
သစ်သည် ကျေးတောင်ညှိ ဖြစ်ရပါ
တော့သည်။ သို့ဆိုလျှင် တော်ညာစံ
မဟေသီဒေဝီ မိဖုရားခေါင်ကြီးကား
မည်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။

သည်အမေးကို အင်းဝသူ၊ အင်းဝ
သားတိုင်း အဖြေပေးတတ်ကြလိမ့်မည်
ဆိုလျှင် မှားအံ့မထင်။ အဖြေကား
တစ်ထပ်တည်းမှ တစ်ထပ်တည်း။

“ရှင်ဘို့မယ်...ရှင်ဘို့မယ်” ရယ်
ပါလေ။

သည်အခြေအနေသို့ ရောက်လာ
ပြီးဆိုကတည်းက ရင်တမမ ဖြစ်နေခဲ့
ရသူကား ရှင်စောပုပါတည်း။

(ဆက်ပါဦးမည်)

နန္ဒာမိုးကြွယ်

မောင်ယဉ်မွန် (မောင်နေခြည်)

မာမာဒုတိယနှင့်ကျားမိန်းကွပ်
အဂ္ဂပင်တစ်ပျံ [၁၆]

ယောင်လှအဆတ်

မာယာဒေဝီ နှင့်

ကျောက်စိမ်းရုပ် အရုပ်တော်ပုံ (၁၆)

မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

(ယ ခင် လ မှ အ ဆက်)

နန္ဒမင်းသားလေးမှာ မာယာ ဒေဝီ လှေကြီးပေါ်မှနေ၍ မကြာ မကြာပင် ဧရာဝတီမြစ်နဒီ၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ တကောင်းဈေးကို လှမ်း မျှော်ကြည့်နေမိသည်။ နန္ဒမင်းသားလေးမှာ လူမှန်းသိတတ်စေအရွယ်မှ စတင်၍ ကပိလနေပြည်တော်က ထွက် နှာခဲ့ရသည်။ နှစ်ကာလတို့မှာ ရှည်ကြာခဲ့ရပြီမို့ မိဘဘိုးဘေးတို့၏ ရုပ်ပုံ သွားများကိုပင် မပီပိုးတဝါး ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ။ ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးကောင်း၍ သက္ကသာကီဝင် မင်းမျိုးတွင် လူလာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူ၏ သီတာတက ကြာကြာမခံပေ။ ဩဇာမက်ဖွယ် ထိုကံအကြောင်း သဘာဝကြောင့် မိဘဘိုးဘေးများ ဆုံးရှုံးမှုမက တိုင်းနိုင်ငံပါ ပျောက် သည်။

သူတို့တွေမှာ ကပိလကို စွန့်ခွာ ကောင်းနိုင်ငံတော်သို့ ထွက်ပြေး

လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့အုပ်စု တွင် ကံထူးရှင်က ဓဇရာဇာပင် ငြိမ် သံသည်။ ဓဇရာဇာ မောရတောင်တော် မှာနေ၍ ဘုရင်တစ်ဆူပမာ နေထိုင် နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် နန္ဒမင်းသားလေးမှာတော့ ဓဇရာဇာအပါးမှာ နေထိုင်ခွင့် မရှိပါပေ။

အမှန်တော့ နန္ဒမင်းသားလေး နှင့် ဓဇရာဇာမင်းသားတို့မှာ သွေး သားအရင်းအချာတော်သည်။ နန္ဒမင်း သားလေး၏ မိခင်ကြီးမှာ ဓဇရာဇာ မင်း သား၏ အစ်မတော်အရင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် နန္ဒမင်းသား လေးမှာ ဦးလေးတော် ဓဇရာဇာ၏ အကြင်နာကို တစ်ခါမှပင် မရခဲ့ဖူးပေ။

“ဘာ...ဓဇရာဇာမင်းသားက သားရဲ့ ဦးလေးတော်လို့ ဆိုပေမယ့် သားကို သူ မချစ်ဘူး”

ဟု နန္ဒမင်းသားလေးက ဘာသူခ ကို ပြောဖူးသည်။

“လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ တဲ့ သားရဲ့၊ အမှန်တော့ မောင့်ရဲ့ ဦးလေးတော်က စိတ်ကြီးဝင်ပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တယ်ကွဲ့၊ တကယ်ဆိုရင် မောရတောင်မှာ အခြေ ချနိုင်နေပြီပဲ၊ တို့သာကီဝင်တွေအားလုံး ကို ခေါ်ထားသင့်ပြီပေါ့၊ ဒါတွေကို သိပါလလျက် တို့သာကီဝင်တွေကို အဝေးမှာထားတယ်၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ လှေထိုးသားရဲ့ ဆွေတွေမျိုးတွေ အားလုံးကို မောရတောင်မှာ ခေါ်ထား ပြီး သူထင်ရာစိုင်းနေတာ၊ အဘ ဝမ်း အနည်းရဆုံးက မာယာဒေဝီမင်းသမီး လေးကို ဥပေက္ခာပြုထားခြင်းပဲ ဖြစ် တယ်။ သူ့စုလိုဖြစ်လာအောင် အနစ် နာခံရသူတွေဟာ သူမိလမင်းသား၊ နန္ဒိသေနမင်းသားနဲ့ မာယာဒေဝီ မင်းသမီးတို့ဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်၊ အဲဒီသုံးဦးဟာ ဓဇရာဇာမင်းသားရဲ့ အတွင်းလူတွေ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ခုတော့

အတွင်းစည်းမှာ ထားရမယ့်လူတွေကို အပြင်ရောက်အောင် ဓဇရာဇာမင်း သား လုပ်သလို ဖြစ်သွားတယ်လေ”

ဟု ဘသုခက စိတ်ပျက်လက် ပျက် လေသံဖြင့် ဆိုနေပေသည်။

“ဟိုမိန်းမကြီးကြောင့် ဖြစ်မှာ ပေါ့ ဘာဘရယ်”

ဟု နန္ဒက ဓဇရာဇာဘက်မှ ကာကွယ်၍ ပြောလိုက်ရာ...

“ဒါလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဓဇရာဇာအပေါ် မူတည် တယ်၊ သူက တိုင်းပြည်ရဲ့ ခေါင်း ဆောင်ဖြစ်နေပြီလေ၊ ဘယ်သူကြီး ကိုင်တာမှ ခံစရာမလိုဘူး၊ သူများ ကြီးကိုင်တာ လက်ခံလိုက်တာနဲ့ မင်း ရဲ့ ဦးလေးတော် ဓဇရာဇာဟာ ရုပ် သေးဘုရင် ဖြစ်သွားပြီလို့ မှတ်လိုက် ပေတော့”

ဟု ဘသုခက ဆိုလိုက်တော့ ၏။

ဘသုခ၏ စကားများက နန္ဒ မင်းသားလေးနှင့် ဓဇရာဇာတို့ ပို၍ ဝေစေခဲ့လေပြီလားဟု နန္ဒမင်းသား လေး တွေးကြည့်နေမိသည်။

ထိုသို့ဖြင့် နန္ဒမင်းသားလေးမှာ သူဖိလနှင့် မာယာဒေဝီတို့ကို ပိုမို အားကိုးလာသည်။ ထိုသို့အားကိုးနေ ခိုက်မှာပင် သူဖိလမင်းသားက ကြင် ယာတော်ရှာသွားသဖြင့် မာယာဒေဝီ ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ခဲ့ရသည်။ ပဉ္စာလရောက်တော့ မာယာဒေဝီက

နန္ဒမင်းသားလေးအား လှေကြီးပေါ် မှာ ထားခဲ့ပြီး ကျော်စွာနဲ့အတူ အရှေ့ ရှမ်းကုန်းမြင့်အရပ်ဆီသို့ ထွက်ခွာ၍ သွားပြန်သည်။

ခုတော့ နန္ဒလေးရဲ့ဘဝဟာ ကျီးငှက်တို့အလယ်မှာ ရောက်နေ သော ဒေါင်းသူငယ်ပမာ မျက်စိသူငယ် နားသူငယ် ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီ သွားရ မည်မသိ ဖြစ်ရပေတော့၏။

“နန္ဒ...နင် ပျင်းနေရင် တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား”

နန္ဒမင်းသား လှေဆိပ်ဆင်း၍ ရေချိုးမည်ဟု ပြင်နေခိုက် ပဉ္စာလ သူလေးသုံးယောက် ပလိုင်းကိုယ်စီ လွယ်လျက် ရောက်လာကြပြီး နန္ဒကို အဖော်ခေါ်ကြသည်။

“နင်တို့က ဘယ်သွားကြမှာ လဲ”

ဟု နန္ဒမင်းသားလေးက ပြန်၍ မေးကြည့်တော့...

“တို့ ဟိုတောင်ရိုးပေါ်တက်ပြီး မှီရှာမယ်၊ မျှစ်ချိုးမယ်လေ၊ နင် အား ရင် လိုက်ခဲ့ပေါ့”

ဟု ဆိုနေပြန်သည်။ အမှန်တော့ နန္ဒမင်းသားလေးမှာ မှီနှင့်မျှစ်ကို မြင် တော့မြင်ဖူးသည်။ ဘယ်လိုအသုံးချ မှန်းပင် မသိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်...

“ခဏစောင့်”

ဟု ဆိုကာ လှေပေါ်သို့ ပြေး တက်သွားတော့၏။

မကြာပါ။ နန္ဒ၏ ပခုံးထက်မှာ

ဦးကာလု၏ ဖျင်ကြမ်းလွယ်အိတ်ကြီး လွယ်လျက် လက်တွင် ဓားတစ်ချောင်း ကိုင်ကာ လှေပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာ တော့၏။

“ကိုင်း သွားစို့”

ဟု နန္ဒကပင် ဆော်သလိုက် လေ၏။

နန္ဒမင်းသားလေးအား လာရောက် ခေါ်ဆောင်သူများမှာ ညိုဖြူ ဖြူနေ့ ခင်တင့်တို့ပင်ဖြစ်သည်။ သူမတို့၏ အသက်မှာ နန္ဒမင်းသားလေးနှင့် ငွေ ခြားလှမည် မထင်ရပေ။ ညိုဖြူ ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် အသားက နာမည်နှင့် လိုက်အောင် ညှိတိုတိုဖြစ်သည်။ ခြေ က အရပ်ပုပု မျက်နှာပိုင်းပိုင်း ချစ် ချစ်တောက်တောက် ဆံပင်က ချစ် ချစ်လောက်ရောက်အောင်ထောင် သည်။ ခင်တင့်က အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့်၊ နှုတ်သွယ်သွယ် ဝိုင်း စက်နေသော မျက်လုံးအထက်တွင် မျက်တောင်များက ကော့လို့ဝင် သည်။ မျက်ခုံးမွေးက သေးသေး သွယ်သွယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်က ခြေ သယောင်ထင်ရသော်လည်း သေး သေးခါးရှိ၍ ကြည့်လို့ပင်လှသည်။

ညိုဖြူ ဖြူမေ၊ ခင်တင့်တို့က ညနေ...ညနေဆိုပါလျှင် ရေအိုးမှ ခေါ်ပေါ်တင်လျက် ဧရာဝတီမြစ်ဆီ သို့ ရေခပ်ဆင်းရသူများဖြစ်သည်။ အမှန်တော့ ပဉ္စာလရွာမှာ ရေတွင်း မရှိ၊ သောက်ရေ သုံး...

ဧရာဝတီမြစ်ကြီးကိုသာ အားကိုးကြရသည်။

ပဉ္စာလရွာသူများက ဧရာဝတီမြစ်ရေကို ချိုးရေ၊ သုံးရေ၊ နွားစာကျွေးဖို့ ရေအဖြစ် အသုံးပြုကြပြီး သောက်ရေကို သံသောင်ပြင်တွင် လက်ယက်တွင်းများ တူး၍ ခပ်ကြသည်။

မြစ်ရေခပ်ရာတွင် အိုးကို ရေမှာ နှစ်၍ ခပ်ရသော်လည်း လက်ယက်တွင်းမှာ အုန်းမှုတ်ခွက်ကို တုတ်ချောင်းထိုး၍ တစ်မှုတ်ချင်း ခပ်ယူရသည်။ ထိုအခွင့်အရေးကို နန္ဒမင်းသားလေးက လက်သွတ်မခံပါ။ လာသမျှ မိန်းမပျိုလေးများ၏ ရေအိုးအတွင်းသို့ သူကပင် ဒိုင်ခံလျက် အုန်းမှုတ်ခွက်နှင့် ရေဖြည့်ပေးရင်း မိန်းမပျိုလေးများ၏ ခင်မင်မှုကို အရယူခဲ့သည်။

“နန္ဒ...နင်က အယ်ရွာသားလဲ”

ဟု ညိုမြက စကားစ၍မေးလိုက်သည်။

“ငါက နင်တို့လိုရွာသား မဟုတ်ဘူး၊ ကပိလမြို့သားဟ”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ အားလုံးဝိုင်း၍ ဟားကြတော့၏။

“ဘာလဲ၊ နင်တို့က မယုံလို့လား”

ဟု နန္ဒမင်းသားက မခံမရပ်နိုင်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာတွင်...

“ဟား...ဟား...ဟား...နှင့် တိုယ်နင် ကြေးမုံပြင်မှာ ကြည့်ပြီးမှ

တို့ကို ဖြီးစမ်းပါ နန္ဒရယ်၊ ကြည့်ကြပါဦးတော် ကပိလမြို့သားတဲ့ စိန်တိုင်းဖြစ် ဘောင်းဘီပွပွ အင်္ကျီပွပွကြီးဝတ်လို့ လာပြီးမနေနဲ့၊ နင်ဟာ စိန်တိုင်းသားစစ်စစ်ဆိုတာ ငါတို့ သိတယ်”

ဒီတော့မှ နန္ဒ သူ့ကိုယ်သူ သတိပြုမိသည်။ အမှန်ပင် သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် ဆင်ခြန်းထားသည်များမှာ စိန်တိုင်းဖြစ် အဝတ်များပင်ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ်စုံကို ဆင်ခြန်း၍ပေးသူမှာ မာယာဒေဝီပင် ဖြစ်သည်။

“ကာလဒေသံ အဂ္ဂံ ခနံ တုံ ရောက်လေရာအရပ်မှာ တွေ့တဲ့လူနဲ့ လိုက်လျော်ညီတွေ့ရှိရမယ်”

ဟု ဆိုကာ ထိုဝတ်စုံကို ဆင်ခြန်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။ နန္ဒ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ကပိလက ပါလာသည့် ပစ္စည်းဟူ၍ ခေါင်းစည်းပေါ်တစ်ထည်သာလျှင် ကျန်တော့၏။ ထိုပေါ်သည်လည်း နန္ဒ၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဟု မဆိုသာပေ။ သုဇိလ မေ့ကျန်ခဲ့၍ နန္ဒယူကာ သုံးနေခြင်းဖြစ်သည်။

“အမှန်တော့ ငါ့ကို မိဘနှစ်ပါးက ကပိလရွှေနန်းတွင်းမှာ မွေးခဲ့တာဟာ၊ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှလို့ ငါ့အဖေ အမေတို့ သေဆုံးခဲ့ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါတို့တွေ ဒီတိုင်းပြည် ရောက်လာခဲ့ရတာပါဟာ”

ဟု ဆိုကာ သူ့ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို သူသိသမျှ ပြောပြရတော့၏။

“အေးပါဟယ်၊ တို့မသိလို့ ပြောမိတာ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ ခြင်းကြားလေးရယ်”

ဟု ညိုမြက ဆိုလိုက်ပြန်ရာ ပါးခနဲ ဟားလိုက်ကြပြီး...

“လုပ်ကြပါနဲ့အေ၊ ငါ့ရွှေမင်းသားလေး ရှက်သွားမှဖြင့်”

ဟု မြမေကပါ ဝင်ဖောက်လိုက်ရာ ဟားတိုက် ရယ်မောသံများက မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ကြရတော့၏။

“ခြင်းကြား ယူခဲ့ဟေ့၊ ဒီမှာ ငှက်ရွှေ့ဖို့တွေ တွေ့ရပြီ”

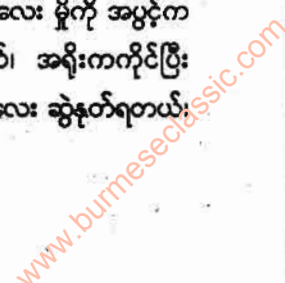
ဟု မြမေက ဆိုလိုက်ရာ နန္ဒကို ပြောနေသည်မှတ်ကြသဖြင့် အားလုံး တစ်ခပ်ခပ် ရယ်နေလိုက်ကြသည်။

“ငါအတည်ပြောတာ၊ ဒီနေ့ နယုန်လဆန်း ၁၃ ရက်နေ့လေ၊ ဒါကြောင့် ဒီမိုးကျင်းမှာ မှီတွေတွေတာပေါ့၊ တည်ပင်ကျင်းလည်း ဆက်သွားပြီးကြည့်ရမယ်၊ သူက တစ်ရက်စောပေါက်နေကျ”

ဟု ဆိုလိုက်မှ အားလုံး မြမေရှိရာသို့ သွားကြည့်ကြသည်။

အမှန်ပင် ဖန်ခါးပင်အောက် တစ်ပြင်လုံး အညိုရောင် ငှက်ရွှေ့ဖို့များကို တွေ့ကြရသည်။ လေးလက်မခန့်ကြီးသော မှီပွင့်ကြီးများမှာ ချစ်စရာပင်ကောင်းတော့၏။

“မင်းသားလေး မှီကို အဖွင့်ကနေ ဆွဲမယူနဲ့နော်၊ အရိုးကကိုင်းပြီး ညင်ညင်သာသာလေး ဆွဲနုတ်ရတယ်၊

နို့မဟုတ်ရင် မြေထဲမှာ မှိုအရိုးတွေ ကျန်နေခဲ့မှာ”

ဟု ခင်တင့်က နန္ဒအား မှိုနုတ်နည်း သင်ပေးနေတော့၏။

“သင်ထား...သင်ထား၊ နောက်အိမ်ပေါ်ရောက်လာရင် လယ်ထွန်နည်း၊ ပျိုးနုတ်နည်းတွေပါ သင်ရဦးမှာ ဟုတ်ဘူးလား ညိုမြ”

ဟု မြမေက ဆိုလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတော်၊ မြစ်နားကမ်းနားမှာ နေရတာဆိုတော့ ပိုက်ချနည်း၊ ငါးမျှားနည်း၊ လှေလှော်နည်းတွေပါ သင်ရတော့မှာပေါ့အေ”

ဟု ဆိုပြီး...

“မြမေ...တည်ပင်ကျင်းမှာ မနေက မှိုပေါက်မယ့်ရက်ဆို”

ဟု ဆက်၍မေးလိုက်ပြန်သည်။

“ဟုတ်ပါ၊ တည်ပင်ကျင်းမှာ မှိုတွေ ပွေးနေလောက်ပြီ”

ဟု ဆိုပြန်သည်။

“နင့်စကား ငါက ဘယ်လိုလုပ် ယုံရမှာလဲ”

ဟု မြမေ မခံချင်အောင် ညိုမြက ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

“ကောင်မ မယ့်ရင် နင့်နားရွက် ဆွဲပြမယ်၊ လာ လိုက်ခဲ့”

ဟု ဆိုကာ မြမေက ညိုမြလက်ဆွဲ၍ ခေါ်သွားတော့၏။

“မခင်တင့်...ဒီမှိုတွေကို ဘာမှိုလို့ ခေါ်တာလဲ”

ဟု နန္ဒက မေးလိုက်သည်။

“ငှက်ရွှေမှိုလို့ ခေါ်တယ်၊ ငှက်ရွှေမှိုက အဖြူနဲ့ အနီ နှစ်မျိုးရှိတာ၊ အနက်ရောင် နောက်တစ်မျိုးကို အိုးနက်မှိုလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ တောင်ပိုမှိုကတော့ ခြံတောင်ပိုတွေမှာပေါက်တယ်၊ တောင်ပိုမှိုက အခြားမှိုတွေလို ရိုးတံမဟုတ်ပေမယ့် ပိုပြီးရှည်တယ်”

ဟု ခင်တင့်က သူသိသမျှ ရှင်းပြသည်။

“အခြားဘာမှိုတွေ ရှိသေးလဲ”

ဟု နန္ဒက ဆက်၍မေးသည်။

“မှိုတွေကတော့ အမျိုးအမည်စုံမှ စုံပေါ့၊ ဝါးပင်မှာပေါက်တဲ့မှို၊ အင်ကြင်းတုံးမှာပေါက်တဲ့ အင်ကြင်းမှို၊ အင်ရွက်ကြားမှာပေါက်တဲ့ အင်ဥမှို၊ ကောက်ရိုးပုံမှာပေါက်တဲ့ ကောက်ရိုးမှို၊ သပြေပင်မှာပေါက်တဲ့ သပြေမှို၊ မှိုနီစပ်၊ မှိုကြက်ဆီ၊ မှိုအိုးမည်း၊ မှိုကြွက်နားရွက်၊ မှိုဥ၊ အင်ဥ၊ မြေဥ၊ အို...စုံလို့ပဲ”

ဟု ပြောနေစဉ်မှာပင်...

“အားပါးပါး...ကိုက်တယ်...ကိုက်တယ်”

ဟု ဆိုကာ နန္ဒမင်းသားလေးမှာ ထ၍ ခုန်ပေါက်နေတော့၏။

“အို...ကျင့်နီကောင်ကြီးတွေပါလား၊ ပြေးခဲ့ ပြေးခဲ့”

ဟု ခင်တင့်က ဆိုလိုက်သည်နှင့် နန္ဒမေမှာ ခင်တင့်အနီးသို့ ပြေးလာခဲ့သည်။

“ကျင့်နီရှည်ကြီးတွေက ကိုက်

လိုက်ရင် အရမ်းနာတာ၊ ပြပါဦး”

ဟု ဆိုကာ ခင်တင့်က နန္ဒ၏လက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

နန္ဒမင်းသားလေး၏လက်မှာ တစ်သက်လုံး ပင်ပန်းကြီးစွာ မလှစ်ကိုင်ခဲ့ရသဖြင့် ဖြူဖွေးနူးညံ့လို့ပင်နေတော့၏။ ခုတော့ လက်ချောင်းလေးများကြားတွင် ကျည်ကိုက်ခံထားရသဖြင့် နီနီရဲရဲ မှိုမှိုအက်အက်ကြီးများ ဖြစ်နေတော့သည်။

“ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးတွေ ပြောတာပေါ့”

ဟု ခင်တင့်က ဆိုလိုက်သည်။

“ဘာပြောတာလဲ”

ဟု ပြန်၍မေးသည်။

“မှိုနဲ့မျှစ်ကို နုတ်ချင်ရင် ကျင့်တုပ်ခံပုံ မခံပုံတဲ့”

ဟု ဆိုကာ ခင်တင့်က နန္ဒမင်းသားလေးကို အဝေးသို့ ဆွဲ၍ခေါ်သွားတော့၏။

“ဘယ်သွားမှာလဲ၊ မှိုတွေနုတ်စရာ အများကြီးကျန်သေးတယ်”

ဟု နန္ဒက ဆိုလိုက်ရာ...

“ကမလင်း ရှာမလို့ပါ”

ဟု ခင်တင့်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

မကြာပါ။ ကမလင်းပင်တွေ၌ အရွက်နုများခူးပြီး လက်နှင့်ခြေသန့်၍ အရည်များ ထွက်လာသည်နှင့် ကျင့်ကိုက်ခံရသောနေရာများကို သုတ်သိမ်းပေးနေခိုက်...

“တွေ့ပြီ..တွေ့ပြီ သူပဲ..သူပဲ”
ဟု ဆိုကာ ညိုမြနှင့် မြမေတို့
ရောက်လာတော့၏။

“နောက်မနေကြနဲ့၊ ဒီမှာ မင်း
သားလေး ကျွန်တို့ကံခံရလို့ ကင်မလင်း
ရွက် လိမ်းပေးနေတာ”

ဟု ခင်တင့်က ဆိုလိုက်ရာ...

“အမယ်လေးတော်၊ ကျွန်တို့က
ခံရတာများ ဆင်နင်းခံရတဲ့အတိုင်း
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ အဖြစ်သည်းနေ
လိုက်ကြတာ...”

“ကြက်တူရွေးက တော်တော်
မယ်တော်က ကဲကဲနေမှာပါအေ၊ လာ
သွားဖို့၊ နို့နုတ်လို့ ပြီးပုံမပေါ်သေးဘူး”

ဟု ဆိုကာ ဖန်ခါးပင်အောက်
နို့ သွားကြပြန်သည်။

“ခင်ဗျားသူငယ်ချင်းတွေကဘော
မလွယ်ပါလား၊ တကယ်ကို အစ
အနောက်သန်ကြတယ်နော်”

ဟု နန္ဒက ဆိုလိုက်ရာ...

“မောင်ကြီးရယ် ခင်တင့်တို့
ဆာသုတောင်သားတွေဆိုတာ ဒီလို
နီးသားပွင့်လင်းကြပါတယ်၊ မြို့ကြီး
သားတွေလို ဟန်မဆောင်တတ်ကြ
ဘူးလေ”

ဟု နန္ဒမျက်နှာကို ကြည့်၍ ဆို
လိုက်သည်။

“မောင်ကြီးကို ဟန်ဆောင်နေ
အယ်လို့ ဆိုချင်တာလား”

ဟု ခင်တင့်လက်ကလေးကိုင်၍
အေးအေး မေးလိုက်သည်။

“နို့ မဟုတ်လို့လား၊ ရင်တွင်း
ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်မှာ
ထုတ်ဖော်ရဲလို့လဲ”

ဟု ခင်တင့်က မူနွဲ့နွဲ့ဆိုလိုက်မှ

“ကိုင်း ဒါဆိုရင် တို့ရင်ထဲရှိတဲ့
အတိုင်း ပြောရတော့မှာပေါ့၊ နားထောင်
ပါ တင့်ရယ်”

ဟု ပြောလိုက်စဉ်...

“ခင်တင့် ဘာလုပ်နေတာလဲ၊
မြန်မြန်လာတော့”

ဟု ညိုမြက ဟစ်၍အော်လိုက်
သဖြင့် နန္ဒများ စကားမဆက်နိုင်ရာ
တော့ပေ။

ထိုနေ့က မှီတွေ အများကြီး ရခဲ့
ကြသည်။ အချိန်မရတော့၍ မျှစ်မချိုး
နိုင်ခဲ့ပေ။ နန္ဒ လှေပေါ်ပြန်ရောက်
တော့ မှီတွေရလာသဖြင့် ဦးကာလု
ပျော်ရွှင်လို့နေတော့၏။

“နန္ဒ မင်း မှီစားဖူးလို့လား”

ဟု သုညက မေးသည်။

“စားတော့ မစားဖူးပါဘူး၊
ဒီနေ့တော့ စားရတော့မှာပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ...

“ဘာလဲ၊ ဒီမှီတွေထဲမှာ အချစ်
ဓာတ်တွေ ပါနေလို့လား”

ဟု သုညက ဆိုလိုက်ရာ နန္ဒ
မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး အနီရောင်သမ်း၍
သွားတော့၏။

“ကောင်မလေးက ချောသလား”

ဟု သုညက ဆက်၍မေးပြန်
သည်။

“အသားဖြူတယ်၊ အရပ်မြင့်
တယ်၊ ဆံပင်ကောင်းတယ်၊ ကိုယ်လုံး
ကိုယ်ပေါက်လှတယ်၊ အသံချိုတယ်၊
မျက်လုံးဝိုင်းတယ်၊ မျက်တောင်ကော့
တယ်၊ နှုတ်သွယ်တယ်၊ လက်ချောင်း
လေးတွေက ဖော့ဖယောင်းလို ပျော့
ပျောင်းတယ်”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ...

“တော်ပါတော့ ကိုယ်တော်
လေးရယ်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှ
အလှတွေ စုပုံထားမှတော့ မောင်ရင်
မချစ်ဘဲ ဘယ်နေနိုင်မှာလဲ၊ ဒီတော့
မောင်ရင်လေးကို ဦးက ဆုချရမှာပေါ့
ကွာ”

ဟု ဆိုကာ သုညက ဓား
တစ်လက် လက်ဆောင်အဖြစ် ပေး
လိုက်သည်။

“ဦးဦးသုည...သားကို တစ်ခု
လောက် ကူညီပါလား”

ဟု တောင်းဆိုပြန်သည်။

“ဘာကူညီရမှာလဲ ပြော”

ဟု သုညကို ပြန်မေးသည်။

“သားကို လှေလှော်သင်ပေးပါ
လား”

ဟု တောင်းဆိုလိုက်သည်။

“အေးပါကွာ၊ ဦးတို့လှေကြီး
ပြီးလို့ ရေချရင် သင်ပေးပါမယ်”

ဟု သုညက ဆိုလိုက်၏။

“ဦးတို့လှေက ဘယ်မှာလဲ”

ဟု စပ်စုနေသဖြင့် တောင်ပေါ်
ခေါ်၍ ပြရတော့၏။

“မကြာပါဘူးကွာ တစ်ပတ်
လောက်ဆိုရင် ရေချလို့ရပါပြီ”

ဟု သူညာက ဆိုလိုက်သဖြင့် နန္ဒ
ပျော်မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ရတော့၏။

“မမမာယာ ဟိုမှာ ပင်လုံး
ကျွတ် ဝေဆာနေတဲ့ ပန်းတွေက ဘာ
ပန်းလဲ”

ဟု ကျော်စွာက မေးသည်။

မာယာဒေဝီ မြင်းနှင့် ရွှေလီမြစ်
တွင်း ကျခဲသဖြင့် ကောင်းကောင်း
အနားယူထားရသည်။ မင်းတရားက
တော့ ‘သေက်မရောက် သက်မပျောက်
ပေါ့ မာယာဒေဝီရယ်’ ဟု မကြာ
မကြာ ပြောရှာ၏။ အမှန်တကယ်ပင်
သေက်မရောက်သေး၍သာလျှင် ယခု
လို မြင်တွေ့ရတော့၏။ ထိုအဖြစ်ဆိုး
ကြီးမှာ တွေးကြည့်ရုံမျှဖြင့် ကြောက်
မက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ထိုကဲ့သို့ မာယာဒေဝီ အဖြစ်ဆိုး
နှင့် ကြုံတွေ့ချိန်မှစ၍ မင်းတရားကြီး
၏ အကြင်နာတရားကို မာယာဒေဝီ
ခံစားနားလည်ရတော့သည်။ မာယာ
ဒေဝီ အိပ်ရာထက်မှာ မေ့မျောနေစဉ်
ကလည်း မင်းတရားကြီးမှာ မြေမကိုင်
မိလက်မကိုင်မိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မာယာ
ဒေဝီဆိုသည်မှာ သူ့ကိုယ်သူ မှီကြည်
မှုအပြည့်ရှိသည်။ ငါလုပ်ရင် ဖြစ်ရ
မည်။ မည်သည့်အရာမဆို ငါလုပ်

လျှင် အောင်မြင်ရမည်ဟု အမြဲတွေး
လာခဲ့သူဖြစ်သည်။

ထိုအဖြစ်ဆိုးကြီးနှင့် ကြုံတွေ့
ပြီး မင်းတရား၏ အကြင်နာကို ရရှိ
ချိန်မှစ၍ မာယာဒေဝီ၏ စိတ်မှာ မင်း
တရားကို အားကိုးအားထား ပြုလိုစိတ်
များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတော့၏။

“မာယာဒေဝီ၊ ပွဲတော်တည်လို့
အဆင်ပြေပါစ”

“ဟင်းလျာတွေက မာယာဒေဝီ
မှ စားတတ်ပါစ”

“တောင်ပေါ်ဆန်က အစေး
ဓာတ်များလို့ အဆင်ပြေပါစ”

စသည်ဖြင့် အမြဲဂရုပြုသည်။
အံစပိုင်းတွင် ထိုသို့မေးလာတိုင်း
မာယာဒေဝီ အနေရ အထိုင်ရ ခက်လှ
သည်။ မျက်နှာပင်လျှင် ဘယ်လိုထား
ရမှန်း မသိအောင် အနေခက်ခဲ့ရသည်။
သို့သော် ကြာလာတော့ မင်းတရား
မေးမလာလျှင်ပင် မေးလာနိုးဖြင့်
မျှော်ကိုးနေမိတော့၏။

ယခုတော့ ကျန်းကျန်း၊ ဘမာ
ဖြစ်လာသည်မို့ ကျော်စွာလေးနှင် မင်း
ဥယျာဉ်အတွင်းမှာ လမ်းမင်း၍
လျှောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဥယျာဉ်တော်
အတွင်းမှာ ပန်းပေါင်းစုံလင်နေအောင်
စိုက်ပျိုး၍ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။
ပုန်းညက်၊ ဂမုန်း၊ ခတ္တာ၊ သော်က၊
နှင်းဆီ၊ ဇီဝါ၊ စွယ်တော်၊ မြတ်လေး၊
သရဖီ၊ ကရမက်၊ ကံ့ကော်၊ ခရေ၊
ပိတောက် စသော အပင်များအပြင်

မြေပြန်မှာ မမြင်နိုင်သော ချယ်ရီပင်
များလည်း ဝေဆာလျက် တွေ့ရသည်။

ချယ်ရီပင်သည် စွယ်တော်
အပင်လတ်မျိုးဖြစ်သည်။ ချယ်ရီပင်
ပွင့်ချိန်ဆိုပါလျှင်လည်း ပင်လုံးတစ်
ဝေလို့နေအောင် ပွင့်သည်။ အပင်
ချယ်ရီပင်များပေါ်တွင် ခွာညှိဝင်
တင်ထားသည်။ ပိတောက်၊ ကံ့
စသော အပင်ကြီးများပေါ်မှာ
သစ်ခွပန်းမျိုးစုံ တင်ထားသည်။

ကျော်စွာက ပင်လုံးကျွတ် ဝေ
ဆာဆာ ပွင့်နေသော ချယ်ရီပင်
ကို ကြည့်၍မေးသည်။

“မောရိယဒေဝီရဲ့ အလှ
သော ရာသီက ချယ်ရီပန်းပွင့်
မာယာဒေဝီရယ်”

ဟု မင်းတရားက ပြောသည်။

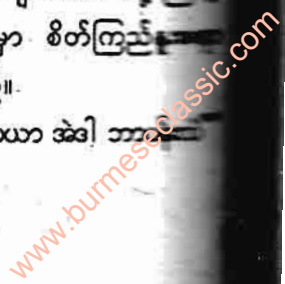
“မာယာဒေဝီ ချယ်ရီပွင့်
ကုန်ဆုံးမှ ပြန်ပေါ့”

ဟုလည်း ဆိုဖူးသည်။

မင်းတရားသည် မိန်းမတွေ
မုန်းသည်ဟု ကြားသိရသော်လည်း
ပန်းများကိုတော့ ချစ်ရှာသည်။
ကြောင့်ပင် သူ၏ ဥယျာဉ်
ပန်းမျိုးစုံ ဝေဆာလို့နေအောင်
ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ပန်းများကလည်း ရာသီ
ဖူးပွင့်ဝေဆာလျက်ပင်။ ထို
မင်းဥယျာဉ်မှာ စိတ်ကြည်
ကောင်းသည်။

“မမမာယာ အဲဒါ ဘာ

ဟု ကျော်စွာက ထပ်၍မေးလာ သည်။

“ချယ်ရီပန်းလို့ ခေါ်တယ် ကျော်စွာ၊ ဘာလဲ၊ ချယ်ရီပန်းတွေ မြင်ရတော့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ယောက်ကို ပေးချင်လာပြီနဲ့တူတယ်”

ဟု မာယာဒေဝီက စလိုက်ရာ ကျော်စွာ၏ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး အနီ ရောင်တို့ ဖုံးလွှမ်းလို့သွားတော့၏။

“ကျွန်တော် အေးမိုးကို ပေး ချင်လို့ပါ”

ဟုလည်း မရဲတရဲ ဆိုလာသည်။

အေးမိုးက နန်းတွင်းသူ မဟုတ် ပါ။ ရွှေလိမြစ်တောင်ဘက်ကမ်းရွာမှ ဖြစ်သည်။ ကျော်စွာက ညနေတိုင်း ဦးအာယုနဲ့အတူ လှေလှော်၍ တောင် ဘက်ကမ်းသို့ ကူးကူးသွားတတ်သည်။ သွားပါများသဖြင့် အေးမိုးနှင့် ဆုံဖြစ် ကြဟန်တူပေသည်။

“မင်းဥယျာဉ်တော်ကပန်းဆိုတာ ဒီအတိုင်း ခူးလို့တော့ မရဘူး၊ မင်း တရားကြီး ကြွလာရင် မမ လျှောက် တင်ပေးပါမယ်”

ဟု ဆိုကာ ကျော်စွာကို နှစ် သိမ့်ရသည်။

မင်းတရားသည် သူ၏ ဥယျာဉ် တော် စိမ်းလန်းစိုပြည်ရေးအတွက် မြောက်အရပ်မှ တောင်ကြားအတိုင်း ဦးဆင်းလာသော ရေကို ဆည်ကြီး တစ်ခု ပြုလုပ်၍ထားသည်။ ဥယျာဉ် တော်မှာ မိုးနဲ့ဆောင်းရာသီများတွင်

ရေပေးရန် မလိုပေ။ နွေကာလရောက် ပြီဆိုမှဖြင့် ထိုဆည်တော်မှ ရေများကို ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ရေပေးမြောင်း လေးများအတိုင်း တသွင်သွင် စီးဆင်း စေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ပူပြင်းသော နွေကာလတွင် ဥယျာဉ်တော်အတွင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့် ချမ်းစိမ့်စိမ့်ပင် ဖြစ် ကြရပေ၏။ ဥယျာဉ်တော်ကြီး၏ အေးမြသော အရသာကို မာယာဒေဝီ နှင့် ကျော်စွာတို့ အထူးပင် သဘော တွေ့ နှစ်ခြိုက်ခဲ့ရတော့၏။

“မာယာဒေဝီနဲ့ ကျော်စွာတို့ ဥယျာဉ်တော် ရောက်နေကြပါလား”

ဟု မင်းတရားကြီး ရောက်လာ ပြီး နှုတ်ခွန်းတော်ဆက်လိုက်သည်။

“မှန်လှပါ။ ဥယျာဉ်တော်က တော်တော်ကို သာယာလှပလို့ သဘော ကျလှပါ အရှင်မင်းမြတ်”

ဟု မာယာဒေဝီက ဆိုလိုက် သည်။

“ရောက်ရှိလာသူအားလုံး ဒီလို ပဲ ပြောကြပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် ခုလိုချယ်ရီပန်းပွင့်ချိန်မျိုးပေါ့လေ”

ဟု ဆိုလိုက်ပြန်၏။

“မာယာဒေဝီ ဥယျာဉ်ရဲ့ အောက်ဘက်မှာ လက်ဖက်ခြံနှင့် လိမ္မော်ခြံတွေ ရှိသေးတယ်၊ ကြည့်ပြီး ပြီလား”

ဟု မင်းတရားကပင် ဆိုလိုက် ပြန်၏။

“ဒီဥယျာဉ်ကြီးရဲ့ အလှကိုပင် ခံစားလို့ မဝနိုင်လို့ အခြားနေရာတွေ ကိုဖြင့် မရောက်ဖြစ်ကြောင်းပါ မင်း တရား”

ဟုပင် မာယာဒေဝီက အမှန် အတိုင်း သံတော်ဦးတင်လိုက်သည်။

“ဒါဆိုလည်း လိုက်ပြရမှာပေါ့၊ မာယာဒေဝီက အချိန်ပေးနိုင်ပါ့မလား”

ဟု မင်းတရားက ဆိုသည်။

မာယာဒေဝီက ကျော်စွာကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သည်။ ကျော်စွာ က ညနေစောင်းတော့မည်မို့ ဖင် တကြွကြွ ဖြစ်နေပေပြီ။ ချယ်ရီပန်းခူး ခွင့်ကို ဦးစွာလျှောက်တင်၍ပေးမှ နေရာကျမည်ဟု တွေးလျက်...

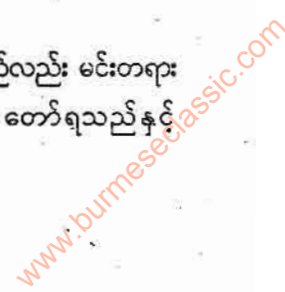
“မှန်လှပါ။ မောင်လေးကျော်စွာ က ချယ်ရီပန်း အနည်းငယ်ခူးလို့ ကြောင်း ပြောနေပါတယ်၊ ခူးခွင့်သာ တော်မူပါအရှင်”

ဟုပင် လျှောက်တင်ရတော့၏။ ထိုသို့လျှောက်တင်လိုက်သည်နှင့် မင်းတရားသည် ကျော်စွာအားကြည့် လျက် တစ်ချက်ပြုံးတော်မူလိုက်သည်။ ပြီးမှ...

“အခွင့်တော်သာပါတယ်၊ မောင်ကျော်စွာ လိုသလောက် ခူးယူ စေ”

ဟုပင် အခွင့်တော်ပေးလိုက် သည်။

ကျော်စွာသည်လည်း မင်းတရား ကြီးထံမှ အခွင့်တော်ရသည်နှင့်

အောက်သို့ ညွတ်ကျနေသော ချယ်ရီ ပန်းများအား ခူးယူလျက် ဥယျာဉ် တော်မှ ပျော်ရွှင်စွာ ထွက်ခွာသွား တော့၏။

“မာယာဒေဝီ..လက်ဖက်ခင်းနဲ့ လိမ္မော်ခင်း သွားကြည့်ရအောင်”

ဟု မင်းတရားက ခေါ်နေသဖြင့် မာယာဒေဝီမှာ မငြင်းသာပေ။ ဥယျာဉ် တော်မှ မင်းတရားနှင့်အတူ ထွက်ခဲ့ ကြသည်။

ဦးစွာ လက်ဖက်စိုက်ခင်းကြီး ကို တွေ့ရသည်။ လက်ဖက်ပင်များ မှာ လူတစ်ရပ်သာသာမျှ ရှိသည်။ နှစ်စဉ် အညွန့်အဖူးများအား ခူးယူ ထားကြသဖြင့် လက်ဖက်ပင်လေး များမှာ ဆက်လက်၍ အထက်သို့ တက်ခွင့်မသာကြပေ။ ပုပုဝိုင်းဝိုင်း လေးများသာလျှင် ဖြစ်၍နေပေတော့ ၏။

“သစ်ပင်ဖြစ်စေ၊ လူဖြစ်စေ အညွန့်ချိုးခံလိုက်ရရင် တက်လမ်းမရှိ တော့ဘူး မာယာဒေဝီ၊ သစ်ပင်ဆိုရင် တော့ အညွန့်ကျိုး၊ အညွန့်ချိုးခံလိုက်ရ တယ်လို့ဆိုရမယ်၊ လူဆိုရင်တော့ လူ ညွန့်တုံးသွားတယ် ဆိုရမှာပေါ့၊ အညွန့် တုံးသွားရင် ဘာမှကို သုံးလို့မရဘူး၊ လူငတုံး ဖြစ်သွားတာပေါ့”

ဟု မင်းတရားက ဆိုလာသည်။

“ဒါက အရည်အချင်းပေါ်မှာ မူတည်တယ်မို့လား”

ဟု မာယာဒေဝီက စောဒက

တက်လိုက်သည်။

“ဟုတ်သလောက်တော့ ဟုတ် ပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က အရည်အချင်း ရှိပေမယ့် လုပ်ခွင့်မသာတာတွေ အများကြီး တွေ့ရတတ်တယ်၊ အချို့ အရည်အချင်းရှိပါလျက် လုပ်ပြိုင်ခွင့် မကြုံကြရဘူး၊ အထူးသဖြင့် အရည် အချင်း ကင်းမဲ့နေသူတွေက အုပ်စုဖွဲ့ ဗိုလ်ကျနေချိန်မျိုးဆို ပိုလို့ဆိုတယ်”

“လူကောင်း လူတော်တွေဟာ မူလပါရမီဓာတ်ခံ ရှိတဲ့သူတွေမို့လား”

ဟု မာယာဒေဝီက ဆိုလိုက်ပြန် ၏။

“မှန်ပါတယ်၊ ဘဝအဆက် ဆက်က ဆည်းပူးလာတဲ့ ပါရမီဓာတ်ခံ ရှိလို့ ဒီဘဝမှာ လူကောင်းလူတော် တွေ ဖြစ်ကြရတာပါ၊ ဒါပေမဲ့ လူမိုက် တွေ ကြီးစိုးနေတဲ့ ခေတ်မှာဆိုရင် ပါရမီရှင်တွေဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ပါတယ်၊ မီးများတော့ မီးနိုင်၊ ရေများတော့ ရေ နိုင်ဆိုတဲ့သဘောပေါ့”

“အရှင့်သား၊ တကောင်းပြည် ကြီးကို ပြန်မကယ်တင်တော့ဘူးလား”

“လူဆိုတာ တစ်သက်မှာ တစ်ခါတော့ ကံကောင်းတတ်ပါတယ်၊ ကံကြမ္မာရဲ့ အထွတ်အထိပ်ရောက်နေ ချိန်မှာ ကိုယ်က ရလာတဲ့အခွင့်အရေး ကို လက်မလွှတ်အောင် ယူတတ်ရ မယ်၊ ရရှိလာတဲ့ အခွင့်အရေးကို အသုံးမချတတ်လို့ ဆုံးရှုံးသွားပြီဆိုရင်

ပြေးဖို့ပြင်ရမှာပါ၊ အမှန်တော့ ကျွန်ရဲ့ ဘဝလည်း အဲဒီလိုပါပဲ၊ အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ဟာ တိုင်းပြည် တစ်ခုရဲ့ ဒုတိယအကြီးအကဲနေရာ ဖြစ်တယ်၊ ဒါကို သိသိကြီးနဲ့ ကျွန် ဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒီတော့ ပြေးခဲ့ရ တော့တာပေါ့”

“ရှေ့နှစ်လှမ်းတိုးဖို့ နောက် တစ်လှမ်းဆုတ်တယ်လို့ ယူဆလိုက်ပါ မင်းတရား၊ အများပြည်သူ ကောင်းစား ရေး တွေးသင့်ပါတယ်”

ဟု မာယာဒေဝီက အားပေး စကား ဆိုလိုက်လေ၏။

“တကောင်းမြို့ ပြန်လည်ရန် ရေးအတွက် မာယာဒေဝီမှာ အကြံ ကောင်းများ ရှိသလား”

ဟု မင်းတရားက မေးလိုက်ရာ မာယာဒေဝီ မြေကြီးကို တုတ်ချောင်း လေးနှင့် ခြစ်၍...

“ဒါက ရောဝတီဆိုပါတော့၊ ရောဝတီအရှေ့ကမ်းကို စိန့်တိုင်းလင် က ပြန်လည်ရရှိဖို့ ဆိုရင်တော့ ဒီတကောင်း အနောက်ဘက် ပဉ္စာဇ ရွာဆိပ်ကမ်း စည်ကားလာအောင် ပြု လုပ်ရမယ်၊ စိန့်တိုင်းလင်အောင် ကျရောက်နေတဲ့ တကောင်းဆိပ်ကမ်း ကို လှေသင်္ဘောတွေ ဝင်ထွက်သွား လာမှု မပြုနိုင်အောင် ရတနာညွန့် တားဆီးရလိမ့်မယ်”

ဟု မာယာဒေဝီက ဆိုလိုက်ရာ မင်းတရားက ထိုင်ရာမှ ထလျက်

လက်ဖြောက်တစ်ချက်တီးကာ...

“မင်းသိပ်တော်တယ် မာယာ ဒေဝီ၊ ဒါဟာ အစောကြီးကတည်းက တို့စဉ်းစားမိရမှာ၊ မင်းလိုသလောက် လူအင်အား ခေါ်ယူပြီး ပဉ္စာလမှာ ခြေကုပ်စခန်းဖွင့်ပါ။ မြေနေရာသစ် တွေကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြီး ဈေးကြီးဖွင့်နိုင်အောင် ကြိုးစားပေးပါ။ လိုအပ်တဲ့ ငွေကြေးတို့ လုံလောက်အောင် ထုတ်ပေးပါမယ်။ မင်းလုပ်နိုင်မလား မာယာဒေဝီ”

ဟု မင်းတရားက ဆိုလိုက်၏။
မာယာဒေဝီ အဝေးဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လျက် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့ရင်တွင်းမှာတော့...

“မဟာဒေဝီနာဂဆိန်...မာယာဒေဝီဟာ ဘယ်လိုမိန်းမလဲဆိုတာ နင်မကြာမီ မြင်တွေ့စေရမယ်။ စောင့်ကြည့်လိုက်ပါ နာဂဆိန်ရယ်”

ဟု ကြိမ်းဝါးနေမိတော့၏။

ပဉ္စာလ၏ ညနေခင်းသည် နေမင်းကြီးက အနီရောင်မီးမောင်းကြီး ထိုးပေးနေဘိအလား လှပလို့နေ၏။ ယခုလို ညနေခင်းဆိုပါလျှင် ပဉ္စာလသူ လှပျိုဖြူတို့ ရေခပ်ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်ပြီးကြသဖြင့် ဧရာဝတီမြစ်ကြီးအတွင်းသို့ ရေချိုးဆင်းကြသည်။ ထိုလှပျိုဖြူလေးများနှင့်အတူ ညိုမြ၊ ခြမေနှင့် ခင်တင့်တို့လည်း အတူလိုက်

ပါလို့ ရေချိုးဆင်းခဲ့ကြသည်။

ထိုလှပျိုဖြူလေးများကို အဝေးမှ လှေလှော်လျက် ငေးမောကြည့်နေသူမှာ နန္ဒမင်းသားလေးပင် ဖြစ်သည်။ နန္ဒမင်းသားလေးမှာ ယခုတော့ အရွယ်အတော်ရောက်လာပြီမို့ အပျိုချောလေးများ၏ အလှကို ငေးမောကြည့်ရှုလျက် ခံစားတတ်နေပြီဖြစ်သည်။

ညိုမြတို့အုပ်စုတွင် မင်းသားလေး အနှစ်သက်ဆုံးသူမှာ ခင်တင့်ကိုပင် ဖြစ်၏။ အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ နှာတံပေါ်ပေါ်၊ မျက်လုံးတောက်တောက်နှင့် ခင်တင့်သည် နန္ဒမင်းသား၏ နှလုံးသားကို စိုးမိုးချုပ်ကိုင်ထားသူဟုဆိုသော် လွန်နိုင်မည်မထင်ပေ။

အမှန်တော့ နန္ဒမင်းသားလေးနှင့် ခင်တင့်တို့က ရှေ့သွားနောက်လိုက်လည်း ညီသည်။ နန္ဒမင်းသားလေး၏ ရုပ်ရည်ရူပကာမှာလည်း ခေသူမဟုတ်ပေ။ အသားတော်ဖြူဝင်းလျက် မျက်လုံး၊ မျက်ခုံး၊ မျက်တောင်ပြောရန် မလိုပေ။ အရပ်ကရှည်ရှည် သျှောင်ကြီးဗွေကို ပဝါစည်းလျက် မြင်ရသူမျက်စိတွင် အသွင်ထူးလှပေ၏။

သူတို့နှစ်ဦး နီးစပ်မှုရရှိရန် အလှော်ကောင်းသူများကတော့ ညိုမြနှင့် မြမေတို့ပင် ဖြစ်သည်။

“စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ ခင်တင့်၊ တို့လို တောသူတောင်သားတွေဆိုတာ

မင်းမျိုးမင်းနွယ်နဲ့ ညားဖို့များ အိပ်မက်တောင် ယောင်လို့ မက်ခဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ညည်းကုသိုလ်ထူးလို့ ဒီလိုနီးစပ်ခွင့်ရတာ”

ဟုလည်း ဘေးတီး၍ပင် ပေးကြသည်။

“လုပ်ပါနဲ့အေ၊ ရှေးလူကြီးတွေဆိုစကား မကြားဖူးဘူးလား၊ ပဝါပါးလည်း မလှန်းနဲ့၊ တစ်ရွာသားလည်း မမှန်းနဲ့တဲ့”

ဟု ခင်တင့်က ပြန်၍ပြောသည်။

“ဘာလဲအေ ညည်းစကားပုံက”

ဟု ညိုမြက မေးလိုက်ရာ...

“ပဝါပါးလှန်းရင် နွမ်းလှမယ်၊ တစ်ရွာသားမှန်းရင် လွမ်းရတယ်တဲ့အေ”

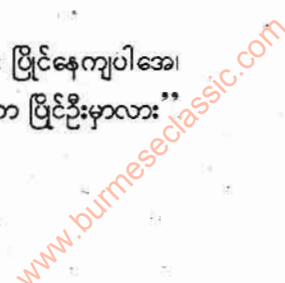
ဟု ခင်တင့်ကပင်လျှင် ပြန်၍ပြောယူရသည်။

“အလိုလေးတော်၊ လုံထမ်းလာတာ မြင်ရပေမယ့် ကံများဆန်းကြယ်လာလို့ကတော့ မမြင်နိုင်ပါဘူးအေ၊ အမှန်တော့ ညည်းရဲ့ ဘဝဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးချိန်တန်လို့ ဒီလိုရွှေမင်းသားလေးနဲ့ နီးစပ်ရတာပါတော်၊ ကိုင်း ရေချိုးကြစို့”

“ဒီလိုတော့ ဘယ်ရမှာလဲ၊ ရေကူးပြိုင်မယ်”

ဟု ညိုမြကပင် စ၍ဆိုလိုက်သည်။

“အခါတိုင်း ပြိုင်နေကျပါအေ၊ မြမေ ညည်းကကော ပြိုင်ဦးမှာလား”

ဟု ခင်တင့်က ဆိုလိုက်သည်။

“ခင်တင့်ရယ်၊ ညည်းက ငါတို့ကို အမြဲနိုင်နေကျမို့ ဒီစကားပြောတာပေါ့၊ စိမ်လိုက်လေ၊ ဟိုမှာ မျောလာတဲ့ သစ်တုံးကြီး လက်နဲ့အရင်ထိသူ အနိုင်ရပြီမှတ်”

ဟု မြမေက ဆိုလိုက်သည်။

“တစ်...နှစ်...သုံး”

ဟု ဆိုကာ သူတို့သုံးဦးသား မြစ်ရေလယ်မှ သစ်တုံးကြီး ရှိရာသို့ ဦးတည်၍ ရေကူးကြသည်။ အမှန်တော့ ထိုအရာသည် သစ်တုံးကြီး မဟုတ်ပေ။ အလွန်ကြီးမားသော မိကျောင်းတစ်ကောင်ပင် ဖြစ်သည်။ မိကျောင်းကြီးက ဆိပ်ကမ်းတွင် ရေကူးနေသူများအား ဝါးမျိုနိုင်ရန် သစ်တုံးကြီး မျောပါလာသည့်အလား ဟန်ဆောင်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အမှန်တော့ ထိုမြစ်တွင်း မိကျောင်း မရှိပါ။ ထိုမိကျောင်းကြီးမှာ ခရီးလွန်၍လာခြင်းဖြစ်ပေမည်။

နန္ဒမင်းသားလေးသည် ခင်တင့်တို့ရှေ့တွင် မိကျောင်းကြီး ရှိနေမှန်း သိသဖြင့် သူ၏လှေကို မိကျောင်းကြီး ရှိရာသို့ အပြေးလှော်ခတ်တော့၏။ ညိုမြ၊ မြမေနှင့် ခင်တင့်တို့သည် သူတို့၏ ဦးတည်ရာမှာ မိကျောင်းကြီး ရှိနေမည်ဟု လုံးဝပင် မထင်ခဲ့ကြပေ။

“မြမေ၊ ခင်တင့် ရှေ့မတိုးနဲ့ မိကျောင်းကြီး ရှိတယ်”

ဟု နန္ဒမင်းသားလေးက သံကုန်

ဟစ်၍ အော်ပြောလိုက်သည်။ သူတို့ သုံးဦးမှာ လုံးဝမကြားပါ။ သူထက်ငါ အနိုင်ရလိုသောစောဖြင့် သုံးဦးသား လက်ပစ်ကူးခဲ့ကြသည်။

“ညိုမြ...ရှေ့မှာ မိကျောင်းကြီး ရှိတယ်၊ ရှေ့မတိုးနဲ့”

ဟု မင်းသားလေးက ထပ်ကာ ထပ်ကာ အော်သည်။ သူတို့သုံးဦး နန္ဒမင်းသားလေး၏ အသံကို မကြားသော်လည်း ဆိပ်ကမ်းမှာ ရှိနေသူများ ကြားရသဖြင့်...

“မိကျောင်းကြီးတဲ့၊ မိကျောင်းကြီးတဲ့...”

ဟု ဆိုကာ သူထက်ငါ ရှေ့တက်၍ ကြည့်နေကြတော့၏။

“ခင်တင့် ရှေ့မတိုးနဲ့၊ အဲဒါ သစ်တုံးကြီး မဟုတ်ဘူး၊ မိကျောင်းကြီး”

ဟု နန္ဒမင်းသားလေးက သံကုန်ဟစ်လိုက်မှ တန်သွားကာ မိကျောင်းကြီးကို ကြည့်လိုက်မိတော့၏။

ထိုအချိန်တွင် မိကျောင်းကြီးက ပါးစပ်ကြီးဟုလျက် ခင်တင့်အား ဝါးမျိုရန် ပြင်လိုက်ချိန် နန္ဒ၏လှေက ခင်တင့်နှင့် မိကျောင်းကြီးကြား တိုးဝင်လာတော့၏။

မိကျောင်းကြီးက ခင်တင့်အား စားရန်ပြင်နေခိုက် ဝင်ရောက်လာသော လှေကို ထိုးကော်လိုက်ချိန်မှာ နန္ဒမင်းသားသည် လှေပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလျက် မိကျောင်းကြီး ဝမ်းဗိုက်အောက်

တိုးဝင်လိုက်သည်။

“ခင်တင့် ပြေးခဲ့၊ ညိုမြ၊ မြမေ ပြေးခဲ့ကြ”

ဆိပ်ကမ်းမှ လူများက ဟစ်၍ အော်နေကြသည်။

“နန္ဒ သတိထား”

ဟု ဦးကာလုကြီးက ရေထဲဆင်လာပြီး အော်ဟစ်လိုက်သည်။

မိကျောင်းကြီးမှာ သူ၏အင်အား ပျက်သွားသဖြင့် ဒေါသအရမ်း ခြောင်းခြောင်းထွက်ကာ ရန်သူတို့ ခုန်သည်။ နန္ဒသည် မိကျောင်းကြီး ဝမ်းဗိုက်အောက်မှာ အသာနေ၍ သွေးပေးထားသော ဓားကို ခါးမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ မိကျောင်းကြီးသည် သူ့မှ လှေကြီးအား ထိုးကော်၍ ခင်တင့်တို့ဖောက်သို့ လိုက်သည်။

“ခင်တင့် အမြန်ပြေးခဲ့၊ မျောက်မှာ မိကျောင်းကြီး ပါတယ်”

ဟု ဆိပ်ကမ်းမှ လူများက ဟစ်၍ အော်လိုက်သည်။

နန္ဒသည် ဓားကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်လျက် မိကျောင်းကြီး ဝမ်းဗိုက်ကို ခွဲချလိုက်လေတော့၏။ မြစ်ပြင်တစ်ခုလုံး သွေးများပုံးသွေးသွားသည်။ မိကျောင်းကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ခွဲပြီးလျှင် အူခွေကြီးပါ ဆွဲထုတ်လျက် အပိုင်းပိုင်း ခုတ်ဖြတ်လိုက်တော့၏။

မကြာပါ။ မိကျောင်းကြီး သက်၍သွားသည်။ အားလုံး

မျက်လုံးများက နန္ဒမင်းသားလေး
သေများသွားပြီလားဟု ရှာဖွေကြည့်
ကြသည်။ သောကတွေကိုယ်စီဖြစ်နေ
ခိုက် ရဲရဲနီသော ဧရာဝတီမြစ်ရေတွင်း
မှ ဆံပင်ဖွာဆန်ကြဲဖြင့် နန္ဒမင်းသား
လေး ဘွားကနဲ ပေါ်လာတော့၏။

“နန္ဒ၊ မင်း မသေဘူး”

ဟု ဦးကာလုက အော်ဟစ်လိုက်
သည်။

“ခင်တင့်၊ ခင်တင့်၊ မင်း မသေ
ဘူးမို့လား”

ဟု နန္ဒက ဟစ်၍မေးလိုက်
သည်။

“မောင်ကြီးနန္ဒ ခင်တင့် ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး မောင်ကြီးရဲ့”

ဟု ခင်တင့်ကလည်း ပြန်၍
ဟစ်ကြွေးလိုက်ပေသည်။

“နန္ဒမင်းသားလေး..နန္ဒမင်းသား
လေး”

ဟု ဆိုကာ သုညတို့အုပ်စုလည်း
ဧရာဝတီမြစ်တွင်းသို့ ဆင်း၍လာခဲ့ကြ
သည်။

နန္ဒမင်းသားလေးကတော့
မိကျောင်းအသေကြီးဆွဲလျက် ဆိပ်
ကမ်းဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးကပ်လို့လာ
တော့၏။ ကမ်းနားရောက်သည်နှင့်
ခင်တင့် အပြေးလေး ရေမှာဆင်း
လျက် နန္ဒမင်းသားလေးအား ထွေးပွေ့
လိုက်တော့၏။

ထိုနေ့မှစ၍ နန္ဒမင်းသားလေး၏
ဂုဏ်သတင်းသည် ဧရာဝတီမြစ်ရိုး
တစ်လျှောက် ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့တော့၏။

ထိုဂုဏ်သတင်းနှင့် ထပ်တူပင်
မင်းသားလေးနှင့် ခင်တင့်တို့ ချစ်
ကျွမ်းဝင်နေကြောင်းကလည်း တစ်ဆက်
တည်းပင် ပျံ့လွင့်ခဲ့တော့၏။ အချစ်
အတွက် အသက်စွန့်သူ နန္ဒဟုလည်း
သုညတို့အုပ်စုက ကင်ပွန်းတပ်ပေးခဲ့
သည်။

ထိုနေ့ညစာအတွက် ခင်တင့်
မိဘများက နန္ဒတို့ တစ်အုပ်စုလုံးကို
ထမင်းဖိတ်၍ကျွေးသည်။

“မောင်သုညရယ်၊ မင်းတို့ရဲ့
မင်းသားလေးကတော့ ခွဲခဲ့သတ္တိအရာ
မှာ နှိုင်းစရာမရှိအောင် တော်ပါပေရဲ့
ကွယ်၊ အမှန်တော့ မင်းသားလေးဟာ
သမီးခင်တင့်ရဲ့ အသက်သခင်ကျေးဇူး”
ရှင်ဆိုရင်လည်း လွဲစရာအကြောင်း
မရှိတော့ပါဘူးကွယ်”

ဟု ခင်တင့်ရဲ့ ဖခင်ကြီးက ဆို
လေသည်။

“ဦးရယ် အချစ်မှာ မျက်စိမပါ
ဘူးမို့လား၊ ချစ်မိပြီဆိုရင် ချစ်သူ
အတွက် အသေခံပြီး ပြမယ့်အချစ်မျိုး
ဗျ”

ဟု သုညက ဆိုလိုက်ရာ...

“မောင်ရင် ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

ဟု ခင်တင့်ရဲ့ ဖခင်ကြီးက ပြန်

၍မေးလိုက်သည်။

“ဦးရယ်..အမှန်တော့ ခင်တင့်
နဲ့ နန္ဒမင်းသားလေးတို့က ဘဝ ဘဝက
ချဖူးသော ရေစက်ကြောင့် အသက်
မက ချစ်နေကြတဲ့သူတွေပါ။ ဦးအနေ
နဲ့ သူတို့ရဲ့ ချစ်ခြင်းကို မခွဲလိုက်ပါနဲ့
နော်”

ဟု သုညကပင် ဆိုလိုက်ပြန်၏။

“အေးပါကွယ်၊ သမီးလေးနဲ့
မင်းသားလေးတို့ဟာ လူမဖက် နတ်
ဖက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးစကားလို နတ်
ရေးတဲ့ဖူးစာ ထင်ပါရဲ့၊ ဦးအနေနဲ့
ဘယ်လိုခွဲရက်မှာလဲကွယ်”

ဟုပင် ဆိုလိုက်တော့၏။

အမှန်တော့ ထိုနေ့က သမီးလေး
ခင်တင့်အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သော
မင်းသားလေးအား ရိုးသားစွာ ထမင်း
ဖိတ်၍ကျွေးခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်
ဆန်းကြယ်သော ကံတရားအရ ညစာ
ထမင်းစားပွဲမှ သမီးနဲ့ သားမက်တို့၏
နားဖောက်ပွဲအသွင်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့ရ
ပေတော့၏။

ရှေ့လဆက်ရန်
မောင်သုညမွန်(မောင်နေခြည်)

ကျွန်တော်ကြိုက်သော ဝတ္ထုရှည်များ

အသက် ၅ နှစ် ၆ နှစ် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကတည်းက ဝတ္ထုဖတ်ခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ခုံထောက်ဝတ္ထု သိုက်သမိုင်း၊ အချစ်၊ ဘဝသရုပ်ဖော် စာအုပ်များစွာကို ဖတ်ဖူးခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖတ်ခဲ့သော စာအုပ်များတွင် ကျွန်တော်အနေနှင့် စွဲလန်းနှစ်သက်ခဲ့ပါက စာအုပ်များကို ဝယ်ယူသိမ်းဆည်းခဲ့ပါသည်။ တခါတရံတွင် ထိုဝတ္ထုများကို သတိရသည်ရှိသောအခါ ပြန်လည် ဖတ်ရှုခဲ့သည်။

ယခုအခါ ထိုဝတ္ထုတို့ကို စာဖတ်ပရိသတ်ကို ဖတ်စေလိုသော စေတနာဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ပြပေးပါသည်။ အကြိုက်ချင်းမတူပါက မဖတ်ဘဲ ကျော်သွားနိုင်ပါသည်။

မောင်မောင်မြင့်

ယခင်လမှအဆက်

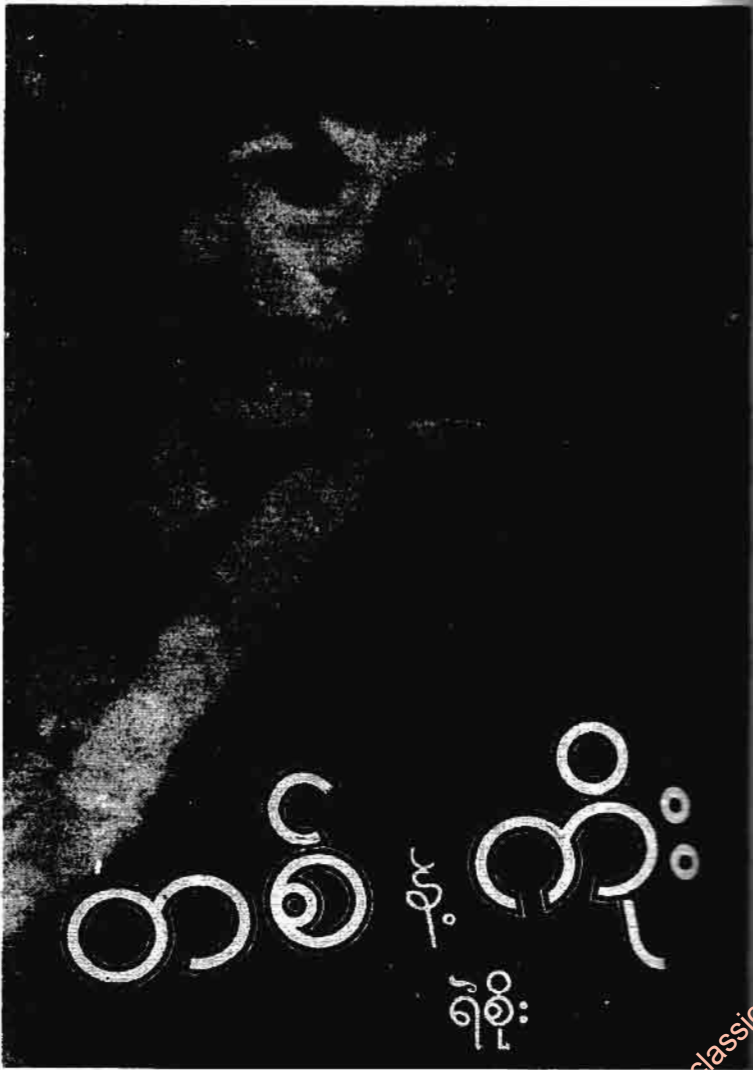
“ကျုပ်ပြောရင် ယုံစမ်းပါ ဖိုးသာ အေးရယ်၊ ပေးချင်တဲ့ကျမ်းပေး၊ ဆိုချင်တဲ့ သစ္စာဆိုခိုင်းပါ။ အဲဒီသေနတ်ဟာ အိပ်ရာ ဝင်ချိန်မှာ ကျုပ်အံ့ဆွဲထဲ စီးကရက်ဘူး ထယူလို့တွေ့တာ၊ စီးကရက်ရှိနေသေးရင် တွေ့ရမှာ မဟုတ်သေးဘူး။ တယောက် ယောက်က ပြန်ထားတာ သေချာတယ်”

ယုံစရာလား၊ ဗိုလ်ကုသရယ် ဘာဖြစ် လို့ လူတော်မင်းကဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားလူ တစ်ယောက်ကဘဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ သေနတ် ကို ပြန်ထားရမှာလဲ၊ ခင်ဗျား ပြောစမ်း ပါအုံး”

“အဲဒါတော့ ခင်ဗျား ယုံချင်မှ ယုံဗျာ၊ ကျုပ် လဲ အဖြေမပေးတတ်ဘူး၊ ရှာလဲ မရှာတတ်ဘူး၊ ဘယ်လိုမှလဲ စဉ်းစားလို့လဲ မရပါဘူး”

ကုသက ပန်းနှစ်ဘက်တွန်၍ လက် ဝါး နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ကာပြန်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုဆင်ခြေများ ပေးအုံး၊ မလဲလို့ ကျုပ်နားထောင်နေတာ”

တစ် နှစ် ကို

“ဆင်ခြေမရှိပါဘူးဗျာ၊ ဆင်ခြေ မရှိတာဟာလဲ ကျုပ်မှန်တာတွေ ပြောနေတယ်လို့ ယုံသင်တယ်”

“ကျုပ်က အဲဒါကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဘာကို ပြောတာလဲ”

ကုသက မေးသည်။

“ဒီမှာ ဗိုလ်ကုသ ခင်ဗျားဟာ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ စိတ်ရှိတဲ့ လူ ဆိုရင် အခုလို ရိုးချင်ဟန်ဆောင် မနေဘဲ တကယ်ရိုးခဲရင်ပေါ့ဗျာ...”

“အို . . . ဒီမှာ ဖိုးသာအေး။ ကျုပ်ဟာ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ လူ တစ်ယောက်ပါလို့ ဘယ်တုန်းကများ ပြောဘူးခဲသလဲ၊ ဘယ်တုန်းကများ ကျုပ်ဟာ လူရိုးပါလို့ ဝန်ခံခဲ့ဘူးလို့လဲ”

“ရိုပါစေတော့ ဗိုလ်ကုသရယ်၊ ခင်ဗျားက တကယ်အမှန်တွေပြော နေတယ်ဆိုရင်တော့ တခုဘဲ လုပ် စရာ ရှိတော့တယ်၊ ခင်ဗျားလက်ထဲ မှာ အဲဒီ သေနတ်ရှိနေသရွေ့တော့ ကျုပ်နဲ့ မကြည့်ပွင့် တို့ရဲ့ အသက်ဟာ ခင်ဗျားက ချမ်းသာပေးမှ မသေရ တော့မဲ့ အခြေအနေဘဲ၊ ဒီတော့ တရားသဖြင့် လုပ်ချင်တယ် ဆိုရင် ဘာ အဲဒီ သေနတ်ကိုလဲ နေအောင် ဆွန်း လုပ်ခဲ့သလိုဘဲ ဟိုဘီဒိုထဲက သတ္တာထဲထည့်ပြီး သော့ခတ်ထား ခင်ကောင်းမယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က သော့တစ်ချောင်းဆီ ကိုင်ထားကြ

မယ်၊ အတွင်းသေတ္တာဖွင့်ချင်ရင် ဘီဒို သော့ပါရှိရမယ်၊ ဒီတော့ နှစ်ယောက် မကျေနပ်ဘဲနဲ့ ဖွင့်လို့ မရတော့ဘူး ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားသေနတ်ကို ဟိုဆေး တွေနဲ့ အတူတူထားလိုက်ပါလား”

ဖိုးသာအေးက အကြံပေး သည်။

“ခင်ဗျား ရူးနေသလား”

“ခင်ဗျား သဘောမတူနိုင်ဘူး ပေါ့”

“မတူနိုင်ဘူးဗျာ၊ ဒီသေနတ်က ကျုပ်သေနတ်၊ ကျုပ်အသက်ကို ကျုပ် ကာကွယ်တဲ့ ကျုပ်နဲ့ဘဲ အတူတူထား မယ်”

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ တွေးစရာ တခုဘဲ ရှိတော့တယ်”

ကမ်းစပ်ရို တံတားကလေးပေါ် သို့ ရောက်၍ ဖိုးသာအေးက ရပ်လိုက် ကာ ကုသနှင့် မကြည့်ပွင့်တို့ ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား တွေးစရာဆိုတာ ကျုပ် သိတယ်၊ ဗိုလ်ကုသဟာ လူသတ် သမား၊ ဗိုလ်ကုသဟာ ကြည်ကြည် ညွန့်ဘဲ၊ ဗိုလ်ကုသဟာတို့ကိုးယောက် ရဲ့ ရန်သူဘဲလို့ တွေးမယ်မဟုတ်လား”

ဖိုးသာအေးက မဖြေဘဲ ကုသ ကို ဝိုင်ဝိုင်ကြီး ကြည့်နေသည်။

“ဒီမှာ ဖိုးသာအေး ကျုပ်သာ အဲဒီတွေးသလို လူမျိုးဖြစ်ရင် ခင်ဗျား ကို မနေ့ညက အကြိမ်နှစ်ဆယ် ပစ်

သတ်နိုင်တယ်၊ ခင်ဗျားလဲ အခါပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် သေမှာဘဲ”

ကုသက ဆက်လက်ပြောပြီး မကြည့်ပွင့်ကို ကြည့်သည်။

ကုသ၏ အကြောင်းပြချက်ကို မကြည့်ပွင့်က လက်ခံဟန်ဖြင့် ခေါင်း ညှိတ်လိုက်သည်။

လူစော်မင်းကို အသက်ရှင်နေ လျက်လည်းကောင်း၊ သေနေလျက် လည်းကောင်း၊ မည်သည့်နေရာတွင် မှ မတွေ့ကြပေ။

****◆****

ကမ်းစပ်အမြင့်သို့ ကျောက်တုံး ပေါ်မှ မှန်တစ်ချပ်ဖြင့် ဘီလူးကျွန်း ဘက်သို့ အချက်ပြခြင်းဖြင့် မနက်ပိုင်း ကုန်ခဲ့သည်။

အချက်ပြသည်သာ ဆိုရ သည်။ သူတို့သုံးယောက်စလုံးမှာ အချက်ပြ နည်းများကိုမသိကြပေ။ အကယ်၍ သူတို့ကနည်းကိုသိသည် ဆိုစေကာမူ တဘက်မှ မြင်သူက နားလည်မည် မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း တွေးမိကြ သည်။

အကယ်၍သာ လေ့၊ ရွက်လေ့၊ စက်လေ့ တစ်စီးစီးကိုမြင်လျှင် တနည်း တဖုံ အကျိုးရှိနိုင်ဘွယ်ရာ ဖြစ်၏။

“ဒီနေရာကို ရွေးတာကိုက လေ့ တွေ မော်တော်ဘုတ်တွေ အသွား အလာနည်းလို့ ရွေးတာဘဲ ထင်ပါ တယ်”

www.burmeseclassic.com

မကြည့်ပွင့်က စိတ်ပျက်သံနှင့် ပြောသည်။

“မင်းလို မိန်းမ ရင်မာကြီးတစ်ယောက်က စိတ်ဓါတ်ကျသံနဲ့ပြောနေရင် တို့လိုအားငယ်တဲ့ လူနစ်ယောက်က နေရာရရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဖိုးသာအေးက ရွတ်နောက်နောက်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

“နေရာဆိုလို့”

မကြည့်ပွင့်က ပြောပြီး အိမ်ကြီးဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။

“ဘာဖြစ်လဲ ပြောပါအုံး”

“ကျမတို့ အဲဒီအိမ်ကြီးဆီကို မပြန်ဘဲနေကြရင် ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ် မင်းပြောတာ မဆိုးဘူး ဒီနေရာမှာနေတော့ တို့က ရန်သူကို အဝေးကြီးက မြင်နိုင်တယ်”

“ညတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အိမ်ကြီးဆီကိုဘဲ ပြန်ရမယ်”

ဖိုးသာအေးက မေးသည်။

“အဲဒီ အိမ်ဘက်ကို ပြန်ရမှာ ရင်လေးတယ်”

မကြည့်ပွင့်က ပြောသည်။

“မနေ့ညကလိုဘဲ တခန်းထဲမှာ တံခါးပိတ်နေကြရင် လုံခြုံမှုတော့ ရပါလိမ့်မယ်”

ကုသက ပြောသည်။

“နစ်နာရီ ထိုးနေပြီ နေ့လယ်စာတော့ စားကြရရင် ကောင်းမယ်”

ဖိုးသာအေးက လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ကာ ပြောသည်။

“ဟင့်အင်း... ကျမ အဲဒီအိမ်ကြီးဆီကို မပြန်ချင်တော့ဘူး၊ အခုလို လေးဘက် လေးတန်မြင်နေရတဲ့ နေရာမှာဘဲ နေချင်တယ်...”

မကြည့်ပွင့်က ခေါင်းခါ၍ ငြင်းသည်။

“ဒီလို ဘယ်ဖြစ် မလဲကွယ်၊ အဟာရပြည့်နေမှလဲ တို့အတွက် အကျိုးရှိမယ် မဟုတ်လား”

“နေပါစေရှင်း ထမင်းတခါနစ်ခါ မစားရလို့ ဘာဖြစ်မှာလဲ မသေနိုင်ပါဘူး၊ အဲဒီအိမ်ကိုသွားရင် သေချင်သေနိုင်တယ်၊ ကျမတော့မလိုက်ဘူး ရှင်တို့ သွားချင်သွား”

မကြည့်ပွင့်က ငွတ်ငြင်းနေသည်နှင့်...

“ဒီလိုလုပ်မယ်လေ၊ ကျုပ်သွားပြီး စားစရာတွေ ယူခဲ့မယ်ဗျ၊ ဘီစကွတ် ထောပတ်၊ ငါးသေတ္တာ၊ ကြက်ဥလဲယူခဲ့မယ်၊ အစိမ်းစားရင် ရတာဘဲ မဟုတ်လား၊ သောက်ရေလဲ တစ်ပုံးလောက် ဆွဲခဲ့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့ စောင့်နေကြ”

ဖိုးသာအေးက မြေတွင်ထိုင်နေရာမှ မတ်တတ်ထပြီး အညောင်းဆန်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးဘဲ”

ကုသက ပြောသည်။

ဖိုးသာအေးက မကြည့်ပွင့်ထံ ကြည့်သည်။

“ရှင် သွားနေတုန်းမှာ ခိုက်ကုသက ကျမကို သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်လိမ့်မယ်လို့များ စိုးရိမ်နေသလား၊ ခိုက်ကုသ ကျမကို မသတ်ပါဘူးထင်တယ်၊ ရှင်သာ စိတ်ချချသွားပါ”

မကြည့်ပွင့်က ဖိုးသာအေးထံ ပြုံးစေ့စေ့နှင့် ပြောသည်။

တစ်မိနစ်တွင်း သေမည်ထင်ကြောက်ကြသည်။ နောက်တစ်မိနစ်ပိုင်းတွင် သေမည်ကို မစိုးရိမ်ဘဲ ခြစ်နေသည်မှာ သုံးယောက်စလုံးမှမဟုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် သူတို့သုံးယောက်စလုံးတွင် ငွေစားတွေးခေါ်နည်းပေးသော ဉာဏ်ရှိတော့ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

မကြည့်ပွင့်က ကျေနပ်ရင်တော့ ပြီးတာဘဲဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ သုံးယောက်မခွဲတမ်းဆိုတဲ့ စာချုပ်ကလေး ရှိနေတယ် မဟုတ်လား...”

“ဘယ်သူက ခွဲတာလဲ၊ ခင်ဗျာကခွဲပြီး သွားချင်တာဘဲ၊ ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်” ကုသက ပြောသည်။

“ဟင့်အင်း... ဟိုဆရာ ခင်ဗျာလိုက်ဘို့ မလိုပါဘူး၊ ဒီမှာဘဲနေပါ”

“ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ခင်ဗျာ ကျုပ်ကို ကြောက်တယ်မဟုတ်လား ဘာကြောင့် ကြောက်တာလဲ၊ ကျုပ်

သတ်ချင်ရင် ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် စလုံးကို အချိန်မရွေး ပစ်သတ်လို့ ရတာဘဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုသတ်ဘို့မှ မဟုတ်ဘဲ နှစ်ယောက် တပြိုင်ထဲ သတ်လိုက်ရင် အစီအစဉ် ပျက်သွားမယ် မဟုတ်လား၊ ဒီဇာတ်လမ်းက ဘာရင်ဂျီကျွန်းကိုခေါ်လာပြီး တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကိုးယောက်စလုံးသေအောင် သတ်ရမဲ့ ဇာတ်လမ်းဘဲ... ”

“အင်း... ကိုယ့်လူက ဇာတ်လမ်း သိနေမှဘဲ”

ကုသက ခနဲ့လိုက်သည်။

“အိမ်ကြီးကို တစ်ယောက်ထဲ သွားရမှာ ရင်တော့ အလေးသား”

ဖိုးသာအေးက ရင်ဝကို လက်ဝါးနင်းအုပ်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားသေနတ် ဝှားလိုက်ပါလို့ ပြောချင်တယ် မဟုတ်လား၊ ကျုပ်အဖြေကတော့ မဝှားနိုင်ဘူးတဲ့ဗျ။ ကဲ... သိပြီလား၊ ရှင်းပြီလား”

ကုသက ပြောလိုက်သောအခါ ဖိုးသာအေးက စပ်ဖြူလှုပ်၍ ပခုံးတွန့်ပြပြီး အိမ်ကြီးဆီသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားသည်။

“သူတစ်ယောက်ထဲ လွှတ်လိုက်တာ အန္တရာယ် မစိုးရိမ်ရဘူးလား”

ဖိုးသာအေး တော်တော်ဝေးဝေး သို့ ရောက်သောအခါ မကြည့်ပွင့်က မေးသည်။

“ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူဇော်မင်းမှာ ဘာလက်နက်မှ မရှိဘူး၊ ခွန်အားဗလချင်းယှဉ်လိုက်ရင်လဲ ဖိုးသာအေးက သာပါတယ်။ ဘာပဲပြောပြောလေ လူဇော်မင်း အဲဒီအိမ်ကြီးမှာ မရှိတာ သေချာပါတယ်”

“အိမ်ကြီးမှာ မရှိရင် သူဘယ်ရောက်နေပြီလဲ၊ ဘီလူးကျွန်းရောက်အောင်တော့ ရေကူး သွားနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး၊ လမ်းတစ်ဝက်မှာဘဲ ရေနစ်သေနိုင်တယ်၊ ဘီလူးကျွန်းကို ရောက်သွားခဲ့ရင်လဲ သူဟာလူကောင်း တစ်ယောက်မို့ ဒီလောက်ကြာရင် ကျမတို့အိုကယ်ဘို့ လှေတို့ မော်တော်ဘုတ်တို့နဲ့ ပြန်ရောက်လာနိုင်ပါပြီ”

“ဖိုးသာအေး... ဖိုးသာအေး”

“ဟင်... ရှင်ထင်သလား”

“နားထောင် မကြည့်ပွင့် ညက ဘာဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ဖိုးသာအေးက ပြောပြတာဘဲ၊ ဖိုးသာအေးရဲ့ ပြောပြချက်မှန်ရမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ လူသတ်သမားမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီမဟုတ်လား၊ သူက ခြေသံကြားလို့ ထွက်ကြည့်တယ်ပြောတယ်၊ သူ့အပြောဘဲရှိတယ်၊ ကိုယ်တို့ မြင်တာကြားတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်လို့ ဒီအရင်တစ်နာရီ နှစ်နာရီလောက်ကထဲက ဖိုးသာအေးဟာ လူဇော်မင်းကို သတ်ပြီးနေရင်ကော”

“ဘယ်လို သတ်မှာလဲ”

“ဒါတော့ မသိဘူး၊ နည်းအမျိုးမျိုးရှိတာဘဲ၊ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ အန္တရာယ်က ဖိုးသာအေးဘဲ ကိုယ်တို့ သူ့အကြောင်း ဘာသိသလဲ၊ တကယ်တော့ ဘာမှမသိဘူး၊ ကျွန်းပေါ်ရောက်စက သူ့နာမည် မောင်ရွှေလို့ ပြောသေးသည်။ သူဟာ ရဲမှူးဟောင်းလို့ ပြောတယ်၊ ဟုတ်ချင်မှလဲ ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်ခဲ့ရင်လဲ ရာဇဝတ်မှုကို စိတ်စွဲလွန်းပြီး ရူးနေတဲ့ ရဲမှူးဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဘယ်လို အမျိုးမျိုးဘဲဖြစ်ဖြစ် တရားခံအပြစ်ရမှ ကျေနပ်တယ်ဆိုတဲ့ လူမျိုး ဖြစ်နေမယ်၊ ဘာဘဲပြောပြော သေချာတာ တစ်ခုကတော့ သေခဲ့တဲ့လူ ခုနစ်ယောက်စလုံးကို သူလဲ သတ်ခဲ့နိုင်တာဘဲ”

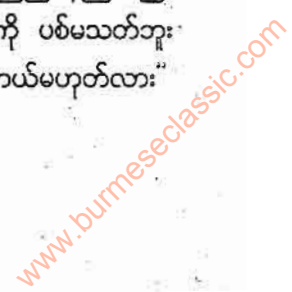
မကြည့်ပွင့်၏ မျက်နှာဖြူဖတ်ဖြူယော်ဖြစ်လာသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် သူက ကျမတို့ကို”

“ဟင်း... အဲဒီလိုတော့ ဘယ်ရမလဲ... ဒီကောင်ကို အလစ်မပေးပါဘူး”

ကုသက ခါးထိုးထားသော သေနတ်ကို လက်ဝါးဖြင့် ပုတ်ပြသည်။ စကားမပြောဘဲ အတန်ကြာ ငြိမ်နေသည်။ ကျောက်တုံးရိပ်ကိုခိုကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်နေကြသည်။

“ကိုယ် မင်းကို ပစ်မသတ်ဘူး ဆိုတာတော့ ယုံတယ်မဟုတ်လား”

အတန်ကြာမှ ကုသက- စီးက ရက်ထုတ်ပြီး ဖွာနေရင်းက မေးသည်။

“တစ်ယောက်ယောက် ကိုတော့ ယုံရမှာဘဲမဟုတ်လား။ ရှင်က ဖိုးသာ အေးနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ရှင်မှား တယ်ထင်တယ်။ ကျမတို့ကို တစ် ယောက်ယောက်က အမြဲတမ်းချောင်း ကြည့်ပြီး အကဲခပ်နေတယ်လို့တော့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရတယ်။ ကျမတို့ အတွက် အချိန်မကျသေးလို့ စောင့် ကြည့်နေတာများ ဖြစ်နေမလား။”

“အို... မဟုတ်နိုင်တာဘဲကွာ။ မင်းကမကြောက်ဘူးဆိုပေတဲ့ အတွင်း စိတ်ထဲကကြောက်နေလို့ အဲဒီစိတ်ကူး တွေ ပေါ်လာတာဖြစ်မှာပါ...”

“ရှင်ကော အဲဒီလိုဘဲဖြစ်နေ တယ်မဟုတ်လား။ အတွင်းစိတ်ထဲက ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်နေတယ် ဟုတ်လား။”

ထိုမေးခွန်းကို ကုသက မဖြေ ဘဲနေသည်။

“ကျမ တခါက ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖတ်ဘူးပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်က မြို့ကလေးတစ်မြို့ကို တရားသူကြီးနှစ် ယောက်ရောက်လာကြပြီး တရားစီရင် ကြတယ်တဲ့။ သူတို့ဘာသာ သူတို့ ဥပဒေက ပေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို တရားခံက ခံသွားရအောင် ဆောင် ရွက်ပေးတယ်တဲ့။ ဆိုလိုရင်းက သေ ဒဏ်အပေးခံရတဲ့လူတွေကို သူတို့ ကိုယ်တိုင်က ကြပ်မတ်ပြီး ကြိုးစင်

တင်ပေး လည်းပင်းကြီးကွင်းတတ်ပေး တယ်တဲ့။ ဒီတရားသူကြီးနှစ်ယောက် ကို တရားရုံးချုပ်ကလာတယ်လို့ လူ တွေက ထင်နေကြပေမဲ့ တကယ် တော့ သူတို့က ကမ္ဘာပေါ်က လူသား တွေမဟုတ်ဘူးဆိုဘဲ”

“အဲ... အဲဒါက ဝတ္ထုထဲက လူတွေပါဗျာ။ ဒါက တကယ်ဖြစ်နေ တာဘဲ။ ပြီးတော့လဲ ဒီကျွန်းပေါ်က လူသားမဟုတ် လူလဲမလာပါဘူး။ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ သောကြာဂြိုဟ်ဆိုတဲ့ ဂြိုဟ် တွေက သတ္တဝါတွေလဲ မလာပါဘူး။ အခု ဒီမှာ တကယ်ဖြစ်နေတာပါ။ ဒီထဲ မှာ တရားခံလူသတ်သမားဟာ ဖိုးသာ အေးနဲ့ လူဇော်မင်း တစ်ယောက် ယောက်ဘဲ”

မကြည့်ပွင့်က နားထောင်ရင်း မှ ညောင်းလာသဖြင့် မြေပေါ်တွင် တစောင်းလဲ့လိုက်ကာ လက်ဝါးကို ပါးတွင်ကပ်၍ တတောင်ဆစ်တဘက် ကို မြေပေါ်သို့ ထောက်ထားသည်။

“ရော... ရော... ညောင်းရင် လဲ့နေပါလား။”

ကုသက သူ၏ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်ခေါက်ခါ ခေါင်းအုံးနိုင်ရန် ချထား ပေးသည်။

မကြည့်ပွင့်က မငြင်းဘဲယူကာ ခေါင်းအုံးလိုက်သည်။

“ညကို ဒီနေရာမှာ နေမယ်ဆို ရင်တော့ တော်တော်ချမ်းမှာဘဲ...”

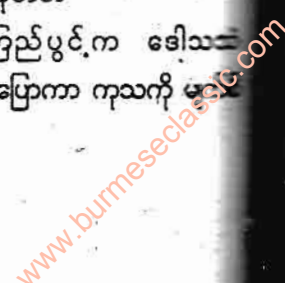
“လိုမယ်ထင်ရင်လဲ တစ်ခေါက် ပြန်ပြီး စောင့်တွေယူသေးတာပေါ့ရှင် အိမ်ကြီးပေါ်မှာတော့ မနေချင်တော့ ဘူး။ သေသေချာချာစဉ်းစားကြည့်စမ်း အသက်ရှင်နေတဲ့လူတွေက ငါဘယ် တော့သေမလဲဆိုတာ စဉ်းစားနေရ တယ်။ အလောင်းတွေကလဲ အခန်း စေ့လိုလိုဖြစ်နေပြီ။ ဒါတောင်မှ အခန်း တွေကလုံ လို့နော်။ မလုံရင်တော့ အသက်မရှုရုံအောင် အပုပ်နဲ့တွေ့ ထွက်နေမှာဘဲ”

မကြည့်ပွင့်က မျက်စိမေးထား ရင်းပြောသည်။ ကုသက မကြည့်ပွင့်ကို ကျော ပေးထိုင်လျက် အိမ်ကြီးတက်မှ ဖိုးသာအေး ပြန်လာမည့်လမ်းကို မှောင် ကြည့်နေသည်။

“အခုအချိန်ထိတော့ အသတ် ခံရတဲ့လူတွေဟာ စွတ်စွဲချက် တယ် မှန်နေတယ်လို့ ဆိုရမှာဘဲ။ ကိုယ် အနေ နဲ့ပြောရရင်လဲ စွတ်စွဲချက်က မှန်နေတယ်။ နေအောင်ထွန်းကြီးထဲ အပြစ် မရှိတဲ့လူကို ဥပဒေလှည့်ကွင်း ကလေးနဲ့ ကြိုးစင်တမင်တင်ခဲ့တယ် ဆိုတာ ဟုတ်မှာပါဘဲ”

“ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် တရားဥပဒေအနေနဲ့ လွှတ်ပြီးတာထက် ဒီလူက သူနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ။ သူက ဘုရားမှမဟုတ်ဘဲ”

မကြည့်ပွင့်က ဒေါသထဲ ကလေးနှင့်ပြောကာ ကုသကို မှည့်

ဖွင့်ကြည့်သည်။ ကုသက သူ့ကို ကျောပေးထိုင် နေသည်ကိုတွေ့၍ မျက်စိပြန်မိတ်သည်။

တကုန်လုံးမှာ ကိုက်ခဲ ညောင်းညာနေသည်။ စိတ်ချလက်ချ နှင့် အိပ်လိုက်ရလျှင် တရားစာမော ကောင်းကောင်းပျော်သွားနိုင်မည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။

လေကတော့ တဟူးဟူးတိုက် ခတ်နေသည်။ မြေခါတ်အခံကလည်း အေးသည်။ အအေးခါတ်ပေးထား သော အခန်းထဲတွင် နေရတိသကဲ့သို့ ခံစားမှုကိုရရှိသည်။ စိတ်ချမ်းသာမှုဘဲ ရှိနေလျှင် ဤနေရာသည်လည်း သူ့ အဘို့ နိဗ္ဗာန်သဖွယ်ဖြစ်ပေမည်။

နိဗ္ဗာန် သည်နေရာကို နိဗ္ဗာန် နှင့် နှိုင်းယှဉ်မိသည်။ တကယ်တော့ နိဗ္ဗာန်ဆိုသည်မှာ ဒီထက် အဆပေါင်း များစွာသာမှာဘဲ၊ ငါကတော့ နိဗ္ဗာန် ဆိုတာကို ရပါ့မလား။

မကြည်ပွင့် တွေးနေသည်။

“မင်းနဲ့ စွတ်စွဲခံရတာကော ဘယ်လိုလဲ၊ ကောင်ကလေးကို မင်းက ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ”

“အို . . . ကောင်ကလေးသေ တာ သူ့ဟာသူ ရေနစ်သေတာဘဲ၊ ကျမနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

“မင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့သာ မင်း ဒီရောက်လာတာဘဲ၊ တခုခုတကြောင်း ကြောင်းတော့ ပတ်သက်ရမယ်”

“ကောင်ကလေးက ကျမနဲ့ လမ်းလျှောက်သွားရင်းက ကန်ထဲဆင်း ကူးတာ ရေနစ်သွားတာပါ”

“တော်ပါ မကြည်ပွင့်ရယ်၊ အခု ထက်ထိ ဝန်မခံနိုင်သေးဘူးလား”

“ကောင်ကလေးက သူ့ဟာသူ ရေကူးသွားတယ်၊ သူ့မှာ နှလုံးရောဂါ ရှိနေတယ်”

“သိရက်နဲ့ လွှတ်လိုက်တယ် မဟုတ်လား”

“ကျမ နောက်က ကူးပြီး လိုက်သွားပါတယ် ရေနစ်ပြီးမှ ရောက် သွားလို့ မမှီလိုက်ဘူး”

“ဟဲ့ဟဲ့ . . . မမှီအောင် တမင် ကူးသွားတာမဟုတ်လား၊ မင်းပုံပန်းနဲ့ ဟောဒီကတော့ တကဲ့ရေကူးသမားဘဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကိုယ် အကဲခပ်မိတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် အင်းယားကန် ကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်းလိုလို ဟိုဘက် ကမ်းဒီဘက်ကမ်း အရောက်ကူးခဲ့ တာပါ”

“ကောင်လေး ရေထဲသေရ တာလဲ မင်းဇာတ်လမ်း တနေနေရာမှာ တော့ယောက်ျားတစ်ယောက်ယောက် နဲ့ ပတ်သက်ခဲ့မယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

မကြည်ပွင့်ဝန်ခံသည်။

“အင်း အင်း ကိုယ်ထင်တာနဲ့ မလွဲပါဘူး”

“ဘာထင်တာလဲ”

“မင်းရဲ့ ဘဝလမ်းကြောင်းမှာ ယောက်ျား တစ်ယောက်ယောက် တနေရာရာမှာ ပါရလိမ့်မယ်လို့ ကိုယ် တွေးမိထားတယ်”

မကြည်ပွင့်က မပြောဘဲ ငြိမ် နေသည်။

“လူချောကြီးဖြစ်မှာပါတဲ့လေ ဒို့လို မွေးကထဲက အရပ်ဆိုးတဲ့လူမျိုး တော့ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်”

ကုသက မကြည်ပွင့်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ပြီးပြောသည်။

“ကုသဆိုတဲ့နာမည်က ကြီးမှ မှည့်တာလား” မကြည်ပွင့်က မျက်စိ မဖွင့်ဘဲ မေးသည်။

“မဟုတ်ဘူး ကိုယ်ဖွားအေက ပေးတဲ့နာမည်၊ သူ့မြေးအရပ်ဆိုးလွန်း လို့ ပပဝတီလိုလှတဲ့ မိန်းမမျိုးမှ ရပါ စေတော့လို့ဆိုပြီး နာမည်ပေးလိုက် တယ်”

“ပပဝတီဆိုရင်တော့ နာခေါင်း ရွှေတွဲလဲ၊ နားပေါက်တွေ အများကြီး မှာလဲ ရွှေနဲ့သီးနေတဲ့ မိန်းမဖြစ်မှာ ဘဲနော်”

“ကုလားလူမျိုးတွေမှာတော့ အဲဒါတွေပါတာကိုက တော်တော်ချော တော်တော်လှတာဘဲဟ ပပဝတီဆို တာက ကုလားမဘဲ ဒီတော့ ကုလား ချော ကုလားလှပေါ့ဟယ်”

ကုသက ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြောသည်။

ကုသက ဆွဲလိုက်ပြီး သစ်ပင်တပင်ကို ကွယ်၍ ရပ်ကာ အိမ်ဘက်သို့ အကဲ ခပ်သည်။

သုံးမိနစ်ခန့် ကြာမျှ ရပ်ကြည့် နေပြီး မကြည့်ပွင့်လက်ကိုဆွဲ၍ ဆက် လက်သွားသည်။

အိမ်ဘက်သို့ တည့်တည့် မသွားဘဲ အနောက်ဘက်သစ်ပင် များကြားမှ ပတ်ကာ အိမ်၏ နောက် ဘက် ထင်းကိုခေါင်အနီးသို့ ရောက် သွားကြသည်။

မီးဖိုဘက်မှ လှည့်ကာ အိမ်ကို လက်ချိတ်ရပ်ပတ်၍ သွားကြသည်။

ကုသက ခြေလှမ်းစိတ်စိတ် နှင့် ခပ်ကြွကြွနင်း၍ သွားသလို မကြည့်ပွင့်ကလည်း သူ၏ ဘယ် ဘက်လက်မောင်းကို ကိုင်၍ သူနည်း အတိုင်း လိုက်လျက်ရှိသည်။

အိမ်အပေါ်ထပ် အောက်ထပ် ပြုတင်းပေါက်များ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင် နေရာမလပ်အောင် မျက်စိရှင်ရှင်နှင့် ကြည့်သည်။ နားကိုလည်း စွင့်ထား ကြသည်။

အိမ်ရှေ့ထွက်ပေါက်မှ ဆင်ဝင် အလွန်တွင် ဖိုးသာအေး၏ အလောင်း ကို မြင်ကြသည်။

သူလဲနေသော ပတ်ဝန်းကျင် တွင် ဝရန်တာကြမ်းပြင်နှင့်အညီတွင် ရှိနေသော ဆင်များပေါ်တွင် တင်ထား သော ပန်းအိုးများကျ၍ကွဲကာ ပန်းအိုး

ထဲမှ မြေဆွေးများ ပန်းပင်များ ပြန့်ကြဲ နေသည်ကို မြင်ရသည်။

ဝရန်တာရှိ ပန်းအိုးစဉ်ပေါ်တွင် ပန်းအိုးလေးလုံး နေရာလစ်လပ်နေ သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ထိုလေး လုံးထဲမှ တလုံးလုံးသည် ဖိုးသာအေး ၏ ခေါင်းပေါ်သို့ တည့်တည့်ကျသွား သည်။

ဖိုးသာအေး လဲနေသော ပတ် ဝန်းကျင်တွင် ငါးသေတ္တာ ပေါင်မှန် ပန်းကန် ဝှမ်းစောင်သုံးထည်တို့ကို တွေ့ရသည်။

လက်ဆွဲပုံး တစ်လုံးမှာ ဘေး စောင်းလဲနေသည်။ သောက်ရေ အတွက် ယူလာဟန်တူသည်။

“ဘာမှ လိုလေသေးမရှိအောင် ယူလာနေတာဘဲ”

မကြည့်ပွင့်က အသံတုန်တုန် ယင်ယင်နှင့်ပြောသည်။

“သေချာပြီ၊ အခုမှ သေချာ တယ်၊ ဆရာဝန်အရူး လူဇော်မင်း လက်ချက်ဘဲ”

အိမ်နှင့် လွတ်သည့်နေရာတွင် ရပ်ကာ ဖိုးသာအေးအလောင်းအနီးသို့ မသွားဘဲပြောသည်။

ဖိုးသာအေးကို သွားကြည့်ရန် မလိုပေ။

ဖိုးသာအေး၏ အလောင်းမှာ သူ့ဘက်သို့ ခေါင်းပြုလျက် လဲနေရာ ခေါင်းမှာ ပန်းအိုးအထိရာဖြင့် ဦးနှောက်

များ ထွက်နေသည်ကို မြင်နေရ သည်။

“မင်းဒီမှာ လွတ်တဲ့နေရာက စောင့်နေ၊ ကိုယ်ထွက်မလာဘဲ တခြား တစ်ယောက်ယောက် ထွက်လာတာ မြင်ရင်တော့ လွတ်အောင်သာပြေး ကိုယ်နောက်က ရှိမယ်”

“ရှင်က အခု ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“လူဇော်မင်းကို အိမ်ထဲဝင်ရှာ မယ်၊ အပေါ်ထပ် တခန်းခန်းထဲမှာ ပုန်းနေမှာဘဲ၊ မနေ့ညက ရှာတုန်းက အလောင်းတွေကိုပါ စောင့်လုပ်ကြည့် ဘို့ကောင်းတယ်၊ အလောင်းတလောင်း လောင်းနဲ့တွဲပြီး ပုန်းနေရင် ဖြစ်တာ ဘဲ”

“ရှင်မသွားနဲ့ အဲဒီလိုအိမ်ထဲ ဝင်လာလိမ့်မယ် ဆိုတာကိုလဲ သူက တွက်ပြီးသား နေမှာဘဲ”

“အင်း...”

“ကျမပြောတယ်မဟုတ်လား လူသတ်သမားဟာ လူဇော်မင်းဘဲ ဖြစ်ရမယ် ဆိုတာလေ”

“ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ် မင်းနိုင်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင်ကြီးက ဘယ်မှာ သွားပုန်းနေသလဲ၊ ဖိုးသာ အေးနဲ့ ကိုယ်နဲ့ မြေလုန်မရှာမိတာ တခုဘဲ ကျန်တော့တယ်”

“မနေ့ညကမှ ရှာလို့မရခဲ့ဘဲ အခုရှာလို့ တွေ့ပါမလား”

“အင်း...ဒါပေမဲ့”

“ဒီတော့ ကုသမှာ ပပဝတီ တွေ တော်တော်များများတွေ့သလား။”

“လူချောတာလုတာအကြောင်း မဟုတ်ဘူး အိတ်ထဲမှာ ငွေစက္ကူ အထပ်လိုက်ပါရင် စက္ကူ အရောင်က မျက်နှာကိုဟပ်ပြီး လူချောလူလှကြီး ဖြစ်တာပါဘဲဟာ အရပ်ဆိုးတဲ့လူ အရပ်ဆိုးတဲ့ မိန်းမတွေဟာ အိမ်ထောင် မကျကြတော့ဘူးလား လူဆိုတာ အရပ်ဆိုးတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူးဟာ သူနည်းသူဟန်နဲ့ တမျိုးစီ ကြည့် ကောင်းတာဘဲ”

ကုသက သူ၏ယုံကြည်ချက် ကိုပြောပြသည်။

“အိမ်ထောင်နဲ့လား”

“ဟင်အင်း ဒီနေ့ထက်ထိ လူမျိုး အိမ်ထောင်မရှိသေးပါဘူး အိမ် ထောင်မရှိရင် လူမျိုးဘဲပေါ့ဟာ၊ မင်းကို မင်း အမျိုးလို ပြောသလိုပါဘဲ”

ကုသက လှမ်းကြည့်ကာပြော ရင်း အကဲခပ်လိုက်ပြန်သည်။

“ဟော...ဘာသံပါလိမ့် ဒုန်း ဒုန်းနဲ့”

မကြည့်ပွင့် မျက်စိဖွင့်ကာ ထထိုင်လိုက်သည်။

အိမ်ကြီးဘက်ဆီမှ ဒုန်းဒုန်းနှင့် အသံသုံးခါကို ကုသကပါ ကြားလိုက် သည်။

ကုသက မတ်တတ်ထ၍ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်သို့ တွယ်တက်ခါ

ကြည့်သည်။ အိမ်ကြီး၏ ရှေ့မျက်နှာစာ အားလုံးကို မြင်ရသည်။

“အိမ်ပေါ်က တခုခုကျတာ ဖြစ် ပါလိမ့်မယ်...”

ကုသက ကျောက်တုံးပေါ်မှ ရပ်ရင်းပြောသည်။

ကုသက ပြောပြီး ကျောက်တုံး ပေါ်မှ အောက်သို့ ခုန်ချသည်။

“ဖိုးသာအေးတော့ ချီးထွက် အောင် ကြောက်ရှာမှာဘဲ”

“ဟုတ်ပါရဲ့ သူ့ကိုမေ့နေလိုက် တာ၊ ကြာလိုက်တာနော်”

“ပြန်မလာတော့ဘူးလို့ စိတ် ကူးပြီး အခန်းထဲ တံခါးပိတ်နေသလား မှမသိဘူး”

“တံခါးပိတ်ပြီး အခန်းထဲပုန်းနေ ရင်တော့ သူက လူသတ်သမားဟုတ် သေးလို့လား”

မကြည့်ပွင့်ကမေးသည်။

“လူသတ်သမားဟုတ်ရင်လဲ သူဘဲဆိုတာ ကိုယ်ကရိပ်မိလို့ သူ့ကို သတ်မှာ ကြောက်သေးတာပေါ့”

“အဲဒီအသံနဲ့တူတူ အောက်သ လိုလိုလဲ သဲ့သဲ့ကြားလိုက်တယ်”

“ကိုယ်တော့ မကြားမိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သွားကြည့်လိုက်ကြစို့လား”

“ဟင်အင်း ကျမတော့ မသွား ချင်ဘူး”

မကြည့်ပွင့်က ကြောက်ရွံ့ဟန် ဖြင့် ခေါင်းယမ်းကာငြင်းသည်။

“ဒါတော့ မင်းသဘောဘဲ၊ ကိုယ်က သေနတ်ရှိတဲ့လူဆိုတော့ သွားကြည့်ဘို့ဝတ္တရားဘဲ၊ ဖိုးသာအေး လူသတ်ကောင်မဟုတ်ဘဲ အသတ်ခံ ရသမား ဖြစ်ရင်ဖြစ်နေမယ်။ မင်း စောင့်နေ ကိုယ်ပြန်လာခဲ့မယ်”

“အိမ်ကြီးဆီကိုလာအောင်လို့ တမင်သက်သက် ရမယ်ရှာတာဖြစ်မှာ ဘဲ”

“အေးလေ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သွားကြည့်ရမဲ့တာဝန်ကတော့ ကိုယ့် အပေါ်မှာ ကျရောက်လာပြီ”

ကုသက ပြောပြောဆိုဆို ခပ် ဖြည်းဖြည်း လျှောက်၍ သွားသည်။

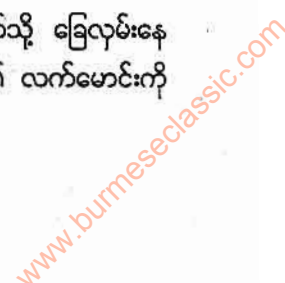
“နေအုံး...ကျမလိုက်မယ်” မကြည့်ပွင့်က ကုသ၏ ကုတ် အင်္ကျီကို ကောက်ယူ၍ မတ်တတ်ထ ထာပြောသည်။

ကုသက မကြည့်ပွင့် သူ့ကိုမှီ လာအောင် ရပ်စောင့်နေသည်။ မကြည့်ပွင့်ပေးသော ကုတ်အင်္ကျီကို ယူ၍ ဝတ်ရင်း ဆက်လက်လျှောက် သွားသည်။

အိမ်နှင့် ပေတရာခန့် ဝေး သောနေရာတွင် ကုသက ခါးထဲမှ သေနတ်ကိုထုတ်၍ ကိုင်သည်။

*** ♦ ***

အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ ခြေလှမ်းနေ သော မကြည့်ပွင့်၏ လက်မောင်းကို

“သူက ဒီလူတွေကို ခေါ်သတ်
ဘို့ စီစဉ်ထားတဲ့ လူဆိုတော့၊ အရင်
ထဲက ကြိုတင်ပြီး သူပုန်းဘို့ အောင်း
ဘို့ တနေရာရာ လုပ်ထားမှာဘဲ”

“ဟုတ်ပြီ...လုပ်ထားတယ်ဘဲ
ထားပါအုံး၊ လုပ်စရာနေရာဘယ်မှာ
ရှိမှာလဲ”

“လုပ်ချင်ရင်တော့ နေရာတွေ
အများကြီးဘဲ၊ ကျမတို့ သံမဲတလင်း
လိုထင်နေတဲ့ တနေရာရာဟာ တွင်း
တူးပြီး အုပ်ထားတဲ့ နေရာဖြစ်နိုင်တယ်၊
ရှင်တို့ရှာကြတုန်းက ဘီဒီကြီးတွေကိုမှ
ရွှေမရှာဘဲ၊ တချို့ဘီဒီကြီးတွေက ဟန်
ဆောင်ချထားပြီး အောက်ထပ်က
အံ့ဖုံးနဲ့ တွင်းရှိနေရင် ရှင်ဘယ်လို
သိမလဲ”

မကြည်ပွင့်က ရှင်းပြသည်။

“အဲဒီနေရာရအောင် ရှာရမှာ
ဘဲ၊ သူ့ကို တို့က တွေ့အောင်မရှာ
နိုင်ရင် သူက တို့ကို လက်ဦးတော့မှာ
ဘဲ၊ တို့နှစ်ယောက်ထဲဘဲ ကျန်တော့
တယ်”

“တခုတော့ဖြစ်နိုင်သေးတယ်”

“ပြောပြပါအုံး...မင်းက ခေါင်း
အေးအေးနဲ့ စဉ်းစားနိုင်သေးတာ
ဘဲ”

“လူဇော်မင်းမဟုတ်ဘဲ အပြင်
လူတစ်ယောက်ယောက် ဖြစ်နိုင်
တာဘဲ”

“ဟော...လာပြန်ပြီတမျိုး”

“မတမျိုးပါဘူး...မြေအောက်
တွင်းအောင်းပုန်းနေတဲ့ တစ်ယောက်
ယောက်က ဒီကိစ္စတွေ လုပ်နေရင်
ဖြစ်တာဘဲလေ”

“မင်းပြောတာ ဟုတ်ခဲ့ရင် လူ
ဇော်မင်းအလောင်းကို တို့တွေရမယ်
မဟုတ်လား”

“ကြိုတင်တူးထားတဲ့ တွင်းထဲ
မှာ မြှုပ်လိုက်ရင် ရှင်ဘယ်လိုသိ
မှာလဲ”

“လူဇော်မင်းနဲ့အတူ ကျွန်းကို
လှည့်ပတ်ကြည့်တုန်းက တူးထားတဲ့
တွင်း မတွေ့ခဲ့ဘူး”

“တခုခုနဲ့ ဖုံးထားပြီး မြက်တွေ
ဘာတွေနဲ့ လက်ရာမပျက် လုပ်ထား
ရင် ဘယ်လိုသိမလဲ”

“အို...မင်းကလဲဆင်ခြေတွေ
ဘဲ၊ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ထဲ သံသယ
ကင်းအောင်လိုတော့ အိမ်ပေါ် တခါ
လောက် တက်ကြည့်လိုက်ရရင်
ကောင်းလိမ့်မယ်”

“ဟင်အင်း...သွားမကြည့်တာ
ကောင်းပါတယ်၊ လာပါရင် ခပ်ဝေးဝေး
နေရာကို သွားကြပါစို့”

မကြည်ပွင့်က ကုသလက်ကို
အတင်းဆွဲခေါ်သည်။

“ဒီထဲမှာ ရန်သူရှိတာ သေချာ
ပါတယ်ကွာ၊ မြင်တာနဲ့ ဘာမှမမေးဘဲ
အသေပစ်ခဲ့မယ်”

“အို...ဗိုလ်ကုသ ရှင်ရှူးနေပြီ

လား၊ ဟိုက ရှင်ကို အိမ်ထဲမဝင်ဝင်
အောင် ဆွဲဆောင်နေတာပါ။ ရှင်က
ပြောလို့ နားမလည်နိုင်ဘူးလား”

မကြည်ပွင့်က ဆွဲခေါ်ရင်း
ငေါက်ဆတ်ဆတ် ခေါ်သံကလေး
နှင့် ပြောလိုက်တော့မှ အလိုက်သင့်
လိုက်ပါသွားတော့သည်။

◆

၄၁

ညမောင်သွားတော့ တို့ဘာ
လုပ်ကြမှာလဲ”

ကုသက မကြည်ပွင့်ဘက်သို့
လှည့်၍ မေးသည်။

ဤဘရင်ဂျီ ကျွန်းပေါ်တွင် နှစ်
ယောက်တည်းသာ ကျန်တော့သည်။

မကြည်ပွင့်က ကုသ၏လက်
ကို ဆွဲထားလျက်ပင်ရှိသေးသည်။
လက်ဝါးချင်း ထိကပ်နေရာ နှစ်
ယောက်စလုံးတို့၏ လက်ဝါးမှ ချွေးစီး
များမှာလည်း ရောနှောနေသည်။
ကုသက မကြည်ပွင့်၏ လက်ကို ခပ်
တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“နေဝင်ပြီး မှောင်သွားတော့
တို့ဘာလုပ်ကြမလဲ”

ကုသက ထပ်၍မေးသည်။
မကြည်ပွင့်က အဖြေရှာမတွေ့
၍ မဖြေဘဲ နေသည်။

ဆက်ပါဦးမည်.....

၇၆

ပဏ္ဍိတစာပေမှ ဝယ်ယူရရှိနိုင်သော စာအုပ်များ
သိဒ္ဓိဓမ္မာဒိန္ဒိ ပုဂ္ဂိုလ်တူး (ဒုတိယတွဲ)

ကျော်စံလင်း ၃၀၀၀ ကျပ်

ဓာတ်တော်ကျ ဆရာတော်ကြီးများ (ကျော်စံလင်း)

၃၀၀၀ ကျပ်

သက်သတ်လွတ် ဆရာတော်ကြီးများ၏
အကျင့်မြတ်နှင့် တွေ့ကြုံရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ကျော်စံလင်း ၄၀၀၀ ကျပ်

ဖုန်း-၀၁-၃၉၂၈၃၅၊ ၀၉-၇၇၃၇၇၄၇၃၊ ၀၉-၂၆၃၈၀၆၆၀၀

ပဥ္စမအဆင့် အဘိဓမ္မာ

ဂန္ထီရဆရာလေ့မျိုး (B.Sc)

ဘောင်ကောင်းမြ(သာကေတ)

ဓမ္မဓင် + လက္ခဏာ နဝင်းစီးယတြာပညာရှင်

- ◆ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ
- ◆ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လုပ်ငန်းစဉ်အဆင်ပြေစေရန် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယင်ကြား
- ◆ တစ်နှစ်တာဟောစာတမ်း၊ ဖရေးပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်ပေး၊ ဆိုင်း၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေးခြင်း။
- ◆ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် နဝင်းချေပေးခြင်း၊ နဝင်းစီးယတြာ ပြုလုပ်ပေးခြင်း။

ဟောခန်းလိပ်စာ	- အမှတ်(၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊ (၇)အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတ ငြိမ်းနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ (ကြံတိုင်းအောင်စာပေနှင့် ဟောခန်း)
ဟောပြောအချိန်	- နံနက် ၈ နာရီမှ ညနေ ၃ နာရီ
လမ်းညွှန်	- YBS အမှတ်(၈၀၊ ၈၅၊ ၃၂၊ ၄၊ ၅၊ ၃၄၊ ၃၃၊ ၉၊ ၇၆၊ ၇၀) ကားများစီး ၈ ဂိတ် မှတ်တိုင် ဆင်းပါ။
ရပ်စေးမှလာမည့်သူများ	- ဖုန်း - ၀၉ ၄၂၀၀၄၇၀၆၉ သို့ ကြိုတင်ဆက်သွယ်ပြီး လာရောက်ဆွေးနွေး၊ ယတြာချေ နိုင်ပါသည်။

ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်သွယ်

သမီးဗဂျီအောင်စိုး(ဒေါ်ဓမ္မစာရီ)

တရားရိပ်သာများမှ ဟောကြားထားသော တရားလင်္ကာများကို အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပြန်လည်ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဦးစွာပထမရေးသားမည့် တရားတော်မှာ "ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်သွယ်" ဟူသော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။

"ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်သွယ်"

လူတို့ပြည်ဝယ်၊ လမ်းနှစ်သွယ် - ကြိုက်ရာလမ်းကို ရွေးကြကွယ်။

အထက်လမ်းက သုဂတိနယ် - အောက်ဘက်လမ်းက ခုက္ခတိနယ်။

အထက်လမ်းကသွားသူမှာ - အရိယာသူမြတ်ပါ။

အောက်ဘက်လမ်းက သွားသူမှာ- ဗာလာလူမိုက်ပါ။

အထက်လမ်းက လမ်းဆုံးမှာ - ငရဲ၊ အဝိစိရ္ဗာ။

လူတို့ရွေးချယ်လမ်းနှစ်သွယ်။

ကြိုက်ရာလမ်းကိုရွေးကြကွယ်...။

ဝိပဿနာတရား မနာ၊ တရားအားမထုတ်ကြသူများမှာ၊ သံသရာမှာ လည်ရရှာ။

တရားနာခြင်း၊ ကျင့်ကြံခြင်းမှာ - သံသရာမှ လွတ်ကင်းကာ၊ မှန်စွာရောက်ရ မြတ်လှနိဗ္ဗာတ။

အဓိပ္ပာယ်မှာ လူ့လောကတွင် လမ်းနှစ်လမ်းရှိပါသည်။ ကုသိုလ်လမ်းနှင့် အကုသိုလ်လမ်းတို့ ဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်လမ်းမှာ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံနှင့် နိဗ္ဗာန်ဘုံ စသော သုဂတိဘုံများရောက်ပါသည်။ ကုသိုလ်လမ်းမှာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများဖြစ်သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤကုသိုလ်ကောင်းမှုများထဲတွင် ဝိပဿနာဘာဝနာ ပွားများခြင်းမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ အရိယာ

သူတော်ကောင်းများသွားရာ အထက်လမ်းအလုပ်ဖြစ်သည်။

အကုသိုလ်လမ်းမှာ အပါယ်လေးဘုံရောက်ကြောင်းလမ်း ဖြစ်သည်။ နည်းနည်းလုပ်လည်း အကုသိုလ်၊ များများလုပ်လည်း အကုသိုလ်ဖြစ်သည်။ ကံငါးပါးကို ကျူးလွန်သူများ သွားရာလမ်းဖြစ်သည်။ လူမိုက်တို့၏ သွားရာလမ်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူတို့သည် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်ဘုံများသို့ ရောက်ရမှာဖြစ်သည်။ လူမိုက်တို့၏ သွားရာလမ်းဖြစ်သည်။ ခုက္ခတိဘုံသို့ရောက်ရန် လမ်းဖြစ်သည်။ အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူတို့ရွေးချယ်ရမည့် လမ်းနှစ်သွယ်ကို မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ ရွေးချယ်နိုင်ပါသည်။ ဝိပဿနာတရားကို နာလည်းမနာ အားလည်းမထုတ်ကြသူများမှာ သံသရာမှာ လည်ရရှာပါမည်။ တရားနာခြင်း၊ ဝိပဿနာလတ်တရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း ပြုလုပ်ကြသူများမှာ သံသရာမှ လွတ်ကင်းပြီး အမြတ်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ် ပြန်ပြန်စစ်

အမှားကိုလည်းသူမမြင် - အမှန်ကိုလည်း သူမမြင်၊ အဲဒီလူမှာ လူရာမဝင်...။

အမှားကိုတော့ သူကမြင် - အမှန်ကိုတော့ သူမမြင်၊ ရှင်လျှက်နှင့်သေသူ "ရှင်သေလူ"။

အမှားကိုလည်း သူကမြင် - အမှန်ကိုလည်း သူကမြင်၊ အဲဒီလူမှာ "သေရှင်လူ"ပင်။

ကိုယ့်ကိုယ်အရေး - ကိုယ်တွေးကာဖြင့်၊

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ် - ပြန်ဆန်းစစ်၊

အပြစ်တွေလျှင် ကိုယ်ပြန်ပြင် - မှန်စွာကောင်းမှု အလုပ်ပင်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ အမှားအမှန်ကို မမြင်သောသူသည် လူရာမဝင်ပါ။ အမှားကိုမြင်သော်လည်း အမှန်မမြင်ချင်သူ မှာ ရှင်လျက်နှင့် သေနေသူဖြစ်သည်။ “ရှင်သေလူ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ အမှားကိုလည်း မြင်သည်။ ထိုအမှားကိုလည်း ပြန်ပြင်သူမှာ “သေရှင်လူ”ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ချစ်ခင်သူမှာ မိမိအကြောင်းကို မိမိပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်ပြီး အမှားကိုတွေ့လျှင် အမှန်ပြင်လိုက်ပါက လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပါမည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်သည်။

* * *

၃။ သူဒိုကြီးပြသော တရား

- အသက်ကြီးလည်းသေမှာပဲ - မမြဲခန္ဓာ။
- အသက်ငယ်လည်းသေမှာပဲ - မမြဲခန္ဓာဓမ္မတာ။
- ပညာရှိလည်းသေမှာပဲ - လူိုက်တွေလည်းသေမှာပဲ။
- လူဒိုကြီးကမြတ်ဓမ္မ - ဟောပြနေတိုင်းပါ။
- ငါဒိုသလိုပဲ၊ သင်တို့လည်း - မလွဲဒိုသေကြံ့ရမှာ။
- အဓိပ္ပာယ်မှာ မွေးဖွားလာသည်နှင့် သက်ရှိသတ္တဝါ အားလုံးသည် မိမိသက်တမ်းတစ်ခုတွင် နေထိုင်ကြရပြီး “ဒို နာ-သေ”ဘေးနှင့် ကြုံကြရမှာဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ်ကြီး သူမှ သေရမည်မဟုတ်ပါ။ အသက်ကြီးကြီးငယ်ငယ် ပညာရှိ ဖြစ်ဖြစ် လူိုက်ဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာအရ မမြဲသောခန္ဓာကိုယ်ဖြစ် သောကြောင့် သူဒိုကြီးက မိမိကဲ့သို့ ဒိုကြရမည်။ ထိုနောက် မိမိကအစ ဒိုပြီး နာပြီး သေကြရဖြစ်၍ “ဒို-နာ-သေ”တရား ကို ပြနေပါသည်။

* * *

၄။ ခန္ဓာအတား

- အတားခန္ဓာ အမြတ်ရှာ - စောင့်ပါမြတ်သီလ။
- အတားခန္ဓာ အမြတ်ရှာ - ပွားပါသမထ။
- အတားခန္ဓာ အမြတ်ရှာ - ကျင့်ပါဝိပဿနာ။
- အတားခန္ဓာ အမြတ်ရှာ - ပြုပါမြတ်ဒါန။
- ငါးဝခန္ဓာအတားပါ - ပြန်ခါအာရမှာ။
- အဓိပ္ပာယ်မှာ လူသားများသည် ယခုရပ်တည်နေ

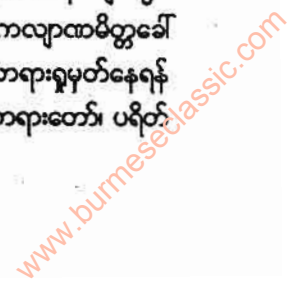
သော ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတွင် မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို မိမိ မပိုင်ကြပါ။ အချိန်ကျလျှင် ပိုင်ရှင်သေမင်းထံ ပြန်အပ်ကြရ ပါမည်။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား ငှားထားစဉ်အချိန်အတွင်း ထိုက်တန်အောင် ပြုလုပ်ကြရပါမည်။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာ တရားတို့ကို ပြုလုပ်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြရပါ မည်။ ဒါမှ အမြတ်ရမှာ ဖြစ်သည်။ သေမင်းထံပြန်အပ်သော အခါ အရုံးမရှိဘဲ အမြတ်ရရန်ဖြစ်သည်။

* * *

၅။ ကလျာဏ ဝိတ္တ

ဒါနလောက်ပြည့်စုံကာမျှ အပါယ်လေးဝ မလွတ်ကြ။
 သီလလောက်လိုခြုံကာမျှ စိတ်ချမနေရ။
 ဘာဝနာပြည့်စုံ ကိုလိုကြွယ်ဝ-သမထနှင့်သေခါနီး
 ဝယ်၊ တကယ်လိုကြ-ကလျာဏ ဝိတ္တ။
 ဘဝနိဂုံး-အဆုံးစိတ်ချ ဝမ်းသာရ...။

အဓိပ္ပာယ်မှာ လူလောကတွင် သေခါနီးအချိန်၌ ဒါန သီလ၊ ဘာဝနာတရားများ ပြုလုပ်ထား၍ ပြည့်စုံနေပြီဟု မထင်မှတ်ထားကြပါနှင့်။ သေခါနီးတွင် အစွဲအလမ်းတစ်ခု ဝင်သွားပါက မကျွတ်မလွတ်သော ဘဝတစ်ခုသို့ ရောက်သွား ကြရတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့ မဖြစ်စေရန် ကလျာ ဏဝိတ္တဟုခေါ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်း လိုအပ်ပါသည်။ ရှေးအခါက ဘုရားပွင့်စဉ်ကာလက သေခါနီးတွင် ဘုရားအား ပူးတွေ့ပြီး မိမိပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာများနှင့် သက်ဆိုင်သော တရားတို့ကို ဘုရားက တရားဟော ဆုံးမပေး သောကြောင့် လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်များသို့ ရောက် ရပါသည်။ အကယ်၍ ဘုရားအား မပူးတွေ့ရပဲ မိမိစိတ်အာရုံ တွင် အစွဲအလမ်းတစ်ခု ဝင်သွားလျှင် ကောင်းရာမွန်ရာဘဝ သို့ မရောက်နိုင်တော့ပါ။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ဘုရားတရားတော်များကို ဟောကြားပေးကြသော သံဃာ တော်အရှင်သူမြတ်တို့အား ပင့်၍ တရားဓမ္မများ နာကြားစေ ခြင်း ပြုလုပ်ရပါသည်။ ထိုသို့မဟုတ် အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမရှိ၊ သံဃာမရှိလျှင် ကလျာဏဝိတ္တခေါ် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည် မိမိအား တရားရှုမှတ်နေရန် သတိပေးနေခြင်း မိမိနာနိုင်သော ပဋ္ဌာန်းတရားတော်၊ ပရိတ်

တရားတော်များကို ရွတ်ဖတ်ပေးနေခြင်းသည် အဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းတို့၏ ကောင်းသောအမှုများကို လုပ်ဆောင်ပေးခြင်း
ဖြစ်၍ မိမိလားရာဂတိ ကောင်းမွန်မှာဖြစ်သည်။

* * *

၆။ အလှူလှူလျှင် ထားရမည့်စိတ်ထား

အလှူပေးအလှူခံ ရုပ်နဲ့နာမ်၊
ကံကိုဉာဏ်ဆင့်လှူဒါန်းရန်၊
လှူရန်ဝတ္ထုရှုပ်အစု-ဘာတစ်ခုမှမပြုပါ။
အနိစ္စသဘောသာ...။
ဘာတစ်ခုမှမချမ်းသာ-ဒုက္ခသဘောသာ။
ဘာတစ်ခုမှအစိုးမရပါ-အနတ္တသဘောသာ။
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-စိတ်မှရည်ကာ လှူဒါန်းပါ။
မှန်စွာရောက်ရ နိဗ္ဗူတ...။

အဓိပ္ပာယ်မှာ အလှူပေးနေသူနှင့် အလှူခံနေသူ
နှစ်ဦးစလုံးမှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ မည်သူမည်
ဝါဟု မထင်မှတ်ပဲ ရုပ်နဲ့နာမ်ဟုသာ မှတ်ကြရန်ဖြစ်သည်။
ဤသို့ လှူဒါန်းရာတွင် ဘာတစ်ခုမှ မပြု၍ အနိစ္စ ဒုက္ခ
အနတ္တ သဘောများကိုသာ နှလုံးသွင်းကာ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း
၍ လှူဒါန်းရပါမည်။

* * *

အောက်ဖော်ပြပါ ဝိပဿနာလင်္ကာများကို ကျက်
မှတ်ထားနိုင်လျှင် အကျိုးများစွာ ရရှိနိုင်ပါသည်။

(၁) ဣန္ဒြေညှိပေးခြင်း

သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ သမာ၊ ဝီရိယ-စောင်းနယ်ညှိကြရ။
ညီတိသော်ကာ။ လွန်ကျိုးများ-ဘုရားတရားတော်များ။

(၂) အမြတ်ဆုံးတရား

ဓမ္မဒါန၊ တရားအရသာ-တရားတော်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်း
သာ။ အမြတ်ဆုံး နာကြားဒေသနာ။

(၁) တန်ဖိုးသိမှ တန်ဖိုးရှိမည်
တန်ဖိုးကြီးလှ-လူတဝ၊ ပေါ့ဆမနေနှင့်။

သာသနာကြံကြ-ဤခဏ၊ တရားကျင့်မှန်ဗွာန်ရ။

(၄) မောင်ပေါက်ကျိုင်း၏ တရားစကားများ
မအိပ်မနေအသက်ရှည်-တရားအားထုတ်နေ။
မေးပါများစကားရ-အားထုတ်ပါများတရားရ။
သွားပါများခရီးပေါက်-ကြီးစားပါများနိဗ္ဗာန်ရောက်။

(၅) ဝိပဿနာတန်ဖိုး

ညည်းညူမရှိ-မြဂတိ သတိမမေ့နှင့်။
ချိန်နေသိပြန်-မျက်လှန်ကြောဆွဲမရှိဘဲလျက်။
သေလည်းမတောင့်တင်း-ပုပ်နဲ့ကင်းသည်။
ကျိုးရင်းဝိပဿနာတန်ဖိုးတည်း။

(၆) ရုပ်နှင့်နာမ်

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ-သူ၊ ငါ မဟုတ် နာမ်နဲ့ရုပ်၊
မှချမြင်နိုင်စေ...။

သွားလို၊ ရုပ်လို၊ ထိုင်နေလို၊ အိပ်လို၊ စားလို "စိတ်"
ဆိုသီး။

ပုဂ္ဂိုလ်မသွား၊ ငါမသွား "ရုပ်" သွား ဉာဏ်ဖြင့်သီး။
စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဓာတ်ဝါယော၊ နဲ့သောကိုယ်
ဝယ်ပြည့်။

ငါယောပြည့်သောဓာတ်သဘော၊ ရုပ်နှင့်နာမ်တို့အစ။

* * *

ဤကဲ့သို့ ဝိပဿနာတရားများနှင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်
ကြောင်း တရားများကို ဟောကြားသောသူ၊ နာကြားသောသူ
တရားဟောကြားပေးရန် တရားတောင်းသူ၊ တရားဒေသနာ
များကို နာကြားပြီး သာဓုခေါ်သူများ၏ "တရားအကျိုး" မှာ
အောက်ပါအတိုင်း ရရှိနိုင်ကြပါသည်။

တရားအကျိုး

"နာ" ကို "တောင်း" ရှစ်၊ သာဓု တစ်။
"ဟော" လစ်တစ်သင်္ချေ၊ အပါယ်မလားပေ။
တရားနာသူများ ကိုးကမ္ဘာအပါယ်မလားပါ။

တရားတောင်းသူများမှာ ရှစ်ကမ္ဘာ၊ သာဓုခေါ်သူများ
မှာ တစ်ကမ္ဘာ၊ တရားဟောသူများ တစ်သင်္ချေ အပါယ်မလား
ပါ။

တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းကြောင့် မိမိကိုယ်ကို
အသိတရားဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲကာ သောတာပန်ဖြစ်နိုင်ပါ
သည်။ သောတာပန်တွင် "စူဠသောတာပန်"(သောတာပန်
အငယ်စား)နှင့် "မဟာသောတာပန်"(သောတာပန်အကြီးစား)
နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ တရားသဘောများကို သိရှိနားလည်ပြီး
ဆင်ခြင်နိုင်လျှင် "အဗ္ဗပုထုဠ"မှ ကလျာဏပုထုဠအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။ စူဠသောတာပန်မှာ တစ်ဘဝ အပါယ်
မလားပါ။ တစ်ဘဝအတွက်တော့ စိတ်ချရပါသည်။ အပါယ်
လေးပါးမှ လွတ်မြောက်သည်။ မဟာသောတာပန်ဖြစ်မှ တစ်
သံသရာလုံး စိတ်ချရသည်။ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ပြီး
မဂ်ဉာဏ် ဖိုဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
အားကောင်းသော ဝိပဿနာကိုလုပ်မှ မဟာသောတာပန်ဖြစ်
နိုင်ပါသည်။ သောတာပန်ဖြစ်မှ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပါသည်။ အသိ
ဉာဏ်၊ အပါယ်ဉာဏ်နှင့် ပါယ်နိုင်လျှင် စူဠသောတာပန်
အပွားဉာဏ်နှင့် ပယ်နိုင်မှ မဟာသောတာပန်ဖြစ်ပါသည်။

သောတာပန်နှင့် ပုထုဠ ကွာခြားပုံ ခုနစ်ချက်ရှိပါ
သည်။ သောတာပန်တစ်ယောက်မှာ အောက်ပါအချက် ခုနစ်
ချက်ဖြင့် ပြည့်စုံပါသည်။

သောတာပန်နှင့် ပုထုဠကွာခြားပုံ ခုနစ်ချက်

- ဖြစ်ကြောတို့၊ ငြိမ်းလိုမှု၊
- ထွက်ရာလမ်း၊ ချက်ချင်းကု၊
- ပျက်မှာစိုး၊ တိုး၍စိုက်၊
- လိုက်လိုက်ဖို...

ကြည့်ညို ခုနစ်တန် သောတာပန်။

သောတာပန်တစ်ယောက်တွင် ဒေါသ ကိလေသာရှိ
သော်လည်း ကြာရှည်စွာ မဖြစ်ပေါ်နေပါ။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်
ကြောတို့ပါသည်။

ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိလေသာများကို မြန်မြန်ငြိမ်းစေ
ရန် ပြုမူဆောင်ရွက်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိလေသာ

ငြိမ်းလိုမှု ရှိပါသည်။

ကိလေသာငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် လမ်းရှိ
ခြင်းကို ယုံကြည်သဖြင့် ထွက်ရာလမ်းကို လိုက်တတ်ပါ
သည်။

အပြစ်တစ်ခုခုကို ကျူးလွန်မိသည်ထင်လျှင် ချက်
ချင်း အမှားကို ပြင်တတ်ပါသည်။ ချက်ချင်းကုစားတတ်သည်။

မိမိဆောက်တည်ထားသော ကိုယ်ကျင့်သီလတရားကို
မည်သည့်အခါမှ အပျက်မခံတတ်ပါ။ ပျက်မှာစိုးတတ်ပါသည်။

တရားနာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အပြည့်အဝ အာရုံ
စူးစိုက်ပြီး တရားနာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တရားနာနေ
သော်လည်း အာရုံမစိုက်ဘဲ မိမိစိတ်များ အဝေးလွင့်နေသော
ပုဂ္ဂိုလ်များလည်းရှိတတ်ပါသည်။ သောတာပန်တို့ မည်သည်
မှာ မိမိနာကြားနေသော တရားဓမ္မများကို ကောင်းစွာ အာရုံ
စိုက်၍ နှလုံးသွင်းယှဉ်မှုနှင့် တိုး၍စိုက်ကာ တရားနာတတ်ကြ
ပါသည်။

နာကြားထားသော တရားတော်များကို ပြန်လည်၍
မိမိမှတ်မိသမျှ တွေးတောဆင်ခြင်ကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
ဝီတိဖြစ်နေခြင်းကြောင့် လိုက်လိုက်ဖိုနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤခုနစ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံသည့် သောတာ
ပန်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကြည့်ညိုဖွယ်ကောင်းသောကြောင့်
ကြည့်ညိုခုနစ်တန် သောတာပန် ဖြစ်ပါသည်။

ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်သွယ်တွင်သော သော
တာပန်ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သုဂတိသွားရာ အထက်လမ်း
ကို ရွေးချယ်ကြမှာဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့လည်း တစ်ချိန်
ချိန်မှာ သောတာပန်ဖြစ်နိုင်၍ အထက်လမ်းကိုသာ ရွေးချယ်
ကြမှာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် "ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်
သွယ်..."။

သမီးဗဂျီအောင်စိုး(ဒေါ်ဓမ္မစာရီ)

မကောင်းသော အတိတ်၊ နိမိတ်၊ အိပ်မက်ဆိုးမှ

လွတ်မြောက်သည့်

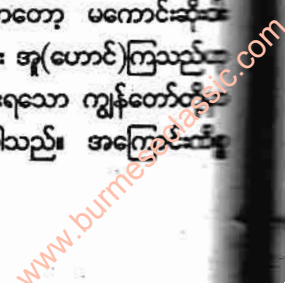
ပုဗ္ဗဏှသုတ်

လှိုင်(မ/ဒဂုံ)

ကျွန်တော်ငယ်စဉ် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀ နီးပါးခန့်က တောရွာများတွင် နေထိုင်ရသည်မှာ အလွန်စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါသည်။ အဲဒီအချိန်က ပြည်တွင်း သူပုန်ထသောအချိန်လည်းဖြစ်၍ ဓားပြ သူခိုးကလည်း အလွန်ပေါများပြီး ဓားပြတိုက် လူသတ်မှုတွေကလည်း မကြာခဏ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဓားပြ လူသတ်သမားတွေကို ဖမ်းဆီးရန်လည်း မလွယ်ပါ။ သူတို့က အကာအကွယ်ရထားကြပါသည်။ ကွန်မြူနစ်သူပုန်တွေကလည်း တပ်သားလိုအပ်နေကြ၍ ဓားပြ သူခိုးတွေကို ရဲကဖမ်းတော့မယ်ဆိုရင် သူတို့က ကွန်မြူနစ်သူပုန်အဖွဲ့တွင် တပ်သားအဖြစ် ဝင်ရောက်သွားကြပါသည်။ ဘယ်လိုမှ ဖမ်းလို့မရပါ။ သူတို့ သူပုန်အဖွဲ့ထဲ ရောက်သွားတဲ့အခါ ယခင်က သူတို့နှင့် ရန်ငြိုးရန်စရှိသူများ သူတို့မလိုမှန်းထားသူများကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ သတ်ဖြတ်ကြသည့်အပြင် ဓားပြလည်းတိုက်ပါသည်။ တောရွာများတွင် တောသူဌေး(လယ်ကေးများလှလှ လယ်ပိုင်ရှင်)များသည် တောရွာများတွင် မနေရဲကြတော့ပဲ လုံခြုံမှုရှိသည့် မြို့ပြများသို့ ပြောင်းရွှေ့အခြေချနေထိုင်ကြသဖြင့် တောရွာများတွင် နေထိုင်ကြသူများသည် ဆင်းရဲသား လက်လှပ်လက်စား တောင်သူလယ်သမားများသာ များပါသည်။ ဆင်းရဲသား တောင်သူလယ်သမားများသည် အစိုးရ၏ လယ်ခွန် မြေခွန် တောင်းခံမှုများအပြင် ကွန်မြူနစ်သူပုန်များ၏ ဆက်ကြေးတောင်းခံမှုကိုလည်း အလူးအလဲခံနေကြရပါသည်။ ဆက်ကြေးကို သတ်မှတ်ရက်မပေးနိုင်ပါက နောက်လူတွေ နမူနာပြုသည့်အနေဖြင့် အသတ်ခံရပါသည်။ ဤအထံတွေ

ကြောင့် ဆင်းရဲတွင်းနက်ကြရသည့်အတွက် ရောဂါကလည်း ထူလှပါသည်။ မြို့နှင့်တော လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကလည်းမကောင်း သွားရေးလာရေးကလည်း ခက်ခဲ၊ ဆေးရုံနှင့် ကလည်း အလှမ်းကဝေး၊ ဆောင်းကောင်းဝါးကောင်းကလည်း မရှိဘဲဆိုတော့ အသေအပျောက်က များပါသည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ အသေအပျောက်များပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကလေးမွေးခါနီး မမွေးနိုင်လို့ သေရသည်က များပါသည်။

အဲဒီလို အဖက်ဖက်က ဆိုးကျိုးတွေ အတိတ်ကွေ့ကွေ့ ကြုံတွေ့နေရတဲ့အချိန်အခါမှာ အရှူးမီးဝိုင်း၊ မြေပူရာကင်း နောက်ဆိုသလို သဘာဝတရားရဲ့ ခြောက်လှန့်မှု၊ လောကဓံတရားရဲ့ ဖိစီးမှုတွေကလည်း အလိုက်သင့် ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ ဒါတွေကတော့ ကျိုးပြိုခြင်း(ကျိုးပြိုခြင်းဆိုသည်မှာ ညဖက် အချိန်မတော် ည ၁၀ နာရီခန့်မှ နံနက် ၄ နာရီခန့်အချိန်အတွင်း အကောင်အရေအတွက် မြောက်များစွာပါသော ကျိုးအုပ်ကြီးသည် ရွာ၏အပေါ်ယံကောင်းကင်တွင် ဆူညံစွာ အော်ဟစ်၍ ရွာအား လှည့်ပတ်ပျံသန်း အော်ဟစ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။) ထို့ပြင် ခွေးများကလည်း အုပ်စုထူထပ် ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူ(ဟောင်)ကြပါသည်။ မည်သည့်အထက်မြင်၍ မည်သည့်အတွက် အူ(ဟောင်)နေကြသည်ဆိုဘယ်လိုမှ စဉ်းစား၍မရကြ။ ဘယ်သူမှလည်း မသိကြ။ ရှေးမီနောက်မီ လူကြီးသူမတချို့ကတော့ မကောင်းဆိုးဆိုး(နာနာဘာဝ)များကို မြင်၍ ခွေးများ အူ(ဟောင်)ကြသည်ဟု ပြောကြပါသည်။ ထိုအသံများကြားရသော ကျွန်တော်တို့အလွန်ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြရပါသည်။ အကြောင်းအရာ

ကြီးငယ်မရှိဘဲ မည်သူမှလည်း အပြင်မထွက်ကြပါ။ ဤသို့ ဖြစ်ပြီးဆိုရင် လူသတ်မှုတို့ ဓားပြမှုတို့ကလည်း မကြာခဏ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခွေးသေရဲလိုလို နာနာတာဝ ကောင်က ညအချိန်မတော် သန်းခေါင်ယံလိုအချိန်မျိုးမှာ ရွာထဲကို ဝင်လာတတ်ပါသည်။ ကံဆိုးသော၊ ကံကြမ္မာနိမ့်ပါး နေသော အိမ်တွေကို အတင်းတိုးဝင် ထိုးတက်တတ်ကြပါ သည်။ အဲဒီလိုအတက်ခံရသည့် အိမ်များသည် ဘေးဒုက္ခ ဆိုးကျိုးတစ်ခုခုနှင့် ကြုံရတတ်ပါသည်။

ဥပမာအနေဖြင့် တင်ပြပါမည်။ ကျွန်တော် ရန်ကုန် ရောက်သောအခါက တာမွေတွင် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ခန့် နေထိုင် ခဲ့ပါသည်။ ကျီကူဆံခြင်းပြိုင်ကွင်းဟောင်းထဲတွင် ကိုယုန်ခန့် နှင့် တာမွေကြီး(ခ)ရပ်ကွက် ခရေလမ်းတို့တွင် ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီအချိန်က တာမွေသုသာန်(သင်္ချိုင်း) ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမရှိ သေးပါ။ ၈၈ အရေးအခင်းကာလ ပြီးမှသာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နေထိုင်သည့် တာမွေကြီး(ခ)ရပ်ကွက် တွင် တာမွေသုသာန်(သင်္ချိုင်း) တာမွေဇေယျလမ်း၊ ၁၆၄ လမ်း၊ ၁၆၅ လမ်း (လမ်းတိုး၊ လမ်းရှည်)၊ ၁၆၆ လမ်း (လမ်းတိုး၊ လမ်းရှည်)၊ ၁၆၇ လမ်း၊ ၁၆၈ လမ်း၊ အရှေ့မြင်းပြိုင်ကွင်း လမ်း၊ အနောက်မြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်း၊ အညာရ(ဘီးကုန်း) (သင်္ချိုင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရပ်ကွက်)၊ ကျီကူဆံကွင်းတို့ ပါဝင်ပြီး တာမွေသုသာန်(သင်္ချိုင်း)နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော ရပ်ကွက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၀ ခန့်ကဟု ထင်ပါသည်။ ထိုအချိန်က သူပြော ငါပြောစကားများ ပြန့်နှံ့လျက်ရှိသည်။ ထိုစကားက ညအချိန် မတော် သန်းခေါင်ယံ ၁၂ နာရီကျော်ကျော်အချိန်ခန့်တွင် တာမွေသုသာန်(သင်္ချိုင်း)အတွင်းမှ ခွေးမကြီးတစ်ကောင်သည် နို့အုံ(နို့သီးတံ)တွေ တွဲလောင်းဖြင့် ထွက်လာသည်ကို လူ အတော်များများ တွေ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန်အခါက လမ်းမီး တွေလည်း ပုံမှန်ကောင်းသဖြင့် မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီခွေးမကြီး ဝင်သွားသည့်လမ်းသည် မကြာမီ လူအသေ အပျောက်ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်နေထိုင်သည့် ၁၆၇ လမ်းအတွင်းသို့ တစ်ခါဝင်လာရာ မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် မြင်တွေ့ရသည့်သူ၏ ပြန်ပြောပြသည့် သူ၏စကားမှ တစ်ဆင့် စကား တစ်ဆင့်ကြားကာ လမ်းသူလမ်းသားများ အထိတ် တလန့်ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။ ခွေးမကြီးဝင်လာပြီး သုံးရက်ခန့် အကြာတွင် လမ်းထဲတွင် လူတစ်ယောက်သေဆုံးသည်

ကိုလည်း သိရှိပါသည်။ အခြားလမ်းများတွင်လည်း ထိုနည်း လည်းကောင်းပင် ထိုခွေးမကြီးဝင်လာပြီးဆိုရင် လူသေသည် မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ရပ်ကွက်မွှောရုံက လူကြီးများ စုပေါင်းပြီး ပရိတ်ရွတ်သောအခါမှာသာ ဒီအပြစ်အပျက် ပျောက် ကွယ်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ကြုံရ သည့်တို့ကို ယခုလို တင်ပြရခြင်းသည် မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်ဆိုးတို့သည် တကယ်ပင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီး ဒုက္ခ ဆိုးကျိုးတွေက လူတွေကို အမှန်တကယ် ခံစားခဲ့ရ ကြုံရ သည်ကို သိရှိနိုင်ရန် တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွန်တော်တို့ တောရွာဒေသများတွင် တစ်ချိန်က အမှန်တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်တို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ထို အချိန်ကာလသည် ခေတ်ဆိုးခေတ်ပျက် အဖက်ဖက်တွင် ယိုယွင်းနေသောအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ညအချိန်အခါများတွင် ကြီးများကလည်း အုပ်စုဖွဲ့ပြီးခြင်း။ ခွေးများကလည်း အုပ်စုဖွဲ့ ဧူ(ဟောင်)ကြခြင်းတို့အပြင် မိန်(ငှက်ဆိုး)ဟုခေါ်သော ငှက်တစ်မျိုးကလည်း ညအချိန်မတော် သန်းခေါင်ယံအချိန်မှ နံနက် ၄ နာရီအတွင်း ဘယ်အရပ်ဒေသမှ ပျံသန်းလာသည် မသိရဘဲ ပျံသန်းလာရင်း ကောင်းကင်ယံမှ ရွာထဲရှိ လူမမာ (လူနာ)ရှိသော အိမ်ခေါင်မိုးတည့်တည့်ရောက်သောအခါ "ဂီး" ဟု ဆွဲဆွဲငင်ငင်ဖြင့် အော်မြည်(ထိုးသံ)သွားပြီးဆိုရင် ထိုအိမ် ရှိ လူမမာ(လူနာ)သည် ကျိန်အသေ သေတာများပါသည်။ ၎င်း မိန်(ငှက်ဆိုး)သည် အလွန်ရှားပါးပါသည်။ မည်သည့်နေ ရာတွင်နေသည်၊ မည်သည့်အရပ်မှလာသည်ကို မည်သူမျှ မသိကြပါ။ ငှက်ကိုလည်း မမြင်ဖူးကြပါ။ အသံသာကြားဖူးကြ တာပါ။ သို့သော် ၎င်းငှက်အော်မြည်သွားသော "ဂီး"ဟူသော အသံသည် အင်မတန် ထိရောက်ပြီး စိုးထိတ်ဖွယ်ကောင်းလှ ပါသည်။ အသံကိုလည်း အခြားငှက်များလို မကြာခဏ အော်မြည်ခြင်းမျိုးမရှိပဲ တစ်ကြိမ်သာလျှင် "ဂီး"ဟု အော် မြည်ပြီး အသံလည်း ပျောက်၊ ငှက်လည်းပျောက်သွားသော ငှက်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင်တော့ လူသားတွေနေတဲ့ ကမ္ဘာကြီး လည်း အဖက်ဖက် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ပြောင်း လဲခဲ့သော်လည်း မပြောင်းလဲတာတွေကလည်း အများကြီးပါ။ မပြောင်းလဲသေးတာတွေကို သတိမထားမိတာနှင့် မယုံကြည် ကြတို့ပါ။ မြင်လိုမရ တွေ့ထိကိုင်တွယ်လို့မရတဲ့ လောကဓံ တရားရဲ့ အလှည့်အပြောင်းတွေနဲ့ ကိုင်တွယ်ထိတွေ့လို့မရတဲ့

www.burmeseclassic.com

ကံတရားရဲ့ ဖန်တီးမှုတွေကတော့ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိပါ။ မမြင်လို့ ကိုင်တွယ်ထိတွေ့လို့မရလို့သာ မသိကြတာပါ။ မယုံကြတာပါ။ စာဖတ်အား(ပညာအား)နည်းတော့ ပညာပိုင်းက နည်းပြီး သညာပိုင်းသာ ရှိကြလို့ပါ။ ဆိုလိုတာက စာများများ (အစုံ)ဖတ်မှ ပညာပိုင်းအားကောင်းပြီး တွေးခေါ်ဖြော်ဖြင့် နိုင်ကြမှာပါ။

လူတွေပြောပြောနေကြတဲ့ “ကံမကောင်းဘူးကွာ၊ နိမိတ်မကောင်းဘူးကွာ၊ အိပ်မက်တွေလည်းမကောင်းဘူး။ ဘာလုပ်လို့မှ အဆင်မပြေဘူး” ဆိုတဲ့ စကားတွေက ကြားရ တုန်းပါ။ အမြဲတမ်းလည်း ကြားနေရမှာပါ။ ဒီလိုဖြစ်နေတာ ဘာတွေလဲဆိုရင် မကောင်းသောနိမိတ်တို့၊ အမင်္ဂလာတို့၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော ငှက်ဆိုးသံတို့၊ ပါပဂြိုဟ်ဆိုး၊ နှစ်လို ဖွယ်မရှိသော အိပ်မက်ဆိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေက ထံမရ ဟေ့မရ အကောင်းအထည်ခြိမ်မရှိပေမယ့် လူသားတွေ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပြီဆိုရင် မမြင်ရတဲ့ ဒုက္ခ၊ ဆိုးကျိုးတွေက တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ပူးကပ်ဝင်လာ တတ်ကြပါတယ်။ ဒါတွေကြောင့် ဒုက္ခဆိုးတွေကို စိတ်ပျက် စရာ ကြုံတွေ့ ခံစားရကြတာပါ။

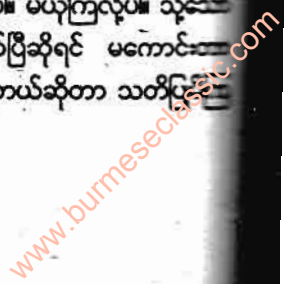
ပုဗ္ဗဏှသုတ်

ဒီအဆိုးအခိုက်၊ အဆိုးဒုက္ခတွေကို ပြေပျောက်လျော့ နည်းသွားနိုင်တာက ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ရဲ့ နောက်ဆုံး ၁၁ ပုဒ်မြောက်ဖြစ်တဲ့ “ပုဗ္ဗဏှသုတ်” ပရိတ်တော်ပါပဲ။ ကျွန်တော်သည် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို ငယ်စဉ် ခုနှစ်နှစ် ရှစ်နှစ်သားအရွယ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝကတည်းက အလွတ်ရအောင်ကျက်၍ ဘုန်းတော်ကြီး(စာသင်ပေးတဲ့ဘုန်း ကြီး စာချဆရာဟုလည်းခေါ်ကြပါသည်။)ထံ အလွတ်ပြန်ဆို (စာပြန်)ခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် ကလေးဘဝ အသိမကြွယ် သေးတဲ့ အရွယ်မို့ လေးလေးနက်နက် မထားမိပါ။ စာမရရင် ဆရာဘုန်းကြီးရိုက်မှာ ကြောက်လို့သာ အရကျက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒီလိုနဲ့ အရွယ်သုံးပါး (လူငယ်-ပညာရှင်၊ လူ လတ်-အလုပ်လုပ် ဥစ္စာရှင်၊ ထိုမှအဆင့်မြင့်၍ လူကြီးဘဝ) ကို ကျင့်လည်နေတုန်းပါ။ ယခုတော့ ပင်စင်စားကြီးပေါ့။ စာပေများကိုလည်း အချိန်များများပေး၍ ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ပါ ပြီ။ အခုတော့ အဓိကအလုပ်က ဘာသာတရားနဲ့ စာဖတ် ခြင်းပါ။ စာဖတ်ရာတွင် အတွေးအခေါ်ဉာဏ်ဖြင့် ဖတ်ရင်း

အသိပညာတွေ ပို၍ရခဲ့ပါသည်။ အလိမ္မာ စာမှာရှိသည်ဆို သည့် မှတ်သားဖွယ်စကားလေးက တန်ဖိုးရှိလွန်းလှပါသည်။ ဒီလိုနဲ့ အတွေးအခေါ် ဗဟုသုတတွေ ကြွယ်ဝလာခဲ့ပါသည်။ သည်မှတစ်ဆင့် ငယ်စဉ်တုန်းက ဖတ်မှတ်ကျက်ခဲ့ရသော ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို ပါဠိရော အဓိပ္ပာယ်ပါ ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာခဲ့ပါသည်။ သင့်မျှတဲ့ အသိပညာများကို ပိုမိုသိရှိခဲ့ရ ပါသည်။ ကျွန်တော် တိုက်တွန်းလိုတာက သညာပိုင်း(ကျောင်း သင်)တွင် တင်းတိမ်မနေဘဲ ရပ်မထားသင့်ပါ။ သညာပိုင်းက ကန့်သတ်ချက်ရှိပါသည်။ အတိုင်းအတာရှိပါသည်။ ပညာပိုင်း ဆိုတာက ကန့်သတ်ချက်မရှိပါဘူး။ လေ့လာဖတ်ရှုလေ အသိ ပညာများလေပါ။ မဆုံးနိုင်အောင်ပါပဲ။ နောက်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ထိ ရောက်နိုင်ပါတယ်။

ကျွန်တော် တင်ပြလိုသည်မှာ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် ကို ဖတ်ရှုလေ့လာရာမှ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်အနက် နောက် ဆုံးသုတ် ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပရတ်တော်သည် အပိုဒ်(ပုဒ်ရေ) ၁၉ ပုဒ် ရှိပါသည်။ ၎င်း ၁၉ ပုဒ်အနက် ရှေးဆုံး လေးပုဒ်သည် အထက်ကတင်ပြခဲ့သော လူတွေကို ဆိုးကျိုးဒုက္ခပေးနိုင်သော မကောင်းသောနိမိတ်၊ အမင်္ဂလာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော ငှက်ဆိုးသံ၊ ပါပဂြိုဟ်၊ နှစ်လိုဖွယ်မရှိသော အိပ်မက်ဆိုးတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်မိခဲ့ပါသည်။ ဒီလိုယုံကြည် မှုရှိရသည်မှာလည်း ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ် အပျက်တွေ ရှိခဲ့သော အတွေ့အကြုံ သင်ခန်းစာတွေကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ (စာရှည်မည်စိုး၍ မတင်ပြတော့ပါ။)

လူတိုင်းမှာ မိန့်(ငှက်ဆိုး)ကောင်၏ အသံကို မကြား ဖူးပေမယ့် မကောင်းသောနိမိတ်တို့၊ မင်္ဂလာမရှိ(အမင်္ဂလာ) အိပ်မက်ဆိုးတွေနဲ့တော့ ယုံတာမယုံတာအပထား ကြုံဖူးကြ မှာပါ။ အိပ်မက်မက်ဖူးကြမှာပါ။ ကျွန်တော်တို့လူသားတွေ သည် မကောင်းသောနိမိတ်၊ အမင်္ဂလာ၊ ပါပဂြိုဟ် စသည် တို့သည် မမြင်ရ ထိတွေ့လို့မရတဲ့ စိတ္တဇနာမ်တွေဖြစ်သည့် အတွက် မသိနိုင်ကြပေမယ့် ငှက်ဆိုးသံကိုတော့ တစ်ခါတစ်ရံ ကြားဖူးကြမှာပါ။ သတိမထားမိကြလို့ပါ။ အိပ်မက်ဆိုး (နှစ်လိုဖွယ်မရှိသော အိပ်မက်ဆိုး)ကိုတော့ မကြာမကြာ ခဏခဏ ဆိုသလို မက်ဖူးကြမှာပါ။ မယုံကြလို့ပါ။ သို့သော် သတိထားမိရင် အိပ်မက်ဆိုးမက်ပြီဆိုရင် မကောင်းသော တစ်ခုခုတော့ ကျိန်းသေဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ သတိပြုနိုင် ကြမှာပါ။

ကျွန်တော်သည် ထိုမကောင်းသောနိမိတ်၊ နှစ်လို ဖွယ်မရှိသော အိပ်မက်ဆိုးတို့နှင့် ကြုံရပြီဆိုလို့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားရ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီဆိုရင် မိမိလေ့လာဖတ်ရှုမှတ်သားထား သော ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော်ကို သတိရဆင်ခြင်ကာ ပုဗ္ဗဏှ သုတ် ရှေ့လေးပိုဒ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်စွာဖြင့် ရွတ်ပွားပါ သည်။ အိပ်မက်၏ အဆိုးအခိုက်များမှလည်း လွတ်မြောက် ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပဋ္ဌာန်းပါဠိ နိဿရနှင့် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ပါဠိကို နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ သည်။ အလွတ်ရအောင်လည်း ကျက်မှတ်ထားပါသည်။ ပုဗ္ဗ ဏှသုတ်ပရိတ်တော်ကိုတော့ နေ့စဉ် မနက်ကိုးခေါက် ညကိုး ခေါက် ပုံမှန်ရွတ်ပွားသည့်အပြင် စိတ်ထဲတွင် မကြည်မလင် ဖြစ်တဲ့အခါလည်း ရွတ်ပွားပါသည်။ အထူးသဖြင့် အိပ်မက် ဆိုးမက်ပြီဆိုရင် အိပ်ရာမှ ရုတ်တရက်နိုးသည်နှင့် ရွတ်ပွား က ပို၍ကောင်းကျိုးခံစားရပါသည်။

သို့ပါ၍ ပုဗ္ဗဏှပရိတ်တော်အား ရွတ်ပွားခြင်းဖြင့် လူတို့သည် မိမိတို့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရသည့် မကောင်းနိမိတ်၊ အမင်္ဂလာနှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော ငှက်ဆိုးသံ၊ ပါပဂြိုဟ်၊ နှစ် လိုဖွယ်မရှိသော အိပ်မက်ဆိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အဆိုးအခိုက်တို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယုံကြည်သက်ဝင်စွာ ရွတ်ဖတ်ပွားများနိုင်ရန် ပုဗ္ဗဏှ သုတ်ပရိတ်တော်၏ ရှေ့လေးပိုဒ်အား ပါဠိနှင့်တကွ အနက်ပါ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ပါဠိ

- ၁။ ယုံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဇ္ဇေ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ
ဗုဒ္ဓါနဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တ။
- ၂။ ယုံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဇ္ဇေ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ
ဓမ္မာနဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တ။
- ၃။ ယုံဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဇ္ဇေ။

ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တံ
သံယာနဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

မကောင်းသောနိမိတ်၊ အမင်္ဂလာ၊ နှစ်သက်ဖွယ်မရှိ သော ငှက်ဆိုးသံ၊ ပါပဂြိုဟ်၊ နှစ်လိုဖွယ်မရှိသော အိပ်မက် ဆိုးအမျိုးမျိုးတို့သည် ဘုရားမြတ်တို့၏ အာနဘော်ကြောင့် ကင်းပျောက်ကြပါစေ၊ တရားတော်တို့၏ အာနဘော်ကြောင့် ကင်းပျောက်ကြပါစေ၊ သံယာတော်တို့၏ အာနဘော်ကြောင့် ကင်းပျောက်ကြပါစေ။

- ၄။ ဒုက္ခပုတ္တာစ နိဗ္ဗာနာ၊
ဘယပုတ္တာစ နိဗ္ဗာနာ၊
သောကပုတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တ သဗ္ဗေပိ ပါဏီနော။

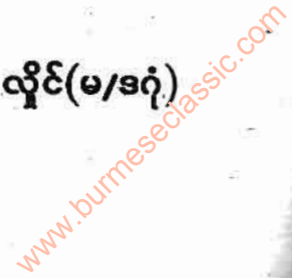
အဓိပ္ပာယ် ။ ။ ဆင်းရဲဒုက္ခ ကြုံတွေ့နေရသော သတ္တဝါမှန်သမျှ ဆင်းရဲဒုက္ခ ကင်းကြပါစေ၊ ဘေးအန္တရာယ် ဆိုက်ရောက်နေကြသော သတ္တဝါမှန်သမျှ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်သောကရောက်လျက်ရှိသော သတ္တဝါ မှန်သမျှ စိတ်သောက ကင်းဝေးကြပါစေ။

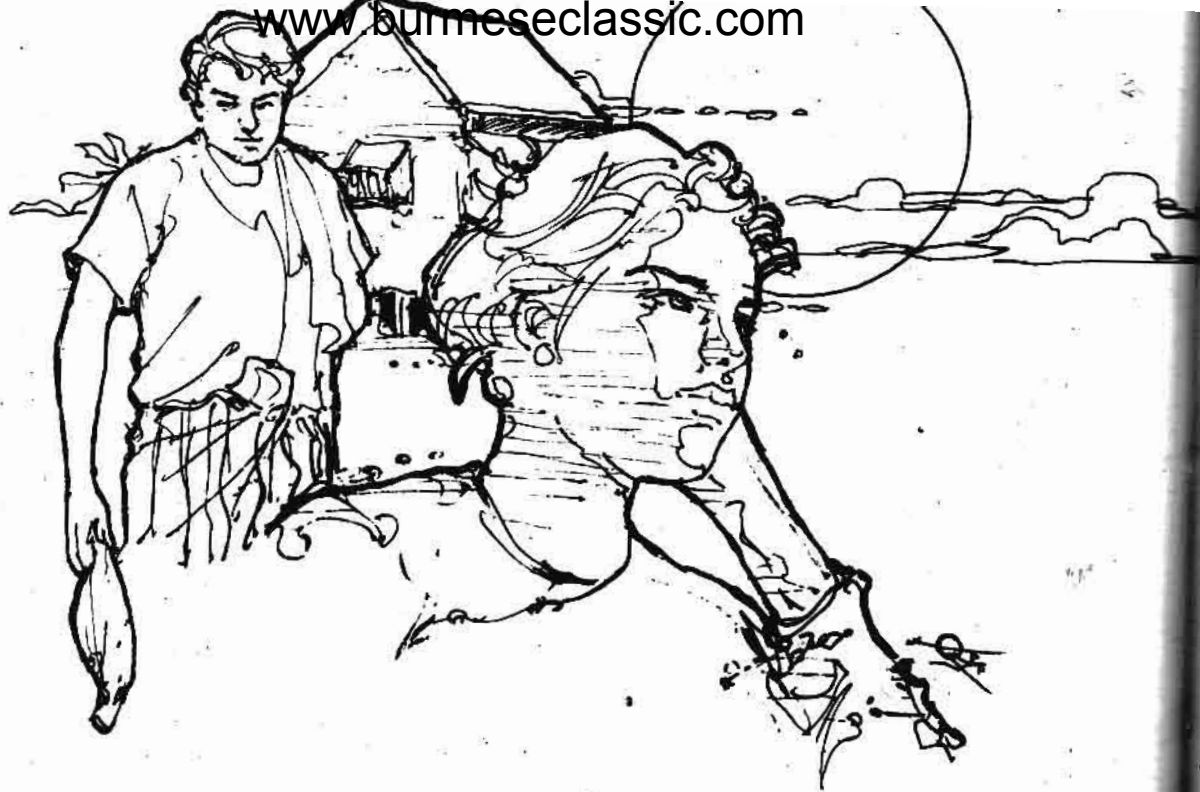
ဤပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော်၏ ရှေ့ပိုင်းလေးပိုဒ် အနက် ၁၊ ၂၊ ၃ အပိုဒ်တို့သည် မိမိတွေ့ကြုံခံစားနေရသည့် ဒုက္ခဆိုးကျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်ရန်၊ ကင်းဝေးပပျောက်ရန် ဆုတောင်းပြီး အမှတ်စဉ် ၄ အပိုဒ်သည် ဒုက္ခရောက်နေကြ သော လူ(သတ္တဝါ)များ၊ ဘေးအန္တရာယ်ကြုံနေရသော လူ (သတ္တဝါ)များ၊ သောကရောက်နေရသော လူ(သတ္တဝါ)များ အတွက် မိမိတို့တွေ့ကြုံနေရသော ဘေးဒုက္ခ၊ ဘေးအန္တရာယ် သောကတွေမှ ကင်းဝေးရန် လွတ်မြောက်ရန်အတွက် မေတ္တာ ပွား ဆုတောင်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအဓိပ္ပာယ်များကို သိရှိရခြင်းအားဖြင့် ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော်၏ စွမ်းအင်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကို သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

အခိုက် အဆိုးတို့ဘေးမှ ကင်းဝေး၍ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။

လှိုင်(မ/ဒဂုံ)

ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ ကိုမြမောင် မေလတ်ဟန်

ကိုကိုအတွက် မနက်စာအဖြစ် ထမင်းကြော်နှင့် ကန်စွန်းရွက်ကြော်၊ ပြီးတော့ စားတော်ပဲပြုတ်ကို ပြင်ဆင် လိုက်သည်။

“ကိုကို...စားလို့ရပြီ”

ကျွန်မက ကိုကိုကို အသံမြှင့် ခေါ်ရင်း စားပြီးရင် သောက်ဖို့ ကော်ဖီ ဖျော်နေလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ ကိုကို ရောက်လာပြီး ထမင်းစားပွဲမှာဝင်သည်။ အသာပြေစားသည်။ ကိုကိုအတွက်

မနက်ခင်းရုံးဖွင့်ရက်တိုင်း သည်သို့ ပြင် ဆင်ပေးနေကျ တာဝန်က ကျွန်မရဲ့ တာဝန်။ ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်နှင့်ခွဲ၊ သား နှင့်သမီးရသည်အထိ အိမ်မှုကိစ္စတွေ က ကျွန်မရဲ့ တာဝန်။ အရင်က ကိုကို အပေါ်တွင်သာ တာဝန်ရှိခဲ့သည်။ ယခု တော့ ရုံးတစ်ရုံးမှာ အလုပ်ဝင်နေသည့် သားကြီးနှင့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာပါ အလုပ် ဝင်နေသည့် သမီးအတွက်ပါ တာဝန် တွေက ပိုလာသည်။ သို့သော် ကျွန်မ

ပင်ပန်းသည်ဟု မညည်းညူခဲ့။ ညည်း ညူစရာလည်းမလို။ ကိုကိုလစား ပြီး တော့ သားနှင့်သမီးရဲ့ လစာတို့က ကျွန်မတို့မိသားစုရဲ့ တည်ငြိမ်မှုကို ကျောထောက်နောက်ခံ ပြုနေသည် မဟုတ်လား။

တွေ့ဆုံမှာပင် ကိုကိုသည် ထမင်း စားပြီးလို ကော်ဖီသောက်နေပြီ။ ကျွန်မက ဆေးကြောသိမ်းဆည်းနေသော ဖုန်းဝင်လာသည်။ ကိုကိုက ဖုန်း

ကိုင်းရင်း ပြောလာသည်။

“မေရေ... မေ့သုငယ်ချင်း မြမြ ကြူတဲ့၊ မေနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့... ရော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

အပြေးလာရင်း... ဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်သည်။ ဘာတွေ အရေးကြီး ပြီမသိ။

“ဟယ်လို မြမြလား အေး... ပြောလေ။ ဩ... လာခဲ့လေ။ သားကြီး နဲ့ သမီးက စောစောကပဲ ရုံးကိုသွားကြ ပြီ။ ကိုကိုလား။ ခုပဲ ကိုကို ရုံးသွား တော့မှာ။ လာခဲ့လေ။ အင်း... အင်း။ ရပါတယ်။ ဒီမှာပဲ မနက်စာစားပေါ့။ ဘာဟင်းမှတော့ မရှိသေးဘူး။ လာမှ ဝယ်ချက်မယ်လေ... ဟုတ်ပြီ”

မြမြနှင့် စကားကြာကြာပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။ တကယ်တော့... ကျွန်မမှာ လက်ကိုင်ဖုန်းမရှိ။ တိုက်ခန်း မှာတော့ ကြီးဖုန်းရှိသည်။ ကိုကိုနှင့် သားတို့၊ သမီးတို့မှာတော့ ဟမ်းဖုန်း တွေရှိသည်။ ကျွန်မက ဘယ်မှ သွား မည်မဟုတ်တော့ လက်ကိုင်ဖုန်း ကိုင် စရာမလိုဟု ကိုကိုက ယူဆပြီး ဝယ် မပေးခဲ့။ သည်တော့ သူငယ်ချင်းက ကြီးဖုန်းကို ဆက်ခြင်း...။

“မေ့သုငယ်ချင်းမြမြ လာမယ် နဲ့တူတယ်...”

“ဟုတ်တယ်။ ဒီမှာ မနက်စာစား မယ်တဲ့”

“အင်း... အင်း... သူကြိုက်တာ လေး ဝယ်ချက်ကျွေးလိုက်ပေါ့ကွာ။ မေ လည်း အတော်ရတာပေါ့။ ကဲ... ကိုကို သွားပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့...”

ကိုကို တိုက်ခန်းထဲမှ ထွက်သွား သည်။ အခန်းထဲမှာပဲ ကျွန်မတစ်ဦး တည်း ကျန်ရစ်သည်ချည်း။ သည်တော့ အပျင်းပြေ မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ ဂျာနယ်တွေ ဖတ်၊ ပြီးတော့ တရားစာအုပ်တွေဖတ် ရင်း ချက်ရင်းပြုတ်ရင်းနှင့် အချိန်တွေ ကုန်လွန်ခဲ့ရသည့် ကျွန်မ...။

သည်နေ့တော့ သူငယ်ချင်း မြမြ ကြူ လာမည်ဆိုတော့ ဝမ်းသာမိသည်။

* * *

ထင်ထားသည့် အချိန်ထက်စော ပြီး ရောက်လာသကဲ့သို့ မြမြကြူ။

“လာ... သူငယ်ချင်း... ထိုင်”

ညှော်ခန်းမှာ ကော်ဖီနှင့်မုန့်၊ ပြီး တော့ ရေသန့်ဘူးကိုပါ ချပေးထားလိုက် သည်။ လေပန်ကာကိုပါ အရန်သင့်ဖွင့် ထားရင်း နစ်ဦးသား ဆက်တီခုံမှာ ယှဉ် ပြီးထိုင်လိုက်သည်။ မြမြကြူက ရေ သန့်တစ်ခွက်သောက်ရင်း သက်ပြင်း တစ်ချက် မှုတ်ထုတ်သည်။

“ဘာတွေ အရေးတကြီးဖြစ်နေ လို့လဲ မြမြရဲ့...”

မေးရင်းကြည့်လိုက်တော့ မြမြရဲ့ မျက်နှာက သုန်မှုန်နေသည်။ သည်သို့ သုန်သုန်မှုန်မှုန် နေသည်က သူမရဲ့ အကျင့်၊ ပြီးတော့ သူမမျက်နှာသည် ထုံးစံအတိုင်း ခပ်တည်တည်။

“မပြောချင်ပါဘူး မေရယ်... ဟင်း”

သူမအဖြေကြောင့် ကျွန်မပြုံး သည်။ ဆက်မမေးမိတော့။

“ကဲ... ကော်ဖီသောက်၊ မုန့်စား ဦး။ မေ ထမင်းအိုးတည်ဦးမယ်။ ပြီးမှ

မေတို့နှစ်ယောက် ဈေးဆင်းဝယ်ကြ တာပေါ့။ မေစားချင်တာဝယ်မယ်လေ။ အခုတော့ အရွက်ကြော်နဲ့ ပဲပြုတ်၊ အတို့အမြွှပ်ပဲ ရှိသေးတာ။ ငါးပိကြော် တော့ ရှိသေးတယ်။ ဒါတွေ မြမြစားမှာ မဟုတ်ဘူး”

မြမြက ပြန်မဖြေသေး။ ကျွန်မ ဝမ်းဖိုခန်းထဲဝင်၊ ထမင်းပေါင်းအိုးနှင့် ထမင်းထပ်တည်ပြီး အပြင်ထွက်ခဲ့ သည်။ မြမြကတော့ ငှူငှူကြီးထိုင်ဆဲ။ ကော်ဖီခွက်က ကုန်နေပြီ။ မုန့်နှစ်ချပ် လည်း မရှိတော့။ ရေသန့်ဘူးက တစ် ဝက်ကျိုးနေပြီ။

“ကဲ... ပြောပါဦး မြမြရဲ့...”

“ဟင်း... ဒီလို မေရဲ့”

“အင်း... ပြော...”

မြမြက ကျွန်မကို စိုက်ကြည့်ရင်း ဆက်ပြောလာသည်။

“ချွေးမလုပ်တဲ့သူလေ။ မေလည်း သိသားပဲ။ မြမြတို့ဆီ လိုက်လာတာ တစ်နှစ်ပြည့်ပြီ။ အဲဒါ တိုက်ခန်းဝယ် မှာဖြင့်ဝယ်၊ ငှားပြီး လွတ်လွတ်လပ် လပ် နေမှာဖြင့်လည်း နေကြလို့ ပြော တာလည်းမရဘူး”

“အဲဒါနဲ့... မြမြက ချွေးမနဲ့ စိတ်ဆိုးတာပေါ့”

ကြားဖြတ်၍ ဝင်မေးမိသည်။ တကယ်တော့ ကျွန်မနှင့် မြမြက ငယ် သူငယ်ချင်းတွေ။ ကျောင်းနေခဲ့တာ လည်း အတူတူ။ ကျွန်မရော မြမြပါ အညာအရပ်က ဖြစ်သည်။ တစ်ရွာ တည်းတော့ မဟုတ်။ မြမြက ကျွန်မ တို့ရွာ အထက်တန်းကျောင်းကို လာ တက်ပြီး ခင်မင်ခဲ့သည်။ ဆယ်တန်း

www.burmeseclassic.com

အောင် ဘွဲ့ယူတော့လည်း တစ်နှစ်တည်း။
 နောက် အိမ်ထောင်ကျတော့
 လည်း တစ်နှစ်တည်းဟု ထင်ရသည်။
 မြမြရော ကျွန်မပါ အိမ်ထောင်ကျတာ
 ကံကောင်းသည်။ ကျွန်မအိမ်သားက
 လည်း အစိုးရဝန်ထမ်း။ မြမြလင်သား
 ကလည်း အစိုးရဝန်ထမ်း။ ဖြစ်ချင်တော့
 မြမြရော ကျွန်မပါ ဘွဲ့ရထားသူတွေ
 ဖြစ်ပေမယ့် လင်သားတွေက အလုပ်
 မခိုင်း။ သူတို့လစာနှင့် အေးချမ်းစွာ
 ထားခဲ့သူတွေ။ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရ
 မည်။ ဟော... ဌာနချင်းမတူပေမယ့်
 ရန်ကုန်ပြောင်းတော့လည်း အတူတူ
 ပင်။ ယခု မမြတို့နေသည်က မြောက်
 ဒဂုံမှာ။ ခြံနှင့် ဝိုင်းနှင့်။ ကျွန်မတို့က
 ကမာရွတ်ဈေးနားက တိုက်ခန်းမှာ။
 ကျွန်မမှာ သားနှင့်သမီး နှစ်
 ယောက်ရှိသလို... မြမြမှာ သားနှစ်
 ယောက် ရှိသည်။ သားကြီးက အိမ်
 ထောင်ကျပြီး သားအငယ်က မကျ
 သေး။ ယခု သားကြီးရဲခိုင်းမက သူတို့
 အိမ်ကိုလိုက်လာခဲ့တာ ကျွန်မသိသည်။
 ယခု မြမြဒေါသဖြစ်နေတာက အတူနေ
 ချွေးမနှင့် ပတ်သက်နေသည်တဲ့လေ။
 “ဟဲ့... မေးနေတယ်လေ...”
 ကျွန်မက လောဆော်လိုက်သည်။
 သည်တော့မှ မြမြက အံ့ကြိတ်ရင်း
 ဖြေသည်။
 “ဟုတ်တယ် မေရေ။ ဒီလိုလေ။
 မြမြ ဝက်သားကြိုက်တာ မေလည်း
 အသိ။ အဲဒါ ချွေးမက တစ်ခါလာလည်း
 ငါ့မုန့်ငါးဖွားချက်ရ အစိုးများတဲ့ ကြက်
 သားချက်ရ။ တစ်ခါတလေဆို အသား
 ဟင်းမပါဘူး။ အရွက်ကြော်ပဲစားရတာ။

ဒီနေ့ ဝက်သားသုံးထပ်သားလေး ချက်
 ပါဆိုတာ ပုစွန်တွေဝယ်လာလို့ ဆဲဆို
 ရန်တွေပြီး ထွက်လာတာ”
 သည်တော့မှ မြမြစကား နား
 ထောင်ရင်း ငယ်စဉ် ရွာမှာ ကျောင်း
 တက်စဉ်က ထမင်းစားကျောင်းဆင်း
 ချိန် ထမင်းစားခဲ့ကြပုံကို သတိရသည်။
 ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် မြမြ ထမင်းချိုင့်
 ထဲမှာ ဝက်သားဟင်း အမြဲပါသည်။
 ဝက်သားမပါရင် အမဲသားနှပ်တော့ ပါ
 စမြ။ အသားငါးသိပ်ကြိုက် သိပ်မက်
 သည့် မြမြ ပြီးတော့ သူကြိုက်သည့်
 ဟင်းဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မသေခွါ။
 မကျွေး။ သူကြိုက်သည့်ဟင်းကို တစ်
 ပါးသူက ယောင်ရမ်းပြီး နှိုက်စားမိရင်
 စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်ပြုတတ်သည့်သူ။
 ပြီးတော့... ရွာမှာ ဝက်သားကျွေး
 အလှူတွေ မင်္ဂလာပွဲတွေရှိရင် အဝ
 အပြစားနိုင်သူ။ သူကြိုက်သည့် ဝက်
 သားဆိုရင် သူ့ကိုယ်တိုင် ဈေးသွားပြီး
 ဝယ်ချက်သည်ဟု မြမြအမေ ရွာလာ
 စဉ်က ပြောခဲ့သည်ကို သတိရမိသည်။
 “အမေလေး... မေရယ်။ မေ
 သူငယ်ချင်းက ရွာဈေးထဲ ဝက်သားစယ်
 ရင် တစ်ပိသာတဲ့မှ အစိုးလွတ်မှဝယ်
 တာ။ စားရင်လည်း ဘယ်သူမှ မသေခွါ
 ဘူးလေ။ ဝက်သားကို အဲသလောက်
 ကြိုက်တာ”
 ဒါ... မြမြမိခင်ရစကား။ ယခု
 လည်း ချွေးမက ဝက်သားမချက်လို့
 စိတ်ကောက်ပြီး အလည်ထွက်လာခဲ့
 ခြင်း။ သည်တော့ သူကြိုက်သည့် ဝက်
 သားကို ချက်ကျွေးရတော့မည်က ကျွန်မ
 ရဲ့တာဝန်။

“ကဲပါ မြမြရယ်... မေတာဝန်
 ထား။ မြကြိုက်တဲ့ဝက်သား ချက်ကျွေး
 မယ်။ ဟုတ်ပြီလား။ စိတ်ဆိုးမနေနဲ့”
 “မဟုတ်ပါဘူး... မေရယ်။ ဒီ
 ကောင်မ လူပါးဝတယ်ထင်လို့၊ မြ
 ကြိုက်မှန်းသိရက်နဲ့ တမင်အရွဲ့တိုက်
 တာ။ တော်ပြီ။ ဒီလကုန်ရင်တော့ သား
 ကြီးရော အဲဒီကောင်မကိုပါ နှင်ချစ်
 တော့မှာ”
 “အဲသလိုလည်း မလုပ်ပါနဲ့ မြ
 ရယ်... နော်”
 “ဟင်း...”
 ကျွန်မက တောင်းပန်စကား
 စဉ် သူမ၏ ဖြူဖြူဝဝကပ်ကပ်ပြီး ခြေ
 နေသည့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြင်ထိုင်ခင်း
 ကျွန်မကို စိုက်ကြည့်နေဆဲ...။
 * * *
 နှစ်ဦးသား အခန်းလှေကားမှ
 ၌ ဆင်းခဲ့သည်။ မြမြကို ရှေ့က
 ရင်း ဆင်းရသည်။ ခြေချော်ကျသည်ကို
 သတိပေးရသည်ကလည်း အဘေး
 ကျွန်မတို့နေသည်က ငါးလွှာမှာ...။
 “မြမြ... ဖြည်းဖြည်း ဆင်းနေ
 ရပါတယ် မေရဲ့...”
 အသားကဖြူ။ ဝလည်းဝ။ ပြီး
 တော့ လည်ပင်းမှာရော၊ လက်ကောက်
 ဝတ်မှာပါ ရှေ့ထည်တွေဝတ်ထားသလို
 ပါတီတံဝမ်းဆက် အပြာနှင့်ဆိုလေ
 အတော်ကြည့်ကောင်းသည်ဟု
 မည်။ နောက်မှနေရင်း မြမြတစ်ကိုယ်
 လုံးကို ခြုံကြည့်နေမိသည်။ တစ်
 မွှေး တစ်သွေးလှသည့် မြမြ သား
 ရနေပေမယ့် နပျိုဆဲ မြမြ

အသောက်မက်သည့် မြို့

သူမကိုကြည့်ရင်း ဆင်းလာခဲ့ရာ လမ်းမပေါ် ရောက်လာသည်။ ဈေးနှင့် ကျွန်မတို့တိုက်ခန်းက သိပ်မဝေး။ ကား လမ်းမသာခြားသည်။ သည်တော့... လမ်းမပေါ်ရောက်တော့ ကားရှင်းသည် နှင့် ဈေးထဲဝင်ခဲ့သည်။ ရှေးရွာသွားနေ သည်က ကြက်သား၊ ငါးနှင့် ဝက်သား သည်တွေရှိသည်နေရာ။

ကျွန်မက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ချိုင်း ကြားညှပ်၊ ဈေးခြင်းကို လက်မှာဆွဲရင်း မြို့နှင့် ယှဉ်သွားနေရသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာထွားပေးမယ့် ကျွန်မထက်သွက်လက် သည့် မြို့၊ ပထမဆုံး ကြက်သားသည် ကို အရင်ဝင်ကြည့်သည်။ ဈေးမေး သည်။ မဝယ်ဖြစ်။ နောက် ငါးသည် တွေ့ထံ လှည့်ကြည့်သည်။ မြို့ မျက် လုံးတွေက ဝက်သားသည်ပင်။ ကျွန်မ ဝယ်နေကျဖြစ်သည့် ကြက်သားသည် နှင့် ငါးသည်က ဝယ်ဖို့ပြောသည်...။ နောက်ရက်မှ ဝယ်မည်ဟု တုံ့ပြန်ပြော ရင်း ဝက်သားသည်ပင် လာခဲ့သည်။ သို့ သော် ရှိနေသည်က ဝက်ခေါင်းတစ်ခြမ်း နှင့် ခြေလက်အစုံသာ ရှိသည်။ လည် အိုသား၊ ဝမ်းဖိုက်သားတို့ မရှိ။

“အစ်မ... လာလေ၊ ဈေးပေါင် ချို့ လျှော့ပေးမယ်”

ဝက်သားရောင်းသည့် အမျိုးသား နှင့်လည်း ခင်မင်နေသည်မို့ ကျွန်မကို ပြုံးကြည့်ရင်း ပြောလာသည်။

“ဒါပဲ ကျန်တော့တာလား”
“ဟုတ်တယ် အစ်မရဲ့...”

ကျွန်မ တွေဝေသွားသလို မြို့ ထည်း တွေဝေနေလိမ့်မည်။ မြို့ကြိုက်

တာက ဒီလိုဝက်ခေါင်းချို့ ခြေလက်မျိုး ကို မကြိုက်။ ကျွန်မသိပါသည်။ သူ ကြိုက်တာကလည်း နို့သားတို့၊ ဝိုက် သားတို့ ကြိုက်တာ။ သုံးထပ်သားမှ မကိုက်လိုက်ရင် သွားဖုံးမြုပ်သည့်အထိ တစ်ထပ် အသားတစ်ထပ်မှ။

“ဟို... ချန်ထားတာလေးများ ရှိသေးလား”

ကျွန်မမေးမိသည်။ ဈေးသည်က လက်ရှိဝက်ခေါင်းကို ဟိုလှန်ဒီလှန်လုပ် ရင်း ပြန်မေးသည်။

“ဘာလိုချင်တာလဲဟင်... အစ်မ”

“ဟို... လည်အိုသားရရ၊ သုံး ထပ်သားထဲက”

ကျွန်မအမေးကြောင့် အမျိုးသမီး တွေဝေသွားသည်။ မြို့က ဝက်သား သည် အမျိုးသမီး၏ နှုတ်မှအဖြေကို ငုံ့လင့်နေသည်။

“နေဦး... ကျွန်မ အိမ်အတွက် လည်အိုသား ငါးဆယ်သားတော့ ချန် ထားတာရှိတယ်”

“ဒါဆို အဲဒါရောင်းပါလား ညီမ ရယ်နော်။ ညီမတို့က ဒီအသားပဲချက် ပေါ့။ ရတယ်မဟုတ်လား”

ကျွန်မအမေးကို ဈေးသည်အမျိုး သမီးအတွက် စဉ်းစားစရာ၊ မြို့အတွက် တော့ သဘောကျစရာ ဖြစ်နေသည်။ တကယ်လည်း မြို့စားချင်တဲ့ သုံးထပ် သားကိုရစေချင်ပါသည်။ ဒါမှ စိတ်ဆိုး ပြီး လာရကုန်နပ်မှာ။

“လုပ်ပါ ညီမရယ်နော်။ သုံးထပ် သားမှ ဖြစ်မှာမို့ပါ”

ကျွန်မက ထပ်ပြီး ပြောသည်။ တောင်းပန်သည့် သဘော၊ အတော်

ပြောမှ ဝက်သားသည်အမျိုးသမီးက အဖြေပေးသည်။

“ရပါတယ် အစ်မ၊ အစ်မက ဖောက်သည်ပဲဥစ္စာ။ နေဦးနော်”

ကျွန်မရော မြို့ပါ ဝမ်းသာသွား သည်။ မြို့မျက်နှာမှာ ပြုံးယောင်တွေ သန်းလို့။

“ဟေ့... ငတုံး လာစမ်း...”

အမျိုးသမီးက ငတုံးဆိုသည့် အလုပ်သမား ချာတိတ်လေးကို ခေါ် သည်။ ငတုံး အနားရောက်လာသည်။ အိမ်သွားရန်နှင့် အိမ်မှာထားခဲ့သည် သုံးထပ်သားအတွက် ယူခဲ့ဖို့မှာသည်။

“မြန်မြန်သွားနော်”

“ဟုတ်...”

“နှင် မအားရင် ကိုမြမောင်ကို အပို့လွှတ်လိုက်”

“ဟုတ်”

ငတုံး အပြေးထွက်သွားသည်။ အမျိုးသမီးက ခဏစောင့်ဖို့မှာသည်။ မှာရင်းနှင့် ငါးဆယ်သားအတွက် ကျ သင့်ငွေကို ပေးလိုက်သည်။

“ပြီးမှ လာယူမယ်နော် တခြား ဝယ်စရာရှိလို့”

“ဟုတ်ကဲ့... အစ်မ”

တခြားဝယ်စရာ ကြက်သွန်ဖြူ၊ အချို့နှင့်တို့ဝယ်ရန် ထွက်ခဲ့ပြီး ဝယ်ကြ သည်။ ဝယ်ပြီးသည်နှင့် ဝက်သားသည် ဆီအပြန်...

“ဟယ်... ဘယ်လိုလုပ်လိုက် တာလဲ။ ဒီမှာပေကုန်ပြီ ကြည့်စမ်း”

ရုတ်တရက် မြို့ဆီမှ ထွက်လာ သည့် အသံ။ အသေအချာကြည့်တော့ ကျွန်မတို့အရွယ် လူတစ်ဦး၊ ထိုလူက

ညစ်ပတ်နေသည်။ ခြေတွေလက်တွေမှာ သွေးစတွေကပ်နေပြီး ခြောက်နေသည်။ ထိုလူထဲမှ ညှိစိုအနံ့က နှာခေါင်းကို ကလိနေသည်။ မျက်နှာပေါက်က အကျည်းတန်လွန်းသည်။ အင်္ကျီမပါ။ ပုဆိုးတိုတိုဝတ်ထားသည်။ ထိုလူလက်ထဲမှာ ဝက်သားတစ်တွဲ။

ထိုဝက်သားတွဲကို ဆွဲကိုင်လာသည်ဖြစ်၍ ထင်မှတ်မထားဘဲ မြမြထာဘီကို ပွတ်မိသလိုဖြစ်သွားသည်။ ဝက်သားမှ အဆီများက မြမြထာဘီကို ကပ်သလို အနံ့အသက်အချို့ စွဲသွားသည်။ သည်တော့ မြမြ ဒေါသထွက်သွားသည်။ မကျေနပ်ချက်တွေအပြည့်။ ဒေါသကြီးသည်သူရဲ့ အခုလိုဖြစ်တော့ပိုပြီး ဒေါသဖြစ်နေသည့်သဘော။

“လူတစ်ယောက်လုံး သွားနေတာ မမြင်ဘူးလားဟင်”

“ဗျာ...”

“ဟင်... အကြောင်ကြောင်နဲ့ ဒီမယ်... ရှင်... ကန်းနေတာလား”

“ဟို... ဟို... မတော်လို့ပါ”

“ဘာမတော်လို့လဲ။ ဒီထာဘီက ရှင့်ထက်တန်ကြေးရှိတယ် နားလည်လား။ ရှင်လို့ ကြက်သတ်၊ ဝက်သတ်တဲ့ လူထက် တန်ဖိုးမြင့်တယ်”

“ဗျာ...”

မြမြစကားကြောင့် ထိုလူ မျက်လုံးပြူးနေသည်။ ထိုလူသာမဟုတ်၊ ကျွန်မပင် စိတ်မကောင်းမိ။ ကျွန်မပင် မြမြကို ပြောဖို့ နှုတ်ဆွံ့နေမိသည်။ မြမြကတော့ ထိုလူကို ပက်ပက်စက်စက် ပြောနေပြီး ထိုလူ၏တန်ဖိုးက သူထာဘီ

လောက် မရှိဘူးတဲ့။ ပြောရက်လွန်းသည့် ကျွန်မသူငယ်ချင်းရဲ့ ဝါးစပ်၊ ပြောရဲလွန်းသည့် စကားတွေက ကျွန်မနည်းသားကို တုန်ခါစေသည်။ အပြောခံရသည့် ထိုသူခမျာမှာတော့ နာကြင်နေမည်က အမှန်။

“တော်ပါတော့ မြမြရယ် လာ”

“ဟင်း... လူပုံက ခွေးသူခိုးရပ်မျိုး ဖားသတ်၊ ငါးသတ် ရုပ်မျိုးနဲ့”

“လာပါ...”

မြမြလက်ကိုင်ဆွဲ၍ ဝက်သားသည် ဆီ လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန် အနီးရောက်လာသူမှာ ကိုမြမောင်ဆိုသောသူ...။ မနက်တိုင်း ဝက်သတ်ပေးနေရသူ။ ကိုမြမောင်က ဝက်သားတွဲကိုပေးအပြီး မြမြကို ပြန်ကြည့်ရင်း ထွက်သွားသည်။ မြမြက ကိုမြမောင်ကိုကြည့်ရင်း နှာခေါင်း ရှုံ့နေသည်။ ရှုံ့ရာသည် သဘော၊ မသတိသည် သဘော၊ မတူမတန်သည် သဘော၊ ကျွန်မက ဈေးသည်ဆီမှ ဟင်းတွဲကို အမြန်ယူလိုက်သည်။

တိုက်ခန်းကိုပြန်...။

အခန်းရောက်တော့ ကျွန်မပင် ချက်စရာမလို။ မြမြက သူ့ကိုယ်တိုင် ဝက်သားတွဲကို တုံးစာစိပြီး ချက်နေခဲ့သည်။ စိတ်ကြိုက်ချက်၊ စိတ်ကြိုက်စားပေတော့ဟူသည့် သဘောဖြင့် ကျွန်မကတော့ အသာပင် ကြည့်နေလိုက်သည်။

* * *

ညနေခင်းကျမှ မြမြပြန်သွားသည်။ ဝက်သားငါး ဆယ်သားချက်

သည်မှာ တစ်ဝက်သာသာ ကုန်သွားခဲ့သည်။ စားနိုင်လွန်း၍ စေတနာပျက်သည့် အတွေးမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ သူစားလေ ကျွန်မ ကုသိုလ်ရလေ။ ကျွေးရကျိုးနပ်လေ။

သို့သော်...။

မြမြ၏ စိတ်အရင်းခံကိုတော့ သဘောမကျမိ။ မိမိ ကြိုက်လွန်းသည့် ဝက်သားကို စားရဖို့အရေး ဝက်ထိုသတ်ပေးနေရရှာသည့် ကိုမြမောင်ထံ၊ နေ့စားဘဝမျိုးအပေါ် အမြင်မှန် မြင်တတ်ခြင်းကို အံ့ဩမိသည်။ ဝက်သားကြိုက်ပြီး ဝက်သတ်သည်ကို ရွံသည်ဟုပြောခဲ့သည့် သူငယ်ချင်း၏ စိတ်ဓာတ်သည် အဘယ်သို့သော စိတ်ဓာတ်နည်။ ဖိနပ်စီးရင်း ဖိနပ်ကို ရွံ့ရာသည်သူမျိုး၊ ဦးထုပ်ဆောင်းရင်း ဦးထုပ်ကို အမြင်ကတ်သည်လူမျိုး။

မနက်က ကျွန်မသူငယ်ချင်း ခြေရဲ့ ပြောစကားများနှင့်အတူ ဝက်သတ်နေရသည့် ကိုမြမောင်ရဲ့မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း ရင်ထဲမှာတော့ တဖြေဖြေ

တကယ်လည်း အဖြေရှာမရသည့်ဝေဒနာတွေ အသက်ဆက်ရင်ဆဲ

“ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ ကိုမြမောင်ရယ်... နော်”

ကျွန်မ မြမြကိုယ်စား စိတ်ထဲမှာ မဲ တောင်းပန်လိုက်မိသည်။

မေလတ်တန်

အရေးပေါ်

(ရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာစေရန်)

မြူးဟန်ကျော်(ဧကံသ)

ကျွန်ုပ်သည် ဗေဒင်ဟောပြောသောအလုပ်ဖြင့် နှစ်အတန်ကြာ ရလာသည်နှင့်အမျှ လူတွေ၏ စိတ်နေသဘောထား၊ တစ်ဦးချင်း၏ အခက်အခဲအတွေ့အကြုံများ၊ တစ်ဦးချင်းစီ၌ အပူသောက၊ ဒုက္ခ၊ သုခ၊ လောဘရမ္မက်များကို နိစ္စဝူဝူ ကြားနေရ၏။ တချို့လည်း စီးပွားရေးမပြေလည်သည့်အတွက် အိမ်ထောင်ရေးမှာ အဆင်မပြေ ဖြစ်နေသူတွေ၊ တချို့လည်း စီးပွားရေး အိမ်ထောင်ရေး ပြေလည်ပြီး သားသမီးသောကများနေသူတွေ၊ တချို့လည်း စီးပွားရေး အိမ်ထောင်ရေး သားသမီးအရေး သောကကင်းဝေးပြီး ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းမှုကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲနေသူတွေ၊ တချို့ကျတော့ ရှိပြီးသား စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပိုင်ဆိုင်ရာမှာ ပိုသည်ထက် ပိုပြီး အောင်မြင်တိုးတက်ချင်သူတွေ၊ ကြီးပွားသည်ထက် ကြီးပွားချမ်းသာချင်သူတွေလည်း လောဘရမ္မက်ဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကို အခြေခံပြီး လာသူတွေလည်း ရှိကြ၏။ ကျွန်ုပ်၏ တတ်ကျွမ်းထားသော အတတ်ပညာဖြင့် တွက်ချက်ပြီး ယတြာများ အဆောင်များ လုပ်ပေးရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းရန်မတတ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်နေလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဆရာသခင်ရှိရာ မှော်ဘီမရမ်းတလင်းခြံသို့ ပြေး၍ အကျိုးအကြောင်း တင်ပြပြီး အကူအညီတောင်းရ၏။ ဗေဒင်ဆရာအဖြစ် ဘဝကိုရပ်တည်ပြီးနောက် ခုနစ်ရက်သာသမီး အပူများလည်း ကျွန်ုပ်ထံ နေ့စဉ်ရောက်နေ၏။ ၎င်းအပူများအတွက် နေ့စဉ်ဝင်ငွေထဲမှ သုံးပုံတစ်ပုံကို အမြဲလှူပေးရ၏။ ရသမျှငွေအားလုံးကို ငါ့ရဲငွေပဟု သတ်မှတ်လို့မရ။ ဗေဒင် လာကြည့်သူတွေကို ဆရာဖြစ်သူက ယတြာနှစ်ခါချေခိုင်းလျှင် ဆရာထုပ်သူက ယတြာငါးခါ ပြန်ချေရ၏။ တချို့သော ဗေဒင်လာကြည့်သူတွေက ဆရာလုပ်ခိုင်းသည့်ယတြာကို တိတိကျကျ လုပ်ဘဲ မအောင်မြင်ကြောင်း လာပြန်ပြော၏။ ဗေဒင်

ဆရာသက်တမ်းတစ်လျှောက်၌ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း၊ ယတြာများ ပြုလုပ်ပေးခြင်း၌ အစိုးအခ တစ်ခါမျှ မယူခဲ့ဖူးသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ကရုဏာဒေါသဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ အော်ငေါက်ပြောဆိုမိ၏။ နေ့စဉ် ဗေဒင်ပြောပြီးလျှင်လည်း ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ခန်း၌ အိမ်သို့မပြန်သေးဘဲ တစ်နာရီခန့် အချိန်ယူပြီး တစ်နေ့တာအတွက် ဟောပြောခဲ့ပြီးသော သူများ၏ အခက်အခဲ၊ ကျွန်ုပ်ဟောပြောခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ပြန်လည်စဉ်းစားသုံးသပ်၏။

တစ်နေ့သော ညနေပိုင်း အလုပ်ချိန် အလုပ်ခန်း၌ ထိုင်နေစဉ် -

“ဆရာ မပြန်သေးဘူးလား”

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဝင်ရောက်လာပြီး ကျွန်ုပ်အား ထိုင်၍ ကန်တော့လေ၏။

“အေးကွာ... ဒီနေ့ ဟောပြောခဲ့ပြီးသမျှ လူစာရင်း တွေကြည့်ပြီး တစ်ဦးချင်းရဲ့ အခက်အခဲတွေကို ပြန်စဉ်းစားနေတာပါကွာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် -

“ကောင်လေး... မင်း ဘယ်ကလေးလဲလာတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်မိ၏။

“ဆရာနဲ့ မတွေ့ဖြစ်တာကြာလို့ ဝင်လာတာပါ”

ကျွန်ုပ်က -

“အေးပါကွာ။ မင်းလာရင် အကြောင်းအရာ တစ်ခုတော့ မေးဖို့ပါလာမှာပါ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

“ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့... ဆရာက ကျွန်တော့်အကြောင်းကို သိရဲသားနဲ့”

ဟု ပြောဆိုရင်း ရယ်မောနေတော့၏။

သူသည် သမိုင်း(၅)လမ်း၌ ဆရာသန်းတင့်ဆွေ အမည်ဖြင့် ဗေဒင်ဟောပြောနေသူဖြစ်၏။ သူ၏မိဘများဖြစ်သော ဦးကျော်ရွှေနှင့် ဒေါ်ခင်ကြိုင်တို့မှာလည်း ကျွန်ုပ်နှင့် မောင်နှမအရင်းအချားကဲ့သို့ လွန်ခဲ့သော အနစ်နစ်ဆယ်ကျော်မှစပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့၏။ သူ့အား ကျွန်ုပ်သည် ကောင်လေးဟု ချစ်စနိုးခေါ်၏။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဆရာသခင်ထံအပ်ပြီး ပညာဆည်းပူးသင်ယူခိုင်းခဲ့၏။ ယခု အောင်မြင်သော ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်က -

“ကဲ...မင်း ဘာအခက်အခဲများ ရှိလို့လဲ”

ဟု လှမ်း၍ မေးလိုက်၏။

“ကျွန်တော့်ဆီမှာ ဗေဒင်လာတွက်တဲ့ ဦးမောင်ကြီးဆိုတဲ့သူက ပြောပါတယ်။ သူ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန်ဖြစ်ပြီး အရေးပေါ်ခန်းထဲ ရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ဇနီးကို ဆရာပေးလိုက်တဲ့ ယတြာကြောင့် ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပြီး အခု ကျွန်တော့်ဆီမှာ မကြာခဏ ရောက်နေတယ်။ သူ့အိမ်နဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်ကလည်း တစ်လမ်းကျော်မှာရှိတော့ မကြာခဏ ရောက်ဖြစ်တယ်။ မနောမယဂျာနယ် အမှတ်(၆)မှာ ဆရာရေးလိုက်တဲ့ သင်္ဘောသီးယတြာ မဟုတ်ဘူးလို့ သူကပြောတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော် သိချင်လို့ပါဆရာ”

ဟု ပြောလေ၏။

သူသည် အလွန်တစ်ရာ စပ်စုတတ်၍ ပညာကိုလည်း မြတ်မြတ်နိုးနိုး လိုလား၏။ သိချင်တာရှိလျှင်လည်း မဆိုင်မတွဲ မေးမြန်းလေ့လာ၏။ မဟုတ်မခံစိတ်လည်းရှိ၏။ တစ်ဖက်လူက သူ့အား မခံချင်အောင် ပြောဆိုသောအခါ နှုတ်လှန်တိုးပြီး “ချဲ့လေ၏။ ဒါကြောင့် အားလုံးက သူ့ကို ချစ်စနိုးဖြင့် “ချဲ့လေးဟု ခေါ်ကြ၏။ တချို့ကလည်း ဆရာချဲ့ ကိုချဲ့ဟု ခေါ်၏။

ကျွန်ုပ်က -

“မင်းပြောတဲ့ ဦးမောင်ကြီးဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးလကျော်လောက်က သူ့ဇနီး ဒေါ်မမကြီးကိုယ်တိုင် ရောက်လာပြီး ကျန်းမာရေးယတြာ လာယူသွားတဲ့သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ သူ့ဇနီး ဒေါ်မမကြီးကို ကြားဖြတ်ပြီး ကူညီပေးလိုက်တယ်လို့လည်း ပြောတယ်”

“အေးပါကွာ ငါမှတ်မိပြီ။ သူ့လာတွက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့အမျိုးသား အရေးပေါ်ခန်းထဲ ရောက်နေပြီ။ စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း စိတ်မကောင်း

စွာနဲ့ ပြောဆိုနေတဲ့ မျက်နှာကို ငါမြင်ယောင်မိသေးတယ်။ အဲဒီအရေးပေါ်ယတြာအကြောင်း ကျွန်တော် သိချင်လို့ပါဆရာ”

ကျွန်ုပ်က -

“မနောမယဂျာနယ် အမှတ်(၆)မှာက ကျွန်တော်အတွက် အရေးပေါ်ဖြစ်စေ၊ မပေါ်သည်ဖြစ်စေ လုပ်နိုင်ပါသည်။ ဦးမောင်ကြီးကို လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ယတြာအကြောင်း မင်းသိချင်ရင် လိုက်မှတ်ပေးတော့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

“လူနာအသည်းအသန်ဖြစ်နေလျှင်...”

- ၁။ အနံ့သီးတစ်ခြမ်း
- ၂။ ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီး(နှစ်သက်ရာ)
- ၃။ ဒိန်ချဉ်တစ်ခွက်
- ၄။ အမွှေးတိုင်တစ်ထုပ်
- ၅။ စကြာပုံတစ်ပုံ
- ၆။ ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်

အဲဒီ ငါးမျိုးကို လင်ဗန်းမှာ စုပေါင်းထည့်ပြီး နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်မှာ မိမိအိမ်ရှေ့ပေါက်ဝမှာ နှိုငယ်ပေါ်တင်ပြီး ဆုတောင်းရတယ်”

ဆရာသန်းတွင်ဆွေက -

“စကြာပုံကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆရာ။ ဘယ်နေ့စတင်ရမလဲ။ ဆုတောင်းတာကိုလည်း ရှင်းပြပါဦး ဆရာ”

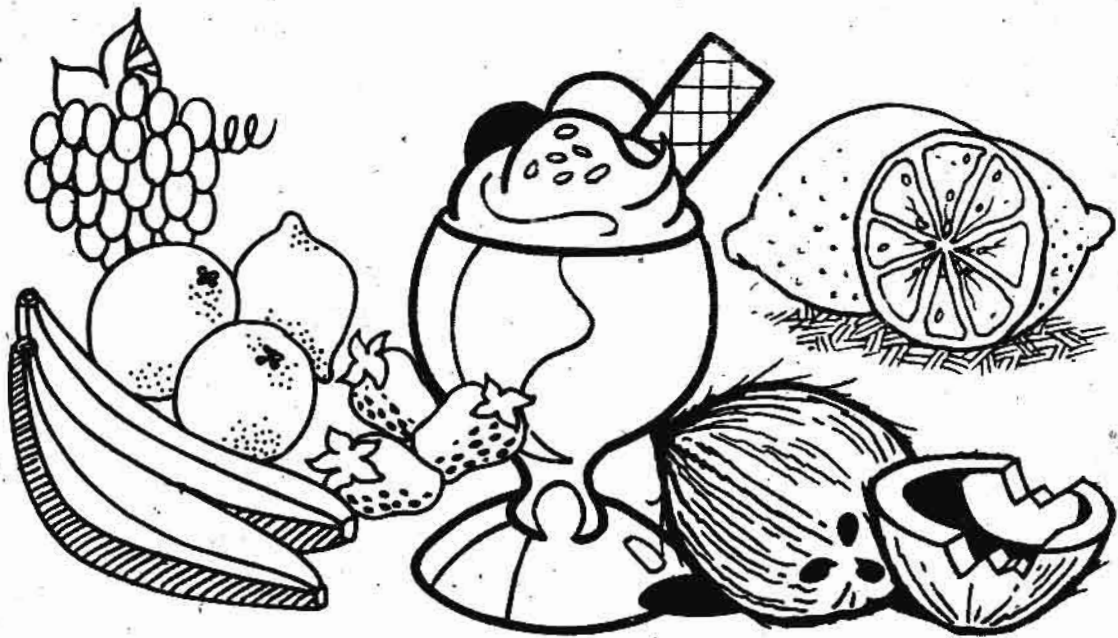
ကျွန်ုပ်က -

“စကြာပုံကို အလွယ်ကူဆုံး လုပ်ပေါ့ကွာ။ စာရွတ်ငယ်တစ်ရွက်မှာ စကြာပုံကို ထင်ထင်ရှားရှား ရေးဆွဲလိုက်၏။ ဆုတောင်းမယ်ဆိုရင်လည်း လူနာရဲ့ နေ့နံနက် အမည်ကို နှုတ်ကပြောပြီး မိသားစုရဲ့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုမှ ကင်းလိုကြောင်း လူနာရဲ့ ဝေဒနာရောဂါများ ပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာစေကြောင်း တိုင်တည်ဆုတောင်းပေါ့ကွာ။ နေ့ရက်ကတော့ မဆိုပါဘူး။ အရေးကြီးလျှင် ချက်ချင်းလုပ်ပါ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ဆရာသန်းတွင်ဆွေသည် ကျွန်ုပ်ပြောပြနေသည်ကို သူ၏မှတ်စုစာအုပ်၌ ရေးမှတ်နေလေတော့၏။

ဖြိုးဟန်ကျော်(ကော်သ)

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပျောက်လေရာတွင်

သိဒ္ဓိဓိမ္မံ (မင်္ဂလာကုန်း)

ပစ္စည်းဥစ္စာများ ပျောက်သောအခါတွင် လွယ်ကူစွာ ပြန်ရရှိနိုင်ရေးအတွက် ယတြာချေနည်းများ၊ ဓာတ်ဆင်ဓာတ် ရိုက်ပြုနည်းများ ရှိကြပါသည်။ ထိုနည်းပညာများထဲတွင် ဘုရားလှူဆုတောင်း၍ ဓာတ်ဆင်ပြီး ပြန်ရှာသော ယတြာ နည်းလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သူ၏ ယုံကြည် မှုရှိသလောက် အစွမ်းထက်သော ယတြာနည်းလည်း ဖြစ် သည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပျောက်လေရာတွင် ဓာတ်မှာဘုရား နံသင့်ထား၍ မိတ်ကားဝတ္ထု လှူဖွယ်ပြုလျက် တောင်းဆုလိုရာ ပြည့်နိုင်စွာသည် ကျမ်းလာရေးဟောင်း အဆိုတည်း။ . . .ဟူသော

လင်္ကာဖြင့် ဓာတ်ဆင်နည်းယတြာကို ဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပျောက်သောသူသည် ပျောက်သောနံ၏ ဓာတ် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ဘုရားတွင် ပျောက်သောနံ၏ မိတ်ဖက်နံ ဖြစ်သော လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို မိမိ၏သက်စေ့ အရေအတွက် အလိုက် စီမံ၍ ဘုရားလှူဆုတောင်းရပါမည်။

ထိုသို့လှူပြီး ပြန်ရှာပါက လွယ်ကူစွာ ပြန်တွေ့နိုင် ခြင်း၊ အဆက်အသွယ်ကြားရခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး ပြန်ပေးခြင်းတွေလည်း ကြုံတွေ့လာတတ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေနံပါသော ပစ္စည်းဥစ္စာများ ပျောက်သော အခါတွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ကြာသပတေးနံအရ ပေါင်မုန့်၊ မြေပဲ တစ်မျိုးမျိုးကို မိမိ၏သက်စေ့ အရေအတွက် စီမံပြီး ဓာတ်မိတ်ဖက်ဖြစ်သော စေတီ၏ စနေထောင့်တွင် ဘုရား

လှူ၍ ဆုတောင်းရမည်။

တနင်္လာနံပါသော ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျောက်သောအခါ တွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူးနံပါသည့် လိမ္မော်သီး သံပရာ ရည်စို့ကို မိမိ၏ သက်စေ့အလိုက် စီမံပြီး ဓာတ်မိတ်ဖက် ဖြစ်သော စေတီ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဘုရားလှူဆု တောင်းရမည်။

အင်္ဂါနံပါသော ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျောက်သောအခါ တွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော သောကြာနံပါသည့် သင်္ဘောသီး သရက်သီးတို့ကို မိမိ၏သက်စေ့အလိုက် အရေအတွက်ပြုပြီး ဓာတ်မိတ်ဖက်နံဖြစ်သော စေတီ၏ ရာဟုထောင့်က ဘုရား တွင် လှူ၍ ဆုတောင်းရမည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနံပါသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျောက်သောအခါ တွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော တနင်္လာနံပါသည့် အကြော်၊ ကိတ်မုန့် တစ်မျိုးမျိုးကို မိမိ၏သက်စေ့ အရေအတွက်အလိုက် စီမံပြီး ဓာတ်မိတ်ဖက်ဖြစ်သော စေတီ၏ သောကြာထောင့်မှ ဘုရား တွင်လှူ၍ ဆုတောင်းရမည်။

ကြာသပတေးနံပါသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျောက် သောအခါတွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေနံပါသည့် အုန်း သီး၊ အုန်းနို့ပါသည့် အစားအစာတို့ကို မိမိ၏ သက်စေ့အရေ အတွက်အလိုက် စီမံပြီး ဓာတ်မိတ်ဖက်ဖြစ်သော စေတီ၏ တနင်္လာထောင့်မှ ဘုရားတွင်လှူ၍ ဆုတောင်းရမည်။

သောကြာနံပါသော ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျောက်သော အခါတွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော အင်္ဂါနံပါသည့် ဆီးထုပ် ဆီးယို တစ်မျိုးမျိုးကို မိမိ၏ သက်စေ့အရေအတွက်အလိုက် စီမံပြီး ဓာတ်မိတ်ဖက်ဖြစ်သော စေတီ၏ ဗုဒ္ဓဟူးထောင့်မှ ဘုရားတွင် လှူ၍ ဆုတောင်းရမည်။

စနေနံပါသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျောက်သောအခါ တွင် မိတ်ဖက်ဖြစ်သော ရာဟုနံပါသည့် ရှောက်သီးသုပ်၊ ရေခဲမုန့် တစ်မျိုးမျိုးအား မိမိ၏ သက်စေ့အရေအတွက် အလိုက် စီမံ၍ ဓာတ်မိတ်ဖက်နံဖြစ်သော စေတီ၏ တနင်္ဂနွေ ထောင့်မှ ဘုရားတွင်လှူ၍ ဆုတောင်းရမည်။

ထိုသို့ ဓာတ်ဆင်ပြီး ယတြာပြု၍ ဘုရားလှူ ဆု တောင်းခြင်းဖြင့် ပျောက်နေသော ပစ္စည်းများသည် လွယ်ကူ စွာပင် ပြန်ရှာ၍တွေ့စေနိုင်ကြောင်း လင်္ကာဖွဲ့ဆိုထားခြင်း

ဖြစ်လေသည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာပျောက်၍ ပြန်ရှာသည့် နေရာတွင် မကဘဲ အခြားသော ကိစ္စများတွင်လည်း ဉာဏ်နည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အိမ်ဝယ်ရန်အတွက် အခက်အခဲ ကြုံနေရသူ တနင်္ဂနွေနံပျောက်လျှင် ပြန်ရှာသော ယတြာနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် မိမိ၏ ယုလိုသည့် အိမ်ကို အခက်အခဲမရှိဘဲ ဝယ်ယူနိုင်စေ ဖြစ် လေသည်။

လာဘ်လာဘာပိတ်နေခြင်း သို့မဟုတ် ဆောင်ရွက် ထားသော ငွေကြေးကိစ္စများ အဆင်မပြေဖြစ်နေသော သည့် တနင်္လာနံပျောက်လျှင် ပြန်ရှာသော ယတြာနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြင့် လာဘ်လာဘာတွေ ပွင့်လာခြင်း၊ ငွေကြေးတိရစ္ဆာန် အဆင်ပြေစွာဖြင့် အောင်မြင်လာမှာ ဖြစ်သည်။

ချစ်သူဖြစ်သော အင်္ဂါသမီးနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ် သတင်းစကား မကြားရဘဲ ဖြစ်နေသောသူသည် အိမ်မှ ပျောက်လျှင် ပြန်ရှာသော ယတြာနည်းအတိုင်း ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်သောကြောင့် အင်္ဂါသမီးဖြစ်သော ချစ်သူထံ အဆက်အသွယ်သွားတင်းစကားတွေကို ရရှိကာ ပြန်ပြီး အဆင်ပြေသွားကြလေသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လူအဝင်နည်း၍ ရောင်း မကောင်းက ဗုဒ္ဓဟူးနံပျောက်လျှင် ပြန်ရှာသော ယတြာနည်း အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရပေသည်။ ဆိုင်၌ လူဦးစွာဖြင့် ရောင်းအားတွေ ကောင်းလာခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂါပိဋ္ဌာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ပညာဆိုင် တွင် ဝင်စေလိုလျှင် မိတ်ဖက်၊ ထွက်စေလိုလျှင် ရန်တော်ဆင် ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်လေသတည်း။

သိဒ္ဓိစံ(မင်္ဂလာကျမ်း)

၀၉-၃၀ ၂၅၀၀၉

ဘေးကင်းရန်ကွာ ယတြာ

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

ကျွန်တော်၏ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းများသည် ကျန်းမာရေး မကြာခဏ ချူချာနေသည့်အခါ ကျွန်တော်ထံ သို့ မလွဲမသွေ ရောက်လာတတ်ကြသည်။ သူတို့၏ ဇာတာ များကို စစ်ဆေးခိုင်းကာ ယတြာများကို တောင်းကြတော့ သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်နေသော အပေါင်းအသင်းများက လည်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အဆင်မပြေဖြစ်နေသည့်အခါ သူတို့တွင် အတိုက်အခံများရှိနေသည်ဟု ထင်မှတ်သည့်အခါ များတွင် ကျွန်တော်ထံသို့ ရောက်လာတတ်သည်။ ခရီးဝေး သွားမည့်သူများကလည်း လမ်းခရီးတွင် အန္တရာယ်ကင်းရှင်း

အောင် ယတြာချေသွားချင်သည့်အခါ ရောက်လာတတ်ကြ သည်။

ထိုသူတို့သူများတို့သည် ကျွန်တော် အလုပ်များနေ သည်လား ဘာလား မမေးတော့ပါ။ သူတို့ဆန္ဒများကိုသာ ပြောပြကာ ပူဆာကြတော့၏။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော် နည်းတူ လူတိုင်းကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်သည်။ သူတို့တောင်း သည့် အကူအညီကို ဘယ်သောအခါမှ မငြင်းပဲ ဆောင်ရွက် ပေးလေ့ရှိသည်။ သို့ကြောင့်လား မသိပေ။ လူတိုင်းက ကျွန် တော်ကို ခင်မင်ကြသည်။

နေ့သား	နံပန်း	ဥပမာ	လှူဒါန်းရန် အရေအတွက်
တနင်္ဂနွေ	ကြာသပတေး	မေမြို့ပန်း	၁၉ ပွင့်
တနင်္လာ	သောကြာ	သီဟိုဠ်ညွန့်	၂၁ ညွန့်
အင်္ဂါ	စနေ	ဒေါနပန်း	၁၁ ညွန့်
ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္ဂနွေ	အုန်းပန်း	၆ ညွန့်
ကြာသပတေး	တနင်္လာ	ကံ့ကော်	၁၅ ညွန့်
သောကြာ	အင်္ဂါ	ငွန်ပန်း	၈ ညွန့်
စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး	ရွက်လှ	၁၇ ညွန့်
ရာဟု	တနင်္ဂနွေ	အုန်းပန်း	၆ ညွန့်

အရှေ့မြောက် တနင်္ဂနွေ	အရှေ့ တနင်္လာ	အရှေ့တောင် အင်္ဂါ
မြောက် သောကြာ	ယတြာရှင်	တောင် ဗုဒ္ဓဟူး
အနောက်မြောက် ရာဟု	အနောက် ကြာသပတေး	အနောက်တောင် စနေ

ကျွန်တော်က အဘိုးဆရာသိန်း သင်ကြားပေးထားသော ခုနစ်ရက်သားသမီး (ရာဟုပါဆိုလျှင် ရှစ်ရက်သားသမီး)တို့ မည်သူမဆို ဆောင်ရွက်နိုင်သော ယတြာကို ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ရပါသည်။

ယတြာဆောင်ရွက်ပုံမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ရည်မှန်း၍ မွေးနှံ၏ ပဉ္စပွတ်ပန်းကို ဂြိုဟ်သက်အလျောက် လှူဒါန်းရန်ဖြစ်သည်။

ကာယကံရှင် နေ့သား/သမီးများ အနေဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ ပဉ္စပွတ်ပန်းများကို နေအိမ်မှ ဘုရားရှင်၏ရှေ့တွင် ပန်းအိုးသစ်ထဲ၌ စိုက်ထိုး၍ ဆက်ကပ်ပူဇော် လှူဒါန်းရပါမည်။

“ဘုရား တပည့်တော် တပည့်တော်မ...နေ့သား/သမီးက ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား သက်တော်ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့ မွေးနှံ၏ ပဉ္စပွတ်ပန်းကို ဂြိုဟ်သက်အလျောက် ရှိသေ မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်ဘုရား” ဟု ရွတ်ဆိုလှူဒါန်းရပါမည်။

ယတြာပြုသူက ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို သက်ဆိုင်ရာထောင့်အလိုက် ထိုင်စေရမည်။ ယတြာချေသည့်သူက အလယ်တွင် ထိုင်ရသည်။ ထို့နောက် ယတြာရှင်က တနင်္ဂနွေသားမှစ၍ ထောင့်အစဉ်အတိုင်း ဗယာကြော် ကျွေးရမည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့က ယတြာရှင်ကို မေတ္တာပို့ဆုတောင်းပေးရပါမည်။

ယတြာရှင်ကကျွေးသော ဗယာကြော်ကို ခုနစ်ရက်သားသမီးများက မိမိတို့ မွေးနှံအရပ်တွင် ထိုင်စားပြီး ကာယကံရှင်ကို...

“ကျွန်းမာချမ်းသာပါစေ၊ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေ၊ အတိုက်အခိုက်များမှ ကင်းဝေးပါစေ”

ဟု ဆုတောင်းပေးလျှင် ယတြာရှင်က...

“ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ”

ဟု ရွတ်ဆိုရသည်။ ၎င်းယတြာကို မွေးနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီ၌ အချိန်အတွင်း ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ၎င်းယတြာသည် ကုသိုလ်လည်းရ အကျိုးထူးကိုလည်း ပေးသည့်အတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန် ရေးသားလိုက်ရပါ သတည်း။

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)
၀၉-၂၆၁၄၃၅၃၇

လက်တွေ့အသုံးချ မြန်မာ့ရိုးရာ ဆေးမြီးတို့များ

သုတေသီဆရာငြိမ်း

တင်းတိပ်ပျောက်အောင် ဘယ်လိုပျောက်ရမလဲ

အမျိုးသမီးများ၏ မျက်နှာပြင်အလှအပကို ဖျက်ဆီးသည့် အရာကား တင်းတိပ်ဖြစ်ပေ၏။

တင်းတိပ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း အကြောင်းကား မျက်နှာသန့်ရှင်းမှုမရှိ၍သော်လည်းကောင်း၊ မသန့်ရှင်းသော အဝတ်ဖြင့် သုတ်ခြင်း၊ မသန့်ရှင်းသောလက်ဖြင့် ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတုပစ္စည်းများပါဝင်သော မိတ်ကပ်၊ ကာချယ်တို့ လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေရောင်ခြည်ပြင်းစွာသင့်၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မတာမမှန်ဘဲ သွေးပုပ်သွေးညစ်များ ကြွင်းကျန်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နံ့သာဖြူလိမ်း၍လည်းကောင်း တင်းတိပ်များစွဲကပ်ရကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဤသို့ အလှအပအား ဖျက်လိုဖျက်ဆီးပြုသည့် တင်းတိပ်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းလိုပါလျှင် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်နည်း။

နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောထားသော ကင်ပွန်းရွက် မနမရင့် လက်တစ်ဆုပ်စာခန့်ကို ထန်းလျက်ခုနစ်လုံးခန့်နှင့် သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို၍သောက်ပေးရပါမည်။ ကျိုထားသည့် အိုးထဲသို့ ဆားအနည်းငယ်ထည့်ပါ။ ချိုချဉ်ချဉ်အရသာပေါ်လာလိမ့်မည်။ ၎င်းကျိုထားသော အရည်အား မနက်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် သောက်ပေးပါ။ တင်းတိပ်များ ပါးလွှာလာပြီး မကြာခင် ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မည်။

တစ်ကိုယ်ရည် သန့်ရှင်းခြင်းကား မည်သည့်ရောဂါဝေဒနာအတွက်မဆို အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါကြောင်း။

ထိခိုက်ရှုနာဖြစ်ခဲ့လျှင်

လူတော်တော်များများ ထိခိုက်ရှုနာဝေဒနာများ ကြုံရတတ်ပါသည်။

တောအရပ်ဒေသများ ကောက်ရိတ်သည့်အခါ တံစဉ်ထိပြီး ပြတ်ရခြင်း၊ ပေါက်ပြားပေါက်မိခြင်း၊ ထင်းခွဲသည့်အခါ ဓားထိခြင်း၊ ပြတ်ရခြင်း၊ သားလှီးဓားဖြစ်စေ၊ အခြားအသွားချွန်သည့် အရာဖြင့်ဖြစ်စေ ထိုးမိ၊ ထိခိုက်မိခြင်း၊ သံပြားရခြင်း၊ ရေထဲဆင်းသည့်အခါ ပုလင်းကွဲရခြင်း၊ မှန်ကွဲများထိုးမိခြင်း စသည့် မတော်တဆ ထိခိုက်ရှုနာတို့နှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။

အကယ်၍ ထိခိုက်ရှုနာ ဝေဒနာ ခံစားရပါက သက်သာပျောက်ကင်းအောင် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။

နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။

ကွမ်းစားထုံးကို လက်ဖြင့်ကော်ယူ၍ ထိခိုက်ပြတ်ရသွားသည့် ဒဏ်ရာပေါ်တွင် လုံလုံခြုံခြုံ အုံပေးပါ။ ထို့နောက် ပတ်တီးစည်းထားပါ။ ထုံးအုံသည်ကြားမှ တစ်ခါတစ်ရံ သွေးများ စိမ့်ထွက်နေသေးလျှင် ထပ်မံ စိမ့်မထွက်လာသည်အထိ ထုံးကို အကြိမ်ကြိမ်ထပ်မံအုံပေးပါ။ (ဒဏ်ရာရသည့်နေရာကို ရေမထိအောင် သတိထားပါ။)

ထုံးအုံသည်နှင့် ချက်ချင်း သက်သာပြီး ရက်အနည်းငယ်အတွင်း အသားနုတက်လာကာ ဒဏ်ရာများ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။ (အမာရွတ်ထင်ကျန်နေပါက ကြိတ်မှန်ရွက်ကိုချေ၍ အုံပေးပါ။)

ထုံနာ ကျင်နာဖြစ်ခဲ့လျှင်

ထုံနာကျင်နာဖြစ်သော အဆစ်အမြစ်ကို ရောင်ရမ်း ကိုက်ခဲနေပါက အနေရအထိုင်ရ ခက်ပါသည်။ ထိုသို့ ထုံနာ ကျင်နာ ဝေဒနာ ခံစားနေရပြီဆိုပါက အောက်ပါဆေးနည်း အတိုင်း သက်သာပျောက်ကင်းအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ကြ ပါသည်။

ကောက်ညှင်းအရက် (သို့) ရရာအရက်တစ်ပုလင်း။

မိဿလင်ဥ အစိတ်သား (သို့) အိမ်သုံးချင်းအစိတ် သား။

မိဿလင်ဥ (သို့) အိမ်သုံးချင်းအား ထုထောင်း၍ ပိတ်စိမ်းပါးဖြင့် အရည်ညှစ်ပါ။ ရလာသည့်အရည်ကို အရက် ပုလင်းထဲသို့ (ထုထောင်းပြီးသား အဖတ်များနှင့်အတူ) ထည့် ၍ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် စိမ်းထားပါ။ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်လိမ်းပေး လျှင် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

အမျိုးသမီးများ သားအိမ်အောင့်ခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း၊ အင်္ဂါဇာတ်ရောင်တင်းခြင်း၊ သွေးထိန်ခြင်း၊ မီးယပ်ကြောင့် ထုံကျင်ခြင်း၊ ချွေးငုပ်ခြင်းများအတွက် မိဿလင်ဥကို ထန်းလျက်နှင့် ကျိုကာ သောက်ပေးရပါမည်။

မိဿလင်ဥကို ထုထောင်း၍ အရည်ညှစ်ကာ ငရုတ် ကောင်းမှုန်ထည့်ပြီး လိမ်းပေးပါက ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ လေ မလျှောက်၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်းများကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါသည်။

ချင်းစိမ်းသတ္တုရည်ကို နမ်းဆီနှင့် ကျို၍ရသော ဆီ အား အဆစ်အမြစ် ရောင်ရမ်းသောနေရာ၌ လိမ်းပေးပါက အဆစ်အမြစ် ကိုက်ခြင်း၊ ရောင်ရမ်းခြင်းတို့ သက်သာပျောက် ကင်းစေပါ၏။ အရက်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ သွေးလှည့်ပတ်မှုကို ကောင်းစေ၍ အပူငွေ့ပေးပြီး အခိုးဓာတ်ကို ပွင့်စေပါ၏။

ထိကရုံးအစွမ်း ဘယ်လိုရှိသလဲ

ထိကရုံးသည် ဆေးဖက်ဝင် အပင်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါ သည်။

ထိကရုံး၏ အရွက်၊ အမြစ်၊ ပဉ္စငါးပါးလုံးကို အသုံးပြု နိုင်သည်။ ထိကရုံးသည် ဖန်ခါးသော အရသာရှိ၏။ အေး

သောသတ္တိရှိ၏။ သလိပ်၊ သည်းခြေတို့ကို ငြိမ်းစေ၏။ အရည် ကိုကြိတ်၍ ဆီးခုံပေါ်တင်၍ အံ့ပေးလျှင် ဆီးလွန်လျော့ ပျောက်၏။ မြင်းသရိုက် လိပ်ခေါင်းရောဂါအတွက် အရည် ကို အမှုန်ပြု၍ နို့နှင့်သောက်ပေးလျှင် ပျောက်၏။ အမြစ် ကို သွေး၍ လိမ်းပေးလျှင် အနာမှ အမြစ်များ ထွက်သွား ၏။ အမြစ်ကို ပြုတ်သောက်ပါက ဆီးအိမ်၌တည်သော ကျောက်ကို ပျော်၍ကွဲကြေစေ၏။

ပဉ္စငါးပါးကို ကြိတ်၍ ရေနှင့်ဖျော်လူးပါက ဟောရောင် ခြင်းကို လျော့ကျစေ၏။ ရောင်အမ်းသောနေရာတွင် ဩဇာ တောင်နှင့် သုတ်လိမ်းပေးပါက ရောင်အမ်းခြင်း ကင်းပျောက် ၏။ သွေးအန်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဝမ်းရောဂါ၊ ပန်နာတို့ ပျောက်ကင်းစေ၏။ အားတိုးဆေးအဖြစ်လည်း ဖော်စပ်အသုံး ပြုနိုင်၏။

ထိကရုံးဟု ဆိုရာ၌ ကုန်းထိကရုံးနှင့် ရေထိကရုံး ဟူ၍ ရှိ၏။ ကုန်းထိကရုံး ပဉ္စငါးပါးကို ကျို၍ သကြားနှင့် သောက်ပါက သွေးအန်ရောဂါ၊ သွေးကျရောဂါ၊ ဝမ်းသလိပ် ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ ထိကရုံးအမြစ်ကို ပြုတ် သောက်ခဲ့သော် သည်းခြေ ဒေါသလွန်၍ဖြစ်သော ကျောက် တည်ရောဂါကို ပျော်၍ကွဲကျစေ၏။ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့် ရောဂါဖြစ်လျှင် ထိကရုံး ပဉ္စငါးပါးကို အခြောက်ဖြုတ် လက်ဖက်ခြောက်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပြီး သောက်ရ၏။

ထိကရုံးကား၊ ဆေးဖက်ဝင် အဖိုးတန်လှပါသည်။

ဒုလ္လာမီးယပ် ဘယ်လိုအမြစ်ဖြတ်မလဲ

“ယောက်ျားမှာ ဒုလ္လာ၊ မိန်းမမှာ မီးယပ်” ဆိုသည့် စကားရှိ၏။ ယောက်ျားတို့အတွက် ဒုလ္လာသမားဖြစ်ပါက နှီး ညှိပြီဆိုလျှင် အဆစ်အမြစ်တွေ ကိုက်ခဲလာကြ၏။ မိန်းမမှာ လည်း မီးယပ်ဝေဒနာခံစားရပြီဆိုလျှင် ပိပြည်လန်းဆန်းမှု မရှိ ပိန်ကပ်ချည်နှံနေမည်မှာ အသေအချာ။

သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျား မိန်းမတို့အဖို့ ဒုလ္လာမီးယပ်ကို အမြစ်ဖြတ်ဖို့ လိုအပ်ပါ၏။ နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။

ကျောက်ဖရုံသီး ရင့်ရင့်ကို အညှာပတ်လည်မှ အနှစ် သား၊ အတွင်းသား မပျက်စေရန် ဓားပါးပါးချွန်ချွန်ဖြင့် နှိပ်

လက်မခန့် အချင်းပြု အပေါက်ဖောက်ပါ။

အစေ့အိမ်ရှိ အုများကို ဝါးချောင်းသန့်သန့်ဖြင့် ထိုး၍ ကော်ထုတ်ပါက အတွင်းသားနှင့် အခေါင်းသား ကျန်ရစ်ပါ လိမ့်မည်။ ဤတွင် ထန်းဖိုထန်းလျက် အမှန်ပြု၍ဖြစ်စေ၊ အခဲလိုက်ဖြစ်စေ အတွင်းတွင် အပြည့်သိပ်ထည့်ပြီး အညှာ အဖုံးကို ပြန်ပိတ်ပါ။ ရှုံနှင့် တစ်ထပ်စီ အဝတ်ကပ်၍ နှစ်ထပ် ခန့်ဖော်ပါပြီး လှံအောင်ပိတ်ပါ။ ၎င်းနောက် ကျောက်ဖရုံသီးကို ခေါင်လိုက် စပါးတောင်းထဲဖြစ်စေ၊ ကောက်ရိုးပုံထဲဖြစ်စေ ခုနစ်ရက်ခန့်ထားပါ။

ကျောက်ဖရုံသီးကို စမ်းကြည့်လျှင် အခွံသားပျော့ သွားပြီး ထန်းလျက်နှင့် ကျောက်ဖရုံသီးတို့မှာ အသားဓာတ် ပြု၍ ကာဓိဗဟက်ဆေး ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကျောက်ဖရုံသီးကို ဝလံကြီးတစ်ခုဖြင့် သေသေသပ်သပ်ခွဲ ပြီး ငွန်းနှင့် အသားများကို ခြစ်ပါ။ ပြီးနောက် သမအောင် မွှေပါ။ အမြှုပ်တစ်စီနှင့် အရည်ရှမ်းသော ဆေးရည်ကိုရပါ မည်။ ထိုဆေးရည်ကို တစ်နေ့နှစ်နေ့ခန့်လှန်းပြီး မွှေနှောက ရှိ လေလုံသော ပုလင်းတွင်ထည့်ပါ။

နံနက်တစ်ခွန်း၊ ညတစ်ခွန်း ပုံမှန်စားသုံးပေးပါက သွေးဆုံးခါနီး အမျိုးသမီးများသည် လည်းကောင်း၊ မီးယပ်စေ ဇနာခံစားနေရလျှင်လည်းကောင်း၊ ခုလာခွဲနေသော ယောက်ျား များသည်လည်းကောင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

ဓမ္မတာလာစဉ် ကိုက်ခဲလျှင်

အချို့အချို့သော အမျိုးသမီးများ ဓမ္မတာလာပြီး သွေးပေါသောအခါများ၌ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်၏။ အမျိုးသမီး၏ ယောနိ၊ ကျောက်ကုန်းနှင့် ဝမ်းဗိုက် တို့၌ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် ထိုးကျင့်ခြင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အောင့်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါ အကိုက် အခဲပျောက်ကင်း အနီးပွင့်ဆေးများကို အလွန်အကျွံသောက် သော်လည်း မပျောက်ကင်းဘဲရှိသော် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရပါ မည်နည်း။

နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။
ချင်းခြောက်နှင့် ထန်းလျက်ဟောင်းကို ခပ်ပျစ်ပျစ်

ကျိ၍ သောက်သုံးပေးသင့်၏။ ထိုသို့ သောက်သော် ဓမ္မတာ နှင့်စပ်သော ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှ ပျောက်ကင်းပါမည်။

(ထိုသို့ ကိုက်ခဲနာကျင်သော နေ့များ၌ အအေးမျိုးစုံ ကို ရေခဲနှင့်သောက်ခြင်း၊ ရေခဲရေ ရေခဲမုန့် စသော အအေး များကို ရှောင်ရပါမည်။)

လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ နွားနို့ပူပူနှင့် စပျစ်ခြောက် စသည်များကို စားသုံးရမည်။

ရေချိုးခြင်း၊ ရေကျိုးခြင်း၊ ရေဖိုခြင်းနှင့် ရေခဲရေ စသည်များကြောင့် ချမ်းခြင်း၊ တုန်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါက ဒယ်အိုး ထဲသို့ ထောပတ်အနည်းငယ်ထည့်ပါ။ ထိုထောပတ်ထည့် ထားသော အိုးထဲသို့ ချင်းခြောက်နှင့် ထန်းလျက်ကိုထည့်၍ မီးနှင့် နွေးနွေးကျိုပါ။ ထိုဆေးကို သောက်ပါ။ ထိုဆေးကို သောက်ပြီးလျှင် နို့ပူပူနွေးနွေး၊ ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည် သောက်ပါ။ ထိုနောက် ဝမ်းစောင်ကို ခြံထားပါ။

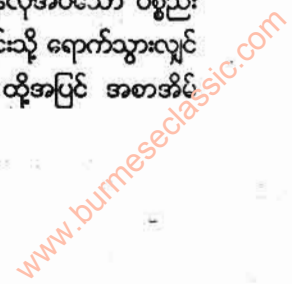
ဤနည်းဖြင့် ဓမ္မတာလာစဉ်နှင့် ကိုက်ခဲနာကျင် ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

နာခေါင်းသွေးလျှံ သွေးကျလျှင်

လွန်စွာပူပြင်းသော ကာလတွင် နာခေါင်းသွေးလျှံ ခြင်း၊ သွေးကျခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လာပါ က -

ငှက်ပျောပင်ကို စားနှင့် ပိုင်းခုတ်ပါ။
ထိုအခါ ပင်စည်မှ သတ္တုရည်များ ထွက်လာပါလိမ့် မည်။ ထွက်လာသော သတ္တုရည်ကို ရှူပေးပါ။ နာခေါင်း သွေးလျှံခြင်း၊ သွေးကျခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းသွား ပါလိမ့်မည်။

ငှက်ပျောပင်ကား ၁၂ လ ကာလပတ်လုံး ရရှိနိုင် သော အသီးဖြစ်၏။ အခြားသော အသီးနှင့်စာလျှင် ငှက်ပျော သီးမှာ ဖွံ့ဖြိုးစေတတ်သော ဓာတ်အများဆုံးပါဝင်၏။ ငှက်ပျော သီး၌ အရည်ပျော်ဝင်နိုင်သော သကြားဓာတ်ရှိ၏။ ၎င်း ဓာတ်သည် စားသုံးသူအတွက် အလွန်လိုအပ်သော ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။ ငှက်ပျောသီးသည် အာခဲတွင်းသို့ ရောက်သွားလျှင် လျင်မြန်စွာ အရည်ပျော်စေတတ်၏။ ထို့အပြင် အစာအိမ်

သို့ ရောက်ရှိသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများကို အားဖြစ်စေ၏။ ၎င်းပျောသီးသည် ခန္ဓာကိုယ်ကို ချက်ချင်း အကျိုးပြု၍ ခွန်အားကို ဖြစ်စေသော “ဆေးအစာ” ဖြစ်၏။

၎င်းပျောသီး၌ ကယ်လ်ဆီယမ် အဓိကပါဝင်၏။ ထိုသို့ပါဝင်သဖြင့် အူများကို သန့်ရှင်းအကျိုးပြု၏။ ခန္ဓာကိုယ် ဖွံ့ဖြိုးစေတတ်သော အစာလည်းဖြစ်၏။ ဗီတာမင်ဓာတ်မှ တစ်ပါး အခြားသော ဗီတာမင်ဓာတ်များ ပါဝင်၏။ သွေးအား တိုးစေသော သဘာဝဓာတ်ဖြစ်၏။ ၎င်းပျောပင်သည် တစ်ပင် လုံး အသုံးပြုနိုင်သော ဆေးဖက်ဝင်အပင်ဖြစ်၏။

နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ

နုလုံးရောဂါသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ရောဂါဖြစ်ပါ၏။ နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါမှာလည်း အချိန် မရွေး အသက်အန္တရာယ်ပေးတတ်ပါသည်။

အလုပ်ပင်ပန်းလျှင်လည်းကောင်း၊ စိတ်ပူပန်ကြီး လွန်းလျှင်လည်းကောင်း၊ စိတ်သောကကြီးလျှင်လည်းကောင်း၊ ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်အသောက်များလျှင်လည်းကောင်း၊ နုလုံး သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ငွေကြေးတတ်နိုင် သူတို့အဖို့ နိုင်ငံရပ်ခြားရှိ နုလုံးအထူးကု ဆေးရုံကြီးများသို့ သွားရောက်ကာ ကုသမှုကို ခံယူကြရသည်။ ငွေကြေး ချို့တဲ့သူ ဆိုပါက မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်မည်နည်း။

စိုးရိမ်စရာ မလိုပါ။

အလွန်အမင်းထက်သော မြန်မာ့ဆေးနည်းများစွာ ရှိပါသည်။ ယင်းတို့အနက် များစွာ ထိရောက်သည့် ဆေးနည်း တစ်နည်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

ဦးစွာ မတ်ခွက်တစ်ခွက်အတွင်းသို့ ရေခဲနွေးပူပူများကို လောင်းထည့်ပါ။ ထိုအထဲသို့ သံပရာသီးတစ်လုံးကို အရည် ညှစ်ထည့်ပါ။ ညှစ်ပြီးသား အခွံကိုပါ ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် အဖုံး ဖြင့် မတ်ခွက်ကို ဖုံးအုပ်ပါ။ ၁၅ မိနစ်ခန့်ကြာလျှင် ရေခဲနွေး ခပ်နွေးနွေးထဲထည့်၍ နံနက်တစ်ခွက်၊ နေ့လယ်တစ်ခွက်၊ ညနေတစ်ခွက် တစ်နေ့သုံးခွက် သောက်ပေးရပါမည်။

ထိုဆေးနည်းဖြင့် ငွေမကုန်၊ လူမပန်းဘဲ နုလုံးပေါက် သွေးကြောကျဉ်းဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသည်

တို့ကို တွေ့မြင်ဖူးပါကြောင်း။

နာစေးပျောက်အောင် ဘာလုပ်ရမလဲ

မိုးဦးကျရာသီတွင်ဖြစ်စေ၊ မိုးအကုန်ဆောင်းအကုန်ကာ လတွင်ဖြစ်စေ နာမွန်ခြင်း၊ နာစေးခြင်း စသော ရောဂါဝေဒနာ များ ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။

နာစေးရောဂါကို ကြာရှည်စွာ မဖြစ်ပွားစေသင့်ပါ။ နာစေးရောဂါကို အလျင်အမြန် ကုသခြင်းမပြုပါက နောက် ဆက်တွဲအဖြစ် အရည်များ တရွဲရွဲကျကာ နာရည်ပူလောင် ခြင်း၊ ထိပ်ခတ်နာဖြစ်ခြင်း၊ နာခေါင်း၊ ပါးစပ်နှင့် လည်ချောင်း တို့မှ မကောင်းသောအနံ့များ ထွက်လာတတ်၏။

ထိုသို့ နာစေးရောဂါ ဖြစ်ပွားနေပါက သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။

နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။

ကြံသကာဟောင်း ၁၀ ပဲ၊ လတ်ဆတ်သော ဇိန်ဆည် ၃ ကျပ် ၂ ပဲ။

ငရုတ်ကောင်းမှုန့် ၃ ပဲတို့ကို ယူ၍ ကြံသကာကို ထုထောင်းလျက် ဒယ်အိုးထဲမှာ ထည့်ပါ။ ငရုတ်ကောင်းမှုန့် ကို နူးညံ့အောင်ပြုလုပ်၍ ငွန်းနှင့်မွှေပါ။ သမသွားသောအခါ ဆားကို မိမိနှစ်သက်သလောက် ထည့်ပါ။

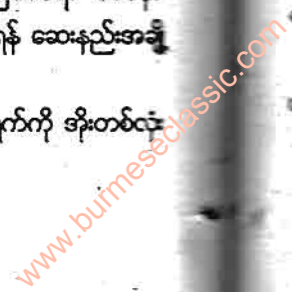
ဤဆေးနည်းအတိုင်း ဖော်စပ်၍ မနက်တိုင်း အိပ်ရာ မှထလျှင် လျက်ပေးပါ။ သုံးရက်အတွင်း နာစေးရောဂါ သက် သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

(နာစေးနေစဉ်ကာလအတွင်း မိသားစုနှင့်တကွ ပတ် ဝန်းကျင်သို့ မကျားစက်စေရန် နာချေသည့်အခါတိုင်း အဝတ် သန့်သန့်အုပ်၍ ချေပါ။)

နင်းခုအနာ ပျောက်ပို့ရာ

ယားနာအသီးသီးရှိကြသည့်အနက် နင်းခုသည် ပျောက်နိုင်ခဲသော ဝေဒနာအမျိုးအစား ဖြစ်ပေရာ ဝေဒနာ ရှင်များအတွက် သက်သာပျောက်ကင်းစေရန် ဆေးနည်းအချို့ ကို လေ့လာရှာဖွေတင်ပြလိုက်ပါသည်။

(၁) တမာပင်မှ အခေါက်နှင့် အရွက်ကို အိုးတစ်လုံး

တွင် သီးသန့်ပြုတ်ပါ။ ၎င်းဆေးရည်အား အဝတ်ဖြင့်ဆွတ်၍ နင်းခုနေရာပေါ်သို့ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် နေ့စဉ်မပျက် ကြပ်ထုပ်ထိုးပေးပါ။ ၎င်းပြုတ်ရည်ဖြင့် ဖန်ရည်ကဲ့သို့ ဆေး ကြောပေးပါ။

(၂) လတ်ဆတ်သော ကွမ်းရွက်စိမ်းအား လက်နှင့် အနာဖြစ်နေရာကို သန့်စင်အောင် ဆေးကြောပါ။ ကွမ်းရွက် စိမ်းကို အရည်ထွက်အောင် ခြေမွ၍ ယင်းကွမ်းရွက်ဖြင့် အနာကိုဖိ၍ ပွတ်တိုက်ပေးပါ။ (သွေးထွက်အောင် ပွတ်တိုက် ခြင်းပြုရန် မလိုပါ။) ထိုသို့ တစ်နေ့သုံးကြိမ်မျှ ပွတ်တိုက်ပြီး သွေ့ခြောက်သည်အထိ သုတ်သင်ခြင်း မပြုဘဲ ထားပါ။

ကွမ်းရွက်မရပါက မြင်းခွာရွက်နှင့်လည်း ပွတ်တိုက် ပေးနိုင်ပါသည်။ (ဆေးနည်းအတိုင်း ပွတ်တိုက်ပြီးစတွင် အနည်းငယ် ရောင်လာတတ်သော်လည်း ခဏအကြာ၌ မူ လအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။ ရက်အတန်ကြာသော အခါ တဖြည်းဖြည်း ခြောက်သွေ့ပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။)

(၃) ဆီးဖြူသီးအခြောက်ကို ပြာချ၍ထောင်းပါ။ ပြီး နောက် အမှုန့်စစ်ပါ။ အိမ်သုတ်ရေခဲချေးနှင့် ဖျော်၍ လိမ်း ပါ။ (အနာဖတ်များ ကွာကျပြီး ယိုးလျှလာက မကြာခင် ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။)

(၄) ခုတ္တာကို ပွလာရုံမီးဖုတ်ပါ။

(မီးဖုတ်ခြင်းသည် ပြာချခြင်း မဟုတ်ကြောင်း သတိ ပြုပါ။)

ပွလာပါက အမှုန့်ကြိတ်ပြီး ရေခဲချေးနှင့် သင့်တင့် အောင်မွှေပါ။ အနာကို စင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောပြီး တစ်နေ့တစ်ကြိမ် လိမ်းပေးပါ။

(ဆေးလိမ်းစတွင် စပ်ပြီး အခဲရခက်ပါသည်။ အောင့် ခံပါ။ အနာမှ စီးပျစ်ပျစ်အရည်များ ထွက်ကျလာလျှင် အဝတ်သန့်သန့်ဖြင့် သုတ်ပေးပါ။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်လာပါက မကြာခင် ရောဂါ မုချပျောက်ကင်းတော့မည့် ရှေးဦးလက္ခဏာပြခြင်းဟု သဘောပေါက်ပါ။ အမှန်တကယ်လည်း ဆယ် ရက်ထက် ပိုမလိမ်းရဘဲ သက်သာပျောက်ကင်းပါ၏။)

(၅) နင်းခုနာကို ရေခွေးဖြင့် နူးလာအောင် ဦးစွာ ထထေ လုပ်ပါ။

ပြီးလျှင် ဝါးခြမ်းပြားသန့်သန့်နှင့် အသားနီလန်လာ အောင်ခြစ်ပြီး အဝတ်သန့်သန့်နှင့် ခြောက်သွေ့အောင် သုတ် ပါ။

ထို့နောက် ငါးပူတင်းသည်းခြေကို စုတ်တံသေးသေး သန့်သန့်နှင့် ခပ်ပါးပါးလေး လိမ်းပေးပါ။ ရေမဆေးဘဲ သုံး ရက်တိတိထားပါ။ နင်းခုပွလာသည်ရှိသော် တဂနာနှင့် ဖြည်း ညင်းစွာ ဆွဲပါက နင်းခုမြစ်များပါလာပြီး အချိုင့်ကလေးများ ဖြစ်ကျန်နေပါမည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ငါးပူတင်းသည်းခြေကို အနည်းငယ် ထပ်လိမ်းပါ။

ဤတွင် ကျွဲပခုံးကဲ့သို့မာ၍ နှစ်လရည်လျားစွာ ဧဇ္ဇာ ကိုယ်၌ နေရာယူထားသော နင်းခုအစိုအခြောက်မှသည် နင်းခုကြီးမကျန် အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။ (နင်းခုဝေဒနာရှင်များ လျော်ကန်အပ်စပ်သည့် ဆေးနည်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းကြပါစေ။)

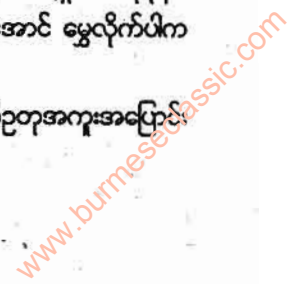
နွယ်ချိုလျက်ဆား ဘယ်တွေ့မှာ အသုံးများသလဲ

လျက်ဆားသည် မြန်မာတို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေ သော မြန်မာ့ဆေးဖြစ်၏။ နွယ်ချိုကဲ့သော လျက်ဆားဆိုလျှင် လူကြီးသူမများသာမကတည်းက လေးသူငယ်များပါ နှစ်သက် ကြ၏။ ဦးစွာ နွယ်ချိုလျက်ဆား ဖော်စပ်ပုံကို တင်ပြလို ပါသည်။

- (၁) စမုန်မျိုးငါးပါး၊ တစ်မျိုးလျှင် ငါးမူးသားစီဖြင့် စုစုပေါင်း နှစ်ကျပ်ခွဲသား
- (၂) နံ့သာဖြူ - ၈ ပဲ
- (၃) ကွမ်းစားကမုန်း - ၈ ပဲ
- (၄) လက်ချား - ၁ ကျပ်သား
- (၅) နွယ်ချို - ၁၀ ကျပ်သား
- (၆) ဇေက်သာ - ၁၀ ကျပ်သား
- (၇) သီဇော - ၁၀ ကျပ်သား

(စုစုပေါင်း ဆေးချိန် ၃၄. ကျပ်သားရှိ၏။ ထိုခုနစ် မျိုးကို အမှုန့်ဖြစ်အောင် ပြုစေပြီး သမအောင် မွှေလိုက်ပါက နွယ်ချိုလျက်ဆားရ၏။)

ထိုနွယ်ချိုလျက်ဆားအား ရာသီဥတုအကူးအပြောင်း

၌ ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ချောင်းဆိုးရောဂါအတွက် လျက်ပေးသောက်ပေးနိုင်၏။

လေထိုး၊ လေအောင့် ဝေဒနာရှင်များအဖို့ ရှောက်ရည်၊ သံပရာရည်တို့နှင့် နွယ်ချိုလျက်ဆားကို ရောစပ်ကာ သောက်သုံးပေးနိုင်၏။

နို့စိုက်လေးများ ဝမ်းချုပ်ပါက နွယ်ချိုလျက်ဆားကို လျက်စေ၍ ရေအဝတိုက်ပေးပါ။

(နွယ်ချိုလျက်ဆားသည် သလိပ်ရွှင်၊ လေကြေအေး သက်ဆေးဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလို ချဲ့ထွင်ကာ အသုံးပြုနိုင်သော ဆေးလည်း ဖြစ်ပါကြောင်း။)

နောက်ကြောတွေ တက်နေသလား

တစ်ခုခုကို အာရုံစိုက်လွန်း၍ဖြစ်စေ၊ စာအဖတ်များ၊ တီဗွီ၊ ဗီဒီယို အကြည့်များ၊ ရုပ်ရှင်အကြည့်များ၊ အညောင်းထိုင်ပါ များလွန်းပါက နောက်ကြောတတ်ပါသည်။ နောက်ကြောတက်လျှင် တသန်းသန်းတဝေဝေ-မအိမသာဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းပြီး အနေရအထိုင်ရ အလွန်ဆိုးပါသည်။

နာရီဝက်ခန့် ဖက်လက်လှန်အိပ်၍ ဝိုန်းနေမှ သက်သာသွားတတ်ပါသည်။ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် အနည်းဆုံး လက်ဖက်ရည်အချို့ နှစ်ခွက်ထက်ပို၍ သောက်မိပါကလည်း နောက်ကြောပို၍ တက်တတ်ပါသည်။ ဆေးထိုး၊ ဆေးစား၊ အနင်း အနှိပ်ခံသော်လည်း ခေတ္တသက်သာပြီးနောက် ပြန်ဖြစ်တတ်ပါသည်။

သို့ဆိုပါက နောက်ကြောတွေ တက်နေလျှင် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။

နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။

(၁) ရိုန်းခို

(၂) ထန်းလျက်

ရိုန်းခိုအား မန်ကျည်းစေ့ခန့်လုံး၍ ရေနှင့်ကျိုက်ချပါ။ ၎င်းနောက် ထန်းလျက်တစ်ခဲစားပြီး ရေသောက်ပေးပါ။

နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် မပျက်မကွက်စားပါ။ မိမိ၏ ရောဂါအခြေအနေကို သုံးသပ်၍ နေ့လယ်တစ်

ကြိမ် စားပေးနိုင်ပါသည်။ ၁၅ ရက်ခန့် မပျက်မကွက်စားပေးပါက သိသိသာသာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။ (အစာမကြေဖြစ်နေလျှင် ထန်းလျက်တစ်ခဲ စားပေးရပါမည်။)

နားပြည်ယိုလျှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

လူမှုပတ်ဝန်းကျင်၌ "မျက်စိအဆုံး နားအရုံး" ဆိုသော စကားရပ်ရှိပါသည်။ မျက်စိသော်လည်းကောင်း၊ နားသော်လည်းကောင်း လူတစ်ယောက်အတွက်တော့ လွန်စွာမှ အရေးကြီးသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

ဤ၌ နားအကြောင်းကိုပင် တင်ပြလိုပါသည်။ နားအကြားအာရုံ ချို့ယွင်းပါက လူမှုထုဝင်သွယ်ရော၍ အခက်အခဲဖြစ်ရပါသည်။ နားကို သန့်ရှင်းဖို့ လိုသည်။ အထိအခိုက်မခံရမိလိုသည်။ နား၌ အနာဖြစ်၍ နားပြည်ယိုလျှင် ဂရုမစိုက်ဘဲနေပါက အနာသည် တဖြည်းဖြည်း လိုက်စားကာ နောက်ဆုံး၌ နားစည် (Eardrum) ကို ပေါက်သွားစေပါသည်။ ထိုအခါ မည်သည့်အသံမျှ မကြားနိုင်တော့ပါ။

သို့ဖြစ်၍ နားပြည်ယိုမှုဝေဒနာ ခံစားနေရပါက ညင်

ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။

နည်းသိလျှင် မခက်ပါ။

မီးဖိုချောင်သုံး ငရုတ်ဆုံနှင့် ကျည်ပွေအား ပြောင်စင်စွာ ဆေးကြောသန့်စင်ပါ။ ထို့နောက် ဆုံအတွင်းသို့ ကြက်သွန်နီဥကြီးတစ်လုံးကို အခွံနှုတ်၍ အရည်ရအောင် ထောင်ပါ။ ရလာသော အရည်အား ပြည်ယိုနေသော နားအတွင်းသို့ သုံးလေးစက်ခန့် ထည့်ပေးပါ။ (ဤတွင် ရုတတ ခံစားရပါလိမ့်မည်။ ဂရုမထားပါနှင့်) တစ်ပတ်တိတိ မပျက်မကွက် တစ်နေ့လျှင် မနက်တစ်ကြိမ် နေ့လယ်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် ခဏ်ပေးပါက နားအတွင်း ရှုတ်တလည်း မဖြစ်တော့။ ယံခြင်းလည်း မရှိတော့ဘဲ ပြည်ယိုခြင်း ရပ်တန့်ကာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

သုတေသီဆရာငြိမ်း

သိသာစေကြောင်း

မင်္ဂလာဒိပိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိန်း၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည်

ဒေါက်တာစောယုန္တယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာမိမိ အသိဆုံးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြ တာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ဓမ္မတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကား နောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါ ကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း နေ့တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသ လိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာမျက်နှာမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် . . .

အမှတ် (၂၀၅/က)
 တောက်(၅)လမ်း၊
 သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
 သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
 သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
 ၀၁-၆၄၃၀၃၀
 ၀၉-၇၈၉၅၅၅၆၇

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အဖက်ဖက်က စိတ်ချမ်းသာစရာတွေ ကြုံတွေ့ရနေ
 ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေတွေလည်း ဟိုကဝင် ဒီကဝင် ဝင်လာတတ်တယ်။ လူလည်း
 အလိုလို ချောမောလှပပြီး စိတ်ချမ်းသာမယ့်ကာလဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်းသင်
 စတင်လုပ်တတ်တဲ့ကာလဖြစ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းကလည်း အကျိုးပေးပါလိမ့်မယ်။
 အလှူအတန်းတွေ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်တွေ ကြွလာ
 တတ်တယ်။ ယခုကာလသည် အခြားကာလများနှင့် မတူဘဲ ကိုယ့်ကို မလေးစား
 တဲ့သူတွေတောင် ကြည်ညိုလေးစားလာလိမ့်မယ်။ လူချစ်လူခင် များတဲ့အချိန်
 မူယာများတဲ့အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် အပျော်အပါး များနေတတ်တယ်။ ပတ်ဝန်း
 ကျင်ရဲ့ အလေးပေးမှု ခံရတတ်တယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်များရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှု

များပြားသောကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး အရှုပ်အရှင် ဖြစ်တတ်တယ်။ သံယောဇဉ်အသစ်တွယ်ရမယ့်လူတွေလည်း ပေါ်လာ
 တတ်တယ်။ တပို့တွဲလနဲ့ တပေါင်းလများ ပါနေရင်တော့ နည်းနည်းဂရုစိုက်ပါ။ စွပ်စွဲပြောဆို ခံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးက
 ထွေထွေထူးထူး မရှိပါဘူး။ ဆေးမှား၊ အစားမှားခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အသွားအလာ ဂရုစိုက်ပါ။ အဲဒါကြောင့်လည်း
 ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်
 ဆီး(၆)ညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြတ်)၊ ယပ်ဖြူ(၁၂)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ အင်္ဂါ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၂ ၂၅ ၂၇

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်ပယ်ဝန်းကျင်တွင် အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ အစွပ်အစွဲပြဿနာများ
 ပေါ်ပါက သင်သည် သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်စရာများ
 ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သောကြောင့် ၎င်းနိမိတ်တွေ့ပါက ကျွန်ုပ်နှင့်
 လာရောက်တွေ့ဆုံပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း
 ကြံရည်(၆)ခွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ တိုးတက်လာပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်နဲ့ မိဘတွေကိုလည်း ပြန်လည်ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ ကာလဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံခြားသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီကာလမှာ ထွက်လိုက်ပါ။ သင်တန်းသင်တဲ့ တက်ခြင်း၊ အတတ်ပညာတစ်ခု ထပ်မံသင်ကြားရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ အဆွေကိစ္စ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီအချိန်ဟာ ကိုယ့်ကို မှတ်နားသာပေးမယ့်အချိန်ပါ။ မြေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငွေဝင်တတ်တယ်။ မြေဝယ်မယ် ကြံရွယ်ထားရင်လည်း ဒီကာလမှာ ဝယ်လိုက်ပါ။ မိမိနဲ့ အကျိုးပေးမယ့်မြေမျိုး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သွေးစွမ်းရည် သလို ငွေလည်း အထွက်များနေတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကျန်းမာရေး အသည်းအသန် ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူအတွက် မတူကဲသိ ဝယ်တဲ့

သူအတွက် ပူရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နှလုံးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ရင်ဘတ်အောက်ဘက် တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ နေ့နံပါတ်ကို ကံကော်ညွှန်(၂)ညွှန်၊ ဆီး(၆)ညွှန်(၃)ညွှန်(ဆူးဖြူတ်)၊ တံခွန်ဖြူ(၂၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၁၊ ၅၃၊ ၃၆၊ ၃၅

အဘူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် သူများ၏ မကောင်းသော အတတ်နှင့် ပြုစားခြင်းမျိုး ခံရတတ်သဖြင့် သူများကျွေးသော၊ စိတ်မသန်သော ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်များ မစားပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့နှင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း စံပယ်ပန်းများကို ပန်းစေတီသဖွယ် ပြုလုပ်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းတယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ နည်းနည်း လှုပ်ရှားရင် နည်းနည်းပူပန်ရတတ်တယ်။ များများလုပ်ရင်တော့ လုပ်ထေ ကုန်လေ ဖြစ်တတ်တဲ့ကာလဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ စပ်တူလုပ်ငန်းတစ်ခု ခေါ် လာတတ်တယ်။ တနင်္ဂနွေနံ၊ အင်္ဂါနံ ပါရင်တော့ လုပ်လိုက်ပါ။ မသွားချင်တဲ့ ခရီး၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးတွေ သွားရတတ်တယ်။ ခရီးထွက်ပြီး ပြန်လာတာနဲ့ ကောင်းတဲ့သတင်း ကြားရတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနဲ့လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်း၊ စိတ်တိုင်းမကျခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ မိမိရဲ့သားသမီး တွေ ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ အညံ့နဲ့ ထွက်တာမျိုးလည်း ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်ပြောင်းခြင်း၊ အိမ်ရွှေ့ခြင်း မပြုလုပ်သင့်သေးပါဘူး။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သည်ရှိရင် ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတို့၌ ပီးဖွားခိုင်းပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့်

အမြင့်မှ လိမ့်ကျခြင်း၊ ကားပွတ်တိုက်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီ တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၃၊ ၁၁၊ ၃၁၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

မည်သည့်ကိစ္စမဆို ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကောင်းတာဖြစ်လာအောင် ကုသိုလ်ရေး ပိုပြီးလုပ်ပေးပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းပူပူကို ဆီဆမ်း ဆားဖြူပြီး အုန်းသီးစိတ်ထည့်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ငွေကြေးကုန်ကျတာတွေ များနေတတ်တယ်။ အစစ အရာရာ သတိထားရန် လိုပါတယ်။ မိမိအပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်း ပြောခြင်းများ ခံရတတ်တယ်။ အမှုအခင်းများနဲ့ ပတ်သက်ရတတ်တယ်။ သားသမီးလက်အောက်ငယ်သားများအတွက် စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ် တယ်။ အင်္ဂါနံ့ စက်ပစ္စည်း ပျက်တတ်တယ်။ ရွှေနှင့် လက်ဝတ်ရတနာများ ထွက်ခြင်း၊ ပေါင်နံ့ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သော ဆွေမျိုး သားချင်းများက အထူအညီကောင်းများ ပေးလာလိမ့်မယ်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် ကိစ္စများ၊ ရေထွက်ပစ္စည်းများ အောင်မြင်အကျိုးပေးတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ် အစီအစဉ်သစ်များ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခြေထောက်

တွင် အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ မိမိအိမ်သို့ လာရောက်တည်းခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ အတိတ်ဆိုး နိမိတ်ဆိုးများ ကြုံတွေ့ရပါက ဆန်(၇၃)ပုံကို အဆိုးနိမိတ်ဆွေ ပပျောက်စေဟု မြေစုပြီး တောင်မှ မြောက်သို့ ပုံပေးရပါမည်။ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ များများရွတ်ပေးပါ။ 'အရဟံ'ကို အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်ပေးပါ။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် ဝိမိ ဓမ္မေနေ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ဓမ္မေနံထောင့်၌ သွားရောက်၍ ဘုရားဂုဏ်တော်များ၊ 'အရဟံ'ကို များများရွတ်ပေးပြီး အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၅၊ ၁၆၊ ၆၃

အထူးသတိပြုရန်

မျက်နှာချင်းဆိုင်၊ ခေါင်းရင်းဘက်တို့တွင် အိမ်အသစ်ဆောက်တာ၊ အိမ်ဟောင်းပြင်သော နိမိတ်များ တွေ့ပါက အလုပ်သစ်၊ အကြံသစ်များ ရတတ်ပါတယ်။ မိမိခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုတွင် မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်သောကြောင့် ဂရုစိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း ကြေးပန်းအိုးတစ်ခုထဲတွင် အုန်း(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၂၁)ညွန့် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့နေပါတယ်။ အတိုက်အခိုက်တွေများ ပြီး မိမိလုပ်သမျှတွေလည်း အရာမထင် ဖြစ်တတ်တယ်။ စိတ်သောကဖြစ်စရာ တွေလည်း မကြာခဏ ရောက်လာတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သောခရီး၊ မရည်ရွယ် သော ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ကိုယ်ကျိုးအတွက် သွားရတဲ့ခရီး မရှိ သလောက်ပါပဲ။ မိမိရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၊ မိတ်ဆွေများနှင့်လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲ တတ်တယ်။ မြေဝင်တတ်တယ်။ ပညာရပ်တစ်ခုလည်း ထူးထူးခြားခြား သင် ကြားရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြားနဲ့ အကျိုးပေးတယ်။ ပြည်ပခရီးထွက်ဖို့ ကြံရွယ် ထားသူများ ဒီအချိန်မှာ စတင်ပြုလုပ်လိုက်ပါ။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာများ ထိခိုက် နာကျင်စေတဲ့ကာလ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်း၍ မေတ္တာစိတ် ဖြင့် တုန့်ပြန်ပါက မိမိ၏ စိတ်ခုကျများ ပြေပျောက်ပြီး ဂုဏ်စည်းစိမ်များ ပြန်

လည်ပြည့်စုံလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေထောက်၊ ခါးတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံရတတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၈)ညွန့်(ဆူးဖြတ်) ကြက်လျှာအလံရောင်စုံ(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

စနေ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၆၊ ၇၄၊ ၅၄၊ ၅၇

အထူးသတိပြုရန်

ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လ၊ ပြာသိုလများတွင် အရှေ့တောင်အရပ်၊ အနောက်မြောက်အရပ်သို့ လုံးဝခရီးမသွားပါနှင့်။ အန္တရာယ်ကြုံတတ်တယ်။ မိန်းမကိစ္စ ရှုပ်ထွေးမှု ဖြစ်တတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ဆွမ်း(၁)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ စီးပွားတတ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ အမွေ အနှစ်များ ရရှိပါလိမ့်မည်။ အလှူအတန်းကိစ္စတွေလည်း မုချလုပ်ရလိမ့်မည်။ ထိပေါက်သလို ငွေများ အစုလိုက်အပုံလိုက် ဝင်လာတတ်တယ်။ ခရီးအကျိုးပေး သောကာလ ဖြစ်သောကြောင့် မကြာခဏ ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ အတူနေမိသားစု ထဲမှ အကြီးအကဲ အဘိုးအဘွားများ နာရေးကြုံရတတ်တယ်။ ကံကောင်းသော ကာလ ဖြစ်ပေမယ့် ငွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး အနည်းငယ် ပြဿနာပေါ်နိုင်ပါတယ်။ မသန့်ရှင်းသော ငွေကြေးဖြစ်ပါက မတည်မမြဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ စာရွက်စာတမ်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းတွေ ဖြစ်နေရင် တော့ မိမိကို တိုင်စာ၊ ပစ်စာ ရောက်ရှိလာတတ်တယ်။ လက်ရှိအလုပ်ကို စိတ်

ဆွဲဝင်စားခြင်း၊ ပြောင်းလိုစိတ်ပေါ်ခြင်းများ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ မိမိအိမ်၏ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှာ ရှိသော ထိဆိုင်များတွင် ထိထိုးပေးပါ။ အထူးသဖြင့် ယခုကာလတွင် ဝါခေါင်လ၊ ကဆုန်လနှင့် တန်ဆောင်မုန်းလများ ပါနေရင်တော့ ကျိန်းသေ ငွေဝင်ပါလိမ့်မည်။ အပျို၊ လူပျိုတွေအဖို့ ကြင်သူကြင်ဖက် တွေ့မယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို လာကမ်းလှမ်းတဲ့အထဲမှာ တနင်္လာသားသမီး၊ စနေသားသမီးတွေ ပါတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အရိုးအကြောနှင့် ပတ်သက်တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ မိန်းကလေး ဖြစ်နေရင်တော့ သွေးသားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာ၊ အလုံးအကျိတ်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၈)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ကနက္ကဒါန်ထီးဖြူ(၁၅)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၂၃၊ ၂၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ခိုင်မာသော စီးပွားရေးတစ်ခု တည်ထောင်ထားလိုက်ပါ။ လက်ရှိအခြေအနေမှ အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားစက်ပါလိမ့်မည်။ အရက်သေစာ လုံးဝမသောက်ရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့တိုင်း ကျောက်ကျော(၂)တုံးနှင့် နန်းကြီးသုပ်(၂)ပွဲ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် သင်တန်းတစ်ခုတက်ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း ကြုံရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး၊ ကြီးကဲသူတို့ ကူညီမ၊ စတတ် တယ်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာတတ်တယ်။ နိုင်ငံ ရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်သော ကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် လုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ရွှေဝင်ခြင်း၊ ထွက်နေသော ရတနာများ ပြန်ဝင်လိမ့်မယ်။ အလှူလုပ်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ရက်ရွှေ့ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင် မပြေမှုများ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ငွေအနည်းငယ် လက်လွန်တတ်တယ်။ မိမိပိုင် ပစ္စည်း သူ့ခိုး၊ ခိုးခံရတတ်တယ်။ မိမိကိုလည်း သူ့ခိုးလို့ စွပ်စွဲပြောဆိုခံရတတ် တယ်။ လူလွတ်များအဖို့ အိမ်ထောင်ကျကိန်း ရှိသော်လည်း မိန်းမခိုးခြင်း

ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး အထူးဂရုစိုက်ပါ။ သွေးအားနည်းခြင်း ခြေထောက်(သို့မဟုတ်)ခါးတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှာ နာရေးတစ်ခု ဖြစ်တတ်တယ်။ နာရေး မသွားပါနှင့်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၈)ညွန့်(ဆူးဖြတ်)၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၇၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၅၄

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း လုံးဝမလုပ်ပါနှင့်။ စည်းစိမ်ခံလိုသောစိတ်ဖြင့် အိမ်ရာကောင်းကောင်းနှင့် မအိပ်သင့်ပါ။ အိပ်လျှင် ကျန်းမာရေးညံ့သွားတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နို့ထမင်း(၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လုပ်ငန်းအသစ်တိုးခြင်း၊ အလုပ်နေရာ အသစ်သို့ ပြင်ဆင်မွမ်းမံခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်သစ်ဆောက်နိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်း တွေလည်း ရလာလိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ ခရီးအကျိုးပေးတဲ့ကာလ ဖြစ်သောကြောင့် မကြာခဏ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီကာလမှ ထွက်ဖြစ်အောင် ထွက်ပါ။ လူငယ် တွေအဖို့ အချစ်ရေးမှာ သဘောထား ကွဲလွဲတတ်တယ်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်း ဝင်လာ လိမ့်မယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာပါက အထူးကံကောင်း တတ်ပါတယ်။ မြေနှံ့ပတ်သက်ပြီး အနည်းငယ် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ပေါင်

ပြီးတော့ လုပ်ငန်းမလုပ်ပါနှင့်။ သူများ လာပေါင်လျှင်လည်း လက်မခံပါနှင့်။ အမှုဖြစ်တတ်တယ်။ ဘုရားတစ်ဆူ ကြွလာ တတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ ပြိုင်ဘက်ပေါ်တတ်တယ်။ အကြီးအကဲကလည်း ကိုယ့်ကို ငြိုငြင်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ခေါင်းမကြာခဏ ကိုက်တတ်တယ်။ မီးအပူလောင်ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ ဆီး(ဖီး)ညွန့်(၃)ညွန့် (ဆူးဖြုတ်) ငြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၅၊ ၄၆၊ ၆၄၊ ၆၇

အထူးသတိပြုရန်

ခေါင်းရင်းအိမ်တွင် အိမ်ဖျက်ချခြင်း၊ အိမ်အမှုဖြစ်ခြင်း၊ မိန်းမအရွယ်အထွေး ပြဿနာ ကြုံတွေ့သော နိမိတ်တွေ့ပါက ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံပါ။ သူတစ်ပါးအိမ်ကို အပေါင်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်က ဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း သရက်သီး ရွှေကြည်ဆန္ဒငွင်းမကင်း လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၈-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်ုပ်တို့တို့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်ပုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(ဂ)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၄၃၀၃၀၊ ၀၉-၇၇၉၉၅၉၅၇၇

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

အိမ်အသစ်သို့ အပြောင်းအလဲဖြစ်မယ်။ ၎င်းအိမ်သည် ကားဂိတ်၊ မီးရထားဘူတာတို့နှင့်နီးမယ်။ မကြာခဏ ခရီးသွားရမယ်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးမှာ သဘောထားကွဲလွဲတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံပြိုင်ဘက် ပေါ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို ငြိုငြင်တတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို သရက်သီး၊ သရက်ယို လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

ထိပေါက်သလို ငွေများအစုလိုက်အပုံလိုက် ရတတ်တယ်။ မိသားစုအကြီးအကဲတစ်ဦး ဆုံးရှုံးတတ်တယ်။ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အပျို၊ လူပျိုများ ချစ်သူတွေ့ရမယ့်ကာလဖြစ်တယ်။

ယတြာ

ရိုးရာနတ်ကို ပူဇော်လိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

မေတ္တာတရားစိတ်ထားဖို့ လိုအပ်တယ်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စများ ထိခိုက် နာကျင်ရတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သောခရီး သွားရတတ်တယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်တယ်။ လူမျိုးခြား အကျိုးပေးမယ်။ ပြည်ပခရီး အဆင်ပြေမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ငံထာပတ်တစ်ဦး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

သင်တန်းတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ပါဝင်ရခြင်းမျိုး ကြုံမယ်။ အထက်လူကြီးများက ကူညီမ,စမယ်။ မိမိပစ္စည်း သူခိုးခိုးခံရတတ်တယ်။ ဘာသာ ရေးနှင့်ပတ်သက်သော ပုံတော်များ လက်ဆောင်ရပါက တောင်းပါတယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို နွားနို့တစ်ဦး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

မသွားချင်တဲ့ခရီး၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခရီး ထွက်ပြီးပြန်လာတာနဲ့ ကောင်းတဲ့သတင်း ကြားရတတ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းများနဲ့ စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်တယ်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို နှစ်ခါလုပ်ရတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းဆီ တစ်ပုလင်း လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

နိုင်ငံရပ်ခြားသွားမည့်သူများ အဆင်ပြေမယ်။ မြေကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆွေဝင်မယ်။ မြေဝယ်မယ်ကြံရင် ဝယ်လိုက်ပါ။ မိမိနှင့် အကျိုးပေးမယ့် မြေမျိုး ခြစ်လိမ့်မယ်။ ငွေတွေ ဝင်နေမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပေါက်စီသုံးလုံး ဝယ်ကျွေးလိုက်ပါ။

နေ့သားသမီးများအတွက်

အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ အလုပ်မှာ အတိုက်အခံများသော်လည်း အောင် ဖြစ်မယ်။ အိမ်အသစ်ရနိုင်သော ကာလဖြစ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ဇန်နဝါရီသားသမီးများအတွက်

အဖက်ဖက်က စိတ်ချမ်းသာရမယ့်ကာလဖြစ်တယ်။ ငွေတွေလည်း ဟိုက ခြံတင် ဖြစ်နေမယ်။ သံသောလုပ်ကွယ်ရမယ့်လူ တွေ ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်း သစ်များ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ရတတ်တယ်။

ယတြာ

ကလေးတစ်ဦးကို ချောကလက် လက်ဆောင် ပေးလိုက်ပါ။

မိုးပေါ်ကျ ဘုံကထိန်

ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး+ဒေါက်တာ
စောယုနွယ် မိသားစု၊ ကိုတင်မောင်အေး+မမြတ်
သိင်္ဂီ မိသားစု၊ မဉ္ဇူ မိသားစု တို့က ရန်ကုန်မြို့
နာဂလိုဏ်ဂူ ကလေးဝေတာရကျောင်းတိုက် ပဓာန
နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတဂုရော်ထံသစ် စီစဉ်
ဆောင်ရွက်မှုဖြင့် မိုးပေါ်ကျ ကထိန်အလှူကို
ကျောင်းသုံးကျောင်းသို့ (၂၉-၁၀-၂၀၁၇)ရက်နေ့

နံနက် ၉ နာရီတွင် တစ်ကျောင်းလျှင် ပင့်သံယာ ၁၀ ပါးစီ၊ စုစုပေါင်း အပါး ၃၀ တို့ကို ကထိန်လှူသင်္ကန်းများနှင့်
အခြံအရံဝတ္ထုများ လှူဒါန်းပြီး ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ သံယာတော် အပါး ၆၀၀ ကို နေဆွမ်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

မေတ္တာသီတဂူ "သွေး" ကုသိုလ် ပရဟိတ လှူမှုကူညီရေးအသင်း(ရန်ကုန်)

- ၁။ မေတ္တာတော်ဦး(ပရဟိတ) ဘဒ္ဒန္တဦးသုမင်္ဂလာမိ(၀၉-၄-၂၀၀၆၁၆၇၆) ၂။ အလုံမြို့နယ်၊ ဒေါ်ဘောဘီ(၀၉-၇၉၄၄၃၆၅၂၉) ၃။ ကမ္ဘာအေး ဝါယုဒါန(၀၉-၇၉၃၁၃၁၄၄၀) ၄။ နလုံးလှသံဇဉ်(၀၉-၇၉၇၂၂၄၃၂၂) ၅။ ညီမျှခြင်း (၀၉-၇၉၂၀၂၇၆၉၉) ၆။ သွေးဒါန(သာကေတ)(၀၉-၇၇၄၅၆၄၄၉၇) ၇။ အနာဂတ်အလင်းရောင်(နေ-ဆက်သွယ်ရန်) (၀၉-၂၆၃၃၂၀၇၇၆) (ည-ဆက်သွယ်ရန်)(၀၉-၄၅၇၃၉၃၂၂) ၈။ ပရဟိတလက်တစ်စုံ ကိုရဲဝင်းထွန်း(၀၉-၄၂၀၂၉၅၁၅) မန္တလေးနိုင်(၀၉-၄၂၃၇၂၇၂၄၇) ၉။ အနိုင်မဲ့မေတ္တာရှင်(၀၉-၂၅၄၇၃၇၉၃၇) ၁၀။ အဖြူရောင် လှူမှုကူညီသက် ဦးဆင်မောင် (၀၉-၄၂၀၀၃၉၉၂၂) ၁၁။ မေတ္တာလှူငယ် ကိုသာကြီး၊ ကိုမိုးသော်(၀၉-၅၀၆၃၉၄၃)၊ ဦးဆင်မြိုင်(၀၁-၅၅၅၉၆၀) ၁၂။ မိုးစေတန် ကိုကောင်းဆက်(၀၉-၇၇၇၃၂၄၄၀) ၁၃။ Classic Blood Donation ကိုအောင်လွင်(မင်္ဂလာဒုံ) (၀၉-၄၅၀၀၂၉၅၅) ၁၄။ EBDG ဦးဇော်ဝင်း(စမ်းချောင်း)(၀၉-၃၁၀၆၀၂၃၁) ၁၅။ မွန်မြတ်စေတနာ(၀၉-၃၁၂၇၅၀၅) ၁၆။ မှဒီတာကမ်းလက်များ(၀၉-၇၇၆၀၉၄၆၀) ၁၇။ စာနာမှုကောင်းကင် ဦးညွှန် ဖော်လင်းမိုး(၀၉-၂၅၄၁၁၄၂၂) ၁၈။ မေတ္တာသီတလ(လှိုင်သာယာမြို့နယ်) ကိုဇော်ဝင်း(၀၉-၇၉၉၉၅၁၀၆၂)
- ဦးဆန်းလွင်(ဥက္ကဋ္ဌ)(၀၉-၄၂၀၅၆၇၄၃)။ ကိုညွှန်စိုး(သွေးတာဝန်ခံ)(၀၉-၇၇၇၃၇၇၅၉)။ ရုံးဖုန်း - ၀၉-၇၉၅၅၇၇၆၄၃ အမှတ်(၉၅/A)၊ မင်းနန္ဒာလမ်းမကြီး၊ ဗိုလ်ထွန်းဇံရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်၊ (ရန်အောင်ကားမှတ်တိုင်)

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားထဲ လူတွေကြားထဲ လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားထဲ လူတွေကြားထဲ လူတွေထဲ၍ နတ်တွေကြားထဲ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ကျောက်မြောင်း သတိပဋ္ဌာန်လမ်း အဋ္ဌမအကြိမ်မြောက် စုပေါင်းမဟာဘုံကထိန်ပွဲနှင့် စတုဒိသာပွဲ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ကျောက်မြောင်း သတိပဋ္ဌာန်လမ်း မော်တော်ယာဉ် ဝယ်ရောင်းနှင့် မော်တော်ယာဉ်အကျိုးဆောင်များ၏ အဋ္ဌမအကြိမ်မြောက် စုပေါင်းမဟာဘုံကထိန်ပွဲကို (၂၉-၁၀-၂၀၁၇)တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကျင်းပခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

(၃၁-၁၀-၂၀၁၇) အင်္ဂါနေ့တွင် သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၌ စတုဒိသာ ကျွေးမွေးခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

စိန်မိုက်ကယ်(လ်)ကျောင်း(မအူကုန်း)

(၁၈)ကြိမ်မြောက် အာစရိယပူဇော်ပွဲနှင့် မိတ်ဆုံစားပွဲ

ရန်ကုန်မြို့၊ စိန်မိုက်ကယ်(လ်)ကျောင်း (မအူကုန်း) ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူပောင်းများ၏ ၂၀၁၈-ခုနှစ်၊ (၁၈)ကြိမ်မြောက် အာစရိယပူဇော်ပွဲနှင့် မိတ်ဆုံစားပွဲကို (၁၄-၁-၂၀၁၈)တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဝိလ်ချပ်အောင်ဆန်းလမ်းနှင့် ၃၂ လမ်းထောင့်ရှိ CENTRAL HOTEL ၌ ကျင်းပပြုလုပ် မည်ဖြစ်ပါသည်။ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များသို့ ဆက်သွယ် လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ဦးချာလီနိုယာ(၀၉-၄၂၅၀၃၃၀၈၈) ဒေါ်ခဲလစ်မောင် (၀၁-၅၅၅၉၅၇၈)၊ ဒေါက်တာကျော်ဝင်း(၀၉-၇၃၁၁၅၇၀၄)၊ ဒေါ်လှလှကြည်(၀၉-၃၀၀၅၀၆၀၂)၊ ဒေါ်ခင်မာလာ(၀၉-၇၃၀၅၆၇၀၆)၊ ဦးရဲမောင်(၀၉-၇၉၄၉၅၀၂၂၈)၊ ဦးရွှေရ(၀၉-၇၇၅၅၅၆၃၀၆)၊ ဒေါ်အေးအေး(၀၉-၄၂၀၂၆၇၉၃)၊ ဒေါ်ခင်ဆွ မြင့်(၀၉-၅၄၀၅၉၃၃)၊ ဒေါက်တာမခင်စိန်(၀၉-၅၁၁၃၃၀၂)၊ ဦးထွန်းလွင်(၀၉-၄၂၀၃၅၂၂၄)၊ ဦးခင်မောင်ဦး(၀၉-၄၃၀၄၂၆၈၇)

အောက်ပါဌာနများသို့ လှူဒါန်းလိုပါလျှင် . . .

- ❖ HIV ပိုးကူးစက်ခံ မိဘမဲ့ကလေးများ၏ သုခရိပ်မြုံ့ဂေဟာ (၀၁-၅၈၁၉၅၅) ❖ ဆည်းဆာရိပ် ဂိလာနဘိုးဘွားရိပ်သာ (၀၉-၇၃၀၁၈၀၈၇) ❖ နာရေးကူညီမှုအသင်းသို့ လှူဒါန်းလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီလိုလျှင်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်ရန် (၀၁-၆၃၉၄၉၀)၊ (၀၁-၇၀၉၂၇၇)၊ (၀၁-၅၈၁၃၆၃)၊ (၀၁-၇၀၄၇၈၄)

လယ်တီသာသနာ ကမ္ဘာ့တည်ရမည်

လယ်တီမှ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီးနည်း ဝိပဿနာ
တို့ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒလမြို့နယ်၊ ပျော်ဘွယ်ကြီး၊
ဗိုလ်ကျေးရွာ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး၏ မူလကမ္ဘာ့တည်ရာနှင့်
ဒုတိယဌာနတို့တွင် ဆရာစဉ်ဆက်တို့ မူရင်းမပျက် ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ထားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုမူရင်းနည်း လယ်တီနည်းဖြင့် ကမ္ဘာ့တည်ရာစရိယ
ဖြစ်တော်မူလိုကြကုန်သော သံယာတော်အရှင်မြတ်တို့အား
လက်ဆင့်ကမ်းပွားများ အားထုတ်ကြစေပြီး ကမ္ဘာ့တည်ရာစရိယ
ဖြစ်သည်အထိ ဝိပဿနာဉာဏ် ခန္ဓာတွေဖြစ်သည်အထိ နည်း
ပေးလမ်းညွှန်ပြသ ပွားများအားထုတ်စေကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကမ္ဘာ့တည်ရာစရိယ ၄၅ ရက် ဆရာဖြစ်သင်တန်း
များကို နှစ်စဉ် နတ်တော်၊ ပြာသိုလများ၌ ပျော်ဘွယ်ကြီးရွာ
မူလကမ္ဘာ့တည်ရာနှင့်လည်းကောင်း၊ ကဆုန်၊ နယုန်လများတွင်

ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ မြတ်ပါရမီ သီလရှင်စာသင်တိုက်၌လည်း
ကောင်း၊ ကမ္ဘာ့တည်ရာစရိယ ဆရာဖြစ်သင်တန်းများကို ပို့ချဖွင့်
လှစ် သင်တန်းပေးသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ လယ်တီမူရင်းနည်းဖြင့် ကမ္ဘာ့တည်ရာစရိယ
ဖြစ်တော်မူလိုကြကုန်သော သံယာတော် အရှင်သူမြတ်များ၊
သီလရှင်နှင့် အမျိုးသားယောဂီ၊ အမျိုးသမီးယောဂီများ
တို့သည် တာဝန်ခံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏဝံသ(မဟာဓမ္မာ
စရိယ)(၀၉-၄၅၀၀၁၆၉၁၅)၊ ဆရာလေး ဒေါ်ပါရမီ(၀၉-
၇၉၉၉၀၀၅၉၆)၊ ဦးမြင့်သိန်း(၀၉-၇၉၅၃၀၉၇၄၄)နှင့်
ဦးပိုက်ခြုံ(၀၉-၇၀၀၀၄၃၄၉)တို့နှင့် ဆက်သွယ်စုံစမ်း
စာရင်းပေးသွင်းနိုင်ကြပါသည်။

ဒေါက်တာသက်ဆွေ

မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း စာပေဟောပြော

မြန်မာဝတ္ထုတိုရာပြည့် ရက်သတ္တပတ် စာပေ
ဆာပြောပွဲနှင့် စာပေစကားစိုင်းကို (၆-၁၀-၂၀၁၇)နေ့
နံနက် ၁၀ နာရီအချိန် လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ သံလွေအပေါ်
ထပ်ရှိ YANGON BOOK PLAZA တွင် ကျင်းပရာ
အခမ်းအနားမှူးအဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း
အတွင်းရေးမှူး မောင်ငြိမ်းသူ(ကြီးပင်ကောက်)က ဆောင်
ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ရှေးဦးစွာ ရသဝတ္ထုတိုများအကြောင်း ဟောပြောမည့် မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း ဗဟိုအမှုဆောင် မောင်စိန်ဝင်း
(ပုတီးကုန်း)၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းကို အခမ်းအနားမှူးက ဖတ်ကြားတင်ပြပြီး မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)က ဟောပြောပါ
သည်။ ၎င်းနောက် မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း ၄-ဥက္ကဋ္ဌ(၁) မစ္စန္ဒာ၏ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်း တင်ပြပြီး ဆရာမကြီး
မစ္စန္ဒာမှ ဘဝကုန်ကြမ်းမှ ဝတ္ထုကုန်ချောသို့ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဟောပြောခဲ့ပါသည်။

နေ့လည် ၁ နာရီအချိန် (ရသဝတ္ထုတို)ကောက်ကြောင်း စာပေစကားစိုင်းတွင် လယ်တွင်းသားစောရစ်၊ ကြာကြာသင်း၊
သန်လျင်မောင်မောင်ဦး၊ မနင်းမွှေး ဦးဆောင်ဆွေးနွေးသူတို့က အသိသိ၊ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြပြီး ညနေ ၁၅:၃၀ နာရီတွင်
ပြီးဆုံးခဲ့ပါကြောင်း။

နေသူရိန်ဆွေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ